

P.
Givens

B.vi.4s

13-21.d.25

LVCVBRATIONVM
CANONICALIVM
BIBLIOTESSERA,
Hoc est, LIBRI QVATVOR.

In Quibus agitur
DE CANONICORVM PRÆCEDENTIA,
DE EORVM OFFICIO IN CHORO,
MINISTERIO IN MISSÆ SACRIFICIO,
AC POTESTATE MAXIME IN CAPITVLO.

Opus satis studiosum, Ecclesiasticis Omnibus præsertim
Collegialibus per-vtile, ac necessarium.

A V C T O R E
FRANCISCO CECCOPERIO

Sac. Iur. Doct. Prothonotario Apostolico, Vi-
cario Foraneo, & Insignis Ecclesiæ Col-
legiatæ S. Petri Cinitatis **MASSÆ**
in prima erectione Canonico.

LVCÆ, Apud Hyacinthum Pacium, &c. **M. DC. LXII.**
DE SVPERIORVM LICENTIA:

1871

1872

1873

Per Illustri, & Reuerendissimo D.

DIOANNI IACOBO BRUNETTO,

*I, V. D. Prothonotario Apostolico, Cathedralis Ecclesia Vratisla-
nia, & Insignium Collegiarum Ecclesia S. Crucis,
ibidem, ac SS. Iacobi, & Nicolai Nissa Cano-
nico, Consistorij Episcopatus Vratislaniensis
Assessori, & Archiducis LEOPOLDI
GYLIELMI Episcopi Vratislaniensis
Consistoriali Consiliario.*

FRANCISCVS CECCOPIERI F. P.

Vi fit, Reuerendissime Domi-
ne, vt mihi hasce meas Ca-
nonicales lucubrationes nūc
edituro, tibi in primis, licet
tāto locorum interuallo à pa-
trio cœlo remoto, eas occurrerit nuncu-
pare? Plura quidem; nec parui penden-
da, ad id consilij capiendum valde excita-

runt. Primum, quod Principem sibi locum vindicat, rerum huius Bibliothecæ argumentum, quod cum penè totum respiciat Canonicos, aptius tibi trium Canonicatum, quàm alij vnus prærogatiua decorato, congruebat; idq. eò consultius perficiendum existimaui, quò virtutum insignibus potiris potiore in celeberrima ista Cathedrali Vratislauenfi, cuius primordia cum septem Itali Antistites primi ita piè, & religiosè excoluissent, vt ab Ethnicismo ad Christianam Silesiæ Prouinciam conuerterint Religionem, par erat, vt ex eadem Natione aliquis adesset, qui obsequijs Diuinis in eadem Ecclesia adscriptus, tanterum Patrum, memoriã veneraretur, quod non solum tibi in præsentia honorificum existit, sed in omnem etiam tuam illucescet posteritatem. Hæc proximè constans accedit familiaritas, necessitudoq. nonnullis ante annis ab huius Insignis Collegiatae erectione mihi cum Iosepho Canonico patruo tuo instituta cuius vt ad
noſtros

nōstros quoq. successores aliquod corri-
uaret monumentum, hanc meam, qualif-
cumq. sit, Opellam tibi equè sanguine, ac
mente coniunctissimo censui dirigendam,
fore certo confidens, hac vt etiam ratio-
ne id muneris fronte excipias porrectio-
ri. Postremò me tua obstrinxit, identi-
dem de quibusdam istic obortis, dubijs
consultendi dignatio, de quibus, quæ mea
erit sententia, cum latius in his libris
præter tradita responsa explicetur ne ego
honoris gratia consultius viderer præ-
sui, aut perfunctoriè tibi Viro consul-
tissimo respondisse, qui in nobilissimo
Pisarum Liceo in legum studium incum-
bens, toties tuarum virtutum publica
præstiteris experimenta meam Biblio-
tesseram, vti non modò erga tua prome-
rita mei affectus tesseram, sed vti etiam
illorum quorundam disceptationem cō-
plectentem, vltra montes hoc commo-
diùs traducendam putauì, quò' foris pul-
crius, quàm domi secum, agendū ariolor.
Sæpe enim contigit, vt in alieno solo, quæ

nata

nata sunt in Patria, maius accipiant de-
coris incrementum. His ergo ductus no-
minibus non sum veritus tibi huius meæ
tenuitatis credere patrocinium, quàm si-
cut amore, ac beneuolentia, vt spero fo-
uere non dedignabere, ita ex varijs Codi-
cibus hæc coagmentata (si cuius tamen
sunt artificij, vt certè sunt industriæ) tua
ingenij face velim facias conspectiora.
**Vale, Deus teq; tuaq; omnia ex voto
fortunetur. Massæ die 12. Octob. Anno
Dñi M. DC. LXII.**

AVCTOR

Auctor ad candidum Lectorem.

OC te monitum esse cupio, Amice Lector, in Collegiata Massa primordijs, quam plures circa honorificentiam, onus, & munus Canoniorum ortas fuisse controuersias, & dubia, quibus mihi ceterorum Collegialium minimè opus fuit respondere; Et ecce scribendi occasio, Hec utcunque resoluta magis ordinate, quam potui vna cum alijs, qua in Cathedralibus, & ceteris Collegiatis occurrere solent, in quatuor Libris pro meo studio, & profectu restrinxi, praeclare agere existimans, si apud me suppressa remanerent; & nunquam ab Amicis vinci potui, ut prae lo committerem, idque metu inurenda nota, animaduertens haec mea scripta satis debilia; Tandem coactus sum manus dare, dummodo iudicio praestantis doctrinae viri, in hac materie versati prius perlegenda, & corrigenda traderentur. Selegi ergo non ex mea tantum, sed ex doctissimorum hominum opinione perillustrem, & Excellentiss. Dñum Laurentium Pettinum Canonicum Pisanum I.V.D. moralis Theologiae professorem Sac. Can. ordinaria Lectione praelectum, omnium scientiarum cognitione, atq; officiorum administratione praeclarum, qui his visis, ac perlectis, humanissimam ad me misit Epistolam, cuius exemplar hic ad verbum exarare visum fuit, ut constet me voluisse hos meos quales quales conatus in eruditissimi patrocini clientela con- quiescere. Vale.

*Perill. ac Reuerendiss. D. Obseru. Dño FRANCISCO
CECCOPERIO Massa.*

Perill. ac Reuerendiss. Dñe

Tuas editas lucubrationes ad me humanissime missas, ut eas admirari possem, prout mihi persuadeo, libentissime, non semel, ut dicebas, sed pluries perspexi, ac eas typis tradendas, & aternitati commendandas omnino dignas iudico. Opus hoc tua Bibliotessera fateor maximam continere eruditionem, & plurimum utilitatis omnibus Ecclesiasticis asferre posse non dubito; Unde inde sexo pede per ora eruditorum Canonistarum percurrere potest; seq. oro, ut post earum impressionem me illis iterum dignum efficias, ut ipsis meam valeam Bibliotecam ditare. Vale mihi quę tuam benivolentiam, quaeso, elargiaris. Pisis Nonis Ianuarij 1661.

D. tua Reuerendiss.

Obsequentiss.

Laurentius Pettininus Can. Pif.

Librum hunc Lucubrationum Canonicalium Bibliotessera inscriptum a Dño D. Francisco Ceiupieri Canonico Massensi eruditissime conscriptum iubente Reuerendiss. Dño D. Flaminio Nobili Vic. Generali Eminentiissimi Cardinalis Bonisij Episc. Luc. non sine voluptate, & fructu perlegi, dignumq. iudicant, qui typis excudatur, ut ea, quę ad Canonicoꝝ ius, ac pietatem pertinent in unum collecta videantur, & alieni operis, ac laboris fructus constet.

Luca ex adibus nostris S. Maria Curtis Rolandinga

*Marcus Grossius Luc. Congreg. Matris Dei
Sacerdos, & Rect. Prid. Id. Aug. 1661.*

Hunc Librum diligenter ego perlegi Laurentius Mansus, & quia totum plausibilem reperij ideo libenter me subscripsi. Die 28. Nouembris 1661.

DEL SIGNOR CANONICO
GIO: LVNARDO DALLI

In Lode dell'AVTORE.

S O N E T T O.

*I maestoso Tempio altri le mura,
Per sormontar le nubi, erga dal suolo,
Onde l'Alma rapita, in breue volo,
Nel seno del suo Dio posì sicura.*

*Con più fernida se, mente più pura
Altri pien di desio, carico di duolo
Purga Preci, offra Incensi, e pensi solo
Del Divin Culto, à sostener la cura.*

*Che in gran CECCOPIERI haurà pensiero
Spiegare i Sacri Riti, in dotte carte
Perche più piano al Ciel si apra il sentiero?*

*Così mentre distingui a parte a parte
Dei Canonici tuoi l'uso, e l'impero
Segni la via del Ciel con più bel pater?*

EIVSDEM

EIVSDEM AD AVTHOREM.

ILLIAC **Anagramma**

FRANCISCUS CECOPITERI VICARIUS MASSENSIS.

Anagrammatismus.

SIC FERS PACEM CANONICIS TVIS? EIS CARVS ERIS

O D E.

Alcides superis editus, inclisæ
Moftris edomitis robore dextera.
Mestis facta viris reddidit aurea,
Hinc victor petijt lucida fydera.

FRANCISCVS Calamo fortior, & mous

Alcides, rabida m litigij Feram,

Claris ne moueri bella Canonice,

Scriptis edomuit (Quis neget?) editis.

FERS FRANCISCUS TVIS SIC ne CANONICIS

PACEM? Crede mihi **CARVS EIS ERIS.**

Es cum sis liquidum raptus ad æthera

Dñum dignus es in quoque laudibus.

DEL

DEL SIGNOR DOTTORE
MICHEL' ANGELO
BENDINELLI.

Alludendo al Titolo dell' Opera.

Entre à gloria immortal FRANCESCO aspiri,
E l' sonno à gli occhi, e gli occhi al sonno togli,
E vergando d' inchiostro i duri fogli,
De le notti più longhe accorci i giri.

Apri gli occhi à la Fama, onde ti miri,
E le sue lingue à le tue lodi sciogli,
Così nobili applausi in te raccogli,
E fai che tue VIGILIE il Mondo ammiri.

Già da notti sì illustri è vinto il giorno
Emulo antico, e l' nero vel stellante
Apporta al Sole vn tenebroso scorno.

Fortunate VIGILIE! à voi d' auante
Teme ogni luce homai di far ritorno,
E la lucerna sua cede CLEANTE.

**

✠✠

EIVSDEM

LIBRARIUS DOTTOR
EIVSDEM

Idem argumentum.

Nascitur obscura vigilata noctis in umbra,
Et tenebras inter nobile crescit opus.

Crescit, & è tenebris lucem sibi nominis haurit,
Parturit illustrem noctis, & umbra diem.

Nil timet invidia sumptas à nocte tenebras,
Cui nox, & tenebra parturiere diem.

DEL

DEL SIGNORE
FABIO MARCHINI

Dottore di Filosofia, e Medicina .

ALL' AVTORE .

Rama desire immondo

Premier con dotto piè di Pindo il giogo

Sol per far noto al Mondo ,

Che nutre in sen d'impure fiamme vn rogo ;

Mà Tè FRANCESCO all'onde

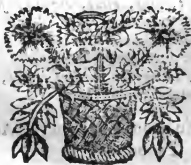
De le Castalie sponde

Guidò Sacro Destin, Fato immortale ;

Quindi il tuo dire è tale

Che i decreti d'un Nume illustra, e fregia ,

E dell'altre tue lodi il Ciel si pregia ,

AD

AD LECTOREM
In Libri inscriptionem
Liber loquitur.

EPIGRAMMA.

*Si petis, ò Lector, cur Bibliotessera dicor,
Accipe, & arrides si tibi, facta proba.
Vllo ut nescis opus quadratum tempore labi.
Si iaceas, faciem monstras ubique suam.
Sic ego quadratam passim dum gesto figuram,
Vaticinor labi haud tempore, fronte patens.
Ergo quicquid ages, unquam ne corruas optas?
Me cape, fortunam fors capiendo capis,
Non pede, non vultu tamen instabili; aspice inhæres
Nunc fixa, ut quadro labilis ante rosa.*

Iosephi Brunetti Canonici Massensis.

Ad Authorem in laudem Operis.

HEXASTICON.

HIC honor effulget, laus, ritus, atque potestas;
Nil his materijs gratius esse potest.
Me liber instituit, verum decus unde paretur,
Unde immortalem vitam homo semper agat:
Grates sint superis; se incumbam Authore labori,
Ne Consanguineo degener esse ferar.

Fluizanus Ceccoperius Authoris
Pronepos.

INDEX

I N D E X.

Rerum magis notabilium, quæ in hoc Opere continentur, per Libros, & Numeros remissius.

Primus Character Librum, posterior
ipsius Libri numerum indicat.

- A
- Abbas nomen quid primæ sui origine . 1. 37.
 Abbatum plures species . 1. 113.
 Abbas absque iurisdictione nil differ ab alijs dignitatibus. 1. 115.
 Abbates quomodo inter se præcedant . 1. 118.
 Abbas Collegiatæ de per se præcedit Dignitates Cathedralis. 1. 117
 Quomodo incedat in processionibus. 1. 140. potest sibi facere deferre causam. 1. 138. in favorabilibus venit nomine Canonicoꝝ non in odiosis . 1. 191. iam erat oneris nomen, modo Prælaturæ. 1. 37. Lucis exempla debet Capitularibus præbere. 1. 160. aduenienti pro cantanda Missa Pontificali, an Canonici teneantur obuiare ad Portam Ecclesiæ. 3. 92.
 Abbas habens usum Pontificalium præcedit Abbatem his carentem. 1. 119.
 Actor sequitur Forum Rei. 1. 252.
 Actus gesti in congressibus ciuilibus non inducunt præcedentiæ manutentionem. 1. 10. Actus facultatiui non præscribuntur. 3. 99.
 Additio prohibetur in Missis. 3. 77. Diuino officio. 2. 96. & Litanijs publicis . 2. 100.
 Alimenta ex qualitate personarum sunt assignanda . 1. 81.
 Alimentorum nomine veniunt vestes . 1. 84.
 Altare est duplex, & quid vtrunque . 3. 7.
 Altare maius debet respicere versus Orientem, & quare. 3. 9. ad Altare maius celebranda est Missa conuentualis. 3. 119. ad Altare, ubi est exposita Sacra Hostia, non decet celebrare . 3. 122. ad Altare, in quo Episcopus sacrificauit, an liceat inferioribus eadem die immolare. 3. 135.
 Altare nouum non erigitur in Ecclesijs, nisi sit vtile. 4. 152.
 Ambitio quid sit. 1. 17. an detur licita in officiis . ibidem.
 Ambitiosus non est dicendus, qui locum sibi debitum defendit . 1. 16.
 Amoris signa Canonici inter se ostendere tenentur. 1. 162.
 Archidiaconatus in Cathedrali de iure est prima Dignitas . 1. 137.
 Argumentum à priori nominatione vrget in præcedentiis. 1. 107.
 Argumentum à nomine, an valeat. 1. 44. non sumitur ex verbis Doctorum, sed legis . 1. 171.
 Attentio in diuinis precibus duplex, & quid vtraque. 2. 139.

Baculum

I N D E X.

B

- B** Aldacchium quid 3. 92. denotat iurisdictionem. ibidem. Quibus Ecclesiis, & qua parte sit collocandum. 3. 94.
 Bellum laudabiliter fit, ut consequatur pax. 4. 73.
 Beneficium Ecclesiasticum quid. 1. 79. diuiditur in ſeculare, & regulare. 1. 219.
 Sæculare eſt dignius regulari. 1. 120. intra quod tempus fit conferendū. 4. 106.
 Beneficium ſimplex, & Canonicatum, an quis valeat retinere. 4. 221.
 Beneficia Prothonotariorum vacantia ſunt Papæ reſeruata. 1. 123.
 Beneficiati ſunt digniores Cappellani. 1. 183.
 Benedictio in Miſſis duplex. 3. 133. cur non detur in Miſſis Defunctorum. ibidem.
 Bona Capituli diuerſimodè conſiderantur. 4. 165.

C

- C**amerarius Capituli reputatur maior ceteris Canonicis. 4. 13. Non poteſt ad aliud Capituli munus eligi, niſi reddita ratione officii peracti. 4. 228.
 Campanæ pulſantur ad horas Canonicas, & quare. 2. 57. Quomodo pulſentur in funeribus. 1. 203. Cāpanæ ſono terminato ſtatim fit ingreſſus in Chorū. 1. 41.
 Campanæ ſigno non dato, an Canonici non venientes ad chorum ſint multandi. 2. 59
 campanarum vtilitates. 4. 197.
 Cancellarius Vicarij foranei gaudet priuilegio fori Eccleſiaſtici. 1. 153.
 Canonici quid. 1. 80. eſt onus, & honor. 1. 264. æquiparatur Dignitati. 1. 108. annectitur Episcopali. 1. 47.
 Canonici quare ſic dicti. 1. 35. cur dicantur ſæculares 1. 221. eorum nomen eſt titulus prærogatiuæ. 1. 43. nuncupantur Senatores. 1. 95. poſſunt dici Domini. 1. 49. ſunt antiquiores Plebanis. 1. 28. olim dicebantur Cardinales. 1. 454
 eligebant Episcopos. 1. 46. recipiebant alimenta ab Episcopo. 1. 34. in materia odioſa non veniunt ſub nomine Clericorum. 1. 190. ſedent coram Episcopo ſolemniſter celebranti, prout faciunt Cappellani. 1. 100. reſident in choro in prima Luna, Cappellani in ſecunda. 1. 96. dicuntur habere publicū officium. 1. 42. & habitare in unum, licet ſimul non habitent in eadem domo 1. 40. Poſſunt in choro tempore diuinorum vti Pileolo. 3. 32. Debent eum deponere per totum cauoem. ibid.
 Canonieorum præcedentia ſupra Cappellanos, & Parochos probatur. 1. 26. 189. 194. 206. & alibi; an idem ſequatur in Eccleſia Parochi. 1. 209.
 Canonici inter ſe præcedunt, qui ad Canonicatum ſuarum prius recepti. 1. 161. attenditur prioritas horæ, puncti, vel momenti. ibidem. & in prima Collegiatæ erectione præcedunt primo nominati in Bulla. 1. 163. & quid ſi nullus fuerit nominatus, ſed inſtituti tot Canonici. 1. 164.
 Canonicus ad Præbyteralem præbendam inſtitutus, & ſi iunior præcedit canonicū antiquiorem ad Diaconalem. 1. 166.
 Canonicus ad Præbyteralem præbendam inſtitutus, & ſi iunior præcedit Canonicū antiquiorem ad Diaconalem. 1. 166.
 Canonicus Sacerdos in Collegiatis poſponitur Canonico Clerico antea recepto. 1. 168.
 Canonici Cathedralis præcedunt Canonicos Collegiatæ. 1. 140. excipe Canonicos Romæ, qui quibuſcunq. Canonis vbiq. præferuntur. 1. 160.
 Canonici Collegiatæ vtentes cappa præcedunt ſimiles Almutiam geſtantes. 1. 106.
 Canonici

I N D E X

- Canonici Didecesis occasione Synodi præcedunt Parochos Ciuitatis. 1. 234.
vbiq. præferuntur Abbati simplicium Beneficiatorum. 1. 118. Quomodo per-
gant ad adorationem Crucis. 2. 101.
- Canonicus Parochus antefertur simplici concanonico. 1. 208.
- Canonicus an possit dici magis Canonicus altero Collega. 4. 70.
- Canonici diuersarum Ciuitatum quomodo inter se præcedant. 1. 158.
- Canonici supranumerarij à Papa creantur. 1. 179. honorarij ab Episcopo. 1. 180.
- Canonicus canonica priuatus, an restitutus recuperet pristinum locum in Choro. 2. 153.
recipiens canonicum animo non retinendi an peccet. 4. 110.
- Canonici tenentur caput eorum Collegiatæ reuereri. 1. 261. interdum inferiores,
de Clero, salutationibus præuenire. 1. 263. non permanent in Ecclesia Re-
gulari collocato ibi cadauere. 1. 241. secus in Ecclesiis secularibus. 1. 244.
- Canonici seculares habent locum supra canonicos Regulares. 1. 116. etiam in
propria Regularium Ecclesia. 1. 247.
- Canonici Regulares præferuntur alijs simplicibus Regularibus. 1. 116.
- Canonicis seculares, & Monachi an possint simul psallere. 1. 246.
- Canonici quibus casibus excusentur à choro. 2. 159. quid agere debeant audito
sono campanæ pro diuinis. 2. 61. quomodo, & vbi choralem habitum in-
duant. 2. 39. in chorum non ingrediantur festinanter. 2. 106. non comparè-
res initio officij, qua parte punctandi. 2. 99. non interuenientes regulariter
ad principium an peccent mort. 2. 97. an in Choro occupare possint Se-
des absentium. 2. 44. recitantes in choro voluntariè vagando cum animo
repetendi, an peccent. 2. 145. absentes ultra tres menses, an læthaliter de-
linquant. 2. 179. discedentes à choro absque causa punctantur. 2. 101. di-
cuntur ad id instigari à Diabolo. 2. 103. egredientes cum causa quid gerere
debeant. 2. 102. omittentes paucos versus in singulis horis, an peccent mor-
taliter. 2. 109. excusati à choro an sint participes distributionum absentium.
2. 268. necnon elemosinarum, quæ dantur Capitulo in funeribus. 2. 169.
absque causa absentes à Choro, & priuatim non recitantes perdunt distribu-
tiones, & fructus suæ præbendæ. 2. 190. & quid non de residentibus occasio-
ne pestis. 2. 170.
- Canonici aliquibus casibus amittunt distributiones non fructus Præbendæ. 2. 170.
licite absunt per tres menses absq. licentia Episcopi. 2. 176. absentes à cho-
ro qui obliuiscuntur priuatè recitare, an peccent. 2. 183.
- Canonicus, qui sit Vicarius capitularis, aut camerarius capituli, vel Sacrista Eccle-
siæ tempore Diuinorum occupatus in suo munere lucratur distributiones.
2. 270. & seq. item substitutus in locum Pœnitentiarii. 2. 162. vel institutus
in locum eius cui incumbat cura animarum. 2. 163. iniuste excommunic-
atus interdictus, suspensus, carceratus percipit distributiones. 2. 186. &
seq. qui detinentur tempore Diuini officij in facienda suorum peccatorum
confessione non lucrantur distributiones. 2. 165. extra debitas horas perfol-
uentes officium in choro an peccent mortaliter. 2. 23. & seq. peccant non
obedientes Episcopo, qui statuit tempus diuini officij. 2. 25.
- Canonici minoribus tantum initiati non constituuntur hebdomadarij. 1. 92. pos-
sunt cantare in choro Euangelium cum Homilia, ibidem. hebdomadario ho-
ra incipiendi officium non comparente quomodo prouideatur. 2. 93.
- Canonici, & Dignitates non excusantur à scientia cantus firmi. 2. 122. quando, &
quomodo examinandi circa huiusmodi cantum. 4. 110. non incongruè ca-
nunt in suis Ecclesiis cantu numerofo. 2. 136. an possint fungi officio Orga-
nistæ

nistæ

I N D E X I

- nitz, & lucrari Distributiones. 2. 112. accedentes ad chorum ob Distributiones an committant Simoniam. 2. 146. recitantes in choro an non satisfaciendi, an teneant iterum recitare. 2. 193. inter recitandum habentes attentionem non deuotionem an suo muneri respondent. 2. 128.
- Canonicus cœcus, vel surdus quando sit exemptus à choro. 2. 140. aliquando ob ægritudinem eximitur à publica non à priuata recitatione, & è contra. 2. 154.
- Canonicis tempore Diuinorum priuatè celebrantes, vel confessiones audientes non remaneant participes Distributionum. 3. 137. limita nisi unus Missæ, vel confessionis sit annuum eorum præbendæ. 3. 128.
- Canonicis tenentur canere duas Missas sub mortali dum à rubricis Missalis præscribuntur. 3. 54. non satisfaciunt cantando vnam votiuam; an pro applicatione Missæ conuentualis possint accipere manualem elemosynam referat duplex opinio. 3. 161. defenditur affirmatiua. 3. 161. obligantur canere Missas conuentuales in propria Ecclesia. 3. 65. dum cantantur Missæ etiam silentio choro non licet ibi horas canonicas priuatè persolvere. 3. 119.
- Canonicis collegiatarum non sunt adscripti Episcopo solemniter celebranti inferuise, nisi in eorum collegiata. 3. 87. & in casu alicuius necesse sit ibidem an collegiata primæ dignitati solemniter celebranti inferuise teneantur, disputatur ad partes, & resoluitur negatiue. 3. 97. & seq.
- Canonicis ad Subdiaconales, Diaconales, vel Sacerdotales instituti tenentur per se suo muneri respondere. 3. 109. & seq. legitime impediri rectè supplere per canonicos substitutos non tamen externos Sacerdotes. 3. 122.
- Canonicis digniores primo loquantur in capitulo. 4. 54. propositare aliqua pro se, vel contra se debent exire de capitulo. 4. 51. Vocati ad capitulum præ non comparentes remanent contumaces. 4. 19. absentes quando sint vocandi. 4. 24. quomodo citandi. 4. 28. negatibus non fuisse citatos, an potius Nuncio credatur. 4. 27. ferentes votum pro iniusta resolutione quomodo peccent. 4. 81. in negotio dubio quid agant ibidem. an maiori parti capitularium contradicere debeant. 4. 82. pro debiti capituli non possunt singulariter conueniri. 4. 215. nequeunt præbendam primò vocaturæ polliceri. 4. 213. infirmi præbent vota sua per procuratorem. 4. 41.
- Canonicus electus ad dandam vocem pro alio, an possit suffragia diuidere. 4. 220. non potest scribere litteras nomine capitulo absque commissione. 4. 229. si priuatus voce non exigitur ab oneribus. 4. 39. sumens aduocationem contra capitulum qua pœna puniatur. 4. 218. licet agat contra capitulum iudicio finium reguendorum. 4. 229. admittit relictis pro capitulo. 4. 117. & contra aliquem canonicum, ibidem. an possit allegari suspectus in causa sui canonici. 4. 225. an absque procuratorio possit in iudicio agere pro capitulo, vel concanonico. 4. 226. an procurans vtile Capituli absque commissione repetere valeat expensas. 4. 227. an post suum votum in capitulo datum possit variare. 4. 94.
- Canonicis habentes vocem in capitulo cogi debent ad votandum. 4. 79. euntes ad Synodum viuere debent propriis expensis. 2. 117. absentes ex iusta causa nihil tribuere debent canonico supplenti eorum vices tempore, iusta absentia. 4. 149. tenentur in Quadragesima interesse concionibus. 4. 148.
- Canonicis an teneantur sub mortali statuta de minimis seruare. 4. 129. recusantes ferre votum in capitulo, quomodo peccent. 4. 79. item non venientes ad capitulum, vel eo nondum terminato recedentes. 4. 56. item reuelantes tractata in capitulo. 4. 230. non possunt voci sui renunciare. 4. 78. qui dicantur

I N D E X I

canonici pedari. 4. 77. nequeunt statutorum ignorantiam allegare. 4. 141. rem apertè illicitam seruare iurantes, quam penam incurrant. 4. 126. in rebus capitularibus citandi sunt capitulariter congregari. 4. 156. & quid si nolent congregari. ibid. 4. 157.

Capitulum, & verbum canonici quomodo differant. 4. 132.

Capitulum multiplicem habet significationem. 4. 1. sumptum ut collectio personarum quid sit, & à quibus constituitur. 4. 57. unde dicatur. 7. 59. quomodo probetur. 1. 60. conseruatur in uno. 4. 20. est dignitas valde spectabilis. 1. 62. in odiosis non venit nomine simplicis dignitatis. 1. 63. in certis casibus est maior Episcopo. 1. 64. ad quem spectet capitulum conuocare. 4. 14. non adunatur tempore festiuo, nec pro rebus minimis. 4. 16. qua forma congregetur. 4. 8. quomodo incipiendum, & ibi commorandum. 4. 148. pro loco capitulari deputanda est certa, & libera mansio. 4. 17. ex causa coadunatur extra suum solitum locum. 4. 26. negotia ibi proponere ad quæ spectet. 4. 59. prima Sedes in capitulo cui competat. 4. 50. caput collegiatae an veniat sub nomine capituli. 4. 2. distinguitur in principale, & numerale. 4. 3. an numerale sit de essentia capituli. 4. 4.

Capitulum est corpus sine anima. 4. 155. non potest excommunicari. ibid. operatur per sua membra, & quæ sint. 4. 18. teneretur habere procuratorem. 4. 157. congregato capitulo recedente maiori parte, cæteri disponere nequeunt. 4. 21. maior pars admittit extraneum in capitulo. 4. 45. non comparentes hora statuta vltorius non expectantur. 4. 21. an omnibus capitularibus non vocatis acta teneant. 4. 22. in capitulis semper adest aliquis spiritus contradictionis. 4. 66.

Capitulum non debet esse absque propriis statutis. 4. 133. statuta de minoribus per se condit. 4. 134. in rebus grauibz requiritur consensus Episcopi. ibidem. maiorem auctoritatem circa leuia habet capitulum Diœcesis, quam ciuitatis. 4. 133.

Capitulum potest præscribere ius statuendi circa grauia sine licentia Episcopi. 4. 134. non potest statuta edere, quæ sint contra ius Pontificium. 4. 143. potest præter ius. 4. 148. ac introducere consuetudinem contra ius canonicum. 4. 144. consuetudinem abrogare. 4. 146. inultas transgredientibus statuta imponere. 4. 172. statuto cauere elemosynam in funeribus tribuendam maiorem canonicis, quam cappellanis. 4. 197. decernere vt campana maior pulsetur duntaxat ad funus, cum assistantur canonici. 4. 198. statuere vt canonicatus potius conferantur ordinandis. 4. 201. permittère, vt canonici non in Sacris assistant capitulis. 4. 31. concedere sua prædia in liuellum referuato Superiorum beneplacito. 4. 59. purgare moram vsque ad litis contestationem. 4. 206. statuere, ne colloquia capitularia publicetur extraneis. 4. 230. Episcopum absentem ad residentiam vocare. 4. 154.

Capitulum an valeat iuramento certum canonicorum numerum stabilire. 4. 149. statuta reformare. 4. 173. aut ferre cum clausula irritanti. 4. 181. censum super eius bonis imponere. 4. 166. legatum minus vtile repudiare. 4. 272. an digniores ad præbendas eligere teneatur. 4. 113.

Capitulum debet statuere, vt Canonici legitime non impediti concionibus interfint in eorumdem Ecclesia tempore Quadragesimæ. 4. 148. nec conclusa in eodem capitulo reuocare. 4. 171. nec condonare iniuriam factam alicui canonico. 4. 214. nec decidere lites capitularium. 4. 55. nec statuta ab Episcopo confirmata cassare. 4. 178.

Ca-

I N D E X.

- Capitulum non potest statuere, vt solum Nobiles, vel Doctores eligantur ad canonicatus. 4. 199. nec vt campana maior pulsetur tantum ad funus Nobiliſſi. 4. 197. nec vt ante alios de clero vocentur ad funera qui canonici in Diuinis ſeruiunt. 4. 192. nec ſibi eligere protoctorem. 4. 186. nec prorogare præfixum tempus ad legenda ſtatuta. 4. 187. nec minuire tempus à iure datum ad optandum. 4. 188. nec renunciare priuilegiis capituli. 4. 189. neque clauſulam irritantem apponere in permiſſis à iure. 4. 182. & exemplificatur nu. ſeq. nec propria ſtatuta de rebus grauibz interpretari. 4. 177. nec condere ſtatuta, quæ minuunt diuinum cultum. 4. 190. nec ſeire decreta, quæ nouis canonicis grauamen inducunt. 4. 176. nec diſponere de rebus communibz niſi omnibz, & ſingulis conſentientibz. 4. 166.
- Capitulum accedens ad aliam collegiatam officioſe recipiendum. 2. 57.
- Capitulum Cathedralis Sede vacante ſuccedit in iuriſdictione Episcopii. 4. 231. creat Vicarium capitularem, ac Vicarios foraneos, ibid. condit leges pro tota Diçeſi. 4. 232. alia vide ibi remiſſiõe.
- Cappellani vnde dicti. 1. 51. deputati à Parocho non dicuntur curati. 1. 52. amouentur à cura etiam ſine cauſa. 1. 55.
- Cappellanus diues non præcedit canonicum pauperem. 1. 88. cur liceat cappellaniſ rure laborare, non canonicis. 1. 85. Obligatus ad Miſſam quotidianam an poſſit aliqua die ceſſare. 3. 145. ægrotus an teneatur per alium celebrare. 3. 144. Obligatus celebrare ad comodum Populi aliam cappellaniam in eadem Eccleſia recipere non poſſe. 3. 179. Obligatus celebrare diebus Feſtiuiſ tenetur, & in Feſtiſ nouiter inſtitutiſ. 3. 146. & ſemper inſequi ordinem Tabellæ in celebrandiſ Miſſiſ. 3. 147.
- Calice, Corporalia, & Purificatoria ſordida in Miſſa adhibentes grauiter delinquant. 3. 13. ex qua materia conſiciantur. 3. 12.
- Cantans Miſſam tene tur legere, quæ cantant Miniſtri. 3. 123. & quid cum canitur. Paſſio. 3. 124. cantare, & alta voce recitare diſſerunt. 2. 124. cantores plures præſcriptiſ à rubriciſ adhibentes in Diuinis Officiis peccant. 2. 86.
- Cauſæ Apoſtolicæ committuntur canonicis. 1. 109.
- Cauſa diſſert ab occaſione. 1. 3. & quid vtræque ſit. 1. 4.
- Celebrans cur in conſecratione non dicat Ego conſecro. 4. 196.
- Cæremonialis intelligentia circa ſonum Organi in verſibz priuilegiatiſ. 2. 222.
- Cæremoniæ ſacræ quid ſint. 2. 69. quomodo ſant. 2. 70. eas ſeruantes præmiantur à Deo etiam in temporalibz. 2. 71. non ſeruantes peccant. 2. 84. inſolite choro non faciendæ. 2. 85.
- Chriſtianorum duo ſunt genera. 1. 29.
- Clericorum gradus tres. 1. 196. Sunt ſubditi Papæ. 1. 113. præſeruntur Monachis in omni loco. 1. 223. in ſauorabilibz videntur ſtatutiſ laicorum. 1. 225. ſic actiue, ſtatuto de retractu. 1. 256. eorū bona ſunt libera à collectiſ laicorū. 1. 257. trahūt ad Forū Eccleſiaſticū laicos turbantes eos in ſuiſ boniſ. 1. 253.
- Clerici in foro ſeculari litigantes dicuntur miſerabiles perſonæ. 1. 253.
- Coadiutor aſſiſtit choro etiam præſente coadiuto. 2. 56. gaudet vtraq. voce in Capitulo abſente ſuo principali. 4. 33. ob coadiutoriā non obligatur ad horas canonicas extra chorum. 2. 195. tenetur exire de capitulo dum agitur de ſuo coadiuto. 4. 51. deſuncto coadiuto capit canonicatus poſſeſſionem, ac ſtatutorum obſeruantiam iurat. 4. 130.
- Coadiutor & ſi iunior non tenetur niſi ad onera ſui coadiuti. 2. 95.
- Coadiutor Canonici Cathedraliſ, an præcedat Canonicum Ordinarium Collegiatz

I N D E X.

giata. 1. 166.

Commemoratio Titularis Ecclesiæ quando fiat. 1. 186.

Commemoratio de B.V. non fit in officio maiori dum eius officium parvum recitatur, nisi in Ecclesiis eidem Virgini dicatis. 2. 210.

Compositio ob non recitatum officium fit de fructibus Præbendarum. 2. 184.

Commune quod est negligi solet. 4. 232.

Communitas regulariter est ingrata sibi beneficientibus. 4. 233.

Commode vivere differt a fine penuria vivere. 1. 33.

Chorus quid sit, & unde dicatur. 2. 33. **quomodo ibi imitandum.** 2. 73. & seq. **in Choro non est contendendum.** 2. 108.

Collegium quid. 1. 59. **Collegiata est dignior Parochialis.** 1. 67.

Collegiata curata in odiosis non venit nomine Parochialis. 1. 71.

Collegiata insignis præfertur non insigni. 1. 73. **quæ dicatur insignis.** 1. 74. **insignis æquiparatur cathedrali.** 1. 77. **non erigitur nisi in locis insignibus.** 1. 70. **Visitatur personaliter per Episcopum.** 1. 69.

Collegiata Matris insignis probatur ex pluribus. 1. 75.

Clausula ex certa scientia quid. 4. 199.

Collatio præbendæ non competit ei, qui non est in sacris. 4. 101.

S. Congregationis decreta propriè non sunt leges. 1. 171. **moderantur ad instantiam partis non auditæ.** 3. 98. **non obligant quando ab initio non fuerunt recepta.** 1. 144.

S. Congregatio non decedit lites præcedentiæ nisi in actibus Ecclesiasticis. 1. 145.

Concesso vno intelligatur concessum omne ad id necessarium. 3. 157.

Confirmatio quo tempore petenda ab electo. 4. 104.

Confraternitates Laicorum non tenentur accedere ad Processiones. 2. 231. **quomodo inter se præcedant.** 1. 216.

Connexorum idem est iudicium. 3. 43.

Consecratio Cathedralis quomodo celebratur in Civitate, & Diocesi. 2. 9.

Consecratio Ecclesiæ probatur per vnum testem. 2. 10.

Consensus, & licentia differunt. 4. 135.

Consensus Episcopi requisitus in statuto potest præstari post actum. 4. 133.

Consensus canonicorum an dari possit extra capitulum. 4. 125.

Consuetudo est maioris auctoritatis, quam lex. 4. 147. **interpretatur statuta dubia.** 4. 176. **notoria non indiget probatione.** 1. 199. **quando extendatur de loco ad locum.** 1. 193. **non excusat Parochum a residencia.** 2. 172. **consuetudo carens ratione non attenditur.** 1. 201. **tempus ad inducendam rationabilem consuetudinem.** 4. 145.

Crux esse debet in Altari dum celebratur Missa. 3. 26.

Curatus quis dicatur. 1. 53. **duo in eadem Ecclesia esse non possunt.** 1. 58. **tentur explanare Doctrinam christianam rudibus, & quo tempore.** 3. 147.

D

Dalmaticæ non benedicuntur nisi de congruitate. 2. 79.

De defectibus occurrentibus in celebratione Missarum providetur. 3. 134.

Defunctorum officium pro canonico dicitur cum tribus Nocturnis, pro cappellano cum vno. 1. 205.

Deuotio ut acquiratur in recitandis horis canonicis. 2. 134.

Deus adverbiorum remunerator. 2. 35.

Feno.

I N D E X.

- Denominatio fit à digniori parte. 1. 197.
 Dies naturalis, & artificialis quid, & quomodo differant. 3. 50.
 Dies solennes numerantur. 2. 42.
 Diaconi, Subdiaconi, & minores clerici quomodo inter se præcedant. 1. 186.
 Dignitas pluribus modis accipitur. 1. 110. quæ dicatur honoraria. 1. 175.
 Dignitas quæ sit prima in Cathedrali, attenditur consuetudo. 1. 134.
 Dignitates plures eiusdem nominis dantur in eadem Ecclesia. 1. 135.
 Dignitas prima Collegiatæ semper præfertur cæteris eiusdem Ecclesiæ Dignitatibus. 1. 138. aliæ Dignitates quomodo inter se præcedant. 1. 137.
 Dignitates Collegiarum de iure præcedunt de per se Canonicos Cathedralis. 1. 135.
 Dignitas in Processionibus an coniungatur cum simplici canonico. 2. 217.
 Dignitas, & Canonicatus an possint simul retineri. 4. 210.
 Dignitates omnes tenentur onus hebdomadarij subire. 2. 67. Itæ camerarij, & alia onera Capituli. 4. 13.
 Dignitates, & Canonici Collegiarum non tenentur emitte Professione Fidei. 4. 121.
 Dignitates, & canonici non in Sacris admitti nequeunt ad dandam vocem in Capitulo. 4. 30.
 Dignitatem, & Canonicatum obtinens an duplicem vocem in capitulo habeat. 4. 37.
 Dignitas prima, & simul Parochus an valeat de incertis Ecclesiæ transigere. 4. 212.
 Dignitas Ecclesiastica secularis præcedit Ecclesiasticam Regularium. 1. 224.
 Dignitas Prothonotarium in partibus cur vilescat. 1. 130.
 Digniores sunt qui maneant proximiores Episcopo. 1. 133.
 Diocesis quid. 1. 31. eius diuisio per Parochias. 1. 38.
 Diocesis Sarzanæ quomodo remaneat exempta à Spoliis. 4. 210.
 Distributiones cur aſſineantur. 2. 145. quibus debeantur. 2. 248.

Ecclesia alia est spiritalis, alia materialis 1. 27. Materialis in tres partes diuiditur. 2. 28.

Ecclesia Parochialis in Collegiatam erecta non perdit iura priuilegia. 1. 193.

Ecclesia actus internos non iudicat. 2. 134.

Edicta, & constitutiones à quo, & ubi legantur. 3. 127.

Electio, Collatio, Institutio, Postulatio, & Præsentatio quid sint. 4. 85. & quomodo inter se differant. ibidem. Electionem faciendi modus. 4. 86.

Electio datur tempus ad consentiendum electioni de se factæ. 4. 98. quando ei possit opponi. 4. 99.

Eligere quis non potest se ipsum. 4. 89.

Elemosyna Ecclesiæ dari solita an præscribatur. 3. 127.

Emphyteuta an possit subemphyteuticare. 4. 161.

Episcopus solemniter celebraturus quid antea agere debeat. 3. 83. & quid erga eum capitulares. 3. 84. Episcopo seruire renuentes peccant, ac priuantur distributionibus. 3. 86. Episcopus compellit Canonicos ad suscipienda officia sui Tribunalis. 4. 225. & ad habitandum propè eorum Ecclesiam. 1. 41. tenetur habere Vicarios foraneos. 1. 155. curare debet vt canonici habeant vnde possint commodè viuere. 1. 86. componit omnes controuersias de præcedentia. 1. 21. facit sibi deferre causam etiam extra Diocesim. 1. 239. potest creare in Collegiatis Dignitates non nouas. 4. 161. dicitur Parochus totius

I N D E X.

totius Diœcesis. 3. 69. non potest instituire Collegiatis. 1. 72. non retinet
cathedram suam in Collegiatis. 3. 92. non est Iudex in decidendis dubiis
Rubricæ Missalis. 2. 125. non potest impedire Canon eos, quin coadunent
capitulum. 4. 15.

Episcopus est eximptus à choro etiam si simul sit Canonicus. 2. 67. quo loco se-
deat in capitulo. 4. 50. quando consilium, & quando consensum capituli
petere teneatur. 4. 152. an habeat ius commuicandi capitulum. 4. 11. habens
litem cum capitulo, an sit adstrictus adire locum capitularem. 4. 10. non
potest officium semiduplex in duplex extollere. 2. 25. Dum in Martino le-
git Lectionem dicit Iube Domine, &c. & quid chorus. 2. 90.

Ætas quæ requiratur ad Dignitates, & canonicatus. 4. 108.

Epicheia quid sit. 3. 1. 44.

Euidens Ecclesiæ utilitas quomodo accipiat. 4. 162.

Excommunicatio non fertur nisi pro mortali culpa. 2. 102.

F

FActa contra ius pro infectis habentur. 4. 90.

Familiaritas in omnia paræ contemptum. 1. 249.

Factum proprium impugnare non licet. 4. 98.

Factum ex errore, vel ignorantia non inducit obligationem. 3. 168.

Fidei Professio an fieri possit per Procuratorem. 4. 122.

Fidelium animæ, &c. in fine Officii quando prætermittant. 2. 106.

Filius aliquando ob opinionem Patris licitè recedit. 4. 72.

Forma præsentandi coram Episcopo ad canonicatus. 4. 114.

Forma publicandi in Ecclesia secula mobilia. 2. 95.

Fructus præbendarum tempore vacationis cui debeantur. 4. 109.

Funeralium nomine quid veniat. 4. 113. cui competant. 3. 42. non comprehen-
duntur in salario Æconomi Ecclesiæ curat. 4. 212.

Functiones Episcopales absente Episcopo à quo peragendæ. 3. 41.

Functiones Parochiales ad quem spectent in collegiatis. 3. 43.

270 2.

G

Gradus honoris fuerunt etiam sub Christo Domino. 1. 10.

Gratia non stat cum peccato. 3. 18.

Gratia prima aliquando confertur a Sacramento Eucharistiæ. 3. 179.

H

HAbitus choralis Canonicorum qualis. 1. 91. an eo uti possint extra Diœce-
sim. 1. 95. Habitus non facit Monachum. 1. 198.

Habitus cappellani est simpli. & tota. 1. 94.

Habitus Prælati titulus interdicatur in choro Prothonotariis. 2. 62.

Honorificum irruens est seruire Episcopo solemniter celebranti. 1. 99.

Horæ canonica, & Diurnum Officium sunt idem. 2. 2. cur dicantur canonice. 2. 3.

à quo sint instituta, ibidem. Olim canebatur simul à Clericis, & Laicis. 2. 4.

impas forma, & modus eis recitandi. 2. 27. & seq. non licet ipsas in-

Aulis Principum publice concinere. 2. 27. inceptæ in Ecclesijs non sunt in-
termin-

I N D E X.

terrumpendæ. 1. 101. vago animo spontè recitantes non satisfaciunt præcepto. 2. 132. cetera require infra V. officium.
 Hispaniarum Rex non permittit, Sacerdotes coram se aperto capite loqui. 2. 212.

I

Imperator antequam coronetur à Papa fit Canonicus Romanus. 1. 48.
 Imperator inseruit Papæ in Ministerio Ordinis Sacri. 2. 59.
 Imperatoris Ferdinandi verba notanda. 4. 76.
 Inferior non potest abrogare legem Superioris. 1. 143.
 Infirmitas, quæ excuset ab interessentia chori. 2. 148. an probanda. 4. 160.
 Insignibus Pontificalibus Episcopi de iure, Inferiores ex privilegio gaudent. 3. 90.
 remanent sterilia in non habentibus iurisdictionem. 1. 116.
 Instructio pro deuoto accessu ad Missæ celebrationem. 3. 185.
 Intentio satisfaciendi præcepto an in Diuino officio sit necessaria. 2. 141.
 Ius faciendi officium in Collegiatis super mortuum, cui competat. 1. 109.
 Ius in re, & ad rem quid, & quomodo acquirantur. 4. 115.
 Ius ministeriale Sacrorum paramentorum ad quos spectet. 3. 156.
 Ius patronatus sæculare differt ab Ecclesiastico. 4. 106.
 Iuramentum seruandi statuta, quomodo accipiat. 4. 124.
 Iuramentum non debet esse vinculum iniquitatis. 4. 125.

L.

Laici iure nouo excluduntur à Choro. 2. 58. fuerunt semper Clericis in festi.
 1. 251. magis applaudunt Monachismo. 1. 148. Laicorum antipatia in clericos vnde oritur. 1. 251.
 Laici præscribere nequeunt ius sedilium in Ecclesia. 3. 154.
 Laici in Processionibus cur maiores post celebrantem antecedunt. 2. 233.
 Laudemum quid sit, & cui persolendum. 4. 154.
 Laudes in publico officio à Matutino interdicti non possunt. 2. 113.
 Legatum perpetuum Missarum maius meretur stipendium, quam manualiter dati solitum. 4. 203. non potest à Capitulo acceptari absque licentia Episcopi. ibidem.
 Legatum factum Capitulo spectat ad Canonicos tantum. 4. 104. item factum Ecclesie cum onere Missarum. 4. 105.
 Lectiones in Matutinis à quibus, & quomodo in Ecclesijs decantandæ. 2. 99.
 Litanis publicis non possunt addi Sancti licet Canonizati. 2. 200.
 Lex non potest ferri, vt minor præcedat maiorem. 1. 109.
 Liber Præfati Sacristie facit fidem circa missarum celebrationem. 4. 207.
 Libri Officialium Capituli an probent. 4. 216.
 Litteræ Missuæ ad Capitulum directæ à quibus aperiantur. 4. 216.
 Locus Regiminis ambientibus est denegandus. 4. 93.

M

Maior pars Canoniconum quomodo numeretur in Capitulo. 4. 62.
 Maior minori in honoribus præfertur. 1. 19. & 103.

Maioritatis

I N D E X.

- Maioritis signa quæ sint. 1. 103.
 Magistri chori deputatio, & eius officium. 1. 199.
 Magistri cæremoniarum munus. 3. 89.
 Martyrologium an sub mortali in choro sit recitandum. 1. 193.
 Materia, forma, & minister Sacramenti Eucharistiæ. 3. 4.
 Matutinum sequentis diei potest priuatè recitari in sero. 1. 18. in Ecclesijs publi-
 cè non potest persolui sero antecedenti absque Indulto Apostolico. 1. 19.
 recensentur causæ pro obtinenda gratia. 2. 20. huiusmodi priuilegio ob ten-
 to qua hora persoluitur. ibidem.
 Melior principio est finis Orationis. 1. 220.
 Ministri inutiles non sunt in Ecclesijs adiungendi. 4. 151.
 Minor non debet in choro defectum sui maioris corrigere. 2. 207.
 Minor pars Capitularium aliquando vicit maiorem. 4. 103.
 Minor pars potest assensiri maiori extra Capitulum, non è contra. 4. 97.
 Missa quid, & quo instituta. 3. 21. venit appellatione diuinorum Officiorum. 2. 218
 in Missa alia requiruntur de substantia, alia de præcepto, alia de consilio. 3. 6.
 & seq. non potest celebrari absque Missali. 3. 24. celebraturus debet esse
 talari veste indutus. 3. 33. pedibus calceatis. 3. 27. lauat manus in Sacristia. 3. 22.
 priuatè celebrans non recitato Matutino, an peccet. 3. 29. non licet deferre
 anulum in digito. 3. 33. nec uti Pileolo absque licentia Papæ. 3. 32. nec dicere
 collectam pro se ipso Sacerdote si Episcopus fuerit præsens. 3. 80. celebrans
 in gratia gratiæ augmentum acquirit. 3. 179.
 Missæ valor an sit infinitus. 3. 177. trifariam distinguitur. 3. 173.
 Missæ fructum sibi debitum, an possit celebrans aliis applicare. 3. 176.
 Missæ applicatio quomodo, & quando fiat. 3. 183. non potest fieri applicatio 'sti-
 pem prius daturo. 3. 184.
 ad Missam quotidianam obligatus cui applicet die commemorationis Defuncto-
 rum. 3. 172.
 Missa an magis profit petenti, si pro eo tantum oret celebrans. 3. 182.
 Missæ Sacrificium impetrat bona, & dolet pœnam pro peccatis debitam. 3. 180.
 Missam priuatam dicendi tempus. 3. 75. quatuor habere debet qualitates. 3. 81.
 eius stipes. 3. 342. vnica in die excepto Natiuitatis celebranda. 3. 35. an li-
 citum sit priuatim celebrare tribus diebus ante Pascha. 3. 39. & seq.
 Missæ planæ in Ecclesijs repartientiæ, & per quos. 3. 147. & seq.
 Missam priuatam celebrare an liceat ad Altare maius, dum in choro psallitur.
 3. 136.
 Missæ conuenualis cantandæ tempus. 3. 49. non potest cantari nisi dicto Matutino
 in Choro. 3. 29. quotidie decantanda in Collegiis. 3. 38. quæ dicatur Mis-
 sa conuenualis. 3. 58. Missæ binæ cantantur in ferijs Quadragesimæ occur-
 rente festo duplici, vel semiduplici. 3. 64. tres cantantur in Vigilia Ascensio-
 nis, si in ea venerit aliquod festum. 3. 56.
 Missa B. V. caput prima Dominica Octobr. ubi est societas SS. Rosarij. 3. 63.
 Missam feriæ V. in Coena Domini, in Collegiis quis canter. 3. 41.
 Missæ cantatæ aliqua hora canonica in Choro præmittitur. 3. 52.
 Missæ cantatæ quot Candelæ accendantur in Altari. 3. 26.
 Missam Defunctorum an Canonici quotidie canere teneantur. 3. 53.
 Missam Rogationum nequeunt Regulares prohibere, quia Canonici solemniter
 cantent in eorum Ecclesijs. 3. 63.
 Missæ votiæ cantatæ pro re graui nuncupantur solemnes. 3. 60. quæ dicatur res
 gratis.

I N D E X.

- ibidem. Missæ sine paratis an dicantur solennes. 3. 59.
 Missæ, quæ sine paratis celebrantur, possunt in Oratorijs decantari absque licentia Parochi. 3. 70. Missas cum Diacono, & Subdiacono in Oratorijs Confraternitatum canere ad quem spectet. 3. 67. & quid si Capitulum Collegiatæ fuerit invita tum ad festum. 3. 68.
 Missæ tam cantatæ, quam planè vtilius celebrantur in Ecclesijs consecratis, quàm in duntaxat benedictis. 3. 71.
 Missa cantata, quomodo incipienda, & proseguenda. 3. 120.
 Missas vortuas diebus festis celebrare contra Rubricam, quæle peccatum. 3. 72.
 Missam vortuam de Assumptione petenti, quomodo satisfaciat. 3. 73.
 Missas non approbata s celebrantes quo peccato se comaculent, 3. 74. necessaria ad Missarum celebrationem quis prouideat. 3. 151.
 Motetta, & Symphoniz in diuinis officiis licitè intermiscantur. 2. 87.
 Multa licent, quæ non expediunt. 2. 63.
 Mutuus, & recipiens aliquid ex gratitudine non peccat. 2. 147.

N

- N**ouitas grata. 1. 1. perturbationem adfert, licet res sit bona. 1. 2. & 4.
 173.
 Nouum dicitur, quod non fuit antea. 1. 5.
 Nouæ non sunt controuersiz de præcedentia. 1. 24.

O

- O**bligatus Sacerdos ad celebrandum pro comoditate Populi potest vniq; elemosynam accipere pro applicatione sacrificii, 3. 170.
 Idem dic de Obligato ex voto ad celebrandum. 3. 171.
 Obligatio est alicui imponenda sine iure ad id obligante. 3. 99.
 Obligatio recitandis horis canonicas in Choro quos afficiat. 2. 30.
 Officium diuinum quid. 2. 2. priuatum recitatur in omni loco. 2. 26. publicum, perfoluitur in choro. 2. 33. ex causa de licentiâ Episcopi licitè recitatur in Sacristia. 2. 32. Vbiq; dicendum reuerenter. 2. 34. studiosè. 2. 104. deuotè. 2. 127. in cantu facienda est distinctio pro dierum qualitate. 2. 88. Officium Sanctorum, & vbi sunt reliquæ insignes, fit dup. 2. 13. Officium translationis corporis alicuius Sancti requiescentis in illa Ecclesia non celebratur sine Papæ licentia. 2. 14. Officium non potest fieri de Sancto nondum in Breuiario appposito. 2. 15.
 Officii diuini verba integrè sunt proferenda, & si recitans mentem habeat ad Deum. 2. 14. sensum verborum non capientes satisfaciunt præcepto, ac merentur, si attentè recitent. 2. 138. absq; deuotione recitantes peccant venialiter. 2. 129. dormitantes inter recitandum an satisfaciant suæ obligationi. 2. 140.
 Officium an melius sit recitare, memoriter, vel ex libro. 2. 141.
 Officium diuinum in Choro perfoluentes in mortali, an peccent. 2. 130. ordinem in recitando non seruantes quomodo delinquant. 2. 7.
 Officii maiorem partem priuatum recitare non valens, an teneatur recitare minorem, quam potest. 2. 155.
 Officii Mortuorum recitatio est de præcepto in die tantum commemorationis omnium Defunctorum. 2. 192.

Officiu

I N D E X.

- Officium paruum B.V. an sub præcepto sit in Choro recitandum. 2. 193. & quæ voce. 2. 91.
- Onera plura incumbunt Canonicis iunioribus, quam veteranis. 2. 94.
- Operarii Ecclesiæ nequeunt suo arbitratu fructus operæ impendere. 3. 153. nec expellere Ministros quibus de his fructibus persoluitur salarium. 3. 158.
- Opiniones quædam iam improbabiles, modò valde probabiles. 3. 81.
- Opus Canonice in quibus consistat. 1. 265.
- Oratio quid sit. 2. 133. Oratio Dominica initio officii ab hebdomadario incipienda est in suo stallo. 2. 74. Oratio brevis in Missa secreto addi potest. 3. 77.
- Orationes distracto animo fundentes, quomodo peccent. 2. 135.
- Ordo quid. 1. 4. Ordo mansionum reperitur, & in Cœlis. 1. 25.
- Ordines minores suscipiens, ad eximendum se à collectis an peccent. 4. 117.
- Organista sciat quando, & quomodo pulsandum in diuinis officiis. 2. 113. an sit pulsandum ingrediente Præposito Ecclesiæ ad cantandam Missam. 3. 92.
- Organista debet obedire Magistro cœremoniarum circa sonum Organi. 2. 116.
- Origo Canoniorum sæcularium refertur. 1. 32. & seq.

P

- P**arochus Canonicus an lucretur distributiones audiendo confessiones tempore Diuinorum. 2. 160.
- Parochus, Plebanus, & Archipresbyter idem re, differunt nomine tantum. 1. 181. inter se præcedunt iuxta maiorem Ecclesiarum. 2. 182. præferuntur Rectoribus. ibidem. nequeunt habere sigillum commune. 1. 66. nec constituunt Capitulum. 1. 65. Parochus vnde dicatur. 1. 39. tenetur celebrare diebus Festis. 3. 169. nec eximitur erecta Parochiali in Collegiatam. ibidem: potest applicare Sacrificium cui voluerit etiam ob manuales stipem. 3. 171. tempore pestis non potest deferere suam Parochialem. 2. 158.
- Parochus Prothonotarius debet incedere cum Cotta, dum uti Parochus interuenit Processionibus, quæ sunt cum Canonicis, & Capitulo. 1. 137.
- Papa quibuscunque in honoribus antefertur. 1. 113.
- Papæ in Beneficialibus nemo potest dicere, cur ita facis. 4. 191.
- Paramenti nondum benedicta bona fide adhibita in Missa remanent benedicta. 3. 19.
- Paramenta Sacerdotalia benedicta seruantur in Sacristia. 3. 155. meliora dantur Canonicis. 3. 160. non possunt sumi de Altari ab inferioribus Episcopo. 3. 20.
- Particulæ communionis quando dicantur perfectè sacrificatæ. 3. 3.
- Passio in hebdomada Sancta à quibus cantetur in Collegiatis. 3. 126.
- Pax in Missis solemnibus per quos, & quomodo danda. 3. 171.
- Peduin ablutio in Cathedralibus, & Collegiatis à quo peragenda. 3. 44.
- Penitentiarius instituendus in Cathedralibus. 2. 160.
- Petrus Apostolus fuit primus Clericus sæcularis. 1. 108.
- Pontificalium usus an præscribi possit. 3. 101.
- Possessio Canoniciatus per se sumi non potest. 4. 118. à quibus, & quomodo danda. 4. 119.
- Præbenda quid sit, vnde dicatur. 1. 82. in odiosis non venit sub nomine beneficii. 1. 79. in Collegiatis non requirit ordinem Sacrum. 1. 169. trifariam distinguitur.

+ + + + +

I N D E X.

- guitur. 3. 113. huiusmodi distinctio necessario facienda in Cathedralibus.
 3. 114. an dicatur Sacerdotes, quæ habet annexum onus missæ planæ. 3. 116.
 & quid statuto disponente per omnes Canonicos Collegiatæ turnatim canē-
 das esse Missas conuentuales. 3. 115. quid agendum si Præbendarij ferè om-
 nes essent tantum minorum Clerici. 3. 118. & quid si Præbendæ reddidit fue-
 rint valdè diminuti. ibidem.
- Præbendæ permutatio, si sit de iurepatronatus, non fit absque licentia Patroni .
 4. 224.
- Præbendæ quæ sint in Cathedralibus simultaneæ collationis. 4. 99. in Collegia-
 tis cui competat præbendarum collatio. 4. 100.
- Præferendus qui sit ad Præbendas, qui semper fuit bonus, vel malus emendatus.
 4. 112.
- Plus, & minus non mutant substantiam rei. 1. 245.
- Præpositus Collegiatæ maiorem habet obligationem assistendi choro, quam alii
 Canonici. 2. 194. curare debet, vt seruentur ordinationes circa diuinum
 Officium. 2. 196. & 2. 198. & mandare, vt admoniti contumaces puncten-
 tur. 2. 207. alias peccat. 2. 198.
- Præpositus Diœcesanus non vitur Mozetta præsentè Episcopo. 2. 66.
- Præpositus Collegiatæ caput, si sit Prothonotarius vti potest habitu Prælatitio in
 choro, & Processionibus. 2. 65.
- Præcedentia quid sit. 1. 7. provenit à Natura, & lege. 1. 13. spectat ad ius pu-
 blicum. 1. 12. præcedentiæ causa dicitur gratis. r. 6. defendi potest à lai-
 cis armata manu. 1. 8. & à Clericis auxilio Iudicis. ibid.
- Præcedentiæ lites erunt, donec Mundus permansit. 1. 24.
- Præcedentia in actibus civilibus an regulentur ab ea, quæ datur in choro. 1. 173.
- Præcedentia senectutis libenter, & absq; vllò rubore alteri relaxatur. 1. 188.
- Præbyter græcè, seuior latinè interpretatur. 1. 56.
- Presbyteri sæculares quomodo inter se præcedant. 1. 185.
- Princeps loci accedens ad Missam solemnem quomodo recipiatur. 3. 106.
- Principi Theobaldo scripsit D. Bouauentura in fauorem Canonicoꝝ. 1. 214.
- Privilegium non perditur per non vsum. 1. 92.
- Privilegio, & fauori pro se introducto quis renunciare potest. 3. 110.
- Processiones veniunt sub nomine diuini officii. 2. 208.
- Processionibus Canonici non interuenientes quomodo punctentur. ibidem.
- Processionibus publicis qui teneantur interuenire. 2. 270. quæ dicantur publicæ.
 2. 211.
- Processiones publicas indicare ad quem spectet. 2. 212. & seq. ad processiones
 vocari prius congregantur in Choro. 2. 215. quomodo inde procedant, &
 incedant. 2. 217. & 2. 216.
- Procurator Capituli quæ forma constituatur. 4. 158.
- Prohibitum vna via intelligitur veritum, & alia. 4. 175.
- Prothonotarioꝝ duo sunt genera. 1. 120. qui dicuntur participantes vbiq; præ-
 cedunt omnes inferiores Episcopo. ibidem.
- Prothonotarij in partibus à quibus creantur. 1. 121. dicuntur in Dignitate consti-
 tuti. 1. 122. eliguntur in conseruatores. ibidem. dum sunt in habitu præla-
 titio præcedunt de per se Canonicos. 1. 126. postponuntur Canonicis capi-
 tulariter existentibus. 1. 125.
- Prothonotarii in partibus, siue honorarii suo Prælatitio habitu induti in Processio-
 nibus incedunt post Capitulum, vel mixti cum Populo. 1. 232. præcedunt
 inter

INDEX.

- inter se qui sunt priores in data Breuis. 1. 123. possunt uti subtranea viola-
cea. 2. 64. possunt deferre anulum in digito etiam dum celebrant absque
gemina. 3. 34. alia Prothonotariorum priuilegia recensentur. 1. 124.
Prothonotarij titulares non faciunt Collegium. 1. 125.
Prothonotarius Canonicus non potest uti habitu Prælati in Capitulo. 4. 49.
quo loco manere debeat in Capitulo. ibidem.
Prothonotarius alio titulo non gaudens nullam habet præcedentiam in habitu
communi supra Sacerdotes ipso antiquiores. 1. 129.
Proverbum sonat probatum verbum. 1. 149.
Psalmi, & hymni alternis vocibus in Choro decantantur. 2. 117. alta voce saltem
sunt proferendi. 2. 118. nullus Capitularis eximitur ab huiusmodi obliga-
tione. 2. 119. reprehenduntur qui inter psallendum Simiam imitantur.
2. 120.
Punctator tempore diuinorum sit præsens in choro cum suo calamo. 2. 104. non
debet creari punctator, qui est hebdomadarius, non è contra. 2. 105.
Punctatoris absentis à choro vices quis suppleat. 2. 107.

Q

- Qualitas extrinseca habitus Choralis maiorem innuit honorificentiam personæ.
1. 91.
Qualitates duas considerabiles habens præfertur habenti vnam. 1. 149.
Quantitas notabilis in furto quæ sit. 2. 182.
Quindennium quid sit, & qui obligentur ad eius solutionem. 4. 169.
Quotidiana vberius sunt explicanda. 3. 168.

R

- Reges, & Supremos Principes decet Sedes in Præbyterio, & in Choro. 2. 59.
Regula si vinco vincentes te valet in materia præcedentia. 1. 210.
Regula, quod pœna non debetur ante condemnationem, fallit. 2. 19.
Regulares in Diœcesi intimantur ad processiones à Vicario foraneo. 2. 114.
Regulares in Processionibus funeribus deposito cadauere in Ecclesiis secularibus
statim redeunt ad conuentum. 1. 193.
Relatio semper restringitur ad relatam. 1. 147.
Reliquiæ Sanctorum in processionibus deferuntur per hebdomadarium. 3. 46. mo-
dus eas deferendi remissiue. 3. 47.
Renuncians Canonatum, & alterum in alia Ecclesia acquirens, an sit examinan-
dus. 4. 117.
Renunciatio fit duobus modis. 4. 223.
Res vna duobus obligari non potest. 3. 162.
Res iuramento firmata intelligitur adimplenda, si in eodem statu permanferit.
4. 150.
Ritus seruandus in incensando. 3. 128.
Rubricæ Missalis sunt in triplici differentia. 3. 76.

I N D E X_A

S

Sacrificia quid sit. 3. 21.

Sacrificia duæ an licite fiant in eadem Ecclesia. 3. 159.

Sacerdos quoties in anno celebrare teneatur. 3. 37. non impeditur à celebratione, si lauando os, paululum aquæ casu deglutiat. 3. 36. habens vsum Rochetti super ipsius sacras vestes induit. 3. 16. præscriptas Orationes debet dicere ad singula paramenta. 3. 23.

Scientia quæ requiratur ad Canonicatum. 4. 116.

Sedes Episcopi in Choro qualis. 2. 46. non consideratur in numero aliorum sedilium. ibidem.

Sedes Dignitatum, & Canonicorum in choro debent esse pares. 2. 45.

Sedes prima chori an debeat præposito Collegiatæ, vel hebdomadario. 2. 47.

Sedes Hebdomadarii laudabiliter ponitur in presbyterio. 2. 49.

Sedes Præpositi Collegiatæ quomodo consideretur. 2. 48.

Sedes, Præpositi Pontificaliter celebrantis quo Ecclesiæ loco ponenda. 3. 92. an ibi debeat esse fixa. 3. 93.

Sedes particularis in choro assignatur Vicario Capitulari. 2. 66.

Sedes, in qua Canonicus cepit possessionem dicitur ipsius propria. 1. 170.

Sedilium distinctio pro Canonicis, & Cappellanis in choro. 1. 97.

Sedes Cappellani præbati hebdomadam facientis non collocatur supra Canonicales. 2. 46.

Sedes, quæ in Choro debeat Episcopo, qui Episcopatum renunciauit, & adeptus est Canonicatum. 2. 51. & quæ Abbati, qui cessit Abbatiæ, & in eadem Collegiata obtinuit Canonicatum. 2. 52.

Sede Episcopali vacante simultanea præbendarum collatio omnino est capituli. 4. 102.

Sepulturam eligere non potest Capitulum Canonicis defunctis. 4. 208.

Seruitium Ecclesiæ prestitum per annos quadraginta non eximit à seruitio chori. 2. 161.

Seruitium nouem mensium à Canonicis debitum quomodo colligendum. 2. 177.

Scandalum quomodo, & quando cauendum. 1. 74.

Sexagennarium annum agens excusatur à ieiunio. 2. 152.

Seminaristæ cur præcedant Canonicos Collegiatæ Diocesis in occasione Synodi. 1. 235.

Sigillum Capituli est authenticum 1. 61.

Simplicitas Columbina debet esse mixta cum Serpentina. 4. 71.

Silentiarius quibuscunque silentium intimat in Choro. 2. 200.

Sincopa quid. 2. 105.

Siligimus, & Barbarismus quid. 2. 146.

Spolium de quibus beneficiis fiat. 4. 210.

Statuta debent communem utilitatem requirere. 4. 142.

Statutum disponens, quod in rebus Capituli omnes, & singuli Capitulares consentiant, non valet. 4. 65.

Statuta de rebus arduis condita siue scitu Episcopi dicuntur imperfecta. 4. 135.

Statuta facta in Capitulo præsentem Vicario Generali, vel foraneo, Episcopus præsumitur scire. 4. 137.

Statuta intelligenda sunt grammaticaliter. 4. 174. non sunt extendenda, nisi alias reddantur

I N D E X.

reddantur eluforia. *ibid.*

Statuta præsumi debent vsu recepta. 4. 127.

Statutum factum à Laicis de certa parua correcorum summa expendenda in funeribus est illicitum. 4. 193.

Stolla non dat præcedentiam. 1. 102.

Suffragia in Capitulo aliquando secretè, aliquando publicè dantur. 4. 68.

T

TAcens in Capitulo negotio proposito. habetur pro consentiente. 4. 75.

Taxatio excludit, quod in ea non continetur. 3. 167.

Tempus Orogij quot numeris compleatur. 4. 162.

Theatini, & alii Clerici Regulares an habeant proprium locum in processionibus publicis. 1. 129.

Theologalis Præbenda, an possit conferri sacrorum canonum Doctori. 4. 109.

Thus in Thurribulum qua parte Altaris in Missis, & Vesperis à celebrante iminitatur. 3. 121.

V

VAcante prima Collegiatæ Dignitate, & simul Parocho assignatur in eadem Ecclesia Æconomus. 4. 211. eius onera, & prærogatiuæ. 3. 45.

Verba in terpetrantur secundum subiectam materiam. 1. 146.

Veritas per plures melius inuenitur. 4. 25.

Vestes Sacerdotales pro Missa sunt de præcepto benedicendæ. 3. 173.

Vestes communes Canonicorum quales. 1. 88.

Vicarius Generalis Episcopi ubique præcedit Dignitatem, & Canonicus. 1. 132. limita nisi sint Sacris vestibus induti. *ibidem* quo loco sedeat in Capitulo. 4. 51.

Vicarius foraneus propriè dignitatem non habet, sed officium. 1. 141.

Vicario foraneo omnes in suo officio obedire tenentur. 1. 141.

Vicarij foranei officium est non parum æstimationis. 1. 150. Est superior omnium de sua Vicaria. 1. 156. dicitur officiales generalis Episcopi. 1. 155.

Facit proprium Tribunal, & proprium habet Cancellarium. 1. 156. habet iurisdictionem partim ordinariam partim delegatam. 1. 155.

Vicarius foraneus Canonicus in Choro, Capitulo, & Processionibus permanet, & incedit secundum receptionem Canoniciatus. 1. 142.

Vicarius foraneus in congressibus civilibus de iure, ac consuetudine antefertur aliis Concanonicis & si senioribus. 1. 147.

Vicarius foraneus, an præferatur Præposito Collegiatæ. 1. 141.

Vicarii Parochialium perpetu præcedunt simplices Beneficiatos. 1. 183.

Virtute, ac iustitia licitum est honores appetere. 1. 18.

Voluntas Testatoris quo ad fieri potest seruanda est. 4. 107.

Vox, quæ datur in actibus Capitularibus quid sit, & quibus competat. 4. 29.

Vox primæ Dignitatis in suffragiis secretis tantum valet, quantum vox ultimi Canonici. 4. 34.

Voces

I N D E X.

Voces in Electionibus describens proprium suffragium antea designare debet.

4. 88.

Voces ordinatè sunt ferendæ. 4. 90. & quid si secus agatur. 4. 91.

Voces si appareant pares in electionibus inter duos quid agendum. 4. 96.

Voce, siue suffragia data in aliqua electione quomodo publicetur. 4. 89.

Votum Deo factum ab Vniuersitate transit in Populum successorem. 3. 103.

Votum emissum à Communitate cur non possit commutari tempore lubilæi.

3. 102.

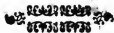
LAVS DEO.

DE

DE CANONICORVM PRÆCEDENTIA:

Liber Primus.

RATA nouitas, vulgari fertur adagio, & inquit gloss. in proem. ff. *vet. in sec. vers. Noua*. Verū omnisterū nouatio non caret perturbatione, vt cecinit Corn. Gallo;
Euentus Varios res noua semper habet.

Quod plerūq; etiam accidit, quantumvis res noua sit bona *Extravag. inter cuncta, tit. de priuil.* & notat Guido Papa in *cap. cū consuetudinis nu. 2. de consuet.* Et quis ignorat, nato Christo Domino, Mundi

Saluatore, ob hoc nouum, & summum bonum turbari Herodē Regem, & omnem Ierosolymam cum illo? Matth. cap. 2. Hæc perspeximus, & manus nostræ contrectarunt, mutato statu huius simplicis Parochialis Ecclesiæ in celebrem Collegiatam; ex huiusmodi enim noua Ecclesiæ qualitate quā plures, & diuersæ subortæ sunt, ac excitatæ controuersie, & contentiones inter Canonicos, & aliquos de Clero Sæculari, & Regulari, nec non quosdam de populo, & exinde inter ipsosmet capitulares; idq; euenit non causa, sed noui Collegij occasione, quæ differt à causa ex *cap.*

1. *de maior. & obed.* Nam causa est materia, seu origo negotij, Zabar. in Clem. Dudum nu. 4. *de sepult.* infertq; necessario suum causatum. Et mala sunt, quæ mali præbent causam *cap. ex parte de consuet.* Occasio verò cōprehendit quālibet causā sine ratione.
2. *Dec. in cap. cognoscetes n. 7. de constit. Abb. in cap. ut nostrum n. 10. ut ben. fin. dom. conf.* Consonat illud; Occasionem querit, qui vult ab amico recedere; Querit iste, vt ait Tusc. l. c. causā irrationabilem, remotam, & non verā, de quā non est curandum. Vt inquit Zabar. in Clem. causā n. 3. *de elect. potest. Sperell. dec. 176. n. 87. p. 2.*

Collegiata Massæ dicitur noua, quia non fuit prius. *cap. Non.*

A

autem

autem §. q. 1. Cumq. sit erecta ad diuini cultus augmentum, id eo bona. Nec desinit esse pium, & iustum opus, licet propter cam alterationum occasiones acciderint ex Nau. in Com. de orat. cap. 18. nu. 12. & Monet. de distrib. p. 1. q. 1. §. 1. nu. 177. In eadem Collegiata munus Chori, & Diuinorum Abbati, & Canonicis tantummodo a Papa in Bullis fuit iunctum, nihilominus simplicium beneficiorum eiusdem Ecclesie Cappellanti, ac duo Sacerdotes, qui ab Abbate deputantur in auxilium animatum curæ, Abbatie annexæ, nec non alii simplices Presbyteri, Choro non additi, diebus Festis quandoq. in Chorum conuenientes ad decantanda s una cum Canonicis Missas, & Vesperas prætereunte cæperunt ibidem in Superiori Luna cum capitularibus sedere, & in cæteris de quibus infra, pari honore affecti, ac tractari, prout Canonici: Inimò eorum aliqui asserentes se in ordine Presbyteratus anteriores, mirebantur in omnibus actibus ciuilibus, & promiscuis extra Ecclesiam Canonicis anteferri. Eandem prætensionem pariter habuerunt subvrbium Parochi quoad actus ciuiles. Quibus prætensionibus ut iniustis, & indebitis Canonici pro posse obstituerunt, non ignorantes præcedentiæ causas haud esse leues, prout enunciare solent, qui ad pauca respiciunt, sed valde graues, cum statum personarum concernant. Cassan. in Cath. glor. Mund. par. 1. confid. 2. Putius decis. 449. nu. 4. lib. 2. Sperelli decis. 76. nu. 2. Vol. 1. Præcedentiæ enim est maioritatis recognitio in certis actibus debita, vni personæ supra aliam. Præposit. in cap. Si quis egrotans. §. q. 3. Quod ius est adeo preciosum, vt Bald. in l. obseruare ff. de pro. conf. & Cassan. de consuet. Burgund. rubr. 6. nu. 7. non dubitent affirmare, armata manu posse defendi ab his, quibus ea clarè cõpetit. Explica de secularibus inter se, vt innunt Monet. de dist. par. 2. q. 12. n. 66. Ant. de Præ. in Clip. Past. cap. 8. n. 11. Romam singul. 394. Bontach. 7. Protector, & alii. Siquidem Ecclesiastici sunt milites, cœlestis, non armatæ militiæ, & horum arma sunt Breuiarium. cap. Perro. 16. q. 4. cap. Conuenientior 23. q. 4. (Et quamuis pro defensione Patriæ ipsis liceat menia, & portas Ciuitatis armis custodire, quando imminet præsens periculum, & ad id non sufficiunt Laici, vt obseruant Innoc. Host. & cæteri scribes super cap. 2. de immunit. Eccles. quos sequitur Gra. de effec. Cler. effec. 3. nu. 212. omninò videndus, ex hoc non inferitur ad defendendum armis ius eorum præcedentiæ, quæ esto indebitè in functionibus Ecclesiasticis quis priuatur; nam habet paratum iuris remedium, iudicis officium implorando, petendo inhiberi, ne alter Superiori loco sedeat in Choro, & Processionibus, ne prius canet Antiphonam,

- Antiphonam, Suffragijs respondeant in Capitulo, subscribat, & similia faciat, sed relinquat hæc cui de iure debentur. Campanil.
 11 rubr. 12. cap. 12. nu. 7. atq; potest agere ratione Iniuriarū; Iniuria enim afficitur is, cui locus competens adimitur. Bald. I C. & Gerald. de Petrasau. sing. 33. nu. 3. quos sequitur in com. Bull. bon. reg. Cohell. cap. 31. nu. 153.
 12 Præcedentia spectat ad ius publicū, & provenit à Deo, à natura,
 13 à lege. A Deo, nā ea, quæ sūt ordinata à Deo sūt. A natura, quia ipsi naturæ repugnat, omnes de vniuersitate eodem gradu consistere. cap. ult. q. 89. Turrecr. ibid. & Decian. conf. 67. num. 25. vol. 2. Vnde si primus homo non peccasset, adhuc inter homines reperiretur maioritas, & præcedentia. ita D. Thom. quem refert Leonel. de præced. q. 1. art. 1. Ratio est, quia animus hominis generosus de se tendit ad honores. Denique præcedentia est à lege humana, quæ in honoribus iubet quarumlibet personarum ordinem, gradumq; esse seruandum: & proprium est legis, rationabiliter, & ordinate statuere. C. ut dignior. lib. 11. Natta. conf. 637. num. 1. vol. 3. Quod si à lege non daretur præcedentia maiori, non daretur ordq;
 14 sequeretur confusio. glos. in cap. 4. dist. 12. Neuiz. in silu. lib. 1. cap. 1. nu. 9. Ordo est parium, dispariumq; dispositio, sua cuiq; loca tribuens, ex D. August. de Ciuit. Dei lib. 19. & tunc dicitur adesse ordinem, quando minores maioribus cedunt, vt benè adnotatur
 15 Iacob. Ben. par. 3. priuileg. 1. & Rebuff. in repet. cap. postulasti n. 194. Peccat qui præcedentiam, sibi non debitam, propria autoritate assumit; ita notabiliter dicitur Nanar. in cap. inter Verba 2. conf. 1. num. 12. & talem sacrilegij reum dicunt Bald. conf. 337. vol. 1. Boer. de ord. grad. par. 1. nu. 8. & Menoch de arbitr. lib. 2. cent. 4. cas. 32. & istum insolentem appellat Felin. in rubr. de maior. & obed. nu. 30. Huicque in pœnam vltimum locū dari à iure statutum esse referunt Abb. conf. 21. par. 1. Cassan. in Cath. glor. Mand. par. 1. conf. 39. quæ coadiuuantur doctrina Christi apud Lucæ Euangelium cap. 14. ibi Da huic, nempe honoratori, locum, & recumbe in nouissimo, loquens de quodam inuitato ad nuptias, qui alienam sedem sibi usurpauit, & certè, qui in locum maioris se introducunt iniustum committunt. Ambitiosa vana, & inordinata res est sibi velle honorem, & locum non debitum, vel maiorem quam conuenit cap. Iamdudum de præb. & cap. fin. de translat. Epis. Et
 16 hunc ignatum esse ostendit Plato lib. 12. de repub. Dum vero quis iuris autoritate alteri præferri prætendit, & locum sibi debitum custodit, ac cum moderamine descendit, non est dicendus ambitiosus, vt considerant Aut. de Butr. in rubr. de maior. & obed. num. ult. Imol.

Imol. *ibid.* nu. 3. Caiet. 12. *quæst.* 13. *art.* 1. nam merita excusant ab
 17 Ambitione. *glos fin. in cap. Miramur* 61. *dist.* Ambitio enim est in-
 ordinatus appetitus gloriæ, & honoris terreni. *cap. Miramur* 6. *dist.*
 Holed. *de incomp. ben. par.* 1. *cap.* 3. *num.* 3. & propterea honorem
 appetere sibi à iure debitum nullam esse culpam post Nau. quem
 allegat, tradit Teoph. *lib.* 7. v. *honor nri.* 1. & fauet Cherub. *in comp.*
Bullar. lib. 3. *fol.* 3. ubi dicit Virtute, & iustitia licet ambire, non
 18 fauoribus, et fraudibus. Non debet homo suum honorem, et fa-
 mam, à Virtute precedentem, negligere, ut pluribus auctorita-
 tibus, & rationibus comprobat Barb. *in vot. decis. Can. vot.* 97. *nu.*
 14. nec pati, ut honor suus respectu gradus parui pendatur. Grati
cap. 110. *nu.* 24. Hinc Lotther. *de re benef. lib.* 1. *q.* 16. *nu.* 29. insipi-
 entem vocant eum, qui suo loco cedit in publico, & Ross. *in consue.*
mor. v. precedentia inquit, quod publice permittens diminutio-
 nem precedentia, quæ sibi de iure debetur, est indignus accipere
 in ea augmentum. Hic aduertendum est, quod & si quis gradum,
 & dignitatem, quam retinet, estimare debeat, humilitatem tamē
 in corde retineat, & propriam personam parui pendeat gloriā,
 quæ à solo Deo est, semper optando. *Matt. cap.* 9. Vt primis locis,
 vocari Rabbi nulla culpa est, cæterum hæc amare pro se ipsis tan-
 tum peccatum est. inquit Emin. Caiet. *in exposit. Matt. Euang.*
cap. 23.

Veruntamen si honor, & precedentia ex re bona secundum or-
 dinationem iuris moderatè appetantur, nullum erit crimen, quo-
 niam ex se est obiectum indifferens propriè accedens ad rationē
 honesti, ut aliis citatis tradit Banc. *in opuscul. tract. de Martyr.* q. 2.
 At verò cum in hac noua personarum varietate instari dicatur, ut
 debitus honor maiori, ac digniori gradatim tribuatur iuxta dispo-
 19 sitionem iurium, quæ ita statuerunt, ut ex ordine statuum, officio-
 rum, graduum exoneretur militantis Ecclesiæ Monarchia, & vnita-
 tis concordia seruetur, imitando pulcherrimum illum ordinem cō-
 stabilitum in Ecclesia triumphanti, ubi nouem sunt Angelorum
 Chori, alius alio superior, & honoratior, & in Sæctis sūt ordines di-
 gnitatum, & vnus alium præcellit *Glos. in cap. singula d.* 89. *Bel-*
tem. super cap. Statuimus de maior. & obed. Non est pro parte Canō-
 nicorum censenda vana, & peccaminosa insinuatorum præfensio, sine
 defensio precedentia, sed potius rationabilis laudabilis, ac neces-
 saria ad ciuilem politicam conseruandam, ad tradita per Decian.
l. c. cons. 20. *num.* 2. Natta *cons.* 637. *nu.* 1. *Vol.* 3. quod debuit fieri
 à Canonicis non tantum pro se, sed & pro suis successoribus
 Bord. *de preced. quæst.* 1. *num.* 4. Nec debent Laici scandalum
 sumere

sumere dum cernunt, vel audiunt Ecclesiasticos in; & desuper
 precedentijs contendere, nanq; id est opus sapientiæ, ac iusti-
 tiæ, non ambitionis, ut probat Læ! Altiogr. *conf. 1. num. 18. par. 1.*
 & dixit Leonell. *l. c. q. 1. art. 5.* Insuper considerent etiam in lib
 20 humillimo Christo Redemptore diuersos gradus exiisse, scilicet
 Discipulos, Euangelistas, & Apostolos quoru gradus excellenter
 erat. Ita aduertit Marf. *de red. Eccl. cap. 10. nu. 10.* & inter ipsosmet
 Apostolos vnus erat maior altero, sic de Euangelistis & Discipulis,
 & maiores præcedebant minoribus, Genienn. *qq. præf. q. 3. c. 1. nu. 3.*

Non solum præcedentiæ sunt licitæ, vt ostendimus: inter Cle-
 ricum Secularem, sed etiam inter Regulares Ordines, qui sic appel-
 lantur, quia in his omnia debent esse ordinata. Vnde inter ipsas
 met Religiones oriri solent plures de præcedentia controuersie, &
 pater ex multis S. R. C. declarationibus, & Sammbrun Pontifi-
 cum Constitutionibus, quarum meminere Tamb. *de Iur. Abb.*
tom. 1. disp. 25. q. 1. Farin. par. 2. decis. 26. Penott. *in Hist. tripar.*
lib. 2. per tot. Portel. *p. 1. cas. 51. & seq.* De Præcedentia tractat
 Conc. Trid. *sess. 25. cap. 13.* Vbi in his declarationibus S. C. super
 eod. cap. datur facultas Episcopis summarie de plano sine strepi-
 tu, & figura Iudicij, breui manu componendi, & terminandi om-
 nes, & singulas controuersias de præcedentia, que in Processioni-
 21 bus oriuntur inter personas Ecclesiasticas, tam Seculares, quam
 Regulares amota omni appellatione, intellige, quoad effectum su-
 spensiuum, non deuolutiuum, siue lis fuerit in acquirendo, siue in
 recuperando, siue in conseruando Nouar. in lucer. Reg. V. præ-
 cedentia. Vrsell. *Hyst. par. 2. concl. 128. nu. 88.* & ampliatur huiusmo-
 di facultas Episcoporum in deferenda Umbrella in Processionibus,
 in sessionibus oblationibus, & alijs actionibus Ecclesiasticis. Lara
 de Cappell. *lib. 1. cap. 2. nu. 25.* Sánchez *lib. 6. lib. 1. cap. 9. id. 2. tom. 2.*
 Cancer. *Var. par. 3. cap. 10. num. 105.* & Piasei in *Prax. p. 3. cap. 3.*
nu. 40. & non solum inter Ecclesiasticos, ac Confraternitates dis-
 ciplinatorum, sed etiam inter Laicos nobiles circa prædicta
 Barb. in suis *Voti decis. Vol. 66. nu. 84.* Vulp. in *Prax. cap. 11. nu. 10.*
 Nam actus præcedendi vt supra, est actus spiritualis, cap. 2. de pact.
 Grat. *dec. 203. num. 5.* Vnde in congressibus Ciuilibus non potest
 22 Episcopi, vel alterius Iudicis officium implorari, si minor recuset
 dare præcedentiam maiori, vt post Felyp. & alios docent DD. apud
 Tiraq. de nob. *cap. 20. nu. 57.* quos sequitur Leonell. *de præf. q. 1.*
art. 17. in fin. Ratio est, quia huiusmodi honor solum debetur de
 congruitate Host. in *sum. tit. de Off. archid. q. 1. sequit.* Grass. *pp. de*
cis. lib. 2. cap. 56. Dan. de Nob. *disp. 75. nu. 106.* & 107. & 108.

Secus.

- 109 Sachs dicendum, si inferior ex Clero. Sæculari renueret, etiam in
 110 aribus Ciuilibus, locum cedere Superiori, quia ad id tenetur non
 solum de honestate, sed de Iustitia, De Thom. 2. 2. q. 104. art. 3.
 Ricc. decis. 31. par. 1. & propterea ad talem reuerentiam, siue
 honorificentiã potest cogi, & compelli. Gerald. singul. 33. Mart.
 23 de Iurisd. par. 2. cap. 3. nu. 36. Adde ius esse Episcopo compellere
 Ecclesiasticos minores ad salutandum maiores publicè obuiantes,
 dum contrasacientes scandalum ob id populo afferrent, vt deduci-
 tur ex Nau. cons. 7. de off. Iud. ord. nam pro scandalo euitando re-
 ceditur à regulis iuris, Fely. in cap. Nihil de præscript. nu. 2.
 Præfensiones, de præcedentiã non sunt nouæ in hoc sæculo, vt
 constat de Iacob, & Esau, qui Matris in vtero de Principatu con-
 24 tenderunt, eruntq; quamdiu Mundus durabit, vt ait Anton. de
 Prat. in Clip. loco cit. ex quo similes differentias in dies conspiciẽ-
 tes non oportet scandalum pati, aut admiratione affici, ita admo-
 net Dan. de Nob. disp. 44. nu. 2. Post extremum diem, quando
 Deus erit obuia in omnibus cessabit omnis lis de præcedentiã;
 quoniam quiuis pro sua capacitate gloriosus erit, vt post Theolo-
 25 gos docet Sord. de aliment. 4. 7. 18. nu. 72. sed non desinet maiori-
 tas, & ordo mansionum, cap. in domo dist. 4. de par. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 213

- tradunt DDi & pro clariori notitia opus est advertere, quod in principio nascentis Ecclesie omnes, qui Christianam amplexabantur fidem, propria bona vendebant, preciumque ad Apostolorum pedes ponebant, ut omnia essent simul communia, ut videre est in Act. Apost. cap. 4. & habetur in cap. futuram cap. dilectissimi 1. 2. q. 1. & notant Tuttecr. in cap. sint ead. eas. q. 1. & Card. Tolet. sug. Instru. lib. 5. cap. 76. nu. 2. quæ communio breui permanit, teste Valen. tom. 3. d. 10. q. 3. p. 7. magis enim expedire visum fuit, ut loco precis prædia, & bona stabilia Episcopis tradarentur, qui de eorum fructibus necessaria fidelibus ministrarent; cap. Videntes. 1. 2. q. 1. cap. decima ibid. Abb. in cap. 1. de privileg. laym. mor. lib. 4. tract. 2. cap. 2. & Put. de cens. 61. nu. 1. lib. 1. Duo
- 29 tunc temporis erant, prout modo sunt, Christianorum genera, alterum erat emancipatum diuino muneri, hiq; omnes aliquo Ecclesiastico ordine gaudebant, & dicebantur Clerici, hoc est in sortem Domini vocati, cap. si sententia de sent. excom. lib. 6. Archid. in cap. quod 6. dist. nu. 1. Vnde Simoni Mago dictum fuit. Act. cap. 8. Non est tibi fors in sermone isto.
- Alterum genus erat eorum, qui appellabantur Laici à Græco vocabulo, quod Latine dicitur popularis, cap. duo. 1. 2. q. 1. gloss. in cap. 2. de hæret. in 6. Hi à cõmuni vita cū Clericis defecerunt repare. Syluestri Papæ primū, ac separatim habitare cœperunt, propterea bona retinendo, Barb. in cap. quia tua 1. 2. q. 1. nu. 9. & Marfil. ibi supra cap. 5.
- Non multo post nonnulli ex ipsis Laicis ætatiorem vitam eligendo profecti sunt ad habitandas Sylvas, ne populari accessu eorum, deo
- 30 deo impediatur, qui dicti sunt Monachi, hoc est solitarij, cap. si quis 1. 2. q. 1. nu. 1. & ibi Marfil. & ibi Marfil. & ibi Marfil.
- Et quia de communi Clericorum consilio Ecclesie gubernabantur, melius iudicatum fuit statuere, (prout decretum fuit,) ut vnus ex Presbyteris maioribus per partes crearetur Episcopus, id est superintendens, ad quem cura sua Diœcesis spectaret cap. legimus. 23. d. cap. Episcopi dist. 80.
- 31 Diœcesis nil aliud est, quam diuisio inde Episcopus dicitur Diœcesanus, cap. cum olim, de præscript. tuncq; Diœcesis tota, pro vna Parrochia accipiebatur. Apostolica de donat. & b. betur in dist. 80. per tot. Atque præfati Episcopi subrogati fuerunt loco Apostolorum; ut recenset Barb. in cap. in nouo dist. 21.
- 32 Crescen- in dies Religio Christiana creuit, & numerus Clericorum; & quidē ex his non satis periti Sacerdotali ordine iniuriabantur, vnde, Episcopi matura deliberatione Hierarchia Ecclesiastica.

oleastica magis peritos selegerunt, qui, ut collaterales, cum eo-
dem Antistite in Cathedrali residerent, parati ad omnes munus Ec-
clesiæ, ab Episcopo demandandum, ubi conuinqui habitatione, ac
mensa videntes, Diuina officia cum magno deuotionis seruiore simul
explebant. *cap. omnibus de consecr. dist. 5. Anchar. in cap. quoniam nu.*
2. de vit. & boni. Cler. Sed quia sub gubernio Episcopi plures consi-
stebant Ecclesiæ, pluribus consequenter indigebant Operarijs.
Quam ob rem eodē instanti ab Episcopis peracta fuit altera elec-
tio de Clericis Doctoribus, qui pariter essent Operarij, & Consilia-
rij Episcopalis sollicitudinis.

- 33 Existētem Clericis peritioribus alia Collegia in Ciuitate, &
locis insignibus Diocesis fuerunt ab Episcopo instituta, & hi in
certa domo, nuncupata Canonica, cibum sumebant, dormiebant,
diuinasq; laudes in Ecclesiæ Choro vnanimiter persoluebant. *cap.*
Præter. d. 32. in omnibus de consecr. dist. 5. Monet. de distrib. 6. p. 1.
q. 5. nu. 17. Spond. in Annal. Baron. anno 1063. Ipsimet selecti Cle-
rici tam Cathedralium, quam Collegiatarum erant absq; præbē-
dis; ut notant Innoc. in *cap. ult. de Cler. non resid. & Abb. in cap. cum*
34 *de consl. & recipiebant ab Episcopo alimenta, & de vno arario*
vestimenta. Monet. ubi supra. Brancat. in Epi. V. Canonici quo
ad victum.

- Statimq; appellati fuerunt Canonici. *Spond. ubi supra, quo no-*
35 *mine ab alijs Clericis discernebantur. A. or. par. 1. lib. 12. cap. 22.*
q. 2. & Comit. lib. 1. q. 61. Residente Episcopo apud Cathedralē
vnus ex memoratis Canonicis respectiue constituebatur Prior, si-
ue Præpositus, aut Decanus in Collegiatis Ecclesijs, ubi vice Epi-
scopi presidebant, & imperabant, Canonicis habentes authorita-
tem despoticam, & iudicalem; *Molan. de Canon. lib. 2. cap. 2.*

- Abbas, eius origine attenta, erat propriū nomen Capituli Mo-
nachorum, quorum supra meminimus Campaui. *rub. 7 cap. 6. nu.*
92. Abbas idem sonat, quod Pater; Vrsell. li. c. & Abbaria. Pa-
36 *ternitas. Conc. Meld. cap. 16. eiusq; officium tantummodo erat*
onus, ministeriū, & sollicitudo super Monachos, cap. fin. de remic.
Panorm. in cap. tuam nu. 3. de stat. & qual. Pasqual. dec. 25. num. 4.
Postea creuit in nomen Prælaturæ, & Dignitatis Regularis, *cap. 2*
de Iudic. Rodriquez. qq. reg. tom. 1. q. 12. art. 1. & fasē docet Mos-
seon. de Maies. tit. Ecclesijs lib. 1. cap. 9. per tot. Deinde hoc nomine
denominata fuit quæuis Ecclesiæ Collegiata secularis prima di-
gnitas, *Marc. Manit. de Conc. 9. statim nu. 121. Molan. de Canon.*
37 *cap. 5. & Ciarl. contr. for. par. 2. cap. 120. num. 57.* Vbi dicit hoc no-
men Abbatis competere omnibus Collegiatarum Præpositis, siue
Decanis,

Decanis, aut Prioribus; siquidem differentie vis non consistit in nomine, nec attenditur quomodo vocentur, sed consideratur potestas, nempe; An habeant iurisdictionem, qua olim gaudebant in Canonicos seculares; Qui, ut diximus, cum suo Capite in communi domo vivebant in primordiis eorum institutionis, quamvis cæteri de Clero desierint uiuere de eleemosynis, hisq; permixtum fuerit vitam communem deserere in proprijs ædibus commorari, & bona patrimonialia possidere *cap. certo 12. Marches. p. 3. §. 1. de comif. admiss.* Decursu temporis, cum magis augetetur fidelis

38 Populus à Dionysio Papa diuisa fuit Diœcesis per Parochias, *gloss. in cap. 1. d. 90.* Quæ commissæ fuerunt pro administrandis Sacramentis aliquibus Præbyteris, qui dicti sunt Parochi à Parochia,

39 idem denotante, quod particio curæ populi: Archid. in *cap. Ecclesijs 13. q. 3.* & ab alijs appellati fuerunt Rectores à regendis Ecclesijs, & animabus, sibi concreditis 13, q. 1. *cap. 1. Extra tot. tit. de Paroch.* Hi Parochi, siue Rectores desumpti fuere ab Episcopo, ex illis Præbyteris, quibus comunem vitam cum Canonicis seruare non placuit; Ut post alios obseruat Carol. Bass. de *Can. cap. 18. pag. 155.* Atq; cuilibet Parocho assignati sunt redditus de præfatis bonis, & oblationibus, ut supra porrectis: Rodoan. de *spol. q. 3. num. 16.* & Ceual. *contr. q. 388. num. 27.*

Canonici, ut superius prælibauimus, antiquitatis tenacissimi in prima communione perseuerarunt; & quamuis nostræ ætatis Canonici communi mensa, ut plurimum non utantur, sed singulis pro victu, & uestitu propria assignetur præbenda, ac quisque in paterna domo inhabitet, suadente ad hanc relaxationem temporum varietate; Vrinuunt Abb. in *cap. Accedentes num. 5. de præscript.* & Francol. de *Hor. Can. cap. 24. num. 23.* Nihilominus quoddam primitiuæ Ecclesiæ institutum præferunt: Ut inquit Conc. Colon. *cap. 4.* Atq; regulas priscorum patrum, à quibus continuatam originem traxerunt, in maiori parte conseruant, quotidie cōuenientes in Ecclesiam ad diuina officia persoluenda. Colleg. Bonon. *cons. 1. num. 42.* Et existentes vñiti ad tractanda, & seruanda

40 sui Capituli iura dicuntur in vnum habitare, licet in ædibus separatīs, & dispersis consistāt Dani. *l. c. V. habitare*; Et faciunt, vñ corpus cum suo Capite, cuius auctoritas modo est tantum fraternæ, & charitatiuæ, siue simul inhabitent, siue non *gloss. in l. 3. §. 2. de municipib. ff. de bonorum possess.* & Nic. Bels. de *Iur. Uniu. cap. 2. num. 55.*

Præterea, si ad præsens Canonici ab eorum Ecclesia longe habitatione distarent, ideoq. Ecclesia in diuinis patereetur, ab Episcopo

41 scōpo essent compellendi, vt in loco apto ad munus suum præs-
tā- dum habitarent Compost. in cap. Quoniam nu. 1. de vit. & bon. Cler.
Abb. ibid. unum. 2. Nec tali casu ab Episcopo habenda est ratio cō-
moditatis Canonicorum: Quia magis prouidendum est Ecclesiæ,
quam personæ; vt benè Guido Papa in rubr. ne sed. vac. nu. 4.

Cum autem ex præmissis liquido appareat, non Canonicos, sed
alios Clericos antiqua, & bona instituta deseruisse, meritò hi post-
ponuntur Canonicis: Tum quia Canonici, vt perseverantes in
mai ori bono debent esse melioris conditionis, cap. si ex bono de pa-
nis. d. 4. Imol. & Boich. super cap. Instituitur de maior. & obd.
Inter omnes enim Christianæ reipublicæ functiones Diuinus cul-
tus apicem tenet: Et propterea nonnulli, vt magis Canonicos no-
bilitarent, eosdem Ecclesiæ militantes Angelos nancuparunt: Et

42 non immeritò, cum imitentur in terris Cælestis militiæ Choros.
Tum quia Canonici dicuntur habere officium publicum, & conti-
nuum, vt ostendunt Socc. in cap. Sacris num. 63. de sent. excom. &
Abb. in cap. Cum non liceat, not. 3. de prescript. Atque vt in prolixio-
re labore versantes plus sunt honorandi. Ita arg. l. Nemo, C. de offic.
Mag. docent. glos. in cap. fin. d. 17. in cap. Dilectus de elect. Paris. conf.
16. par. 4. Colleg. Bonon. l. c. num. 12. Ecclesia magis colit Lauren-
tium Diaconum, quam Sixtum Sum. Pont. quia illius martyrium
plurimum eluxit.

Deinde scribitur

Secundum enunciatur.

43 Istud nomen Canonicus est titulus gradus, & prærogatiuæ, sic tra-
dunt, Mol. de Can. lib. 1: Carol. Bass. vbi supra cap. 2. & Rota Rom.
de præb. decis. 16. nu. 5. id nou. confirmat Fusc. de Visis. lib. 1. cap. 15.
Diciturq; Canonicus à Canone, hoc est regula rectè, & benè vi-
uendi, sub qua recipitur: Abb. in cap. Causam de iudic. Ripa in rubr.
de constit. num. 26. & Rebuff. in prax. par. 1. tit. de Collegiatis.
Bonum, & amabile est habere bonum nomen, ut firman. Cened.
in collect. ad decret. Coll. 24. Lara. l. c. lib. 2. cap. 4. num. 137. Et facit,
quod dixit Deus ad Moysem exod. cap. 23. Inuenisti coram me gra-
tiam, & te ipsum noui ex nomine. Ita notat Zabar. in Clem. 1. de verb.
sign. nu. 3. Et licet non valeat argumentum à nomi ne proprio, cum
hoc imponatur ad beneplacitum, l. si quis in fundo ff. de legat. Valet
argumentatio ab Ethimologia nominis appellatiui. Euerold hoc cit.
Ab Ethimologia quia sumitur à professione, quæ exercetur. Antide
Butr. in cap. Dilectus num. 12 de excess. pralat. Nullus Præbendatus
est puro nomine appellandus, sed proprio nomini præponendū est
nomen.

nomen Canonicus. Ad tradita per D. Bern. in *Spec. discipl. cap. 6.* Ex quo iniuria à quibusdam ambitionis estu notati sunt Canonici, qui se se proprio ore Canonicos appellabant: bene sic loquuntur proferentes nomen, in quo eorum professio exprimitur. *cap. Cum secundum tit. de preb. gloss. ibid. Decr. in cap. Quod vult nam. 108. de lud: & Henric. in sum. lib. 14. cap. Si iuncta gloss. ibid. ly. g.*

- 45 Iam plurium Ecclesiarum Canonici dicebantur Cardinales, vt de Ecclesiæ Siracusana habetur in *cap. Quorundam dist. 74 & Neapolitana in cap. Fraternitatem dist. 71. & de Aurien. Rauen: Mediolan. & aliarum Ecclesiarum Canonicorum, qui dicebantur Cardinales meminit Castr. Palao. tom: 2. tit: de benef. tract: 13. d. 2. pun: 22. §. 4. num: 10. & ante eum anriqus Doctor Io: a Capistr. in *cap. Quia num. 5. de Cler. non resid.* & alij apud Compost. in *cap. Cum accessissent de constit: in addit.* Et ita appellari sunt vsq; ad Paulum III. qui abrogato, quod ad Canonicos, nomine Cardinalis, eos iuxta proprium, nomen Canonicos appellari voluit, idem confirmauit Pius V. teste Nald: in *Sum. V. Cardinalis num: 1.**

Ecclesiæ tantum Compostellanæ Canonici ad hæc vsq; temporis nomine tenus ex peculiari Summi Pontificis indulto, Cardinales appellantur. *gloss: super Clem. dignum de celebr: missi Vital. ibid. n. 13* Canonici habent quandam comparisonem cum Episcopo, sicut Cardinales cum Papa: sunt illi Episcoporum Consiliarij, veluti hi Sum. Pont: Moscon. vbi supra *cap: 15. Card. Tusc: Ly. c. con. 91.* Canonici iam pridem nominabantur electionarij; Quia ad Canonicos Cathedralium, exclusis alijs Beneficiatis, Episcopi electio pertinebat, *cap: Sacrorum §. ex his dist: 43. cap: Cum in Veteri de elect. gloss. in cap. Quamquam eod: tit: Abb. in cap. Scriptum de elect. num. 4.* Et ad Canonicos Collegiarum spectabat electio Prælati, & capituli habentis iurisdictionem in iisdem; *cap: Qua propter de elect. gloss. in cap. Præsentium de test. & permanserunt Electionarij vsque ad tempus Clem. V.*

In Germania verò vsq; ad præsens, Canonici suum Prælatum eligunt, vt prius: ita scribunt Fran. Zip. in *comp. iur. Pont. lib. 1 tit. de elect. nu. 1. & Viuijan: de iur. patr. lib. 3. cap. 1. nu. 36. par. 2.* Canonici nuncupantur Primarij inter oēs alios Ciuitatis, ac Diocesis Clericos. Conc. Aquisgr. apud Hom. in *com. p. 3. tr. 4. ref. 6.* Canonici in pluribus Ecclesijs adnectitur Episcopali dignitati; vt tradunt Io: Andr. in *cap. Cum Ecclesia de preb. in §. Fely. in cap. Ex litteris num. 1. eodem tit. Purpur. conf. 491. num. 5. par. 2.* Et sic seruari Capuæ, vbi Archiepiscopus Metropolitanæ Ecclesiæ est simul Canonicus, testatur Rague. *de voc. quest. 6. num. 1. in fn.*

48 Hispaniarum Rex ex Priuilegio Apostolico non dedignatur Canonatu potiri in Ecclesia Legionensi, vt scribit Petr. Henric. *conf. 9. num. 1. par. 1.* Pariter Rex Franciæ in pluribus sui Regni Ecclesijs ex indulto Sum. Pont. fit Canonicus; *Sclu. de benef. p. 2. q. 23. nu. 39. Molan. de Canon. lib. 1. cap. 5. & signanter Ecclesiæ S. Hilarij Pictaui.* vt enarrant Ricc. *par. 3. dec. 66. in fin. & Rodoan. l. c. par. 2. cap. 13. nh. 5.* Quinimò ipse Imperator antequam coroneatur, recipitur in Canonicum, & fratrem à Renerendis. Canonicis S. Petri de Vrbe, quos omnes, & singulos stans ante Altare Deiparæ Virginis recipit ad osculum Pacis. Ita disponitur in Cœrem. *Rom. lib. 1. cap. 3. sect. 5.* & notant Duran. vbi supra *lib. 2. cap. 8. fia.* Et post coronationem fursus assumitur in Canonicum, & fratrem Ecclesiæ s. Io. Laterani: vt habetur in Pontif. *Rom. tit. de Cor. Imperat. fol. mibi 89.* & scribit Moscon. *de maiest. mil. Eccl. cap. 2. fol. 670.*

Capitulares quarumcūq. Ecclesiarum ex eorum primæua institutione consueuerunt vocari non solum Canonici, sed Domini Canonici. Non quidem ob dominium præbendarum suarum, vt quidam opinati sunt, sed honorificentia ergo, in quem sensum Sarra vocabat Dominum Abraam virum suum. *Genes. cap. 18.* dicens Dominus meus vetulus est; de quo laudatur à D. Petro *1. cap. 3.* Mos semper fuit nuncupandi Dominum, quem quis honorare vult afficere. *glor. in l. cum quis §. secum in v. dominum de leg. 3.* Huiusmodi nomen, Dominus, Canonicis competere pluribus rationibus comprobatur Penott. *l. c. lib. 11. cap. 39. §. 3.* & sequitur Molan. vbi supra *lib. 3. cap. 1.* Vbi tamen monet hoc non esse à Canonicis affectandum, aut in eo complacendum, neque per semetipsos tribuendum, iuxta illud *Prou. cap. 27. Laudet te alienus, non os tuum.* Plebanis quoque, & Ecclesiarum Rectoribus competit iste titulus Dominus; ad traditū per Dan. *de Nob. disp. 44. nu. 21.* Non autē Cappellani, qui nec gradum, nec officium obtinere dicuntur, præsertim, qui non sunt titulares, & purè nuncupadi sunt Cappellani, sic dicti à D. Martini Cappa, quam olim deferebant ad Castra, & sub tentorio collocabant, ac sub ea Missam celebrabant, dum Gallorum Reges præsentés erant in bello. Ità Alberic. *Trot. de perfect. Cler. lib. 1. cap. 12. nu. 3.* Filliuc. *lib. 3. tract. 41. cap. 1. num. 15.* Indè deductum est nomen Cappellaniæ; quæ accipitur modo pro Altari in Sacra xde constructo; cui institutus dicitur Cappellanus; *Rebuff. in Prax. p. 1. §. seculare.* Dan. *de Nob. l. c. modo cit.* Lotther vbi supra *quest. 13. num. 40.* Qui verò his Cappellanijs ab antedictis Cappellanis deputatur pro celebrandis Missis, abusiue dicuntur

dicuntur Cappellani, propriè enim dicendi sunt Altaristæ, seu Officiatores ab officiendo, Bald. *conf.* 18. *ad fin. lib. 2. Lara de Cappell. lib. 2. cap. 2. nu. 35.* Prout etiam improprie nuncupantur Cappellani, Curati, illi Sacerdotes, qui à Parocho assumuntur ad sibi auxiliandum in cura animarum, propriè isti appellandi sunt conductitij; Lefs. *de iust. & iur. lib. 2. cap. 39. d. 4. num. 17.* & nullatenus possunt dici simpliciter Curati. Dec. *in cap. Ex parte de rescript. Abb. ibid. Verall. decis.* 340. *nu. 4. p. 3.* Bald. *conf.* 18. *lib. 5. Gem. conf.* 86. *nu. 3. Ricciul. de iur. pers. lib. 1. cap. 13. nu. 60. Fragos. l. c. lib. 10. d. 21. nu. 15.*

Curatus absolute dicitur, qui curam nomine proprio exercet, non alieno; Genuen. *q. 231. Gomes. de litt. grat. fol. 88. Rot. p. 2. diuer. dec.* 52. *num. 16. Vidal. in Oper. mor. inq. 4. num. cod. in addit. In vna Ecclesia Parrochiali vnus tantum Curatus, potest institui, veluti Arca Noe vnicum tantum habuit Curatorem, cap. Sicut in vna 2. q. 14. cap. Cum ignores de preb. & notat Petr. de Anchar. in d. cap. Extirpanda. Nec dicti Cappellani possunt dici Vicecurati, nisi quando Parochus abest à loco residentia. Zabarell. in d. Clem. 1. *nu. m. 4. Ant. de Butr. conf.* 51. *num. 3. Et quia nullum habent titulum, etiam sine causa à Parocho ammonentur. Rot. apud Buratt. p. 2. decis.* 382. *num. 4. & Coccin. decis.* 18. *num. 43. Præsbyteri propriè dicuntur, qui Sacerdotali ordine sunt insigniti, & est nomen Græcum, quod Latine Senior interpretatur ob iudicij maturitatem, quæ huiusmodi ordini opus est. Turrecr. in cap. Malier d. 32. n. 2. Et potius videtur nomen ætatis, quàm gradus, & officij, aut qualitatis. cap. legimus 93. d. & gloss. in cap. Quamquam 2. *quest. 7.***

His sic præmissis, & simul attentis, honorificentius nomen, æstimatione, & titulorum multiplicatio, quibus, vt vidimus, resurgent Canonici, ipsorum præminentiam supra Parochos, Rectores, Cappellanos, & simplices Præsbyteros satis ostendunt; vt firmiter Ab. in cap. Cum accedentes *num. 2. de præscript. Decian. conf.* 61. *n. 46. Vol. 1. conf.* 67. *nu. 10. Vol. 2.*

Tertium Enunciatum.

51 Soli Canonici constituunt Capitulum; Innoc. super cap. 2. de instit. Ant. de Butr. in cap. Relatum *num. 5. de test. cap. Eam te de rescript. Fely. in cap. Olim de re iud. Verall. decis.* 84. *p. 1. Casal. decis.* 57. & 91. id constituendum sufficiunt Ant. de Butr. in rubr. de elect. *nu. 2. Innoc. cap. 1. cod. tit. Abb. conf.* 25. *p. 2. & super cap. Nullus de 58 elect. Capitulum est congregatio collegarum, in vno honore ad inuicem*

inuicem positorum; ita docent Io. Andr. in *cap. Capitulum de rescriptis*. Sylu. in *Sum. eod.* V. num. 1. Cará: *Paleos. de administr.* Bonon. *Eccles. par. 1. cap. 5.* Diciturq; Capitulum, quia constat ex Canonici-
 59 cis; qui dicuntur capita, nempe minora, ad differentiam Episcoporum, qui sunt capita maiora; ut tradunt Raguc. de *Uoc. q. 5. nu. 5.* & Lotther. ubi supra *quest. 15. nu. 11.* Capitulum olim nominabatur dumtaxat in Ecclesia Cathedrali, & in Ecclesia Collegiata dicebatur Collegium, à colligendo, quasi plures in vnum collecti. *cap. primo, dist. 15.* Nunc verò dicitur Capitulum propriè, vel Collegiata, *cap. Cum non liceat de prescript.* Io. Andr. in *cap. Nisi esset num. 3. de prob.* & Abb. in *cap. Cum terra de elect.* Idque liquido apparet ex lectura Bullæ erectionis huius Collegiatae, in qua pluries repetitur, *Abbas, & Canonici constituunt Capitulum.* Quod satis esset ad probandum capitulum ad tradita per Host. in *d. cap. cum Ecclesiarum, & Farinac. decis. 201. nu. 5. part. 1.* quia agit Papa de facto, coram se gesto. Rotapud Cenc. de *ensib. par. 2. decis. 60130. nu. 5.* Capitulum ex Bulla fundationis Cathedralis, vel Collegiatae satis probatur, *cap. Porro de priuil. Fusc. de Visitatione lib. 2. cap. 1. num. 4.* de qua si non constaret, probari posset per sequentes coniecturas.

Primò, per communes tractatus fieri solitos à canonicis, canonicè coadunatis, *cap. 3. de prob. Rot. apud Buratt. decis. 455. nu. 2 cum alijs.*

Secundo, per sigillum commune, *cap. Significant de appellat. Ludouis. dec. 482. uum. 4.* quod capituli sigillum est authenticum, & 61 publicum. Vulp. in *prax. cap. 18. nu. eod.*

Tertiò per Camerarium, quem eligunt Canonici, *cap. vnic. de sindic.* & post alios notat Kenzon. *ad fiat. Urb. par. pr. cap. 72. num. 5.*

Quartò per locum capitularem, *glos. in cap. Statutum de elect. in 6. Alex. conf. 75. num. 2. lib. 4.*

Quintò per distributiones, Arcam, & Massam communem; Innoc. in *cap. Cum olim de sent. & re iudic. Duar. dec. 29. v. 2.*

Sexto per propria statuta à Canonicis condita, ita post alios docet Card. Mant. *decis. 175. num. pr.*

Septimò, & vltimò dicitur signum Capituli, quando Canonici in Ecclesia, in qua inseruiunt, habent vnā dignitatem pro eorum capite, Massobr. in *prax. prelud. 2. d. b. 1. 2. 6. Selua de benef. p. 2. q. 16. num. 14.* Nec est necessum, ut omnia supramemorata argumenta simul concurrant, sed sufficit vnum ex illis extare, Mascar. de *prob. conf. 584.*

Quodcumque

- 62 Quodcumque Capitulum sæcularis Ecclesiæ est vere, & propriè dignitas. Lotther. *de re ben. l. c. quæst. 14. nu. 47.* & dicit Ant. de B. *in cap. Cum non ignores num. 4. de præb.* Imò non est dicendum simplex dignitas. Abb. *in cap. de multanum. 14. eod. tit. & DD statim ci-*
- 63 *sati.* Idcirco in odiosis non venit nomine dignitatis, cap. Graue *extra de præb. Abb. ibid. & Nald. in sum. V. Capitulum nu. 9.* Neque in materia stricta comprehenditur appellatio personarum. Ad tradita per Put. *dec. 84. nu. 2. par. 1. Gonzal. l. c. gloss. 37. nu. 2.* Et ita dispositio Clem. 1. *de Ind.* Dum dicit *quibuscumque personis*, non includit Capitulum; atque derogatio priuilegiarum, quibuscumque personis concessorum, non comprehendit priuilegia concessa capitulo. Farinac. *decis. 398. nu. 6. par. 2. in p. s. b.* Capitulum
- 64 aliquando in specie est maius Episcopo, ut quādo est in Capitulo uti Canonicus. *gloss. in dicta Cap. irrefragabili, Gemin. in cap. Non putamus de consuet.* Quia eo casu est de capitulo, quod est maius omnibus, & singulis ipsorum; Grass. *pa. 1. dec. 3. num. 1. de rescript.*
- 65 Zerol. *par. 2. V. concilium.* Huiusmodi capitulum non possunt constituere Parochi, nec Cappellani, aliq; simplices Præbyteri. Ant. de Butr. *in d. cap. irrefragabili num. 9. Abb. in cap. Ad hoc nu. 71. de Cler. non resid. Gonzales l. c. gloss. 19. num. 16. Vulp. in prax. cap. 44. n. 2.* Ratio est, quia hi nō faciunt vnum corpus, ut Canonici, sed in Ecclesijs considerantur, ut singuli. Rot. *par. 1. diuers. decis. 455. & par. 7. decis. 136. & 351. nu. 2.* Ratio rationis est, quia nequeunt sibi caput efficere. Abb. *antiqu. in cap. Dilecta nu. 1. de excess. prælat. & Mart. Digest. nouis. par. 6. tit. Canonicus cap. 25.* Neque possunt liberè sese congregare, sed quando occurrit id agere, ob eorum negotia, tenentur licentiam petere ab Episcopo, ut non ignoret, quid isti agant, Rot. *par. 1. diuers. decis. 32. nu. 1. & in add. decis. 112. n. 7*
- 66 Iisdem Parochis, & Cappellanis non conuenit commune sigillum; Caputaquæ. *decis. 42. n. pr. p. pr.* Prout competit Capitulo habere non tantum vnum, sed plura ad diuersos effectus, & adus destinatos: nempe sigillum magnum pro signandis negotijs Capituli, & paruum, pro sigillandis litteris missiuis quotidianis. Io: Bertach. *in tract. de Episc. lib. 3. nu. 33.* Et quia prædictis considerabilibus præfati de Clero sunt ex pertes, meritò postponendi sunt Canonici, Fedet. *de Sen. par. pr. cons. 34. & Grass. decis. 131. num. 6.*

Quantum enunciatur.

- 67 Illustrior, & excellentior est Ecclesia Collegiata qualibet simplici Parrochiali. Abb. *de Vit & honest. Cler. num. 12. Colkg. Bonon.*

non: *conf.* 1. *nu.* 7. *Feder. de Sen. l.c. conf.* 132. *nu.* 2. *Card Tusc. ly-*
D. concl. 419. *nu.* 13. *Grat. discept. forens. cap.* 579. *nu.* 16. *Pasqual.*
qq. mor. cent. pr. q. 79. *num.* 17. Collegiatae sunt secundariae post
68 Cathedralis. *Conc. Colon. 1. par. 3. cap. 2.* Brancat. *in Epist. Can. V.*
Ecclesiae Collegiatae; atque de iure communi, Cathedralis etiam
dicitur Collegiata; Monet, *de Com. cap.* 11. *nu.* 36. & Corrad. *in*
Praxilib. 2. 2. cap. 6. num. 34. Ecclesiae Collegiatae maiores sunt ti-
tulo, quam Parrochiales; ex *tex. in cap. fin. de offic. Archid. Host.* &
Io: Andr. *ibid.* Et proinde ab Episcopo primum visitantur Cathe-
67 drales, & postea Collegiatae; denique Parrochiales Ecclesiae, &
hae possunt per alios inferiores ab Episcopo visitari; Collegiatae
verò per Episcopum tantum. *cap. Romana de cens. Abb. in Thes.*
sing. V. Ecclesia Collegiata. Homob. *in Com. par. 3. tr.* 15. *cap.* 4. *nu.* 6
Parrochialis non solum in Ciuitate, sed & in Villis, & Pagis qui-
68 buscumque instituitur; At Collegiata non conceditur nisi in Ci-
uitatibus, vel oppidis, aut Terris insignibus, in quibus habitant
homines ciuiles, & Populus numerosus; quod fit ne Collegiatae di-
gnitas vilescat, prout considerant gloss. *in extrau. Sedes Apostolica*
de offic. delegat. & Anton. de Butt. *in cap. Episcopalia nu.* 2. *de priuile.*
Simplex Parrochialis interdum nuncupatur Cappella. Bellem. *in*
cap. Concedimus d. de consecr. Gonzal. gloss. 5. *nu.* 62. & Azor. *tom.* 2.
lib. 3. *cap.* 1. & sic dicitur, quaedam supra Ecclesiam Parrochiale
Serauizix, quā simul pluries de commissione Episcopi visitari.

Collegiata verò semper appellatur Ecclesia; per Abb. *in cap. Ex-*
posui sibi nu. 6. *de Prab.* Quinimmo in odiosis appellatione Eccle-
71 siae Parrochialis non includitur Collegiata, licet in ea exerceatur
Cura animarum, *cap. Susceptum de rescript. in 6. Abb. conf.* 47. *nu.*
4. *par.* 2. Gallett. *V. Parrochialis*, Nald. *V. ordo. nu.* 2. Ratio est,
quia habet qualitatem collegij supra curam: vt bene obseruante
Io: Andr. *in cap. Statutum de elect. lib.* 6. & Selu: *de benef. par.* 1. *q.* 3.
num. 24. Quae collegij qualitas, tam considerabilis est, vt si Eccle-
sia finalis, dependens à Parrochiali Baptismali, (quae dicitur ma-
trix, eò quod sicut mater generat filios, ita ipsa regenerat per Bap-
tismum, Dan. de Nob. *l.c. disp.* 44. *nu.* 2.) erigatur in Collegiatam;
anteponenda sit in praegeminentijs ipsi Baptismali matri. Seraph.
decis. 1445. & Farinac. *decis.* 3. *num.* 6. *par.* 2. *in posth.* Atque illa re-
gula de non tollendo iure quaesito, non procedit in noua erectione,
Collegiatę Mart. *Digest nouiss. tom.* 6. *tit. Ecclesia cap.* 25. Ecclesia
Parrochialis non paruū recipit honorificentię incrementum, si
erigatur in Collegiatam. ex Rebuff. *l.c. de erect. Colleg.* & Rot. *de*
sepult. decis. vlt. *in antiq.* Quod facile suadetur ex eo, quod Epi-
scopus

72 scopus potest instituere Parochiam, non verò Collegiatam :
Dec. conf. 563; num. pr. Mandos. de signat. grat. v. erectio. Rebuff. l.c. num. 14. Fusc. de visit. lib. 2. cap. primo, num. 4. Viuian. de iure pat. lib. 1. cap. 1. nu. 212. Azor. par. 2. lib. 6. cap. 30. quest. 4. Nec potest destruere Collegiatam, & de Collegiata facere non Collegiatam.
 Nam qui non potest instituere, non potest destituere. *Flam. de re. sig. lib. 7. q. 10. nu. 11. Lotter. de re ben. lib. 1. quest. 14. num. 106.*
 Quòd si Ecclesia Collegiata fuerit diruta absque facultate Summi Pontificis, statim reedificata continuat priuilegia Collegiatæ :
glos. in cap. statutum de elect. in 6.

Quinimò Ecclesia, quæ olim fuit Collegiata, quamuis in præsentiarum ob eius paupertatem non habeat actum Collegium :
 Nihilominus, si non constet, fuisse Pontificia authoritate destructam, nuncupari potest Collegiata. *Mascar. de prob. concl. 584. num. 5.* Atque si venerit ad pinguiorem fortunam, vti poterit iuribus Collegij vti prius; quia numquam fuit extincta habitus.

Abb. in cap. de multa n. 4. de prob. Rot. pri. recent. decis. 163. n. 4.
 Collegiatæ prælatio cum Parochiali eo magis emicat, vt ait

73 *Molan. l.c. lib. 1. cap. 4.* si fuerit insignis; cum hæc præferatur nō insignibus, etiā prius institutis, licet fuerit erecta absq; præiudicio alterius simplicis Collegiatæ. Ita declarauit S. R. C. apud Barb. in Sum. Apost. *decis. collect. 181. nu. 4.* Ratio est, quia qualitas insignitatis attenditur; quamobrem obtinens in forma Primam dignitatem Collegiatarum insignium, quam talem non exposuit S. Pontifici, gratia est nulla; vt resoluit Rot. *par. 2. diuers. decis. 29.*

74 *per totam.* Collegiata dicitur insignis dum pro tali fuerit a Papa euunciata, prout de Massensi legimus in priuilegio concessio cantadi Missam Pontificalem. vbi Sum. Pontifex eam geninatis verbis pronunciat; quæ verborum repetitio maiorem firmitatem ostentat. *Mar. Ant. Par. lib. 3. resp. prima, num. 32. Farinac. decis. 14. nu. 2. par. 2. & operatur, quod nil possit opponi. Paris. conf. 19. lib. 5.* Appellatur etiam insignis ea Collegiata, quæ retinet eas qualitates, quæ ipsam talem reddunt ex fama, siue communi hominum opinione, ac æstimatione, licet de huiusmodi insignitate nullum fuerit factum verbum a Papa in eius Diplomate :
Euerald. loc. ab opinione vulgi. Barb. super Cap. transmissæ num. 3. de Verb. signif. Gauan in man. v. Ecclesia Collegiata nu. 2. in addit. Antonell. de regim. Eccles. Episc. lib. 3. cap. 8. num. 5. Quapropter Ecclesia Collegiata Massæ Altarium ornatu per pulchra preciosa suppellectili, liberalitate Principum onusta, pluribus Beatorum corporibus decorata, in qua adsunt Abbas prima dignitas, insignitus

Mytra, & Baculo, quæ iure Privilegiario ad decorẽ, magnificentiã, & honorem Ecclesiæ conceduntur, Abb. *incap. Inier de sen. & re iud.* Et his seni Canonici solemnia munia præstantes, redditur cū effectũ celebris, & inclýta Mant. *decis. 175. num. 2. Rot. par. 2. divers. decis. 29 num. 5.*

Pariformiter insignis per se dicitur Collegiata, quando est in loco non parum conspicuo constituta. Ita resolutum fuit à S. C. teste Gauan. *loc. prox. cit. num. 3. in addit.* Et quia Massa
 76 vetustissimum oppidum: & ut perhibet Philipp. Chinẽ. in sua *Geograph. lib. 3. pag. 236.* iam Hercules Panum, nunc sub pijs Principibus ex vetustissima, & Nobilissima Cybea familia Civitas Imperialis, Cœli clementia mitis, situ, & aspectu satis iucunda, in qua Principes sibi Sedem elegerunt viteq. domicilium, quorum Palatium est valdẽ spatiósum, ac superbum, ibique inter cœtera inest Sacellum tam decori operis, ut nulli alteri privato Maximorum Principum, sit secundum: Omni ex parte conspicitur Vrbs mœnibus benẽ clausa, Arce propemodum inexpugnabili roborata, variarum Ecclesiarum, Cœnobiorum vitorum, & Sanctimonialium, quam plurimum Aedium ædificijs non parum est conspicua. Præter subvrbium, & Pagorum domos à quibus non obscurum recipit ornamentum. Gaudet numeroso Clero, Doctorum, copia Illustribus familijs, Populi multitudine in concordia tranquillam vitam ducentibus: Qua Subditorum pace consistit, & honor Principis. Cassan. *l. c. p. 7. consid. 16:* Arque prædicta omnia Collegiatam satis insignem reddunt, ex Alber. *in Dict. V. insignis, Ricc. in Prax. l. c. res. 576. Nau. conf. 1. de verb. signif. Rot. par. 7. divers. decis. 357. num. 4. cum alijs cit.* Vnde si de ea, vel simili fiat mentio in scriptis exprimenda est Collegiata insignis, cum tales
 77 æquiparentur Cathedralibus. Rot. par. 2. *divers. decis. 29 num. 8. & Ricciul. de iur. person. lib. pr. cap. 13. num. 56.* alias intelligeretur de simplici. Mant. *decis. 215. num. 3.* Quæ est minor insignitate gaudente: quamvis quælibet vulgaris Collegiata sit præclarior, quacumque simplici Parrochiali: ut diximus cum DD. quibus adde Io. Andr. *in dicto Cap. statutum, & Bellet. disp. Cler. p. pr. tit. 18. num. 33.* Et, ante dicta maioreitate attentã, benẽ inferitur, quoniam quos Canonicos uti maiores in administratione, quia administrant aqus Ecclesiæ Collegiatę, esse præferendos Plebanis, & Rectoribus Parrochialium Ecclesiarum: ita Colleg. Bon. *conf. 1. Abb. conf. 21. num. 3. par. pr. Card. Tusc. ly. p. V. præcedere conclud. 477, Rodriq. qq. reg. l. c.*

Quintum Enunciatum;

- 78 Præbenda Canonialis est ius percipiendi proventus in Ecclesia, competens uni de Collegio. Molf. in *sum. tract. 6. tit. de benef. cap. 2. num. 33.* & honorabilior est Cappellanijs & Beneficijs curatis, Menoch. de *arbitr. lib. 2. cent. 3. cas. 216. num. 6.* Anguill. *cons. 98. nu. 4.* Colleg. Pád. *cons. 1. nu. 52.* Selu. de *benef. par. 1. quest. 3. num. 5.* Quamobrem Canonicatus, & præbenda non veniunt sub nomine Beneficij in materia odiosa. *cap. pr. de fil. præb. Abb. in cap. N. stra. num. 1. de rescript. vbi Addit. ly. c. Rot. par. 1. diuers. decis. 343. num. 1.* Hinc si Papa mandaret conferri beneficium alicui in certa Ecclesia, non includitur præbenda Canonialis, Innoc. *cap. Sedes de rescript. Feder. de Sen. l. c. cons. 21.* Filliuc. *lib. 3. tract. 41. cap. 6. num. 18.* Canonicatus, & Beneficium differunt, vt species, & genus; Zabarell. in *Clem. dispendiosam num. 4. de Iud. Rot. de consuetudine decis. 6. in nouis.*

In Canonicatu duo diuersa iura concurrunt scilicet Canoniz, & præbende Host. in *cap. pr. de præb. & Zabar. in Clem. fin. eod. tit.* Canoniz est quædam peculiaris prærogatiua, ex qua quis consequitur exceptionem in fratre, Stallum in Choro, locum in circuitu, vocem in Capitulo, facultatem participandi de distributionibus, & ius ad præbendam; quæ in fauorabilibus venit sub nomine Beneficij, quod est quædam portio fructuum; quæ datur Ministro Ecclesiæ pro seruitio, Bald. in *cap. Cum M. num. 170. de cons. Mofcon. l. c. tit. de ben.* & quamuis Beneficium non in Canonicatu, sed in præbenda consistat: Bellem. in *cap. Apostolica num. 8. de præb.* Nil secius Canoniz est dignior præbenda; vt docet Dec. in *rubr. de Iud. & eod. magis alijs Beneficijs ob tot prærogatiuas, ex ea prouenientes* Seraph. *par. 2. decis. 1495. num. 24.* Et quia Canoniz in omnibus Cathedralibus, & Collegiatis Italiæ est annexa præbendæ ratione connexionis, corpus incorporale, & indiuiduum censetur, quod duobus communicari non debet *cap. Dilectus de præb. Abb. ibidem, & in cap. Ad eod. de rescript.* & nomine Canonicatus accipitur præbenda, & e contra, sicq; præbenda existit magis qualificata portio, quam Cappellania, & Beneficium curatum. Ricc. in *Prax. resol. 72. num. 6. par. 4. cum alijs.*

Sextum Enunciatum.

Alimenta, dubio procul, distinguuntur ex conditione, & qualitate personarum, quibus præbentur; *cap. Et si questione de Simon.*

- cap. Non cogantur*, 41: d. Hinc pro victu Cappellani regulariter assignantur viginti quatuor Ducati, teste Monach. *de vest. cap. 12. num. 13*. At viginti quinque ducati de Camera computariis distributionibus non constituunt præbendam congruam, ut observant Caputaq. *par. pr. decis. 65. & Marti ff. noni. tit. Beneficium cap. 76.*
- 82 *Canonicalis præbenda*, dicitur à præbeo, quia præbere debet Canonico fructus, ex quibus possit comodè vivere. Io. Andr. *in rubr. de præb. num. pr. Abb. in cap. Ex parte de insti. & latius est alendus, quam dicti inferiores de Clero: Bero. in cap. Cum omnes num. 90: de const. & congruunt tradita in prax. Neap. cap. 64. Nec in hoc est arguendus Canonicus, quia non qualitas ciborum, sed appetitus noxius, & gulosus reprobatur, Host. *in sum de vit. & bon. Dixi commodè*, quod idem sonat, quod decenter, congruè, competenter, honestè, & laudatè, quæ omnia differunt à vivere sine penuria. Abb. *in d. cap. Postulastis, & cap. 1. de stat. reg. & latè Campanil. rubr. 8. cap. 2. num. Ultimo*. Potest enim Canonicus cum scutis triginta sine pecunia vitam degere, at iuxta sui status qualitatē non potest etiam cum quinquaginta similibus se comodè sustentare: Ex Nauar. *de Orat. Miscell. 52. in fin. Abb. super dicto cap. Postulastis*, vbi Dec. *num. 7. & conf. 555 num. 14. par. 1 & sequitur Em. Lugò de insti. & iur. par. 1. disp. 4. num. 54. & seq.* Affirmans id procedere, licet aliquis Canonicus ex humili fortuna, in qua parcius vivebat, ad Canonicatum fuerit elatus. Et quia aliorum nomine veniunt pariter, & vestes, vt ex l. Legatis ff. de alim. tradunt Sylu. *in sum. v. alimenta* Host. *in sum de vit. & bon. Cler. & Zacch. de Salar. & merc. quasi. 7. num. 1.* Plus etiam assignari debet Canonico pro vestitu, quam Cappellano. Abb. *in cap. cum omnes num. 9. de const. Bero. ibid. num. 90, & clarius Monach. l. c. cap. 12. nu. 15.* Quod reddituum discrimen in Canonicos, & alios de Clero inferiores ordinatum cenfeo: Tum ex ratione, superius allata, tum quia his possibile, & licitum est rus proficisci, & ibi laborare.*
- 85 *re cap. Presbyter 91. dist. vel alio officio sibi victum quærere*, *cap. Clericus victum ead. dist. Barb. ibi, & dixit Io. Capistr.* Quæ peragere nequeunt Canonici, cum teneantur ad residentiam, & assistentiam in choro ferè per totam diem implicari in persolendis diuinis laudibus: Pro quibus Sanctis laboribus etiam naturali iure debent congrua alimenta recipere de patrimonio Christi. *glos. 1. inc. unic. de sens. ex com. v. labore Anchar. in cap. Tua de præb. Selu. l. c. par. 3. quasi. 7. num. 5. & Castr. Palao. par. 2. tit. 13. pun. 1 & num. 4.* Ultra, quod si Canonici pro pane lucrando adirent rus, vel in aliquod artificium pro mercede incumberent, essent ludibrio civibus

- Ciuiibus, & Populo, & afferrent dedecus gradui Canonicali, cui valde necessaria est honestas, & grauitas personarum. Farinao. 86 par. 1. decis. 457. nu. 3. & par. 3. decis. 167. num. 2. ac dec. 607. nu. 6. in possib. par. 2. Vnde Episcopus debet attendere, vt Canonici habeant prębendas sufficientes ad victum. Conc. Arelan. 3. cap. 9. Atque pro substinendo decenti Canonicoꝝ gradu tam Collegiatę insignis, quam Cathedralis potest prębendas tenues vacantes in mensibus non reseruatis, ad paucioꝝ numerum deducere, vel
- 87 simplicia beneficia iisdem vnire, Ita prouisum fuit a Sac. Conc. Trid. sess. 24. cap. 15. de reform: & declarauit Sac. Congr. apud Pasqual. cent. 1: q. 42. num. 3. Certę qui pannosa, aut lacera, vel sordida veste opertus progreditur floccipenditur Monach. de vesh. 88 cap. 16. num. 4. & lo. And. in cap. 1. tit. de priuileg. nu. 4. vbi recenset exemplum de quodam Theologo, qui veste ordinaria comparens in Capitulo Generali, prima sessione non fuit bene tractatus, & altera die ipso redeunte cum preciosa Cappa honorifice receptus, Cappę gratias retulit: Hic aduertendum, si eueniat, Cappellanos, & Parochos ex eorum Beneficijs vberriores percipere redditus, quā
- 89 Canonici, non propterea his anteponuntur. Gomef. & Scaph. loco cit. tit. de prerog. nu. 24. Ratio est, quia redditus sunt, quod accidētarium, quod non mutat substantiam. Cassan. par. 8. confid. 22. & Curtell. de libert. Eccles. lib. 2. q. 31. num. ult.

Septimum Enunciatum.

- Ex qualitate extrinseca Ecclesiastici ornamenti maior personę honorificentia efformatur. cap. Quoniam de vit. & hon. Cler. cap. Vt Apostolica de priuileg. in 6. vbi Gemin. & Anchar. num. 2. & clarius docent Colleg. Paduan. conf. 1. nam. 15. Boer. de ancl. mag. nu. 29. Monach. l. c. cap. 17. num. 57. Menesh de presumpt. lib. 3. præs. 64. nu. 3. Purpurat. conf. 540. num. 17. par. 2. Daoyz. P. Dignitas
- 90 num. 6. & Card. Paleot. de admin. Eccles. Bonon. p. 1. cap. 5. Dum antiquitus Canonici res diuinas celebrabant Mytris, & alijs Episcopalibus ornamentis utebantur; vte stantur Molan. l. c. lib. 3. cap. 9. & Lauren. in suo magn. Theatr. vit. hum. litt. I. fol. mihi 327. Ad præsens etiam vtuntur Mytra ex privilegio, quo sacrantur Canonici Cathedralis Eucę in Hetruria, necnon Canonici Metropolitane Ecclesię Neapolis, vt refert Pyrr. Corrad. in Prax. Dispens. Apost. lib. 4. cap. 2. n. 33.
- 91 Ordinarius Canonicoꝝ habitus modernus choralis est Almutia, siue Mantelletum, vel Cappa violaceicoloris, aut Moz-

zetta,

zetta, quæ insignia concedantur tantum Canonicis à Summo Pontifice Ricc. *par. 3. decis. 332. nu. 2.* Quorum antiquior habitus est Cappæ, vt notat Vghell. *de Episc. Ital. tom. 3. pag. 634.* Er quando Papa concedit Cappas, intelligitur concessus vsus Rocchetti; Atq. addendo gestari solitas per Canonicos Principis Apostolorum, & ad eorum instar, huiusmodi Clausula idem sonat, quod, ad veram, propriam, & adæquatam imitationem tam in forma, quam in colore, prout eis datum fuit. Nauar. *in Com. de iubl. not. 16. nu. 2.* Bald. *in l. omnia C. de Episc. & Cler. ac declarauit S. R. C. die 21 Maij 1634.* Quo indulto gaudentibus liberum est æstiuo tempore huiusmodi Cappas deponere, quas alijs temporibus deferunt operas pellibus Agnorum, aut Cuniculorum, aut Armetinorum, & assumere Coctam supra Rocchettum, prout seruatur in Vrbe Roma, vel remotis pellibus, æstate gestare easdem Cappas absque pellibus, holoserico Blatteo coopertas, complicatas, vel iusta consuetudinem explicatas, vsque ad talos ad formam Cœtem. cap. 3.

- Et hæc delatio Capparum, licet per plures annos continuata, non tollit Canonicis supradictis libertatem æstiuo tempore gestandi, quando placuerit Cottam supra Rocchettum; Ita ad preces Canonicorum Taurinensium habentium simile indultum deferendi Cappas ad instar illorum S. Petri Romæ declarauit S. R. C. *die 23. Decembris 1634.* Ratio huius determinationis esse potest, quia
- 92 Priuilegium non tendens in aliorum grauamen, nunquam perditur per non vsu, Fely. *in cap. Cum accessissent nu. 3. de cons. Mar. Ital. de immu. lib. 1. cap. 6. §. 1. Castr. Palao tract. 3. de leg. tit. de pun. 18. nu. 3.* Ante dicta insignia Canonicis impertita possunt ab iisdem deferri in functionibus Ecclesiasticis, etiam extra Diæcesim;
 - 93 Dummodo non occupent proprias Sedes illius Ecclesiæ Beneficiatorum, vt deducitur ex decreto S. R. C. *die 19. Augusti 1634.* Ratio est, quia est priuilegium personale, quod persona secum vbique deferret, & non restringitur in loco gloss. *in cap. Priuilegium de reg. Jur. in 5. & ibi DD. & quos sequuntur Castr. Pal. loc. prox. cit. pun. 6. nu. 1. & Bonac. vbi supra punct. 5. nu. 1. & alij;* Tum quia huiusmodi habitus non denotant Superioritatem, vel potestatem, ad tradita per Decian. *cons. 8. nu. 243. Vol. 1. & Goffred. in rub. de vsu Pal. inum. vlt. sed duntaxat perfectionem, grauitatem, & ornamentum personarum, & quod non sint simplices Presbyteri: Bellamer. super cap. à memoria tit. Ut lit. pend. nu. 3. & sic, vt adnotatur in Magn. Theatr. Ut. hum. ly. 1. fol. 327. decernuntur ab alijs de Choro, qui non habent dignitatem, quorum habitus Choralis est*

94 est Cotta, vt obseruant. Molan, l.c. in *præfat.* & Petr. de Anch. in cap. vt *Apostolica* nu. 2. ex quibus ornamentis Ecclesiasticis; quibus gaudent Canonici, suadetur ipsorum præcedentia super alios de Clero seculari, quos inuimus. Dec. *conf.* 19. nu. 32. Vol. 3. Deciam. loc. cit. *conf.* 67. nu. 33. Constat etiam dicta Canonici omni præminentia ex eorum vestimentis ordinarijs vsualibus, quæ olim in totum erant violacæi coloris, vt habet in *Theat. loc. mox cit.* & ad præsens per Conc. Trid. *sess.* 24. cap. 12. de *reformat.* Nigri coloris assignantur Canonici Cathedralium, & Collegiarum insigniis, sed decentiora, quam Plebanis, & Cappellanis. Moscon. l. c. cap. 15. & 16. Aspirat doctrina Baldi in l. si quid §. *sufficit*, num. p. decem. 95. Opere pretium esse, vt aliter vestiantur milites, aliter Senatores, quales appellantur Canonici *glos. fin. cap. Ecclesia* 16. q. 1. Daoyz l. c. V. *capitulum*, & in puncto Conc. Trid. loc. statim cit.

Octauum Enunciatum.

Ex ordine sedendi distinguuntur prærogatiue *glos. in cap. Tua de consuet.* in 6. Lotther. de *re ben.* lib. 2. q. 530. num. 45. Farinac. *decis.* 865. nu. 2. par. 4. & elicitur ex cærem. Rom. lib. 3. *sess.* 2. cap. 1. 96 Locus nobilior in choro est assignandus Canonici, Rot. par. 6. diuers. *decis.* 252. & 288. Atque his sedes eminentiores sibi competunt nempe in superiori Luna; Curati autem, Cappellani, & alij Clerici, cum sint inferioris Ordinis, sedere debent in secunda Luna; Hoc est in subsellijs inferioribus, ac distinctis à Canonicalibus; incongruum est enim, vt ordines confundantur Rot. par. 7. *decis.* 309. num. 2. Matchef. de *commis.* appell. in caus. pens. par. 1. §. 1. fol. 553. Grassi. *decis.* 55. nu. 4. de *præb.* Franc. Marc. *decis.* 881. num. 1. q. 1. Farinac. part. 2. in *posib.* *decis.* 62. num. 4. *decis.* 423. num. 3. & *decis.* 606. num. 1.

Et quando contingit fieri Chorum pro solemnizando aliquo Fe- 96 ro in certo situ Ecclesiæ, in quo non adest distinctio prima, & secunda Lunæ, & interuenerit Episcopus: pro eodem de bet ibi parari Sedes Episcopalis, ac prope eam paratur locus pro Canonici; ita censuit S. R. E. die 18. May 1606. ceteris vero de Clero non paratur locus, sed ibi sedeant in nudo scamno temotiori ab Episcopo, ex quibus extrascatur gradus Canonicalis. Citad. de *Iure par.* par. 4. num. 2. Irol. in cap. *solita* de maior. & obed. num. 11. Ant. de Burr. ibid. nu. 19. Et dum Episcopus solemniter celebrat in Cathedrali, vel Collegiata tenetur assumere Canonicos, uti nobiliores, qui ei seruiant. S. C. penes Barb. coll. 202. num. 13. Idem in prima erectione

erectione saltem duodenarius Canonorum numerus constitutus est, ut docet Moscon. *de Maies. Mil. Eccles. lib. 1. cap. 15. & seq.* Quod si non reperirentur tot Canonici, quot opus sunt pro celebrandis Missis Pontificalibus. (ut accidit in quibusdam Ecclesiis Sardiniae) assumendi sunt ab Episcopo alij honestiores de Clero, qui inseruiant, & assistant, ut supra, Ita in puncto docet Io: Andr. in cap. 1. de his, q. f. à prael. Et quia honor consideratur in se-
 98 dendo cum Episcopo tam in functionibus Ecclesiasticis, quam in ciuilibus. Ricc. in *Prax. part. 3. ref. 555. nu. 1.* Nouar. *par. 1. gram. 115. nu. 7.* In referendis negotijs ad aures Eminentiss. Card. Episcopo in sua prima Visitatione, circa regimen Spirituale, Canonici recto capite sedentes loquuti sunt, ac Cappellani, alique simplices Presbyteri stantes dixerunt ad terminos resolutionis iam in simili casu factae per Rot. Rom. apud Mart. ff. *noni. tom. 6. tit. Canonici cap. 51.* Et quis ignorat honorabiliorem esse, quem talem ostendit Princeps? cap. *Redemptor 12. q. 2. glos. in cap. Qui autem 17. q. 3. in V. dignus.* Rocc. de Curt. l. c. par. 3. num. 16. Petr. Ra-
 uen. sing. 81. Vnde legitur in libro Ester cap. 6. *Hoc honore condignus est quemquunq; Voluerit Rex honorare.*

Nonum Enunciatum.

Digniora sunt praeferenda minus dignis, l. 1. & 2. de alb. scrib. Penia decis. 541. num. 3. par. 2. Abb. in *Thef. singular. V. digniora.*
 99 Dignior autem reputatur ille, à quo digniora tractantur Crauetz: *conf. 489. num. 9.* Bursatt. *conf. 343. num. 11.* Et quia satis honorificum munus est inseruire Episcopo Pontificaliter celebranti, ut ostendunt Ciarl; *contr. For. tom. 2. cap. 208. & alij.* consequitur, si Episcopus, ut supra, celebraret in Ecclesia Plebania suae Diocesis, ibique conuenirent Canonici Collegiatæ eiusdem loci, ad hos spectaret, (si uellent,) Episcopo ministrare, non ad Plebanum, & Presbyteros eiusdem Ecclesie Campanill. *rubr. 7. cap. 6. num. 1078* & ita declarauit S. C. relatore Andan. apud Barb. *Coll. 292. nu. 13.* Quod si non adessent Canonici, & Episcopus ad id assumeret alios de Clero; Nihilominus dignoscitur Canonicoꝝ prerogatiua: Etenim Plebani, Rectores, Cappellani, & ceteri inferiores de Clero in Missis Pontificalibus ministrantes genuflexi tantant *Confi-*
 100 *teor;* Canonici uero capite tantum inclinato; Ita habetur in Pont. Rom. & Cætem. *Episc. lib. 2. cap. 2.* Atque in fine Missæ Pontificalis illi genuflectuntur ad Benedictionem, hi caput aper-
 tum profunde inclinant; Canonici capiunt cineres de manu Episcopi

Episcopi caput, humiliando, Cappellani, & alij de Clero genuflexi; & regulariter quodcumque Canonici transeunt ante Altare, vel Episcopum caput, & humeros inflectunt, & alij de Clero genuflexunt Grafs. de Cœrem. lib. pr. cap. 22. Quæ omnia seruata sūt in Missis, & in functionibus Solemnibus, hic peractis per dictum Eminentiss. Card. Episcopum, quo toti functioni Veneris Sancti, assistente, descenderunt Canonici post ipsum ad adorationem Crucis, fimbrias posteriores eorum Cappæ ad terram trahentes secundum nonnullarum Ecclesiarum consuetudinem, & post Canonicos ad osculandam Crucem accessit Excellentiss. Princeps eius familia, exinde alij de Clero ad formam Cœremonialis Episc. lib. 2. cap. 26. Iamque in Dominica Palmarum idem Eminentiss. Palmas à se in eadem Collegiata Benedictas primum porrexerit Canonicis, sibi inferuentibus, & assistentibus, postea suo Vicario Generali, qui in Presbyterio permanebat habitu Prælatitio indutus, vti Prothonotarius Apostolicus, vt disponit Rot. Rom. par. 2. diuersi dec. 3. 16. Exinde alij Canonici non parati de manu Prælati stantes receperunt ramos Oliuarū Crucibus, & flocculis compositis ex Palmarum folijs speciosiores alijs, quos ceteri de Clero genuflexi habuerunt iuxta dispositionem cœrem. l. prox. cit. & sequitur Rot. in addit. ad. 5. par. dec. 459. num. 5. ex quibus bene arguitur Canoniorum præminentia.

Decimum Enunciatum.

Iuris Diuini naturalis Pontificij, & Cæsarei est, maiorem in honore anteferri minori, quod desumitur ex cap. Quia 50. dist. 8. l. 1. vt gradatim ff. de mun. & honor. & docent glos. in cap. Sedes de re scriptis, & in Clem. 1. de relig. dom. V. humilitatis; Signa, maioritatem denotantia, sunt prius vocari, & respondere. Zabarell. conf. 30. num. 7. Præpos. super cap. Episcopus d. 17. Petr. à Mont. de Monarch. Conc. 9. pr. Ex quibus in Diocesana Synodo, quàm primum habuit Illustriss. ac Reuerendiss. D. Prosper Spinula Episcopus noster, omni virtutum, scientiarumq; genere eminentissimus, Canonici huius Collegiatae ante Plebanos, & Rectores prius vocati responderunt, & eiusdem Synodi Processione eos præcesserunt, prout Iuris esse dicunt, Leo in Thes. Eccles. par. pr. cap. 9. nu. 4. & Henric. de Synod. par. 3. cap. 9. num. 4. Et sciendum, quod incedere, sedere, vocari primo, aut loqui sunt prærogatiuæ, quæ à pari procedunt, & data vna, aliæ sequuntur pro seruanda vniformitate: quæ omnia, & singula Canoniorum maioritatem præferunt; Boni de Curt.

intr. de Nobil. cap. 3. Tiraquell. eod. tract. cap. 1. & Cassan. vbi supra par. pr. confid. t. r. atque in materia precedentis plurimum attenduntur. Leonell. & c. quest. 3. art. 7. Barb. in cap. Concilia ead. dist. num. 7. & in cap. Certum sum: vlt. de prior. & obed. & L. x. Alzogri. conf. pr. num. 38. par. 2. Quibus de iure, & de facto consistentibus, quia maior infert minorem Io. And. in cap. Licet nunc. 3. de transl. Episc. Canonici, vt maiores anteposendi sunt dictis de Clero, vt minoribus, in omnibus iis, quæ sunt magis honorabilia Gerald. sing. 33. in addit. Post. de manuten. obserui. 45. num. 12. Effet contra Iura Divina, humana, & naturalia, quod maior debeat reuerentiam

- 104 exhibere inferiori. Bellett. l. a. tit. de fauor. Cler. num. 201. Idem non potest fieri lex, vt minor precedat maiorem Host. in cap. pr. de maior. & obed. Decian. cons. 2. l. num. 4. Vol. pr. Nec officit, in quibusdam Ecclesiis Cathedralibus de consensu Superiorum statuto disponi, Cappellanos in Sacris anteponi Canonici in minoribus ordinibus duntaxat constitutis; Nam hoc ibi permillum fuit in odium Canonicoꝝ Sacros ordines, vt tenebantur, suscipere negligentium. Ita obseruat Rot. apud Mart. Digest. noniss. tom. 6. tit. Canonici cap. 5.

Undecimum Enunciatum

- 105 Magis priuilegiatus minori priuilegiato præfertur, gloss. in cap. Accusatus §. sane de priuil. in 6. Monach. de exerc. in Vest. cap. 14. n. 83. Bellem. in d. cap. Statuimus n. 6. Hinc Episcopus, habes vsu Pallij, eminet alijs Episcopis etiam antiquioribus: Cassan. par. 4. confid. 26. & Grat. discept. for. cap. 298. num. 63. Pariter Abbas infulatus præfertur alij Abbati, vel antiquiori his insignibus non gaudenti: Nau. conf. 5. num. 5. tit. de maior. & obed. Say. in flor. dec. 1. eod. tit. Leo in Thes. p. pr. cap. 19. num. 14. Vrsell. vbi supra cont. 1. n. 15. Immo Abbas, cui concessus est vsus Mytræ aurifrigiatae est dignior Abbate, cui tantum vsus Mytræ simplicis fuit concessus: Nohar. in lucer. Regul. v. Mytra; Vbi alios concordantes adducit: At que Canonici Metropolitane Ecclesiæ Pisarum, eo quia habent priuilegium deferendi Cappam more Cardinalium rubei coloris, vt notat Vghell. de Episc. Ital. tom. 3. fol. 582. anteposuntur alijs Canonici similibus Ecclesiarum, quibus in Cappa color rubeus non est petmissus: Mâriq. de preced. q. 10. num. 14. & consonant tradita per Grat. discept. for. cap. 319. num. 26.
- 106 Similiter Canonici, habentes vsu Cappæ violacei coloris, præferuntur, alijs Canonici, qui tantum deferunt Almutiam; quod procedit, si tam illi, quam hi sunt Canonici Cathedralis. Alias

Canonici Collegiatæ, quibus fuit datus vsus Cappæ violacei coloris, non propterea anteponuntur Canonici Cathedralis, qui tantum gaudent Almutiis, Ricc. *par. 4. resol. 393. n. 9.* Veruntamen, non est necesse narrare Papæ à quo petitur delatio Capparum in Collegiatæ eas non deferri in Cathedrali. Rot. *par. 7. diuer. 257. num. 19.* Præterea Canonici non autem Cappellani ad osculum pæcis ab Episcopo solemniter celebrante recipiuntur: Quod est signum magnæ nobilitatis, & præminentia Canonicoꝝ, ut *ex cap. Dilecto de præb. notat Zipsus l. c. tit. de rescript. num. 4.* Insuper citra Canonicos non potest fieri receptio in fratrem. Rot. *par. 61 diuers. decis. 221.* quod ius considerabile dicit Put. *decis. 85. n. 3.* Possuntq; Canonici statuta condere, ut infra lib. 4. quæ & alia Privilegia non competunt Plebanis, Rectoribus, Cappellanis; ut considerat Calder. *conf. 9. de reb. Eccl. non alien. nu. 2.* Mantia. *decis. 215. nu. 5.* Casan. *par. 4. confid. 32.* Io. de Mont. *l. c. diuis. i. nu. 12.* & Garc. *l. c. par. 3. cap. 2. num. 84.*

Duodecimum Enunciatum;

707 Prior descriptus, & nominatus à Summo Pontifice, honoratur, & dignior inter descriptos, & nominatos præsumitur, atque præcedere debet subscriptos in eadem littera, *cap. Mandato de præb. in 6. cap. Quorundam de elect. lib. 6. in glos. in cap. Bene dist. 96.* Boni de Curia. *l. c. cap. 3. num. 21.* Vital. *super Clem. in proem. num. 17.* Optimumque esse argumentum in tali materia ab ordine litterarum, ac denominatione desumptum autumant Bellam. in *cap. pr. de atat. & qual. ordin. num. 1.* Fely. in *cap. Dilecta de rescript.* Siquidē à nobilioribus semper est inchoandum. Imol. in *rubr. de consuet.* Ac verò satis compertum est, quotiescunque in Sacris Canonibus, Bullis, & Constitutionibus Pontificiis sit mentio de præparatis personis Ecclesiasticis, Canonici Cathedralium, & Collegiatarum anteponuntur in litterâ Plebanis, Rectoribus, Cappellanis, & alijs Præbyteris, in dignitate non constitutis; ex quo manifestò apparet illorum super his præcedentia. Abb. in *cap. Sedes num. 5. de rescript. in Clem. presenti nu. 4. de Bapt.*

Decimum tertium, & vltimum Enunciatum;

708 Qui est in dignitate Ecclesiastica positus, præcedit ceteros dignitate non fulgentes, *cap. Statutum de rescript. & docet ibi Canonista, Azor. lib. 3. cap. 13. quæst. 2. par. 2.* At Canonici, & dignitas æquiparantur. Verall. *decis. 257. num. 3. par. 1.* & quod larga, & generica significatione Canoniciatus Cathedralis possit dici dignitas;

- gnitas; pater ex traditis per glos. penult. in cap. *Si Canonici de offi. ordin. in 6. & in cap. Si quando de rescript. De iure antiquo etiam Canonici Collegiarum dicebantur in quasi dignitate constituti; eisq. delegabantur commissiones Iustitiarum, quæ duxat in dignitate politis, vel quasi ex cap. Statutum de rescript. in 6. committi solent glos. in d. cap. Statutum, & Massobr. de synod. cap. 4. d. 10. nu. 5. Quod ad hæc vsque tempora seruatur in Germania, vt post Rebuff. notat Manriq. l. c. q. 30. num. 3. Eubique terrarum ex certa scientia dictæ commissiones committuntur potius Canonicis Collegiarum, quàm Plebanis, & Cappellanis, qui nunquam fuerunt habiti in quasi dignitate constituti: vt obseruat Dan. de Nob. disp. 44. n. 21 cui doctrinæ non refragantur verba collectæ Missalis, scilicet *Deus, qui N. fecisti Sacerdotis dignitate Vigere, &c.* Quoniã ibi accipitur pro ornamento, reuerentia; potestate, cõditione, & munere, non pro illa dignitatis qualitate, de quâ in dicto cap. Statutum, & in aliis Iuribus Pontificiis, glos. in cap. Denique dist. 4. Host. in cap. Ex gestis num. 2. de Cler. non resid. Cassan. l. c. p. 1. consid. 66. Rebuff. in Prax. par. 1. §. *Seculare Beneficium, & Quintanaduen. par. 1. singul. tit. de sub. tr. 8. d. 7. & in append. tr. 3. d. 7.* Vt autem clarior appareat præfata Canonicoꝝ maioritas supra Curatos, Beneficiatos, & simplices Præbiteros, ac simul ne intacta remaneant cætera, quæ in hac materia fuerunt in praxi, sciendum est; In Hierarchy Ecclesiastica duò esse consideranda personarum genera; Alterum dignitatis, vel officij, aut qualitatis considerabilis: alterum temporis, sine Ordinis.*
- III** In primo, non attenda ordinis anterioritate, præfertur, qui est in maiori Dignitatis, Officij, vel qualitatis considerabilis gradu; In secundo, qui maior est ordine; & data ordinis paritate, qui prior est tempore; Ita colligitur ex cap. Cleros d. 21. cap. Laicis l. 6. q. 7. & ex l. 1. c. de consul. lib. 10. in fin. glos. in cap. Placuit 16. Cassan. l. c. consid. 78. Henriq. in sum. lib. 10. cap. 26. num. pr. Petr. 2. Mont. vbi supra §. ordo nu. 4. Moron. l. c. resp. 5. num. 6.
- Hinc Papa nomen dignitatis Paris. l. c. lib. 2. quæst. 1. num. 232.
- II** citra controuersiam præcedit omnes in qualibet dignitate, vel ordine constitutos, est enim stupor Mundi non Deus, non homo, sed vtrumque, glos. in proep. Clem. Cardinales præcedunt Episcopos, & Archiepiscopos quamuis hi quoad ordines sint illis maiores: Paul de Castr. conf. 420. num. 2. Bald. in cap. Bone 1. de Postul. Prælat. nu. 1. Archiepiscopi Episcopos, & hi anteferuntur Abbatibus,
- II** qui in tres sciuntur species. Alij nulli sub sunt Episcopo, & habent Iurisdictionem ordinariã, qui sunt propriè Prælati, & dicuntur Abbates

Abbates magni. Boff. *de Iubil. sect. 3. cap. 26. §. 3. num. 62.* Barb: *Uot. 57. num. 3. lib. 2.* & de his loquitur *cap. Adrian. 2. §. 3. dist.* Ex propria dignitate vtuntur insignibus Pontificalibus, & præcellunt.

- 115 Secundæ speciei Abbates; sūt qui quo ad suā personam tantum sunt exempti à Iurisdictione Episcopi; *cap. Cum Episcopus de off. ord. in 6.* Hi verò præferuntur non exemptis ob priuilegium exemptionis. Fely. *in rubr. de maior. num. 8.* Massobr. *de Synod. cap. 4. d. 6. num. 5.* Tamb. *de Iur. Abb. l. c. d. 25. num. 1.*

- 116 Tertiæ speciei Abbates sunt omninò Episcopo subiecti, & ab aliis Dignitatibus non discrepant, etiam si ex priuilegio habeant vsum Pontificalium; Ratio est, quia hæc insignia istis non competunt ex propria dignitate, nec ad aliquid significandum, sed in his remanent sterilia; vt obsceno verbo exemplificant. Io. And. *in cap. Vt Apostolica de priu. in 6. nu. 2.* Gemin. *ibid. num. 6.* Port. *conf. 165. num. 8.* & Marc. *decis. 1074. num. 1.* Veruntamen, si huiusmodi Abbates minores existant Capita Collegiatarum, respectu Capituli Canonicorum appellantur Prælati *glos. in Clem. Vt hi de atar. & qual. ord. Put. decis. 210. num. 3. lib. 3.* Azor. *par. 2. cap. 25.* Et præcedunt de per se quamlibet Dignitatem Cathedralis Ecclesiæ; Bald. *in cap. Pastoralis de off. deleg. Gau. l. c. V. precedentia num. 17.* Marzill: *l. c. tit. 2. de cons.* Quod procedit, etiam si tales Abbates forent capita Collegiæ Diocesis; Lotther. *de re benef. lib. 1. cap. 17. num. 18.* Secus dicendum, si dignitates, & Canonici capitulariter progredierentur, vel consisterent; quia tunc Abbates cuiuscunque generis sint illis postponuntur. Dec. *in cap. 2. de Iud. Nau. de maior. & obed. conf. 3. num. 1.* Nouar. *Q. R. for. p. 1. q. 24. num. 18.*
- 118 Inter ipsos Abbates, vt supra, respectiue consideratos, antiquior præfertur, vt docent scribentes super *cap. 1. de maior. & obed. & Cassan. vbi supra par. 4. conf. 48.* Intellige cæteris paribus, vt dictum est supra Enunc. 11. In aliquibus locis simplices Rectores Parochialium dicuntur Abbates: Abb. *in cap. Transmissa num. 5 de renunc.* Quibus nulla competit prærogatiua super Canonicos, vel singulos. eum sic vocentur corrupto vocabulo. Lotther. *de re benef. l. c. q. 25. num. 36.* Idem asseuerandum de Abbate Beneficiatorum in simplici Ecclesiâ, quæ non concedenda est Collegiata, eo quia in ipsa cantantur Missæ, & Horæ Canonice, vt aduertit Massobr. *in Prax. par. 7. dub. 10. num. 106.* & Dignitates non constituuntur, nisi in Cathedralibus, & Collegiatis; ad tradita per Penia *dec. 163. nu. 6. par. 2.* & consequenter, ob nomen Abbatis impositum, nulla ei debeat antelatio, etiam de per se super Canonicos Collegiatarum

giatarum, vt decisum refert Penia *dec.* 1603. *num.* 2. & *decif.* 1671. *uu* 2. Multo magis cedere debent Canonicis cæteri simplices Beneficiati, qui multis in locis intumescunt hoc nomine Abbatis, præsertim in Hispania, & Neapoli: vt refert Campanill: *rubr.* 7. *cap.* 6. *nu.* 106. Hoc loco agendum, videtur de Protonotarijs Apostolicis, quorum duo sunt genera.

Primum est illorum, qui Protonotarij participantes, siue Ordinarij appellantur, qui sunt verè Prælati, quibus etiam in Choro, & Præbyterio datur locus ante omnes Canonicos, Dignitates, & Abbates quoscunque. cœrem. *Episc.* lib. 1. *cap.* 13. & *cap.* 23.

120 Secundum genus est eorum, qui vocantur Prothonotarij in partibus, siue non participantes, uel extraordinarij, aut supernumerarij, siue honorarij, uel titulares, aut de priuilegio, qui honoris gratia creantur à Summo Pontifice, & sub eadem forma à Cardinalibus Legatis de Latere, necnon à Collegio Protonotariorum de numero participantium. Buratt, *decif.* 540. *num.* 24. in *addit.*

Huiusmodi Protonotariatus confertur Clericis per Breue, quo recepto, tenetur electus fidelitatis iuramentum præstare, ac professionem Fidei emittere in manibus personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutz, de quo fit instrumentum. Rot. in *addit.* ad 5. *par. diuers.* *decif.* 213. *num.* 11. nec prius, liberum est se induere habitu prælatitio. Ricc. in *Prax. For. Ecel.* *par.* 4. *resol.* 14. *num.* 13. Isti Protonotarij sunt propriè in dignitate collocati, Massobr. de *Synod.* *cap.* 4. *dub.* 12. *num.* 8. Monet. de *distrib.* lib. *pr.* q. 19. *nu.* 40. Penia *decif.* 56. *num.* 10. *par.* *pr.* Pyrr. Corrad. in *Prax. disp. Apost.* lib. 5. *cap.* 6. *num.* 47. Sperell. *decif.* 167. *num.* 24. *par.* 2. Dan. de Nob. vbi supra in *addit.* ad *quest.* 29. *num.* 97. Vbi dicit, se recedere à sua contraria opinione, ob declarationem S. R. C. & ideo possunt deputari in Conservatores alicuius Religionis: Gauat. in *Nau. hoc ver.* *num.* 71. & eligi Iudices Synodales, Massobr. de *Synod.* *cap.* 4. *dub.* 12. Ciarl. *conser. for.* *cap.* 120. *num.* 135. *tom.* 2. Atque constitui Collectores Apostolici, Bellen. l. 6. *quest.* 108. *nu.* 2. *pr.* Quæ officia non conceduntur, nisi personis, dignitate Ecclesiastica decoratis, Grat. *decif.* 170. *num.* 4. Monet. de *decim.* *cap.* 9. *quest.* 9. *num.* 202. Et licet Protonotarius non sit dignitas ex illis, quæ esse solent in Ecclesijs Cathedralibus, & Collegiatis, neque de eo nulla fiat mentio in d. *cap. Statutum*, & *cap. fin.* de *off. deleg.* in 6.

123 Est tamen dignitas Ecclesiæ Romanæ, quæ est aliarum Ecclesiarum Mater, & Magistra, *cap.* 2. de *sum. Trinit.* & propterea horum Prothonotariorum Beneficia vacantia per obitum sunt Papæ re-

seruata;

seruata; vt obseruant Farinac. *decif. 298. num. 2. par. 2. in posth.*
Pute. lib. 2. decif. 309. Caputaq. dec. 407. par. 2. Buratt. decif. 706.
num. 4. par. 2. Coccin. decif. 349. Intellige, nisi Beneficium sit de
Iure patronatus Laicorum; vt aduertit Massobr. in prax. pralud. 7.
d. 20. num. 158. Isti Protonotarij honorarij habent facultatem po-
nendi super sue familiæ Stemmatis Pileû nigrum cum Cordulis,
& ornamentis solitis eiusdem coloris S. Congregatio apud Pyrr.
Corrad. in Prax. disp. Apost. lib. 5. cap. 6. num. 52. Et gerentes cõ-
tinuo habitum prælatitiû remanent exempti à Iurisdictione Epif-
copi: Ant. de Prat. l. c. num. 17. Brancat. in Epit. V. Protonotarij.
Quod si communi tantum habitu Clericali incedant, licet Ecclesiæ
non inferuiant, ac tonsuram non deferant, adhuc Fori priuilegio
gaudent: Marchin, de Sacr. Ordin. tr. 2. par. 1. diff. 9. Atque sunt
exempti, si libuerit à Iurisdictione Ordinariorum in causis Ciuili-
bus excedentibus summam viginti quinque aureorum de Camera.
Ita ex Bulla 10. Leonis X. resolutum fuit à S. Congregatione Conc. teste
Pasqual. decif. 109. num. 5. & Cherub. in Comp. Bullar. p. 1. Schol. 1.
ad eandem Bullam; Possuntque gestare per Urbem Subtaneam vio-
lacei coloris; vt declarauit S. Congregatio apud Pyrr. loc. prox. cit.
Vltra priuilegia, & exemptiones, quas innumus, lætantur & alijs,
de quibus, ne possit dubitari Collegium Participantium solet litte-
ras suarum facultatum expressiuas concedere, quarum meminit
Barb. de Iur. Eccl. vñ. lib. 1. cap. 23. nu. 15.

- 124 Sed quia memorati Protonotarij titulares nunquam, & nusquã
 125 constituunt Capitulum; aut Collegium; idcirco semper conside-
 rantur, vt personæ particulares: atque vt tales semper debent ce-
 dere præcedentiam Canonicis, tam Cathedralium, quàm Colle-
 giatarum Capitulariter incedentibus. Antonell. *de regim. Eccl.*
Episc. lib. 3. cap. 18. num. 10. & Rub. sing. par. 4. tit. de Proton. nu. 46.
 Ratio est, quia quodlibet Collegium Ecclesiasticum, est dignius
 persona seculari, etiam in dignitate posita, *cap. Statutum de elect.*
in 6. Decian. l. c. resp. 56. num. 8. & Grat. discept. for. cap. 111. n. 8.
 Quando verò aliquis Canonicus Cathedralis, vel Collegiatæ con-
 126 uenit de per se in aliquam functionem Ecclesiasticam tam publi-
 cam, quàm priuatam simul cum aliquo ex dictis Protonotarijs ha-
 bitu Prælatiio indutus, præfertur in honoribus Protonotarijs; Cu-
 127 tilli. *l. c. de præced. d. 11. Casan. l. c. par. 4. consid. 29.* Postponun-
 tur verò dd. Protonotarij alijs dignitatibus antiquioribus etiam de
 per se. Cancellor. *de præced. num. 47. & 52.* Nam prior est in ho-
 128 nore, qui prior est in dignitate, *l. qui balneum ff. qui potiores.* Inter
 ipsos autem Protonotarios potiores esse, qui in eorundem Priuilegijs

Data

Data sunt Priores, cenſeo cum Ricc. in *Prax. par. 4. reſol. 114. nu. 3.* Non attentata opinione Caſtald. l. c. lib. 1. cap. 10. in ſin. & lib. 2. ſeſſ. pr. cap. 3. num. 8. vbi vult, Protonotarios creatos à Papa præcedere creatos à Legatis, quòd ſolum eſt verum, quando eodem die, & anno inſtituuntur, vt colligitur ex Gemin. in cap. *ſtatutum de reſcript.* Ant. de Butr. in cap. *Per tuas de maior. & obed. num. 2.* & in puncto tradit Corrad. vbi ſupra Còſideratè dixi deberi præcedètiã ſuper Canonicos Protonotariis habitu Prælatitiõ indutis: in habitu enim communi nulla his debetur præcedentiã ſuper Canonicos, aut ſimplices Præſbyteros in Sacerdotio antiquiores: ſi quidem tunc conſiderantur dumtaxat, vt perſonæ Eccleſiaſtica; ; Itã Leo in Theſ. Eccleſ. p. 1. cap. 2. num. 35. Vulp. in *prax. cap. 34. num. 23.* & Manriq. de *præced. quæſt. 42. nu. 3.* Huiusmodi Prothonotariatus iam pridem non conferebatur, niſi Clericis Nobilibus, aut Doctõribus: Pyrr. Corrad. l. c. num. 62. in addit. 2. adu. ſup *Prax:* Et conſonant notata per Perand. in ſuis Epiſt. fol. 165. ſed ad præſens creantur, etiam ſi generis nobilitate, aut Doctõratus gradu careãt; Maſlobr. de *Synod. cap. 4. d. 12. num. 6.* Ricc. in *Prax. par. 4. reſol. 113. num. 3.* Ant. de Præ. in *Clip. ipaſt. cap. ult. num. 17.* Ciarl. contr. *forenſ. p. 2. cap. 45. num. 2.* De quo ſum teſtis ocularis.

130 Iam non tot procreabantur Prothonotarij honorarij, prout modo ob quorum numeroſitatem eorum Dignitatem vileſcere inquit Mandof. de *ſignat. grat. §. Prothonotarij*, Ant. de Butr. in cap. *Episcopalia num. 2. de priuile.* Caſſan. l. c. par. 1. *confid. 79.* Ego verò arbitror, id euenire, quia quam plures huius officij dignitatem, & grauitatem non ſeruant, & vice habendi ſeruum ipſi alijs inſeruiunt, & quandoque Laicalia munia exercent, prout ſe vidiffe teſtatur Dan. de Nob. l. c. *diſp. 30. num. 5.* Quapropter priuilegio abutentes, eius virtute priuantur: Abb. in cap. *Gratum num. 4. de præſcript.* Sic Viri nobiles vilem artem exercentes, reputantur ignobiles. Soccin. par. 2. *conf. 247.* Selu. de ben. par. 3. *quæſt. 2. num. 11.* Et quidam Comites, eo quod Agreſtium more viuunt, perdunt nobilitatem. Menoch. de *arbitr. lib. 2. caſ. 68. num. ult.* Et ita aliquid ſeorſum conſideratur Dignitas: quandoque conſideratur dumtaxat perſona, interdum conſiderantur copulatiuè ex Fely. in cap. *Mandata num. 2. de præſcript.*

Sed vt à diuerticulo in viã quã cœpimus redeamus, Dignitates, & Canonici Cathedraliũ parati præcedunt in Choro, & Proceſſionibus Vicario Generali Episcopi præſentis, vel abſentis; Rotz. Rom. par. 2. *diuerſ. decif. 316.* Quod ſi non ſint parati, Vicarius Generalis tam in Choro, quàm extra, anterfertur Dignitatibus Canonicis,

Canonicis, & Capitulo Ecclesię Cathedralis in functionibus Ecclesiasticis publicis, & priuatis, ac in omnibus actibus, vel ciuilibus Itā Mastrill. *decis.* 130. *num. ult.* Caputaq. *dec.* 307. *num.* 5. Vrsell. *l. c. concl.* 137. *n. 23.* Leo in *Thef.* p. 1. *cap.* 10. *n. 11.* Verum est, quod si in aliquibus Ecclesijs adesset præscripta consuetudo, quod prima Dignitas in Choro, & Processionibus anteponatur in præstantiori sessione, & loco eidem Vicario, esset valida, & seruanda. Nau. *cons.* 1. *num.* 3. de maior. & obed. & innuit coerem. Episc. *lib.* 1. *cap.* 3. *tit. de Sed. Episc.* vt obseruat Mar: Italia de *Inmun.* *lib.* 1. *cap.* 5. *s.* 1. *nu.* 15.

Dixi in Choro; Nam in actionibus ciuilibus, dum Archidiaconus, vel alix Dignitates deambulant, vti singuli, cum Vicario Generali, semper præstantior locus debetur Vicario, & contrarię consuetudo non esset attendenda, quia repugnaret Iuri naturali Abb. *conf.* 21. *par.* 1. Sbroz. de off. Vic. q. 1. *cap.* 1. *num.* 5. *lib.* pr.

133 Dignitates Cathedralium præcedunt Dignitates Collegiatarum, & Canonicos Cathedraliū. Monet: de opt. c. 4. q. 8. *n.* 150. & alij cōmuniter; Est verò quæstio, satis cōtrouersa. Num Dignitates Collegiatar, quæ non sint primæ, & capita, debeant præcedentiæ locum cedere Canonicis Cathedralibus vti singulis; Et consulendum arbitror in fauorem huiuscemodi Dignitatum; etenim is anteponendus est, qui maiorem obtinet Dignitatis gradum, siue honoris prærogatiuam: cap. Episcopos, vbi glos. de maior. & obed. Buratt. *decis.* 903. *num.* 18. At clarum est Canonicos, vel Cathedralis, deper se latè tantum, non propriè esse in dignitate constitutos, prout verè sunt Collegiatarum Dignitates. Cassan. *l. c. confid.* 38. Abba antiq. in cap. Quisquis de elect. Bald. in cap. Pastoralis de off. deleg.

134 Nec prædictis obstat decisio Rotæ Rom. in vna Lucana sub die 24. Ian. 1628. quam refert Dan: de Nob. *disp.* 45. *num.* 5. In qua resoluitur. Præcedentiā in casu, de quo loquimur, debeti Canonice Cathedralis, quia id determinatum fuit in vim consuetudinis Ciuitatis Lucæ, aliis Dignitates Collegiatarum bonum Ius fouere, ac pro se Iuris assistentiam habere; Innuit eadem Rota, vbi supra. At verò circa Dignitates Cathedralium inter se primæ Dignitati super cæteris debetur præcedentiā.

135 De iure Dignitas Prima post Pontificalem est Archidiaconatus. Alex. *conf.* 172. *num.* 4. *lib.* 6. Marc. *decis.* 1365. *num.* 15. *par.* 1. & Gram. *decis.* 64. *num.* 2. Et præcedit, licet non sit Sacerdos tam in Ecclesia, quam extra Archipresbyterum Sacerdotio insignitum; Vrsell. vbi supra *concl.* 137. *nu.* 5. Et ita fuit decisum à Rot. Rom.

vt refert Theod. Rub. *ſingul. p. 4. tit. de præced.* Ratio eſt, quia Archidiaconus eſt maior ratione adminiſtrationis, licet ſit minor ordine. Ludoſiſ. *decif. 411. num. 5.* Farinac. *decif. 244. num. 3. par. 3.* Plures eiſdem nominis dignitates in eadem Eccleſia eſſe poſſunt
 136 Filliue, *tracſ. 41. cap. 1. nu. 27. par. 5. in addit.* inquit, In Cathedrali Tholetana reperiri ſex Archidiaconos.

Ad primum, tamen, ne proueniant conſuſiones ſemper ſpectat inferuire in his, quæ ad eius officium pertinent, & eo impedito, antiquior in poſſeſſione ſupplet. Aut. de Butr. *in cap. Ex parte nu. 8. de off. deleg.* Dixi de Iure, quia de conſuetudine; quæ attendenda eſt; Buratt. *decif. 473. nu. ult. par. 2.* In nonnullis Cathedralibus prima Dignitas eſt Decanatus; in alijs Archipreſbyteratus; in alijs Prepoſitura. Marc. l. c. *decif. 365. num. 8.* Pariſ. *conf. 31. num. 40.* Et qui primam Dignitatem retinet, quocunque nomine vocetur,

137 ubique præcedit alias eiſdem Eccleſiæ Dignitates, etiam Archidiaconum, licet ipſe de Iure præcedere debeat Archipreſbyterum, & Archipreſbyter Decanum, Decanus Prepoſitum, Prepoſitus Primicerium, ſuè Theſaurarium, vel Sacriſtam, de quibus vide Moscon. *de maiest. mil. Eccl. lib. 1. cap. 16.* Alex. *conf. 77. n. 5. Vol. 2.*

138 In Collegiatis verò, firma ſemper remanente Præminencia primæ Dignitatis, inter cæteras eiſdem Collegiatæ dignitates, deſiciente conſuetudine, vel Statuto, ubique præfertur, qui prior dignitatis poſſeſſor extitit pacificus, ſuè nuncupetur Archidiaconus, ſuè alijs nominibus, quorum ſtatim meminimus; Ita docet Manriq. *de præced. q. 5. num. 5.* Ratio eſt, quia hæ Dignitates nullam habent Iuriſdictionem, vel adminiſtrationem, aut officij exercitium; Abb. *in cap. 1. de Cler. non reſid. & Gorgon. lib. 8. q. 1. cap. 2.* ſunt tamen veræ Dignitates, vt diximus, & late probat Menoch. *de arbit. l. 2. cent. 1. caſ. 168. num. 53.*

140 Canonici Cathedralis tam collegialiter, quàm ſingulariter reſpectuè maior debetur præminencia, quàm Canonici Collegiatæ, non obſtante quacunque conſuetudine in contrarium. Penia *decif. 160. num. 2. par. 2.* Azor. *par. 1. lib. 3. cap. 11.* Immo ſi Collegialiter cum Epilcopo accederent ad Eccleſiam Collegiatam pro peragenda aliqua functione Eccleſiaſtica, antepoſuntur in ſeſſionibus, & Thurificationibus non ſolum Canonici Collegiatæ, ſed eorum Prepoſito. Verſell. *concl. 137. num. 18.* Barb. *ſuper cap. Non licet nu. 4. de præſcript. Grat. l. c. cap. 1. nu. 11.* Buratt. *decif. 903. num. 16. tom. 3.* Videatur Tamb. de Iur. Abb. *tom. pr. d. 25. in fin.* Vbi diſponit loca Canoniorum Cathedralis, & Collegiatæ in hoc caſu. An vero Collegiatæ Prepoſitus ſit præferendus Vicario foraneo;

cum

- cum distinctione respondeo. Quod in Congregationibus, quæ ab ipso mensati sunt, præfertur Vicarius foraneus, Ita de mente S.R.C. tradit Cutill. de *præced. dub.* 13. In alijs autem actibus Collegiatæ Præpositus antepositur Vicario foraneo, secundum Ricc. in *Prax. par. pr. tit. Praxis præcedentiarum resol.* 562. Qui mouetur ea ratione, quoniam Præpositus est verè in Dignitate Ecclesiastica constitutus, & Vicarius foraneus propriè non dicitur obtinere Dignitatem, sed officium: *glos. in cap. pr. de off. ordin. in 6. Castr. Pal. par. pr. tr. 3. d. 4. pun. 16. §. 7. nu. 16.* Aliud apud nos emerit dubium; Nunquid idem Vicarius, qui simul est Canonicus sit anteponendus eiusdem Collegiatæ simplici Canonico suo maiori? & respondi, In Choro, Processionibus, ac alijs actibus capitularibus illum esse considerandum uti Canonicum, & consequenter in his non posse prætereundam præcedentiam à Canonico antiquiori in Canonicatu, at extra dictas functiones competere Canonico Vicario, non refragante quoddam Sac. Congr. Decreto, quod ostendat quidam in sua senectute glorians in quo habetur priorem in Sacerdotio præponendum esse Vicario foraneo in Ecclesijs, & extra,
- 142 prout ab ea pluries fuit decisum: Circa quod aduertendum, innuata decreta in multis Prouincijs, quarum vnaquaque abundat in suo sensu, ex *cap. Certificari de sepult.* non fuisse recepta etiam in functionibus Ecclesiasticis; Refert Gauant. *Sac. Rit. Congr.* consultor in sua *Prax. de Synod. par. 1. cap. 9.* Vicarium foraneum in Processionibus Synodi incedere cum Pluiali, ac præcedere Clerum Diocesis. Et in his partibus à centum annis, & ultra per Synodicas Sanctiones antiquas, & recentiores decernitur, ut omnes de Clero eius Vicariæ honorabiliorem locum ubique cedant Vicario foraneo, demptis functionibus, Parochi officium in proprijs Ecclesijs concernentibus, quod cum à tempore immemrabili fuerit in more positum, non solum apud nos, sed infinitimis Diocesibus, non tollitur à S. C. Decreto quamuis cantaret, non obstante consuetudine. Conar. *Var. lib. 3. cap. 13. num. 5.* Gonzal. *l. c. glos. 33. num. 9.* Nec vinces dicendo, Episcopum non posse statuire contra declarationes S. C. cum inferior tollere nequeat legem Superioris. *Clem. Ne Romani de elect.* *glos. in Clem. sepe de verb. signif. Sor. in 4. dist. 33. q. 1. art. 2. Galer. de renunc. lib. 3. cap. 1. num. 51.* & clarum est, S. Congregationem esse Superiorem quocumque Ordinario, ad tradita per Pellizzar. de Mon. *cap. 5. sect. 4. num. 184.* Nam vel in opinione eorum, qui tenent, has declarationes esse leges, respondetur, eas non obligare, quando ab initio non fuerunt receptæ, ut in casu nostro: Ita Vidal. *loc. cit. tit. de Can. inq. 1. nu. 10.*
- 144

- Boss. de tripl. Iub. & de Matrim. tom. 1. cap. 1. num. 75. Valer. de
diff. utr. for. V. absolutio num. 20. Manriq. de preced. q. 52. num. 4.
C. qq. mor. par. 1. cap. 15. nu. 14. Fufius docet Verrucl. tract. 2. q. 6.
C. 52. num. 10. tract. 8. Id amplians; etiam si fuerint solemniter
publicatz, & sequitur Leonard. de usur. q. 44. num. 5. Quamplures
apud Barbof. Gauan. & alios apparent S. C. declarationes, quæ
si non existentes acceptatz, non obligant; Sed concedamus, abs-
que ueri iniuria, memoratum decretum, in quo dicitur, deberi
precedentiam Præbyteris senioribus in Ecclesijs, & extra, esse
receptum: certè non loquitur in congressibus ciuilibus, ut in accu-
bitu ad mensam, deambulationibus per vias, & plateas, & simili-
bus prophanis actis, circa quæ S. R. C. nunquam se intromittit ad
145 decidendas lites precedentiaz, cum sit tantum instituta pro Sacris
Ritibus, ut elicitur ex nomine, ac notat Brancat. in Epit. 5. Congr.
Rit. Nec his contrariatur illa particula, extra, relata in eodem
decreto, quæ interpretatur secundum subiectam materiam scilicet
146 in Ecclesijs, & extra, hoc est in Processionibus, quæ sunt extra
Ecclesiam, ac in alijs actibus Ecclesiasticis. Videte Card. Tusc.
ly. V. concl. 95. Gozadin. conf. 30. num. 16. & Barbof. axiom. 167.
nu. 6. Quod euidentius patet ex ipsius Decreti sequentibus verbis,
nempe, *ut alijs pluries fuit decisum*: Quandoquidem insinuat
declarationes solummodo tractant de functionibus Ecclesiasticis;
ut videre est apud Barb. qui eas omnes recenset de Can. & Dign.
cap. 18. num. 59. & clarum est, quod relatio semper restringitur ad
147 illud, quod in relato duntaxat. Grat. discept. for. cap. 501. num. 16.
Mar. Ant. var. lib. 2. resol. 59. cas. 19. His præmissis; quia in facti-
bus ciuilibus competit precedentia ei, qui habet maiora merita,
glos. in cap. à multis de etat. & qual. ord. V. obseruare Leonell. de
precedentia quasi. 6. art. 6. Mar. Ant. l. c. lib. pr. resol. 81. num. 2. &
alij passim; non erit dubium in his actibus precedentiam deberi
148 Vicario foraneo; tum quia ob publicum Officium, quod gerit, in
maiori sollicitudine, & administratione versatur, cap. Per singulos
l. q. 3. & arg. text. in cap. Cum illis de præb. in 6. obseruat Samuell.
l. c. contr. 2. num. 15. Tum quia duas retinendo qualitates conside-
rabiles ad precedentiam Vicariatus, & Canonicatus habet ius
potentius, cum retineat istud plus, quod præponderat, nempe
Vicariatum. Viuian. super cap. Duobus de rescript. Menoch. conf.
51. num. 31. Vol. pr.
- 149 Duo enim vincula sunt fortiora, quam vnum; Ut in hunc sensum
scribit Tiraquell. de Neb. cap. 5. num. 8. Sic Prælati Referendarius
Canonicus extra functiones, quæ sunt in Ecclesia, præcedit alios
Canonicos,

Canonicos, etiam antiquiores, vt notat Cantell. de preced. q. 1. n. 5. Et Episcopus retinens Officium in Curia, anteponitur ceteris Episcopis antiquioribus; Cassan. in Cath. glor. Mund. par. 5. confid. 37. Menochi. conf. 126. num. 14. par. 2. Pariter inter Sæculares Conces. & Marchio præfertur simplici Marchioni. Moh. conf. 167. num. 80. Dec. lgc. cit. conf. 161. Vbi asseuerant Militem, & Doctorem anteferri in honoribus Doctoratus tantum gradu honestato. Prout Iuris vtriusq; Doctor antecellit vnica solum facultate decoratum;

Roman. conf. 333. Ceual. quest. 693. num. 35. Sylu. in sum. V. De Flor. Arque secundum omnes dupliciter qualificatus antefertur alteri simpliciter qualificato: quando vt ait Cohell. l. c. cap. 31. nu. 153. adiuncta qualitas est considerabilis vt in præsentī casu; namque hoc Officiū Vicarij foranei est aliquid, & non parum estimationis: Ita his formalibus verbis scriptum reliquit doctissimus

150 Bordon. in suo Theat. de preced. quest. 396. num. 535. eiusque nomen non est inane inter dentes, vt dixerunt quidam despicientes; que consequi nequeunt, ex Ghiac. de Sind. sub num. 390. Sed, teste Bos. de Matr. tom. 1. cap. 4. §. 26. num. 68. proprietate sermonis nuncupatur Vicarius foraneus Episcopi gloriæ Clem. & si tu. de rescript. Vidal. in oper. mor. tit. de Vicarij. q. 1. Quia in multis gerit vices

151 Episcopalis Dignitatis: quæ cum non debeat representari à vili ministro; gloriæ Statutum de rescript. Castr. Pal. tom. 1. tr. 3. disp. 4. pun. 16. §. 8. nu. 2. Ad id Vicarij munus eligendam esse ab Episcopo personam non vulgarem statuit D. Carol. in Can. Prou. hoc tit. par. 2. Et dicitur foraneus, quia foris in illa parte Diocesis proprium Tribunal facit, Vitalin. in dicta Clem. & si num. 2. Lazzar. can. q. q. quest. 6. num. 9. Vidal. l. c. Quamobrem suum retinet Cancellarium, qui gaudet fori Ecclesiastici priuilegio, vt probat Ciarl.

152 contr. for. cap. 86. num. 60. tom. 2.

De iure antiquo Archipresbyter Ruralis possidebat iurisdictionem ordinariam indeterminando minora; referendo graviora ad Episcopum; gloriæ in cap. Vt singuli de off. Archipresb. vbi Abb. Alagon. & alij Canonistæ, & firmat D. Anton. in sum. par. 3. tit. 19.

153 cap. 7. circa fin. Ordinaria iurisdictione dicitur illa, quando quis agit virtute illius, Delegata regulariter loquendo dependet à delegante: dum iurisdicō alterius alicui committitur. Vidal. in append. inq. 50. nu. 114. Insinuata Archipresbyteris Ruralis Ordinaria iurisdictione modo extincta est, & ipsius locō, testibus Bero. vbi supra. num. 4. & Barb. de Can. & Dign. cap. 6. num. 28. sufficiens fuit Vicarius foraneus, qui in modicis causis, quas inuocant gl. in Clem. & si

154 principatis V. foraneos de rescript. & in cap. pr. de off. ordinat. in cap. Romana

Romana eod. tit. Vener. de exam. lib. 4. cap. 12. num. 5. reputatur veluti ordinarius; quia huiusmodi causas minores ex proprio officio decidit, & quia Episcopus non potest commorari in omni Territorio suæ Diocesis, tenetur habere Vicarios foraneos, ne Clerici Diocesani ob quamlibet leuem causam, Episcopum ad eundem, nimium fatigentur laboribus, & expensis, vt habetur in Archiepiscop. Bonon. hoc tit. & fufius docet Guazzin. in trakt. de defe. Anim. lib. 2. cap. ult. nu. 24. in addit. In his causis ad suum

- 155 Auditorium vocat, citat, ac mandata executiua in ciuilibus relaxat, quæ Superioritatem, ac iurisdictionem ipsius super Clerum suæ Vicariæ ostendunt. Ber. Gren. conf. 58. num. 2. Viuian. in cap. Qualiter de Cler. non resid. Par etenim non citat parem sed requirit, vt notat Card. Tusc. ly. P. con. 89. num. 16. in 17. no. 18. O. 26. no. 18.
- 156 In Criminalibus per se processus informatiuos fabricat. Gauan. in Man. Episc. V. Vicarius num. 3. Facit præcepta penalia pro noui operis nuntiatione, vel pro tollendo aliquo scâdalo, & in graui crimine deprehensos detrudi mandat in carcerem. Atque in alijs grauius contingentibus expedito remedio indigentibus prouidet. Videatur Molf. l. c. tr. 3. cap. 10. num. 24. Cum causa inhihet Confessario ab Episcopo iam approbato ne audiat Confessiones. Nau. lib. 5. conf. 29. de sent. excom. Say. in flor. eod. lib. & tit. decis. 30. Vulp. in Prax. cap. 35. num. 5. Ad ipsum spectat piorum locorum computa reuifere. Moscon. l. c. tit. de societ. fol. 360. Quod nil aliud importat, quam reliquum soluere. Ricc. in Prax. par. 2. ref. 2. Super cibis vetitis attentata Medicea fide, dispensare, ac opera seruilia exercendi in Festis cum causa licentiam dare. Guazzin vbi supra Possen. de off. Cur. cap. 12. num. 59. & determinauit Sac. Cong. relatoribus Gau. l. c. V. festi dies num. 1. in addit. Moron. vbi supra resp. 8. num. 11. Et ita Sac. Cong. Episc. & Reg. iam scripsit Archiepiscopo Materæ sub die 12. Nouemb. 1599. In causa vertente inter Vicarium foraneum, & Parochum. Alia consulto subriceo de iure, & de consuetudine, quæ secundum omnes dat iurisdictionem Oldrad. conf. 11. & 128. Ambros. de imm. cap. 14. num. 11. Ac vigore Constitutionum Synodaliū eidem Vicario competentia. In nostris mandatur, vt omnes de Clero suæ Vicariæ in eius Officio ei obediant, Idem statuit D. Carol. vt refert Brancat. in Epit. Can. V. Episcopi Vicarius. Nec ab huiusmodi obedientia Sacerdos secularis eximitur, etiam si esset Officialis Sac. Inquisitionis, vt tradit Ciark. contr. for. par. 2. cap. 120. per tot. & cui debetur obedientia ab his deberetur præcedentia, vt resoluit Abb. in singul. V. obedientia.

157 Ministri Principis Sacularis de rigore ab alijs sunt honorandi,

vt

- vt pluribus rationibus probat Ricciol. l. c. cap. 16. num. 4. Multo magis ab Ecclesiasticis suæ Vicariæ in communibus congressibus honorandus est Vicarius foraneus, non solum quia est Officialis Episcopi ex Clem. 2. de rescript. Bero: in rubr. de pot. Ind. deleg. Co-uar. pract. qq. lib. vnic. cap. 4. num. 8. Syl. in sum. V. Vicarius nu. 4. Grat. cap. 225. num. 4. Sed ob insinuatam eius talem qualem iurisdictionē à præfatis eidem debetur memoratus honor præcedentiæ, vt carpitur ex Dec. conf. 161. Menoch. par. 2. conf. 126. num. 17. Pasqual. decis. 105. & concordant omnes, vt inquit idem Doctor in suis cent. p. pr. q. 79. Data in ceteris paritate, vt sequitur inter Vicarium foraneum Canonicum, & ceteros Concanonicos de sua Vicaria, horum quippe ratione Vicariatus cum sit superior, erit quoque maior. Prout his præcisus verbis concludit Bordon. de præced. q. 196. nu. 335. Secus dicendum de Canonicis Cathedralis, qui ubique præcedunt Vicarios foraneos, & ceteros de Clero Ciuitatis, & Diocesis. Abb. & Fely. in cap. Cum non liceat n. 4. de præscript. Inter Canonicos Cathedralium diuersarum Ciuitatum debetur præcedentiā ei, qui Canonatu potitur in satis nobiliori Ciuitate, veluti Ciuis supremæ Ciuitatis præcedit Ciuei inferioris Ciuitatis. Gomef. for. cit. Leonell. vbi supra q. 10. ar. 7. Sperell. dec. 67. num. 20. Vol. 2. A. Lancelotti de iur. p. 1. tit. 7. q. 1. ar. 1. nu. 40.
- Et quia omnes Ciuitates, quantumuis eximie reputantur Minores respectu Urbis Romæ, vt post alios scribit Archid. in cap. Omnes no. pr. d. 25. Non obstante regula supradicta ob honorem Romanæ Curie Canonici Collegiatarum Almæ Urbis in omni Ciuitate, & loco præcedunt Canonicis quarumcumque Cathedralium aliarum Ciuitatum Zerol. in Prax. V. Canonici. Verat. par. pr. decis. 259. Et quia inter Ecclesias Urbis præstantior est Basilica Lateranensis vt declarauit Greg. XIII. sua Const. incipien: Cum sicut. edita Anno 1577. Hi Canonici præcedunt omnes alios Canonicos Romæ; etiam S. Petri Io: Ant. in cap. Licet num. 4. de elect. in 6. Inter Canonicos autem cuiuslibet Ecclesiæ tam Cathedralis, quam Collegiatae respectiue præcedit, qui prior fuit in possessione Canonice Præbendæ. Innoc. in d. cap. Statuimus, Fely. ibid. num. 5. Maran in Proem. sue Prax. num. 9. Quod sequitur etiam si alter fuerit prior in Data, & prouisione: Grat. decis. 17. num. 8. Nouar. qq. for. par. 2. q. 47. num. 12. Farinacc. par. 2. decis. 410. num. 4. Et in hac materia vnius horæ prioritas attenditur, immo vnius puncti, vniusque momenti. Abb. in cap. Distinctio de præb. Mar. Ant. var. lib. pr. resol. 48. num. 7. Ferret. conf. 23. num. pr. del. pr. Nec habetur ratio, quod aliqui sint Canonici Instituti ad præbendas Penitentiaria,

- riariz, vel Theologie: Nisi statuto aliud sit cautum, vt reperitur in Metropolitana Ecclesia Mediolani; teste, Monet. *de com. Vlt. cap. 8. q. 2. num. 1* & 2. Seposito statuto, attendenda est Antianitas. Nauar. *conf. 1. & 5. num. 8. de maior. & obed.* Quæ numeranda est à die, quo quis admissus, vel admittendus erat in possessionem, & per ipsum non stetit, quin admitteretur, sed per impedimentum iniuste illatum à posteriori Canonico. Gonzal. *l. c. §. 3. proem. nu. 38*; & Ludouic. *decis. 341. num. 1*. & sciendum est, punctum, de quo modò diximus, esse quartam partem vnus puncti Io: Andr. in *cap. pr. num. 7. de cau. posses.* Vnde hora continet quatuor puncta, & quadraginta momenta, ut notat Rodos. *q. 35. num. 6.* & Petr. de Anchar. in *cap. sus. cepti, num. 7. de caus. poss.* Hic expedienda est illa quæstio: Quid agendum, si Canonici in ipsa prima Cathedralis, vel Collegiatæ erectione instituantur? cui respondi; Primum nominatos à Papa in 163 Diplómate eius erectionis esse præferendos, ex *cap. Si quis iusto s. xerum in fin. Ubi glos. P. nominatus de elect. in 6. Abb. in cap. Cum olim num. 7. de consuet. & in Clem. Si presenti. num. 4. de Bapt. Dec. conf. 160. num. 2. Graff. par. 2. conf. 3. lib. pr. de temp. ordin. Dan. de Nob. disp. 45. num. 11. Rot. par. 6. diuers. decis. 312. num. 5.* Nam quod prius est in voce, præsumitur, esse prius in sensu. Abb. & alij scribentes super *cap. Quoniam de off. deleg.*

- Et videmus Cardinalem prius nominatum præcedere subsequenter eadem vice in scriptis datos à Papa, dicente, habere istos in fratres. Quod non ignorantes Fratres minores, quibus, (vt scribit Eelyn in *cap. Cum dilecta num. 4. de rescript.*) Urbanus Papadixit, vt sibi darent in scriptis nomina trium fratrum doctorum, volens vnum ex nominatis creare Cardinalem: illi descripserunt nomina, non recto ordine, sed in scriptura spherica, ne posset agnosci, quis eorum esset dignior. Idem refert Eueral. *loc. arg. ab ord.* Quod si in prima electione nullus fuerit nominatus in Bulla, sed tantum instituti e. g. duodecim Clerici in Canonicos, & vniuersi extiterint simplices Præsbyteri, arbitrantur Ricc. in *prax. l. c. resol. 170. num. 2.* Cutill. vbi supra *dub. 10.* illis competere prælationes, qui fuerint priores in Sacerdotio. Si verò inter eos adfuerint aliqui Doctores, hi præferuntur alijs Canonicis non Doctoribus. Mastrill. *p. 2. dec. 130. Farinac. l. c. decis. 144. num. 2.*
- In Ecclesijs Cathedralibus iam erectis, quibus præbendæ in tres gradus sunt distinctæ: nempe Præsbyterales, Diaconales, & Subdiaconales, prouisus de Præsbyterali, licet nouiter in Canonicorum numero sit receptus, præcedit omnes, & singulos Canonicos ad

ad Diaconalem, vel Subdiaconalem Præbendam iam admissus.
 166 *glos. in cap. fin. V. antiquiores de consuet. Verall: decif. 357. num: 2. lib. 3. Seraphin: decif. 437. num: 3.* Similiter Diaconalem Præbendam nuper obtinens, antecellit Canonicum, qui Subdiaconalem Præbendam iam diu obtinuit, Innoc. & alij *super dicto cap. Statuimus*; Atque iuxta alia resoluta instante Illustrissimo, & Reuerendissimo D. Episcopo nostro S.R.C. in vna Sarzanen. 24. Jan. 1640. ita observari mandavit, non obstante contraria consuetudine, quæ potius erat abusus. ad tradita per Mart. *Digest. tom: 6. tit. Canonici cap: 38.* In illis Ecclesijs, vbi omnes præbendæ sunt Sacerdotales, præcedunt Canonici inter se iuxta suam receptionem, dummodò sint actu Sacerdotes: vt notat Barbos. *de Canonicis cap. 18. nu 9.* Etenim si in eadem Ecclesia fuerit receptus in Canonicum aliquis Clericus nondum Sacerdotio insignitus, & paucis Interiectis diebus installatus fuerit alter actu Sacerdos; Iste secundariò receptus antefertur dicto Canonico non Sacerdoti, cui tamen ad Præbyteratum promotò, recedenda est præcedentia ab illo, qui post ipsum in possessione Canonicatus immixtus fuit, Ita declarauit S.R.C. teste Sello penes Barbos. *collect. 91. & 228. num: 5. & ex dicto cap. Statuimus*, notat Vener. *in exam. Episc: lib 4. cap. 15 n. 11.* Ratio est, quia tunc est æqualis cum collega, eoque maior ob tempus receptionis. Sic in quibusdam Ecclesijs Regularibus Sacerdotes præcedunt alios fratres, nondum Sacerdotio initiatos, qui postea Sacerdotes effecti illis anteponuntur professione iunioribus. Ita refert Monet. *de option. cap. 7. q. 3. num: 38.*

In Ecclesijs Collegiatis Secularibus, quibus Præbendæ trifariæ, vt supra, distinguuntur, uel omnes singulæ sunt Sacerdotales, idem seruandum circa præcedentiam, quod de Cathedralibus mox diximus, vt docet Vener. vbi supra *cap. 21. num. 12.*

In illis aurem Collegiatis, vbi Præbendæ non sunt distinctæ in diuersis ordinibus, sed omnes, & singulæ sunt Clericales, & sine disparitate conferuntur cuilibet minorum Clerico, cui statim instituto incumbunt omnia munia, quæ ad alios Canonicos spectant per se, vel aliam Cöcanonicum, vt inuuit Bertach. *l. c. V. Canonicus*, & sequitur hic apud nos, dubitatum fuit Num Sacerdos nouiter in Canonicum receptus, sit præferendus alijs in inferioribus ordinibus constitutis, qui iam dudum ibidem Canonicatu potiebantur? Casus fuit in praxi, & quamplures asserabant, Præbyterum, in Canonicorum numerum nuper redactum, esse anteposendum duobus Canonicis Diaconis iam in possessione Canonicatus existentibus.

Primò ex cap. statumimus de maior: & obed. cuius specifica verba sunt, Statumimus, ut Presbyteri primum locum, Diaconi secundum, Subdiaconi tertium habeant, & sic dereliquis obseruetur ordinem, etiã si posterius admittantur.

Secundo, ex S R C. Decreto in vna Urbis emanato die 30. Augusti 1632. tenoris, ut infra, Canonici Collegiatæ antiquiores tempore, licet non sint ordine Presbyteri Præferendi sunt Presbyteris, ubi riget talis consuetudo. Quæ apud nos non existente præscripta, deducebant, dictos Diaconos postponendos esse præfato Presbytero. His non obstantibus scribere non dubitauimus ad fauorem Diaconorum, & Clericorum Minorum Ordinum prius in possessione Canoniciatus existentium, motus infrascriptis rationibus.

169 Primò, quia huius Ecclesiæ Præbendæ, non sunt distinctæ, nulloq. Sacrum requirunt ordinem, prout de Iure procedere in Collegiatis, tradunt Ant. de Butr. super cap. 2. de iust. Abb. ibidem Spec. rel. decis. 76. num. 181. Grat. discept. for. cap. 492. num. 4. Itaque potest quis esse Canonicus, quin Sacerdos: & diuisio in non Sacerdotem, non est generis in species, sed subiecti in accidentia, quæ non attenduntur, l. qui habet ff. de iustel. Tamb. de iur. Abb. disp. 2 §. 4. 1. num. 217. Ratio est, quia illa qualitas Sacerdotij non est connexa essentialiter Canonico Collegiatæ, nec ordinata ad ministerium Canonicale, nec ad actum præcedentiæ, de quo agitur, siquidem iste non eligitur ut Sacerdos, sed ut Clericus. ut obseruant Abb. in cap. Postulastis de concess. præb. num. 8. Moron. l. c. resp. §. Verricell. vbi supra q. 23. num. 15. & fauet Rot. in vna Albiganen. 20. Iunij 1653.

170 Secundo, Præminetia in Choro est fructus Præbendæ, & datur ob seruitiæ præstita Ecclesiæ secundum anterioritatem in possessione inter habentes ordinem, quem requirit sua Præbenda. gloss. in cap. Vlt. P. antiquiores de consuetudine in 6. Et sedes in qua capta fuit possessio, dicitur propria ipsius Canonici Romani. cons. 481. Caualli de off. 198. nu. pr. quæ Canonicus absque culpa non est spoliandus: Nam in Ecclesia Dei quis prouehitur de minori ad maius in honore. gloss. in cap. Legimus 93. dist. Vitall. in Clem. quod si num. 20. de elect. & ascendere reputatur honor, descendere dedecus. Altograd. l. c. num. 8. Quæ confirmantur argumento cap. Licet, & cap. Quanto de transl. Præb. & traditis per Abb. in cap. Ad hac de Relig. domib.

Et pro huius doctrinæ corroboracione addidi in Bulla huius Collegiatæ concedi, Canonicos in antelacionibus uti posse consuetudinibus aliarum Italici Collegiatarum, & notorium est, Romæ, Flore-

Florentin, Lucæ, alijsque Ciuitatibus, in quarum Collegiatis Præbendæ non sunt distinctæ, Canonicos primò receptos, licet minoribus tantum initiatos, præcedere in Choro, & Processionibus alios Canonicos postea receptos, & si in Sacerdotio constitutos.

Ad ea, quæ ex aduerso fuerunt allata, respondi, allegatum *cap. Statimus*, & super eos scribentes, non loqui de Collegiatis, vbi Præbendæ non sunt distinctæ, nullumque Sacrum requirunt ordinem, sed de illis Ecclesijs, vbi adsunt, tres gradus Sacrorum Ordinum distincti; vt post alios innuit Verricell. *22. mor. tract. 8. q. 23. num. 14.*

- Ad secundum, nempe S. C. Decretum dupliciter respondendo;
 171 Primò, propriè non esse legem; vt cum alijs tenet Bonac. *de leg. dist. pr. q. p. num. 8. num. 4.* Et ex verbis legis tantum sumitur argumentum à contrario sensu. Bero. *in cap. pr. de cons. num. 17.* Rotà *par. 7. diuers. dec. 600. n. 32.* Secundò, quia in materia de præcedentia consuetudo est valde potens, ac magis estimatur, & attenditur;
 172 quàm ipsa lex. Felyn. *in d. cap. Statimus*; Bald. *in cap. Olim, num. 1. de consuet.* & constat ex cœteris. *lib. pr. cap. 23.* Ibi *pro consuetudine Ecclesiarum*. Ea propter sapienti S. C. in responsis ad portectas præces potius consuetudinem, quàm ius præponderare solet. Videmus inter cœtera quoddam Capitulum Collegiatæ Diœcesis apud Barbo. *collect. 21. num. 8.* Supplicasse S. Congregationem ad declarandum, Canonicos posse facere Capitulum absque licentia Vicarij foranei, & S. Congregatio, & si id esset de Iure respondit *Consuetudo, vt Canonici valeant facere Capitulum absque licentia Vicarij foranei, seruanda est. sic in casu nostro.*

His rationibus in Iudicio adductis sententiæ favorabilis pro primò receptis in Canonicos, licet Minoribus Ordinibus, tantum initiatis ab Illusterrimo, & Reuerendissimo Episcopo Sarzanæ repositaui, & fuit in more positum. Puto tamen, quod in actibus Ciuilibus antecessio debeat præfato Presbytero, cum illis Diaconis, de quibus diximus, quia ille est Diaconus, & Sacerdos, potestque vna, eadem persona censeretur duplicis Iuris ob diuersos respectus, quoniam, vt dictum est: Habens plures qualitates anteponitur in communibus congressibus, vnâ tantum retinenti, ita Dec. Felyn. & alij apud Cancellor. *l. c. q. pr. num. 5.* Quod semper intelligi de qualitate considerabili ad præcedentiam; aliâ etiam in actibus ciuilibus habens plures gradus, quorum nullus de per se sufficit ad præcedentiæ prætensionem, non præcellit virtute omnium. Menoch. *l. c. conf. 187.* Lotther. *de re ben. l. 2. q. 32. num. 15.* & probat

Roman. *conf.* 332. Vt si quis esset Comes, & Marchio, non præferatur Duci, quoniam Dignitas Ducatus absorbet illas Comitatus, & Marchionatus.

- Sic Plebanus, & Cappellanus non præfertur in honoribus simplici Canonico ex Felyn. *in rubr. de maior. & obed. num.* 2. Cassan. *l.c. par.* 10: *conf.* 32. Quando verò Ecclesiastici sunt pares in Sacris Ordinibus, nec non in alijs qualitativis considerabilibus; tunc
 173 præcedentia in actibus civilibus regulatur ab ea, quæ inter ipsos servatur in Choro, & Processionibus, ne contingat eadem personam in uno casu honorari, & in alio despici, ex sententia Roë *par.* 6: *recent. decis.* 25: *num.* 23.

- Coadiutores Dignitatum tam Cathedralis, quam Collegiatæ, præcedunt, respectu Canonici antiquioribus. Viuian. *de Iur. Patr.* p. 2. lib. 5. cap. pr. *num.* 84. Garc. *de ben. par.* 4. cap. 5. *num.* 65. Idem dicendum de Dignitatibus honorarijs, quæ anteponuntur
 175 omnibus alijs simplicibus Canonici, etiam antiquioribus Masfobr. *in Prax. hab. conc. prælud.* 21. *dub. pr.* *num.* 16. Vbi dicit solitum esse in Cathedrali Bituricensi Dignitatem Archipresbyteratus committi alicui ex Rectoribus Parochialium Ecclesiarum, qui proinde præcedit alijs Canonici eiusdem Cathedralis viuenti Episcopo, à quo solet deputari, *glos. in extran. execrabilia de præb.* Quoniam verò talis Dignitas non est Beneficium formale. Ciark. *par.* 2. cap. 127. *num.* 56. postponitur habentem ipsam Dignitatem ex Loth. *de re ben. lib.* 2. q. 25. Coadiutores Canonorum cedunt locum Canonici numerarijs eiusdem Ordinis, quantumvis nouiter receptis. Gonzal. *super rex.* 8. *Cancell. gles.* 5. s. 9. *num.* 98.

- 176 Intellige in Choro, & Processionibus, nam in communibus congressibus Coadiutor Presbyteri non præcedit Canonico proprietarium Diaconalis, vel Subdiaconalis Præbendæ; siquidem ille non est verus Canonicus; vt decisum refert Nald. *in sum. N. Canonicus num.* 5. Fictio autem verum præfertur. Gemin. *conf.* 138. n. 12. Coadiutor repræsentat tantum suum Coadiutum in Choro, & ad hunc finem datur. Leonell. *l.c. q.* 12. *art.* 3. Nec facit in eius Bulla legi, quod debeat frui præminentijs, quibus suus Coadiutus; Id enim interpretatur in functionibus Ecclesiæ, non autem in actibus civilibus cum veris Canonici. Castl. Pal. p. 1. *de ben. tract.* 13. *disp.* 10. *pun.* 10. *num.* 29. Penia *decis.* 243. *num.* 2. *par. pr.* Ex quibus
 177 cogitandum relinquo resolutionem quæstionis, quam in facto ponit Homob. in suis *Consult. par.* 3. *resp.* 10. circa præcedentiam in communibus congressibus inter Coadiutorem Canonici Cathedralis, & Canonicum Ordinarium insignis Ecclesiæ Collegiatæ.

Canonici

- 178 Canonici supranumerarij, qui olim ab Episcopo, modo solum à Papa creantur ex Conc. Trid. *sess. 24. cap. 19.* Postquam fuerint installati in Choro, & loco Capituli, dicuntur de eius corpore, & gaudent distributionibus, prout alij Canonici Ordinarij. Fran. Mar. *decis. 16. p. pr. Grat. discept. for. cap. 482. num. 11.* Et quamvis hi cedere debeant honorabiliorem locum Canonici numerarijs eiusdem Ordinis. Rip. *conf. 11. nu. 5. vlt. pr. Rot. decis. 655. nu. pr. par. 4. diuers.* Reor his competere præcedentiam super Coadiutores, quia supranumerarij vetè, & propriè sunt Canonici. Gomef. l. c. *de for. expect. num. 8. Azor. p. 2. mor. lib. 3. cap. 12. q. 5. & Paul. de Castr. conf. 365. num. vlt. vol. pr. vbi subdit, Dignitatem conferendam Canonico posset conferri Canonico expectatiuo, qui & potest esse delegatus Apostolicus iuxta cap. Statutum de rescript. in 6. Marc. decis. 1121. num. vlt. p. pr. & Iudex Synodalis, Ita S. C. C. ad sess. 25. cap. 12. de refor. quod de Coadiutoribus negat Garzia. l. c. p. 4 cap. 5. nu. 131 in add. Nec refragatur supranumerarios carere Præbenda, cum illam habeant in potentia, veluti, & Canonici Ordinarij priuati ob delictum omnibus fructibus suæ Præbendæ, adhuc retinet honores, & prærogatiuas Canonicales, Vener. l. c. lib. 9. cap. pr. num. 42.*

- Nonnulli sunt Canonici, qui Præbendas non habent in ipsa Collegiata, sed in alia Ecclesia, ex gratia Sum. Pont. & sunt Canonici veri, vt docet Pyrr. in *Prax. lib. 2. cap. 5. nu. 38.* Supranumerarij, & Coadiutores Ordinariorum anteponuntur in præcedentijs Canonici honorarijs tantum. Rip. l. c. nu. 27. Ratio est, quia hi vocem in Capitulo non habent, neque distributiones, nec spem, aut expectationem præbendæ, & creantur ab Episcopo ad honorem Ecclesiæ. Archid. in cap. *Gratia nu. vlt. de rescript. Io: Quint. in cap. De multa nu. 10. de præb.* Hi tamen præferuntur Parochis, & Plebanis, vt colligitur ex Cassan. p. 6. *confid. 9.*

- 181 Parochus, & Plebanus idem sunt; Tamen Parochus dici solet, qui Curam Animarum gerit in Ciuitate; Plebanus, qui extra eandem Curam administrat. cap. pr. de *Cappell. Monarch. Molf. in sum. tract. 6. tit. de Benef. cap. 1. nu. 74.* Parochi, Archipræsbyteri rurales Plebani, quinisi nomine non differunt, præcedunt Parochialium Rectors. Feder. de Sen. l. c. *conf. 49. Boer. vbi supra nu. 16. Raguz. de Episc. q. 7. num. 117. Dan. de Nob. disp. 44. nu. 36.* Rectores præcellunt Vicarios perpetuos, Barb. in *tract. var. appell. 65. nu. vlt.* Inter memoratos Plebanos, Rectores, ac Vicarios perpetuos debetur respectiue Prælatio iuxta maioritatem, & antiquitatem eorum Parochialis. Anton. ll. *de regim. lib. 3. cap. 18. num. 24.* Ga-

- uan. in man. *V. prae d.* nu. 28. in addit. & censuit S. C. penes, Barbof. *collec. 2. 36. & 59. 2. nu. 8.* Iisdem autem paribus circa maioritatem Ecclesiae attenditur Antianitas temporis acquisitae possessionis. Ita docet Bordon: *de praed. nu. 23.* Ante dicti Vicarij perpetui praecedunt Beneficiatos, & hi Cappellanos. Nal. in *sum. V. Vicarius num. 10.* Rot. p. 4 *dec. 553. nu. 2.* Cappellani de Mensa Capituli praeferruntur alijs Cappellanis eiusdem Ecclesiae, ob maius seruitium, quod illi praestant Ecclesiae; Vnde privilegia elargita Cappellanis intelliguntur concessa dumtaxat illis de Mensa, Merlin. *decis. 138.* Cappellani Cappellaniarum, quae fuerunt fundatae auctoritate Papae, aut Episcopi praecedunt Cappellanos Mercennarios deputatos ad seruitium Curae, & ceteros simplices Presbyteros. Farinac. *dec. 553. nu. ult. tom. 2. in postib.* & ciarius Moron. *l. c. resp. 5. num. 5.* Molf: vbi supra *cap. 2. num. 25.* Simples Presbyteri, ubique praeferruntur Diaconis, & inter ipsos Sacerdotes Beneficijs carentes praecedit, qui Sacerdotio est antiquior, nulla habita ratione ad Doctoratus gradum, quo quis eorum esset decoratus. Ita pluries declarauit S. R. Congreg. Idque prius docuerunt Abb. *antiq. in cap. Cum certum de maior. & obed. in addit.* Imol. *ibidem.* & Grass. *lib. 3. decis. cap. 5. num. 138.* Intellige, nisi eadem die fuerint ordinati, quia tunc competit antecessio Sacerdoti Doctori. Vulp. *l. c. cap. 34. n. 25.*
- 186 Diaconus antefertur Subdiacono, & is praefertur simplicibus Minorum Clericis, inter quos antefertur, qui maiori Ordine ex quatuor Minoribus fuerit ordinatus. Gamb. *decis. pr. nu. 48.* Lara *de Cappellan. cap. 3.* & in Ordinum paritate, qui prius fuerit ad Ordines promotus: Host. in *sum. lib. 2. de Off. Cust. num. 1.* Natta *conf. 637. nu. 2. vol. 3.* Nec placet, quod dicunt aliqui, in tali euentu attendi ipsorum scientiam, & Nobilitatem; licet enim haec sint qualitates, quae in aliquibus casibus possent in medium afferri in actibus ciuilibus tamen non sunt allegandae circa praecedentiam in Choro, & Processionibus Ecclesiasticis, ubi tantum adducitur aetas longeva, cui quiuis sine liuore, ac rubore locum cedit; quoniam huiusmodi praecedentia ob senectutem aliunde procedit, quam a meritis: vt bene obseruiant Bordon. *de praed. nu. 420.* cum alijs.
- 187 Priores in Sacerdotio praecedunt, vt diximus, alios simplices Presbyteros; sed aduertendum, quod huiusmodi regula temporis eis non suffragatur cum Cathedralis, vel Collegialis Ecclesiae Canoniceis, quibus illi ubique postponuntur, quantumuis sint aetate maiores, Bartan. *l. 1. & 2. ff. de alb. ser. Maran. in Prax. num. 9. in propem. Feder. de Sen. conf. 73. nu. 2.* Lotther. *de reben. lib. 3. q. 3. n. 16.* Ratio est, quia simplices Presbyteri sunt inferioris classis, & Ordinis.

nis. *Sot. de Ius. & Iur. lib. 10. ar. 4.* Et nulla tenus possunt dici æ-
quales Canonici, qui sunt persone graduatæ, vt aduertunt Farinac.
par. pr. decis. 416. & 476. nu. 3. Buratt. *dec. 488. num. pr. Mar. 4. c.*
cap. 5. tit. Canonici. Nec obstat illa vulgata regula: Qui prior est
tempore, potior est in iure: nam ordinis temporis preteritordo
qualitatis. *Cassan. l. x. p. 4. consid. 43.* Et dicta regula seruatur inter
pares, non inter inæquales: vt docet Dan. de Nob. *disp. 44. nu. 5. r.*
& disp. 75. num. 61. Et quia Canonici, vt diximus, sunt distincti à
Cappellanis, & cæteris Clericis ob eorum gradum in materia odio-
sa non veniunt sub voce Clericorum. *Albert. Trot. de pers. Cler.*
cap. 7. nu. 2. Mar. Var. lib. pr. resol. 112. cas. 3. Marc. decis. 1612. nu.
1. p. 1. Doayz. V. Clericis num. 3. Filliuc lib. 3. tract. 41. cap. 6 nu. 13.
Prout sub dicto nomine veniunt Plebani, & Cappellani. *Clem. 1. de*
privil. Nouarr. qq. for. par. 1. q. 16. nu. 8. Nec facit, nomen Cleri-
cus, vt generale comprehendere omnes species. *cap. Clericos de*
off. Vic. in cap. 2. de prob. Etenim vbicunque species habet aliquam
qualitatem, plusquam genus, tunc in ijs, quæ odium respiciunt,
appellatione generis non venit species; *cap. Licet de elect. in 6. Tirac-*
quell. de priuil. p. 1. caus. in addit. ad priu. 16. & Azor. p. 1. lib. 3.
cap. 11. num. 5.

Itaque Canonicus, licet sit Clericus, cum nemo possit canoni-
cari, nisi prius sit Clericali militiæ adscriptus. *Abb. in cap. 2. de*
uit. Tamen Canonici, vltra Clericatum, addit gradum, & quali-
tatem considerabilem, ac reponit in digniori specie. Colleg. Padov
cap. 2. nu. 2. Scacc. de commerc. 5. 7. glos. num. 119. Et communiter
nuncupari debet: Canonicus; quia quo tempore dux qualitates
coniunguntur in vnum, conditio personæ atctat verbum generale;
& denominatio semper desumitur à maiori, & digniori parte.
10. Andr. in cap. Cum nu. vlt. Certe in tract. de nobil. num. 26. Decian.
conf. 84. num. 15. vol. 5. Bald. conf. 305. nam. 2. lib. 3. Menoch. p. pro
conf. 10. num. 1.

Dixi, in materia restringibili nomine Clericorum non compe-
hendi Canonicos, secus in fauorabili, vt ex cap. *Per exemptionem*
de priuil. in 6. docet 102. Capistr. in cap. Si quisquam num. 8. de cohab.
6. cler. Quemadmodum Abbas non in odiosis, sed in fauorabilibus
venit appellatione Canonicorum. *Mirand. in man. l. c. q. 10. ar. 16.*
Tamb. de Iur. Abbatum tom. 1. disp. 1. q. 7. & Purpur. conf. 576. n. 8.
par. 2. Ratio est, quia Dignitatis augmentum nõ debet aliquid aufer-
re, sed afferre vt inquit Ant. de But. in cap. Per tuas, n. iel. de m. r.
& obed. Grass. de effect. Cler. in p. 1. num. 126. Quapropter Eccle-
sia Parochialis elata in Collegiatam non amittit iura, ipsi Pa-

rochiz concessa. Oldrad: *conf.* 167. Rip. in *cap. Proposita de elect. num.* 21.

- Præfata Canonicorum antelatio ipsis, ut supra, competit, non solum Capitaliter congregatis, sed & singulariter de per se. Si
 194 enim Canonicorum ordo est maior, & dignior Plebanorum, & Cappellanorum cætu, ut ad saturitatem scripsimus, & non obscure docent. Penott. *l. c. lib.* 1. *cap.* 7. 1. & Sperell. *decis.* 177. *num.* 1. 1. *par.* 1. sequitur, quemlibet Canonicum de per se antefecendum esse singulis Curatis, & Cappellanis, pars enim est eiusdem naturæ, &
 195 qualitatis, cuius est totum, Lara. de *Cappellan. lib.* 1. *cap.* 15. *num.* 9. Ludou. *decis.* 335. Et in diuidnis eadem ratio, & idem ius, quod est in toto, quoad totum, est in parte, quoad partem: vulgata *l. que tota ff. de rei vindic. §. cap. ex ore de priuileg. & cap. Pastorale, de off. deleg. Archid. in cap. Episcopus dist.* 18. Quadrat S. C. Decretum in vna Biturgen. 12. Jul. 1628. resoluens, locum digniorem deberi Canonicis non Doctoribus in congregationibus, quæ sunt pro examine Ordinandorum; quod Decretum clare loquitur de Canonicis, ut singulis. Et quod Canonicus Cathedralis, aut Collegiatus de per se præcedat Plebanum, & eò magis Cappellanium; vel simplicem, Præbyterum in indiuiduo assueverant; Manriq. *l. c. q. 3. num.* 6. Bordon. ubi supra *q. 8. num.* 229. & Ricci in *Præx. par.* 1. *resol.* 63. 1. n. 4. Ratio deducitur, ex eo, quod triplex datur gradus Clericorum. Primus antecellit Secundo, Secundus Tertio: Primum gradum constituunt Canonici Cathedralium, Innoc. in *cap. Fraternalitatem de sepult. & in cap. Sedes de rescript.* Selu. *loc. cit. quest.* 3. *num.* 52. Secundum gradum faciunt Collegiatarum Insignium Canonici, Præpositi in *cap. Episcopus dist.* 17. *Grass. in addit. ad 3 p. decis lib.* 3. *cap.* 5. *num.* 4. Io: Mont. de *auct. Conc.* s. 1. *nom.* 8. Bott. de *Synod. par.* 2. *num.* 30. cum alijs: Tertij, & infimi gradus sunt Curati, Cappellani, & cæteri inferiores de Clero. Ita cum alijs notat Morbiol. de *Capit. num.* 9. & 10. Qui omnes, & singuli huius tertij gradus locum honorabiliorem, uti minores cedere debent Canonici, & horum cuilibet, non solum in amictu choralis, sed, & in habitu communi;
 197 Namque in personis notis non attenditur habitus. Leo in *Thesaur. lib. pr. cap.* 9. *num.* 6. Ratio rationis est; Quia habitus, & cuculla non faciunt Monachum, sed ostendunt; *glos. in cap. Porrectum de regular. v. habitus.* Abb. & Hosti: ibidem *num.* 4. & Ripa de *constit. resp.* 5. *num.* 33.

Neque his contrariatur, dictum esse superius, Prothonotarijs Titularibus non competere præcedentiam ratione Prothonotariatus, nisi quando sunt induti habitu Prælatitio; sumus enim in diuerso

diuerso casu; Siquidem talis habitus his fuit concessus, solummodo ad honorem absque vllō Offitij exercitio, & propterea non iudicantur, neque nuncupantur communiter Prothonotarij, nisi in habitu Prælatitio. At Canonici instituuntur, ad elaborandum in vinea Domini Vespere, mane, & meridie, vt inquit Innoc. in cap. *Dilectus de prob. num. 2.* Et sic ab omnibus agnoscuntur pro Canonicis, talesque cum effectu sunt, & semper reputantur, ac vocantur, tam in habitu Choralis, quam vulgari; Nec vrget, ipsos non esse, in suo Ministerio; nam, & Doctor Laicus antefertur Capitaneo, non solum in actibus Doctoris, sedet in differentiis. Abb. in cap. *Quantum. num. 2. de Mag.* Sic Definitor, & Lector tales appellantur, tametsi ille continuò in diffinitorio non existat, & iste non semper legat, & negotiator nominatur Mercator, quamuis æqualiter Mercaturam tunc non exerceat: ex *glos. in cap. Statuimus. de elect. in 6.*

199 Euidetior adhuc fit nostra assertio, quia de consuetudine sic seruat in finitima Ciuitatibus, & locis, quod litteris commendarunt quamplures Doctores, à quibus in hoc non dissentit Gratian. *discept. for. cap. 298. num. 8. & 99.* Quæ consuetudo, cum sit notoria, non indiget probatione. *cap. Euidetia de probat. glos. in cap. Ad nostram de Iureiur.* Et quando non est contra Ius, extenditur de loco ad locum, Mouet. *de dist. p. 3. q. 8. num. 3.* Alagon. *super dicto cap. Statuimus. Buratt. decis. 550. nu. 17.* Quod procedit etiam si aliquammodo Iuri communi repugnaret Dan. de Nob. *discept. 75. num. 3.* Boer. *decis. 269. num. 9.* & alij apud Altogr. *Leu. nu. 59.* In congressibus ciuilibus quoad acquirendam præcedentiam, non sunt habendi in congregatione aliqui congressus in sanguinem quorundam Præbyterorum ab aliquibus Canonicis per vias personarum, aut facti ob amicitiam, vel alterius interesse, aut causa Urbanitatis, siquidem ex his, quantumque tempore effectis, nullum affertur præiudicium Iuri publico, aut priuato aliorum Canonicoꝝ, qui diuerso modo ambulauerunt. Ita docent Samuel. *l. c. præd. pr. q. 3. contr. 1. num. 26.* Moron. vbi supra *par. 1. p. pr. resp. 5. num. vlt. & Bordon. de pæced. num. 381. & 382.* Atque obditorum æquum varietatem nulla ab iisdem Præbyteria, & Cappellanis prætendi potest, quasi possessio sic procedendi. *Post. decis. 591. num. 14.* Vessell. *l. c. concl. pr. num. 20.* Roland. *conf. 13. num. 2. lib. 4.* Callaing. *de priu. Reg. tr. 8. cap. pr. prop. 12.* Ror. *par. 2. diuers. decis. 77. num. 2.* Ratio est, quia sunt nullo Iure cogente, sed sola voluntate deservitis, aut permittentis.

200 Quinimò in functionibus Ecclesiasticis, si iam ab omnibus Canonici

201 nonicis concessa fuisset præcedentia Cappellanis, & Rectoribus Paroecialium, possent Modetni Canonici recuperare ius suum, quod assignat honorabillorem locum Canonici, ut maioribus non attendita consuetudine in contrarium introducta; quia caret ratione, & non potest induci, nisi ex quadam ambitione. Ricc. par. 4. collect. 169. cui doctrina fauent Moron. *de resp. 6. num. 28. Bero. cons. 22. num. 38. vob. 1.* Ratio rationis videtur esse, quia tali consuetudine peruerteretur ordo Ecclesiasticæ Hierarchiæ, quam Canonici de se faciant, ut notat Moscon. *de dñest. mil. Eccl. lib. 2. tit. de Collegiatis cap. 16.* & consuetudo attenditur, ubi non datur diuersitas in Ordine Hierarchico.

Nec obstarat, Canonicum non esse in Sacris, quia adhuc est vere Canonicus, ut notat Farinac. *par. pr. decif. 27. num. 4. in possib.* Et præcedentia datur non ratione Ordinis Sacri, sed gradus Canonicatus, & superioris Ordinis Hierarchici, ut dictum est, & faciunt tradita per Di Bern. *de cap. 6. & Rodriq. qq. reg. tom. 3. q. 37. art. 2.* Unde vltimus Canonicus Cathedralis antefertur antiquiori Canonico Sacerdoti Collegiati; huiusque minimus præponitur supra dictis Cappellanis, & Cusatis, quia sunt inferioris ordinis: Veluti Archangelus infimus est nobilior Supremo Angelo, prout in hunc sensum obseruat Sperell. *decif. 167. nu. 19. tom. 2.* Nec officit quoddam responsum Theodosij Rubei penes Grat. *discept. for. c. 298.* Vbi per decreta Sacre Cõgregationis detisum refert, Canonicos Collegiatos debere in Processione fanebri locum cedere Curato deferenti Stolum, & in corroborationem adducit *Rituale Rom. Pauli 7. tit. de exeg.* ubi disponitur in dicta Processione præcedentiam deberi Parocho super alios Sacerdotes, quibus satis respondet Barbof. *de Canonicis, & Dig. cap. 14. num. 68.* Affirmans, Sacram Congregationem non dare præcedentiam super Canonicos Parocho extra Ecclesiam in Processione fanebri, sed tantum dum exercet proprietatem munitis in sua Ecclesia Parochiali: & certe in Processione prædicta non fungitur suo proprio officio, sed comitatur defunctum, vnde cum aliis Ecclesiasticis: Ita Barbof. *l. c. & latius de off. & pot. Paroch. cap. 9. num. 11.* Et hoc procedit, licet Parochus deferat Stolum, quæ non dat maiorem, cum sit tantum signum Sacerdotale. Antonell. *l. c. lib. 3. cap. 18. num. 21.*

201 Ad particulam verò Ritualis respondet Dan. de Nob. *disp. 71. num. 71.* & Pasqual. *qq. nior. tom. 3. q. 74. nu. 12.* Intelligi, quando Parochus defuncti incedit cum cæteris Plebanis, Rectoribus, aut aliis eiusdem ordinis, non quando capitulariter interueniunt Canonici. Horum maior Dignitas, & prærogatiua amplius apparet

- 203 ex modo conuocandi ad Processiones: Nam Curati, & Cappella-
ni Campana parua conuocantur, Canonici Magna. Quæ sicut
Dignior est, ut ostendit Barboſ. in *cap. Patentibus* num. 5. de priuile-
Ita arguit, digniorem esse, quem conuocat. Rot. in *Una Albiganen*,
20. *Iun. 1653. coram D. Richio*. Et est notandum; Quod si corpus
defuncti fuerit illatum in Ecclesiam Collegiatam, in qua non exer-
cetur Cura Animarum, licet Parochus Mortui habeat intentionē
fundatam super funeralibus, ut probat Samuel. *l. c. num. 40*. Ad
Canonicos tamen eiusdem simplicis Collegiatæ spectat ius faciē-
di Officiū in eadem Ecclesia super Defunctum tumulandum.
- 204 Hoc est Orationes recitando, Cadauer Aqua Benedicta aspergen-
do, atque ex persona defuncti Thure Deum adorando. Rot. *par. 7.*
siue in resid. ad par. 5. diuers. dec. 502. num. 24. Quod cō magis pro-
cedit, si officiū fiat super Canonicum defunctum, pro quo dicen-
dum est Officiū Mortuorum cum tribus Nocturnis, pro Cappel-
lano autem cum uno Nocturno. Ita decreuit S. Congregatio penes
205 Barboſ. in *sum. Apost. dec. collect. 805. V. Diuinum Officiū. nu. ult.*
Et ita iam pridem fuerat Decretum à Capitulo Insignis Collegia-
tæ Piseiæ in quō etiam ostenditur Canonicoꝝ præroga-
tiua.

- In Ecclesia verò Parochiali, licet Collegiatæ, vel Oratorijs sitis
intra Parochiam, ad ipsum Parochum spectat Officiū peragere,
non ad Cappellanum Oratorii, vel Canonicos ad Funus Conuoca-
tos. Rice. in *Prax. par. 4. resol. 300. num. 31*. & declarauit S. Con-
gregatio apud Rot. *loc. prox. cit.* Et dum Parochus peragit præsa-
tum Officiū habere debet præcedentiam super Canonicos Ec-
clesiæ Collegiatæ: Ita censuit S. Congregatio ad *Cons. Trid. sess. 23.*
206 *cap. 13*. Et latè probat Samuel *de Sepult. tract. 1. contr. 2. concl. 2.*
Quæ præcedentia in his, & aliis functionibus Parochus compe-
tat non ratione loci, ut putarunt aliqui, sed tantum ratione proprii
ministerij, quod in sua Ecclesia exercet, Ita Aduar. ubi supra *lib.*
2. V. Parochus Antonell. l. c. lib. 3. cap. 18. num. 22. Put. *lib. 3. det.*
105. Et in hunc sensum accipitur, quod à Rot. Rom. in vna Cale-
guritana præeminentiarum 20. *Novemb. 1592.* de cisu refert Zi-
peus *l. cit. tit. de maior. & obsid. num. 8.* videlicet Rectorem in sua
Ecclesia non simpliciter, nec in omnibus partibus præcedere De-
canum, & Capitulum Collegiatæ, sed quando ille est in actu pro-
prij Ministerij exercendo sua Iurisdictionalia: Pasqual. ubi supra
nu. 4. in fin. Peyrin. tom. 2. in addit. ad Cons. Pauli V. cap. 10. num. 1.
Et propterea Canonici Collegiatæ Processionaliter cum sua Cru-
ce accedere soliti ad aliquam simplicem Ecclesiam Parochialem,

- 107 proaffistendo Missæ Cantatz, suæ Vesperis quibus etiam assistit Parochus eiusdem Parochialis, honorabiliorem locum tenere debent Canonici. Ità decisū refert Post: in *tract. de manut. decif. 35. n. 4.* Nec obstat, quod Abb: Ex *Capitulo Venerabilis nu. 19. de electione* dicat largo modo; Quemlibet in domo sua posse dici Imperatorem, & Regem, siquidem non dicit, omnes ibi honorandos esse, ut Reges, & Imperatores. Ideò licet Parochus in propria Ecclesia regat, & imperet, non est preferendus aliis, nisi quando adsunt solum inferiores, vel quando est in proprio officio. Morbiol. l. cit. num. 39. Dan. de Nob. *displ. 44. nu. 36.* Ad illud verò, quod inquit Bordon: de *præced. nu. 38.* Parochum preferendum esse super omnes Canonicos: excepto capite Collegii in Parochiali erecta in.
- 208 Collegiatam, dico, id intelligendum esse de Parcho, simul Canonico, qui ut duo officia considerabilia, quæ in eadem Ecclesia, exercet, videtur, maior simplici Canonico; Ne autem dicatur, nos omnia trahere ad nostrum Molèdinum, hic adnotare duxi, Canonicos tam Cathedralis, quam Collegiatæ, & Capitulo non deputatos, sed ex se, ut singulos ad aliquam Parochialem Ecclesiam occasione alicuius Festi accedentes, non posse prætere præcedentiam supra Curatum ipsius Ecclesiæ in functionibus tam intus, quam extra in Processionibus. Felyn. in. *cap. Cū non liceat de præfer. n. 2.* Moscon. l. cit. cap. 15. Rota in *Albigan. præcedentia 20. Jun. 1653.* & declaravit S. R. C. apud Barbof. *collect. 91. n. 24.* rationem adducit Bord. in suis *Miscell. dec. 28.* Et quævis pluries à nobis fuerit pronuntiātū, Canonicū etiam de per se esse maiorem, & digniorem Parcho; Fallit regula in propria Ecclesia, in qua maior locum cedit minori. Decian. *conf. 67. num. 14. vol. pr.* Vrsell. *loc. cit. 140. num. 14.* & Pennia *decif. 208. num. 12. vol. pr.*
- 109 Nec obstat, quod diximus supra, non valere consuetudinem, quod minor præcedat maiorem; nam hoc sequitur regulariter; secus particulariter ob aliquam causam, prout inuimus; Sperelli. *decif. 76. num. 12. tom. 1. & decif. 179. num. 4. tom. 2.* Et supradicta restringendū, cum ex his appareat, Canonicos communiter anteferendos esse Parochis, hosque Cappellanis, ac simplicibus quantumlibet in ordine Sacerdotali anterioribus, aduersus istos Cappellanos, & simplices Presbyteros, & quemvis ipsorum, Canonici, & horum quilibet, benè, & apertè uti poterit hoc Brocardico, Si
- 210 vinco vincentem te, a fortiori vinco te Quod desumitur ex cap: *Auctoritate extra de concess. præb. & notat Host. in cap. super eodem tit. num. 4.* Et in his terminis ponitur à Pasquali & Tamb. locis

mox cit. Huiusmodi regula, ex eodem Iure procedente; vt inquit
 Farinac. *decif. 59. num. 2. par. pr.* Vti poterunt Canonici in Mona-
 211 chos, quibus omnibus, & fingulis Præſbyteri ſæculares ſunt dignio-
 res ratione antiquitatis, & nobilioris Ordinis Clericatus. *cap. pr.*
diſt. 21. cap. Legi 16. q. 1. gloſ. in cap. Qualiter 2. V. facilius de accuſat.
Io. And. de reg. Iur. in 6. reg. delictum nu. 12. Ant. de Butr. *in cap. Cum*
auſem num. 10. de ſtat. Monach. Probatur, quoniam Monachi ex co-
 muni Inſtitutione erant in Spirituâlibus ſubiecti Parocho, in cuius
 Parocchia, commorabantur. *cap. Generaliter 16. q. 2. cap. Monaſte-*
ria 18. q. 2. Atque iſdem Monachis erat interdictum Ordinari. .
gloſ. in cap. A Subdiacono diſt. 93. vbi Barboſ. num. 2. Et quantumvis
 ad præſens eis permittatur Eccleſiaſticis Ordinibus inſigniri. &
 Clericorum Officia exercere. *gloſ. in cap. de præſentium cum ſeq. 16.*
q. 1. Hoc quidem eſt per accideus, non originaliter, vt poſt Sbroſſi
de off. Vicarij lib. 1. cap. 37. num. 2. notat Penott. *l. cit. lib. 2. cap. 72.*
 Ideo priuilegium Clericatus Monachis elargitum, cum ſit ex poſt
 facto, interpretandum venit ſine præiudicio Iurium antiquioris
 Cleri Sæcularis, & huius originalis Clericatus qualitas anteferen-
 da eſt accidentali Monachorum. Panor. *ſuper diſto cap. Statuimus,*
et ſuſius Tamb. de iur. Abb. vbi ſupra q. 1. num. 90. Imol. *conf. 165.*
num. 44.

Hinc infero, haud ritè gerere nonnullos Magnates, dum volunt
 quoscumque Monacos, etiam Conuerſos, coram ſe cooperto ca-
 pite ſedere, & Sacerdotes ſæculares aperto capite ſtare. Videatur
 Prax. Neap. *cap. 23. num. 11.*

Laudatè facerent, ſequendo Hiſpaniarum Regis exemplum, qui
 212 vtteſtatur Vinal. *in Bacul. Sacerd. cap. 20. nu. 91:* Minimè permittiri
 Sacerdotes tam Sæculares, quàm Regulares ante ſuam Maieſtatè
 verbum proferre, niſi prius caput operiant; Nec idcirco Catholi-
 cus obſcurat ſe ipſum; vt inquit Nouar. *de grauat. par. 1. grauat.*
389. nu. 3. Refert Gemmeus in Vita Ferdinandi Imperatoris huius
 nomine Secūdi, *cap. 9.* Principum Auſtricorum moris eſſe in am-
 ris pignus manum adeuntibus oſculandam præbere: Quamobrem
 præfatus Ferdinandus in reuerendo Sacerdotes nemini ſuorum Se-
 cundus, non illibenter dexteram Sacerdotibus dabat, ſed his oſcu-
 lum non permittebat, illud beneuolentiæ, hoc reuerentiæ deberi;
 213 ſæpius dicens. Clerici ſunt ſubditi Papæ. Scæc. *reſp. 22. num. 182*
vol. pr. Bellæti l. cit. tit. de ſanone 9. 1. num. 6. Episcopus dicitur eorū
 Superior. videatur *gloſ. in cap. Eſto 95.* Quid verò efficere debeant
 Præſbyteri cum Principibus non ex Supremis; dum opus eſt illi-
 qua negotia cum illis tractare, reſpondet Nouar. *de grauat. loc. cit.*

gran. 315. num. 8. Quod insinuat Principibus sedentibus, & non annuentibus, ut caput tegant, licitum sit id propria auctoritate facere, si sint personæ alicuius qualitatis, inter quas connumerantur Canonici: cum, ut supra demonstrauius, dicantur Senatores, & Illustres Personæ; ut scribit Bertach. *V. Illustr. & V. Episcopi Vita*. Facit pro Canonicis illud Oratoris Domicij, *Cum ego*, inquit, *beabeam te in Principem, si non habes me in Senatore?* De quo meminerunt glos. in dicto cap. *Eslo*, & in cap. *Frustra de re iudic. in 6: ac in reguli 75. de reg. iur. D. Am. 3. par. tit. 20. cap. 2. §. 9. in sum. Imol. cons. 71. num. 21. Grat. discept. for. cap. 284. nu. 19. & legi in Epistola D. Hierony: ad Nepontian, Honorandi sunt, prout sit à Religiosis finis Principibus nostris Sacerdotes tam Sæculares, quàm Regulares, etiam si (quod Deus auertat) mali essent, quemadmodum non despicitur Anulus ferreus, in quo sit alligata pretiosa Margarita, glos. in cap. *Dominus 33. dist. & aduertit Suarez de leg. lib. 4. cap. 7. num. 3.**

In fauorem Canoniorum D. Bernardus epist. 39. Principem Theobaldum supplex sic alloquitur.

- 214 *Pro Canonicorum iure precatior accedo, & pro ipsis, & cum ipsis omni, qua possum deprecatione, depasco, quod omnino cognoui necessarium, ut ad Vestre Serenitatis Vultum solito illis clementiorem indulgentis accessum, quatenus alij eorum Religionem debitam discant exhibere reuerentiam, cum Vos beneuolos esse nouerim.*

Nō defuerūt, qui opinati sūt, Monachos in honoribus esse anteponendos Præbyteris Sæcularibus, moti illa ratione, quod cōsū vitata sit pfectior vita Clericorū sæculariū; Nō inficior, & ego, illos esse in Statu pfectiori; nam præter ea, quæ in regulis suorum Ordinum sancita sunt, tenentur cum Clericis ad curanda, aut sectanda; quæ in cap. *penult. & finali de Vis. & bon Cleric. & toto tit. extr. Ne ne Clerici, vel Monachi*, statuta sunt. Verū affirmare non dubito, statum Canoniorum, & Clericorum Sæcularium altiore esse, quatenus finis institutionis ipsorum, nempe actio publicorū Mysteriorum Ecclesiæ, est sublimior: ut considerant Borch. *super cap. Ad audientiam de Eccies. adifican. & Barbof. de iur. Vniu. lib. pr.*

- 215 *cap. 42. nu. 59.* Et idē Clerici præferuntur Monachis in quæstione Præcedentiæ, in qua non attenditur vita contemplatiua Monachorum, vel austeritas vitæ Monasticæ, aut comparatio meritum Regularium, siuè Fratrum, aut Religiosorum. Campanil. *l. c. rubr. 12. cap. 1. nu. 3.* Sed inspicitur anterior origo Ordinum, maioritas Dignitatis, & prærogatiua officiorum Clericis sæcularibus commissorum. Dec: in cap. *Clerici num. 13. de iudic. Felyn. in cap.*

Postu-

Postulasti de re script. Imol. conf: 164. num. 92. & ante eos considera-
uit glos. in d. cap. Quorundam V. predicatores.

- Quippe manifestum est, Canonicos Regulares Latere et esse reti-
nere regulam laxiorem, quam Monachos. Ant. de Butr. in cap. Quod
Dei num. 10 de stat. Monach. Seraphin. decis 69. num. 1. Et tamen,
216 quia eorum ordo est nobilior alijs ordinibus Regularibus, preemi-
nent quibuscumque alijs Monachis, & Fratribus Regularibus; Vt
probat Penot: loc. cit cap. 71. §. 7. & declarauit Pius IV. apud Tab.
de Eur. Abb. tom. 1. dub. 25. q. 1. num. 294. Verumtamen quia isti
Lateranenses non sunt essentialiter Clerici Primitiue Ecclesie, ve-
luti existunt Canonici, & Clerici seculares; a quibus retinetur ha-
bitus S. Petri, & ab ipso habuerunt suam originem, & indiuiduam
essentiam institutionis Apostolicę; vt rotant Io: Andr. in cap. 1. de
vit. & honest. Cler. num. vlt. Zip. vbi supra lib. 3. tit. de prob. num. 2.
Imol. l. c. conf. 166. num. 1. Vulp. in Prax. Ind. cap. 34. num. 1. De-
bent etiam memorati Canonici Lateranenses in quibuscumque
217 honorantijs locum cedere Clericis secularibus, & precipue Cano-
nics Collegiarum secularium, vt satis probat Bapt. de Cae-
cialup. conf. 4. per tot. Idemq. per plura Collegia resolutum scribit
Decian. conf. 50. num. 21. tom. 4. & Borgas. de irreg. p. 1. q. 7. num. 4.
218 Huc confert; quod sicuti Apostolorum Princeps fuit prius Cleri-
cus secularis, vt inquit Ant. de litter. in sum. par. 6. cap. 1. num. 29.
& Corrad. in Prax. l. c. lib. 6. cap. pr. num. 32. Ita omnia Beneficia
219 presumuntur secularia secundum primam Petri. & Apostolorum
institutionem, nisi regularia doceantur Moscon. de maiest. mol. Ec-
cl. par. 3. cap. pr. fol. 42. Duran: dec. 442. num. 2.

- Secularia Beneficia, quę sunt adiecta Clericis, qui nullā professi sūt
Regulā, de sui natura sūt digniora quā Regularia, quę Regularibus
220 profitentibus Religionē ascripta sūt. Rom. sing. 619. Causal. dec. 140.
Nec possunt illa absque dispensatione Apostolica conferri Regu-
laribus. Garc. de ben. par. 7. cap. 10. n. 28. Collegiales Clerici iam
videntes sub eadē domo communiter vocabantur absoluto nomine
Canonici; sed postquā, vt descripsimus, communē vitā deseruerūt,
dicti sunt Canonici seculares, a qualitate vitę, quam ducunt cum
221 Laicis, bona propria possidendo, licet in reliquis non exempti a
Canonicalis disciplinę obseruantia. Abb. in cap. Licet de off. ordin.
Monet de d. str. p. pr. q. 5. num. 18, Leonell. vbi supra quasi. 7. art. 6.
Et sic possunt dici genus mixtum; Namque in quantum Deo ser-
uiunt, nuncupantur Canonici, in quantum verō conuersantur cum
Laicis, dicuntur seculares. Glos. in cap. Licet de off. ordin. & Mos-
con. loc. cit.

Et.

- Et esse Canonici Regulares Lateranenses commorentur in hoc sæculo possidentes in communi bona temporalia, non dicuntur sæculares, cum sint in ortu Mundo, cui vt obseruant Abb. *in cap. Dilecta de maior. & obed. & Azor. l. c.* Expressè renuntiarent per triū
 211 votorum emissionem: Quæ neque Clerici nascentis Ecclesiæ, neque Apostoli expressè vouerunt. Vt post alios fusè probat Sarmien. *de reddit. Eccles. cap. pr. s. 1. n. 6.* Cum igitur Canonici sæculares, & cæteri de eorum Clero ab antiquis illis Clericis originem duxerint, ob eorum antiquitatem in honoribus præferuntur præfatis Canonicis Regularibus: & eò magis Religiosis fratribus, & Monachis. Henriq. *in sum. lib. 10. cap. 4. in glos. Card. Tusc. ly. c. conclus. 377. num. 9.* Grafs. *de eff. Cleric. in præl. nu. 392.* Imol. *conf. 113. 165. per tot.* Quod procedit etiam in ipsorum Regularium Ecclesijs Dan. de Nob. *disp. 45. num. 7. in addit.* Vulp. *in Prax. cap. 34.* Lezzan. *in sum. tom. 4. V. præcedentia num. 3. & declarauit S.R.C. apud Nouar. in Lucer. Reg. eod. V. num. 4.*

Intellige, quando Canonicis, vel alijs de Clero Sæcularibus de iure, vel de consuetudine competit aliqua functio Processionis, siue celebrationis in dictis Ecclesijs Regularium; Vt benè aduertit Bordon. *de præced. q. 81. num. 216.* Nam aliàs non esset licitum ius Regularium turbare, ac Nobiliorem locum in eorum Ecclesijs assumere; licet, vt diximus, extra eas Regulares locum digniorem cedere debeant Canonicis sæcularibus. Vulp. *in Prax. cap. 34. nu. 1. Io. Mont. de aut. Conc. s. 1. num. 8. Dec. conf. 61. num. 2. & Zip. l. c. de maior. num. 6.*

- Pariformiter Dignitas Ecclesiastica sæcularis est maior Dignitate Ecclesiastica Regulari, & in casu præcedentiæ huic antepositur: Vt probat Leonell. vbi supra q. 7. art. 6. Multoque fortius Capitulum Ecclesiæ Collegiatæ sæcularis, (quod vt dixi, est maius alia simplici Dignitate) præcedere debet Regularem Dignitatem;
 225 Quam veritatem ad instantiam Capituli huius Collegiatæ in clariori luce posuit S.R. Congregatio occasione Synodi Diocesanæ, declarando præcedentiam deberi Canonicis Collegiatæ Mafse supra Priorem S. Andreæ Carrariæ, & ita auditis partibus eadem Sacra Congregatio obseruari mandauit die 21. Martij 1642. Non obstante, quod fuerit allegatum, dictum Priorem ante electionem dictæ Collegiatæ consueuisse incedere in dicta Processione Synodi cum ultimo Canonico Cathedralis Sarzanæ: Id, quod in simili casu tanquam abusum corrigendum fore ad supplices libellos pro Clero Sæculari in Regno Castellæ censuit Sac. Congregatio sub
 226 die 17. Nouembris 1600. Clerus Sæcularis, & Regularis debent separatè

separatè in Processionibus incedere, non commixtim. Ita glos. in *cap. Cum causam de elect. Ripa in cap. Cum rationi nu. 8. eod. tit.* Ratio esse potest, quia sicut Angeli non se immiscent Choro Angelorum, ita Monachi, qui differunt à Clero sæculari non sunt immiscendi cætui Clericorum, ne Hierarchicus confundatur ordo. *Sperell. decis. 79. nu. 19. tom. 2. & Canonicos debere incedere in Processionibus absque alia interpositione determinauit S. R. C. 13. Majj 1603.*

Processiones dicuntur à procedendo, & debent fieri ordinatim, vt dicitur infra lib. 2. circa fin. Inter personas Ecclesiasticas minores antecedunt, digniores subsequuntur, & inter eos manus dextra reputatur dignior. *Præpos. in cap. Perleſtis nu. 10. dist. 25. Ant. de Præst. loc. citat. cap. 6. num. 56.* Confraternitates antecedunt Clerum sæcularem, & Regularem, & inter ipsas competit Præcedentia ei, quæ prius Sæco vsa fuerit. *Grat. decis. 232. num. 2. Lezan. in sum. tom. 2. cap. 15. nu. 23.* Et censuit Sacra Congregat. apud Bordon. *l. c. resp. 32. num. 30.* Quod intelligendum est, si sit Saccis induta; Aliàs non habebit illam præcedentiam, nisi alijs de Causis sit debita Ricciuol. *Incubr. Eccles. lib. 4. cap. 16.* Post Confraternitates incedunt Regulares secundum stylum, qui Romæ seruat Cāpanill. *rubr. 12. cap. 13. num. 121. Vulp. l. c. cap. 34. num. 32. Causal. decis. 188.*

Qui verò locus in Processionibus debeat Theatinis, Iesuitis, ac alijs Clericis Regularibus, non reperi decusum: Rationem esse cenſeo, quia hi sunt exempti ab obligatione accedendi ad Processiones, vel publicas. *Cesped. de exempt. Reg. cap. 11. dub. 207.* Et S. R. C. vt diximus, non determinat quæſtiones præcedentia, nisi in functionibus Ecclesiasticis. Quod si spontè ad huiusmodi Processiones cum alijs Religiosis, & Fratribus conuenire vellent, probabile mihi videtur ob ea, quæ superius dixi, honorabiliorem locum supra Regulares, & Monachos competere dictis Clericis Regularibus; Quia dicuntur Clerici, & vix habitu communi à Clericis sæcularibus dissident, nisi quod serico non vtuntur, vt adnotatur in *Mag. thes. vit. hum. fol. mihi 327. ly. I.* Exceptis tamen Canonicis Regularibus Lateranensibus, quibus cum insit Clericatus. *Henriq. l. c. lib. 14. cap. pr.* Et simul sint Canonici, præcedunt quos, scumque Clericos Regulares non Canonicos. *Mirand. in Man. Prælat. p. pr. q. 10. art. 6.* Post Regularem sequitur Clerus Sæcularis, quem præit Clericus portans Crucem, sectantur Clerici Seminarij, deinde Rectores Parochialium, postmodum Capitula Collegiatarum, à quibus iuxta suum consuetum propria Crux defer-

fertur. Barboſ. de Iur. P. min. lib. 2. cap. 6. num. 3. Gauan in man. V. Eccleſia Colleg. num. 5. ia addit. Proceſſit vitimo loco Clerus Cathedra-
lis ſcilicet Cappellani de Menſa, Beneficiati, Canonici, & Di-
gnitates, qui reſp. ſciliq. inter ſe præcedunt ſecundum locum, quem
retinent in choro. Grat. diſcept. for. cap. 940. nu. 25. Si aderit Epi-
ſcopus, incedit immediate poſt totum Clerum. Cerem. lib. 2. cap. 33.
Prothonotarij honorarij, ſi fuerint in eorum habitu Prælatitio, in-
cedunt poſt Epiſcopum, non bini, & bini, ſi fuerint plures, ſed
omnes in vna riga; Quoniam non conſiderantur in Proceſſione
Cleri, & ſic non turbatur Ius Canonicorum. Ita declarauit S. R. C.
teſte Rinald loc. ſupra cit.

Deinceps procedunt Princeps Sæcularis, & eius Filij, exinde
Maiores de Ciuitate. Caſtald. loc. cit. lib. 2. ſect. 10. cap. 1. nu. 22.
Quod ſi dictis Prothonotarijs placuerit mixtim inter Populum in-
cedere, utique id eis licebit; Prout declarauit eadem S. C. 11. Iun.
1743. De quo habeo Decretum authenticum, quod non aduerſa-
tur mox adducto, ſed explicat utramque licere. Inter Laicos in
Proceſſionibus Eccleſiaſticis fiat locum diſpoſitio cõtraria illi Cle-
ricorum; Etenim Laici Maiores antecedunt, Minores ſubſequun-
tur, vt conſiderant Dan. de Nob. vbi ſupra. Huius diſcretiſſimæ ratio
eſt, quia olim Epiſcopus quibuſcunque Proceſſionibus interuenie-
bat, incedens, vt dictum eſt, poſt Clerum, in medio Clericorum,
& Laicorum. Præpoſ. in cap. Epiſcopos 16. diſt. Lotther. l. 2. lib. pr.
q. 16. nu. 4. Et quoniam digniores ſunt viſiores Epiſcopo, Laici,
qui antecedunt, vt ſupra, & Confraternitates, nec non Eccleſia-
ſtici Regulares, & Sæculares, qui vltimo loco procedunt, dicuntur,
eſſe in nobiliori loco Præpoſ. in cap. Perleſtis num. 4. diſt. 25. Grat.
p. 1. deciſ. lib. 3. cap. 5. num. 3. in addit. & Rota par. 3. diuerſ. deciſ.
322. num. 9.

Interdum fit generalis Proceſſio cum toto Clero Ciuitatis, &
Diœceſis, vt accedit occasione Synodi Diœceſanæ; Quo caſu præ-
cedentiſſe competit, Capitulo, & Canonicis inſignium Eccleſiaſtici
Collegiatarum Diœceſis ſupra Parochoſ, & Præbyteroſ Ciuitatis
in Proceſſione, & alijs adhibis, qui ſunt dicta occasione. Ita de-
clarauit S. R. C. 11. Martij 1716. in vna Pauenſina. Et ita ſeruare
mandauit, quibuſcunque non obſtantibus, in huiuſmodi Synodi
Proceſſiones Clerici Seminarium, & Cappellani de Menſa Cathedra-
lis procedunt poſt Capitula Collegiatarum Diœceſis, atque
in Choro ſedent poſt Canonicos Cathedralis, quem honorabili-
orem locum retinent; non quia ſint maiores Canonicis Collegia-
tarum Diœceſis, ſed quia ſunt coniunctiores Canonicis Eccleſiæ
Cathedra-

Cathedra-

Cathedralis, ratione seruitij, quod his præstant. Sicut Caudatar-
 rius stat post Episcopum, quoniam est necessarius ad eius famula-
 tum. Gauant. in Prax. Synod. l.c. cap. 13. num. 7. Ob eandem cau-
 sam Clerici deferuientes in Vesperis, & Processionibus Canonico
 celebranti præcedunt cæteros Canonicos, vt notat Rub. l.c. nu. 93.
 Sic in Cappella Papæ Auditores Rotæ postponuntur Subdiacono
 ob Myñisterium, quod ibi exhibet, vt obseruat Grat. *discept. for.*
 cap. 845. num. 7. Nec prædictis contrariatur Cœrem. Episc. lib. 2.
 cap. 33. vbi decernitur, Canonicos Collegiarum in Processione
 procedi post Clericos Seminaristas: Nam Cœrem. ibi disponit
 236 de publica alicuius Ciuitatis Processione ad quam conueniunt so-
 lum Canonici Cathedralis, & Collegiarum eiusdem Ciuita-
 tis cum reliquo Clero Urbano.

Hic autem loquimur de ea, quæ fit cum Vniuerso Clero Ci-
 uitatis, & Diœcesis, in qua Clerici Seminarij spectantur, vt vnum
 corpus cum Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, cui seruitio sunt de-
 putati. Ità docet Pasqual. *QQ. mor. cent. pr. q. 77. num. 3. Idem*
 dicendum, de Seminaristis Collegiarum, qui pariter incedunt
 cum Canonicis suæ Ecclesiæ Collegiatæ. Bordon. *de præced. q. 208.*
num. 148. Ad similitudinem Processionis Ciuitatis regulantur, quæ
 fiunt in Diœcesis, in cuius districtu reperiatur Ecclesia Collegiata,
 quæ simul sit Parochialis, in qua aliquis Prothonotarius esset
 Parochus, & propterea adstrictus Processioni suæ Parochiæ inter-
 237 uenire, tenetur procedere in habitu Sacerdotali cum Cotta, ce-
 dendonobiliorem locum Capitulo, & Canonicis Collegiatæ, Ità
 decisum fuit à S.R.C. die 6. Martij 1634.

Si Collegiatæ Præpositus fuerit celebrans, & gaudeat vsu Cap-
 pæ, poterit habere Caudatarium, & facere sibi deferre eandem,
 238 more Episcoporum, etiam si remaneat subiectus Episcopo; Ratio
 est, quia huiusmodi deportatio caudæ non denotat Iurisdictionem,
 aut Superioritatem, sed quandam grauitatem. *cap. fin. dist. 91. Sylu.*
in sum. V. Patriarcha. Grat. decis. 99. num. 4. Hinc est, quod non
 239 interdicitur Episcopo extra suam Diœcesim, facere sibi gesta-
 re huiusmodi Cappæ caudam; vt obseruat Maior. *de Irregular.*
lib. 2. cap. 2. num. eod. Grat. discept. for. cap. 467. num. 69. Campa-
nil. rub. 9. cap. 5. num. 3.

Quod si præfatus Collegiatæ Præpositus, non fuerit celebrans,
 240 minimè potest in Processionibus incedere post Canonicū, Pluviali
 indutum officium facientem, prout incedit Episcopus, vel alius
 Prælatus habens Iurisdictionem in Foro Fori. Ratio satis efficax
 datur a Manriq. vbi supra q. 32. num. 14. Reversa Processione ad

- locum, vnde incepit, nullus Ecclesiasticus exeat ab Ecclesia, nisi
 persolutis precibus. In Processione autem funebri Canonici, &
 241 cæteri de Clero Sæculari post collocatum cadaver in Ecclesijs Re-
 gularium, statim regredi debent ad proprias Ecclesias. Ità nuper
 iuxta alia resoluta decreuit S. Congregatio penes Samuel. *de se-
 pulc. tract. 1. controu. 7. concl. 2.* Parocho dumtaxat liberum est de-
 242 posita Stola, ibidem permanere ad effectum percipiendi suam
 quartam Funeralium, absque eo, quod se intromittat in decantā-
 do Officio, quod spectat ad Regulares tantum. Lezan. *de oblig. reg.*
p. 2. cap. 12. num. 38. Regulares pariter conuocati ad aliquam Pro-
 cessionem funebrem, collocato caduere in Ecclesia Sæculari, nul-
 243 la interposita mora, regredi debent ad eorum Monasterium. Rub.
sing. p. 4. tit. de pced. in funer. Grat. vbi supra cap. 298. num. 2:
 Idem non sequitur de Canonici, & cæteris de Clero Sæculari;
 Qui non solum possunt in eadem Sæculari Ecclesia permanere, sed
 tenentur vna cum Parocho preces Mortuorum decantare. Namq;
 inter ipsos non intercedit dissimilitudo, aut diuersitas speciei; Et
 244 licet Canonici non existant eiusdem Ordinis Hierarchici cū sim-
 plici Parocho, & Cappellanis sunt tamen eiusdem speciei. Card.
 Tusc. *ly. 4. concl. 2. num. 2.* Nau. *conf. 12. de Cler. non resid.* Et plus,
 245 & minus non mutant substantiam rei. Natta *conf. 38. par. 3.* Sürd.
conf. 30. q. 66. Et ideo non valet argumentum à quibusdam factum
 de Religiosis ad Clericos Sæculares, qui re, & nomine à Monachis
 sunt diuisi. Compostell. *in cap. Sedes nu. 5. de rescript.* Myxturam
 linei, & lanei, vt loquitur Caramuell. *l. c. disp. 29. num. 326.* abhor-
 rent Canones; Atque non congruit, vt in vno, eodemq; Officio,
 quod spectat ad aliquos, socientur homines disparis habitus, ac
 diuersæ professionis. Host. *in cap. 1. Ne Sed. Vac. aliq. immou.* Fari-
 nac. *p. 1. decis. 84. num. 2.* & Rot. *par. 7. diuers. decis. 221. num. 21.*
 In vna eademq; Ecclesia duæ Congregationes, altera Canoni-
 corum Sæcularium, altera Monachorum esse possunt: exemplum
 246 affert Caputaq. *p. 1. decis. 83. num. 3.* Nontamen Canonici, & Mo-
 nachici possunt ibidem Choratim Diuina Munia obire: Vt decisum
 refert Barbosa: *in sum. collect. 625. num. 40.* Sed recitatis Horarijs
 precibus à Canonici Sæcularibus intrant in Chorum Monachi ad
 Diuina celebranda Officia; Ità seruatur Sarzanæ dum ibi aliquan-
 do Canonici adeunt Ecclesiam S. Andreæ, ad quam Cathedralis S.
 Basilij, iam è ruinis Lunæ fuit translata ab Innoc. III. teste Vghell:
de Episc. Ital. tom. 1. fol. 893. Et deinde eadem Ecclesia Cathedrali
 transportata in proximum Templum S. Mariæ, iidem Canonici
 cesserunt eam Fratribus S. Francisci de Paula, cum reseruatione,
 quandoq;

quandoq. accedendi ad Officiandam in eadem Ecclesia; Quo euentu, Diuina fiunt modo statim enarrato. Ex quibus non benè inferitur, quod dixerunt aliqui, Clero Sæculari prohiberi conuenire, cum Monachis, & Regularibus ad simul decantandum Vesperas, & Missam in Festiuitate Sancti Titularis alicuius Oratorij, vel Ecclesiæ, quæ remanet sub gubernio Laicorum: vt seruetur apud
 247 nos. Quia hoc casu non datur diuisio ministerij, sicut in Funere, de quo superius diximus, & notat Bordon. *par. 2. resp. § 1. num. 66.* Et nullus ex utroque Clero dicitur esse in proprio Officio, dum ibi cætant Vesperas Petr. de Anch. *in cap. Presbyter de celebr. Miss. nu. 1 §. Coccin. decis. 147. num. 5.*

In antedictis Oratorijs primæ Sedes Canonicis debentur; Nam si hi Monachis anteferuntur in ipsorum Ecclesijs, à fortiori in loco Tertij; licet hic quidam Laici Oratorij Gubernatores conabantur Nobiliorem Presbyterij partem Monachis assignare; De
 248 quo non admirarus fui; Quia Laici semper fouent partes Monachismi contra Clericos, & maxime Canonicos Sæculares. Quod nonnulli opinantur prouenire, quia dicti Canonici, & Clerici continud cum Laicis conuersantur, & nimia familiaritas parit contemptum. *cap. Quando 88. dist. cap. Nullum 18. q. 2. & ibi glos.*

Alij dicunt, id accidere, quoniam Monachi ab initio Regulæ erant Laici, & quisque sibi simile diligit. *Eccles. cap. 3.* Atque Proterbio, hoc est probato verbo, dici solet, *summeuiq. pulchrum.* Alij putant Laicos esse Clericis minus gratos ob numerositatem Clericorum: Pro quo vsurpant illud Diui Hieronymi relatum in *cap. Legibus dist. 93. Presbyteros. Turba contemptibiles facit.* Ita Grass. *de eff. Clericatus in Præl. nu. 3 § 4.* Dan. de Nob. *disp. 31. num. 33.* Vulp. in *Prax. l. c. cap. 7. num. 28.* Quorum fundamentum mihi non satisfacit; Aliud enim est, quod quis aliquem contemnat; Aliud, quod sit eidem inuisus; siquidem primum oriri potest ex numerositate, ac secundum oritur ex odio. *cap. Presens 2. q. 6. Vidal. in axiom. V. Dilectio, & conuincitur ex eo, quod iandudum, & Clerici non erant numerosi: & nil secius in cap. Nihil dist. 83. iuncta glos. Laici dicuntur Lupt in Clericos, quos mordaci dente lacerant. Idem asserunt Antiquissimi DD Archid. in cap. Sunt 2 §. q. 1. num. 3. Belicni. Io: Andr. Abb. antiq. & Panormit. ibidem. qui dixerunt; Quod quam plurimum Laicorum mors est consolatio Clericorum, sicut vita fuit passio.*

Præterea vetusta Iura Canonica *cap. Laici 1. q. 7. cap. Cum P. Morella de accusat. & cap. Clerici de immunit. in 6. iunctis glos. ibidem, & in cap. Presbyter 81. dist. affirmant, atque per antiquam traditionem*

251 tionem docent, Laicos Regulariter semper fuisse Clericis oppidò infestos. sequuntur Vitalin. 19 Clem. unic. de immunit. num. 2. Host. in cap. Ea noscitur de h. q. f. d. Præl. Farinac. de immunit. cap. Vltimo num. 312. Genuen. in Prax. cap. 58 num. 2. Homob. de hum. vit. stat. cap. 24. Fusc. de Visit. lib. 2. cap. 3. Martha de Iurisdict. par. 2. cap. 6. num. 39. & par. 4. cas. 139. num. 15. Vbi id tradit proregula, quam amplectuntur alij innumeri.

Vnde antedictam Laicorum antipatiam, & infestationem in Clericos ex eo prouenire censeo, quod hi maiores habent prerogatiuas, quam Laici. Inter cæteras; licet generale sit, quæuis actorem sequi forum Rei. l. Iuris Ordinem C. de iurisdict. omn. Iud. Tamen Clerici trahere possunt ad Forum Ecclesiasticum Laicos, eos turbantes in suis bonis, non solum Ecclesiasticis, sed & Patrimonialibus, vel recusantes sibi soluere fructus. Roman. singular. 113. Antonell. l. c. lib. 5. cap. 3. num. 1. Grassi. eff. 1. num. 533. Ciarl. contr. for. p. pr. cap. 28. num. 12. & cap. 52. num. 3. Sed non è contra. cap. Si Imperator dist. 96. Aliàs possent conqueri dicendo illud Cantici Moyfi, Inimici nostri sunt Iudices, ut inquit Ferrett. conf. 218. num. 13. vol. 2.

Quamobrem quando adstringuntur Clerici, in Causis Civilibus iudicium mouere coram Iudice seculari, dicuntur miserabiles personæ: ut aiunt Duard. in Bull. Cæn. Domini lib. 2. cap. 18 q. 5. nu. 10. Sperell. decis. 8. num. 16. & decis. 49. num. 18. tom. 1. Similiter Statuta Laicalia non obligant Clericos: ut docent omnes His tamen liberum est, uti, si sibi sunt fauorabilia. Ludouic. decis. 279. num. 24. Bursatt. conf. 93. num. 45. lib. 1. Idcirco acliuè, non passiuè, utuntur Laicorum Statuto de Iure Prothomiseos. Bellett. l. c. §. 4. num. 5. Squill. de priuileg. Cleric. cap. 7. nn. 96. Ricc. par. 3. decis. 180. num. pr. Antonell. lib. pr. cap. 1. num. 91. Grat. discept. for. cap. 742. num. 17. Dian. par. 3. tract. 1. resol. 43. & p. 7. tract. 1. resol. 17 Et sequuntur alij nulla habita ratione, an statutum sit conceptum in rem, vel in personam Ecclesiasticam. Merlin. de legit. lib. 3. tit. pr. q. 18. nu. 90. Fenzon. ad Stat. Urb. decis. 108. col. 3. V. distinctionem. Clericorum bona, quæ per successionem, Donationem, aut alios licitos contractus ab eis acquiruntur, sunt libera, & excepta à Collectis variabilibus Laicorum. cap. Nouerit 10. q. 1. cap. pr. de Iur. Patr. cap. Nō minus, cap. Aduersus de Immut. Eccl. cap. Quāquam de censib. gl. f. in cap. Si milicer 16. q. 1. Felyn. conf. 45. Alb. conf. 13. par. 2. Homob. consult. par. 4. resp. 17. Enuin. Lug. de Iust. & Iur. par. 2. disp. 36. sect. 8. nu. 123. Quod sequitur etiam si Clerici sint tantum Minorum Ordinū, vel Primæ Tonsuræ; ut docent Guid. Papa decis. 83. Filliuc l. c. tract.

16. num. 128. Antonell. vbi supra lib. 4. cap. 5. num. 18. Ciatl. par. 20. cap. 138. num. 18. & probatur per rdd. cap. *Non minus*, & *Aduersus*, vbi ab insinuatione collectis eximuntur omnes Ecclesiastici: & hoc procedit: Quamuis Ecclesiæ minimè inferuiant, nec habeant requisita à Conc. Trid. sess. 23. cap. 6. de ref. Sanchez constom. 1. lib. 2. cap. 4. dub. 40. num. 6. & dub. 56. num. 2. Ricc. in Prax. p. 4. resol. 98. & 459. num. 4. Less. de Iust. & Iur. lib. 2. cap. 33. dub. 5. num. 38. Neque contra prædicta ob stare potest consuetudo stante interruptione per Sum. Pontifices singulis annis renouantes Bullam Canonis Domini, & Canones ad fauorem huius exemptionis, derogando consuetudinibus in contrarium: vt bene observant Tolet. lib. 1. tract. 2. resol. 4. Carthar. de immu. arg. 6. num. 391. Cualet. decis. 21. num. 82. par. 2. Cohell. l. c. cap. 46. num. 13. Et licet præfata impositio Collectarum fieret à Laicis ad providendum communi utilitati Clericorum, & Laicorum, Ecclesiastici contribuere non tenentur, nisi tribus copulatiuè concurrentibus

259 Primò, quod communes Vniuersitatis facultates non suppetat ad illud onus sustinendum.

Secundò, quod in his Collectis imponendis interueniat consensus totius Cleri, vel Capituli Cathedralis, & ex Diocesi Vicarij foranei. Cohell. l. c. cap. 28. num. 117.

Tertiò, & vltimo, quod priusquam imponantur, verificetur coram Summo Pontifice dicta publica necessitas. Rot. Rom. in vna Brundusina registrata apud Penia decis. 179. par. 2. Alias Clerici non solunt Collectas inconsulto Papa. Brancat. l. c. *N. Clerici quod ad Collectas*. Quod seruatum fuit Filis, vt testatur Viuiam. de iur. patr. lib. 6. cap. 1. & alibi Cohell. vbi supra num. 113.

Hæc, & quæ plurima alia Clericorum Priuilegia contrariantes Laici, inuident Clericis, quibus, vt dictum est semper fuerunt, & sunt inest. Mar. Ant. var. lib. 1. resol. 97. num. 7. Rodrig. QQ Regal. tom. 2. q. 13. art. 5. circa finem. E contra inuident donec Mundus durabit; Si verum loquitur An. de Prat. l. c. num. 1. Et quamuis Monachi pariter gaudeant similibus Priuilegijs, & exemptionibus, tamen cum non possideant in particularibus bona temporalia, & raro prædictis priuilegijs utantur, Laici potius applaudunt Monachis, quam Clericis, & maxime Canonicis, quibus regulariter sunt magis inuisti ob maiores prærogativas, quas habent; Imò 2. in cap. Sedes, num. 9. de rescript. Coll. giu. Paduan. cons. 2. num. 2. Dixi, regulariter; Nam permulti sunt Laici, qui Canonicis se beneuolos, & gratos ostendunt: Quia propter Canonici debent Canonicari, hoc est, iuxta Sacros Canones vitam traducere, vt huius-

modi

modi exempla lucis considerantes, amici multiplicentur, & qui ex aduerso sunt, non solum vereantur malum dicere de nobis. vt monet D. Paulus scribens ad Tit. cap. 2. sed potius benè loquatur: Quæ mutatio erit dextera excelsi, attenti superius exaratis.

- 260 In primis Collegiatæ caput vitæ probitate omnibus præluceat Capitularibus, Zabarell. in *Clem. ne in agro de stat. Monac.* Omnes de Capitulo pari amore, & honore prosequatur, nisi quis ob eius qualitates dignior sit, vt pluris æstimetur, & honoretur. Tanibur. loc. cit. disp. 16. Lefs. l. c. lib. 2. cap. 32. nu. 9. Canonici suum Præ-
- 261 positum reuereri debent in caput, non in caudam: Si enim caput Collegij, ergo in summo, non in imo; ut inquit Corn. à Lapid. in *Epist. D. Paul. Eph. cap. 2.* considerentque, vt monet Paris. *conf. 143 num. 3. vol. 4.* Quo dignius est caput Capituli, digniores reputantur Canonici, qui pariter solliciti sint inter se germanam Pacem seruare, memores. Nil placidum esse sine Pace Deo, nec munus
- 262 ad Aram. Et non solum internè se diligere tenentur, sed & externa amoris signa ostendere, quæ licet communiter cum extraneis a Capitulo non sint obligatoria inter Capitulares debentur. Homob. in *com par. 1. tract. 14. q. 5. ref. 4.*

- Ceteros de Clero, maximè Animarum Curatores, & Religiosos decet aliquando salutationibus præuenire, iuxta monita D. Pauli
- 263 ad Rom: cap. 12. & 1. Corinth. 16. Porro malè morati hominis est semper expectare à paulò minori primò saluari, ex D. Bernardo in *spec. cap. 4. Si vis honorari, honora*, inquit D. Chrysost. apud Boss. de *Can. cap. 14.* Videant Canonici, nè recensitæ eorum prærogatiuæ, quæ à iure fuerunt prouisæ ad concordiam, & vniõnem, inflent in ambitionem, & elationem, atque animaduertant. veluti in ampliori honore super tot de Clero sunt positi, ita ex vi status, nominis, & officij ad sanctiorem vitam, ac maiorem laborem sunt adstricti, cap. *Nec sufficere 8. q. 1.* Branca. l. c. *V. Dignitas.*
- Reputandi sunt vilissimi, qui Canonicalem gradum tantum honoris gratia recipiunt, ad tradita per Rebuff. in *repet. ad cap. Postula-*
- 264 *si. num. 193.* Mant. loc. cit. p. 2. rub. 18. Canonicatus est honor, & onus, inquit Pauin. de *pot. cap. sed. vac. cap. 15. n. 10.* Et nudum nomen non facit verum anConicum, sed opus, Quod (teste Homob. de
- 265 *stat. vit. hum. par. pr. cap. 22.*) versatur in tribus, videlicet, in Choro, in Altari, & in Capitulo: De quibus in sequentibus Libris tractare aggredior.

DE OFFICIO CANONICORVM IN CHORO:

Liber Secundus.

OFFICIUM generaliter sumptum est illud, quod quisque pro suæ personæ conditione efficere debet. Ita Bonart. de *Hor. Canonic. lib. 1. cap. 8. num. 3.* & ante eum Durand. de *Diuin. Off. lib. 3. cap. 2. num. 1.* Præcipua Canonico-
rum functio, teste Azor. *mor. par. 2. cap. 11. lib. 3. quæst. 12.* Est persolvere Diuinum Offici-
um, quod est externa ratio laudandi, præcandique Deum DD. communi-

ter. Diuinum Offici-
um à tempore Apostolorum fuit institutum, postea à diuersis Summis Pontificibus in septem horas canonicas distributum. Bizzozzer. in *sum. tit. de hor. Can. cap. 1. nu. 1.* Offici-
um Diuinum, & Horæ canonicæ sunt idem. Marchan. de *hor. Can. tract. 2. tit. 3.* Et Horæ Canonicæ dicuntur ab orando. Boich. in
cap. *Presbyteri de celebr. Missæ.* Quia iuxta præscriptam Regulam
Sactorum Canonum recitantur, Mirand. in *man. par. 1. quæst. 37.*
Philhar. de *Off. Sacerd. lib. 1. cap. 1.*

Nascentis Ecclesiæ initio tam Clerus, quam Populus publicè in
locis Sacris Diuinum Offici-
um simul decantabant, adu-
tem
4 Ecclesia, & satis anteo Laicorum numero, (quia hi in statu cor-
poris decorem decentem ex parte non seruabant, atque ob cantus
imperitiâ voces absonas, & incongruas emittabant,) visum fuit
summis Pontificibus huiusmodi morè mūtare, & ad elegantiam,
& decorem Diuinatum precum fuerunt selecti aptissimi Clerici,

qui publicè horas canonicas in Ecclesijs Cathedralibus, & Collegiatis quotidie canerent. Ita Spondan. in comp. annal. Baron. anno 760. num. 13. Quod fuit necessarium ex dictis, quæ etiam consideranda sunt. *Mollet. in sua. tr. 5. cap. 2. num. 10.* Et casu quo quisquam ex his non conueniret ad publicam psalmodiam, remaneret obnoxius ad huiusmodi pensum priuatè recitandum, prout ad presens tenentur omnes, & singuli Beneficiati, aut Sacris Ordinibus initiati. *cap. Quia de rescript. in 6. Bellus in flor. 7. hora 3. num. 4. Vgolin. de off. & pot. Episc. p. pr. cap. 19. num. 4.*

Quo in opere tam publicè, quam priuatè, obeundo obseruare tenentur ordinem, formam, qualitatem, tempus, locum, & modum, necnon scire grauitatem huius obligationis, causas excusantes, ac pœnas prædictas non seruantibus appositas, de quibus in praxi frequentioribus Oratio nostra se porrigit.

Et primò seruandus est ordo, septem Horarum Canonicarum, vt prius dicatur Matutinum cum Laudibus, exinde Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vesperæ, & vltimo loco Completorium, vt carpitur ex *cap. Presbyter 91. dist. Canonici in publicam huiusmodi Horarum per solutione insinuatam ordinem peruertentes absque iusta causa peccant mortaliter. Carol. Maign. de hor. Canon. cap. 45. num. 1. Teulench. in Decal. lib. pr. cap. 7. dub. 19. num. 3. & alij.* Ratio est, quia id faciliter potest scandalum in Populo generare. In priuata verò recitatione ipsum ordinem non seruare absque vlla causa erit veniale. Azor. moral. lib. 10. cap. eod. quest. 1. tom. 1. Nauari in Man. cap. 25. num. 99. & Card. Tol. lib. 2. cap. 13. num. 3. Et multò magis inuersio erit culpabilis recitando Matutinum sequentis diei non perfoluto Vesperæ, & Completorio hodierni: Intellige absque rationabili causa, etenim si Canonicus legitime impeditus non interfuerit aliquo die publico Officio à Prima vsque ad Completorium, & de foro a cœfficit ad Ecclesiam tempore quo ex iudicio Apostolico incipitur Matutinum subsequenti diei, bene poterit Matutinum cum alijs docantare, & postea Officium ipsius diei per se inculpatè recitare. Ita Bonac. de hor. can. dec. 1. q. 3. par. 3. num. 15. & alij, quos citat, & sequitur Bonatt. loc. cit. lib. 2. cap. 14. num. 8.

Secundò requiritur, forma, nempe, vt ea dumtaxat Officia recitentur, quæ in Breuiario sunt relata, vel eius Rubricis, aut Bullis Pontificijs, supè Sac. Congreg. decretis conceduntur, & contrafacientes peccant, & non lucentur Distributiones. Vulp. in prax. cap. 51. num. 42. Gauan. in Manual. Episc. P. hora canonica num. 5. & in Com. ad rubr. Breu. sect. 1. cap. 5. tit. 2. num. 10.

Officium

8. Officium Patroni Ecclesiæ celebratur iuxta Rubricas Breuiarii Romani, non obstante Constitutione Urbani VIII. super obseruatione Festorum, quoniam hæc constitutio nil innouat circa recitationem Diuini Officij, sed tantum super præcepto Festorum: Ita declarauit Sac. Congregatio, teste Ciarl: tom. 2. dist. 108. Atque ultra propriæ Ecclesiæ Dedicationis Officium est etiam recitandum illud, Cathedralis in Ciuitate, cum Octaua, in Diocesi, verò absque Octaua non solum publice à Canonicis, sed & priuatè à ceteris de Clero. Barbosa: *collect.* 3. 56. num. 9. Et occurrente Dedicatione Cathedralis eadem die, qua consecratio Ecclesiæ Collegiatæ Diocesis, Officium fit de propria Ecclesia. Ita censuit Rot. apud Polac, *lic. par.* 1. fol. 61. Et sciendum sufficere vnum testem adhuc de auditu ad probandam Ecclesiæ consecrationem. Mascard, de prob: *conf.* 582. num. 4. Quod si Collegiata non fuerit consecrata, sed tantum Benedicta, adhuc fit officium Dedicationis Ecclesiæ, vt in Breuiario: Nec obstat in Collecta si at mentio consecrationis, nam consecratio, & Deductio idem sunt, vt ostendit titulus in Missali huic Festo assignatus, atque dedicare idem est, ac benedicere, & Religiosum facere; quare in Benedictione cuiuslibet Ecclesiæ canitur, Benedicere, & consecrare. Alias rationes vide apud Quincanaduēnas *tratt.* 7. singul. 8. per tot. vbi conclusionem accuratè defendit, ac respondet his, qui allegant usum in contrarium.
9. In Sacris locis, vbi situm est Altare Sacratissimi Rosarij, & non alibi, Prima Dominica Octobris celebratur Officium B. Virginis Mariæ sub ritu duplicis maioris ex concessione Gregor. XIII. Anno 1573. & expletur prout in eius Festo ad Niuēs, exceptis Lectionibus secundi Nocturni, quæ erunt vt in Natiuitate eiusdem B. M. V. mutato nomine ortus in Festiuitatem. Gau. l. c. *sect.* 7. cap. 1. n. 13. Sancti Titulares aliorum Altarium, nisi sint in Breuiario, nullum habent Officium S. R. C. declarauit anno 1628.
10. Tertiū in penso horario exhibenda est qualitas, quam statuit Pius V. Const. lxxij. Vbi pro Clericis secularibus reuocando omnem aliam qualitatem in alijs Breuiarijs contentam, quæ postea fuit reformatā ab Urbano VIII. qui per ipsius constitutionem editā eodem anno 1643. vepet, ne in Ecclesijs publicè decantentur, nisi Hymni a sua Beatitudine emendati, & egregie ampliat. Vnde sequitur, non posse fieri Officium de Sanctis, dum à Rubricis Breuiarij præcipitur fieri de Fetiā, & conuerso, quidā p̄ferunt in publico Officio, non seruantes grauitate peccant. Quia hæc inordinatio videtur non parui momenti, & potest asserre scandalum.

Nau. de orat. cap. 19. num. 17. Card. Tol. suz instruct. lib. 2. cap. 13. num. 2. Intellige, nisi id acciderit per errorem, quo euentu si in Choro recitatum fuerit de Feria die natalitio alicuius Sancti nomen Lectionum, Canonici licitè poterunt sequenti die non impedito, celebrare Officium de Sancto prætermisso, ne iste eo Anno remaneat absque honore Officii sibi debiti; vt obseruat Barb. in cap. pr. de celebr. Miss. num. 9. Garc. de ben. par. 3. cap. 1. nu. 50. Petri Ancl. de hor. can. cap. 6. dub. 3. num. 9. Dixi in publico Officio, nam in priuato permutatio Officii in Breviario assignati scienter facta aliqua die non erit grane peccatum. Soc. de iust. & iur. lib. 12. q. 5. art. 4. Caiet. in sum. V. hora syl. eod. V. num. & alij summi s. V. Officium. Ratio est, quia respondetur; præcepto Ecclesiæ quo ad substantiam.

De Sanctis, quorum corpora, vel insignis Reliquia ab Episcopo recognita, & approbata: reperiuntur in aliqua Ecclesia, potest ibi tantum fieri officium sub ritu duplici in communi, licet non dum sint registrati in Calendario Romano. Riccius in lucubr. Eccles. lib. 3. cap. 36. num. vlt. sed tantum in Martyrologio Rom. descriptis; ita S. R. C. relatore Barb. in Collect. V. Officium. Tales quippe ad Primam pronunciantur Sancti ante Versiculum Preciosa, & cetera, atque de supradictis Sanctis potest fieri officium ab his, qui sunt de gremio ipsius Ecclesiæ, licet non resideant in Choro; ead. S. Congreg. die 8. Septemb. 1602.

Pro celebratione officii assignatur dies obitus Sancti; qui si ignoretur potest de illo celebrari Officium translationis corporis, siue Reliquiæ insignis in illam Ecclesiam; non est autem licitum absque expressa licentia Papæ, vel Sacre Congregationis vtrumque officium recitare, vt aduertit Gauan. in Com. rubr. Brev. in pract. cap. 2. num. 26. Neque potest bis in Anno Officium celebrari, eo quod in Ecclesia adsint duæ celebres Reliquiæ eiusdem Sancti, quia moraliter vniuntur ad vnicum corpus. Quintana d. tract. 7. singul. 30. num. 7. Quod in Rubrica Breviarii legitur quasdam Congregationes posse iuxta earum consuetudinem Officium celebrare de Sanctis, & si in Calendario non descriptis, explica de canonicè erectis. priuati enim homines ex se constituere congregationem non valent absque Papæ, vel Episcopi assensu. Bapt. Viuiane in cap. Distincta de excess. Præb.

De Sancto, & si nuper Canonizato, & si in Breviario nondum adiuncto, extra Ecclesiam ubi sunt eius Reliquiæ insignes, vt potè Caput, Crux, Brachium, non potest fieri Officium, sine nouo Decreto, vt explicuit S. R. C. apud Nouat. V. Officium num. 7. de qua de-

claratione

claratione testatur etiam Quintanad: *l. e. num. 3.* qui tamen *tr. 7. singul. 2. q. 10. ac tract. 8. singul. 1. num. 4.* Pluribus rationibus probare nititur, Episcopo ius esse statuendi, ut eiusdem Sancti Officium celebretur in sua Ciuitate, & Diocesi in comuni sint alio Decreto. & exemplificat de Sancto Francisco Xauerio a Gregor. XV. Canonizato, & in Breuiario adhuc non appposito; Decretum verò S. C. mox allatum interpretatur, quod Episcopi nequeant absque nouo Decreto Officia componere, vel composta edere sine Apostolico indulto, cui doctrina, non adhero, nam à nobis fuit humiliter supplicata S. R. C. pro facultate celebrandi in hac Collegiata Officium præfati Sancti Francisci, prout in communi, & non fuit concessum, sed quia non multò post iste Sanctus, cuius intercessione plures gratia hic à Deo fuerunt elargita, fuit à Clero, & Populo in Comparatum huius Ciuitatis, & Suburbium electus ad formam relatum à Gauan. in *Man. V. Beatorum cultus*. Hoc exposito, ac iteratis antedictis precibus eidem Sac. Congregationi nobis benignè indulxit, ut in hac Ecclesia Officium S. Francisci Xauerij de communi Confess. non Pontif. celebretur ipsa die, qua ad celestem Gloriam euolauit. Ex quibus conuincitur huiusmodi officium non potuisse concedi per Episcopum, qui nec potest Officium simplex in Breuiario descriptum in semiduplex extollere, neque semiduplex in duplex. Ita declarauit S. R. C. annuere Urbano VIII. sub die 8. Aprilis 1628. Quod multò minus possunt Canonici, & contrascentes lethaliter delinquant secundum Lezan. in *sum. p. 1. cap. 12. num. 13.* Id tamen rarissimè facientes à mortali culpa, sed non à veniali excusat Dian. p. 11. *tr. 4. res. 45.*

Quartò, in sacrarum precum lectione, siue decantatione, oportet seruare tempus, quod incipit à media nocte cuiusuis naturalis diei, & terminatur ad mediani noctem subsequenter. *Val. 22. de. cis. 6. q. 2. par. 10. Zerol. V. hora Can. Graff. dec. p. 1. lib. 20. cap. 53. nu. 18.* Singulisque Horis Canonicis est assignatum tempus proprium, quas priuatè recitans illud præueniendo, vel retardando absque causa non peccat nisi venialiter, dummodo recitentur dicta intervallo. *Less. de iust. & iur. lib. 2. cap. 37. dub. 12. num. 79. Card. Tol. sua instr. lib. 2. cap. 13.* Eritque veniale grauius, & leuius iuxta magnam, vel paruam anticipationem, vel retardationem, sed satis sit Ecclesiæ præcepto, ut docent scribentes *super cap. 1. de celebr. Miss.*

Quinimò ex vniuersali consuetudine priuatim Matutinum, & Scallinum cum Laudibus sero præcedenti persolvere licet, ita communiter docent DD. qui tamen circa præcisam horam minime

conueniunt; Nonnulli apud Sanchez in *Opus.* par. 2. lib. 7. cap. 2. dub. 37. Opinantur, posse recitari Matutinum sequentis diei una, vel duabus horis post Meridiem, quos sequuntur alij apud Quin-
tanad. loc. cit. tr. 8. sing. 2. Quod a pluribus reprobatur, quoniam nec consuetudo id introduxit, nec legitur, id fuisse alicui a Summo Pontifice concessum: Alij assignant quartam horam meridianam. Ita Less. de *Iust. & iur.* lib. 2. cap. 37. decis. 12. Henriq. in *sum.* lib. 9. cap. 24. num. 7. ly. P. Quæ opinio videtur rigida tempore Hyemis, & magis rigidior est illa Card. Tol. lib. 2. cap. 13. num. 7. & aliorum, arbitrantium non posse persolui nisi Occidente Sole, qui mouentur ex eo, quod Summ. Pontif. solet priuilegiare aliquos de Clero, vt suo oneri satisfaciatur: legendo Matutinum crastinum in Vespere antecedenti vna hora ante Occasum Solis, ergo, inquit, sine diplomate Apostolico non potest recitari, sed huiusmodi fundamentum rejicitur, quia pluries Priuilegium concedit, quod ius commune, & datur ad tollendos scrupulos, & pacandam conscientiam ob diuersitatem opinionum; vt inquit Macign. de *hor. Can.* cap. 37. nu. 7. & Bonart. vbi supra lib. 2. cap. 30. num. 26.

Alij distingunt tempora, & dicunt posse recitari Matutinum hora 10. in Estate, 21. in Vere, ac Autumno, & 22. in Hyeme. Ita Gauan. in *Rubr. Bren. Bonac. de hor. can.* decis. 1. quæst. 3. par. 3. num. ult. & cæteri per eum relati, quorum sententia est probabilis: At verò mihi semper magis placuit opinio aliorum, qui vno verbo interstinguunt non solum quatuor Anni tempora, sed & singulos Anni. Menses, ac omnes hebdomadas, dicendo tempus congruum Matutinum de sero antecedenti priuatè recitandi semper esse, quando Sol proprius est ab Occasu, quàm à Meridie, nam tunc per quandam legis fictionem, & Canonicam computationem quo ad Officia Ecclesiastica incipit dies sequens. Conclusio est Henriq. in *sum.* lib. 9. cap. 24. num. 7. lit. P. Becan. de *sacram.* q. 15. nu. 2. Paul. com. mor. lib. 1. q. 50. num. 4. & aliorum. Concordant Caiet. in *sum.* V. hora. Macig. de *hor. Can.* loc. cit. num. 87. Francol. de *hor. Can.* cap. 19. num. 1. & cap. 25. num. 26. Bonart. cod. *tract.* lib. 2. cap. 30. nu. 23. & cæteri apud Sanchez loc. cit. num. 9.

At verò in Cathedralibus, & Collegiatis tempus legitimum decantandi Matutinum est post mediam noctem, quia tunc Sol incipit ad nos venire, Vega in *sum.* V. hora num. 1. Trullench. loc. cit. dub. 8. num. 8. Et dicitur Matutinum à Matura hoc est Aurora; Verum tamen Canonici soliti Matutinum in Ecclesijs persoluere vna hora post Ortum Solis, non possunt cogi ab Episcopo, vt recitent ante Orientem Solem. Ita declarauit Sac. Congreg. relatore Barb:

in *sum. collect.* 468. num. 6. Interdum Summ. Pontifex, vel S. C. Congreg. ex causa Priuilegium indulget quibusdam Collegialibus, quod valeant in suis Ecclesijs in Hyeme decantare pridie post Completorium Matutinum crastinum, & eo casu Hyems accipitur à prima die Nonenabris vsque ad primam Maij; prout respondit Sac. Episc. & Reg. Cong. Episcopo Arczzi sub die 30. Martij Anni 1599.

Canonicis huius Collegiatę S. C. C. supplicantibus, quatenus dignaretur à Dominica prima Aduentus vsque ad Sabbatum Sanctioris hebdomadę eandem gratiam sibi concedere ob causas, & motiua sequentia. Quia eorum Chorus est positus in situ frigidiori Ciuitatis, & ob magna frigora Canonici ætate seniores non conueniunt de mane ad Matutinum; ac decurrentibus dicto temporis curriculo diebus breuioribus, in quibus in Aduentu, & Quadagesima habentur in eadem Ecclesia conciones, cum Canonici ferè omnes habeant onus ibi quotidie celebrandi Missas planas, quibus maior pars Populi interuenit, arctantur Missas conuentuales, vnā, vel duo, quando præscribuntur, & horas diurnas properatē canere, necnon Missas planas, inordinatē, ac tempore Diuinorū dicere; quod nō sequeretur, si Matutinū sero aut cedēti persolueretur vna cū officio paruo B. V. Quas causas corā Episcopo, iussu S. C. verificatas, fuit permissum Matutinum posse pridie post Completorium dicto tempore in hac Collegiata recitari; Et dubitatum fuit circa horam huius persolutionis; Quidam dixerunt inchoandum esse recitato Completorio hora à iure præfixa, quia agitur de Officio publico, in quo strictius, quam in priuato, seruanda sunt tempora Canonica; Ego autem contrarium censui, & iterum teneo, quod decantatis Vesperis, & immediatē Completorio hora competenti, hoc est tertia, vel quarta post meridiem, vel paulō, aut minus non enim sumitur Mathematicē, sed moraliter, licite recitari posse Matutinum crastinum præfato priuilegio attento, dummodo initium fiat intra limites superius assignatos Matutino priuato, videlicet dum Sol incipit declinare versus noctem. Itā seruatur in Matutinis publicis triduo ante Pascha, vt testatur S. Faust. *de hor. san.* 9. 193. Idemque positum est in more ex generali consuetudine in Matutinis per totam Octauam Corporis Christi, vt obseruat Cassald *lib. pr. cap. 10. num. 33. Azor. tom. 1. lib. 10. cap. 9. quest. 8.*

Nec obstant verba priuilegij, quæ cantant post Completorium, cuius hora est circa Occasum Solis, nam notorium est, in dictis Collegiatis, Completorium recitari coniunctim cum Vespere, vt notat Car. Maign. Francol. Bonart, *loc. cit.* Nec vrget quòd rem-

pus

pus Vesperis designatum, sit hora 22. nanque modo non tam præcisè seruantur tempora Statuta, sed secundum consuetudinem. Patriæ recitantur non solum Vespere, & Completorium, sed & Prima, Tertia, Sexta, & Nona, quæ iuxta ipsarum nomina olim alia retinebant tempora designata: Val: *loc. cit. decis. 7. q. 2. pun. 10. Nau. de orat. cap. 3. num. 39. Caiet. & Arm. l. hora num. 17. Verruel: l. c. tr. 8. q. 58. num. 7.*

Matutinum de iure recitandum est summo manè, seposito pri-
21 uilegio, de quo loquimur, vel consuetudine immemorabili extranationali causa introducta, ut inquit Trullench vbi supra, & communiter tradunt DD. nisi quandoque Vespere pridiano recitari contingat ob Concionem, & Processionem, vel Principis primum aduentum, timorem hostium, & similia, ex quibus melius pro illa vice iudicatur Matutinum sic anticipare, quam mane utrumque properante efficere, Ita D. Thom. *quod lib. 5. art. 28. Card. Turrecr. super cap. Presbiter dist. 28. Fragos. lib. 10. decis. 22. q. 2. n. 9. tom. 1.* Præcis temporibus singulæ horæ canonicæ distinctis vicibus decā-
42 tabantur; modò non tamen præcisè seruatur, sed quælibet Regio ferè habet suam consuetudinem, quæ in hoc derogare potest iuri communi. Sanchez *loc. cit. num. 3. Francol. vbi supra cap. 24.* Et nonnulli Canonici iuxta eorum solitum possunt mane concinere Matutinum vsque ad Nonam inclusiue, & post Prandium Vespere, & Completorium. Alij verò communius diluculo persolunt Matutinū cum Prima, & interuallo facto, Tertiam, Sextam, & Nonā, simulque canitur Missa, & exinde hora competenti Vespere una cum Completorio quod magis placet Nauar. vbi supra *num. 33. & Suarez. de Relig. lib. 4. cap. 27. num. 7.* Excipiuntur à dicta Regula dies Quadragesimales, in quibus, demptis Dominicis, Vesperas in Collegiatis opus est canere ante Prandium, habita concione. *cap. solet de consecr. d. 5. in rubr. de obseru. l. cum. num. 2. Caiet. loc. cit.*

Quòd si in aliquibus locis consueuerint Canonici Vesperas in Festis, etiam Tempore Quadragesimæ post Prandium decantare, hoc non attenditur, cum sit contra Rubricas, vt post alios docent Francol. *de hor. can. cap. 34. num. 11. & Vidal. loc. cit. inq. 5. in addit.* quod sequitur & si fiat ad instantiam Populi in maiori numero ad Ecclesiam post Prandium conuenientis; nanque potius satisfaciendum est Ecclesie, ita mandanti, & Populus est docendus, nō sequendus, vt habetur in *cap. Docendus dist. 62.* In quorum confirmationem facit, quod dum in Cappella Papæ celebratur Festum Annunciationis Beatissime Virginis in Quadragesima, si aliquādo

ob moram temporis, quod consumitur in Missa solemnī non vacet ante comestionem præscripto tempore celebrare, neque post Prandium eodie celebrantur, ne fiat contra Rubricæ dispositio- nem. Ita adnotatur in cœremoniali Rom. lib. 2. cap. 8. sect. 2. Ca- nonicos Vesperas in Festis Quadragesimæ concinentes post Præ- dium, non dicerem ob id lethalis culpæ reos, quia Rubrica in Bre- uiario posita die quarta Cinerum non est præceptiua. ita Sanchez loc. cit. dub. 36. contra alios apud Macign. loc. cit. cap. 54. num. 3. At minimè eos excusarem à peccato graui veniali. ex Nauarr. de Orat. cap. 3. num. 40. & Aluar. vbi supra V. hora Canon. num. 11. à quibus non dissentit Tol. loc. cit. lib. 2. cap. 13. An verò vltra infi-
23 nuatas Vesperas Canonici extra debitas, & consuetas horas reli- quum Diuini officij, pensum publicè persoluentes peccent morta- liter: Auctores diuiduntur in duas contrarias opiniones: Aiunt Sylu. in sum. V. hora q. 6. Mirand. in man. Pralat. par. pr. q. 37. art. 8. Sot. de iust. & iur. lib. 1. q. 5. Philia. vbi supra lib. 1. cap. 6. & alij Negant Caietanum, V. hora Bonac. loc. cit. q. 3. pun. 3. num. 7. Val-
lent. 22. tom. 3. disp. 6. quæst. 2. par. 10. s. 5. Nouarr. loc. cit. num. 26. Mihi compositionis fœdere dicendum videtur, si Populus accedit
24 ad Diuina audienda, dum celebrantur statis temporibus; non autem extra consuetas horas, amplectenda est prima opinio, quia Cletus se Populo accomodare debet, tū ob damnum, tum ob scādalū, quod ex eo faciliè prouenit. vt innuit Escob. tract. 5. exam. 6. n. 70. Si verò Christi fideles, pro quorum fructu statis horis peraguntur Diuina, soleant ad eam dilata, quam anticipata recitatione confluere, vel Regulariter nullatenus conueniunt: adhærendum puto secundæ sententiæ, quia tali casu nulli sit iniuria, nec datus occasio scādali. Caramuell. loc. cit. disp. 101. Chassiaingh. de prin. Reg. par. 2. tr. 8. cap. 3. prop. 4. in fin. & fauent quæ tradunt Io. Andr. in cap. Præbyter num. 3. de celebr. Missæ. & Innoc. ibidem nu. 2. Vbi sub iungunt magis in omni euentu peccare Episcopos nō curantes ho- rarias supplicationes iuxta morem Patriæ publicè recitari, prout his mandatur in Clem. 1. de celebr. Missæ. & sequuntur Angel. in sum. V. hora num. 22. Vasquez de ben. cap. 4. §. 1. dec. 3. art. 3. num. 63.
Verum est, quod si Canonici in hoc suis Prælatos non obtem-
25 perarent, mortiferam culpam incurrerent. S. Faust. de hor. van. q. 181. & 190. Sanchez loc. cit. cap. 2. dec. 42. Quod tamen intelligit, si Canonici absolutè non obediunt, secus si semel, atque iterum in Anno, quo casu, remoto scādalo, non arbitratur esse plusquam veniale. Idem docuerunt Abb. in cap. 2. de off. Arc. h. præs. Monet. de distr. par. 1. quæst. 1. num. 16. & d. 1. roqueuz de distr. par. 2. q. 2.

- Quinto, in publicè pronuntiandis Diuinis precibus obseruan-
 26 dus est locus; Dixi publicè, nam priuatè fundi possunt etiam in
 via pedestri, vel equestri; semper enim sumus in loco dominatio-
 nis Dei, vt ex Psalm. 93. notat *Possen. loc. cit. de Off. Cur.* Dicunt
 aliqui, quos non improbat *Dian. par. 10. tract. 11. res. 17.* Horas
 Canonicas posse absque peccato priuatim recitari, dum cibus
 exgeritur *Caramuel. in com. Reg. S. Benedicti disp. 10. vid. 6.* &
 confirmant exemplo certi hominis penes *Razium V. hora* sic reci-
 tanteis; & subsannabat *Dæmon*, cui ille: *Quod descendit tuum est,*
quod ascendit meum in Diuini numinis cultum. Fauet, quod *Daniel*
 inter Bestias; *Ezechias* in *Lecho*, *Iob* in *Sterquilinio*, *S. Agnes* in
Lupanari orabant; Alij non excusant à culpa veniali exultantem
 in loco sordido Diuinas preces, nisi hoc fiat ex causa. Omnes
 verò consentiunt publicas horas Canonicas esse in Ecclesia reci-
 das, constat exemplo Apostolorum ad orationem aduentum ex
 cap. 1. de celebr. Miss. & cap. Dolentes eod. tit. Neque fas est etiam in
 27 Aulis Principum eas solemniter decantare. *Sot. de iust. & iur. lib.*
10. q. 5. art. 4. Petrell. lect. 10. s. 1. Ecclesia alia est Spiritualis, alia materialis; Spiritualiter sum-
 pta est Fidelium collectio. Ita intelligit *Regius Psalter (Psal.) 34.* &
 ibi *Constituebor tibi in Ecclesia magna*, & consonat cap. *Ecclesia. de con-*
stit. dist. 1. Materialis, de qua loquimur est ædificiū mōrōrū: cit-
 cuita consistēs. De hac habetur 1. *Thim. cap. 3. Vola in Ecclesia ora-*
tiones fieri; & in cap. fin. *Ne prel. vic suas.* Illa tres habet partes,
 28 Chorum, Presbyterium, & *Nauē. cap. 1. de vit. & hon. Cler. Locus*
 in Ecclesia destinatus pro publica Horarum persolūtiōe est Cho-
 29 rus, cap. *vit. 92. de st. glof. in de cap. 1. Dapoz V. Chorus.* Obligatio
 dicendi Diuinum Officiū in Choro est realis, & non respicit sin-
 30 gulas Personas capitulares, sed afficit Capitulum Cuius in sum *V.*
borq. Suarez tom. 1. de Relig. cap. 10. ut. de hor. Can. Verū si Capi-
 tulum non respondet huic oneri, obligatio illa realis efficitur per-
 sonalis, & principaliter obligat Collegiatę Præsidentē, cū inde singu-
 los Canonicos sub moralī ad celebrandas quotidie in Choro Di-
 uinas supplicationes. *Perr. Anel. de hor. Can. cap. 2. dub. 4. num. 7. &*
cap. 3. dec. 2. num. 9. March. loc. cit. tract. 2. q. 3. Fas, iusque est Capi-
 tulo Horas Canonicas continere in qualibet Cappella, vel publico
 locō ipsius Ecclesię; Etenim quod Canonici ad ibi Sacra Odorifi-
 31 celebranda conueniunt, nuncupatur Chorus, sic dicitur à con-
 cordia canentium, quasi coanorum cantus, vt notat *Sacerdos. Romi*
par. 3. fol. 3. & *Cotēcin. decisi. 197. nu. 4.* Ex iuxta causa, vt ob ma-
 32 gnum Hyemis frigus potest Episcopus indulgere Canonici, vt
 Ecclesia-

Ecclesiasticum Officium tunc temporis recitent in Sacristia: Ita DD. apud Gauan. in *Com. ad rubr. Breu. sect. 1. cap. 5. tit. 17. num. 2.* & censuit S. R. C. in vna Sarzan. sub die 3. Maij 1633. relatore Barbos. de *Can. & Dign. cap. 34. num. 8.* Immo si Sacristia, vel Tribuna in muro comuni versus Altare maius habeat Fenestram, vel Portam in Ecclesia respondentem, ex quibus apertis Populus bene audire valeat Diuinas Preces, licitum erit Canonicis etiam absque licentia Episcopi Diuinum Officium explere in eadem Tribuna, vel Sacristia exceptis diebus festis. ita docent Bordon. *conf. reg. tom. 1. resol. 13. num. 22.* & Lezzan. in *sum. tom. 4. V. Officium Diuinum num. 8.* & consonant tradita per Dian. *par. 5. mor. tract. 8. resol. 13.* omnino videndum cum Bonac. *loc. cit. disp. 1. q. 3. pun. 5. nu. 3.*

33 Et huiusmodi Locus, vbi Diuina celebrantur Officia, dicitur Chorus; dummodo eiusdem Collegiæ Canonici saltem quatuor inter sint, & psallant. Nald. de *consecr. dec. 5.* Bordon. *loc. cit. resp. 30. num. 8.* Bonac. vbi supra *disp. 2. q. 1. par. 2. nu. 1.* Quemadmodum Curia Romana ibi esse fertur, vbi est Papa. Innoc. & Abb. in *cap. Cum ego de iure iur. num. 6.*

Ad hæc in persoluendo Diuino Officio, requiritur modus, qui trifariam assignatur: Nempè, vt celebretur reuerenter, studiosè, ac deuotè. *cap. Cantantes 92. d. cap. Dolentes de celebr. Miss. & Clem. 1. god. sit.* vbi Canonistæ intelligunt reuerenter, quo ad situm corporis, & cæremonias præscriptas, maximè in Choro; studiosè, quo ad Officium oris, & deuotè, quo ad munus cordis spectat. Idem docet Filliuc. *mor. tract. 23. cap. 6. num. 190.*

Et primò aduertendum, quod Deus non verborum, sed adverbiorum remunerator est: Hoc est, non præmiat bonum, quod agitur, nisi benè, ac ritè fiat, paria sunt enim non facere, & non ritè facere, vt inquit Abb. in *cap. 1. de re iud. num. 27.* & Polac. de *cærem. par. 2. cærem. 4.* Publicæ Psalmodiæ præmittenduse est Campanarum sonus ad conuocandum Populum in Templum ad audienda Diuina. Card. Baron. Ann. lvij. *num. 104.* Necnon ad præmonendos Canonicos de instante hora conueniendi in Chorum ad laudandum Deum. Rocc. in *tract. de Campan.* Et quia tempora non sunt æqualia, sed varia, Sacrista describat in Tabella mensatim statas horas, quibus pulsandæ sint Capanæ, & incipiendæ Horæ canonicæ: *cap. Solc de consecr. dec. 1. & cap. 2. de off. Caslod. Ron. & Campana*

8 *sonat ad omnes, & singulas horas canonicas.* vt testatur Francol. d. c. *cap. 27. nu. 6.* Alibi pulsatur ijs tantum vicibus, quibus Canonici accedunt ad Ecclesiam pro Diuinis celebrandis circa quod seruanda est consuetudo, Quod si ob aliquod impedimentum Capanæ

pāna Sacrae Turris pulsari non possit, & Diuina Officia persoluā-
 tur statim, & consuetis horis, Canonici silente campana non inter-
 37 uenientes Choro non possunt excusari, quin punctentur etiam pri-
 ma vice, quia cum sciant statutas Horas celebrationis Diuinorū,
 absque sonitu cāpanæ debent accedere, si præstare volunt ad quod
 tenentur, quod si non præstant cum non habeant aliud legitimū
 impedimentum, negligentes sunt, & consequenter culpabiles; ita
 pluribus iuribus docet Felyn. in cap. Si autem de rescript. & sequun-
 tur Bart. conf. 101. nu. 1. & Crauet. conf. 132. nu. 4. & ita doctissimus
 Pasqualiga per litteras à me consultus respondit. & facit quod in
 triduo ante Pascha campanæ silent; ad representandam fugā om-
 nium Discipulorum, relicto CHRISTO Domino, & tamē eo tem-
 pore Choro addicti, non conuenientes ad Sacra punctantur. Hic
 addo, non interefferent Diuinis, quia à Campanario non solitis,
 sed interpestiuis Horis pulsata fuit Campana, adhuc punctandos
 esse, sed poterunt isti agere ad damnum suum contra eum, qui non
 adimpleuit Officiū. Ita argumento ex l. Nec Pisca: oves, ff. de in-
 cend. & docet Barb. in vot. dec. vot. 102. nu. 90. Idem sequitur de Ca-
 nonico; qui talem præuentionem mandauit in præiudiciū aliorū.
 Macig: cap. 47. nu. 10. Vbi etiam aduertit assignandum esse mō-
 dū in pulsationibus Campanarum habita consideratione ad Festi-
 uitatum solemnitatem. Idem aduertit Molles, in 1. 2. cap. 7. nu. 218.
 38 dicens, nunc maiores, nunc minores pulsari. In euentu, quo ex p-
 to signo pro Matutino, quis Canonicus adhuc in Lecto iacuerit,
 confestim recogitet illum sonum esse Tubam militantis Ecclesiæ
 ipsum excitantis, & dicentis, illud Iudicium surge, & loquere can-
 ticum Domini: at quæ absque mora vestibus talaribus indutus, po-
 tius cum primis, quam cum vltimis pergat Ecclesiam. Ita quē-
 dam Canonicum admonuit B. Birg. Reuelat: lib. 4. cap. 80. Si verō
 tempore, quo insinuatus sonus incipit, tam pro Matutino, quam
 pro reliquis Horis Diuinis, fuerint foris in vijs pro aliquo negotio,
 nil operi Dei præpōnant, ne his possint adaptari versus.

Quid facis extra Chorum, qui debitor Officiorum

De Diuinorum? cur induis acta Vagorum?

Sed statim ad Ecclesiam se conferant, in quam ingressi orent ad
 Altare SS. Sacramenti, vbi dicere poterunt Veni Creator Spiritus,
 prout semper ante Diuinum Officiū faciebat S. Franciscus Xa-
 uerius: vel dicant, Tua me Domine gratia semper praueniāt, ac se-
 quatur, & Diuinis precibus me præstet esse intentum. Aliquas etiam
 Deuotiones faciat de B. Virgine, prout quendam Canonicū
 docuit S. Birgitta loc. cit. deinde proficiantur in Sacristiam, ibiq.

non

- 39 non in Choro, choraleu Habitum silentè, & modestè induant, & dum Rocchetum, siue Cottam recipiunt, quæ sunt vestes Albæ meditentur se gerere personam puram à peccati labe; & ponentes Almutiam super humeros, contemplantur, se in suæ mortalitatis
- 40 signum ealem ferre polliceam, Ita monet Bellem: in cap. *Adam de pamt. dist. 1.* Qui verò Cappis se vestiunt, animo agitent, sicut illæ humeros denuntiunt, sic se oportere mūdanas cogitationes depreffas habere, & mentem, & animum ad Dei cultum accomodare. Transacta tertia parte vnius horæ à Signo dato personum Campanæ Sacræ Turris, procedatur ad inchoandum Officiū nemine expectato. Sac. Congreg. apud Gauā. *V. Canon. 2. 3.* Verūtañen
- 41 si Episcopus interesse voluerit, determinanda est cum eo certa hora pulsandi Campanas in quo potius Populi, quam Episcopi commoditas attendenda est. *S. R. C. 28. Augusti 1584.* Atque Episcopo hora destinata non comparente, incipiatur Officiū. Barb. de *de Can. cap. 32. num. 15.* & Sac. Congregati apud Polac. vbi supra fol. 447.
- Jo Antequam Canonici ingrediantur Chori, præuidenda sunt quæ cantari debent in hora: atque duæ candelæ ad Altare missus accendantur Sac. Episc. Congr. 7. Augusti 1639. In ingressu Chori pulsatur Campanula, qua denotari solet egressus Sacerdotis ad Missæ planitiā, quod signum non fit pro adunandis Canonicis, hi enim iam debent esse in Sacristia, sed ut qui in Ecclesia consistunt noſcant tunc officium incipi: *De Carol. Synod. par. 2. fol. 121.* Terminato sono eiusdem Campanulæ, omnes de gentis Capituli sine mora, graui incessu, & ordinate procedunt ad summum illud in Choro. Et adnectendam, ordinationem Cereemonialis Episcopo- rum *lib. 1. cap. 9.* vbi Canonici de Sacristia egrediantur bini, & bini, accipiendam esse in solemnitatibus. Ita interpretatur *S. R. C. 32. Iun. 1628.* Quæ solemnitates enumerantur ab eod. Ceremoni-
- 42 *lib. 3. cap. 3.* vt sequitur, Natalis D. N. I. C. Epiphania, Pasca, Ascensio, Pentecostes, Corpus Christi, Natiuitas I. C. Baptista, Festū Apost. Petri, & Pauli, Assumptionis B. V. Omnium SS. Dedicacionis Ecclesiæ, Sancti Titularis ipsius Ecclesiæ, ac Patroni Cinitatis. Et sciendum, quod Pascha, & Pentecostes complentur tantum primam eorumdem solemnitatum diem. Hoc totum tradit *Roz. par. 7. diuersi sen in addit. ad 5. par. deo. 915.* In celebratibus enarratis ad Vesperas, exeunt de Sacristia duo Ceroferarii, Cereos accensos ferentes, exinde alij Clerici, & sequuntur Cappellani, Canonici, & Dignitates, omnes de Capite bini, & bini exprocapite Collegiatæ exeunt solo post vltimas Dignitates, vel antiquiores

quiores Canonicos; postea duo Cappellani parati, qui inseruiunt, Canonicis hebdomadario, ultimo loco incedenti Pluuiiali induto. Ita scribit Rub. sing. par. 4. tit. de Præced. Cæteris autem Festis, ac Dominicis, considentibus capitularibus in Choro, Canonicus Officium faciens assumit in Sacrario Pluuiiale, & egreditur medius inter duos Presbyteros paratos, qui simprias Pluuiialis celebrantis parumper eleuant, vt habetur in cærem. Episc. loc. prox. cit. & cum peruenierint ad Altare maius, omnes parati apertis capite recta linea se inclinant, vel genuflectunt, si ad sit Sanctissimum Sacramentum; protinus celebrans accedit ad suam Sedem, vbi Ministri ante eum in plano stant, vel sedent. Gauan. Com. ad rubr. Miss. cap. 3. sect. 10. num. 9.

Quod si vigeat consuetudo, vt Pluuiiale ab Hebdomadario desumatur tantum ad Capitulum Vesperatum, seruanda est, ex Decr. Sac. Congr. penes Barb. in sum. collect. 1. 2. 5. Quo casu ad vltimum Psalmum adit Sacristiam, & dimissa Cappa, capit Pluuiiale, vt notat Polac. l. c. Cærem. 1. 2. In Choro quouis de Clero suum locum non excedat, vt monet Fusc. de Visi. cap. 1. 5. nu. 11. Canonicum sui Collegæ fixam Sedem vacuam occupare non debet, & eo minus ascendere ad Sedes Dignitatum. Rot. Rom. par. 6. diuers. dec. 188. nu. 17. ex parte, & Gauan. in Man. V. distributiones nu. 3. in addit. Quadrat quod legitur Dan. cap. 10. Sta in gradu tuo. In multis Ecclesijs Sedes vacuæ occupari solent ab alijs Canonicis, ratione scilicet onut, quas habent post eas, quæ consuetudo est satis rationabilis, quia Canonici magis vnitim Diuinum Officium recitant, & eo concordantes sunt in prolatione verborum, vt ait Roa. in tract. de alia vitat. tract. 1. cap. 6. & fauet Rot. in addit. ad 5. par. diuers. dec. 223. n. 11. Quamobrem Episcopus prouidere debet, ne vna pars Chori quandoq. vacua ob Canonicoꝝ absentiam remaneat, dum altera pars a suis Sedibus exire recusat. Ita Sac. Card. Congr. die 7. Sept. 1595. relatore Barb. in collect. Bull. N. Episcopus quatinus &c. At vtro si post occupatum maioris locum, iste aduenierit, debet, qui occupauit, se retrahere, & ei suam Sedem cedere, ac cedenti qui sequitur, & sic deinceps, cap. Renouantes, & ibi glos. dist. 22.

45 Sedilia Dignitatum, & Canonicoꝝ in Choro debent esse paria; ita vt vna non sit altior; neq. ornatioꝝ altera, vt aduertit Bordon. de præced. n. 62. & congruit esse contigua, vt nil in ea mediet, prout deducitur ex Rot. apud Coccin. dec. 157. n. 4. Vbi Altare maius fuerit a pariete separatum prima Sedes erit, quæ e regione Altaris stat parietis in medio fixa, & in Cathedrali debetur Episcopo, dum ei conuenire placuerit ad recitanda Officia Ecclesiastica in Choro. S. R. C.

apud

apud Barbe: *collect.* 289. nu. 2. Atque huiusmodi Sedes decet Praepos-
 situm Collegiatam iurisdictionem quasi Episcopalem habentem.
 Hinc inde sint sedilia pro Dignitatibus, & Canonici ac eorum, &
 horum medietas sit ab una parte, & medietas ab alia, & post Digni-
 tates, quocunque reiecto intermedio, sequuntur Canonici. Pri-
 mus locus post Episcopum, vel memoratum Praebatum erit a dex-
 tris ipsorum: Gram. *dec.* 64. nu. 24. Si verò Chorus fiat ante Alta-
 rei Sedes Choralis Episcopi collocatur à cornu dextero Altaris, pa-
 ram seorsum ab alijs subsejlijs, adeò vt Dignitatum vel Canonico-
 rum Sedes non sint oppositæ. Ita Si R. C. die 7. Febr. 1804. & præ-
 46 fata Sedes Episcopi non consideratur in numero aliarum, sed semper
 reputatur nobilior locus, qui sequitur ab eius parte. Leonell. *de*
præced. q. 7. art. 12. Ragu. *de vrb. q. 1. nu. 3.* tam si Sedes pro Episco-
 po sit à parte dextera Chori, quam à sinistra, vbi aliquando posi-
 tatur ob angustiam partis dexterae, vel comodiorem locum. Vnde
 si Episcopus, vel principalis Praeatus occupet partem sinistram
 honoratior locus erit sinisterrimus post eos, vt post alios observati
 Purpur. *l. c. cons.* 140. n. 12. Ratio est, quia locus nobilitatur a per-
 sona, non è contra. Ita ducent Tirac. *de Nob. cap. 12. nu. 161.* Crass.
de iur. lib. 1. cap. 19. V. habetur ratio. Loth. *de re ben. lib. 2. q. 33.*
nu. 7. Dan. *de Nob. vbi supra disp. 60. num. 66.* consonat quod refert
 Hippok. *de Nobil. Med. dial. 1. de Aristippo.* qui ob quiddam res
 posuimus minus gratum Dionysio, iussus fuit in infimo loco accubare,
 de quo nihil offensus dixit, *Dionysius huc locum illustrare voluit.*
 Simile exemplum affert Ross. *in Conu. mor. V. præcedentia.* & eru-
 ditissimus Vir apud Tirac. *l. c. cap. 12. nu. 17.* Sic sciuit, *Vir dat loco*
suo honorem, sed non viciis loci. Vnde etiam *de vrb. q. 1. nu. 3.*
 Ratio rationis non obstat, quia locus, cum sit addens, ex
 peis qualitatibus, non potest vltimam qualitatem asserere, nemò quis
 potest dare, quod non habet ad vulgaria. Sedes Episcopi in Cathedra ali-
 & Praetor Principalis in sua Collegiata, esse debet eminentior cæ-
 teris in Choro, vbicunque sit posita, vt innuit Fragos. *de Repub.*
Christ. lib. 3. d. 8. nu. 16. tom. 2. Post eandem prima Sedes conspici-
 Heliodomadio parato ante quoscunque in Choro existentes. Ga-
 uan. *in man. V. Can. mun. num. 19.* Quinimo si esset consuetudo, vt
 Canonicus Hebdomadarius non paratus sedem retineret ante Ca-
 nonicos, esset seruanda, vt demente S. C. tradit Barbe. *in sum. de pos.*
dec. collect. 228. nu. 4. Ex his iam non haud inferitur, Digniores ita-
 lunt supra Canonicos debere Cappellano hebdomadario facienti
 etiam parato, qui solummodo sedere debet super alios Cappella-
 nos, vt notant Castal. *in prax. lib. 1. cap. 1. sect. 7. tit. 1.* & Polac.
 de

- potest esse parum eleuatus cæteris, nō tamen disiunctum ab alijs Sedibus Canonicalibus, quia, & ipsa prima Dignitas est de Capitulo, & inter Capitulares non debet in Choro apparere aliqua dispersio, sed coniunctissima vnitas. Rot. par. 6. diu. dec. 152. nu. 12. Sedes secunda Choralis ponitur è regione eidem Sedi memoratæ Dignitatis. Barb. de iur. Eccl. lib. 1. cap. 21. nu. 109.
- Hic inuestigandum, qui locus debeat in Choro Episcopo, qui
- 1 Episcopatum renunciauit, & postea Canoniatum obtinuit in Cathedrali, vel Collegiata suæ olim Diocesis; & eidem primam Sedem post primam Dignitatem Cathedralis; & Collegiatæ Præpositum conuenire existimant Abb. cap. Postulasti nu. 8. de concess. præb. Cassan. par. 4. consid. 45. Farinac. dec. 128. num. 2. par. 1. Grat. cap. 106. 391. nu. 51. & cap. 482. nu. 9. Veluti Regularis factus Episcopus, renunciato Episcopatu, & ad Religionem rediens, obtinet in Choro immediatum stallum post illius Conuentus Priorem; vt volunt Petr. à Biax. in Direct. p. 1. cap. 3. Peyer. in addit. ad Constit. Sixt. IV. cap. 2. n. 34. Ratio est, quia adhuc est verè Episcopus: Ali-
- 2 ter dicendum de Abbate, à quo facta fuit renunciatio suæ Abbatis, cum in isto non remaneat aliud, in quo nomen Abbatis conseruari valeat. vt obseruat Riccius, vbi supra lib. 4. Verum tamen non in congruè honoratur prima Sede Choralis post modernam Abbatis Ecclesiæ. vt aiunt Ant. de Præt. l. c. cap. 6. nu. 55. & Fragosus lib. 10. dec. 14. s. 3. nu. 10. Item 2. Quandoquidem remanent aliqua Dignitatis vestigia, quæ in eadem persona quandam honorariam Dignitatem conseruant. Massobri de Synod. cap. 4. dec. 13. nu. 3. Ferret. conf. 240. num. 23. Vol. 2. Rice. in Prax. par. 9. resol. 116. num. 1. Limita nisi ob culpam fuisset Abbatia priuatus, vt bene Cassan. vbi supra consid. 34. & facit cap. 1. de schism. lib. 6. Quemadmodum Canonicus legitime despoliatus omni iure Collegij, si exinde ex gratia restituitur, non recuperat suum pristinum locum in Choro si ab alio occupatum. Dec. in cap. Clerici nu. 17. de iudic. Felyn. conf. 1. nu. vlt. Guido Papa singul. 365. & Cantelori. de præced. nu. 39. Intellege, nisi à Sum. Pontifice ei facta fuisset plena restitutio cum clausula, Non obstantibus, &c. Imol. in cap. Quia nu. 6. de elect.
- 3 In optando Canonicali Præbenda, Canonicus antiquior non amittit suum Digniores locum in Choro, quoniam non mutatur Titulus Canonicatus, sed duratæ temporalitas Præbendæ. Gonzal. l. c. glos. 34. nu. 44. Gigas de pens. quæst. 63. Secus dicendum in permutatione Canoniciatum, quia in ea datur nouus Titulus, & vacatio Canonici Præbendæ. cap. De rer. perm. lib. 6. Rot. dec. 1. eod. tit. in nou. & notat Mandos. apud Sanchez conf. 3. lib. 2. cap. 3.

celebrat Diuina est à cornu Epistolæ. Ratione assignat Rot. in ma-
 Albiganen. præceden. 10. Junij 1653. Veruntamen tam in Choro
 quam in Presbyterio non prohibetur Imperatori & Reges staret
 ac ibi suas Sedes retinere Rot. apud Coccin. dec. 142. num. 1. Ratio
 est, quia hi non sunt omnino seculares, sed quasi persone Sacre
 Archid. in cap. Cleros nu. 4. dist. 21. Marc. dec. 1012. nu. 12. Selu. de
 ben. par. 2. q. 23. nu. 12. Unde præcepto Dei, Oleo exorcizato Ungi-
 tur in Brachio. Vital. in Clem. nos itaque nu. 44. de iurur. Abbin.
 cap. de Sac. Vnct. 5. Unde num. 4. D. Antoni. p. 3. tit. 14. cap. 8. y. 2. Et
 quamuis careant ordine Sacro, possunt apparatu Subdiaconali. E-
 piscopo solemniter celebranti ministrare. gloss. in cap. Valentianus
 63. dist. in fin. Cassan. in Cath. glor. Mund. p. 1. consid. 24. Immo Im-
 perator, dum à Papa coronatur, sibi hoc ministerium præstare
 iuramento pollicetur, vt scribit Mart. de iurisd. par. 1. cap. 18. n. 19.
 & assistens Matutino noctis Natiuitatis D.N.I.C. presente Papa
 cantat Lectionem sub Euangelio Exijt editum, vt habetur in Ec-
 cens. Rom. lib. 2. cap. 12. & truitur hoc Privilegio licet non fuisse
 pias Ordines Sacros, vt notat Moscon. vbi supra lib. 2. cap. 2. Carol-
 us Magnus non tantum Horis Canoniceis in Choro sæpius intere-
 rat, sed Hymnos, & Psalmos ibidem decantabat. teste Hadrian. His-
 stor. lib. Vnic. Anno à Christo nato 813. ibi in omni ecclesia
 Duces, & Principes, Imperatorem minimè recognoscentes, suas
 Sedes in Presbyterio retinere permittuntur; Videte Dant. de Nob.
 vbi supra disp. 65. nu. 54. Princeps Massæ à tempore, quo in con-
 60 rium non extat memoria, semper Sedem habuit in Presbyterio à
 parte Epistolæ cum Baldachino desuper, ibique permansit pluri-
 bus Episcopis occasione Visitationis in hac Ecclesia solemniter cel-
 lebrantibus: ex quo manutenendus est in sua possessione, prout in
 simili casu firmat Rot. Rom. de mente S.R.C. apud Lotther. de ve-
 ben. lib. 1. q. 13. nu. 27. Cæteri locorum Domini huiusmodi immem-
 morabili non gaudentes, & superiorem in temporalibus recognos-
 centes, possunt tantummodo in corpore Ecclesiæ suas Sedes elatas
 pro audiendis Diuinis habere, non tamen cum Baldachino. Ita de-
 clarauit Sac. Cong. penes seib. Rub. V. Baldachinum nu. 2. De iure
 antiquo Dignitates, & Canonici non adstringebantur horis Cano-
 61 nicis in Choro recitare in proprio stallo, neque cum habitu Cho-
 rali, vt docemur à Monet. de distr. par. 2. q. 19. nu. 40. Bonac. eua-
 tract. d. 2. q. 4. nu. vlt. Cast. Pal. de hor. Can. decis. 3. pnn. 5. num. 3.
 Pragof. vbi supra disp. 8. num. 29. *sup. in p. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
 Modò huiusmodi penum in habitu Canonicali, ac in suo
 stallo persoluere tenentur sub pœna amissionis Distributionum.

- Barb. de Can. cap. 8. nu. 4. Lotther. l. 2. q. 1. nu. 50. & Pasqual. decis. 498. num. 1. Habitus Choralis Canonicoꝝ debet esse vniformis, & coequalis: Quamobrem Canonici Prothonotarij Titulares facultatem non ferunt vtendi in Choro Rocchetto, & Mantelletto, dum Diuinis Officijs cum alijs Canonicijs assistunt, etiam si vellent.
- 62 Distributiones amittere, sed ibi habitu choralis se induere, ac in illo sibi, vt Canonicijs, debito permanere tenentur. Nald. in cap. de laici, de vitiis & hon. Cler. & determinauit S. R. C. apud Barb. in eo statimcat. & cap. 36. n. 1. in A. Cl. 2. num. 56. et 2. q. 1. nu. 2. q. 2. q. 3.
- 63 Quod non ignorantes Canonici Cathedralis Florentie, iam a Leone Papa X. Prothonotarij honorarii in certo numero creati, & successiue constituti, nunquam vtuntur in Choro, & circuitu habitus praelatio, sed choralis, nempe Cappa, prout alij Canonici non Prothonotarij, & optime quidem; Nam habitus ille diuersus facile inuidiam inter Collegas generaret, vt aduertunt Bald. in cap. Cum olim nu. 8. de consuet. Menoch. conf. 158. nu. 26. p. 2. Vghell. de Episc. Isl. tom. 3. fol. 634. Hinc occasionem sumo aduertendi, quod licet non reperiat in interdictum, quod Canonici Prothonotarij interdicti Diuinis Officijs cu habitu praelatio in Naui Ecclesie cum ceteris Prothonotarijs Titularibus non Canonicis, quibus ibi conuenit scanum panno viridi coopertum ex Decreto S. R. C. emanato sub die 21. Ian. 1634. Nil secius; Quia multa licent, quæ non expediunt, & non omnia, quæ non sunt prohibita, sunt honesta, vt carpitur ex D. Pau. cap. 6. ad Cor. & Caiet. glossatore in Ient. 2. q. 1. Canonici Prothonotarij melius faceret abstinere a sedendo cum Prothonotarijs in Corpore Ecclesie, ne alij Concanonici persistentes in Choro indignantur, & conquerantur, dicendo, quod ille magis ex Prothonotariatu, quam ex Canonicatu gloriatur. Permittitur autem Canonico Prothonotario non solum in Choro, sed & in Processionibus vt substantia, seu veste violacea, dummodo habitu Choralis alijs Canonicijs coequali desuper indutus appareat. Ita declarauit S. R. C. relatore Pyrr. Corad. in Prax. Disp. Apost. lib. 1. cap. 6. nu. 5. Quapropter, si Canonici vtantur in Choro Cotta cum Almutia non licet Canonico Prothonotario ibidem vt Rocchetto sub Cotta. Ita definitum fuit a S. R. C. penes Dan. de Nob. disp. 30. nu. 51.
- 64 Porro animaduersione dignum est, vbi prima Dignitas, & Caput Collegiæ est etiam Prothonotarius honorarius, ius habet in Choro, & Processionibus eiusdem Ecclesie deferendi Rocchettum cum Mantelletto tam nigri, quam violacei coloris, prout cuiuscunque Prothonotario titulari licitum est in Ecclesijs non Collegiatis vt eodem habitu praelatio in functionibus Ecclesiasticis. Ita

Sac. Congr. apud Gauan. in *Man. V. Præcedentia* nu. 33. Polac. de *Carem. p. 2. in add. fol. 487. & ex parte Corrad. loc. cit. num. Ultimo.*
 65 Præpositus Ecclesiæ Collegiatæ præsentē Episcopo, cui est subiectus, non potest etiam in Choro Mozzettam Violacci coloris gestare, quamuis hæc sit ipsius choralis habitus, cum in præsentia Superioris deponendum sit omne, quod denorat infirmitatem.
 Boich. in *cap. Antiqua* nu. 7. de prin. Grat. decif. 29. nu. 4.
 Et multò magis id seruandum est coram Cardinali, in cuius præsentia nec Episcopus utitur Mozzetta, nisi de illius consensu. Petr. de Anchar. in *d. cap. Antiqua* nu. 7. Abb. ibid. nu. 1. Videatur *Carem. Episc. lib. 1. cap. 4.* Si verò dictus Collegiatæ Sæcularis Præpositus esset exceptus, ac haberet iurisdictionē in Foro externo; liberè posset uti Mozzetta cum Rocchetto aperto coram Episcopo, tam in Choro, quam extra in suo Territorio, veluti faciunt Generales, & Abbates Regulares intra eorum Clausura. Cesp. de *ca. en. 1. Reg. dub. 220. nu. 8.* & censuit Sac. Episc. & Reg. Congreg. 27. Septembris 1615.
 66 Vicario Capitulari non Canonico haud conuenit Sedem Archidiaconi occupare in Choro, sed ibi manere debet in alia Sede portatili, ex Decreto S. C. apud Barb. de *Can. cap. 42. nu. 100.* Qui, si sit Canonici, debet esse cum habitu Canonicali in proprio Stallo, aliàs perdit Distributiones. Sbroz. de *off. Vic. lib. 2. q. 9. nu. 17.* Say. in *Flor. cod. tit. dec. 3.* Ricc. in *Prax. p. 1. ref. 109.* Idem sequitur de Vicario Generali Canonico. Negusan. l. e. *quasi. 349. nu. 14.* Mar. Italia de *Inmun. lib. 1. cap. 6. s. 1. nu. 13.* Episcopus autem, qui simul est eiusdem Ecclesiæ Canonici, particeps est Distributionū utendo in Choro Rocchetto, & Mozzetta tempore Diuinorum, ut obsequant Nald. super *d. cap. Ut Laici. & Piafec. in Prax. Episc. p. 2. cap. 3. nu. 8.* Et sciendum, quod Episcopus est exemptus ab onere
 67 recitandi Horas Canonicas in Choro, licet eius Mensa sit vnitus Canonicatus ipsiusmet Cathedralis. S. Thom. 2. 2. q. 91. ar. 2. Filline; tom. 2. tract. 23. cap. 4. Macign. l. e. *cap. 57. nu. 9.* & colligitur ex *Carem. Episc. lib. 2. cap. 7.* Quo casu, Choro non interueniens amittit Distributiones, sed lucratur fructus Præbendæ, ac Mensæ grossæ. Ita declarauit S. Congr. apud Zipern. *hb. 3. tit. de Cler. non res. nu. 35.* Nec remanet obnoxius ad peragendas aliquas functiones Canonicas; Grau. in *man. Episc. V. Can. mun. n. 7.* Aliæ Dignitates tam Cathedralium, quam Collegiatarum Ecclesiarum de iure adstringuntur horarias supplicationes, quantum permiserit vakundo, quotidie in Choro recitare, ac æqualiter cum cæteris officia Canonicorum exercere, Tamb. de *iur. Abbatif. disp. 5. quasi. 2. num. 19.*

Baro.

Barb. in *sum. collect.* 87. nu. 14. Nec ab his oneribus eximitur prima Dignitas, & Caput Collegiatæ, quæ sit de Capitulo, quantumvis sit nullius Diœcesis, ut videre est in vna Piscien. Iuris conferendi 24. Martij 1658. coram D. Albergato; Atque deficiente in prædictis pun&atur, & multatur, ut alij Collegiales: Ita vidi in nonnullis Constitutionibus Capitularibus eiusdem Collegiatæ Piscien. & allegantur a Rot. ibidem.

Non est ambienda prima Sedes Chori, ut quis maior, vel Superior appareat in Choro, in quem omnes intrare debent, ut dent gloriam, honorem, & magnificentiam Soli Deo, stellato sedent folio, quem publica Psalmodia ipsum innumerabilium Angelorum exercitu circum amictu laudare, & deprecari debent corporis conformatione, ac Religiosis gestibus, de quibus in Ecclesiastico Officio fit mentio his verbis, *Frequentate nobis dulcia cantica dramatis; Cantica dramatis actione, & voce consistit, ut exponit Baron. An. no. d. Christo nato 60. nu. 15.* Et quidem, si quispiam sermonem habitus cum terreno Principe gressus, manus totiusque corporis membra componere studet, quanto solertius, cum debita veneratione, in Diuini Precibus adhibenda sunt cæremonia, quæ sunt exte-
 69 riores actiones ad Dei cultum pertinentes: atque cum grauitate, in Ecclesiasticis Officijs peractæ, ipsis ministris deuotionem fouent, fidem augent, spem confirmant, & pietatem excitant, ut docent Turrecr. in *cap. Sed dist. 5. nu. 4.* & Henriquez in *sum. l. c. cap. 1. r. nu. 1.* Et Populus, qui magis sensibus, quam contemplatione mouetur, cernens earum splendorem ad veram Religionem venerandam, diuinamque Maiestatem deprecandam prouocatur, & mouetur, ut inquit Bellarm. *controver. tom. 3. lib. 2. cap. 3.* & innuit Sac. Conc. Trid. *sess. 22. cap. 5.* Sicut, è contrario cæremoniæ, quæ in
 70 Ecclesiasticis Officijs irreuerenter, & indecore fiunt, irrisionem, iocum, ac rerum Diuinarum contemptum pariunt in Populo, ut indicat Laym. *mor. lib. 5. cap. 8. nu. 4.* & taliter facientes in quâdam Sacrilegij speciem incurrere arbitrantur D. Anton. in *sum. par. 2. tit. 9. cap. 12.* & Less. *de iust. & iur. l. c. cap. 45. d. 3. nu. 17.* Cui doctrinæ fauet Leuit. *cap. 5.* vbi legitur, *Anima præuaricans Cæremonias adfert pro suo delicto Arietem immaculatum.* Quod Sacrificium in lege veteri non requirebat Deus, nisi ob grania flagitia, ut obseruatur. Ant. Molin. vbi supra *tract. 3. cap. 12. §. 1.* Enumerans, alios sacræ paginæ locos, quibus apparet vltio, quam sumpsit Deus ob huiusmodi cæremoniarum languorem, & corruptelam; quemadmodum eas rite, ac rectè seruantes Deus efficit prosperos etiam in
 71 bonis temporalibus, teste Homob. in *com. par. 3. tract. 14. q. 20. resol. 1.*

- resol. 1.* & fortius huius rei confirmandæ testimonium habemus Gen. cap. 26. vbi habetur Deo postea Abraham multas regiones contulisse, eo quia Sacras cœremonias seruauerint. In Ecclesijs Collegiatis illæ adhibendæ sunt in Diuinis Officijs cœremoniæ; quæ in Rubricis Breuiarij, cœrem. Episcop. Sac. Rit. Congr. Decretis præscribuntur, & retinet Laudabilis cuiusq; Ecclesiæ consuetudo, ob quam immemorabil: in tolleratur cœremoniæ eidem cœremoniali, vel aduersantes; Dummodo non sint abusus, vt tradunt Garc. de ben. par. 3. cap. 2. nu. 191. in addit. & Tamb. de iur. Abb. di. sp. 21. q. 14. nu. 1. tom. 1. Atque in Collegiata de recenti instituta licitum est in recitatione Diuinorum vti consuetudine Cathedralis. Roman. conf. 218. Moscon. l. c. cap. 15. in fin: Necnon antiquarum Collegiatarum eiusdem Prouinciæ S. R. C. in Vna Mediolan. 27. A-
- 72 *pudis 1607.* Nil iure Pontificio videtur præceptum; quando in Horarum Canonicarum recitatione aperto capite esse debemus; vt obseruat Grass. de effect. Cler. eff. 17. nu. 65. cœterum regulare est; dum Canonici in Choro stant, aut genuflectunt, tunc temporis esse debent nudato capite, vt leui tantum pileolo tecto. Carol. Magn. de bor. Can. cap. 77. nu. 2.
- Publica psalmodia recitatur partim stando, ex parte sedendo, & partim genibus flexis. Magis decorus, & decens esse stus standi, quam sedendi, quia ille demonstrat nostram promptitudinem in Dei obsequio; Tum quia psallentes sunt ministri Dei, & Officium ministri non est sedere, sed stare, vt scribit D. Chrysostomus bo. 13. in Epist. ad Rom. Similiter melius est horarum pensum obire genibus humifixis, quam corpore erecto, cum illa genuflexio sit index cordis contriti, & humiliati; Nihilominus in Choro dicendum est Officium Ecclesiasticum, prout monent Rubricæ, & ipsius Ecclesiæ prolata consuetudo, ut dictum est, & innuunt Sylu in sum. V. superstitione nu. 2. & Fun. eod. V. & nu.
- 73 Canonici omnes, & singuli debent in his vniformitatem seruare, ut post plures monet Bassens in Flor. V. bor. Can. 2. n. 4. Quandoquidem hæc, ut inquit D. Bérn. l. c. de Diu. off. luuat ad conformitatem animorum, quæ decet Canonicos. Inordinata res est, & contra Ecclesiæ, & Diuinorum decorem, vt indicat Vulp. in Prax cap. 51. nu. ult. Videre Canonicos in Choro inter Ecclesiasticum Officium alios super sedile, alios subtus pauiementum, alios in genuf. exoriorum genuflexos alios sedentes Crus super Crus tenentes, caput manibus regentes, uel brachia extensa super sedilis pondam habentes, nonnullos stantes erectos, dum sedendum, alios genuflexos, dum standum, aliquos capite cooperito, dum nudato mandendum, & è contra, in quos iure quæ-
- dam

- dam Synodus declamat Spectaculum indecens facti estis Mundo, Angelis, & hominibus. Horæ canonicæ stando sunt inchoandæ, collectis sensibus, & pia mentis eleuatione in Deum: Ad maiorem de Choro de iure spectat initium Officij intonare per *Pater noster*, & eo finito, dare signum, vt incipiatur. Ita censuit Sac. Episc. & Reg. Congr. sub die 18. Aprilis 1617. Subiungeas seruandam esse consuetudinem, quæ pluribus Ecclesijs inualuit, Ecclesiasticum Officium intonari per hebdomadarium: Isque diebus ferialibus, quibus Canonici confusè solent ingredi Chorum, caueat ab incipiendo in Sacristia, vel dum intrat Chorum, *Pater noster*, Ita aduertit Nau. de Orat. cap. 10. nu. 4. cum sollicitior omnibus alijs Canonicis esse debeat ad comparandum in sua Sede Choralis, ubi intonata Oratione Dominica, quæ continet summam omnium à Deo petendarum. S. Thom. 22. q. 3. art. 9. Eaque, cum alijs capitularibus stantibus, secretò prolata, vna cum Salutatione Angelica, dicit clara voce *Deus in adiutorium meum intende*, & ad quodlibet
- 75 verbum tangens manu primo frontem, postea pectus, mox humerum sinistrum, & dexterum signaculo Sanctæ Crucis se munit. Idè faciunt cæteri de Choro, sequentes *Domine ad adiuuandum me festina*, quibus Verbis Diuinum imploramus auxilium, vt ab insidijs, & tentationibus Dæmonum, qui Deo psallentes varijs modis infestare solent, liberati preces nostræ acceptabiles sint Diuinæ Majestati. Ita docent Alphons. Rodriq. in exere. Spir. 22. cap. 21. Bellarm. loc. cit. lib. 2. cap. 31. Et quia eximie virtutis sunt infusati Versiculi, grauior culpa patrat à Canouico, eos prætermittente, quam si sex versus alicuius Psalmi non recitaret. Trullen: in Opusc. dub. 2. nu. 2, Billiuc: l. c. nu. 206. Signum Crucis faciendum
- 76 est ab omnibus de Choro, dum ad Matutinum dicitur *Domine labia mea aperies* os pollice signando. Item ad versiculum, *Adiutorium nostrum*, &c. *Ad indulgentiam*, &c. *Ad Dominus nos benedicat*, in fine Prime, & ad *Benedicat*, & *enlodiat*, &c. in fine Completorij.
- Hebdomadarius non paratus, antequam Diuinum Officium, vt supra, incipiat, paululum caput inclinet: Collegiatæ Præfidi, quasi licentiam petendo exordiendi: Ita docet Castald. in Prax. Carcm. lib. 2. sect. 4. cap. 2. nu. 2. Parumper quoque caput humiliet erga alios Canonicos, huiusmodi nutu veluti, eos inuitando ad secum proferendas Diuinas Laudes. vt mouet Carol. Macig. de bor. Can. cap. 77. nu. 2. Ad Canonicum hebdomadarium in Matutinis, & Vesperis solemnibus spectat primam Antiphonam intonare, initium Hymnorum, & Antiphonas ad Benedictus, & ad Magnificat, vt habetur in Directorio Chori, atq; Cappellani tenentur eidem facere

facere præintonationem, dum est paratus. Ita declarauit Sac.
Rom. Congr. die 17. Nouembris 1652. in *rua Camarar. Lucan.
Diacesis*.
Dum cantantur Antiphonæ in Choro per Canonicos, hi omnes
stare debent, tam ad primam, quam ad secundam cuiuscunque
Psalmi Antiphonam, si Organum non pulsatur, nec obloquitur es-
sem, *lib. 1. cap. 18.* disponens, Canonicos surgere tantummodo,
dum per Canonicum incipitur Antiphona, nam supponit adesse
Organum per quod repetitur, antecedens Antiphona, quo sono
77 durante sedent, Canonici in Choro stantes esse debent ad Capitu-
lar, Hymnos, Versus, Absolutiones, Benedictiones, Responsoria,
brenia, & ad Symbolum S. Athanasij. vt notat Macign. *lc. cap. 74*
Item dum legitur in Choro textus Euangelij. Daoyz. in *repet. P.*
Euangelium: Azor. lc. lib. cap. 34. q. 9. Idem sequitur de canticis Be-
nedictus, Magnificat, Nunc dimittis, & de Lectionibus in Officio
paruo B. V. M. tempore Aduentus: Quia ex Euangelio de promp-
tione sunt, vt obseruat Castald. *lc. cap. 7. f. 1. nu. 7.* Vniuersi in Choro
stant ad Matutinum Inuitatorium, per quod Clerus, & Populus ad
Dei Laudes inuitantur, & non dicitur die Epiphaniæ, quoniam
Magi venerunt ad Christum a nemine inuitati: sed in tertio Nec-
urno duo Cantores alternatim cum Choro pronuntiant Versicu-
los Psalmi 44. Antiphona verò cum Psalmo, 44. *Fundamenta, &c.*
ea die non dicuntur, sed tantum infra Octauam, quibus diebus In-
uitatorium, & Psalm. *Venite* more solito recitantur. Quod mihi fa-
cile non fuit quibusdam persuadere consuetis etiam prima die Ps.
Fundamenta. Hebdomadarii in Vesperis ad Hymnos, *Veni Creator*
78 *& Spiritus, & Ave Maria Stella*. Eleuando ad Cœlum, oculos, & ma-
nus, quas statim coniungit, stans erectus intonat Hymnorum infi-
nitatum Versiculum, & exinde genuflectit vsque ad finem primæ
Strophæ; Ministri verò ad ceteri de Choro flexibili genu succi-
dant ab initio primi Versiculi vsque ad eisdem Strophæ, vt ostē-
dunt Polacola. *aprem. 7. Gau. de Synod. p. 2. s. 1. nu. 19. Carem. E-*
pisc. lib. 2. cap. 1. & clarius Pontif. Rom. *lit. de Vesp. fol. 22.* *2. nob*
Ad imitandas Strophas genuflectitur etiam tempore Paschali,
similiter ad illas, *O salutaris Hostia, &c. O Crux que spes unica, &c.*
Item ad illa verba, *O vera Celi Kistina, & rigans unda sanguinis.*
Item ad Versum, *Terge quæsumus, &c.* Ratio est, quia illæ Strophæ
pronuntiantur per modum adorationis. Ad hoc si contingat Sagræ
Eucharistiæ ministrare fidelibus in Altari maiori, dum Minia
in Choro recitantur, omnes Canonici surgunt, & genua submitunt
& sic manent donec dispensata fuerit Sacratissima Hostia, vt ad-
uertit

- Breviarij, ac rationabiles, & antiquas consuetudines Ecclesiarum reputatur superfluum, ac vanum, vt observant D. Thom. 2. 2. *quæst.* 93. *art.* 2. Sylu. *in sum. P. Superstitionum.* 2. Ad maiorem tamen Solemnitatem Festi, quod in illa Ecclesia Populi concursu celebratur,
- 87 licet & laudabiliter inter Psalmos, Conventus, & Symphonie intermiscantur. Caiet. 2. 2. *quæst.* 91. *Batleus mor. R. bora Canon.* 2. *nu.* 56. Intellige, dummodo caueatur a vanis, & indecoris cantilenis. Debita facienda est differentia inter Officiorum, celebritates, quæ ab Ecclesia recoluntur. Duo cantores in Officio Solemni, & duplici intonant Psalmos in semiduplici vnus cantor. Videatur Direct.
- 88 *le.* Et quò solemnior erit dies, maiori gravitate substantanda est vox in cantu psalmorum, & hymnorum, ut aduertunt Gemin. *in cap. Perleptis dist.* 25. *Graft.* 2. *p. lib.* 3. *conf.* 3. *nu. eod. de celebr. Miss.* *Molfes. tr.* 3. *cap.* 1. *nu.* 32. atque verba canticorum *Magnificat*, *Benedictus*, *Nunc dimittis*, ob eorum præstantiam, solemnioris vocis modulatione semper sunt decantanda, quàm cætera in Officio posita. Castald. *in Praxi* vbi supra *cap.* 2. *nu.* 9. *sect.* 3. *ne id.* *lib.* 2. *p.* 2.
- 89 Lectiones Matutini primi Nocturni clara voce, & distinctè cantantur à Clericis, secundì Nocturni à Cappellanis, tertij à Canonici, singulæ à singulis, maxime in solemnioribus diebus; vel trës Lectiones cuiuscunque Nocturni recitantur respectuè ab vno ipsorum, pro more Ecclesiarum: Azor. *p. 1. mor. lib.* 2. *cap.* 7. *q. 2.* Bonac. *l. c. d. 1. q. 1. p. 2. nu.* 10. Laym. *lib.* 4. *tr.* 3. *cap.* 5. *nu.* 8. quod si defuerint Clerici, & Cappellani, leguntur omnes à Canonici, incipiendo à iunioribus, tam Festis, quam profestis diebus. Cæterum: *l. infra cit.* Hic aduertendum duxi, quòd licet in Rubrica Breuiarij habeatur, infra Octauam Corporis CHRIS TIFICI tantum commemorationem de Sancto simplici, adhuc recitanda est Lectio Sancti simpliciis, si propriam habuerit. Ita Gauan: *in Com.* 20. Arnaud. *cod. cit.* Atque defumitur ex Rubricis generalibus Breuiarij Lecturus Lectiones, cuiuscunque sigradus, semper procedat in medium Chori, quia fungitur Officio Lectoris, cui in receptione huius minorum ordinis mandatum fuit, vt sequitur, *Dum legis Lectiones tali loco stes, vt ab omnibus videaris.* Tum quia Doctoris personam gerit, cui medius competit locus. vt considerat Durand. *de Div. off. lib.* 4. *cap.* 44. Inde Episcopo, si aderit, vertit se, ac profert de se inclinatur, si Lector erit Canonicus: si verò inferioris gradus eidem genuflectit, priuatim quo ad alios in Choro existentes. Cærem *Episc. lib.* 2. *cap.* 1. Episcopo absente, tam in Cathedralibus quam in Collegiatis præfatus Lector se conuertit ad primam Dignitatem, ac cumulatiue ad alias Dignitates, & Canonicos à digniori.

- ghiori parte Chori consistentes, & mox ad eos, qui sunt ab alia parte, his omnibus caput inclinando. Guidett. in libello nuper Romæ impresso. Theobald. in spicilegio. lib. 2. cap. 7. Cœrem. l. c. cap. 5. Et reuersus in medium Chori, iterum se vertit ad Hebdomadariū, & capite depresso dicit, *Iube Domine benedicere*, sic permanens, donec absoluta fuerit benedictio. Ita Scriptores statim allegati. Si Episcopus fuerit assistens Marurino, ab eodem semper petitur benedictio, dicendo *Iube Domine benedicere*, quod si erit celebrans, ipse cantat ultimam Lectionem, & versus Altare caput humiliando integrè profert, *Iube Domine benedicere*, cui absolute ab omnibus de Choro respondetur, facta prius pausa, Amen. videatur Cœrem. lib. 2. cap. 9.
90. Idem seruandum in Collegiatis cum Prælatis externa iurisdictione latantibus, docet Castald. l. c. sect. 5. cap. 11: nu eod. namque isti, vti Superiores ab inferioribus benedici, aut iudicari non debet gloss. in cap. Denique dist. 21. cœterum Dignitates Episcopo subiectæ, quantumuis sint Collegiatarum Capita, dum legunt Lectiones, debent insinuata verba cum diminutione sic proferre *Iube Domine benedicere*, cui more solito respondetur. ita Gauan. in rubr. Breui. sect. 1. cap. 11. In fine Lectionis Lector, siue sit Cappellanus, siue Canonici, aut Dignitas flexis genibus dicit, *Tu autem Domine miserere nobis*, quibus verbis se cum Deo excusat de culpa commissa in legendo. Thimor. p. 4. tract. 6. cap. 40. Atque ab omnibus de Choro respondetur, *Deo gratias*, nempe quod doctrinæ suæ panem nobis frangeret dignatus est, factisq; deuotè à Lectore debitis inclinationibus consistentibus in Choro, reuertitur ad suum stallum. Cœrem. lib. 2. cap. 8. Canonici Sacris Ordinibus non initiati non debent Euangelium cum homelia in Choro decantare, nisi id annuentibus Sacerdotibus in Choro presentibus, IorAnd. super cap. Presbyter nu. 5. de celebr. Miss. Nau. lib. 5. constit. de Cler. non resid. veluti simplex Monialis de licentia Abbatis in suo Choro legit Euangelij Lectionem in tertio Nocturno. ut notant Alber. de Ferrar. l. 6. nu. 29. Belletr. dist. Cler. tit. 1. §. 8. nu. 11. & facit cap. Diaconissa 27. q. 2. & Diaconus recitando Officium cum Sacerdote, licet non dicit, *Domine vobiscum*, nisi annuente maiore. Bonart. de hor. Cata. lib. 1. cap. 30. nu. 73 & alij. Canonici in minoribus tantum constitutis nullatenus fas est, etiam de licentia Sacerdotum presentium, munus Hebdomadarij in Choro exercere, ut notat Bonac. de irreg. d. 7. q. 3. p. 6. nu. 7. Immo Canonici Diaconus nequit huiusmodi Ministerium in Choro peragere, cum sit proprium munus Sacerdotis. Bellam. in cap. Cum, inferior. nu. 8. de maior. & obed. Sylu. in sum.

- sum. V. irregularitas nu. 5. Rodriq. in sum. cap. 166. n. 2. Quemadmodum presente Presbyterio non potest baptizare, nec mensam benedicere. Sylu. V. benedictio nu. 2. Galett. V. Diaconus. Canonico*
- 93 *hebdomadarii non comparente in tempore, quo incipiendæ sunt horariz proces, ad maiorem de Choro spectat algeri iubere, ut Divinum officium incipiat. S. Congr. apud Gauan. V. Can. mun. n. 23. explica, nisi hebdomadarius alium Concanonicum in eius locum subrogaverit, ad tradita per Nau. de orat. cap. 18. nu. 86. vel non adsit consuetudo, quod hebdomadarij absentis vices suppleat Canonici Sacerdos ex iunioribus ab illa parte Chori, in qua hebdomada celebratur, quod videtur satis rationi consonum, etenim*
- 94 *Canonicis iunioribus plura incumbunt onera in Choro, à quibus eximuntur antiquiores. Ratio rationis est, quia hi sunt honorandi, non onerandi, ut innuunt D. Bern. in spec. Discipl. cap. 5. Marc. dec. 1296 nu. 4. p. 1; Barb. de Can. cap. 18. n. 23. Vnde deficientibus Cappellanis, & Cantoribus eorum interest ad Matutinum dicere Invitatorium, & Versiculos in omnibus horis Canonicis. Gauan. in Com. Breu. p. 2. sect. 10. cap. 2. Barb. in sum. collect. 888. nu. 1. Similiter Psalmos intonare, Antiphonas recitare libros in Legili præparare, eosque transportare, ac eorum deni folia, cum opus fuerit, perolvere. Host. in cap. in Ecclesij nu. 11. de iustit. & innuit Grat. discept. for. 819. nu. 7. non tamen obligantur pulsare Campanas, accendere lampades, vel alia humilia servitia facere, etiam si hi Canonici iuniores sint tantum Minoribus Ordinibus initiati, sed providendum est de Clericis simplicibus, cum mox insinuata servitia dedeant gradum Canonicali, ut bene observat Abb. in cap. Statuimus nu. 1. de maior. Canonici iunior Collegiæ curatæ tenetur Festa Mobilia in die Epiphaniæ publicare. Ita censuit S. R. C. in Asculan. 16. Ian. 1607. Quod si cura Animarum esset penes personam peculiarem, ad ipsam hoc onus spectaret, cum sit Pastoricium munus Festa, & Vigiliis Populo denunciare. Ita omnes Formula publicationis habetur in Pontific. & refertur in*
- 95 *Prax. Castald. & in Spicileg. in fin. Coadiutor Canonici, quamvis noviter receptus, non adstringitur ad onera Canonicorum iuniorum, sed duntaxat ad illa sui coadiuti, ita de mente Sac. Congress. tradit Garc. de ben. par. 4. cap. 5. nu. 33. in addit. Ne in Ecclesia Dei oriretur confusio, & abesset occasio murmurandi distributa fuerint munera, quæ quisque per se exercere debet, nec alijs committere, Castald. l. c. sect. 1. cap. 2. nu. 7. Sot. de iust. & iur. lib. 10. q. 5. art. 1. Tietlm. super Epist. D. Paul. 1. Cor. cap. 14. & in lib. Esdra 2. in fin. dicitur, Moyses Ordines constituisse, & unumquemque in Ministerio*

Statio suo. Verumtamen si quis pro exequenda aliqua re in Choro ad se spectante sit minus aptus, bonum erit, ut a Concanonico magis idoneo adiuuetur, ita planè conseruantur Collegiæ esse Bassin *tr. de Can. cap. 13. & consonat illud Prouer. cap. 18. Frater, qui adiunatur à fratre, quasi ciuitas firma.*

- 26- Si aliquis Canonicus iam cepto Officio superuenerit, Chorum ingressus versus Altare paulisper oret; mox erectus salutet Dignitates, & Canonicos, qui eidem salutanti assurgant, vel saltem capitis inclinatione resalutent, vt post alios docet *Crass. de Cere. lib. 1. cap. 23.* Valde decet Canonicos, vt vnins corporis membra, se se inuicem etiã in Choro honorare, vt monet Bass. vbi supra *cap. 14.* Occurrente, quod tempore, quo idem Canonicus adit suum illũ, fuerit intonatus, *Deus in adiutorium meum intende*, vel finis hymni, vel *Gloria Patri*, siue ab Hebdomadario recitetur Oratio, si fiat versus Altare, donec insinuatã a Choro terminentur. Et statim peractis dictis Salutationibus, accedit ad locum suum. Ita docemur à *Cerem. Episc. lib. 1. cap. 18.* & *Crass. vbi supr.* Statutum fuit in Cõc. Agniscr. *sub cap. 131.* Canonicum uenientem ad Chorum iam cepto Officio, residere pro illa vice in vltima Canonicali Sede, quod modò recessit ab usu; Canonic illegittimo impedimento de-
- 27- tenti, quò minus accedant ad Chorum initio horarum Canonizarum, excusatur ab omni culpa, si verò id faciant absq. iusta causa committunt peccatum veniale. Ita DD. communiter. At verò ponens, in consuetudine, vel proponens non ingredi Chorum, nisi inchoatis Diuinis Officijs, non facile videtur excusandus à lethali culpa, ob scandalum, & malum exemplum aliorum, vel murmurationem, quæ idcirco nascitur in Choro, prout aduertunt Sylu. in *sum. V. horarum. 1. 2. Ang. eod. V. nu. 26.* Filliuc. vbi supra *cap. 7. nu. 207.* Quorum doctrina fortius robur sumit, si iste, qui solet tarde comparere, nunquam desit interesse Diuinarum precum parti, quæ sine iactura distributionum non prætermittitur, cum sic ostendat seruiem animum Choro seruiendi, quæ stus affectus, vt considerat Angel. *V. horarum. 26. & Ancl. l. c. cap. 4. dub. 8. n. 17.* Hinc rectè obser-
- 28- uant DD. infra statim citandi, Canonicum, qui assequutus fuit Sacrifitiam nondum transacta parte distributionum perditionem inducente, licet terminus sit proximus, non debere nimis properatè choralibus vestibus se induere, & inmodestè ingredi Chorum, ne videatur timorẽ multo, & auiditate emolumenti ad id excitari. Ita Monet. *l. c. p. 2. q. 3. nu. 27.* Cand. in *sum. p. 2. de vot. disq. 25. art. 26. deb. 2. & Caranuelly vbi supra.*
- Ad hæc, si Sacrafitium aduenit elapso tempore, ob quod prius-

tur distributionibus, non debet ibi præstolari ad finem horæ, quæ recitatur, sed illic se socium aliis de Choro apponere. ita monent *Sot. de iust. & iur. l. b. 10. cap. 5. art. 3. & Graff. p. pr. dec. lib. 2. cap. 52. nu. 13.* quod est contra *Monet. vbi supra, & Nau. de Orat. cap. 7. & 10. nu. 11.* Arbitrantes melius esse Chorum non ingredi, nisi terminata illa hora Canonica, si alia sequatur, ut sic remoueatür occasio distrahendi Psallentes insinuatīs reuerentijs. Quæ ratio mihi non satisfacit, quandoquidem agitur de re bonâ, quæ fieri potest absque eo, quod cantantes in Choro distrahantur ab Oratione, ut testatur *Bonac. de hor. can. d. 1. q. 3. p. 2. n. 11.* Alias non extraneos transcentes per Chorum par esset resalutare; quod licet tradunt *Anel de hor. cau. lib. 2. cap. 3. nu. 1. & Trullen. l. c. dub. 17. nu. 6.*

99 Hic non ab re quispiam queret, qua parte horarij Officij a principio Canonici non se conferentes ad chorum, priuandi sint distributionibus; Respondeo, hoc ex statutorum cuiuscumque Ecclesiæ pendere. In aliquibus Collegiatis mutantur non venientes ad Matutinum ante finem primi Hymni, & ad alias horas, priusquam finiatur primus Psalmus. In alijs Ecclesijs laxior, in alijs strictior est regula, teste *Monet. l. c. q. 2. & Zerol. in pñx. v. horæ canon. Huiusmodi punctum, a Statutis præscriptum, pro absentia, vel pro præsentia, ut fit in nonnullis Ecclesijs, non videtur esse accipiendum Mathematicè, sed moraliter, iuxta regulam communem, quod parum distat, nil distare censetur, ff. de leg. 3. l. quæsitum, & propterea non venit puniendus absens, qui, dum cantantur horæ canonice, quandoque ingreditur Chorum in principium tertijs Versiculi secundi Psalmi, vbi statuto cautum est, Chorum intrantem post finitum primum Psalmum illius horæ distributiones perdere, sicut *Trullen. in opusc. d. 2. nu. 8.* & sequuntur alij, dummodo istæ regulæ riter soleat horarum initio interesse. Vltèrius adnotandum per huiusmodi Constitutiones Chori desinientes tempus, quo Choro non interessentes amittunt distributiones, non inferri eam partem esse notabilem, ita ut eam prætermittens in Choro, & postea non repelens, cauadat mortis reus; potest enim talis omisso esse, & non esse peccatum mortale, & intentio capitularium Constitutionum fuit solum declarare, quando tarde venientes ad Chorum esse debeant participes similium portionum, & quando expertes. ita desumitur ex DD. supra citatis.*

De iure antiquo isti negligentes distributionibus non fraudabatur, nisi pro rata respondente illi modicæ parti prætermissæ. *Tolet. lib. 2. cap. 12. nu. 6.* & alij. At modò, Canonicus extra præfixum tempus intrans Chorum priuatur tota portione illius horæ, in qua ab-

sentia

sententiæ defectum patrauit. Nau. *de Orat. cap. 10. nu. 43.* & fauet Cœ. *Trid. sess. 24. cap. 12.*

Nec vrget, quod pars omiſſa ſit ſolūmodo octaua eiꝛdem horæ canonicæ, quoniam ob talem multam, à ſtatuto indiſtam, Canonici ſunt cauiores ad comparendum in principio Officij, & adiuntur confuſiones, & lites, quæ inter Capitulares facilè exoriri poſſent in diuidendo partes huiꝛſmodi Horæ canonicæ. Macign. *l. c. cap. 72. nu. 17.* Quenam, verò pars, in Diuino Officio voluntariè prætermiſſa abſq. ſupplendi propoſito, ſit notabilis ad inducendum lethale piaculum, non concordant DD. Nonnulli affirmant, tertiã partem cuiuſcunq. Horæ canonicæ eſſe notabilem, & conſequenter eam omiſſam facientes mortaliter delinquere. Ita Sylu. *V. hora nu. 15. Tab. cod. V. nu. 18.* Macign. *cap. 16. nu. 1.* Nau. in *Man. cap. 25. nu. 68.* Azor. *p. p. lib. 10. cap. 7. queſt. 3.* Alij exiſtimant, dimidiam tantum partem in horis breuioribus prætermiſſam eſſe notabilem, & ſufficientem ad peccatum graue. Ita Rodriq. in *ſum. p. 1. cap. 141. nu. 17.* Vega *cap. 128. caſ. 15. tom. 1.* Bernand. *p. 3. cap. 12. §. 7.* Petrell. *l. c. leſt. 1. n. 10.* Eſcob. *exam. 6. tr. 5. cap. 3. n. 59.* Squill. *l. c. nu. 69.* Alij putant omiſſionem vnius horæ ex minoribus non conſtituere notabilem partem, nec inducere peccatum mortale, cum quibus ſtetit Verricell. in ſuis *QQ mor. tract. 1. queſt. 16. nu. 6.* quorum opinio eſt reiſcienda, prout eam reiecit Sac. Congr. teſte eodem Verricell. *tract. 8. q. 58. nu. 2.* Vbi attenda Sac. C. determinatione, à ſua opinione diſceſſit, & iure meritò, etiam tali declaratione præciſa, namque omiſſio vnius horæ Eccleſiaſticæ reddit Officium mancum, quia tollit numerum ſeptem horarum, quibus conſtat Officium Diuinum. Ad alias verò ſententias, pro hac materia adductas, dico primam eſſe probabilem, & ſecundam non. 101
carere probabilitate, ego libentius ſequor affirmantes, in priuata recitatione notabilem partem, ac proindè ſufficientem, ad mortale, eſſe omiſſionem medietatis cuiuſcunq. Horæ ex minoribus, & quartæ partis in maioribus, videlicet Matutino, & Veſperis. ve poſt alios tenet Ghilin. *l. c. V. Diuinum Officium nu. 20.* Dixi in priuata recitatione, nam in publica, quæ ſit in Choro, ſi vix tertia pars in qualibet hora minima, & in maioribus pars æquiualens vni ex illis, abſque animo priuatim ſupplendi prætermittatur ab hoc, vel illo Præbendato, dixerim id eſſe mortale cum S. Pauſt. *de hor. Can. lib. 2. cap. 78.* Ratio eſt, quia vltra demissionem tertiæ partis ſupradictæ in priuata Pſalmodia notabilis æſtimatæ à ſeſtantibus primā
opinione ſatis probabilem, ſpectanda eſt ipſa debita corporalis actio, cū habitu Choraliter canendi, quæ eſt prolixior, & laborioſior
N priuata

privata lectione considerat Bonart. *de hor. can. lib. 2. cap. 19. nu. 16.* Dum casus euenit, totum Chorum ex inaduertentia aliquam commemorationem, vel Psalmum relinquere, expleto officio, illud prætermisum decantandum est capitulariter, & sic euitatur omnis culpa. Ant. de Batr. *l. 6.* & Plou: ubi supra p. 1. q. 11. Sicamen Laici remanent in Ecclesia terminatis Horis Canonicis, præstaret ommissa à singulis per se extra Chorum suppleri, ne illis detur occasio huiusmodi errorem agnoscendi, & simul arguendi Canonicos de ignorantia, vel negligentia. *glōs. in d. cap. Dolentes. Io: de lignan. l. c. quæst. 8.*

102. Horariz preces recitatz sunt sine interruptione, easque absque causa interrumpentes in privata recitatione peccant venialiter. Filliuc. *mor. tract. 2. 3. cap. 7. nu. 239.* Et cum causa, nullum erit peccatum; nam quilibet pars Diuini Officij per se habet sensum, quo Deus laudatur. Becan. *de Orat. q. 14. nu. 2.* Gaiet. *V. Officium.* In publica verò Oratione, si à toto Choro notabiliter solo libito intercedantur, non euitatur grauis culpa, ob offensam, & scandalum fidelium in Ecclesia assistentium. Ita Marchin. *de Sacram. ordin. p. 3. tra. 2. cap. 12. diff. 5.* & consonat *cap. Nihil 7. q. 1.* in quo Diuina officia incopleta relinquētes excommunicantur, que censura non infertur nisi pro mortali. Pasquab. *cent. 2. q. 179. nu. 101.* Dixi solo libito, nam si Chorus cessaret à cantu, occasione se dandæ ei xæ. vel alia iuxta causā, excusatur ab omni noxa, quia tunc cessat scandalum DD. apud Anel. *l. c. cap. 7. d. 11. l. 2.* & potest officium resumī à capite, licet hoc non sit necessarium, dummodò intra eundem diem reliqua pars horæ absolnatur. Bonac. *de hor. Can. d. 1. q. 3. p. 2. nu. 82.* Azor. *pr. in lib. 10. cap. 8. q. 9.* Nald. *in sum. V. Officium nu. 4.*
103. In privata psalmodia licet Matutinum sero, & Laudes sequenti mane recitare: in publica verò Matutinum à laudibus non potest diuidi. Rodriq. *in sum. cap. 143. nu. 5. Et alij.* Nec obstat in nocte Natiuitatis D. N. I. C. Matutinum terminari ad *Te Deum* inclusiuè, quia adhuc non possunt separari nisi quantum temporis occupat prima Missa, qua finita, statim inchoandæ sunt laudes in Choro. Ita Rubr. Miss. & seruatur in Cappella Papæ. Cœrem. Rom. *lib. 2. cap. 13.* & in hoc casu, laudibus non præmittitur *Pater noster*, & *Aue Maria*, prout fieri opus est, quando distinctis temporibus ex aliqua vrgentissima causa in Choro decantantur. Garc. *de ben. p. 3. cap. 1. nu. 214.* Viçtorell. *in addit. ad Tok. lib. 2. cap. 13.* Horarium precum pœum perfoluendum est, ut diximus, studiosè, idest, integre. Nascentis Ecclesiæ initio, tam Clerici, quàm Laici, Psalmos, Cantica, & Hymnos, non vicissim, sed confusè simul canebant, ut

annuit.

annuit Less. *de inst. & iur. lib. 2. cap. 77. dub. 9. nu. 52.* & fusè scribit Spond. in *Comp. Annal. Barga. Ann. 60. n. 13.* Exinde, non multò temporis intervallo, fuit introducta alternatim canendi forma, per duos Choros distinctos. Qua reciproca modulatione psallentes animantur ad laudandum Deum cum voce exultationis, & huiusmodi varietate Populus audiens magis oblectatur: propter quod Damasus Papa hunc modum sua auctoritate per vniuersas Ecclesias approbavit, & sic auditus loco prolationis Officij per vices choratim succedit, atque psallentes hoc modo, Horas Canonicas integrè persoluunt, tam publice, quàm priuatè, & de hac re dubitari non potest, ut inquit Molphes. *l. c. cap. 2. nu. 15.* Non solum Psalmi, & Hymni, sed & Antiphonæ alternis vicibus à duobus Choris proferruntur in Officio duplici, quòd si non fuerit duplex, nunc ab uno, nunc ab alia parte. Card. Tutreer *super cap. Iacobus nu. 3. de const. Sylu. V. hora 4. q. 7.* & quando cum nota ad Legile concinuntur, debent ab omnibus de vtraque parte Chori decantari, ut post Suarez aduertit Trullench. in *Opusc. dub. 3. nu. 20.*

Post Lectiones, quæ leguntur, ut supra, sequuntur Responsoria, quæ à toto Choro recitanda sunt, non tam alta voce, sicut Lectiones: & versus, qui interpunitur, dicitur à Lectore Lectionis. Bass. *l. c. cap. 4.* Sorvbi *supra q. 5. art. 2. Castald. lib. 2. sect. 3. cap. 3. n. ult.* Capitula, Orationes, quæ dicuntur ab Hebdomadario, & alia, quæ iuxta honestam Ecclesiæ consuetudinem à singulari de Choro recitantur, satis est attentè auscultare, quia vnus in persona omnium dicit. ita D. Antonin. *p. 3. l. c. § 5.* Suarez *de Relig. lib. 4. cap. 25. nu. 2.* Vega *l. c. cas. 21.* Filliuc. *tract. 2. 3. cap. 6. nu. 148.* Rodriq. *in sum. cap. 143. nu. 2.* Quæ non dicuntur Choratim, quoniam non habent sensum. Intra se mullare, quæ profertur Hebdomadarius, & Cantor, est potius signum ignorantie, vel scrupulositatis, quàm timorata conscientie; atque ita facientes peccant venialiter. ut aiunt DD. mox citati. Canonici & si auribus intenti audire non valentes aliqua verba, vel versus, quæ ab vno in Choro leguntur, adhuc obligationi suæ omninò satisfaciunt, nec tenentur inaudita repetere. Em. S. A. *V. hyra nu. 9.* & Trullench in *Decal. lib. 1. cap. 7. dub. 16. nu. 1.* Quod si alicui placuerit, quæ auribus non percepit supplere, id non faciat, nisi post finitum Officium, ne alios perturbet. ut monent Vulpes. *l. c. nu. 12.* & Marchia. *vbi supra. diff. 6.* & quamuis non videatur arguendus in Breuiario oculis percurrent, quæ à Lectoribus recitantur, ut ipse melius intelligat, & sensum percipiat, nil secius, si alij id non faciant, consultius erit ceteros inuitari ad euitandum singularitatis vitium, prout docet Bonac

*l.c. p. 2. §. 1. nu. 12. videte cœrem. lib: 1. cap. 51. Vt Canonici Diuinum Officiũ, iuxta munus suum, studiosè, ac integrè persoluant, cauere debent à Syncopa, quæ est figura de medio tollens dictiones, & idem sonat, quod concisio. Abb. & Barbof. *super cap. 105 Dolentes de celebr. Miss.**

Qui horarias Laudes legunt, absorbendo syllabas in omnibus versibus, seu in notabili quantitate peccant grauiter, & non implèt Præceptum Ecclesię. Homob. in *Com. p. 3 tr. 14. ref. 3. Lefs. l.c. cap. 37. d. 10. nu. 56. Marchian. de hor. Can. tr. 2. tit. 3. sc̃pt. 1. Escob. tr. 5. exam. 6. cap. 5. Card. Tol. cap. 2. lib. 13 n. 6. Si verò ommissio fuerit paruz quantitatis erit tantum veniale in priuata recitatione, ad tradita per DD. statim adductos; Dixi in priuata, nam in publica poterit esse mortalis culpa ratione scandalũ. vt post alios aduertit Bulemb. *l.c. lib. 4. cap. 2. d. 2 art. 4. nisi id inuoluntariè fiat ab aliquo Canonico oblinguz balbutiem, vel quandam ingenitam consuetudinem, quam corrigere æqueat, quo casu nullum erit peccatum etiã in non pauca quantitate. Nicol. Plou: l.c. p. 1. q. 11. Azor. vbi supra cap. 7. q. 4. Verricell. l.c. tr. 5. q. 5. nu. 112. Bellarm. de bon. oper. lib. 12. cap. 18. ly. N. Canonici vnus Chori magna celeritate, Diuinũ Officiũ exoluentes, etiã si tunc non fiat verborũ ommissio, non effugiunt peccatum veniale, quia sunt causa, cur sensus eius ab alia parte percipi nequeat. Petrell *par. 3. l. c. 7. nu. 12. & grauior erit culpa Ecclesię Præsidis, qui huic defectui non resistit, quoniam faciliter potest vires sumere, & introducere tam notabilẽ abscissionem, & verborum corruptionem faciendi, quod in versibus Psalmorum nõ proferatur nisi caput, & cauda, vt ait Innoc. iij. Serm. in Conc. Lateran. à se habito. videatur Conc. Basilen. sess. 21. §. 2. Vbi sancitur, horarias preces in Choro esse dicendas non prolatione præcipiti, non cursim, non festinanter, non inter dentes, sed verbis distinctis, clavis, & moderata tarditate. Brancat. in *Epit. Can. V. Diuin. Offic. Propterea, quando vna pars Chori non expectat, vt plurimum, finem versus alterius, sed anticipat sequentem, faciendo versuum super versus agestione, lethali ter delinquit, quoniam notabiliter confunditur intellectus Diuinarum precum, & caufatur confusio in vtraq. parte Chori nequientis respectiue percipere finem, vel principium versuum alterius partis, contra cho- ralem societatem, vt notat Vgolin. de off. & pot. Episc. p. 1. cap. 19. nu. 5. Lefs. vbi supra cap. 17. dub. 10. Nau. in man. cap. 25. num. 58. in Com. tit. de silen. in off. cap. 1. nu. 19. & de Orat. cap. 16. nu. 26. Vbi id valdè deplorat, dicens hoc esse vitium multorum.****

Peccant etiam Canonici non facientes pausam, hoc est paruam moram

moram in medio cuiuslibet Versiculi Psalmorum, vbi notæ inter-
punctionum apparent, quod præcipitur teste Branc. *Leit.* in Conc.
Basilien. vbi supra; & quando moderator Chori uidet id non seruari,
sed præcipienter recitari, signum aliquod manu, vel capite faciat
indicans pausam, quæ non debet esse nimia, vel inæqualis. Ita do-
cent Sacerdot. Rom. *l.c. fol. 62.* Molphee. *l.c. cap. 1. num. 24.* Huius-
modi ommissio pause per se non est iudicanda mortalis culpa, cū
non sit tam necessaria, veluti expectatio finis versuū alterius Chori
vt ante alios adnotauit D. Antonin. *in sum. par. 2. cap. 12.* sequitur
Bonac. *l.c. p. 2. nu. 3.* Non immunes a veniali noxa illi quoque cen-
sendi sunt, qui in publico horarum penso malè distinguunt verba,
ac debitum non seruant accentum proferentes contra regulas pro-
sodiz. ita Bordon. *par. 2. conf. 56. nu. 69.* Nam sensum variant, ita-
que eruditos non parum perturbant; præsertim dum admoniti per-
sistunt in malè pronunciando. Plou vbi supra q. 11. *caut. 3.* & S.
Faust. *l.c. quæst. 142.* & qui dictas regulas ignorant tenentur se pro-
uidere de nouis Breuiarijs, in quibus etiam imperati clausulas dis-
tinctas virgulis, & punctis cernunt, & quando dictio sit producen-
da, vel penultima corripienda: ita Petr. Ancl. *de hor. Can. cap. 4. d. 7.*
nu. 5. Veruntamen vbi esset consuetudo proferendi breuè aliquod
verbum, quod iuxta prosodiz regulas esset longum, & è contrario,
seruandum esset solitum in publica Psalmodia etiam ab ijs, qui ea
rectè callent, maxime si alij moniti non adaptantur castigatione pro-
lationi; vt colligitur ex traditis per Possiu *l.c. cap. 11. nu. 6. in addit.*
Magnopere curent Psallentes in Choro solæcismos, & Barbaris-
mos euitare, quibus Populus ad irrisionem cōmoueri solet, ex
106 *cap. Sedulo, in cōtra glos. 38. d. 6. nouerint* Barbarismus fit vnius ver-
bi corruptela, & dicitur à barbaris, Archid. *super d. cap. Sedulo.*
Solæcismus verò est vitiosa verborum compositio, vt si legatur
Dominus mea, & salus meus, pro Dominus meus, & salus mea, &
deriuat ab Vrbe Soloc, vbi incolæ suam, & aliorum linguam con-
fuderunt, vt testatur Bely. *in cap. Ad audientiam nu. ult. de rescript.*
107 Canonici minores non debent de huiusmodi defectibus maiores
corrigere, sed è contra minores à maioribus tempore, & modo
benè viso fraterne sunt corripiendi, non irridendi. Turrecr. *super*
d. cap. Sedulo nu. 7. Vgolin. *l.c. cap. 19. §. 1. num. 6.* & pro maioribus
intelliguntur Præsides Chori, quorum officium non debet ab alijs
vsurpari. Petrell. vbi supra *lect. 7. nu. 1.* videatur D. Bernar. *in Spec.*
Discipl. cap. 1. vbi præsentuosum appellat, qui leni risu, vel nutu
capitis, vel oculorum circumlustratione, labiorumue compressio-
ne, aut fel n'a ione defectus focij in Choro subsannat.

Cautant

moraliter continuari in contrarietate ad præceptum ut inquit Pasqualides 375. Ghilin. *V. Bosphorus* 3. Callr. Pal. de leg. tr. 2. d. 20 p. 9. nu. 7.

Si aliquis Canonicus inconsideratè pertruncauerit, transcurrit, uel præcidat uerba, ut supra, in notabili parte in Officio Ecclesiastico unus diei, excusari poterit à culpa mortifera, dum modo ea ipsa die suppleat recitando priuatim duos, uel tres Psalmos, quos maluerit, inèpta enim, & fere impossibilis, esset repetitio uerborum ommissorum. Quod si uerba, ut supra, uel aduertenter prætermissa coniunctim minimè attingant notabilem materiam, nulla superest obligatio compensandi per æquiualens. Bonart, de hor. Can. lib. 2. cap. 24. nu. 10. & lib. 3. cap. 25. nu. 5. & totam ante cū docuit Nau, de Orat. cap. 10. nu. 60. Quia tamen integrè non recitat Diuinum Officium, non euadit Liber à veniali noxa. Ita DD.

Ab omni autem culpa, & insinuata repetitione excusatur Canonicus, qui ex rationabili causa definit aliqua uerba, uel paucos uersiculos in Choro decantare, uidelicet dum tussit, uel nates emungit, ex quibus scaturit cruor, uel paucum sermonem necessarium, cum alie facit, etiam si ob prædicta Chorum exeat. Anell. l. 2. cap. 4. d. 2. nu. 115. S. Faust. lib. 1. sup. 2. q. 140. Vulp. in Prax. cap. 5. 1. 10.

Canonici iuniores prætermittentes tres; aut quatuor Versiculos occasionem querendi in Choro Antiphonarum, uel Psalmorum, aut aliud, quæ prius præuidere non potuerunt, non peccant, nec postea id reperere sunt obnoxij. Gordon. mor. lib. 6. q. 2. cap. 2. nu. 38. Cand. ubi supra d. 29. art. 26. Marchan. l. 2. sect. 5. q. 1. Mericell. l. 2. tr. 9. q. 5. nu. 115. Canonici hebdomadarij, egrediens de Choro ad thurificandum Altare, non tenetur, dum ab alijs cantatur Magnificat, ipsum Canticum inter incensandum proferte, nec postea supplere, quia censetur Chorus communicare, quod catur, occupato in reordinata ad solemnitate Diuini Officij. Henricus in sim. lib. 5. cap. 1. nu. 8. Petrell. p. 1. l. 2. 8. nu. 22. Zarobell. *V. Officium* 24 Sanchez tom. 2. conf. lib. 7. cap. 2. d. 35. q. 4. Aluar. *R. hon. Cani* lib. 9. nu. 37. Quis Canonici, defectu Organistæ Organa pulsans in hymno, & cantico ad Vesperas, eximitur à priuatim recitando illam modicam Officij partem, quæ Organiforus alternis uicibus in his Choro respondet, dummodo attentè audiat, quæ cantantur à Choro. Carol Macign. de hon. Can. cap. 17. nu. 10. Sat. de in st. & sur. lib. 10. q. 5. art. 3. P. parimodo. Rodriq. in sim. cap. 143. con. 3. Raym. lib. 4. tract. 1. cap. 5. nu. 7. Vega l. c. cap. 21. Galen. *V. Diuinum Officium*, Sanchez ubi supra lib. 7. cap. 2. d. 16. tr. 2. Escob. exam. 6. tr. 5. cap. 5. nu. 7. Molfes. l. c. tract. 5. cap. 1. nu. 21. Aluar. & Zamba.

reli.

bell. loc: prox. cit. Ratio est, quia Ecclesia recipit illum Organi sonum, tanquam partem horarum Canoniarum. Ita Lezzan. in sum. tom. 4: V. Officium nu. 11.

- Intellige, dummodo reliqua Officij efferat in Choro; si enim a principio Vesperarum usque ad finem fuerit extra Chorum, in loco, ubi est Organum, ut ad ipsum tangendum presto fit, in fine omnium Psalmorum, iuxta dispositionem Cœremonialis, erit adstrictus eisdem Psalmos per se percensere, aut saltem partem, quā unus Chorus cantat, audire, & alteram pronunciare submissa voce, & sic non solum respondebit mandato Ecclesię, de Officio integre recitando, sed etiam instituto Chori, & consequenter erit particeps distributionum, ut colligitur ex his, quę tradunt DD. Rarim citati. Dixi in defectum Organistę, alias Canonicis non potest esse Organista, & satisfacere Choro, ac suo muneri Canonicali; quia aliud est Officium Organistę, aliud Canonici. Moron. resp. 67. nu. 57. In Matutinis, & Vesperis solemnibus regulare est ex Cœrem. Episc. lib. 1. cap. 28. Ut primus Versus Canticorum, ac primus, & ultimus hymnorum, & quibus genuflectendum est, nec non Gloria Patri, &c. ad omnes Psalmos, & cantica decantentur a Choro, non ab Organo, & si versus immediate præcedens fuerit pariter a Choro decantatus; expulso, si Chorus concinerit Versiculum hymni, quem immediate consequitur alia Strophia continens versum in quo genuflectitur, non intercalatur sonus Organi, inter has duas strophias: sed cantata antecedenti a Canonicis in Choro, nulla facta mora, neque Organi interpositione, continuatur a Choro subsequens Versiculus, in quo genuflectitur; idem fit, si sequatur ultima Strophia, vel Gloria Patri, &c. Ille est sensus cœremonialis mox citati. Rationem autem prosequendi ut supra, esse sentio, ut Populus, audiens cantum sic continuari, excitetur ad deuotius, & attentius audienda; & considerata illa uerba mysterioris pleniora; atque, Organi cantus non est tanti faciendus ad veram Dei glorificationem, prout cantus Sacrorum Ministrorum, ut obseruant Nau. de Orat. cap. 16. nu. 46. Carol. Macign. de hor. Can. cap. 87. nu. 9. & Molan. de Can. lib. 2. cap. 40. & ideo non adhibetur in Cappella Papę, ut notat Suarez de Relig. lib. 4. cap. 8. nu. 7. Huic nostrę Cœremonialis expositioni robur addit, quod licet Organum, dum pulsatur, dicatur cantare; Vnde in Festo S. Cecilie Ecclesia dicit, *Cantantibus Organis*; & tempore Aduentus *Canite tuba in Sion*; id accipitur improprie, & dicitur quasi cantare. Castr: ubi supra. Escob. tr. 5. exam. 6. cap. 5. num. 70, & consequenter non vere, sed fictē canit, dum sonat. Hounded, conf. 85. n. 15. Vol. 1.

At

At verò, si tangeret Organum in præfatis versibus Priuilegiatis, & ex inde à Choro canerentur, neuiquam dici posset Organum tunc cantasse, nec verè, nec figuratè; & ita ut supra ad mentem Cœrem. l.c. obseruatur in Metropolitana, & Collegiatis Bononiz, ac in hac Ecclesia, tam ante, quàm post Collegiatæ erectionem, contra quem vsum, legis subsistentiam habentem, se opposuerunt quidam Canonici iuniores, & exposuerunt S. R. C. hic altercationes oriri circa modum pulsandi Organum, supplicantes ad dirimendas lites, mandari, seruandum vsum Ecclesiarum Vrbis, in quibus aiebāt sonum Organi in præfatis versibus priuilegiatis interferi. & Sac. Congreg. respondit. *Stylus Romanus laudabilis: Quod rescriptum, cum tantummodo cadat super qualitate laudabili, quæ necessario requiritur, ad hoc, vt possit licitè obferuari Stylus localis, per se non arctabat ad eius obseruantiam extra Urbem Romanæ: glos. in cap. Nolite dec. 11. Abb. in cap. Bone nu. 1. de postul. pral. Fely. in cap. Rodolphus nu. 22. de rescript. Benzon. ad stat. Urb. lib. 1. cap. 75. nu. 4.* Orbis enim non tenetur seruare consuetudinem Vrbis, maxime vbi adest contraria Cœrem. dispositio, vt tradunt Suarez de leg. lib. 7. cap. 16; & Bursatt. cons. 129. num. 72. Tamen, quia dd. Canonici iuniores persistebant in sua opinione, Abbas, & Canonici veteres habuerunt necesse per Procuratorem, recurrere ad eandem Sac. Congreg. exponendo, preces iam potestatas, super continuatione Organi in versibus priuilegiatis, fuisse contra voluntatem sanioris partis Capituli, modò instantis in hoc seruari cœremoniale, & Sac. Congreg. ambabus partibus auditis sub die Septembris 1646. determinauit, ut infra, *Seruetur Cœremoniale, circumscripto alio Decreto inaudita parte obtenta.* Ex quo patet, verum Cœremonialis sensum esse quem conuimus. siquidem opus est alterutrum omnino fieri, nempe Organum vt supra interponi, vel non, sed à S. C. ob litteratū fuit assertū Decretū per quod pars aduersa aiebant interferi, ergo non est interponendum Organum inter præfatas duas strophias, & versus priuilegiatos. Et ne deinceps alia posset nasci controuersia circa dictum Organici sonum, dimissis litteris executorialibus A. C. super vltimo Decreto obtentis, vt celerius finirentur lites pro quarum extinctione Sancta Ecclesia quotidie Deum precatur ad Sextam, per me, à maiori parte Capituli deputatum, solummodo exhibitum fuit in Tribunali Curie Episcopalis Sarzanæ, mox insinuatū S. C. Decretum, & Illustriss. D. Episcopus visis, &c. me instante, mandauit, continuandum in versibus priuilegiatis sonum Organi iuxta cœremoniale, & vsum huius Ecclesiæ sub pœna suspensionis à Diuinis.

Diximus nonnulli ius non esse Episcopo huiusmodi censuram imponere, sibi illi quid dicitur. Valer. de diff. utr. for. p. abs. solutio n. 20.

115. Affirmant is non posse Episcopum Declarationibus Sac. Congreg. ad omnes preceptas pro earum executione: quæ doctrina non applicatur in casu nostro. Idem quia Decretum fuit emanatum a iudicibus paribus, quibus, licet Episcopus non sit iudex in enodandis dubiis super Rubricis exortis. S. R. C. Visen. 21 Junij 1607. Attamen obligat opus & Capitulum, & Canonicos ad observantiam ceremoniarum sub consilio, & pœnis pecuniariis. Ita de mente Sac. C. dicens Episcopus sum. V. Ceremoniale nu. 10. Gattani eod. V. in addip. prædicta vero Organici sonitus continuatio est secundum regulas ceremoniales; Barbi. Jo. de. v. f. Regulari est. Non igitur latet, huiusmodi regias in pluribus Ecclesijs etiam bene temperari, non servari: sed Organum interponi interdum, versus privilegiatos, cantantibus etiam in Canonici in Choro eisdem versus, quæ consuetudo est laudabilis. Ita censuit S. C. pœnes Barbat. in sum. collect. 78. & 337. nu. 1. Vbi autem sunt receptæ: vel in Collegiis novis. sunt servandæ quib. collect. 78. nu. 1. 7. nota idem in sum. 21 d. V. omnib.

Quando etiamque Organum fit et canit in hymnis, canticis, &c. iuxta ceremoniales: vel etiam in Psalmis iuxta præscriptam Ecclesiasticam consuetudinem alternatim cum Choro: Canonici ibi existunt, ut satisfaciant præcepto de Divino Officio integrè recitandum: debent aliquem deputare, qui ibidem distinctè & altè pronuntiaret, qui ab Organo cantari figurantur, vel ea quiuis de Choro suppressa voce dicat: ut advertunt Bonac. de hor. can. d. 1. q. 1. p. 1. 3. nu. 4. Trullen. in Decal. lib. 1. cap. 7. d. 16. nu. 31. Bonarij. l. c. lib. 2. cap. 28. p. 1. 1. Nisi forte cum Organo Musici cantent, quod casu satis est attendi audire. Casti. Pal. de hor. can. d. 3. p. 1. 4. nu. 7. 1. 1. 1.

Hic adnotandum, non esse in manu Organici Sacra Officia prolixo sono præterire, ac auditores fatigare, suam attentionem ostentando, ut ait Molani de can. lib. 2. cap. 40. cum potius teneatur ad naturam, vel signum datam a Magistro ceremoniarum Organi rationi desinere. adnotata hoc tit. in Cerem. Episc. Sonus Organicus debet esse brevis, & parum plus persuerare cantu Gregoriano, qui silente Organo fieret in Choro. Nam de Orati. cap. 6. num. 51.

117. Quando Organum in Divinis Laudibus non pulsatur, tenentur Canonici versus ad sui lateris Chorum pertinentes, alta voce effere, & versus alterius Chori attentè audire: quod si quis partem sui Chori humili voce pronunciet, & alteram cum debita attentione audiat, mandato Ecclesiæ de Horis Canonici priuatè legendis satisfacit. Tab. V. hor. d. 34. Lessi. de iust. & iur. lib. 2. cap. 34. dub. 23. nu. 18.

hora. Homob. in com. p. 3. q. 18. cap. 3. Tambur. de iur. Abbatiff. d.
15. q. 13. Marchan. tom. 2. tract. 3. q. 3. Minus excusatur à cantu Ca-
nonicus Nobili genere natus, ut loquunt Vgol. l. c. cap. 19. §. 1.
qu. 4. Berrach. in reperi. P. cantare. Fauet Io. Andr. in cap. Clerici de
vit. & bon. Cler. nu. 5. dicens, Cantare in Choro nemo erubescat, & so-
lius sit Principis. Laudatur enim Rex Regnum, & Dominus Do-
minorum, à quo quivis mentem linguam, & uocem benigne rece-
pit. Quader hoc Regius Psalter Psal. 28. In templo eius omnes dicent
gloriam, & ipse non reputavit indignum sua Maiestate Dei Lau-
des publice canere ante Archam. Et CHRIS TUS Dominus Altis-
simi Dei Filius, cuius omnis actio nostra fuit instructio, hymno-
dia usus est. Matth. cap. 26. ibi Hymno dicto, ubi nonnulli legunt
& cum Hymnum cecimisset, cuius Hymni præcisa uerba refert Ba-
ron l. 6. Anno Domini 34. *plena non estimo, sicut in illo sint, dicit*

120 *Confundantur itaque qui non sunt Elij Principis, nec Nobili-
Profapia procreati, & etiam in Choro sunt nimis delicati, facien-
tes sicut Simia, quæ tantum mouet labia, & non auditur. Et quod
intollerabilius est, affirmare non dubitarunt satis esse submissa
uoce recitare, dum in Choro maior Canoniceorum numerus alta
uoce recitat Horum insipientiam acriter increpat Host: loc. prox-
eis. & merito, cum scire deberent, non extare maiorem rationem de-
uon. quam de aliis Choro mancipariis, alioqui omnes Canonici
posset huiusmodi ineptiam excusationem adducere, & humili-
uocæ recitare, sique deficerent canonicæ Spiritualia, & Ecclesiæ, ac
Populi seruatio non esset sufficienter prouisum, ut notat Vgolubus
supra Com. it. lib. 1. q. 61. nu. 1. Garc. p. 3. cap. 2. nu. 530. ubi dicitur
Non diffiteor in aliquibus Ecclesijs, ubi sunt quamplures Cap-
pellani, quibus ex Præbendis Canonicalibus fuerunt distributæ
121 portiones cum onere Diuinum Officium assidue decanandi. Ca-*

Dempra præfata consuetudine immemorabili, tenentur Cano-
nici, & Dignitates omnes, & singuli per se Divina [Officia decan-
tare in Cathedralibus, & Collegiatis, etiam si ibi inferantur Cap-
pellani. Vega *loc. cit. de hoc. can. c. 1. Monetti. de dist. p. 2. q. 1. num.*
18. & ita determinavit S. C. relatore Comit. lib. 1. c. 62. num. 3.

and

0

Veruntamen

Veruntamen, in his terminis, non improbatnr consuetudo dimic-
tendi Cappellani pondus procedendi ad Falcistorium pro cantan-
dis Antiphonis, Responsorijs, & similia, præsertim, quia hi sæ-
pius maiori canendi peritiã calleant, quam Canonici. S. Faust. l. c.
lib. 3. q. 12. Viuian. de iure patr. lib. 15. cap. 3. num. 807. At ubi non
existunt Cappellani, omnes a suis sedibus procedendi ad Legile, ac ibi
notas Gregorianas canendi omnes, & singuli Canonici subire tenen-
tur. vt post alios considerat Moner. de distrib. par. 2. quest. 2. & sta-
tuuntur in nostris Constitutionibus Synodalibus, quæ obligant, tam
Canonicos, quàm Dignitates, ut in indiuiduo docet Barb. de off. &
pot. Episc. alleg. 34. & semper dum a cœremoniali præscribitur mo-
dus conueniendi in Chorum, & rei similis, comprehenduntur que-
cunque Dignitates, S. C. apud Marzill. l. c. fol. 161. Arnard. vbi supra
par. 2. cap. 1. in fin. Et ita etiam declarauit S. R. C. maxime si nume-
rus Canonicoꝝ sit exiguus; & refert Nicolius in fior. N. Canonicoꝝ
c. 29.

Si Legile omnes Choro deinde non capiat, Canonici Dignita-
tes liberi iudicari debent a supradicta accessione ad Legile, dūmo-
do in sua Sede content notis eo modo, quo melius possunt. vt in-
nuat Trullen. in Opusc. dub. 2. nu. 24. & ita absque perturbatione
iuniorum seruatur in Ecclesijs benè regulatis. Non sunt autem ex-
cusabiles Dignitates, & Canonici non accedentes ad cantandum,
vt supra, eo quia ignorant cantum firmum, quia tenentur addisce-
re; alias grauitèr peccant, vt aiunt Innoc. super d. cap. Dolentes de
celebrat. miss. Aluat l. c. V. hora canonica n. 27. & alij apud Henrig.
in sum. li. 6. p. c. 31. lit. G. Nam vnusquisque tenetur nosse, quod est
necessarium ad suum munus rectè exequendum, cap. fin. de arat. &
qual. Ord. Guazzin. vbi supra lib. 2. def. 2. cap. 15. nu. 1. Atque hanc
peritiã cantus Firmi esse qualitatẽ necessariam in Canonicis,
pro celebrandis Horis Canonicis, ac Missa Solemni docent glos. in
clem. 1. de concess. prob. Henrig. loc. citat. in c. 18. eod.
tit. in nouiss.

Hinc mandat Conc. Trid. in Cathedralibus erigi Seminarium,
vt Clerici, inter cœtera, addiscant cantum, ac deinceps in suis of-
ficijs ritè, & congruè deseruiant, consonat, quod inquit Mirand.
l. c. p. 1. quest. 37. art. 5. his verbis, sicut indecens, & perniciosum
est militem armis uti nescire, ita aspicere in Choro Canonicum cantus
Gregoriani modulationis expertem; sed de hac materia copiosus re-
dibit sermo infra lib. 4. Non erit intempestiuum hic discutere,
verum Canonici in Choro Officiũ Ecclesiasticũ cantare tenean-
tur, ita vt non sit satis illud alta voce recitare, opinantur permulti
requiri.

- discrepent vasa aurea, argentea, & aenea, vñ in his terminis potat S.
 Anthonio *l. 2. par. 1. tit. 9. cap. 12.* Verum est, quod si forte alicuius
 Canonici vox sit tam intemperata, & aduersa, ut auditorum aures
 non parum offendar, inconducibilis erit, istum cessare, à cantu,
 submissa voce Divinum Officium proferendo, ita docent Durand.
de Div. off. lib. 5. cap. 2. nu. 67. & Petrelli vbi supra *l. 8. nu. 3.* ne de
 isto dicatur, *Anser inter olores.* Si contingat alicui Horæ canoni-
 cæ cantum figuratum adhiberi, nemo ex Canonicis tenetur ad huc
 115 iusquædam concentum, quia iste cantus pertinet ad Sæculares, & cā-
 tus firmus ad Ecclesiasticos, ut notant Card. Tol. *sue Instr. lib. 12.*
cap. 10. nu. 61. & Castr. Pal. loc. prox. cit. *pum. 3. nu. 12.* Nec in Eccle-
 sijs est necessarius, nec præceptus, S. Faust. *de distr. q. 1. 12.* Bonac-
 eod. *tit. d. 1. q. 1. p. 3. nu. 4.* Vian. *l. c. cap. 3. nu. 39.* Poterit tamen
 quivis Canonicus, benè instructus in hoc cantu, cum Musicis, se
 Choro coniungere, & cum his canere choratim, vel in univrsum
 Psalmos, & hymnos; & sic publicæ, ac privatæ satisfaci. Psalmi
 dic. QD. mox cit. *Laym. Mar. lib. 4. tit. 2. cap. 7. n. 3.* Si verò, aliquis
 116 Canonicus peritus Musicus præflet cantui numerofo, ipsum tan-
 tum dirigendo, & nil canendo, non satisfaciet legi de Canonicis
 horis recitandis, sed benè obligationi Choralis, ut advertit post alios
 Petrelli *l. c. l. 8. nu. 11.* Idem sequitur de alijs Canonicis in suo
 stallo audientibus cantum figuratum, qui duntaxat à Musicis sit
 in omnibus Psalmis Vesperarum Solemnium, dummodo habitu
 choralis induti reuerenter intersint, ut tradunt Pasqual. *p. 1. dec. 408*
 & Lessi *de iust. & iur. lib. 2. cap. 34. d. 33. nu. 185.* Cantus figuratus
 cum debita moderatione factus condecorat Festi Selenitatem,
 Populum ad Deuotionem monet, & cantores ad honestam spiri-
 tus voluptatem excitat, Macign. *de bon. Can. cap. 61.* Henriq. *in sum.*
lib. 1. cap. 11. nu. 1. Bellarm. *l. c. cap. 16.* & est nobilior cantu firmo,
 Bertachin. *in repert. V. Musicus.* Mar. Ant. *Var. lib. 1. resp. 8. n. m. 2.*
 vbi refert connumerari inter illustres disciplinas, quàm obrem non
 placet, quod ait Basseu. *l. c. V. horæ Can. 4. num. 50.* & ante eum alij
 apud Monet. *de distr. par. 2. quest. 12. nu. 5.* assentes, non expe-
 dire Canonicis etiam in Ecclesijs se admiscere cum cantoribus
 cantus figurati, cum non deceat Canonicorum gravitatem.
 Certè consensio in Ecclesia prohiberi non solum Canonicis, sed &
 Laicis, quosdam sonos, & cantus vanos, qui potius in serpiunt au-
 rium curiosarum voluptatis, quam prouocatio i ad pietatem, & op-
 deuotionem infirmorum, displicent Deo huiusmodi sceleris arrip-
 tiliæ, & melicæ leuitates, ut docent uterque Thom. *2. 2. q. 91. art. 1.*
q. 93. art. 3. Videatur Bellarm. *de bono per. lib. 2. cap. 17. V. l. 10. 3.*
 dec. 6.

- dec. 6. q. 9. *pun vnia.* Fum. in sum. *P. Cantus*, qui ostendunt, quando in his committitur culpa mortalis, & quando ventalis, & latè Bonart. *l. c. lib. 1. cap. 14. nu. 16:* ubi monet Ecclesie Præpositos ad inuigilandum, ut cantus, & soni sint pij, ac distincti, & Domui Dei, ac Diuinis Laudibus accommodati. Circa publicam Diuini Officij celebrationem, duz circumstantiæ, siue modus præcipiuntur in *cap. dolentes de Celebr. Miss.* videlicet, ut fiat studiosè, ac deuotè, cum enim Homo constet ex corpore, & Anima, debet DEO Creatori retribuere corpore, videlicet, ore, ac externis cæremonijs, publicam Psalmodiam studiosè, ac integre proferendo, quod pertinet ad primum modum, de quo diximus Secundus, modus significatus per aduerbium deuotè respicit animam, & consistit, ut internis actibus Diuinæ Preces deuote persoluantur, quibus cõsonant verba Eccles. 39. *Ore, & corde collaudate nomen Domini.* Insummata deuotio in horis Canonicis bifaria accipitur. Primo pro dulcedine illa Spirituali, quæ prouenit ex recitatione Officij Ecclesiastici. Sanchez *conf. lib. 7. cap. 2. dec. 20. nu. 2.* Siue pro animi promptitudine ad Deum laudandum, ut docent D. Thom. 22. q. 82. *art. 1. Bellarm. l. c. cap. 19.* Secundo sumitur pro attentione, seu præstantia mentis; ad id, quod in horarijs precibus pronuntiatur. Med. *tr. 6. C. de orat. q. 17. Azor. tom. 1. lib. 7. cap. 5. q. 6.* Vnde in Diuino
- 127 Officio potest haberi attentio, & deuotio Macign. *cap. 90. num. 63.* Vane. *l. c. lib. 3. cap. 15.* De ratione antedictæ Deuotionis est, vt Canonici seruire spiritus concepto laudationes Dei cum gaudio, & animi exultatione decantent, iuxta illud Psal. 118. *Quam dulcia faucibus meis eloquia tua* ita notant Conc. Basilien. *sess. 22. tit. Quoq; modo recit.* Mirand. *l. c. p. 1. q. 37. art. 2.* Et S. Ecclesia docet Diuinas Laudes esse persoluendas alacriter, ut grata sint DEO, cui non placent seruitia coacta. *cap. firm. 23. dist. Hilarem enim datorem diligit Deus:* inquit D. Paul. 2. *Cor. cap. 9.* In primitiua Ecclesia erant Canonici in Choro spiritu feruentes, & Orationi instantes, absolutroq; Officio diurno, summopere optabant quantocitius reuerti ad Nocturnum, quia Spiritualem dulcedinem gustabant in Diuinis Officijs. ut ex s. ex his 27. q. 7. obseruat Soti ubi supra *art. 1.*
- 128 At nostra tempestate permulti anxie currunt ad Canonicatum, eius luctum temporale diligenter curant, honoris gradu valde lætantur, in publica verò Officij persolutione sunt desides, pigri tantquam testudines, vt vræ præcis verbis: Baldi in *cap. Cum M. n. 20. de consit:* Huiusmodi pensam graue dicunt, nilque ab his attendi uidetur, quàm ut finiatur Officium chori, dolentes quando Officium est longum. ut innuit Host. in *sum. tit. de Cler. excom. Ministr.*

Horas

- 129 Horas canonicas in Choro recitantes, absq; præfata interna cordis Deuotione, venialiter tantum deliquunt, si alias externis actionibus suo muneri respondeant, quia Ecclesiæ precepto, & obligationi Choralis satisfaciunt Nau. *de Orat. cap. 20. nu. 58. & Vulp. in Prax. cap. 5. nu. 46.* Immo huiusmodi Deuotione carentes, & eam concupiscentes, nulla ob id implicantur culpa. Plou. vbi supra, maxime si ipsam habere procurent, se ad Diuinas Laudes præparando. iuxta illud Ecclesiæ. cap. 18. *Ante Orationem præpara animam tuam.* Quæ præparatio duplex est, remota, & propinqua; Ad remotam pertinet, quod Canonici orantes, vt Ministri Ecclesiæ, existant in gratia, alias non merentur, neque sibi acquirunt temporalis supplicij relaxationem. Val. *tom. 2. disp. 8. q. 1. pun. 3. & tom. 3. disp. 1. q. 10. pun. 2.* Non tamen peccant Diuinas Preces fundendo, etiam si Officio hebdomadarij fungantur, vt docent Card. Turrecr. *super cap. Cantantes d. 92.* Couar. in *cap. Alma mater de sen. excom. 5. §. nu. 2.* Sa *V. horæ nu. 18.* Licet alij contrarium sentiāt, Consulendū est autem cuicumque, mortali crimine grauato, vt, antequam choram adeat pro Diuinis Officijs celebrandis, purget Animam suā à culpa per Confessionem, vel saltem per contritionem, vt eius Orationes sint habiles ad sibi, & Populo satisfaciendum, merendum, & impetrandum. Bonac. *de Sacram. d. 1. q. 4. par. 3. nu. 4.* Bonart. *lib. 3. cap. 26.*
- 131 Ad propinquam præparationem optimum erit, dum quis in hoc Diuino opere agnoscit se indeuotum, recogitare se stare coram DEO, qui, vt cantat Ecclesia, actus nostros prospicit, & sic internam Deuotionem ab eo postulare, considerando, Diuinas Laudes decantare esse occupationem, quam cuius caput facere in Cælo per secula. Quod si his adhibitis adhuc existat, in Spirituali ariditate positus, non tristetur, nec turbetur, quia Deus acceptabit hanc bonam voluntatem pro opere; & sciat, quod sicut voluptas, atq; sensibilis deuotio non habet gratiæ certitudinem, vel moralem, ita è conuerso indeuotio, & ariditas non sunt signa peccati. Em. Rodriq. in *sum. tom. 2. cap. 52. circa fin.* Nec deuotio sensibilis est necessaria, vt actus nostri sint meritorij, immò interdum plus metentur non habens talem Deuotionem, siquidem sapè ex illa dilectione aliquis ansam superbiendi desumit, & ex illa ariditate occasionem se humiliandi coram Deo; vt exemplis, & doctrinis conclusionem exornant Alphons. Rodriq. in *suis exerc. spirit. par. 1. tract. 5. cap. 19.* & Ferrar. in *Port. ad ater. p. 1. §. 10.* Et hæc sufficiant de Deuotione primo modo accepta, ex natura sua solita in Diuinis Officijs causare attentionem, quæ secundo modo sumpta. necessariò requiritur.

requiritur ad satisfaciendum Diuini Officii præcepto, quod habetur in *d. cap. Dolentes*, vbi Ecclesia præcipit actum externum, scilicet recitationem horarum canonicarum, & internum, videlicet mentis attentionem, vt notat Grat. *lib. 2. cap. 28. num. 41.*
 Et quia nuiſ aliqui non improbabiler teneant obligationi dicendi Officium ſatisfieri, & lethalem culpam non committi ab eo, qui voluntarie, & ex induſtria diſtractus horarias preces perſoluit, dummodo omnia verba Sacra exactè pronunciet. Ita Hoſt: Archid. quos refert, & ſequitur D. Anton. 3: p. tit. 13. cap. 4. §. 8. Ang. in ſum. *h. hora nu. 28.* Sylu. *cod. V. q. 5.* Roſell. & Tab. *cod. V. Comit. lib. 1. q. 62. nu. 5.* Valer. vbi ſupra *V. Hora Can. nu. 1.* Agid. Comack de *S. d. cran. tom. 1. q. 83. d. vnic. nu. 289.* & aliſ apud March. *l. 2. tr. 2. cap. 12.*
 Præcipua ratio, ex qua mouentur, ea eſt, quia Eccleſia non punit, nec iudicat actus internos, *cap. Chriſtiana, cap. Erubescant. 32. diſt. cap. Cogitationis de pen. d. 1. cap. Tu nos de Simon. At proſectò verior ſecurior, probabilior, & receptior eſt ſententia aſſeuerantium attentionem internam in caſu noſtro ab Eccleſia præcipi ſub peccato peccati mortalis; ſic docent Suarez de Relig. *tom. 2. tr. 4. lib. 4. cap. 16.* Heuriq. in ſum. *lib. 5. cap. 15. nu. 2.* Val. *l. c. pun. 10.* Tol. *lib. 2. cap. 13.* Leſſ. *loc. cit. 37. d. 1. nu. 64.* Filliuc. vbi ſupra *cap. 8. num. 252.* Eſcob. *tr. 5. cap. 13. ex. am. 6. nu. 59.* Laym. *lib. 4. cap. 5. tr. 1. nu. 10.* & cæteri. & ducuntur hoc indiſſolubili argumento. Oratio eſt aſcendens in intellectuſ in Deum. Bellarm. *tom. 4. vbi ſupra cap. 1. DD. mor. cit.* Ergo requirit actum internum, ſine quo non eſſet vera oratio; idque pie, ac doctè conſiderant Bard. in *explic. Bull. Cruet. p. 3. tr. 5. ſect. 1. nu. 12.* Marchan. *l. c. tract. 2. ſect. 1.* Squill. vbi ſupra *num. 37.*
 Nec obſtaculum facit, Eccleſiam actus internos non iudicare, quia hoc accipitur in Foro Fori; non in Foro conſcientiæ, vt præter cæteros bene obſeruat Azor. *p. 1. lib. 10. pap. 12. q. 62.* Sicut hæreticus purè mentalis non remanet Excommunicatus ob Conſtitutionem Eccleſiæ excommunicantis hæreticos, ſed non eximitur à grauiſſimo ſcelere, à quo tamen abſolui poteſt à quolibet Confeſſario. Finell. de *caſ. ref. cap. 5. nu. 2.* vel dic Eccleſiam poſſe præcipere actus internos, quando cum aliqua exteriori actione coniunguntur, prout in caſu de quo loquimur copioſè ſcribit Franc. Valente in *Conc. inr. di. 4. ſect. 6.* & Bard. vbi ſupra. Præſata attentio non ſolum debetur in Horis Canonicis, ſed in alijs Orationibus non præceptis: Leſſ. *loc. cit. dub. 11. nu. 62.* Ratio eſt, quia ſi quis vult alloqui Deum, tenetur id agere decenti modo. Val. *22. d. 6. q. 2. p. 12.* Molſes: *l. c. nu. 98.* Quemadmodum Medicus, non ſtipendiatus,*

diatus, non adstringitur Infirmos Visitare, si tamen vellet Mederi, tenetur benè mederi.

- 135 Aduertendum autem, quod qui mentis euagatione vitro distringitur in Oratione, quam facit ex Deuotione, non peccat plus quam venialiter. *Sot. de inst. & iur. lib. 10. q. 5. art. 5. Guadagn. in Thef. fol. 34. Petrell. l. c. l. 2. 9. nu. 4.* Attentio in Diuinis Officijs requiritur tam in priuata, quam in publica Psalmodia, expressius tamen mandatur in allegatis iuribus, & seuerius prohibentur insinuatæ actiones, quæ vix absq; scandalo Chori fiunt, & non solum propriâ sed aliorum Deuotionem, & attentionem lædunt, vt considerat Nau. *de Orat. cap. 13. nu. 17.* Attentio in horarijs Precibus debita est triplex, materialis litteralis, & Spiritualis, prima cõstitit in habendo attentionem ad verba, ne vnum verbum pro alio dicatur, ne vè quid omittatur. Secunda est, qua attenditur ad significatum, siue verborum sensum, quæ proferuntur in Precibus. Tertia dirigitur in DEVM, vel Paradisi Gaudia, siue Fidem, Spem, & Charitatem, vel CHRISTI Passionem, vel alia Diuina Mysteria; & quælibet, ex his tribus numeratis attentionibus, est sufficiens ad respondendum Præcepto Diuini Officij, & ad satisfaciendum, merendū, & impetrandum. Valen. *iom. 3. d. 6. q. 2. p. 10. §. 4. Grass. p. 1. decis. lib. 2. cap. 52. nu. 8. Tolet. lib. 2. cap. 13. Pellizzar. de mon. cap. 10. sect. 3. nu. 291. March. l. c. p. 6. w. 2. cap. 12. nu. 1.* Sed aduertendum secundam, vel tertiam non sufficere, nisi Sacra verba integrè, & distinctè in Horis Canonicijs proferantur. vt adnorarunt Med. *l. c. quest. 14. in fin. Less. ubi supra dub. 1. num. 69. & Fusius Macign. de hor. Can. cap. 85. nu. 76. & seq.* Ex quo prima attentio, nempe ad verba, & si a DD. dicatur aliarum minima, est tamen magis necessaria, præcipuè Canonicijs in Choro, qui hac prima, attentione, Præcepto satisfaciunt, etiamsi voluntariè excludant secundam, & tertiam. Bonac. *l. c. q. 3. pun. 2. s. 2. n. 5. v. r. f. Ex quo fit.* Pragof. vbi supra lib. 10. dis. 22. s. 3. nu. 12. Arm. *in fin. v. horan. 19. Bosemb. in Med. l. c. nu. 7. Marchan. Less. Laym. Filliuc. Azor. Guadagn. & Escob. loc. supra cit.*
- 138 Intellige, si adsit animus Orandi, & aliqua interna attentio saltem confusa, ad Deum. ita DD. mox cit. Quamuis autem præstantior sit attentio ad Deum, quam ad verborum sensum, satius erit Personis litteratis contemplationi nō assuetis sensum Orationis ponderare, quam Suprema contemplari, niuis autem peritis verborum sensum non capientibus, conducibilis erit in recitandis Horis Canonicijs mentem ad Deum attollere, & sic perageant satisfaciunt, merentur, & impetrant, quamuis quæ legunt, non intelligant. Pett.

de Anch. & Ant. de Butr. *super d. cap. Dolentes*. Vnaquæq. supradictarum attentionum diuiditur in æqualem, & virtuales, actualis est, quando quis actu attendit ad eam unam, videlicet ad verba, vel sensum, vel ad Deum. Virtualis contingit, dum quis eadem actuali gaudet initio Precum, at in prosecutione inuoluntariè distrahitur ad profana. Ang. Med. Laym. Tol. Petrell. Bizzoz. loc. statim assignatis, & dixit D. Antonin: *in sum. par. 3. tit. de Hor. Can. cap. 4*. Vbi concordant horarias Preces eiusmodi virtuali attentione persoluentes Præcepto satisfacere, ac meritum sibi acquirere, dummodo procurent Diuinum Officium voce integrè pronunciare. Et vbi mentem vagari perceperint, animum ad secundam, vel tertiam attentionem æqualem reuocent: Abb: *in Clem. si Dominum de Relig. dom. Candi. l. c. dlz 5. art. 28. dub. 5*. Atq. prædicta clarè suadentur ex *d. cap. Dolentes*, vbi non absolute mandatur, Diuinum Officium recitari deuotè, sed quantum Deus dederit; etenim non est in potestate nostra, quin interdum distractionem patiamur, cum sit nobis cor vagum, & mobilius omni mobili: ut post Boertium dixerunt Io. And. & Abb. *super eod. cap.* & fatetur Vital. *super Clem. 1. de celebr. Miss. n. 20*. dicens, corde vagare sæpè mihi, & tibi accidit, idque Propheta Psalm. 39. confirmat his verbis, *Cor meum dereliquit me*.

Verum est, quòd si Canonici aduertant, se à debita cordis attentione in notabili parte Diuinorum Officiorum auocari, & de hoc non curant, mortiferè delinquant. ita Lezan: *in sum. par. 1. cap. 12. nu. 12*; & alij communiter. Excusantur autem à mortali, dum non plenè aduertunt se distrahi, vel tantum sunt negligentes in animo retrahendo à vanis cogitationibus. Vasquez vbi supra *dub. 3. num. 106*. Sa. *V. hora can. nu. 19*. Caiet. *in sum. eod. V. Escob. loc. 6. tract. 5. ex am. 6. cap. 9. nu. 70*. Quòd procedit, licet negligentia in repellenda vagatione esset crassa, vt cum alijs non improbabiliè asserit, Petrell. *l. c. lect. 5. num. 6*. Ratio est, quia ad incurrendam culpam mortiferam, opus est, vt data opera quis diuagetur, ac perfectè aduertat se aliena à dictis tribus attentionum speciebus excogitare; ita in puncto docent Caiet. 22. q. 83. art. 13. & alij plures, quos non reiecit Boss. *in tract. de scrupul. 5. 9. num. 127*, & quamuis Sor. *de inst. & iur. l. c. q. 5. art. 5*. Existimet vagari ex negligentia crassa in Officio Ecclesiastico, esse ac si consulto id efficeret, quod est mortale, idemque docet Bonart. *l. c. lib. 2. cap. 3. §. nu. 21*. Comparando negligentiam crassam voluntario: nil fecius id in hac materia non esse admittendum, sentiunt Marchan: vbi supra q. 1. Suarez quem refert, & sequitur Trullen: *in Opusc. d. 3. nu. 16*. Sanchez *conf. to. 2. lib. 7.*

lib. 7. cap. 1. d. 18. nu. 15. & alij Magistri valdè docti, quos ibi tacito nomine refert; Canonici dormientes in Choro per notabilem partem Horæ canonicæ non satisfaciunt Præcepto Ecclesiæ, neque Chori, & consequenter peccant mortaliter, si non suppleant. Ita Nau. in cap. Quando nu. 2. S. Faust. l. c. q. 90. & 141. Qui verò somno vim faciunt, & dormitando recitant cum tali attentione, quod cognoscant non prætermittere quæ ipsi pronunciare, uel audire teneantur, licet ob grauitatem, & molestiam somni non attendat ad eorum sensus, nec ad tertiam attentionis speciem non committūt mortale piaculum, quia non deest sufficiens attentio. Ita S. Faust. l. c. q. 90. in fin. Anell. d. 4: cap. 7. n. 15. Sanchez loc. cit. dub. 33. n. 1. Qui verò ex desidia somnolentiam non expellerent, vel sunt negligentes in euitandis vanis cogitationibus, quamuis hæc non sint nisi leuia peccata, operantur, quod ipsorum Orationes non euadant tunc tēporis meritorie, nec satisfactorie, nec impetratorie. Bonart. lib. 3. cap. 19. nu. 17. Quibus bonis, licet, vt diximus, non sint expertes, qui virtuale tantum habent attentionem, tamen nec hi consequuntur illam mentis refectionem, quam Deus communicare solet ijs, qui inter horarias Preces recitandas formalem retinēt attentionem. D. Thom: 2. 2. quæst. 83. art. 13. Idcirco solliciti sint Canonici de huiusmodi actuali attentione, pro qua in toto Diuino Officio conseruanda à me fuit quæsitum. An melius sit in Choro

141 Horas canonicas memoriter recitare; & respondi, salutaris esse præ manibus Breniarium habere, & legendo Sacra verba pronunciare maximè ijs, qui parum balbutiunt, vel sunt imperiti, quia, per oculorum defixionem in Libro minus erunt obnoxij erroribus, lapsui memoriæ, ac euagationi, vt inquit Castald. de cærem. lib. 2. cap. 2. sect. 1. nu. 4. Homob. in com. p. 2. tract. 4. cap. 5. q. 41. Trullen. in Dec. lib. 1. cap. 7. d. 10. nu. 7. Rodriq. QQ reg. tom. 1. q. 42. ar. 7 & Macign. vbi supra cap. 85. nu. 59. Canonicis autem veteranis, & doctis consilius esse dixi memoriter Psalmos familiares decantare, quia sic liberius ad verborum sensum, ac ad Deum attentionē suam dirigere poterunt: vel partim ex Libro sibi parato, partim ex memoria horarias Preces percensere, quod melius experientia didicisse testatur Nau. de Orat. cap. 19. nu. 88.

Et quia Deus non omnes eadem perducit via quisque in Praxi obseruet, quod sibi magis proficuum experimento nouit ad consequendam, & retinendam actualem attentionem. Non erit ab re, hic adnotare, non esse de necessitate, vt pensum Ecclesiastici Officij persoluentes, continuò conentur tota sollicitudine cor suum intrinsecus actualis attentionis gradum continere, sed satius erit euagationes non

non obseruare, & quando ad eas aduertit, ipsas reprimere, quia sæpè nimia solertia in reflectendo, an attendat, nec ne sit obiectum suæ attentionis potius quàm ad distinctè, ac deuotè proferenda verba Diuini Officij. Caiet. 22. q. 13. art. 13. Vetricell. *QQ. mor. tr. 5. q. 5. nu. 121.* quæ doctrina persuaderi potest præsertim scrupulosis, vt obseruat Bos. in *tract. de scrup. §. 9. nu. 128.*

Præter attentionem, quam diximus præceptam à iure, arbitrantur aliqui in recitatione Diuini Officij requiri intentionem, & propositum respondendi præcepto legis, ac Deum deprecandi, sed quia attentio, quasi necessariò consequitur intentionem, & voluntatem mox insinuatam, dicendum est; sufficere opus absolute præstare, eundo ad Chorum, vel assumendo Breuiarium pro persoluendi Horarijs Precibus, quandoquidem iste, si esset percunctatus, quid agere velit, utique responderet, se velle munus suum adimplere. S. Faust. de Orat. q. 34. Trullen: in opusc. d. 3. nu. 5. Et hoc satis erit, etiam si quis recitet inuoluntaria distractione. Lessi: de iust. & iur. lib. 2. cap. 37. nu. 71.

Canonicus timens se non satisfecisse ob vagationem inuoluntariam, quam habuit inter persoluendum in Choro Diuini Officij pensum, & propterea proponens iterum eas recitare priuatim, si postmodum sibi persuadeat sufficientem attentionem virtuales habuisse, non est ulli repetitioni obnoxius, non obstante proposito, quod fecit, ita post alios docet Nald. in sum. V. officium nu. 8. Immo in simili casu non est bona repetitio, quia non ex spiritus fervore, sed potius ex pusillanimitate prouenit. Ad hæc Canonicus recitans Diuinas Preces in Choro voluntate formali eas iterum priuatè legendi, vt his tantum satisfaciatur præcepto, & deinde tempore habili ab ea intentione recedat, volens cum persolutis deprecationibus satisfecisse, ad aliud non tenetur. Rationem assignant Gastr. Pal. d. 2. p. 3. nu. 2. tom. 2. Marchan. vbi supra tract. 2. tit. 3. q. 2. con. 2. Escob. tr. 5. exam. 6. cap. 5. num. 70. Vetricell. loc. statim assignato nu. 119. Canonicus euagationem voluntariam in publico Officio admittens, sine proposito illud extra Chorum repetendi, tenetur restituere Distributiones, quæ sibi tributæ fuerunt ob horarias Preces vago animo recitatas: ita probabiliter asserunt Bonac. de hor. Can. d. 1. q. 3. pun. 2. nu. 10. Monet. de distr. p. 2. q. 2. nu. 22. Filliuc. l. c. nu. 262. Graff. p. 1. dec. lib. 2. cap. 52. nu. 15. Nec excusatur a peccato, etiam si habeat intentionem non recipiendi Distributiones; quia publica Diuini Officij recitatio non præcipitur Canonicis ratione Distributionum. Castr. Pal. l. c. pun. 12. num. 3. Homob. in com. p. 3. tr. 14. q. 11. nu. 21. Gordon. l. c. q. 4. num. 47. sed

sed ratione Prebendæ Chorum conuenire ibique deuotè Psallere re-
 nentur. cap. fin 92. dist. cap. Si quis in Clero 7. q. 1. Sylu. in sum V. re-
 sidentia nu. 1. Bard. vbi supra cap. 3. nu. 25. Lezzan. l. c. tom. 4 V. Offi-
 cium nu. 5. Host. in sum. tit. de Præb. nu. 1. Zachias de salar. q. 3. nu.
 10. & consonant verba D. Bernar. in Epist. 2. sic loquentis ad Ca-
 nonicos, Quia Horas Chori nocturnas, diurnasque frequentas, bene
 facis, ob hoc conceditur tibi Præbenda. Distributionis adiuuentia
 sunt, vt Canonici diligentes fierent diligentiores, & negligentes
 solertes ad frequentandum Chorum, sunt enim & hi homines lu-
 rea vasa portantes, & ideò ultra Spiritualia præmia, quæ a DEO
 pro Diuinis Officijs sunt recepturi, congruum fuit eos illecebris,
 & escis ad Chori Officium prouocare Conar. var. lib. 1. cap. 19. nu.
 10. Ricc. in Prax. p. 1. ref. 363. nu. 2. Huiusmodi Distributionum
 adiuuentio cum respiciat Diuini Cultus incrementum, vt notat
 Barbat. de diuis. p. 1. cap. 15. n. 69. censenda est bona, quantumuis
 ex his videatur præberi occasio delinquendi malè affectis, & terrenis
 lucris nimium intentis, qui aduentes Chorum duntaxat ob Distribu-
 146 tiones peccant, & mentalem Simoniam committunt. Turrecr. su-
 per cap. Clericus 91. d. Soccin. in cap. Suam nu. 4. de Simon. Host. ibid.
 nu. 3. Fely. super d. cap. Ex parte nu. vlt. ibique Dec. nu. 22. Bonac. de
 Simon. q. 3. nu. 13. & sequuntur Barb. in cap. Consuetudinem nu. 29.
 de Præb. Sanchez conf. lib. 2. cap. 1. d. 12. & cap. 43. nu. 22. Car. Ma-
 eign. loc. cit. cap. 56. Intellege non absolutè, sed quando Canonici
 principaliter accedunt ad Chorum, vt Distributiones lucri faciat, &
 simul intendat eas recipere, vt precium illius operis Spiritualis re-
 citandi Diuinum Officium. Si enim etiam principaliter monea-
 tur ad recitandas horas canonicas pro Distributionibus, non velu-
 ri Precium Diuinum Precum, sed vt quid inserviens ad sul, vel
 domesticorum sustentationem, non esset Simoniacæ labis reus,
 nec peccaret mortaliter, sed tantum venialiter. Barb. super cap.
 vnic. de Cler. non resid. in 6. Bonac. de contract. d. 3. q. 3. p. 2. num. 58.
 Laym. lib. 4. tract. 10. cap. vlt. s. 11. nu. 12. Ghilin. l. c. V. Canonici.
 Et qui primario pro amore Dei, quem pluris æstimat, quam tem-
 poralia, secundario verò ob Distributiones ad Chorum se cõfert,
 nullum committit peccatum, etiam si minime eò pergeret, nisi
 speraret consequi Distributiones. Card. Turrecr. in cap. Consultis
 dist. 75. Sylu. in sum. V. Simonia q. 4. Nau. in Man cap. 17. num. 209.
 Rodriq. in sum tom. 2. cap. 58. con. 1. nu. eod. Quod confirmari potest
 exemplo assueti ad periurandum, qui cupiens istum prauum vsum
 à se euellere, sibi imponit onus dandi scutum vnum Ecclesiæ quo-
 tiescunque iurauerit tam verum, quam falsum, hic propter Deum

aiura.

à iuramento abstinere, quamvis id non faceret, nisi hoc secundariò remedio sibi necessitatem iniunxisset, ita notat Molan. *l. c. lib. 2. cap. 5*. Non dissimiliter immunis est à culpa, qui celebrat principaliter propter Deum, etiam si non sacrificaret, nisi eidem tributū fuisset stipendium. S. Faust. *de Orat. lib. 1. q. 167*, Vbi totam cōclusionem satis exornat; atque facit exemplum mutuantis, ac recipientis lucrum ex gratitudine, quod non est illicitum, licet minus principaliter id intendisset, ac non mutuasset, nisi speraret illud emolumentum; Lessi: *de iust. & iur. lib. 2. cap. 20. d. 1. nu. 37*. Bonac. *de mut. & usur. d. 3. q. 3. p. 2. nu. 5.* & in nostris terminis Filliuc. *tr. 34. cap. 2. nu. 24. & seq.*

Memorata Distributiones conferuntur tantum inferuentibus in Choro, ut communiter loquuntur DD. ex causis tamen corporis necessitatis, & manifeste Ecclesie utilitatis Canonici sunt excepti à penso horarum soluendo in Choro, & aliquando priuatim, & remanent participes Distributionum, & aliorum fructuum, ac si essent presentes in Choro. *cap. unic. de Cler. non resid. Vbi Canonici. Bald. in rubr. Sacros. Eccles. Ludouic. decis. 154. nu. 2. & alij.* Et quia materia de Distributionibus, ac fructibus Præbendarum consequenter se habet ad horas canonicas, suadet occasio, ut hic perstringamus nonnullas frequentiores causas eximentes Canonicos à Præcepto Diuini Officij absque ammissione Distributionum, ac fructuum prædictorum. Et quidem tam à priuata quam à publica Sacrarum Precum persolatione excusat grauis Infirmetas; ita omnes, & in dubio an sit grauis, vel an talis recitatio notabiliter nocitura sit ægrotò, adhuc cessat obligatio Diuini Officij. Quia non tenetur se exponere periculo grauis damni. Bonac. *de hor. can. disp. 1. q. 6. p. 1. nu. 5.* Petr. Ancl. *de hor. can. cap. 1. d. 4. nu. 7. in fin.* Lewis à griudo non reddit immunem à prædicto onere; Ita DD. communiter. Verumtamen Canonicus excusatur ab accessu ad Chorum cum gaudio Distributionum, si egrediendo è domo huiusmodi morbus probabiliter effici possit grauis, prout quis audierit à Physico, vel ipse per experientiam didicerit. Nau. *de Orat. cap. 11. nu. 6.* S. Faust. *de Distr. lib. 3. q. 26.* Bonac. *de hor. can. d. 1. q. 6. p. 1. nu. 5.* Vbi propterea notat leuiorem Infirmietatem excusare ab interessentia Chori, quam à priuato Officio; Atq. præfata exemptiones procedunt, quantumuis quis sua culpa in morbum inciderit. Marefcott: *var. lib. 2. cap. 32.* Ciarl. tom: 1. *lib. 1. cap. 26. nu. 28.* Quæ infirmitas sit leuis, vel grauis, videte Bonart. *l. c. lib. 2. cap. 38. nu. 4.* sed opus est aduertere, quod Canonici ægroti habentur pro præsentibus in Choro modo, quo diximus, si tempore

tempore bonæ valetudinis ad Diuina Officia accedere solebant ; alias non ; & ratio est, quia eo casu Infirmitas non esset causa immediata absentię. Abb. in cap. *Ad audientiam* nu. 5. de *Cler. nō resid.* & alij. & quæ ratio totius ad totum, est partis ad partem. l. *qua de toto ff. de rei vend.* Quamobrem qui sanus ad Matutinum, & Primam, conuenire non consueuerunt, non potest tempore infirmitatis huiusmodi Horarum prætere Distributiones, vt benè obseruant Graff. 2. p. conf. lib. 3. conf. 2. diff. 2. tit. de celebr. Miss. & Sanchez in *Opuscul.* lib. 2. disp. 90. nu. 4. Verumtamen si in eadem Infirmitate pœnitentia ductus omnibus horis Diuinis interesse proposuerit, omnes, & singulas lucratur Distributiones. S. Faust. de distr. lib. 3. q. 29. Limita in Foro conscientię ad tradita per Bonac. de cens. d. 2. p. 4. nu. 5. Nam in Foro Fori potest Capitulum negare Distributiones, quia casus superueniens recipit interpretationem iuxta statum præcedentem. cap. *Maiores* tit. de Bapt. in fin. Valer. l. c. *V hor a can.* diff. 2. nu. 1.

150 Vt Canonicus Infirmus Choro inseruire consuetus Distributionibus priuati nequeat, eius Infirmitas debet esse notoria. Petr. de Anchaz. super d. cap. vnic. Alias statuit testimonio Medici, non autem dicto etiam iurato eiusdem ægroti, quia agitur de lucro capiendo. Abb. in cap. *Quoniam* nu. 9 lit. non cont. Gemin. conf. 1. 52. n. 3. sed standū arbitrio iudicis: ac ius erit Capitulo dictū Canonicū aientem se fuisse infirmitate detentum ad Distributiones admittere, habita ratione ad qualitatem Personæ, vel ad aspectum, vel ad actus, quos eo tempore fecit, ex quibus iudicatur sanus. ita DD. apud Macign. cap. 71. nu. 10. & propterea sui in voto, quosdam Canonicos aspectus sanos, actusq. communes foris agentes in Vigilia Natiuitatis Domini, necnon sequenti die etiam valde manē, non esse habendos pro præsentibus in Choro, quantumuis dicant, se eadē Sacratissima Nocte non potuisse Matutino interuenisse, nisi fide Physici constet de eorum improviso morbo excusante.

Orta controuersia inter Capitulum, & Canonicum, an quis modò verè infirmus solitus esset in bona valetudine frequentare Chorum, incontinuatō probanda venit per Capitulum, quoniam delicta non præsumuntur. Mar. Ant. lib. 1. ref. 92. nu. 7. Canonicus extra locum suæ residentię ægrotus non lucratur Distributiones. Ita Raguc. de Voc. cap. vlt. nu. vlt. Et si sanus interuenire consueuisset, sed contrarium probabilius docet Monet. de distr. q. 6. nu. 7. Castr. Pal. vbi supra d. 3. p. 9. s. nu. 6. Ricc. in praxi p. 2. ref. 244. Ratio est, quia absentia loci non facit, quin sit ægrotus, & propterea haberi pro præsentē in Choro cum acquisitione Distributionū

Cano-

Canonicum conualescentem, qui è loco suæ Ecclesiæ demigrat ad Balnea, vel ad alium locum salubrioris aeris de consilio Physici; firmant Grass. 2. p. dec. lib. 3. cap. 13. nu. 10. Vulp. l. c. cap. 13. nu. 21. Similiter Domi commorantes, quia Podagra laborant, vel quia Medicinam sumpserint, vel sanguine minuti sunt. Gordon. l. c. cap. 7. nu. 29. Vgoh. vbi supra cap. 19. nu. 6. vel si absunt a Choro ad exonerandum corpus, vel ut radant barbam, secundum Sanchez. conf. lib. 2. cap. 2. dub. 97. quam opinionem probabilem, dicit Escob. vbi supra, & confirmat non minus benignus, quam doctus. Dian. mor. par. 10. tr. 16. ref. 44. Canonicos octogenarios excusant a Choro, Barbat. l. c. nu. 55. Martin. quotid. resol. cap. 40. nu. 4. a quibus non dissentit Grat. de sept. for. cap. 805. nu. 41. At videtur in hoc non posse dari certa regula, nam ut inquit Abb. anteq. in cap. Quoniam nu. 4. Ut lit. pen. nil. inno. alij in Anno 70. ita sunt contrafacti, sicut alij in 80. Unde non erunt liberi à Choro, & ibi horarias Preces decantandas, nisi qui hæc efficere nequeunt sine graui suæ salutis detrimento. Hoyer. Nat. l. c. Grass. eff. 17. nu. 48. Nec eos eximit seruitium, vel quadraginta annorum Ecclesiæ præstitum, nisi super hoc adsit statutum à Papa confirmatum, vel immemorabilis consuetudo. Nau. conf. 12. de Cler. non resid. Garc. de ben. p. 3. cap. 2. n. 344. Cõueniẽs tamen est, ut Canonici qui per plures Annos inservierunt Ecclesiæ, fiant exempti in Choro, à cantandis Lectionibus, legendo Martyrologio, & cantandis Missis votiuus, & similibus grauioribus corporis laboribus. Monet. l. c. p. 2. q. 7. num. 13. maximè si agant sexagesimum Annum, quo tempore eximuntur à ieiunio. .

152. Castr. Pal. de inst. & iur. disp. 3. pun. 2. §. 5. nu. 6. & Verricell. Q. mor. tr. 5. q. 5. nu. 154. Prædictis sanet, quod & emeriti milites, qui dicuntur veterani à multis muneribus Personalibus eximuntur. l. de munerib. ff. de mun. & honr. atq. maior fauor non decet milites armate, quam Cœlestis militiæ. glos. in l. Miles V. potest. tit. de re iud. .

153. Qui post adeptum Canonicatum euasit cæcus, remanet liber à seruitio Chori, & lucratur Distributiones. Ita declarauit S. C. relatore Barb. de iur. Eccl. vniu. lib. 3. cap. 17. n. 1. Si verò nõ sit omninò orbis, sed tantum ob visus debilitatem non valeat legere in Libro, & soleat per vias ambulare tenebitur adire Chorum, & ibi recitare, quæ scit memoriter Filiuc. tr. 17. cap. 9. nu. 28. Vanc. & Vega. l. c. cap. 127. cas. 1. Nam Præbendatus ad duo obligatur, nempe ad exhibendam corporalem sui præsentiam in Choro, & ibi Diuinum Officiũ celebrare. Azor. lib. 3. cap. 11. q. 12. tom. 2. Garc. de ben. in add. ad 3. p. cap. 2. nu. 515. Unde Canonicus cæcutiens, non valens:
- persol.

persolvere vtrumque respondeat vni faciendo in Choro copiam suę presentię, quę Chorum illustrat, honestat, & autorizat, vt inquit Trullen. in Dec. cap. 7. d. 28. num. 8. Sanchez ubi supra cap. 2. dub. 90. Idem sequitur de Canonico rauco, qui vocem tam obtusam habet, vt nullatenus valeat eam emittere, quoniam sua nuda presentia tenetur adhuc Choro interesse, ac habitu Canonicali indutus publicę actioni decorem addere Bonac. d. c. d. 1. q. 7. p. 2. n. 12. Cand. vbi supra d. 18. ar. 26. d. 1. Pari modo Canonicus surdus est obnoxius Diuinis assistere, Nau. de Orat. cap. 11. num. 41. Gordon. mor. lib. 6. q. 2. cap. 7. nn. 28, quamuis Pręcepto Ecclesię non satisfaciat, nisi totum Officium perse submissę recitet; Escob. l. c. cap. 5. nu. 70. Monet. l. c. q. 2. nu. 47. Bordon. confreg. p. 2. resp. 77. n. 37. Si verò non sit totaliter surdus, & canat cum socijs sui Chori, simulquę sentiat, vt altera pars Chori versus terminauerit, ac audiatur saltem in confuso Sacra verba, non solum debito Choralis satisfaciunt, sed remanet liberatus à priuata recitatione: Eman. Sa. V. Hora num. 9. Fragos. tom. 2. lib. 10. d. 22. s. 6. num. 198. Tiber. loc. cit. cap. 14. quęst. 109. Verricell. vbi supra nu. 118. Pasqual. dec. 407. num. 2.

Nec obstaculum facit, quod surdaster non respondet suę obligationi priuatę recitando cum socio, cuius verba distincte non percipiat, sed dumtaxat in confuso, namq. id facit ex sua voluntate, at recitatio in Choro prouenit ex necessitate. Trullen. loc. cit. cap. 7. dub. 28. nu. 8. Dian. mor. par. 9. tract. ead. resol. 28. Differunt inter se obligatio decantandi Officium in Choro, & hoc priuatim recitandi, aliquando quis erit immunis à publica, non à priuata Lectione, & vice versa Iacob. de Grass. par. 1. decis. lib. 2. cap. 14. num. 3.

Quapropter Canonici occupati in curandis, aut custodiendis infirmis, siuè in sedando tumultu, vel componendis grauibus inimicitijs, aut in alio negotio non leuis ponderis, eximuntur ab onere horas canonicas priuatim recitandi, si ad id non supersit tempus. Sylu. in sum. V. Hora q. ult. Valen. tom. 3. disp. 6. p. 10. s. 7. Cand. par. 1. disp. 18. art. 24. d. 3. Lezzan. in sum. p. 2. cap. 12. num. 25. Sed non habentur pro presentibus quo ad lucrificandas Distributiones, quia non absunt ob sui corporalem necessitatem, vt post alios notat Trullen. in Dec. l. c. d. 27. n. 3. Arbitrantur nonnulli, eos, qui aliquo ex narratis, uel alijs similibus impedimentis, quibus sibi non permittatur maiorem partem Officij illius diei priuatę persolvere, excusari etiam à minoris partis recitatione; ita Less. l. c. cap. 37. d. 9. nu. 54. Garc. ubi supra p. 3. cap. 1. num. 222. Ghilin. V.

Officium nu. 24. Azor. tom. 1 lib. 10. cap. 13. quæst. 5. Caramuel: super Reg. D. Bened. q. 105. in fin. Verricell. l. c. quæst. 5. n. 131. Rodriq. Q. reg. tom. 1. q. 42. art. 10. Ratio est, quia in Diuino Officio non
 155 *datur præceptum indicens Lectionem unius horæ, sed totius Officij; alij verò tenent, non valentē ob insinuatās causas priuatē legere, nisi unam, vel duas ex horis Ecclesiasticis esse obstrictum ad eas recitandas, ut potest, quia quælibet hora præcipitur recitanda, & una non pender ab alia, sed est diuidua. ita Suarez lib. 4. de regul. tract. 4. cap. 28. nu. 14. Tiber. l. c. dub. 1. Petzcell: lect. 15. §. 2. n. 11. Laym: mor. lib. 4. tr. 1. cap. 6. cum alijs quorum sententia licet, sit tutior tamen prima est satis probabilis, & huic adhareo, ne Infirmit per plexitatibus vexentur in inuestigando, an valeat vnam, duas, vel tres horas dicere, vt benè obseruant Rodriq. in sum. to. 1. cap. 144. Vega ubi supra cas. 16. Molfes. de hor. can. tract. 5. cap. 4. nu. 27. Cast. Pal. l. c. d. 2. p. 6. nu. 9. & iterum docet Caramuell. in Theol. Fundam. sect. 3. q. 21.*

Canonicus ob iustum metum inimicorum domo nō egrediens, vel à loco suæ residentiæ exiliatus, aut ibi carceratus, postquam per sententiam absolutus fuerit, non priuatur Distributionibus, cuius naturale dietet neminem sine culpa esse puniendum; Quæran. in sum. V. Distributiones. Leo in Thef. p. 2. cap. 23. n. 25. Guazini lib. 2. def. 2. cap. 59. nu. 57. Vulp. in Prax. Indic. cap. 13. nu. 24. Penja decisi. 50. nu. 6. p. 1.
 156 *Pariter iniuste excommunicatus, suspensus, interdictus, qui prius erat solitus Chorum frequentare, quia sine culpa abest à Choro, lucrificat Distributiones: statim atque de huiusmodi iniuria constabit. Fely. in cap. Apostolica nu. 13. de except. S. V. Beneficium nu. 48. & ex parte Garc. l. c. p. 7. cap. 13. num. 118. Grat. cap. 59. nu. 38. Lotther. lib. 3. q. 22. nu. 139.*

157 *Canonici non interessentes Choro, eò, quod Ecclesia absque eorum culpa remanet interdicta polluta, uel de repente diruta, non priuantur Distributionibus, debent tamen priuatim Diuinum Officium recitare. Barbat. ubi supra num. 149. Sanctarell. loc. cit. quæst. 9. num. 14. Tempore autem interdicti localis generalis non eximuntur à recitandis horis Canonicis, submissa voce in Choro iuxta formam traditā in cap. Alma Mater de sent. excom. in 6. Alias sunt vacui a Distributionibus: Couar. super d. cap. Alma, Bonac. de distr. d. 2. q. 5. p. 2. §. 4. nu. 6. Remanent etiam Distributionum expertes, qui tempore Pestis non inferuiunt Choro, nisi sit consuetudo præscripta easterali euentu recipiendi: Scip. de rub. in Aphor. Epist. V. Pestis num. 4. & ita declarauit Sac. Congr. C. in vna Ver-*
 cellen.

cellen. & in Mediolanen. 16. Nouemb. 1630. relatores Ciarlin. l. 6. cap. 26. nu. 22. quod est contra Bonac loc: statim cit. num. 7. cuius
 158 opinio non est improbabilis, præcisa dicta declaratione, loquendo de simplici Canonico, aut Dignitate, quibus non incumbit cura Animarum, quam habentes tempore Pestis non possunt relinquere suam gregem, ut notant Card. Tol. suæ Instruct: lib. 4. cap. 10. nu. 6. Gauan. in Man: V. Pestis. Secunda causa excusans Canonicos à Choro sine ammissione Distributionum, est manifesta Ecclesie utilitas, quod intellige de propria Ecclesia, non aliena, ut aduertunt Io: Aud. in cap: pr: de Cler. non res. Anchar. in rubr. eod. tit: nu. 4. lib. 6.

259 Canonici Subcolletores Spoliorum Camere Apostolicæ, Con-
 sultores Sacræ Inquisitionis tempore Diuinorum suo munere im-
 pediti, sunt liberi à Choro, & nullam faciunt Distributionum ia-
 guram. Viuian. de iurepatr. lib. 15. cap. 3. nu. 134. Fragos. vbi su-
 pra disp. 23. nu. 7. Vulp. in Prax. iud. cap. 13. n. 28. & alij. idem se-
 quitur de Canonicis Examinatoribus Synodalibus, ut de mente
 S. C. affirmant Venet. de exam. Episc. l. 6. cap. 42. num. 25. Homob.
 de exam. p. 1. tr. 1. q. 29. n. 30. Vulp. vbi sup. n. 30. & alij apud Anto-
 nell. de regim: lib. 3. cap. 16. nu. 22.

Canonicus retinens Theologalem Præbendam in Cathedrali,
 vel Collegiata non tantum horis, quibus legit, sed ex gratia Sacr:
 C: pro tota ille die excusatur ab interessentia Chori cū gaudio tam
 Distributionum, quam aliorum emolumentorum. ita Nald. V. Di-
 str. bitiones nu. 5. Corrad. l. 6. lib. 6. cap. 6. n. 19. & Merlin. dec. 630.
 nu. 3. cuius Lectioni Canonici omnes tenentur accedere. Gauan. in:
 Man. V. Theologalis Præbenda n. 16. & Hurt. p. 1. tit. de oblig. Sac. tr.
 12. cap. 1. nu. 1590. Quemadmodum possunt cogi Confessarij Sa-
 culares Diocesis, ut intersint conferentijs casuum præscriptis a
 Vicarijs foraneis; ita censuit Sac. Cong: pontes Polac. de carc. p. 2.
 f. l. 488. Canonicus Pœnitentiarius, necessario instituendus in
 160 Cathedralibus ex Decreto Sac. Conc. Trid. sess: 24. cap. 8. de ref. te-
 netur congruis horis in suo Confessionali sui copiam facere, & ibi
 Confessiones omnium audire, etiamsi non sint maculati Casibus
 Reservatis. Barbos. alleg. 55. nu. 17. Scip. de Rub. in Aphor. Episc.
 V. Pœnitentiarius n. 6. Quo tempore numeratur uti præfens in Cho-
 ro, Processionibus, ac Defunctorum Essequijs, ita declarauit S. C.
 Card: super mox allegato capit. Cœterum Canonici, qui ad tradita
 per Homob. de sta. hum. vit. lib. 1. cap. 10. constituuntur ab Episcō,
 pō in Collegiatis Diocesis, cū facultate absoluedi à Casibus Re-
 seruatis, quod munus ab exordio huius Collegiæ ad hæc vsque
 tempora.

tempora hic exerceo, non habentur pro præsētibus in Choro, quo ad lucrandas Distributiones, quia hoc non est proprium eorum munus. Sanctareil, vbi supra nu. 23. Gauan: *l.c. V. Parochi mun. in addit.* & conceduntur tantummodo Pœnitentiarijs Cathedralis iure nouo à Sac. Conc. Trid. non autem alijs constitutis in Collegiata, quæ tamen, si esset Paroecchialis, & cura Animarum penes Capitulum, Canonici ab eodem deputati, & simul ab Episcopo approbatj ad curam, excusantur à Choro, dum tempore Diuinorum administrant Sacramenta, tam in Ecclesia, quàm extra occasione Infirmorum, & remanent participes Distributionum. Grat: *disc. for. cap. 291. nu. 27. Marchin. de Sacram. Ord. tr. 3. cap. 35. nu. 9.* & determinauit Sac. Cong. referente Nald: *loc. cit. V. abesse num. 7.* Et eò magis certa Capituli Persona, cui dumtaxat imminet cura Animarum cumulanda est Distributionibus, si Diuinorum tempore Paroecchialia munia exerceat. Barbat. *l.c. cap. 15. nu. 34.* Coccini: *dec. 148. nu. 1.* Accipe de quibuscunq. Distributionibus tam Ordinarijs, quàm extraordinarijs. Ita contra Bonac. *de distr. d. 2. q. 5. §. 7. in fin.* absolutè tenet Trullen. *in Decalib. 1. cap. 8. d. 2. nu. 7.* & declarauit S. C. teste Nicolio *in flor. V. distributiones n. 13.* Quæ Doctrina ampliatur, esto dictus Curator posset Sacramenta anticipatè præbere, vel in aliud tempus eorum administrationem differre. Trullen. *in Opusc. dub. 4. nu. 5.* & sequitur Castr. Pal. *l.c. pun. 9. nu. 7.* Dummodò peracto operè statim Chorū adeat, & Sacramenta ministrauerit expressè, vel tacite tunc temporis à suis Paroecchianis rogatus, aliàs eidem non erit licitum, vt labores Psallendi subterfugiat, Choraless disere, & Confessionales adire Sedes pro excipien-
161 dis Sacris Confessionibus existentium in Ecclesia, quorum voluntati plenè satisfieri nouit, Confessionale adeundo post ibi perfolutas Horas Canonicas: Nam huiuscemodi impedimentum, cum sit affectatum, non tribuit iustam à Choro absentiae causam, vt deducitur, ex Monet. *de distr. par. 2. q. 5. n. 25 & 28.* Atq; priuilegium exercendi curam Animarum cum Distributionum lucro etià tempore, quo Diuina Officia in Ecclesia celebrantur, non fuit concessum pro Curati comoditate, sed in salutem Animarum Christi Fidelium, ne ille ab his requisitus Panem frangere recusaret timore ammittendarum Distributionum, vt considerant Bonac. Castr. Pal. & alij supra allegatis.

Nec his obstant infra exarata de Syndico Capituli, etenim iste Curatus Canonicus siuè Dignitas habet stipendium pro onere Curæ, & Chori, ac spontè ad utrunq. se obligauit: facit *l. tria onera 2. ff. de excus. tut.* & huic meæ opinioni libentissimè subscripsit Fr. Gabriel

briel Carmelita Excalceatus Sac. Theol. professor, ac nostri æui
 Scriptor eximius. Vacante hic superioribus annis prima Digni-
 tate, cui est vnita Animarum cura, Episcopus ad formam S. Cōc.
 Trid. sess. 24. cap. 5. de ref. Deputauit in Ecclesiæ Vicarium pro cu-
 ra Animarum vnum ipsius Collegiatæ Canonicum, & dubitatū fuit
 num iste administrans Sacramenta, dum Horæ canonicæ in Choro
 recitantur, frui debeat Distributionibus: Ad quod affirmatiuè res-
 pōdi pluribus rationibus, & signanter, si Canonicus in locū Po-
 162 nentitarij Cathedralis præmortui, vel absentis lege non iubente
 ab Episcopo substitutus habetur pro præsentē in Choro, dum audit
 Confessiones, vt asseuerant Bonac. de distr. d. 2. p. 2. s. 5. n. 4. S. Faustus
 vbi supra Trullen. in Opusc. d. 4. n. 18. Castr. Pal. l. c. de hor. can.
 d. 1. p. 9. s. 5. n. 2. Bassus in Flor. Theol. mor. V. horæ Canonice 4. n. 15.
 multo fortius Canonicus æconomus, in vim conciliaris dispositio-
 163 nis ob Ordinario deputatus ad exercendam curam Animarum ip-
 sius Ecclesiæ Pastore orbatæ, habendus erit pro præsentē in Cho-
 ro, dum administrat Sacramenta: Similiter si Vicarius Capitula-
 ris Canonicus, qui videtur potius administrare Iustitiam,
 164 quam Ecclesiæ inferuire, absens à choro causa sui muneris adim-
 plendi, reputatur præsentē ibi, quo ad luctum Distributionum, vt
 sentiunt Pauin: de off. & pot. cap. sed. Vac. par. 2. q. 10. num. 2. Pyrr.
 Corrad. l. c. lib. 5. cap. 6. vbi citat Rot: Rom. & sequuntur S. Faust.
 de distr. lib. 3. q. 68. Garc. de ben: p. 3. cap. 2. nu. 338. & in addit. nu.
 eod. Guazzin. lib. 2. def. 1. cap. 9. nu. 66. Sanctartell. var. l. c. q. 11. nu.
 18. Viuian. de iurepat. lib. 15. cap. 9. nu. 149: Castr. Pal. ubi supra.
 s. 3. nu. 7. Fragos. tom. 2. tit. de distr. §. 2. nu. 7. Cened. l. c. q. 1. num. 72.
 Antonell. de reg. lib. 3. cap. 16. nu. 21. Diana mor. par. 8. tract. 4. resol.
 67. apud quos vide alios. Multo melius eo casu excusandus erit à
 choro cum participatione Distributionum Canonicus æconomus,
 quia illè est in seruitio Episcopi, iste in seruitio Ecclesiæ, vt notat
 Fragos l. c. s. 2. nu. 7. & in re tam vtili, & necessaria pro adimplē-
 do proprio munere, quod nemini debet esse damnosum. Vitalin. in
 Clem. Similiter nu. 3. de app. Nec obstaculum facit, quod iste pro
 exercenda cura salarium habet, quia non desumitur ex mensæ ca-
 pitularis, sed Parrochi redditibus, prout & salarium Vicarijs Ca-
 pitularis recipitur de mensa Episcopali, & tam vni, quàm alteri
 non datur, vt remittat Distributiones sibi iure debitas, vt in simili
 casu considerat Castr. Pal. l. c. pun. 9. §. 3. nu. 10. & lege non distin-
 guente, nec nos distinguere debemus ad vulgaria; quæ in his termi-
 nis adducit Bonac. de distr. disp. 1. q. 5. p. 3. §. 3. num. 1. Canonicus,
 165 qui inter celebrandam publicam Psalmodiam detinetur in faciēda
 proprium.

propriorū peccatorū Cōfessione non censetur uti præsens in Choro quoad acquirendas Distributiones. *Frégol. de regim. tom. 2. lib. 10. d. 13. §. 2. nu. 10.* Non enim abest in cōmodum Ecclesiæ, aut Capituli, uel in rationabilem sui corporis necessitatem, quæ ex d. *cap. unic. & alijs iurib. allegatis* excusatur à Choro. Et licet absit ob salutem Animæ sui ipsius, & Anima sit ualdè præstantior corpore *L. sancimus C. de sacros Eccles.* Verba Canonum sunt intelligenda in proprio sensu, ut in his terminis docet Bart. à S. Faust. *de distrib. lib. 3. q. 49.*

Verum erit, quod si Canonicus fuerit cōtēpore adstrictus peccata sua confiteri, ut Sacrum peragat pro necessitate, uel utilitate Ecclesiæ, & non potuit prius id commodè efficere, censendus erit solutus ab obligatione Chori, prout etiam Canonicus, qui à Choro discedit pro auscultanda istius Sacramentali confessione. Monet, *h. c. p. 2. q. 5. n. 53.* Similiter excusatur à choro cum Distributionū lucro Canonicus Sacristiæ Præfatus, pro tempore quo abest ab eius interessentia occasione seruitij Ecclesiæ, & Sacristiæ, nemo certè ad duas incompatibiles actiones obligatur, ut in puncto notant S. Faust. ubi supra *q. 53. & Bonart. de hor. Can. lib. 2. cap. 1. n. ult.* Canonicus Camerarius, tempore Diuinorum occupatus in exigendis redditibus Capituli, eximitur à recitandis Horarijs Precibus in Choro, & lucrifacit Distributiones correspondentes tempori; quod in his, uel alijs negotijs Capitularibus peragendis infunxerit, ut notat Trullen. in Decal. *l. c. dub. 12. nu. 9. in Opus. d. 4. nu. 16. & sequuntur Bonac. de distr. q. 5. d. 2. p. 3. num. 15. Barbof. de Can. & Dign. cap. 24. num. 2. Diana p. 10. tr. 16. res. 44.* Etiam si alio temporis intervallo huiusmodi negotia expedire potuisset, nanq; si teneretur Choro assistere æquè, ac alii concanonici, & solus substinere insinuatum pondus, magis grauaretur, quàm cæteri, quod non conuenit, ut ait Sperell. *dec. 44. nu. 21. tom. 2.* Præfato Priuilegio gaudet alius Canonicus in arte supputandi eruditus, qui tempore Diuinorum, cum dicto Camerario, vel Sacristiæ Præfeto detinetur in subeundis cōputis de incertis mensuris, pro assignanda Capitularibus sua debita portione, ut colligitur ex *Garc. de Benef. p. 3. cap. 2. nu. 364. in addit. Castr. Pal. ubi supra §. 3. num. 16. & Rot. apud Soraph. dec. 1239.* Denique habentur pro præsentibus, & interessentibus in choro, ut notat *Vgolin. de off. & pot. Episc. p. 1. cap. 19. nu. 6.* Ecclesiæ Collegiatæ Canonici, qui ab Episcopo conuocati, relicto Chori seruitio, accedunt ad Synodum Diœcesanā, ad quam conuenire tenentur, dum in ea tractatur de reformandis moribus, vel alio negotio ipsos Canonicos tangente; ut tradunt Abb:

Abb. in cap. *Quod super nu. 1. de maior. & obed.* Rebuff. *conf.* 194. n. 8. Masob. de *Synod.* cap. 3. d. 2. num. 26. Non autem tenentur omnes Canonici dictam Synodum adire, sed tantum ex his quatuor. It 2. censuit S. R. C. in vna Vicentini. 23. Martij 1639. Inconueniens profecto esset, vniuersos Canonicos propriam Ecclesiam inofficiatam relinquere, ut inquit Piassec. in *Prax. par. 2. cap. 2. nu. eod.*

468 Prælibatis iustis causis in Praxi frequentioribus Canonicos à publica Psamodia eximētibus cū suarū Distributionū questu, occurrat resoluendum, num his debeantur etiam Distributiones, quas alij Canonici absque rationabili causa absentes à Choro tūc temporis amittunt; Negatiuè respondent Bonac. de *dist. q. ult. pun. 1. nu. 6.* Cast. Pal. ubi supra *pun. 3. num. 9.* Marescott. loc. statim cit. *nu. 19.* Garc. de *ben. p. 3. cap. 1. nu. 465.* & Bart. a S. Fausto de *hor. Can. q. 88.* Et mouentur ex eo, quod absens ob legitimam causam reputatur præsens in Choro ad lucrandas suas Distributiones, ut loquuntur Conc. Trid. *sess. 24. cap. 12.* & alia iura supra allegata, & priuilegium est strictè interpretandum seruata proprietate verborum. *cap. 1. de fili. Presb. in 6.* Præsertim in præsentī casu quo satis congruum videtur dictas Distributiones illis accrescere, qui stante aliorum absentia maiorem subeunt laborem in Choro. Ita DD. mox citati, qui & alias adducunt rationes, ob quas in eadem sententia steti, à qua modo discedo, si est verum, quod refert Barb. in *colle. V. Canonici*, videlicet Sac. Conc. Congr. sub die 29. Nouembris 1600. declarasse, Canonicos ob legitimum impedimentum Choro non intereuntes, non solum lucrari suas Distributiones, sed reputari præsesentes quo ad acquirendam portionem earum, quæ ab alijs absque iusta causa à Choro absentibus fuerunt amissæ. Atq. hanc opinionem etiam præciso dicto Decreto probabilem dicunt Cast. Pal. *to. 2. loc. cit.* & Trullen. in *Dec. cap. 8. dub. ult. n. 7.*

469 Aliud oritur dubium; Vtrum Canonici absentes à Choro ob legitima impedimenta remaneant etiam participes de Cadelis, & elemosynis, quæ Canonicis præsentibus Fusteribus, & Anniversarijs elargiuntur? Affirmatiuam partem tuentur. Barb. *super cap. Vnic. de consuet.* nu. 2. in 6. & Quarant. in *sum. V. Distributiones.* Negatiuam amplectuntur S. Fausti de *dist. lib. 3. q. 33. num. 8.* Nald. in *sum. V. Distributiones*, & Galett. in *sua. Marg. cod. V. cui possemus* opinioni adhæreo, quando Cerei porriguntur ad manus singulorum, secus verò quando elemosynæ inseparatè dantur Camerario, seu alteri Capitulum representanti. Videantur Lara de *Annu. lib. 1. cap. 17. nu. 2.* & Ricci. *loc. p. 3. ref. 564.* Insuper si aliqua certa summa pecuniæ, vel Cereorum legata fuerit Canonicis præsentibus in

Choro Officij celebrandis, adhuc non solum debetur sua portio Canonicois ob infirmitatem, vel aliam iustam causam absentibus, sed etiam competit ius accrescendi prout illis, qui re vera, non iuris fictione ipsorum functionibus assistunt. Vt satis probat Sanchez tom. 1. consil. lib. 1. cap. 2. dub. 1. 10. Et quia superius scripsimus de veris Canonicis procedunt de eorum Coadiutoribus in dictis casibus. Abb. in cap. 1. de Cler. non resid. Couar. l. c. nu. 8. Rubin. singul. p. 3. V. Nauarrus nu. 11.

170 Praeterea aduertendum est, excusatos à Choro cum Distributionum compendio, lucrari etiam suarum Præbendarum fructus, qui facilius acquiruntur à Canonicis ex iusta causa à Choro absentibus, quam Distributiones, hinc est quod absentes, vt supra, causa studij quinquennarij lucrantur di. & op. fructus, non autem Distributiones. Abb. in cap. Dilecto nu. 9. de Cler. non resid. Casar. de Crass. dec. 5. nu. 3. de Prab. Fely. conf. 18. nu. 2. Quod priuilegium non fuit concessum Cappellanis teste Vulp. l. c. cap. 13. nu. 6. Sed tantum Canonicis, vt huiusmodi imbuti Ecclesie melius deseruiant. Rebuff. de priu. schol. nu. 2. Oldrad. conf. 220. prope fin. Ceterum, debent Canonici ad publicum studium se conferre de licentia Episcopi, si tum ne Diuinus Cultus ob defectum quamplurium graue detrimentum patiatur, tum ne indociles eo progrediantur absque fructu. Ant. de Butr. in cap. Tunc de Cler. non resid. Zerol. l. c. V. studij Mascard. de prob. con. 129. nu. 9. Item duo Canonici Cathedralis, Collegiatæque Ecclesie eximuntur à Choro cum emolumento fructuum suorum Præbendarum, dum existunt in seruitio sui Episcopi, sed interim non admittuntur ad Distributiones. Alagon. in cap. De rectoris de Cler. non resid. Martescott. l. c. lib. 2. cap. 32. nu. 16. Lothér de re. bon. lib. 3. q. 1. nu. 190. & declarauit S. C. apud Vulp. l. c. nu. 2. Caput Ecclesie Collegiatæ potest habere in sui seruitium unum Ecclesie Canonicum, qui interim non amittit fructus suæ Præbendæ, sed tantum Distributiones. Vgolin. l. c. cap. 19. num. 6. Nau. lib. 3. conf. 2. de Cler. non resid. Grass. p. p. conf. 3. cod. tit. num. 3. Intellige si idem Caput sit exemptum ab Episcopo, & habeat iurisdictionem in Canonicos in Foro extetno. Host. in cap. Inter Cler. non resid. Grat. l. c. cap. 166. nu. 20. Barb. alleg. 33. Canonici, qui deputantur ab Episcopo Vicarij Generales, vel foranei, aut Visitatores, si absint à Choro occasione sui Officij remanent participes reddituum eorum Præbendæ, non autem Distributionum. Cast. Palao l. c. dub. 3. p. 5. §. 7. num. 1. & declarauit S. C. C. ad sess. 24. cap. 120 in Una Mediolan. & in euentu quo in Distributionibus conflarent omnes Præbendarum redditus, duæ partes accrescunt occupatis

cupatis in studio, uel Episcopi seruitio, accrescente tertia inter-
sentibus Diuinis Officijs realiter, aut fictione iuris. Oldrad. *conf.*
118. m. 1. *Gaiett. v. Canonicus*. Idem sequitur in habente à Papa
indultum percipiendi in absentia fructus suæ Præbendæ, qui licet
non veniant sub nomine Distributionum, nec è conuerso; Io. And.
in rubr. de concess. Præb. Valenzuel *conf.* 4. nu. 138. tamen ne Priuile-
giu sit irritum, l. *quoties ff. de reb. dub.* gaudebit duabus partibus,
Vltra Distributiones, & fructus Præbendæ, in multis Ecclesijs re-
peritur massa communis, quæ in fine Anni diuiditur inter Cano-
nicos residentes in loco, ubi constructa est eorum Collegiata, etiã si
Choro assidue non inseruiant, neque ibi verè, aut fide sint præse-
tes; Barbat. *in dinis. fruct. l. s.* & Fragos. *tom. 2. d. 23. s. 1. tit. de Di-*
stri. Differunt inter se interesse, residere, & præsens esse in Choro,
171 Interesse dicitur, qui suum ministerium Diuinorum celebrationi
exhibet. Couar. *urr. res. lib. 3. cap. 13. n. 3.* Zipeus *lib. 3. de Cler. non*
resid. Residere importat permanentiam in loco suæ Collegiatae;
glos. in cap. ult. de rescript. & Peña dco. ii. 29. n. 6. Præsens esse per-
hibetur, qui in Choro solam corporalem sui præsentiam ostendat,
quod notat Rot. *p. 1. diuers. decis. 330. num. 1.* Communius tamen
DD. hos terminos confundunt, nullum ponentes discrimen inter
interessentem, residentem, & præsentem, ut uidere est apud Vulp-
in *Prax. Iudic. cap. 1. s. nu. 1.* Consentiant autem vnuerſi esse inter-
uallum inter residentiam, ad quam simplices Canonici, & Digni-
tates obligantur, & illam cui sunt obnoxij Canonici, & Digni-
tates, quorum Præbendis annexa sunt Pastoralis Officia. Si quide
hi tenentur in loco: eorum Parrochia die, ac sermone committant;
172 Leo in *Theſ. p. 3. cap. 33. nu. 18.* Dan. de Nob. *disp. 8. nu. 16.* & Sac-
C. C. apud Pasqual. *dec. 465. nu. 2.* nullaq; uel inmemorabilis co-
suetudo excusat ab huiusmodi residentia, quæ est de iure Diuino;
Vgol. *de off. & pot. Episc. p. 1. cap. 15. s. 3. nu. 2.* Conc. Trid. *sess. 15.*
cap. 1. Nec satisfaciunt suo muneri permorando in Domo canoni-
cali, relinquentes totam curam diuinam Cappellano. Less. *l. c. lib.*
2. cap. 34. d. 29. nu. 150. Posteu. *de off. cur. lib. 1. q. 13.* (sed tenentur
insuper per se ipsos Diuina celebrare, oues suas Sacramentis) &
uerbo DEI pascere; Populi peccata corrigere, Infirmos sapius vi-
sitare, & Pauperibus subuenire; Homob. *consult. p. 1. resp. 30.* Bu-
nac. *de leg. d. 5. q. vnc. nu. 31.* Dian. *p. 2. tract. 14. res. 146.* Bonatt. *l.*
c. lib. 2. cap. 23. nu. 10. Trullen. in *Decal. lib. 4. cap. 1. dub. 8. num. 49.*
Rot. *p. 6. diuers. dec. 234. nu. 15.* Moscon. *l. c. ut de Curatis.* Alias
indignum cura esse Curatum, qui non curat; ut supra Host. in
reg. 61. nu. 5. lib. 6. & huic Beneficium. erit Veneficium; ut fater

Rebuff. in *Prax. lib. 1. tit. 1. §. dispensat.* Non inficior habenti Populum numerosum, licetum esse, inuicem laudabile, ac necessarium, assumere sibi in adiutorium curæ Sacerdotem, cui potest quædam ardua omnino relinquere, ut de nocte surgere, & sic obtenta licentia ab Episcopo poterit à sua Ecclesia ad bimestre singulis annis abesse. Moron. *tom. 1. resp. 67. nu. 59.* Valer. *l. c. V. Parochus diff. 5. nu. 1.* Ceuall. *tom. contr. q. 563. nu. 5.* Pyrr. Corrad. *l. c. lib. 5. cap. 6. nu. 5.* ubi subiungit, habentem ex dispensatione Canonicatum in una Ecclesia, & curam Animarum in alia, teneri inhabitare in domo Parrochiali. At verò Canonici, & Dignitates curam animarum non habentes possunt die, noctuq. moram trahere, si libuerit, extra Ciuitatis, siue loci districtum, ubi sita est eorum Cathedralis, vel Collegiata, dummodò horis congruis accedant ad Ecclesiam, ibiq. in Diuinis, ut supra, deseruiant, & ita dicuntur interesse, residere, & præsentis esse in Choro, quo ad lucrandas Distributiones fructus Præbendarum, & massam communem siue grossam. Card. Tusc. *lit. c. con. 977. nu. 2.* Monet. *de distr. par. 2. q. 5. nu. 29.*

Possunt etiã nulla urgente causa, ac sine alia Episcopi licentia quæ annis à Chori seruitio abesse pertres menses continuos, seu interpolatos cū sola iactura Distributionum. Surd. *dec. 75. nu. 1.* Zipeus *l. c. n. 29.* Marzill. *de Cler. non resid. lib. 1. Nald. in sum. V. abs. tit. n. 13.* Gonzal. *l. c. in proem. nu. 182.* Dixerunt nonnulli ius esse Episcopo hoc trimestre ad quadrimestre ampliare, sic Vinc. Cand. *p. 1. tit. de ben. disq. 18. art. 2. §. Rub. in Aphor. Episc. V. abs. tit. n. 9.* Zeroli *l. c. V. priuatio.* ubi ait Sac. Congr. ita decidisse; contrarium verò tenet Garc. *de ben. p. 2. cap. 1. num. 41. 2.* & ad Decretum S. C. respondet, talem facultatem ex speciali gratia, & cum causa fuisse concessam à S. C. Episcopo Laurien. & propterea non esse extendendam ad alios Episcopos. Et aduertendum non licere memoratorium mensium spatio omnibus Canonicis eodem tempore abesse à Choro, sed tantum quartæ parti arbitrio Episcopi & Capituli. Leo in Thef. *l. c. nu. 21.* & declarauit S. C. *C. ad sess. 24. cap. 12. de res. Poteritq. Episcopus ad tuendam Festorum, & Ecclesiæ Dignitatem mandare, ne huiusmodi vacationes assumant in solemnitatibus.* *cap. Si quis in Clero 7. q. 1. cap. Si quis de consecr. d. 1. & absq. alio mandato Canonicus Pœnitentiarius tenetur in Natali, & Pasca sui copiam facere in Confessionali, quamuis alijs diebus non teneatur ad maiorem residentiam, quam alij Canonici.* Garc. *de ben. par. 5. cap. 4. nu. 12.* Notandum est insuper, quod possessionem sui Canonicatus capiens in fine Mensis Septembris non poterit à Choro abesse tribus Mensibus sequentibus, & anno subsequenti eodem

eodem frui privilegio. Monet. *de distr. l. c. q. 14. num. 11.* Ratio est;
 quia trium mensium absentia pro rata conceditur Canonicis, ut hi
 diuturno labore defessi cum ferrei non sint honesta oblectatione,
 quot annis recreentur, & sic maiori cum spiritu ad labores Chori
 redeant. ut tradunt Bonac. *de hor. can. d. 2. q. 1. nu. 15.* & Caramuel,
l. c. in reg. disp. 101. Unde qui in medio anni Canonicus efficitur,
 non potest abesse à Choro nisi per mensem cum dimidio. Cast.
 Pal. *l. c. dist. 3. p. 9. s. 1. nu. 3.* Ad colligendum autem novem mensium
 177 servitium, quod præstare tenentur Canonici, nisi aliud in funda-
 tione alicuius Præbendæ fuerit cautum, ex Bonac. *de distr. d. 1. q. 1.
 p. 2. nu. 5.* Trullen. *l. c. lib. 1. cap. 8. d. 30. num. 4.* & Massobr. *in Prax.
 hab. conc. præl. 7. d. 8. nu. 2.* non sunt colligendæ punctaturæ, quasi
 qui novem partes punctationum ex xij. Mensibus habuerit debito
 novem Mensium servitio satisfecerint, sed qui quolibet die alicui
 horæ culpate non intererit, reputatur absens ea ipsa die quo ad
 multam fructuum suæ Præbendæ, quamvis lucrètur Distribu-
 tiones pro cæteris horis, quibus præsens erit Nald. *in cap. Non licet de
 Cler. & Cast. Pal. vbi supra s. 9. nu. 9.* qui asserunt S. C. ita decla-
 rasse. Ratio esse potest, quia Septem horarum canonicarum oratio
 est vna tantum. Ita Homob. *de exam. p. 3. tract. 14. quaest. 11. n. 21.*
 Verum amen quia in manuscriptis super Conc. Trid. ad sess. 24. cap.
 12. repeti aliam S. C. contrariam declarationem in hæc verba,
*Canonico non iteri sèntē Choro omnibus Horis, ista Hora in fine Anni
 possunt colligi. & ex eis constitui dies, & ex diebus tres Menses absen-
 tia.* Videndum erit quæ nam ex his alatis declarationibus sint iux-
 ta mentem Sac. Congr. Canonici, qui culpate ab fuerint à Choro
 278 ultra tres menses, citantur & puniuntur iuxta formam præscriptam
 à Sac. Conc. Trid. loco confestim assignato, cōnuente autem Epi-
 copo procedere ad fructuum Præbendarum privationem ob in-
 nuatam absentiam, non erunt, hi in conscientia ad illorum restitu-
 tionem obnoxij, dummodò priuatè recitent Officium Ecclesiasticum,
 non enim est par ratio, quam dicunt aliqui DD. de Curato
 non residente. videte Abb. *in cap. 1. de celebr. Miss. Macign. cap. 68.
 nu. 11.* Viuian. *l. c. nu. 165.* Homob. *de Stat. hum. vit. p. 1. cap. 9.* &
 Cast. Pal. vbi supra d. 3. p. 6. nu. 4. Nunquid verò Episcopo ius sit
 ob præfatam absentiam diebus fructibus privare Canonicum pos-
 sidentem Præbendam addo tenuem, ut de pra. elemosyna Missæ
 planæ, quæ ei est annexa, nulli supersint redditus ex eadem Præben-
 da: ego quidem sum voti, quod non; tùm quia, quod percipitur
 pro stipendio Missæ, propriè non provenit ex Præbenda, tùm quia
 Conc. Trid. superius allegarum non habet locum in Canonico ca-
 sente

rente Prebenda, ad tradita per Henriq. in *sum. lib. 3. cap. 2. §. hntm. 2.*
 Gordon *mor. lib. 8. cap. 15. n. 6.* & Gauan. in *man. V. Can. residentia*
nu. 46. Et hæc opinio maiorem assumit vim, si in casu huiusmodi
 Canonicorum absentia remaneant alij in Choro in sufficienti nu-
 mero pro Diuinis Officijs persoluendis, ut deducitur ex Garc. *l. c.*
lib. 3. nu. 39. & Bizozet. ubi supra *cap. 4. nu. eod.* Putotamen, dictū
 Canonicum habentem tenuem Præbendam cum dicto onere pos-
 se alijs pœnis adstringi ad residendū, cum teneatur Ecclesiam Of-
 ficiare, dicendo cum Apostolo ad Philip *cap. 4. Scio saturari, & esu-*
rire, abundare, & penuriam pati. ita considerauit Goffred. in *rubr.*
celebr. Miss. n. 20. Dissident Doctores. An Canonici existentes vl-
 tra, tres Menses absq. causa alieni à Choro peccent mortaliter?
 Affirmant Suarez de relig. *tom. 2. lib. 4. cap. 13.* Vasquez *mor. cap. 4.*
 179 *§. 2. d. 1. art. 2. nu. 182.* S. Faust. de *hor. can. lib. 2. q. 181.* Vgolin. de
off. & pot. Episc. p. 1. cap. 19. §. 1. un. 4. Garc. *l. c. cap. 2. nu. 321.* Pau.
comit. mor. lib. 1. q. 6. Ricc. in *Prax* ubi supra *ref. 363.* Sæ *V. residen-*
tia nu. 1. Candid *l. c. diff. 18 art. 29. d. 4.* Ghiliu. *V. Canonici num. 1.*
Viuian. de iurepatr. lib. 19. cap. 9. n. 166. Gauan. in *com. tom. 2. sect. 1.*
cap. 5. tit. 7. nu. 3. Grat. *cap. 56.* Marchin. *c. p. 6. tr. 2. cap. 12 diff. 11.*
nu. 12. Bonac. de *hor. can. d. 1. q. 1. pun. 2.* Barb. de *can. & dign. cap. 10*
nu. 8. & alij. Negant Caiet. in *sum. V. Diuinum Officium, & V. hora 5.*
5. Tab. Syll. Am. eod. V. Sor. de iust. & iur. lib. 10. q. 5 art. 4. Nau.
de Orat. cap. 5. nu. 14. Valen. *tom. 3. d. 6. q. 2. pun. 10. §. 6.* Laym. *lib. 4*
tract. 2. cap. 7. q. 7. nu. eod. Bizozet. *cap. 5. nu. 4.* Escob. *ex am. 6 tr. 5.*
cap. 3. nu. 53. Tamb. de *iur. Abb. tom. 2. d. 10 q. 7. n. 4.* Car. Macig.
cap. 56. nu. 34. Ferro *QQ. mor. p. 1. q. 50 per tot. & alij apud Marchin.*
l. c. diff. 8. Vtraque opinio non caret probabilitate teste Diana *mor.*
par. 2. tract. ref. 31. vbi probabiliorem dicit affirmatiuam, sed po-
 stea *par. 4. tract. 4. Miscell. ref. 149.* in fine vertit Tela, & satis pro-
 baliore existimat negatiuam cui non grauati adhæreo concurren-
 tibus his conditionibus.

Primò, quod non sint remoti à choro ex contemptu.

Secundò, quod non fuerint iussi à Superiore ad interessendum.

Tertiò, & ultimo, quod non obstante eorum distantia Diuinum
 Officiū celebretur cum debita solemnitate, uel non patiatur no-
 tabile detrimentum.

Et in hanc sententiam, cū dicta limitatione melius consideratā
 descenderunt Barb. *l. c. cap. 40. nu. 11.* & alleg. *§. 3. nu. 182.* Cast. Pal.
tom. 2. disp. 2. pua. §. n. 13. Sánchez *lib. 2. cons. cap. 2. dub. 112.* Trullen.
in Dec. l. c. dub. 30. nu. 7. & in *Opusc. dub. 2. nu. 3.* Canonici omnes
 à Choro disiuncti, licet iuris fictione pro presentibus habiti, si
 priuati

180 priuatum Ecclesiasticum Officium persolvere valuerint, & id prætermiserint, expoliantur fructibus sui Canoniciatus, & Præbendæ pro rata officij commissi, iuxta Bullam Pij V. incipiente Ex proximo & docent Jacob. de Graff p. 1: dec lib. 2. cap. 1: nu. 6. Nau. in Man. cap. 25. nu. 122. & alij passim, Quod intellige nulla expectata Iudicis declaratione. Bonart. l. c. lib. 2. cap. 17. nu. 9. Amplia etiã si redditus Beneficij sint tenues, vt satis probat Graf de Cas. ref. lib. 2. cap. 28. in fin.

181 Nec obstat Canonicis indecora in Choro faciendis licitè ab Episcopo imponi priuationem distributionum pro illa hora ipso facto, ut docet Scip. Rubi l. c. V. Distributiones nu. 10. & tamen, non sunt obnoxij eas restituere, nisi postquam ab eodem Episcopo fuerint condemnati. gloss. in cap. Fraternitas 12 q. 2. Hostij super cap. Distinctio de arbitr. Quia Episcopus cum his non habet omnimodam auctoritatem sicut Papa, ut adnotauit Fragos. de regim. lib. 1. disp. 2. pun. 4. nu. 10. tom. 2. Nec urget replicatio, etiam à Sacris Canonibus poenam impositam non deberi ante condemnationem in foro Animæ, vt tradunt Fely. in cap. Rodolphus nu. 36. de rescript. & Caiet. 22. q. 62. art. 3. Namque in casu nostro, constat de mente Summi Pontificis dantis eisdem redditus sub illa lege, & conditione. Lopez in Instru. cas. consue. p. 2. cap. 106. in princ. Vasquez ubi supra dub. 8. & latè Fran. Valent. in conc. rd. iur. par. 2. tit. 2.

182 Hinc est, quod non recitantes horas canonicas in Choro, nec extra, quamuis semoto legi imo impedimento, a lethali culpa non sint immunes, tamen non tenentur ad restitutionem fructuum primis sex mensibus à die possessionis eorum Canonicis Præbendæ, quia sic in dicta Constitutione dispositum fuit à Papa, cui in materia Beneficiali, nemo potest dicere cur ita facis. cum sit Dominus. Gemin. conf. 99, & Gonzal. d. 6. 1. prom. 36. Effluxis dictis sex Mensibus, restitutio ob non persolutas horarias Preces facienda, est fabricæ Ecclesiæ, uel pauperibus. Couar in cap. fin. de test. nu. 4. Frag. l. c. lib. 10. d. 22. 5. 5. nu. 4. & casu quo reus paupertate laboraret, poterit Confessarius eam restitutionem illi applicare. Leôcill. de priu. paup. p. 2. priu. 37. nu. 6. Dummodo, ex hac occasione non inducatur ad idem peccatum perpetrandum. ut aduertit Graf. de decas. ref. lib. 2. cap. 28. in fin. vel in tali intentione non prætermiserit: ita Vulp. in Prax. iudic. cap. 51. nu. 57. Qui semel, aut bis in anno prætermittit aliquas horas ex quadam vecordia eximitur à dicto restitutionis nexu, quia opus est assiduum, & sic benignè interpretandum: ita Lopez l. c. cap. 145. & alij. Quibus non adharco, nam in allegata Bulla Pij V. præcipitur restitutio pro omissione etiam

etiam vnius horæ. ut post alios notat *Garc. de ben. p. 1. cap. 1. nu. 17.* Verum est, quod si distributiones, & fructus correspondentes sint exigui, restitutio facienda erit sub culpa veniali; quando autem, quis omittit plures horas Canonicas, vel notabilem earum partem, etiam in diuersis diebus, quorum Distributiones, & fructus simul sumpti constituunt notabilem quantitatem, ut potè duorum Iuliorum, prout in furto, tenebitur ad restitutionem sub mortali: ita *Azor tom. 1. lib. 10. cap. 14. q. 8. Filliuc. l. c. tr. 23. cap. 10. n. 310. Bonac. de hor. can. d. 1. q. 5. p. 1. nu. 13.* Qui solitus Chorum frequentare, quadā die non interuenit aliquibus horis Canonicis quas obliuiscitur priuatim recitare, excusatur à diſta restitutione, quia tali euentu nullum committitur peccatum, & ubi non est culpa, nulla debet esse pœna. *Bard. ubi supra nu. 9. Val. l. c. p. 10. con. 3. Grass. ess. sect. 17. nu. 7.* nisi Canonicus pluries fuerit expertus, se obliuisci tali casu priuatim supplere, quia tunc tenetur providere suæ incogitantiz aliquo signo ad excitandam memoriam, ut docet *Filliuc. l. cit. cap. 9. nu. 282.* & ante eum adnotarunt *D. Anton. in sum. p. 3. tit. 3. cap. 4. & Nau. in man. cap. 25. nu. 99.* Canonicus, qui Diuinum Officium commune, aut speciale absque causa non obierit paratum habet remedium se componendi cum Summo Pontifice, qui partem fructuum restituendorum, ut supra, applicare solet Camere, & partem ex gratia Oratori. *Sanchez l. c. cap. 2. d. b. 88.* succurrit eadem gratia Sacra Pœnitentiaria, quæ aliquando totum remittit debitum, ut tradit *Busenb. in Med. Theol. lib. 2. tr. 2. cap. 4. d. 4. in fine.* *Corrad. l. c. lib. 4. cap. 2. nu. 68.* Dixi fructuum, quia neque à Papa, neque à Sacra Pœnitentiaria solent cōdonari Distributiones amissæ à Canonicis confabulantibus, vel submissa voce recitantibus in Choro, uel suo muneri non respondentibus, quæ accrescunt Canonicis Diuinis inservientibus. *Henriq. in sum. lib. 7. cap. 36. n. 3.* *Petrell. ubi supra sect. 10. q. 4. nu. 24.* *Vega in sum. tit. de hor. can. c. 1. & 18.* *Nau. conf. 14. nu. 1. de sent. excom. & conf. 62. de celebr. Missæ.* Ratio est, quia creditor est certus. *Bard. in exp. Bull. loc. cit. nu. 26.* Canonicos priuatim horarias Preces exoluentes, & in Choro præfentes, sed ibi non recitantes nonnulli DD. apud *Anel. l. c. c. 2. d. 4. nu. 10.* non improbabiler exstunt a restitutione dimidiz partis Distributionum, opinantes eis deberi ratione solius presentiz in Choro. Veriustamen puto teneri ad restituendas totas, quia præbentur assistentibus cum pasto, ut ibi cantent. ita *Azor. tom. 1. lib. 10. cap. 11. q. 7.* & late *Monet. de distr. p. 2. q. 1. con. 7. n. 31.* & alij. Coadiutores Canonicorum, ultra tempus permissum absentes a Choro, iniungunt onus restituendi fructus suis Coadiuti, qui propterea

- pterea poterunt petere, & obtinere, vt sibi concedatur nouus Coadiutor, & habebunt actionem de expensis. Gonzal. *l.c. gloss. 5. §. 4. nu. 12.* & Rot. *p. 5. diuer. decis. 602. num. 8.* Coadiutores prædicti non dum sacris initiati, nullo alio intercedente titulo Beneficij Ecclesiastici, de obligantur à persoluendis priuatim horas Canonicas in casum, quo abfuerint à Choro. Rationem assignant Merlin. *dec. 141. nu. 4. tom. 1.* Farinac. *p. pr. dec. 456. nu. 1. Laym. lib. 4. tr. 2. cap. 5. nu. 8.* Fragos. *lib. 4. d. 10. nu. 123. tom. 2.* Canonicus coadiutus, vel alius Præbendatus supplens extra Chorum Matutinum, & Vesperas tenetur facere commemorationem de Sancto Titulari Ecclesiæ, & alterius titularis Beneficij, si quod possideat, vt ex rubricis Breuarij obseruat. S. Faust. *de hor. lib. 2. quest. 19.* At in Choro fit tantum commemoratio de Patrono Ecclesiæ, qui si fuerit S. Petrus, vti apud nos, satis erit solita commemoratio. Bonac. *de hor. can. d. 1. q. 2. p. 4. nu. 6.* Hic adnotare non desinam, in Breuarijs præter horas Canonicas esse registrata officium paruum B. Virginis, mortuorum Psalmos Pœnitentiales, & graduales, ac Litaniarum, & antequam Bulla Pij V. initio Breuarij reformati posita, Canonici eo vtentes redduntur immunes ab his publicè, vel priuatè recitandis, nisi vbi est introducta consuetudo in Choro persolueri officium paruum Deiparæ Virginis. Imok. *in Clem. 1. d. celebr. Miss. Plou. de hor. can. p. 2. q. 2.* Fum. *h. hora nu. 8.* Rodriq. *Lexap. 14. nu. 10.* Quæ consuetudo sub lethalis culpæ reatu afficit omnes Canonicos simul, non singulos seorsim, vt dictum est de maiori officio. Aliar. vbi supra *h. hora Canonica nu. 16.* Tamb. *de iur. Abb. tom. 1. d. 1. q. 2.* cum hac tamen distinctione, quod Canonicus non recitat in Choro, nec extra septem horas canonicas Dominicas, vel vnâ, aut partem notabilem ipsarum, secundum veriorem opinionem, vñico tantum mortali peccato se commaculat, & eo grauiori, quod plures sunt preces omisso. Sd *h. hora nu. 5.* Nald. *7. Diuinum Officium nu. 10.* At non interueniens Choro, vbi fuerant persoluit ab aliis Hora minores de Beatissima Virgine, non peccat, nec tenetur eas priuatim recitare, quantum ibi dicantur ob præscriptam consuetudinem. Mofes. *in sum. tres. cap. 1. nu. 60.* Ratio est, quia huiusmodi obligatio non extenditur extra Chorû. Azor. *l.c. cap. 16. q. 3.* Less. *de iust. Orat. lib. 2. cap. 37. d. 1. §. 2. in 360.* Quinimo qui hoc paruum Officium Domine nostre ob meram deuotionem in Choro recitare consueuerint, vt penes nos: cõptum fuit, ac per statutum explicatur, non peccant istud omnino etiam in Choro collegialiter omittendo. Trull. *in Opisc. d. 2. nu. 13.* Dian. *par. 6. traç. 15. res. 8.* est enim in potestate Capituli in Collegiatis prin or-

primordiis, ad dictum paruum pensum Marianum per statuta se obligare, vel immune reddere à præscribenda consuetudine obligata, ut docet Caramuel in Reg. D. Berni *disp. 101. nu. 3.* immò in dubio, an consuetudo recitandi insinuatum Officium in Choro habeat vim legis, vel sit solius deuotionis, præsumitur inducta ex deuotione, vt in puncto tradit Suarez *de leg. lib. 7. cap. 19. num. 13.* & fauere tradita per Vernet. vbi supra *ar. 8. q. 36. nu. 4.* & Dian. *p. 1. resol. 30. de leg.*

190

Vbi ex deuotione persoluitur, in Matutino, & Vesperis Officij maioris postponere illud minus B. Virg. dixit licitum ex rationabili causa, veluti introductum fuit apud nos, eo quia pars Collegialis, dum memoratae duæ horæ B. V. anteponebantur, non intrabant in Chorum, nisi terminatis his minoribus horis, quibus hic non sunt assignatae distributiones, & eas postponendo ut supra, omnes iam consistentes in Choro pro officio dominico, recitabant, & Matutinum, & Vesperas B. V. sicque iuxta *cap. Ex parte de cons.* augetur diuinae cultus, & non fit contra substantiam huius parui officij quodam aliquibus Collegiatis vnica sessione continuare persolui solent, quæ tamen incipio cuiusque horæ dicitur Saluatio Angelica, & in fine *Beati Iohannis de Padua* quæ præmittuntur, dum dictum consuevit cum Officio maiori, & ad Matutinum, & Vesperas non fit commemoratio solita B. V. nisi in Ecclesiis eidem Deiparas dicatis, quia in his Ecclesiis est titularis: ita colligitur ex rubricis, & ex parte de terminauit S. R. C. assente Polac, *de egrum par. 2. fol. 43.* In Collegiatis quibus ex consuetudine obligatoria, recitatur in Choro memoratum Officium minus B. V. eidem assignandæ sunt Distributiones, vt nota ut Monac. *l. 2. q. 3. nu. 6.* S. Faust. *lib. 2. q. 301.* Atque tali euentu Canonici absens a Choro habitus pro præfente, quo ad iustandas Distributiones Officij Dominici reputatur, & præfens, quo ad assignatas Officij parui B. V. ita Nau. *de Orat. cap. 10. nu. 5.* Filliuc. *l. 2. nu. 247.* & è contra absens à Choro absq. iusta causa, neutras acquirit. Monet. & Trullen. loc. statim citatis.

191

Prout etiam, si sponte euagetur in recitando, quia attentè est persoluumdum veluti Officium maius, vt aduertit Zambell. in *resp. cas. 7. Officium nu. 1.* Hactantum seruata differentia, quod Officium Paruum B. M. V. recitandum est in Choro de pressiori voce in secunda, vel etia nota Officio diei, vt notat Don. Cat. *rit. 2. fol. 14.* Officium Mortuorum in Cathedralibus, & Collegiatis ex obligatione, persoluitur, in die tantum commemorationis omnium Defunctorum, & quicumque ad Diuini Officij pensum adstricti, qui illud in Choro non decantauerint, tenentur illud priuatim legere; Ratio est,

quia

- quia Vespere, & Matutino Mortuorum illius diei sunt pars Offi-
 192 cij, ipsamet die præscripti, ita D.D. signanter Lezan. *in sum par. 2. cap. 12. nu. 23.* Hinc argumento à contrario sensu dixi, Canonicos in Choro non obligari ad Lectionem Martyrologij ad primam, sub
 193 mortali, quia non est pars Divini Officij, ex Gauancin *Com. sect. 2. cap. 1. n. 23.* & Caramuel. *super Reg. D. Bened. disp. 10 §. n. 1364.* Laudabiliter tamen legitur in omnibus Collegiatis bene temperatis, & per eorum statuta eius Lectioni non interessentes priuantur Distributione horæ Primæ. Præposito Collegiatis, nisi ad hoc virgissima causa, non conceditur à Choro abesse, etiam pro servitio Episcopi, prout permittitur Canonicis, ut observat Nau. *lib. 1. c. 205. §. 1. de Sac. Unct. num. 2.* est enim magis necessaria in Choro eius præsentia, quam aliorum Canonico-
 194 rum. Primo, quia primæ Dignitatis prerogativa maiorem honorem affert Choro, quam multi Canonici simul. 2. quia, *in nostra de test. Mat. sign. l. c. cap. 19. nu. 18. & cap. 56. nu. 24.* 3. Secundo, quia prima Sede remanente vacua, faciliè oriuntur sedulata, & turbatio Chori. Filline. *l. c. cap. 4. nu. 235.* Bonac. *ubi supra d. 1. q. 3. p. 3. nu. 10.* Laym. *lib. 4. tr. 2. cap. 7. in fin.* Tercio, quia non frequentando Chorum præbet malum exemplum minoribus, qui facili negotio maiorum sectantur exempla, ita Covic. *mor. V. Prælati in fin.* & consonant sequentes versus solati Zabarell. *in Clem. Ne in agro de stat. Mon. v. ordo presb. & canonic. Dum saepe spernit Fabas propisibus Abbas.* 4. Consimiles mori cupiant tenere minores. Quarto, quia sicut nulla domus pro bono regimine debet esse sine gubernatore. Prou. *cap. 11.* Ita nullum Collegium sine Capite, cuius interest curare, ut Divina Officia rectè, citè, & exactè celebrentur, & serventur circa id proprii ipsius Ecclesiæ Reges, & Ordinationes, quarum ipsi Custodes sunt. Marti Digest. *monast. lib. 5. tit. 1. Abbas cap. 15.* Bassi. *de Can. cap. 12.* Homob. *de stat. p. 1. cap. 22.* Tabl. *de iur. Abbatiss. d. 1. §. 9. 2. nu. 2.* Aliis huiusmodi statuta in illa Collegiata adesse, parum esset, nisi quia regat, & servat facit, adesse, ut inquisunt Feder. *de Sermon. §. 1.* Hærent. *de p. 1. tit. 1. nu. 3. de q. 1. Rot. p. 6. Divers. de 2. §. 3. nu. 7.* 5. Collegiatis, unde Postulat. Nec ius est Episcopo aliam deputare in Collegiatis, qui Tenentur, quæ ad Chori disciplinam pertinet, cum istud sit proprium, & peculiare munus primæ Dignitatis, & Capitis, ita de la Fum. *§. 2. R. G. referent. Basilic. in m. d. post. Decret. coll. 2. q. 1. Pothol. de iur. super ius exaratus sunt reman. colligo. Collegiatis Præpositum, & priorem Dignitatem obligatum se ad vigilare, ut Canonici illi*

Choro totum Officium benè correctum alta, & clara voce recitent,
ac iuxta solitum concinant, concordent in nota, in pausis, versuum
inchoatione, & terminatione, munera iniuncta suo loco, & tempo-
re exequantur; & ceremonias vniformiter seruent; in prædictis
errantes admoneat, & simul leniter obiurgat libros, litteras, aliaue
scripta in Choro tempore Diuinorum legentes, cum vicinis confa-
bulantes, ridentes, vel ad risum per aspectum, vel nutum alios in-
citantés, dormitantes, alienum stallum, vel munus vsurpantes, per
Chorum discurrentes, impetuosa in eleuationem, vel depositionem
sedilium facientes, oculis huc illuc vagantes, se cum canes ducentes,
vel Puerulos in Choro tenentes, vel ibi absque veste talari, aut ha-
bitu Choralis existentes, Chirothecas adhibentes, vestem domesti-
cam, vulgò Zimarra, induentes, Flabellâ, siue Ventilabra æstiuotē-
pore, ad captandâ aurâ vitro citroq. manibus agitantes quasi deli-
cias in cilicio querētes, Summo tancū hyeme tollerantur Canonicis
Manicę nigri coloris, vulgariter Manizzenstüpatz. Hęc, & omnes
alię ap. habitu gestu; motuq. lenitates, quę Diuinum dehonestant
Officium, velis remisq. elaborandum, est à Collegiata Præposito;
vt arceantur à Choro: ipse verò caueat ab omni defectu, & prius
efficiat, quę suadet, vt docet D. Greg. in hunc. 10. lib. 1. in Ezecb.
Nam plenius opere docetur, quam voce teste D. Leone Papa in
quodam Sermonē, & dixit D. Aug. lib. 4. de doctr. Christi. cap. 27.
Canonicis, qui Præposito, vt supra præmonenti, minime paruerint,
à Punctatore puniuntur, vel mulcentur iuxta formam statutorum,
& Sac. Cong. Decretorum, Tandē de Iur. Abb. d. 10. q. 2. tom. 2. Ho-
moph. in eod. par. 3. q. 18. cap. 3. ref. 3. Vgoli. c. 5. r. nu. 6. Marchan-
ybi supra quæst. 3. & scribentes super cap. 1. & 3. de Off. Archiep. b.
Quod si adhuc fuerint contumaces, eiusdem Præpositi partes erunt
ad Episcopo significare, ut contra huiusmodi arrogantes alijs iuris
remedijs procedat, ita Vrsell. par. 1. lib. 4. c. 14. r. nu. 26. Ror.
Rom. in recollect. post. 2. vol. conf. decis. 129. omnino videnda. Idem
Collegiata caput tollerans exorbitantias, errores, & defectus, ex
quibus Diuini cultus diminutio, & Chori perturbatio sequitur, gra-
uiter, vel leuiter delinquit iuxta materię gravitatem, vel leuitatem.

198 Tambur. de Iur. Abb. l. c. & Pasqual. decis. 82. nu. 6. Caramuell. l. cit.
in reg. Di. Bened. fol. 312. congruit huic illud Isa. V. amibi, quia tacui.
Sciat in super, quod sicut Princeps in manibus omnium delinquen-
tium est suborum malefactora punire negligit, Nald. in cap. Pro hu-
mani do. homic. & cap. seq. in fin. ita omnia in publica Oratione erra-
ta eidem Præposito incurioso adscribuntur, cum obligatione Deo
reddendi rationem, ut alijs citatis docet Dian. par. 10. tract. 13. re.

199 *sp. 10. & ubi constitui solet Magister Chori, si deficiatur in his, quæ ad probatam Chori rationem pertinent; adhuc ius erit primæ Dignitati Ecclesiæ eundem Choragum admonere, eiquè iubere, ut ea, quæ decet, iuxta suum munus, fieri procuret, atque in casu inobedientiæ, ipsa prima Dignitas potest imperet, ut errata patrantur multentur, vel puniantur, ex Rot. apud Post. *decis. 667. nu. 20. & p. 6. diuers. dec. 253. nu. ult. & congruunt disposita à D. Car. Const. par. 2. tit. de Mag. Chor.**

200 Verum si in aliqua Cathedrali non fuerit consuetum, Magistrum Chori deputare, ad primam Dignitatem prorsus spectat Choruum à vitij expurgare, eademque Dignitate absente, præsentia Chori circa ea, de quibus mox essati sumus, omnino competit secundæ Dignitati, vel antiquiori Canonico, ut tradit Rot. penes Seraph. *dec. 639. nu. 8 par. 1.* Aliquibus in locis congruè deligi solet Canonicus silentiarius, quo præcipiente silentium, flere debet etiam primas Dignitas, & hoc ex reuerentia nemi Ecclesiastici: eidem tamen Dignitati non debet in specie indici silentiū, neque ab ea exigenda est multa, si illud frangat, prout exigitur, a cæteris de Choro. Rot. apud Post. loc. cit. *dec. 667. num. 25.* Nulla vox præter præsentium tempore Diuinorum audienda est tam in Choro, quam in Ecclesia, vnde ipsius silentiarij, partes erūt silentium etiam Populo indicere, quando opus est Brancat. *lc. V. Officium Diuinum, & statuit Conc. Congreg. Sabin. cap. 18.* Præstat scire, quod Ranz impediens suo murire auditum publicæ Orationis circa proximam Ecclesiam, iussu à Sacerdote, ut conticerent, miro silentiis obediuerunt, ita refert D. Ambrosius *lib. 3. de Virg.*

Poterit silentarius enarrato prodigio tempore publicæ Psalmiæ facile cohibere viros, ac mulieres a confabulationibus, nugis, & strepitibus, nanque ut *lc. intulcat S. Ambrosius, silent. Paludes, non silebunt homines?* Canonici, qui memorato silentiario non paruerint a Punctatore puniuntur, excepta, ut diximus, prima Dignitate, Cathedralis, seu Collégiatæ Præposito, qui pariter ob iustam occupationem exiens de Choro, dum Diuina celebratur, ne petueratur ordo Hierarchicus non adstringitur egrediendi licentiam ab alio postulare. Manriq. *de præced. q. 41. nu. 2. Ricc. in Prax. p. 1. ref. 568. Antonell. de regim. lib. 3. cap. 18. nu. 16 & Rot. p. 3. diuers. dec. 630. nu. 4.* Aliæ verò Dignitates, & Canonici tenentur rationabilem causam egrediendi de Choro Punctatori innuere, necnon in egressu, quasi licentiam petendo, primo de choro priuatiuè quoad alios caput inclinare, sub poena absentie pro illa.

illa hora Canonica; ita informant Graff, dec: p. 2 lib. 3: cap. 16, no. 13. Monet. de distr. p. 2 q. 2. nu. 23. & determinavit Sac. Episc. & Reg. Congreg. sub die 18. Aprilis 1617.

Qui dignior de Choro capere debet, ne exeat plures quam duos & inobedientes a Punctatore puniuntur. Gauan: in *Man. V. Can. m. nu. 29.* & Brancat: l. c. *V. Chorus.* Punctator prestare debet fidem Canonicis aientibus habere, vel habuisse iustam causam egrediendi a Choro. Ita post, & ante alios tenet Ferrar. de bor. can. l. c. nu. 39. Verumtamen si quisquam sepe sepius exiret, huiusmodi absentiae causa, in pleno Capitulo esset aperienda, & probanda. Ita S. C. penes Barb. de Can. & Dign. cap. 24. num. 27. & in *sum. collect. 93. nu. 5.* certe censenda est causa rationabilis, & frangibilis humane congruæ, si interdum Canonicus ob capitis fatigationem, cantus prolixitate aliquantis per exeat a Choro, ut spiritum assuuiat, & animum reficiat. gloss. in *Clem. 1. de celebr. Missæ* Abb. ibid. nu. 6. Io. Andr. in cap. *Dolentes.* Valer. loc. c. *V. Canonici* nu. 1. Possunt adduci plures causæ, sed videatur, ut sint veræ, & non tantum apparentes. Fugienda est in Choro inquietudo, ut monet Nau. de *Orat. cap. 16. n. 64.* ubi Canonicis persuadere nititur, quatenus nocummenti afferat deuotioni, & attentioni psallentium, modo vnus, modo alterius a Choro egressio, & regressio. Consonat informatio Deo S. Birgite pro quodam Canonico reuelata in eius *Revelat. lib. 4. cap. 8.* in hæc verba:

Consula tibi, ut recitando Officium in Choro usque ad finem stare debeas, & si forte necessitate compulsus fueris super magnis rebus, vel alium tangentibus, ad loquendum in modis horis, tunc de Choro eueas, & quod tibi videtur paucis verbis respondeas, sine mora in tuum. Stallum Chori redeundo, & si poteris, ordina, ut illud negotium ad expediendum alio loco, & tempore suspendatur, ne diuinus cultus, & honor Dei diminuat, vel impediatur.

Canonici, qui absque iusta causa deserit Chorum peccat Laym. lib. 4. tit. 1. cap. 5. & dicitur ad id instigatus a Sathana, inquit S. Anton. in *sum. par. 2. tit. 9 cap. 12. §. 3.* facit, quod refert Graff, dec. par. pr. lib. 2. cap. 5. nu. 27. Sanctum Patrem vidisse Dæmonem, qui extrahebat a Choro quendam Religiosum antequam terram inaretur Diuinum Officium, & in vita S. Dominici legitur ipsum vidisse Dæmonem in Templo tempore Diuinorum & interrogatus, quidnam illi ageret, respondit, ut Religiosi eadem huc veniant, & cito recedant. Hic notandum maiorem committi de sedum a discedente de Choro, priusquam finiatur totum Officium, quam a non comparente, ad eius initium, idcirco maior

maior

maior pars reputatur nobilis in fine, quæ pro tali non habetur in principio; quo ad amittendas Distributiones. Nau. de Orat. cap. 10. num. 50. Archid. in cap. Cum contumacia de haret. lib. 6.

- 204 Ap principio Diuini Officij vsque ad finem Punctator persilire debet in Choro cum suo libro, & calamo, vt absque alia iussione punctet, ac naltet omnes vt supra reos humanis affectibus remotis; ut aduertunt Vener. de exam. l. c. cap. 47. num. 6. Fuse. de Visit. lib. 1. cap. 15. nu. 29. Massob. de Syn. cap. 5. Alias ipse de proprio in Choro benè seruientibus, tenetur relicturere. Raguet. de Voc. q. 22. nu. 3. Pasqual. dec. 84. nu. 4. Punctator mensatim, vel ad annum iuxta consuetudinem cõstituitur unus eiusdem Ecclesiæ Canonicus, ut docet Vgol. de Off. Episc. cap. 19. §. 2. nu. 5. Qui tempore sui Officij non potest deputari Sacristiæ Praefectus, nec hebdomadarius, ita decernitur in Synod. Pistor. Ratio est, quia
- 205 permanere debet in Choro ab exordio Diuini vsq. ad vltimū. Hora Canonica in Choro complentur Antiphona, Salu-
te Regina, uel alia pro varietate temporis, quæ nõ alternantur, sed integrè ab vniuersis de Choro pronuncianda est, vt notat Filiuci. tr. 23. cap. 7. nu. 141. In eius fine hebdomadarius dicit Orationem, & Fidelium animæ, &c. omittitur autem Fidelium, &c.

- 206 quando recitatur in Choro Officium Mortuorum. Gauan. in Com. ad rubr. Bren. fest. 5. cap. 22. nu. 16. vel sequantur Processio, vel Missa cantata, nisi fiat Sacrum post Nonam, quo casu Nona cum hē vltima hora Matutina, dicitur Fidelium anima, &c. vt obseruant Theob. lib. 2. cap. 1. r. nu. 6. & Arnald. ubi supra.

Antequam Canonici discedāt à Choro, operopretium erit gratias Deo referre, ac veniam de delictis, & negligentijs in fundēdis Diuinis Precibus postulare, deuote audēdā flexis genibus, & sacrosanctæ, & indiuiduæ Trinitati, Crucifixi Iesu Christi Domini Nostri humanitati, Beatissimæ, ac Gloriosissimæ Mariæ secunditati, & omnium Sāctorum Vniuersitati sit sempiterna laus, honor, virtus, & gloria ab omni Creatura nobisque remissio peccatorum per infinita secula seculorum, Amen.

V. Et beata viscera Mariæ Virginis, quæ portauerunt æterni Patris Filium.

R. Et beata Vbera, quæ lactauerunt Christum Dominum.

Pater noster, &c.

Huiusmodi Orationem recitantes Leo Papa X. remissionem concessit defectuum humana fragilitate ex quadam negligentia commissorum. Rodriq. qq. reg. quæst. 82. art. 3. quod indulgentum modo extenditur etiam ad Canonicos, & Clericos seculares

et sic

teste Bordon. *conf. reg. q. 82. art. 3.* Postremo datur signum per Præpositum, qui prius, exindè digniores aſurgunt Canonici, & eidẽ Præposito caput inclinantes, ſe ſequẽ inuicem eodem modo conſalutantes, ſtatim retrogrado ordine, quo in Chorum ingreſſi ſũt procedant in Sacriſtiani, ibiq. modèſtè, & quietè chorales veſtes deponunt, abſtinendo à facetijs, & manibus verbis, aliàs à Punctatore punctentur. Videatur Clem. 1. *de celebr. Miſſ.* & quæ tradit Monet, *de diſtr. par. 3. queſt. 10. nu. 45.*

- 207 Canonicum punctatorem à Choro abſentem partes ſunt, antiquioris Canonici punctare, ac multare, prout etiam omnes alios abſentes, ſeu præſentes defectus ibi patentes, de quibus diximus ſed melius videtur Gauan. in ſua Prax. de Synod. p. 1. *cbp. 34. nu. 1.* quod eligantur duo Punctatores, qui poſſunt eſſe etiã extranei à Capitulo, dummodo ſint Sacris Ordinibus initiati. Vener. *de exam. loc. cit. cap. 43. num. vlt. & Farinac. in declar. ad ſac. Conc. ſol. 1. 120.*
- 208 Punctoris munus eſt inſuper punctare Canonicos abſq. iuſta cauſa pon interuenientes publicis Proceſſionibus, quæ loco corollarij veniunt ſub obligatione recitandi publicè Diuinum Officiũ, vt docent Filiuc. *mor. tom. 1. tr. 12. cap. 4. nu. 85.* Caſtr. Pal. *c. de hor. Can. 5. 5. nu. 2.* His Proceſſionibus assignantur Diſtribuciones, iuxta quantitatem precum, & temporis in eis inſumendi. vt tradit Monet, *de diſtr. p. 2. q. 3. nu. 14.* & regulariter, maior portio attribuitur intereſſentibus Proceſſioni, quam vni horũ Canonicũ, vt notat Gauan. in *Man. Episc. V. Proceſſio nu. 18.*

- In Proceſſionibus canantur Hymni, & Pſalmi, & præſertim Litania Breuiarij, ac B. V. Lauretanæ, quæ tantum poſſunt in Eccleſiis, & Proceſſionibus decantari ex Decreto Clementis VIII. penes Quarant. in *ſum. V. Litania.* Nec his poſſunt addi nomina Sanctorum, etiamſi ſint deſcripta in Breuiario S. R. *Codie 21. Martij 1631.* Memoratis ſupplicationibus intereſſe tenentur non ſolum Canonici Sæculares, & alij Clerici Beneficiati, ut de mente S. C. aſſerunt Rub. *V. Canonici nu. 1. Polac. l. c. ſcl. 253.* Moron. vbi ſupra *reſp. 12. nu. 6.* Sed, & Canonici regulares, & quicunque Monachi Monaſteriorum non diſtantium à Ciuitate ultra medium milliare, ſi perſonaliter vocati fuerint. Lezan. in *ſum. p. 1. cap. 9. nu. 47.* Campanil. *diuerſ. rubr. 12. cap. 13. nu. 121.* Larade Capell. *lib. 4. cap. 24. nu. 15.* Piaſec. in *Prax. p. 2. cap. 3. nu. 47.* poſteſquẽ Episcopos non renuentes excommunicare, ut ſentiunt Ricc. in *Prax. par. 1. reſ. 31. Ceſped. cap. 11. dub. 207. num. 3.* vel potius à conſecrationibus, & concionibus ſuſpendere, ut aiunt Lezan. *l. c. cap. 11. nu. 14.* Dian. *mor. par. 11. tr. 2. reſ. 8.*

Ad Processiones autem priuatas, quales sunt menstruæ SS. Sacramenti, Sacratissimi Rosarii non tenentur accedere Canonici, quibus non incumbit cura Animatum. vt notant Vgolin. l. c. s. 4. nu. 3. & Galett. in sum. V. Privilegium. Etiam si sodalitates essent in eorū Ecclesiis Collegiatis, nisi ex statuto, vel fundatione obligentur. Rot. apud Mart. l. c. V. Processio cap. 4.

- 211 dicuntur, quę fiunt in solemnitate Corporis Christi, in Rogationibus, in Iubileis, vel imminente Fame, Peste, aut Bello, siue ad petendam pluuiam, aeris serenitatem, vel pro gratiarum actione, liberationis ab insinuat malis, aut in aduentu noui Episcopi, pro Principe loci ægrotante, vel aliis grauibz causis. ad tradita per Abb: in cap. Nymis il. 2. de excess. Pralat. Sylu. in sum. P. precedentia in addit. Zerol. in Prax: V. Processiones. Ricc. in Prax. p. 1. ref. 319. Vulpes in Prax. Indic. cap. 42. nu. 9. & alij.

- 212 Ad Episcopum, & eo absente, ad eius Vicarium spectat in Cathedrali Processiones solennes indicere, atque quo sint dirigendæ, ac deducendæ præscribere cum consilio tamen sui Capituli. Zipius loc. cit. tit. de maior. & obed. nu. 8. & Sac. Cong. apud Zerol. loc. prox. cit. Minus verò solennes ad Capitulum ipsius Cathedralis. Manriq. de præ. ed. quæst. 52. Vbi sub nu. 8. subiungit, Canonicos Ecclesiæ Collegiatæ habentes pro capite Præpositum cum iurisdictione quasi Episcopali, posse pretendere, quod Processiones publicæ absque eorum consilio non dirigantur, idem clarius cum ratione docuit Pauin. in tract. de pot. Cap. fol. 7.

- In Diocesi ad Plebanum, siue Rectorem in sua Parochia pertinet tam publicas, quam priuatas Processiones consuetas dirigere, necnon extraordinarias pro deuotione. & necessitate in dies introducere. Lezan. l. c. tom. 2. cap. 15. nu. 29. Nouat. in agendis Reg. V. Processio nu. 24. Posseu. de off. Cur. cap. 12. nu. 19. Pasqual. dec. 477. nu. 2. Barbof. de pot. Paroch. cap. 2. nu. 13. Quod si Ecclesia esset Collegiata Parrochialis, & Primæ Dignitati tota curæ Animarum immineret, à fortiori debet ea consulere Capitulum, quomodo deducendæ, & reducendæ sint Processiones, per ea, quæ superius dicta sunt de Præposito exempto, potest tamen absque Canonicis Populo dictas Processiones denunciare, veluti si cura Animarum, incumbere, tantum alicui simplici Canonicali, si iste Præbendatus eadem auctoritate polleret supplicationes denunciandi priuatine, quod ad alios, etiam primam Dignitatem.

Ratio est, quia iste actus conuocandi, est potius officij, quam prærogatiuæ. vt obseruat Cesp. de exempt. Reg. lib. 2. c. 1. num. 1. Ad Episcopum autem spectat præcipere Regularibus in sua Diocesi.

- 214 commemorantibus, ut eant ad Processiones publicas. ita S. Congr. apud Chafsaign. *de reg. prin. tr. 8. cap. 4. prop. 7.* stante eius absentia ad Vicarium foranensem. Omnes obligati Processionibus interesse, si comoditas adsit, congregantur in Choro Ecclesie, ex qua
- 215 primò eire debet Processio, ibique maneant in stallis, donec ea ordineque, & licet non sint de gremio illius dicuntur habere stallum in Choro quo ad illum actum. Rot. *par. 2. divers. dec. 336. num. 6.* Canonici, qui cum suo habitu Choralis non fuerint in suo stallis ad Litanias ante Inuocationem Sanctissimæ Trinitatis, reputantur absentes quo ad lucrandas Distributiones supplicationibus attributas; prout ostendunt Gauan. in *Man. V. Processio* nu. 27. & Brancat. in *Epit. Sac. Can. v. Processiones.*
- Litanias incipiunt duo Clerici cantores ante Altare. Maius genuflexi, Canonici verò, & ceteri in Choro ante suum stallum curuatis genibus respondent. & dicta *sancta MARIA Ora pro nobis.* ut habetur in Rituali Pauli V. quilibet surgit procedendo suo loco, de quo dictum est supra Lib. I. & dicti duo cantores incedunt immediate post Crucem prosequendo Litanias. Ita S. Congr. penes Barbof. *collect. 119. num. 2.* Omnes in cunctis processionaliter prophanistatibus colloquijs deuotè, decantent, Litanias, Hymnos, & Psalmos, alias Decimas, cum habeat eandem iurisdictionem in Processionibus, quam in Choro, ut censuit Sac. Episc. Congregat. sub die 13. Martij 1615. delinquentes puniri mandet, quamuis easdem deprecationes canere prætermittentes, non remaneant obnoxij ad eas priuatim postea exoluendas, exceptis Litijs cum Orationibus assignatis in Processionibus Sancti Marci, & triduo ante Ascensionem, Namque his diebus sunt partes horarum Canoniarum, prout aduertunt Filliuc. *loc. cit. cap. 7. nu. 24.* & Bussèb. *vbi supra art. 4.* In Processionibus Dignitates, & Canonici æquali distantia, nempe vnus passus inter Collaterales, & trium inter antecedentes, & subsequentes bini, & bini, in signum geminæ charitatis progredi debent. ut docet Castald. in *Rit. process. num. 11.* Quod si accidar Dignitates esse numero impari, inferior Dignitas coniungenda est cum antiquiori Canonico ad ipsius dexteram, in casu quo Canonici essent pariter numero impari, si verò essent numero pares, & Dignitates impares, ne locus vacuus contra formam Processionis appareat prima Dignitas procedit in medio duarum Dignitatum proximè sibi subsequentium in eadem riga, quod intellige, quando habitus est vniformis, & æqualis, si enim habitus Dignitatum esset distinctus, & diuersus ab habitu Canoniorum, quamuis essent numero impari, non sunt coniungendæ Dignitates.
- cum

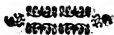
cum Canonicis, sed tres ultimi digniores tam ex illis, quam ex his incedunt simul in eadem riga. Ita determinauit S.R.C. in Malacitana 3. Iunij 1617. Quam declarationem vidi authenticam. Ex quibus suadetur primam, & vnicam huius Collegiate Dignitatē, quæ habet habitum diuersum à Canonicis, semper debere de per se in Processionibus post ultimos Canonicos progredi insinuata, distantia trium passuum. Quandocumq. Canonici incedunt parati in Processionibus, Dignitates deferunt Pluuialia, Canonici Presbyteri Planetas, Diaconi, & Subdiaconi Dalmaticas non obstante quacumq. consuetudine in contrarium. ita à Sac: Congr. decisum refert Barb. in *sem. collect.* 10. n. 3. explicat vbi Præbendæ sunt ordinibus distinctæ, quoniam tunc huiusmodi ordo incedendi fundatur in ordinibus. vide atur cærem. Episc: lib. 1. tit. de hab. Eccl. Episc. & Canonorum.

- In Processionibus, quibus deferitur Sacratissima Hostia, vniuersi de Clero cum facibus accensis incedere debent aperto capite; nedum pilleolus in capite permittitur nisi ex causa, ut senectutis frigoris, caluitiæ, capitis debilitatis, & eiusmodi. Castal. l. 6. lib. 2. *gest.* 1. Pacunderz l. c. cap. 20. Et dum per viam cantari occurrat, Versicula, *Te ergo quesumus*, & *Tantum ergo Sacramentum*, nō genuflectitur, ne impediatur Processio. ita declarauit Sac: Rit. Congr. Deniq. quoniam Missa venit appellatione Diuinorum Officiorum. cap. *De his d. 12. cap. Abbates de priuil. in 6. gloss. in Clem. 2. de etat. & qual. Coninch. de interd. disp. 17. dub. 2. nu. 1.* & æquiparatur horæ Canonice in Clem. 1. §. *fin. de reh. & Pen ss.* propter quod Missis, quæ Canonicis à rubricis cantandæ præscribuntur, assignantur Distributiones veluti horariis precibus, gloss. in Clem. 1. de celebr. Miss. V. *Canonicas.* & in cap. *Vnic. de Cler. non resid. in 6.* Bonac de *dist. dec. 2. q. 4. pun. 1. nu. 4.* Idcirco à Punctatore, cuius supra meminimus, punctandi, ac pro absentibus habēdi sunt Canonici præfatis Missis ante finem ultimi *Kyrie* non venientes, & in his non cantantes, vel confabulantes, huc illuc diuagantes, aut alios defectus conficientes, vt dictum est supra inter recitandas horas Canonicas, & eandem pœnam incurrunt, qui ante finem
- 218 Missæ à Choro discedunt, cum melius sit principio Orationis finis. Eccles. cap. 5. Quod luculenter probat Mazarin. par. 4. disc. 102. 129. & circa fin.
- 219
- 220

LIBRI SECVNDI FINIS.

D E CANONICORVM MINISTERIO IN MISSÆ SACRIFICIO.

Liber Tertius.

1

MINISTERIVM idem est, quod Officium circa res Ecclesiasticas, & Spirituales; vt notant Abb. in cap. Cum d. num. 26. de cons. Bellém. in cap. Super num. 21. de re. nūc. & Dec. in cap. Cum in cunctis de elect. Quod maximè consistit in ritē, ac recitanda, & celebranda Missa, vt post alios obseruat Grat. disc. for. c. 298. n. 6. Missa vt docet Innoc. Papa III. de Myst.

2

Miss. lib. 6. cap. 12. Nuncupatur Mysterium, & Ministerium; Mysterium, quod offertur Ministerium, quod profetur; vt Mysteriū est oblatio veri Corporis, & Sanguinis Domini Nostri, qua per celebrantem in persona Christi offertur Deo Patri, vnicum legis nouæ Sacrificium. Rodriq. Q. reg. tom. 1. quæst. 43. art. 1. Odet. super Annal. Baron. ann. 34. nu. 60. & alij. Missa quoad suam substantiam fuit instituta à Christo Domino in vltima cœna, in qua celebrauit, & Communicauit Apostolos, quos & Sacerdotes creauit, ac legem tulit vt idem ipsum perpetuò fieret per eos; ac ceteros in Sacerdotio successores. Card. Turrecr. super cap. Per rō de consecr. dist. 1. D. Anton. in sum. p. 3. tit. 13. cap. 5. §. 1. Baron in Annal. Ecclesiast. anno Domini 34. & latius Fagundez. de præcept. Eccl. par. 1. lib. 3. cap. 1. nu. 17.

Missa, vt Ministerium, dicitur à mittendō, quia in ea Preces cum Sacris cœremonijs ad Altissimum Deum mittuntur: & quo ad:

ad cœremonias, Orationes, actiones, & alia accidentia profecta est ab Apostolis, & Summis Pontificibus Romanę Ecclesię. *cap. Iacobus de consecr. dist. 1. Valen. tom. 4. disp. 6. quest. 11. pun. 1. nu. 3.* Hoc nomen Missa simpliciter pro latini accipitur pro toto opere Sacro, quod impenditur in conficienda præfata oblatione, ut tradit Card. Bellarm. *contr. tom. 3. lib. 5. cap. 1.* Ut autem de his ea notitia à Canonicis habeatur, quam eorum munus deposcit, scire oportet, quòd, dum in Missa Hostia consecratur, immolatur, & sumitur, Sacramentum, & Sacrificium incruentum propriè dicitur. Sacrificium idem sonat, quod Sacrum factum, & Sacramentum Sacramentem, quatenus est cibus Animę. Et quia tam in Missis cantatis, quam planis interdum ultra Hostiam maiorem, apponitur Particulę pro communicandis Fidelibus extra Missam, celebrans permittere non debet, quòd alius Sacerdos eas inde statim tollat post cōsecrationem, quia sunt simul victima Sacrificij, hisq; congruunt Orationes, oblationes, & Benedictiones prout Hostiæ maiori, atque non sunt perfectè sacrificatę, nisi post sumptam communionem à celebrante. Ità ante alios recentiores adnotavit Dian. *mor. par. 5. tr. 13. res. 72.* Terminata Missa, si aliqua Hostia consecrata reponatur in Pyxide, pro adoratione, vel fidelium Communione, hæc ibi solummodo dicitur Sacramentum. D. Thom. 3. *par. quest. 9. art. 9.* In omnibus Sacramentis necessario requiritur materia, forma, minister, eiusq; intentio. Ita omnes. Materia huius Venerabilis Sacramenti, & Sacrificij Missę, est Panis triticeus, & vinum vitis, prout fuit determinatum in *cap. Firmiter de sum. Trinit.* Cum vino ponendum est in Calice paululum aque non de necessitate Sacramenti, sed præcepti: *cap. Per niciosus de celebr. Miss.*

- 4 Forma in consecratione Hostiæ sunt illę quatuor voces, *Hoc est Corpus meum*, vocula illa, enim, addita fuit à D. Petro. *cap. Cum Martia d. tit.* Sed potest absq; culpa prætermitti. Nonat. *de grau. tom. 2. gran. 146. nu. 4.* In consecratione Vini de substantia exiguntur illa quinque verba, *Hic est calix sanguinis mei*; & quę sequuntur in Missali vsque ad Remissionem peccatorum inclusivè non sunt de essentia Sacramenti. Auerf. *de Sacrifi. Miss. sect. 19. tit. de form. Eucharist. 2.* Sã V. Missa nu. 5. licet graviter peccaret celebrans, qui ea prætermitteret, ut notat Sanchez in D. Thom. *par. 36. dist. 80.* & Card. Tot. *Instr. lib. 2. cap. 26 nu. 1.* Minister est solus Sacerdos, qui debet esse liber ab omni excommunicatione, suspensione, interdicio, & irregularitate. *cap. Per niciosus de consecr. dist. 22.* D. Thom. ubi supra *quest. 82.* Quod si his irretitus, vel etiam degradatus Missam.

- Missam celebraret. utique grauissimo scelere se inquinaret, verum tamen Sacrificium, & Sacramentum perficeret. Abb. *in cap. De homine* nu. 3. *de celebr. Miss.* Ratio satis efficax redditur a Lactan: Finell. meo consobрино *in sua select. aur. cap. r. ser. cap. 6. n. 2.* Celebrans debet esse purus a lethali reatu, de quo scientiam habens certam, aut probabiliter dubiam tenetur sub nouo mortifero crimine confessionem præmittere. ita declarauit Sacros. Cõc. Trid. sess: 13. *cap. 7. & can. 1. l.* Nec sufficit contritio in quo errauit Caiet. *in sum. v. confessio. & v. communio.* Verum est, si copia Confessoris, arbitrio viri prudentis, deesse, & Missæ celebrationem absque propria infamia, vel aliorum offensione relinquere non posset. satis esset celebranti actum contritionis elicere. Azor. *mor. tom. 1. lib. 10. cap. 31. quæst. 4.* Ghilini: *l. c. v. contritio* nu. 14. & latè Em. Lugo *de Sacram. Euch. quæst. 14. sect. 7. n. 83.*
- 5 In Ministerio Sacram. ta. turo necessaria est intentio consecrandi, seu peragendi quod in cœna Christus gessit, ut norant Rubr. Missal. quâ intentionem sufficit habere virtualiter. Henriq. *in sum lib. 9. cap. 39. nu. 3.* Anton. *de litr. in sum. par. 6. cap. 23. nu. 15.* Actualement attentionem, quantum quisque poterit, par est habere, maxime dum verba consecrationis profert Raguc. *de Miss. quæst. 10. nu. 2.* His prælibatis circa essentialia Sacramenti Altaris, res postulat nonnulla materialia in conficiendo hoc Sacrificio, quæ sunt tantum de præcepto, vel de consilio, & ante omnia requiritur locus Sacer, qui est duplex, communis, & proprius, communis est Ecclesia consecrata siue Oratorium publicum ab Episcopo Benedictum, & hæc esse debent de præcepto incontaminata, non polluta. Ita docent DD. communiter. Polluuntur quidem pluribus modis, sed frequentius Sanguinis effusione, quæ ad hunc effectum non potest abesse, quin sit publica, voluntaria, ac non parua. Videatur Ricc. *in prax. par. 3. res. 363.* & Dian. *p. 6. resol. 24.* Proprius locus, in quo Sacrum est faciendum est Altare, quod ex præcepto ad mortale obligante exigitur lapideum, & ab Episcopo consecratum. *cap. Altaria de consecr. dec. 1.* Card. Turrecr: ibidem. Dicitur Altare, quasi alta Ara, quia ob reuerentiam Sacrificii, & Sacerdotis comoditatem extollitur in loco eminenti: & est duplex stabile, & portatile: primum dicitur lapis integer, qui toti super imponitur moli. *cap. Si motum de consecr. d. 1.* D. Anton. *in sum. p. 3. tit. 13. cap. 6.* Secundum quod & appellatur Petra Sacrata, est paruius ille lapis continens in se sigillum sepulchri, in quo Sanctorum Reliquiæ reponuntur. *cap. ult. de priuileg.* Et debet esse tantæ longitudinis, ac latitudinis, ut immediatè valeat capere pedem Calicis,

ficis, ac Patenam cum Hostia consecrata. Sylu. *V. Altare* n. 1. Iacob. de Graff. *dec. par. 1. lib. 2. cap. 42. num. 4.* Huiusmodi paruus lapis ab Episcopo consecratus propriè nuncupatur Akare, licet reponatur super aliam materiâ lapidibus erectam, cui vulgariter nomen Akaris tribuitur. Trull. *de Sacram. & Anerf. loc. cit.* Et quando violatur Ecclesia non polluuntur huiusmodi Petre Sacra-
 2. tz quare possunt de vna ad aliam Ecclesiam transportari, & propterea dicuntur portatilia, ut obseruat Vgolin. *de off. & pot. Episc. cap. 30. nu. 4.* secus dicendum de Altari stabili, quod remanet pollutum, dum violatur Ecclesia, vtrorûq. verò Altariû sigillis amotis, vel notabiliter fractis euanesceat eorumdem consecratio. Co-
 ninck. *de Sacram. iq. 83. ar. 2. d. 2. num. 138.* & ante eum adnotauit
 3. Abb. *in cap. Ligneis de consecr. Eccles.* Altare Maius in Cathedralibus, & Collegiatis de consilio debet versus Orientem respicere :
*cap. Ecclesiarum dist. 11. glos. ibid. Abb. in Clem. Si dominum de Re-
 liq. & Ven. SS.* Potissima ratio esse videtur, vt fideles ad ipsum conuersi Orientalem plagam respiciant, vbi erat Paradisus, à quo ob peccatum eiectus fuit primus noster Pater, & ira propriam miseriam deplorando, postulent à Diuina Clementia reddi cœlestē Paradisum: ita S. Faust. *de Orat. q. 164.* Minora Altaria, & O-
 ratoria liberum est fundare versus quaslibet Mundi partes, nempe Orientem, Occidentem, Meridiem, Aquilonem. Filliuc. *l. cit. tract. 5. cap. 4. nu. 23.*

Quodcunque Altare, in quo fit Sacra Missæ actio, præparandum
 est tribus Tobaleis lineis. Em. Lug. vbi supra *disp. 20. sect. 1. n. 76.*
 satis tamen est, vt altera ex duabus duplicetur. Gauan. *l. c. V. Al-
 tare nu. 1.* Qui absq. vlla ex his mappis Sacrum faceret, exitialis
 4. noxæ reus esset. Fernandez *l. c. cap. 5. s. 11.* Suarez vbi supra *dispe-
 81. sect. 6.* Qui verò cum vna tantum celebraret, mortalem culpâ
 euitaret. iuxta tradita à DD. apud Dian. *par. 10. tract. 11. resol. 5.*
 Prædictas Mappas ab Episcopo esse Benedicendas iteratò tradit
 Missalis Rubricæ, & notat Marchan. *l. c. tit. de Miss. q. 2. dec. 1.* sed
 loquuntur de convenientia, ut volunt Busenb. *in Med. Theol. mor.
 tract. 3. dec. 5. resp. 1.* & Bauc. *rom. 1. tit. de oblig. Sacerd. q. 14.* Totû
 Altare anteriori parte vestiri debet pallio festo, vel Officio conue-
 nienti. ita Rubricæ, quod pariter non decernitur sub graui culpa
 Bauc. *loc. cit.* Laym. vbi supra *cap. 6. nu. 10.* solummodo feria sex-
 ta sanctioris hebdomadæ remanet expoliatum ad significandum
 Christum Dominum nudatum, suis vestibus. Ad idem Sacrosan-
 ctum Mysterium exposcitur Calix, & Patena ab Episcopo con-
 5. secrata. *cap. Vasa, cap. Calix de consecr. d. 1.* Et celebrantes cum his
 nondum.

- nondum consecratis grauitur delinquant. Ita omnes. Cœterum si quis bona fide vsus fuerit Calice non consecrato, quem existimauerit consecratum, excusatur ab omni culpa, & Calix deinceps nulla alia indiget consecratione. ita probabiliter tenent *Marchini de Sacram Ord. tr. 3. par. 3. cap. 13. num. 3.* *Dian. p. 5. tr. 13. res. 60.* & alii recentiores. Calix constare debet ex auro, vel argento, saltem in cuppa; stante vero Ecclesiæ paupertate tolleratur ex stamneo, vel rame deaurato. *Imol. in cap. Ex presentium nu. 3. de pignor. Abb. in cap. vlt. de cel. Miss.* Ad extergendum Calicem, os, ac perfusos celebrantis digitos, super eodem ponitur purificatorium ex lino contextum, quod laudabiliter prius ab Episcopo Benedictione donatur *Laym. l. c. cap. 6. nu. 12.* & *Em. Lugo statim cit. sect. 2. nu. 76.* Corporale de præcepto debet esse confectum de lino, vel canapa, aut Olanda, & ab Episcopo Benedictum. *cap. Consultum de consecr. dist. 1.* & *Card. Turrecr. ibid. nu. 2.* & esse debet purum quo ad mediam partem capientem Hostiam, & Calicis pedem, extremitates verò abesse non potest, quin sint sericæ, vel auro, aut argento elaboratæ. *Fernandez vbi supra cap. 5. §. 11. interrog. 8. Roderiq. in sum. l. c. nu. 19.* & *Card. Tol. lib. 2. cap. 2.* & prædicta procedunt de Filicula, qua Calix operitur. *Innoc. de Myst. Miss. cap. 56. Pinnell in tract. de Miss. cap. 12. Vasa sacra, corporalia, Purificatoria* Alta ris niappas lacera, vel adeo sordida adhibere, quod à mensa communi cum nausea reiiicerentur, peccatum erit lethale, quia fit contra reuerentiam tanto Sacramento debitam. ita *Sylu. in sum. V. Vasa.* *Caiet. in sum. V. Missa celebratio.* *Graff. dec. p. 1. lib. 2. cap. 42. nu. 13.* *Leo in Thes. par. 3. cap. 35. nu. 80.* *Bauc. vbi supra fol. 321.* & alii. Cæterum, quando Munda haberi non possunt, tota culpa refunditur in Sacristam illius Ecclesiæ prout obseruant *Suarez par. 3. disp. 83. sect. 3.* *Eni. Sâ V. Sacra n. 5.* *Fernandez l. c. interrog. vlt. Polac. vbi supra cerem. 1.*

- Missam celebraturus Clericali tonsura insignitus, & veste talari indutus esse debet: ita Rubricæ Missalis, & contrafaciens saltem à graui veniali non excusatur. *Gauan. in om. ad easdem rubricas p. 3. cap. 11. sit. 10.* *Barb. de Off. & pot. Episc. p. 2. alleg. 9. num. 11.* Talos scriptores accipiunt pro osse, iuxta calcaneos exuberante, & sic vestis talaris propriè nuncupatur, quæ Talum pedis tængit ex epicheia verò, quæ est medium inter ius, & rigorem, talaris quoq; indicatur ea, quæ protenditur ad Tibias propè Talos. *Vgolin. de Off. & pot. Episc. lib. 1. cap. 12. nu. 3.* *Graff. dec. lib. 3. cap. 3. nu. eod.* iuxta communem regulam, quod parum distat nihil distare videntur. *Liquetum ff. de leg. & glos. in cap. Si Virorum 30. dist. Prælati seculares,*

16

seculares, Prothonotarij, & Canonici vsum Rocchetti habentes, eodem induti esse debent super dictam vestem vsualem antequam sacris indumentis pro celebranda Missa se vestiant. Castald. in *Prax. lib. 2. sect. 7. cap. 1. nu. 8.* & legitur in nonis rubr. *Miss.* Senarius est numerus Sacrarum vestium, quæ de necessitate præcepti opus sunt in Sacrificio Missæ nempe, Amictus, Alba, Cingulum, Manipulus, Stola, & Casula. *cap. Vestimenta de consecr. dist. 1.* quarum significatum vide apud Sot. in 4. *dec. 13. q. 2. art. 4.* Huiusmodi Sacerdotalia indumenta sunt ab Episcopo benedicenda. Sylu. *V. Missa. nu. 1.* Fusc. *de Visic. lib. 1. cap. 23. nu. 2.* hisque non benedictis ad Missam videntes mortifera labe se commaculant. Nauar. in *Man. cap. 25. nu. 84.* Ant. *de litt. p. 6. cap. 3. nu. 8.* Suárez *hic. disp. 83. sect. 3.* Fragor. ubi supra s. 8. *nu. 23.* Cast. Pal. *par. 4. tr. 22. disp. unic. p. 10. nu. 10.* Tol. *lib. 2. cap. 2. nu. eod.* Coninck *de Sacram. par. 1. q. 83. disp. 2. nu. 250.* & sequitur Bonart. *de Sacrif. Miss. cap. 16.* circa fin. etiam si vna tantum earum adhibeatur (non benedicta, excepto Cingulo, quo non benedictio videntes excusantur à lethali noxa, ut potè, ob leuitatem materiz, cum non sit vestis, sed alterius indumenti ligatura. Ita aduertunt Sot. *vbi supra.* Em. Lugo *de Sacram. disp. 20. sect. 4. nu. 102.* Recensita Sacerdotalia apparamenta nequeant benedici à Canonicis, vel Dignitatibus inferioribus Episcopo, & si sint capita Collegiarum. Ricc. in *prax. par. 4. ref. 123. nu. 1.* Quibus ne dum potest Episcopus talem facultatem impertiri, Posseu. *de off. cur. cap. 2. nu. 37.* Homob. in *Man. tr. 22. q. 18. cap. 7. in fin.* & censuit S. R. C. penes Gauan. in *Man. Episc. V. Benedicere nu. 5.* Ratio est, quia huiusmodi benedictio non est iurisdictionis, sed ordinis Episcopalis. Vgolin. *de off. & pot. Episc. cap. 32. nu. 29.* Verum est, quod eadem Sac. Congr. facile concedit licentiam dicta Paramenta benedicendi Personis in Dignitate constitutis: de consensu tamen Episcopi loci ut testatur Barb. *de iur. Eccl. vnu. lib. 3. cap. 21. nu. 29.* Prælati Regulares ex privilegio Apostolico eadem Paramenta benedicunt pro vsu tantum suarum Ecclesiarum. Henriq. *4. c. cap. 29. num. 6.* Ricc. *vbi supra num. ult.* & declarauit S. R. C. in Decreto typis impresso 3. Febr. 1660. Si acciderit, Sacerdotem bona fide celebrare cum indumentis Sacerdotalibus non benedictis, poterit is, vel alius deinde cum iisdem vestibus Sacrum facere, quia sic remanent benedicta, ita tenent Escob. *tr. 1. exam. 1. cap. 4. nu. 95.* Polac. *hic. fol. 32.* Cast. Pal. *de leg. lib. 2. cap. ult. Dian. par. 2. tr. 14. res. 16.* Secus si mala fide, hoc est sciens non esse benedicta, & his usus fuerit, quemadmodum si quis Planetam non benedictam veteri benedictæ superponeret

17

18

poneret, ac cum utraq. celebraret, noua non participat de benedictione veteris. vt post alios notat Pofseu. l. c. cap. 2. n. 28. Omnia sacra Vefimenta benedicta ammittunt benedictionem fi ita frangantur, vt non videantur decentia ad vsum, cui sunt deftinata. Azor. tom. 1. lib. 10. cap. 28. quæst. 9. Bonac. loc. cit. p. 109. num. 26. Vnde Cingulum ita frangitur, vt neutra pars fufficiat ad cingendum perdit benedictionem. Ghilin. vbi fupra *P. Cingulum*. Similiter fit et Alba abfcindatur manica, vt de nouo fiat, quia prior erat perforata, ammittit benedictionem. Polac. in add. ad p. par. c. rem. 26. Auerf. vbi fupra q. 1. l. fecit. 13. & Trullen. in Decal. c. dub. 28. n. 22.

- 19 m. Dalmatica pro Miffa folemnis de congruitate ab Epifcopo benedictione donatur, de qua habetur in Pontificali. Truden. loc. cit. Pluviali autem non benedicitur; Ratio assignatur à Polac. l. c. fol. 283. De menfura, forma, & colore facrarum Vefium, percurrit Rubricas Miffalis, & Gauant. in Com. ad eafdem par. 2. tit. 3. p. 2. Et sciendum, quod fi quis paramenta adhibeat alterius coloris præfcripti in Miffali, remoto scandalo, non est plus, quàm veniale, immò nullum peccatum, fi id fiat in neceffitate. Ita post alios fentit Dian. mor. par. 2. tr. 14. refol. 571.
- 20 Nemo inferior Epifcopo cuiufcunque Dignitatis exiftat, dum priuatè celebrat, potèft facra paramenta accipere de Altari, non obftante quacunq. confuetudine, iuxta S. R. C. Decretum, quod in Miffali ponitur, vt in Rubrica idèq. ead. S. C. confirmat fub die 3. Febr. 1660. Sed facra Veftes pro Miffa fumenda in Sacrificia, quæ est quidam locus remotior, vbi Sacerdotes fe præparant ad facrum faciendum, recitando Orationes ad fingulas veftes dum his vefteantur, prout in Miffali, quod tamè eft tantum de confilio, vt tenent Trullen. & Efcob. loc. prox. allegatis, contra alios apud Bâcunder. l. c. cap. 21. quos ipfe non fequitur.
- 21 Antequàm Miffam celebraturus facra indumenta recipiat. Inuat manus, dicens, *Da Domine Virtutem, &c.* procurando puritatè internam cum externa excitatè, quàm corporalè manuum Ablutionem, prætermittens veniale culpam contrahit, tum quia facit contra rubricam, tum quia maximè decet ad tractandum tantum Sacramentum. Ita Durand. de Din. Off. l. c. cap. 3. n. 4. D. Ant. in fup. p. 3. tit. 13. cap. 6. 9. 10. Suarez l. c. difp. 85. fecit. 1. vbi pro his confirmandis refert verba D. Io. Chryfoftomi in hunc, qui fequitur, modum, *Nic mibi, illotis manibus ad Sacrificium eligeres accedere? Non puto.* Nec prætermittenda eft huiusmodi totio eò, quòd paulò antè facta fuit in propria domo, quandoquidem hoc loco fit quoque ad designandam animi munditiàm, qua facri-

cans

- cans decoratus esse debet, ut inquit Card. Bellarm. *com. 3. controu. tit. de Miss. lib. 2. cap. 15. lit. B.* Fit etiam manuum ablutio in Missa post offertorium perfundendo duntaxat capita digitorum, ad significandum, quod celebrans debet carere etiam peccatis venialibus. *Plou. de hor. can. cap. 10. num. 1.* Demum lauantur manus post Missam, & depositionem Sacramum vestium ex decencia, non de præcepto, ut notant D. Bern. & Dian. loc. cit. Dnm Sacerdos dictis paratmentis induitur, ad singula recitare debet Orationes
- 23 eis appropriatas in Missali descriptas, quas tamen absq. contemptu omittens non incurrit nisi in venialem culpam. *Henriq. l. 1. cap. 25. Ghilini. V. Missa celebratio nu. 4. Aluar. vbi supra num. 42.* Pro celebrando Sacro exposcitur Missale, quod antiquitus priusquam in Missa adhiberetur benedicebatur verbis in Pontificali descriptis. Ita *Imol. in cap. Nullus de pignor. Abb. in cap. 1. nu. 3. eod. tit. Fusc. l. 1. cap. 23. nu. 1.* sed modo id in desuetudinem trāsīuit, & non solet benedici. Absq. Missali celebrare lethalis culpa cōmittitur. *Syluest. V. Missa n. 1. Tabien. eod. V. n. 2. Nau. in Man. cap. 23. nu. 64. Card. Tol. l. 1. cap. 2. nu. 14.* Ex quo Sacerdos visu carens, ut notat D. Thom. 3. par. q. 88. art. 10. ad 3. Non potest dicere Missam absque dispensatione Apostolica, qua Tridenti tempore Cōciliij, & sus fuit Episcopus cœtus, teste *Sot. in 4. dist. 22. q. 1. art. 1.*
- 24 In Missis priuaris, a principio vsque ad finem adsint accense Candelæ eorūq. que debent esse geminæ tantum, etiam si celebrarent Dignitates vsu Pontificalium fruētes, qui, & vnico Ministro contenti sint, ut habetur in Decreto S. R. C. de mandato ALEX. Pape VII edito Anno 1660. quod procedit, etiam si celebrans esset Vicarius Generalis Episcopi, ut notant *Polac. l. 1. de arc. 4. in addit. & Gauan. l. 1. de Missar. ritus nu. 1.* In Missis autem quæ in Collegiatis & Canonicis cantantur Dominicis, & Festis sex cerei collocantur accensi super totidem Altaris Candelabris *Suarez l. 1. c. dist. 81. fest. 6. & in præcipuis anni solemnitatibus octo, vel plures Bonare. de Sacrif. Miss. l. 1. cap. 17. nu. 9.* solummodo cauendum, est a superstitione certi numeri prohibiti a Sac. Cōnc. Trid. ut monet *Diaz. loc. cit. cap. 87. in fin.* In Missis cantatis diebus ferialibus, & pro Festis, sufficiunt quatuor, *Gauan. in com. ad rubr. Miss. p. 1. tit. 20. in fin.* In medio Altaris, dum sit sacrum, esse debet Crux, quamvis illius Icon sit ipsamet Crucifixi figura. *Arriard. l. 1. tit. 20. nu. 3. & alij* quibus tali casu non assentitur *Diani p. 207. tr. 1. q. 1. res. 28.* concordant verò DD. Fere omnes requiri Crucem, etiam si in eodem Altari afferuētur Sanctissimi sacramentum, & ita festuari in praxi testatur *Auerf. loc. cit. quest. 11. sect. 13. tit. 100. tit. 1.*

- Sacerdos celebrans in quocumque Altari, vbi non adfit Crux, non efficitur mortalis culpæ reus, vt dixerunt aliqui, sed tantum venialis. Ita post alios Busend. *l.c. resp. 8. nu. 10.* Immo nulla erit culpa, si Crux tunc non possit commodè haberi, ut notauit Bassieu *l.c. V. Missa 2. nu. 17.* & Bonart. *l.c. cap. 19. nu. 22.* Olimiam omnes Præbyteri Missam celebraturi cum sandalijs ad Altare procedebant, testibus Pinell. de Miss. *cap. 14. d. 2.* & Suarez vbi supra *disp. 83. q. 3.* In præsentiarum solis conueniunt Episcopis, & non alijs inferioribus, nisi ex concessione Summi Pontificis. *glos. in cap. Peruenit 93. dist. Durand. de Diuin. off. lib. 3. cap. 8. nu. 11.*
- 27 At omnes celebrantes, tam Sæculares, quam Regulares teneantur Sacrum facere cu in calceis Plou: de Sacrif. Miss. *cap. 1. nu. 6.* Arm. *V. Missa nu. 5.* Auerf. *l.c. sect. 13.* Coninck de Sacram. *vbi supra nu. 250.* Facund, vbi supra *cap. 13. n. 21.* & contrasacriotes etiã ad præferendam maiore humilitatè peccant venialiter, nisi excusentur ob penuriam, ita Lezzan: *l.c. V. Missa n. 65.* Vt Missa Sacrificium ritè expleatur, plures in Missis solemnibus requiruntur Ministri, vt videbimus infra, in priuatis verò sufficit vnus Clericus, vel Laicus: D. Thom. 3. p. 1. q. 83. art. 5. & plures non possunt adhiberi ab inferioribus Episcopo: & proinde non posse duos Cappellanos Vicario Episcopi ministrare tradit Gau: in com. ad rubr. Miss. *part. tit. 20.* & censuit S. C. apud Barbicollas *11. 17. nu. 4.* Ex regulis Missalis celebrans dixisse debet Matutinum, an autem id non seruantes incidant in poenam theologicam, diuisus in tres Classes inuenio DD. Prima dicit mortale hanc rubricam absque rationabili causa non seruare, ita D. Anton. 3. p. tit. 13. *cap. 6. s. 4.* Tab. *V. Missa nu. 7.* Ang. eod. *V. nu. 42.* Arm. *l.c. nu. 3.* Nau. in man. *cap. 25. nu. 83.* & de orot. *cap. 21. nu. 3.* Beia *pr. 1. cas. 54.* Grassi *dec. lib. 2. cap. 40. nu. 5.* Henric: vbi supra *lib. 5. cap. 24. nu. 7.* & quamplures alij apud Barb: in remiss. DD. ad Conc. Trid. *sess. 22. cap. vlt. nu. 9.* & penes Bellarm. in *tratt. de bon. oper. lib. 1. cap. 18.* qui sequitur Azor, *tom. 1. lib. 10. cap. 28. q. 17.* vbi pro hac opinione addit Host. Pajudan. Gahr. Astenf. Rosel, Pisan. & ceteros attestando de comuni. Secunda defendere nititur, nullum esse peccatum celebrare non persoluto Matutino, etiã si causa non adsit. sic Suarez vbi supra *disp. 82. sect. 1. circa fin.* Becan. de Sacram. *l.c. quest. 15. nu. 5.* Rordriq. in *sum. l.c. nu. 22.* Cararnuell. super Reg. D. Bened. *disp. 116. nu. 1441.* & Dian. p. 2. tr. 14. *nu. 236.* Tertia tenet, esse culpam venialem, nondum recitato Matutino hoc Sacrificium, nulla urgente causa offerre, ita Sor. de inst. & iur. *lib. 10. quest. 3. art. 4.* Less. eod. tit. *lib. 2. cap. 37. in fin.* Gordon. *l.c. lib. 6. q. 2. num. 40.*

Filiuc.

Fillius: tr. 2. cap. 7. q. 6. nu. 236. Carol. Maigne de hor. can. cap. 46. nu. 57. Lezaoul. s. par. 2. cap. 2. v. 2. Comitula resp. mor. q. 80. nu. 3. Tullen. in Dec. cap. 7. dub. 20. v. 4. Nald. V. M. 169. q. 8. Lopez in pr. par. 2. cap. 32. Banc. ubi supra fol. 32. Bonam. de Miss. par. 2. obs. 1. 2. Vulp. in pr. cap. 31. nu. 32. Molphes. de. cap. 10. num. 29. Cressal. mor. par. 1. v. 10. de sacrificiis. Miss. cap. 2. v. 12. Facunde. l. c. cap. 3. v. 10. 3. & alij. Quibus semper adhaerens nulla sit causa celebrandi ante Matutinum peroratum, nāque transgredi absque causa rubricas Missalis, non effugitur saltem levis culpa, vt tradunt DD. communiter, quæ doctrina maxime procedit in casu, de quo loquimur, cum rubricabis disponas. Sacerdotem debere ante Missam Matutinum recitare, quod maiorem denotat legislationis intentione volentis hoc seruari. cap. 5. Christi. de in v. 1. Daoy. l. c. V. sermo nu. 3. eo magis, quod altera ponitur inter defectus, quæ possunt in tali Ministerio occurrere, profr. Ad. (si id dicitur defectus) non video, quomodo quis ob hanc omissionem absque causa possit eximi à culpa veniali, prout excusandū censeo a mortali contra Doctores primæ opinionis, quæ licet antiquis fuit, familiaris, & communis, ad præsens euauit, & tertia, quam sequimur effecta est cōmunis, & satis probabilis. Nec mirum, quoniam plurimæ opinioniones, quæ olim erāt improbables, modo industria recentiorum effectæ sunt probabiles, & communes, ut obseruat Veruell. Q. mor. tr. 4. quaest. 2. nu. 68. Intellige, quæ diximus de Missa plana, & priuata, conuentualis enim non potest absque graui noxa in Collegiatis decantari ante Matutinum. Bonac. l. c. cit. p. 1. nu. 7. Rodriq. vbi supra, Vasquez in opus. tit. de ben. cap. 4. s. 1. d. 6. Marchan. l. c. cap. 5. nu. 6. Cast. Pal. par. 2. tit. 2. d. 2. v. 1. p. 10. nu. 14. Ratio est, quia id esset scandalosum, vt pote contra generalē Ecclesiarum consuetudinem, vt aduertunt Francoli de hor. can. cap. 22. nu. 26. Fragos. tom. 2. lib. 10. d. 2. 1. 5. v. 19. Petrell. c. nu. 174. & ceteri apud Henriq. vbi supra cap. 24. num. 7. & Facunde. l. c. Sacrificium Missæ cum summa Veneratione faciendum est. Hinc sub mortali culpæ reatu celebrari iubetur aperto capite, vt ex cap. Nullus de consecr. dist. 1. tradunt Bertach. in tract. de Episc. q. 42. nu. 46. Ius olim erat Episcopi Pileoli vsus causa infirmæ valetudinis in Missæ celebratione concedere, vt scribunt nonnulli DD. At modò hanc licentiam impertiri ad solum Romanum Pontificem spectat. Ita determinauit Sac. Congr. reatoribus Rjcc. p. 3. dec. 213. nu. 2. Banc. de oblig. Sacerd. quaest. 87. Zambell. V. Missa nu. 3. & Ghilin. l. c. num. 17. Exciant huiusmodi facultatem obtineutes adhuc debere Pileolum a consecratione vsque

que

que ad sumptum Sacramentum deponere, necnon ad versum *Be-
incarnatus est*, & dum Benedicit Populum. Polac. loc. cit. *cerem.* 22.
Vnus di & Pileolus multo magis interdicitur Diacono, & Subdia-
cono in Missis canticis ministrantibus ut advertunt Trullen. de *Sac-
ram- lib. 3. cap. 8. dub. 18. nu. 8.* & Eminentiss. Campor. in *sua primo
synodo Cremonen.* Licitum autem est Canonici in Choro existen-
tibus uti Pileolo, quem tamen deponere debent per totum Can-
nonem. Ita Sac. Congreg. apud Nicol. in *Flor. P. Pileolus num. 2.*
Presbyteri simplices neque in Missa, neque extra possunt Anulum
aureum in digito deferre sub poena falsi: ut aiunt glos. in *cap. Pe-
Apostolica de priuilegiis* 6. Abb. in *cap. 1. de Cler. non ordin. ministr.* &
Franc. Marc. *decis. 688. nu. 1. par. 1.* Extra Missae celebrationem li-
cite defertur a Doctoribus, & alijs in Dignitate constitutis ob ra-
tionem, quam assignat DD. mox allegati. In Missa autem non
competit neque Doctoribus, neque in Dignitate positis, qui sint
inferiores Episcopo, nisi id habeant ex priuilegio: ita cum alijs
docet Tamb. de *iur. Abb. tom. 1. d. 10. q. 2. nu. 13.* & fuit Decretum
a S. R. C. apud Gauan. in *man. P. Anulus nu. 4.* eadem tamen Con-
greg. relatoribus Polac. ubi supra, & Barbof. de *iur. Eccl. uniu. lib. 1.
1. cap. 2. nu. 36.* Prothonotarijs honorarijs celebrantibus Anulauit
Aureum absque gemma indultis: *in mdo sup. canon.* 1. *in mdo*
Missae Sacrificium peragentes ob honorem Sacramenti, quod
in ea recepturi sunt, debent esse ieiuni ieiuno naturae, quod DD.
dicunt Abstinentiam ab omni prorsus cibo, potuque communis
etiam ob medicinam sumpto, & in Stomacum transmissa. Cathec.
Rom. de *Sacram. Euch.* Bellarmin. in *cont. to 2. tit. de Miss. lib. 2. cap.
14.* Quod ieiunium incipit a media nocte praecedenti. Quapropter,
qui in Vigilia Natiuitatis Domini proximè ante mediam noctem
distulit prandium, aut fecit coenam, uel eadem Vigilia inciden-
te in Dominicam, in ipso puncto quo compleuit coenam, tenni-
nante media nocte, potest licite celebrare primam Missam eius-
dem Natiuitatis, cum adhuc dicatur ieiunus, etiam si non dormie-
rit, & cibus non sit digestus, ut considerant Sylu. *Eucharistia q. 7.*
Ang. *Ver. Missa nu. 8.* Nau. in *man. cap. 2. n. 53.* Bonac. de *Sacram.
disp. 4. quest. 6. punct. 2. nu. 11.* Molpbes. *tr. 3. cap. 2. n. 14.* Ant. de
Litt. p. 6. *cap. 5. nu. 5.* Pasquall. *decis. 44. nu. 4.* Vnus, & idem Sacer-
dos uno die consecrare nequit nisi vnicum sacram. *cap. Te refferet
extra de celebr. Miss.* Ratio est, quia Christus semel passus est, &
valde felix est, qui vnum dignè celebrat, ut aiunt Innoc. III. in *cap.
Consuluisi eod. tit.* & D. Thom. 3. par. *quest. 83. ar. 2. in 2. q. 1. de*
Excipitur ab hac regula infinuata dies Natiuitatis Domini in

qua a quouis Presbytero tres Missae legi, vel cantari possunt. Cardin. Turres super cap. in sancta dist. 92. & prefatas tres Missas plenas potest quis dicere diuini, vel collectiue. Nauar. & Bauc. loc. cit. statim cit. liberum quod est Sacerdoti vnicam tantum dicere, vel cantare, videlicet aut primam, aut secundam, vel tertiam. Viguer. de Sacram. Euchar. nu. 165. Galett. V. Missae. Zambell. eod. V. nu. 24. Dummodo in Ecclesia Collegiata omnes tres per Canonicum, vel Caponicos suis temporibus in Altari decantentur. Monet. de dist. archiep. p. 1. Quasi. 10. nu. 1. Quae omnes sunt Conuentuales, & Celebrantes priuatis, vel sollemniter primam Missam, ac secundam. Missae, quauis in his non sumant ablutionem, dicant inextimoribus. Quod ore, & Corpore. De. Ita ponet Galian. In com. cap. 1. ubi. Miss. par. 4. tit. 3. n. 2. Atque digitos quibus hostiam angust, abluant, in aliquo vase mundo, non vterique faciunt, in Missa Calicem qui nec est mundandus Purificatio cum minimè sit destinatum, ad abstergendas species consecratas, sed tantummodo Calicem post eius purificationem, quae solum in vltima ex tribus Missis fit primum. In. ut potè magis aspersum quàm aqua, quae postea abluuntur digitis ad remouendum vinum odoranti, inquit Sot. in 4. d. 31. q. 2. dist. 3. Occurrente, quod Sacerdos Calicem abluitionem in prima Missa inopinatè percipiat, non poterit eadem die aliud sacramentum accipere, quia non est amplius ieiunius. Ex parte. ut. de celebr. miss. Host. ibidem, ubi dicit se vidisse quosdam in hoc errare, putantes huiusmodi abluitionem non impedire ceteras eiusdem sollemnitate celebrationes. non, multo alibi si, non. 36. Aliud quoque adnotandum duxi, quod si quis ante Missam cibum degustatum continuo expuerit, vel lauando, vel paulula aquae praece. intetionem deglutiret, vel aliud modicū da su traieceret, non propterea impeditur à Missa ipsius diei celebratione, quia hoc euenit ieiunium naturale non soluitur, prout asserunt Card. Bellarm. l. de miss. Val. par. dist. 6. q. 8. pun. 3. Cast. Pal. par. 4. tit. de Euchar. 2. d. v. n. 12. nu. 12. Vidal. l. de sac. 5. sacram. inq. 3. nu. 19. Marchan. vbi supra de Miss. q. 2. d. 3. Laym. in comp. V. Eucharistia, Syll. eod. V. nu. 8. Pal. qual. dec. 35. & Vinal. in cand. aut. p. 1. eod. 1. Omnes, & singuli Presbyteri, ex vbi Sacerdos, saltem ter in anno in sollemnioribus diebus hoc sacri scilicet Deo offerre tenentur, id quod absque legitima causa praetermittentes mortis culpam contrahere ex. 1. Corin. cap. 6. valde probaliter autumant D. Thom. in 4. dist. 1. q. 1. ar. 2. Sot. ibid. q. 2. ar. eod. Fernad. l. c. cap. 5. § 6. Busemb. in med. Theol. lib. 6. cap. 3. d. 1. q. 1. & alij apud Zip. lib. 3. tit. de celebr. Miss. nu. 1.

Parochialium

Parochialibus Ecclesiarum Rectoribus sub iurisdictione criminis obligat
 ut celebrare diebus Festis de precepto Cappellani iuxta onus in
 fundatione Cappellanie iniunctum. Canonici vero in Ecclesiis Ca-
 thedralibus & Collegiatis tenentur quotidie Missam decantare.
 18 *cap. Cum essetatura de celebr. Miss. excepta feria sexta sanctioris heb-*
domadae, quia die (quoniam Ecclesia recolit Domini Sacrificium
cruentum) prohibet fieri in cruentum, cap. Sabato de consecr. dist. 3
Molphei: l. 1. cap. 10. nu. 33. In die Sabati Sancti, de iure antiquo
 nullum fiebat Sacram in quibusvis Ecclesiis, nisi post Quesum
 Solis ante mediam noctem, atque eadē die a fidelibus ieiunabat
 tū usque ad solemnius celebratam Missam in requirantur Domi-
 nica sepulture. Card. Tutreor. *sup. d. cap. Sabato. Sor. in 4. dist. 33*
q. 2. ar. 2. Nau. in Man. cap. 15. qu. 88. Azor. p. 1. lib. 10. cap. 4. q. 36
 Qui mos adhuc in certis locis retinetur. *est. Fol. 1. cap. 31. in fin.*
 At totius Italiae consuetudo huiusmodi solemne sacrum traxit ad
 meridiem, quam recepit pia Mater Ecclesia occasione humane
 imbecillitatis, quae modò ad epulas festinas redditor impatiens
 tantis ieiunij, vadicunt DD. mox cit. voluit tamen huius veritatis
 memoria in eadē Missa, ut prius, decantari. *Deus qui hanc Sacratis*
 39 *noctem, Oratio.* Nunquid verò ipsa die Sabati licitum sit modò Mis-
 sas planas dicere, dissonant DD. Alij absolute negant, alij penitus
 concedunt, maxime post intonatum Gloria in excelsis ad Missam
 solemnem, alij quibus semper adhæsi, cum sequenti distinctione
 procedunt; Aut mos est in loco Missas planas eo die celebrare,
 aut non; si adsit solitum, non erit dubium licere sacrum facere, si
 verò vigeat consuetudo non celebrandi nisi unicum solemnem
 Missam, non erit licitum aliud Sacrificium offerre, si non occurrat
 sacrificare ex aliqua rationabili causa, ita docent Castr. Pal. p. 4.
 tr. 22. d. vnic. p. 7. Filliuc. *com. 1. tr. 1. cap. 4. nu. 107.* Molphei: ubi
 supra tr. 3. cap. 10. nu. 42. par. 1. Rubr. in Aphor. Episc. V. Missam.
 Trullen. de Sacram. lib. 3. cap. 8. dub. 9. nu. 10. & Dec. lib. 3. cap. 8.
 d. 6. & alij apud Fragos. *com. 2. lib. 10. d. 21. § 7. nu. 172.* Qui con-
 sentiunt iustam causam indicandam esse, si ipsa die incidat Festum
 Annunciationis B. M. V. ut totus Populus valeat precepto audiendi
 sacrum comodè satisfacere, idem docet Facundez l. 2. lib. 3. cap.
 16. in fin. Erit etiam iusta causa post Missam solemnem de Sab-
 to Sancto decantare Missam funebrem praesente hoc in sepulcro ali-
 qua Cadavere, ubi solitum est sepellire Mortuos cum Missa in
 die de passionis dea de prete S. Cong. Genua. in *com. ad rubr. Miss.*
 par. 1. tit. 5. nu. 2. Possent in medium afferri & aliz causas, quibus
 licet supradicta die sacrificare, sed de consensu Episcopi est fa-
 ciendum

ciendum, quando ad eum datur comodus recursus, vt exponunt præcitati DD. quicquid asseuerent alij, huiusmodi licentiam non esse necessariam, hac ratione moti, si id esset Pontificia Constitutione interdictum, vtique non posset Episcopus super hoc dispensare; quibus respondeo: Dato, quod non prohibeatur à iure in Sabato Sanctæ Missæ celebratio, adhuc in casu nostro requiritur talis facultas, ratione insinuatæ consuetudinis, vbi inualuit. *Sylu. in sum. P. Consuetudo nu. 11. Bonac. de leg. cap. 1. q. 1. pun. ult. §. 3. nu. 5. & in his terminis Barb. super d. cap. Sabato, & modernè Gesual. in oper. mor. par. 1. de Sacrific. Missæ. tit. 1 §. nu. 12.* Et Episcopi interest videre, an expediat licentiam immolandi concedere, non est enim cur vius consuetudinem non seruet, non est cur alios offendant, non est cur dissentiat ab alijs. Vt his formalibus verbis ait Azor. *l. c. cap. 24. q. 4. Ego cum Guttier. l. c. lib. 1. cap. 30. num. 36.* excusarem à culpa, qui secreto in remota Cappella celebraret.

Insuper scribentes super hac materia discrepant, qualis Missa sit priuatim dicenda, incidente Annunciationis Festo in Sabatū Sanctum. Quidam putarunt celebrandam esse Missam Sabati incipiendo à Prophetijs, & Litanijs, prout in Missa solemni, qui non sunt audiendi, quoniam Prophetiæ, ac Litanie non sunt pars Missæ priuatæ, nec ad eam pertinent, vt tradunt Eminentiss. *Lugo de Sacram. Euch. d. 20. sect. 1. nu. 21. & Busemb. l. c. tr. 3. d. 3. resp. 2.* Alij opinati sunt, recitandam esse Missam Sabati exclusis Prophetijs, & Litanijs, addito introitu sequentis diei Resurrectionis, ita cum alijs tenet Ghilin. *V. missæ celebratio nu. 32.* Quorum opinio non satisfacit, namque si Ecclesia voluisset introitum in hac Missa, ipsum posuisset in Missali, prout egit in Missis priuatis Peruigilij Pentecostes. Minus placet, quod dicunt Traken. *in Decal. lib. 1. d. 6. nu. ult. & alij penes Barb. de off. & pot. Paroch. cap. 11. nu. 45.* celebrari Missam Annunciationis ea die occurrentis: & moueor, quia ab Ecclesia in aliud tempus transfertur. Nec vllatenus consentio aientibus, dicendam esse Missam votiuam de H. Virgine; quoniam tota hebdomada maiori prohibentur Missæ votiuæ, vt patet ex rubricis Missalis, & Decretis S. R. C. Libentissimè verò adhereo sentientibus Missas priuatas eiusdem Sabbati incipiendas esse à confessione sequendo statim, *Kyrie eleison, &c.* vna cum Vesperis, quæ ipsa die sunt pars Missæ solemnis, vel priuatæ. *Dian. par. 11. tract. 8. ref. 66. & alij.*

40 Die Iouis hebdomadz magnæ, quæ sic nuncupatur, quoniam magnalia in ea effecta sunt, caueat qui is Sacerdos à celebrandis Missis planis post Officium solemne eiusdem feriæ, quia tunc in

Vesperis incipit Officium Veneris Sancti, in quo Ecclesia Sponsa Christo Salvatore viduata, ut mœsticiam temporis ostendat, à Missis celebrandis cessat. vt obseruant Auerf. vbi supra *scilicet* 14. *Cast. Pal. l.c. d. Vaic. p. 7. nu. 5.* Mane autem eiusdem Iouis vsque ad sacrum maius Missa peculiaris ab omnibus potest, absq. alia licentia celebrari, quia nullus Canon, aut Pontificia Constitutio, nullaq. Ecclesiæ traditio id prohibent, prout aduertunt Sot. in 4. *dist. 13. quæst. 2. art. 2. Nau. in man. cap. 25. nu. 88. Laym. lib. 5. tr. 5. cap. 4. nu. 9. Lezan. l.c. cap. 11. nu. 18. Aluar. vbi supra nu. 11. Em. Lugo l.c. disp. 20. nu. 20.* Nec obstat quorundam consuetudo ead. die priuatim, non immolatorium, nam viri docti absq. vilo scrupulo celebrant, veluti se Romæ fecisse tradunt Pinell. *de miss. cap. 10. Dian. par. 6. loc. cit. res. 19. & Florentiæ, ac alibi Marchin. de sacr. Ord. tr. 3. p. 3. cap. 8. nu. 1.* quibus fauent Guttier. *can. QQ. lib. 1. cap. 30. nu. 36. Et liue tom. 1. tr. 5. cap. 4. nu. 105. Suarez to. 3. d. 80. scilicet 3. Barb. de off. & pot. Paroc. cap. 89.* Maximè si sacrû fiat absque pulsatione Campanarum, vbi moribus vtiæ fuit introdu-ctum. Aluar. vbi supra, & Peyrin. to. 2. *confit. vnic. n. 25.* Nec huic libertati celebrandi refragatur quoddam S. C. Decretum, quod vi-di descriptum in Calendario Romano disponens Sacram. Cõmu-nionem prefata die ab omnibus Presbyteris esse percipiendam, per manus Primarij Sacerdotis illius Ecclesiæ, cui inferuât, quia non est vsu receptum in Ecclesijs Sæcularibus, vt testatur Diana, loc. prox. cit. *s. non desinam, & in sum. V. Sacerdos n. 3.* Laudabilius tamen, & congruentius semper dixi, vt singuli Sacerdotes illius Ec-clesiæ insinuata die ibi non celebrant, sed Sacro Christi Corpore per manus decantantis Missam reficiantur ad recolendam memo-riam Domini Nostri, qui feria V. in vltima Cœna seipsum, & suos Apostolos communicauit, ita Bellarm. & Auerf. *l.c. Gutier. l.c. cap. 30. num. 36.* Adde, quod si plura sacra ead. die publicè fiant, concurunt permulti, & audita Missa se transferunt ad negotia profana, & sic sacrum solemne, Processio, & reseruatio Sanctissimi Sacramenti Populi frequentia, & deuotione priuantur, vt conside-rat Francol. *de hor. can. cap. 30. nu. 4.*

41

Memorata Missa solemnis in Cathedralibus, prout alię Festo-rum solemniorum, de quibus infra, necnon de iatio SS. Sacramen-ti, benedictiones Candelarum, Palmarum, sacri Fontis, dicuntur functiones Episcopales, & pertinent ad Episcopum, quo absente, vel impedito, ad digniorem de Capitulo, non ad Hebdomadarium Hurtad. *p. 1. tr. 2. cap. 6. res. 1. nu. 23.* & resolutum fuit à Rot. Rom. apud Pasqual cent. 2. q. 191. n. 7. In Collegiatis Episcopo subiectis, quarum.

quarum cum diuersa sint genera, diuersimodè seruaturs de iure, circa earundem functionum dispositionem. Sciendum, quod in Collegiata, vbi non exercetur Cura Animarum, quia Capiti in ordine excellentiora conueniunt. Oldrad. *conf.* 204. *nu.* 3. Missa solemnis Iouis Sancti per eum decantatur, & inter Missam Sacra Communionem reficiuntur Canonici, & alij de Clero eidem Collegiatae ad dicti, pro quorum vsu tantum benedicuntur ab ipso Candelæ in die Purificationis, & Palmæ in Dominicâ Palmarû. Barb. in *Collect. Bull. V. Collegiata*. Non enim dicitur Canonicos, & eiusdè Ecclesiæ Cappellanos propriam deferere Ecclesiam, & ideo ibi sit sepulcrum, & continuò a seruaturs Sacra Synaxis pro adoratione, de licentia tamen Episcopi. Vgol. *de p.* 1. *cap.* 18. *nu.* 4. Intelligi, nisi Ecclesia fuerit exempta, vt aduertit Dicitur p. 11. *tr.* 2. *res.* 91. In Collegiatis verò Parochialibus, prout regulariter esse solent Collegiatae seculares. *cap. Cum ab Ecclesiâ vnde de off. ord. Gabr. cons.* 190. *nu.* 7. Roman. *cons.* 323. *nu.* 3. Viuiat. *de lib.* 10. *cap.* 1. *nu.* 62. Quoniam Animarum cura penes totum Capitulum residet, & Caput non existit vt Parochus iuxta theoricam. Bald. *conf.* 74. *nu.* 4. *lib.* 4. nisi cumlatiuè cum cæteris Canonici, ut considerât Mart. *de.* 187. *nu.* 6. Merl. *de.* 357. *nu.* 1. *tom.* 1. Rot. *par.* 3. *rec.* *de.* 37. *nu.* 1. Ad Canonicum hebdomadarium spectat SS. Sacramentum, in Processionibus deferre, Candelas, Palmas, & Aquam sacri Fontis in die Sabbati Sancti benedicere, quasunque Missas canere, etiam in diebus solemnibus Paschatis, & Cœnæ Domini, ac intra huiusmodi Missam Canonicos, Magistratum, & cæteros de Clero communicare, vt habetur *lib.* 1. *cap.* 6. & *lib.* 2. *cap.* 30. in *Cærem. Episc.* quod supponit Collegiatam esse curatam de iure nature, & in his Collegiatis Canonico Sacrista competit cura, vt tabernaculum Sanctiss. obseretur fidis clauibus, penes se conseruandis, nec non cura Fontis Baptismalis, & Sacrorum Olcorum, & aliarum rerum, vt videre est in *cod. cærem. lib.* 1. *cap.* 6.

- 42 De consuetudine tamen in his Ecclesiis prima Dignitas, & caput, cantat Missas in diebus solemnioribus, & præsertim in feriâ V. sanctioris hebdomadæ, quæ consuetudo est satis rationabilis, quæ seculis, etiam si Ministerium curæ Animarum à Capitulo alicui Personæ del Capitulo, aut extraneæ esset commissum, vt licitè fieri potest ad tradita per Abb. *incap. Preposuisti in fin. de præb.* & Grat. *discept. for.* *cap.* 865. *num.* 36. Adhuc antedictæ functiones ad hebdomadarium pertinent, & funeralia ad Capitulum. Ratio est, qui ille deputatus exercet curam nomine Capituli, penes, quod semper remanet cura habitualis. Lotther. *de lib.* 1. *cap.* 20. *nu.* 126

Rot. iur. *Paroch.* 1651. Quod si aliqua Ecclesia simplex Parochialis & Sum. Pontifice fuerit in Collegiatam erecta cum aliquibus Canoniciis, Plebano ipsius Ecclesie cum omissione illius nominis creato, prima dignitate, & Capite, eidemq. relictis, redditibus, & prouentibus illius Ecclesie, necnon cura Animarū, ut prius quod rite sit, nam vnus status non est contrarius alteri. *cap. Statutu de elect. in 6 Fely. in cap. in nostra eod. tit. tunc funeralia, oblationes, & alia ratione curæ prouenientia, & dd. functiones Parochiales ad dignam Dignitatem competunt, ut ante Collegiatæ erectionem, & simul custodia Sacrorum Oleorum, Sacrosanctæ Eucharistie, ac retentio clauis Ciborij, cap. sanè de celebr. Miss. Clem. 1. §. sanè tit. de heret. Post. obseru. 22. nu. 5. & ex parte Polac. l. c. carem. 5. Item ius libere exponendi in eadem Collegiata Parochiali Sanctissimū*

43 Sacramentum. Syllu. *V. Parochia.* Vgol. l. c. cap. 18. nu. 4. & in Oratorijs suæ Parochiæ delicti Episcopi. Marchin. de Sacram. Ord. p. 3. tr. 3. cap. 8. nu. 6. Nouar. in lucer. Reg. *V. Eucharistia* num. 3. & Riccius in lucubr. Eccles. lib. 4. cap. 6. Et quia est Pastor, cuius proprium est pascere Grægen sibi commissum, idq. fit per Sacramenta. cap. Peruenit de consecr. d. 1. D. Thom. l. c. q. 82. art. 3. Ad eundem uti Pastorem pertinet Eucharisticum Panem suis Parochianis ministrare in Ecclesia, & extra Suarez l. c. d. 72. q. 1. Nau. l. c. §. 2. nu. 52. Et quicumque alij Sacerdotes, exceptis Regularibus, absq. ipsius Curati expressa, vel saltem præsumpta licentia, Laicos communicantes, etiam intra Missam, alienum Officium, & iurisdictionem inuadunt, & peccant mortaliter, ut docent Cominck de Sacram. tom. 1. q. 82. art. 3. nu. 28. Medin. in sum. lib. 1. cap. 14. §. 42. Em. Sd. *V. Eucharistia* nu. 14. Corrad. 2. p. q. 237. Tol. l. c. cap. 28. nu. 2. Busemb. ubi supra lib. 6. tr. 3. cap. 2. num. 1. Em. Lago l. c. disp. 18. sect. 2. nu. 37. Quibus de iure consistentibus, cum intra sacrum solemne Iouis Sancti in Collegiatis Parochialibus distribuenda sit Sacratissima Hostia Canoniciis, Cappellanis, Clericis, necnon Laicis Missæ adstantibus, & ordinatur in cærem, & Missæ reformatis, consequitur huiusmodi Missam maiorem peragendam ab eo, cuius Præbendæ est adjuncta cura Animarum, nam vnum connexorum habens, & reliquum habere debet. *glos. in cap. Quia sepe de præb. in 6.* quod de vno connexorum statuitur ad aliud, conexum extenditur Rot. part. 3. diuers. decis. 160. nu. 5. Viuiam in cap. Translatio nu. 2. de const.

Non idem sequitur de Missis conuentualibus, quibus præmittuntur aliæ functiones Parochiales, ut potè benedictiones Fontis, Candelarum, Palmarum, ac delatio Sanctissimi Sacramenti in Festo Corporis

Corporis Christi, siquidem istæ Missæ cantantur per hebdomadari-
um, & per eum, cuius Prebendæ est annexa perpetuo cura Ani-
marum sunt dictæ functiones Parochiales. Quæ connexæ nõ sunt
memoratis Missis, possunt benè ab eis diuidi, quod nõ potest fieri
absq. violatione rubricarũ de memorata communione, quæ man-
datur distribui à celebrante intra Missam solemnem Iouis Sancti;
Quamobrem dixi huiusmodi Missam, & dictas functiones specta-
re ad huius Collegiatæ primam Dignitatem, ipsamq. posse alteri
de Capitulo eas delegare, cum sint iura Parochialia, & sibi soli in
erectione Collegiatæ fuerit à Sum. Pont. imposuitum onera, & offi-
cia Parochialia sustinere; Hinc eidem competit non solum honor
benedicendi, & distribuendi Candelas in die Purificationis, sed &
onus de his proprio ære providendi, prout quilibet Parochus reatur,
& Episcopus in actu Visitationis debet inquirere, an huic oneri
satisfiat. Gauan. in *Prax. Visitationis* §. 11. Et quamuis de his cœ-
reis in hac Ecclesia à Consulibus Vniuersitatis communi bursa
propindeatur, id euenit ex laudo inito cum olim Plebano, qui id-
circo exemit Communitatem à sibi persoluendis certis consuetis
decimis, quas tribuere quot annis erat obnoxia: vt vidi in libris
antiquis ipsius Ecclesiæ. Ad hæc sciendum, in *Cærem. Episc.* p. 2.
cap. 24 & in Missali suo loco ordinari pedum ablutionem, quam
minimè omittendam statuit Conc. Biterren. sub Innoc. III. cap.
18. atq. in Toleran. sub excommunicationis pœna præcipitur Epi-
scopis, & omnibus Ecclesiarum Præpositis, vt eam nõ prætermi-
tant. ita Brancat. l. c. V. *Ablutio*.

In Cathedralibus Episcopo impedito, vel absente huiusmodi
functio spectat ad primam Dignitatem, quæ si fuerit impedita, ad
secundam, vel antiquiorem. Canonici, ita S. Congr. apud Barb.
de iur. Eccl. vniu. lib. 1. cap. 21. nu. 98. Intellige, si prima Dignitas
fuerit Sacerdotio insignita; nec obstat dicere hanc pedum, lotionem
ex se sacrum Ordinem non requirere, sicque à Monialibus, & à
Laicis in Confraternitatibus exerceri. quia iuxta rubricas Missa-
lis, quæ ex cœrem. l. c. in fin. absente Episcopo in Ecclesijs Colle-
giatis, Parochialibus, & Regularibus Virorum seruandæ sunt, ne-
cessum est, vt qui hanc functionem exequitur, sit Sacerdos, vt plu-
ribus comprobatur Quintanaduen. *singul. tr. 7. sing. 42. nu. 3.* In Ec-
clesijs Collegiatis hæc pedum ablutio semper fieri debet à Supe-
riore ipsius Ecclesiæ, etiam si non sit Animarum curator; & Supe-
rior hoc loco accipitur, qui ceteros præcedit in Choro. ita Rebusi
quem citat, & sequitur Quintanad. l. c. *sing. ult. nu. 1.*

Sufficiant, hæc de pedum ablutione, quæ in multis Collegiatis
secularibus.

ſecularibus immerito prætermittitur, cum in ea fiat repræſentatio maximæ humilitatis, non excuſantur Præpoſiti allegâtes labores illius mane diei, & horam tardam, quæ expleatur eiufdem diei veſpere, poſt quæ præſcribitur diſta pedum, lotio etenim licitè fieri poteſt à prandio, ut innuit cœrem. loc. prox. cit.

Non eſt ſilentio obuoluendum, quod Superioribus annis vacauerit antediſta prima Dignitas huius Collegiatæ, propter quod vigilantiffimus Epifcopus ſtatim ad formam Sac. Conc. Trid. in ipſius Eccleſiæ Vicarium, & æconomum me eiufdem Eccleſiæ Canonicum cum plena adminiſtratione in temporalibus, & ſpiritualibus, ac ſolitè oneribus, & honoribus deputauit. vt 7. *queſt. 1. cap. 1.* Et non multò poſt à quibuſdam Canonicis mota fuit dubitatio, num antediſtæ Parochiales functiones deputato Vicario, aut Canonico hebdomadario competere, & re vera mihi non videbatur hæſitandum, Miſſam ſolemennem feriæ V. in Cœna Dñi, Sanctiſſimi delationes, Fontis Baptiſmalis, Candelarum, & Palmarum benedictiones, ac diſtributiones ſpectare non ad hebdomadarium, ſed ad Vicarium Canonicum in locum prædeſuncti Abbatis, quo ad curam Animarum vt ſupra deputatum, etenim ſi ei, non vti primæ Dignitati, ſed vti Parocho prædictæ functiones competeant, vt ſuperius demonſtrauimus, & ſunt in Praxi ſeruatum, non ſunt denegandæ Canonico Vicario, qui in eius locum quo ad Officia, & onera Parochialia ſufficitur; cum aſſumat naturam eius pro quo ſubrogatur; tam actiue, quam paſſiue. Zacch. de de ſalar. & merced. q. 43. num. 2. Card. Turrett. in cap. *Præcipimus* diſt. 93. Barbat. conf. 2. col. fin. Daoyz *V. honor.* nu. 4. Rub. in *Aphor. Epifc. V. Vicarius* nu. 15. Quæ corroborantur ex intercapedine, quæ ponunt Canonici inter delegatum à Parocho ob eius infirmitatem, vel abſentiam, & Vicarium ab Epifcopo deputatum in vim diſpoſitionis Conciliariæ, quandoquidem ille non retinet omnes prærogatiuas, & honorantias veluti ſuus principalis, quia perſona delegantis rapræſentat ſine villo officio. Bald. in l. 1. s. 2. ff. de leg. 3. & fauet l. *Vicarius* ff. de delegat. & huic non debetur quarta funeralium. vt notat Bordon. conf. reg. par. 2. ref. 51 nu. 47.

At verò iſte Vicarius æconomus, tametiſi vico alterius fungatur eſt tamen ſub ratione officij, & tituli Vicariatus, eique debetur inſinuata quarta Ita Hoſt. & Io. And. in cap. *Relatum de ſepult.* Et donec Eccleſia ſuo Paſtore orbata maneat, retinet officium eius, in cuius locum à lege fuit ſubrogatus, non iure alieno, ſed proprio in ſe radicato, atq. iure ſubintrat cum iſdem priuilegijs iuribus, honoribus, & oneribus, l. *ſi cum s. qui iniuriarum*, ibi gloſ. *V. danda* ff. de

ff. si quis, Gabr. de reg. iur. concl. 2. Rot. p. 1. recent. decis. 48. nu. 12. Fran. Marc. decis. 421. nu. 4. par. 1. Sylu in sum. V. Vicarius. nu. 5. Manniq. de preced. q. 1. nu. 28. Abb. & Dec. super cap. Sanè nu. 2. de off. deleg. Fely: in cap. Olim el. 2. cod. tit. Grat discept. for. cap. 111. nu. 4. § 62. cum seq. Seraph. dec. 1080. p. 2. & sequitur Pegn. ad 3. par. Direct. Inquis. com. 53. vbi refert hanc doctrinam etiam de consuetudine seruari. Accedit, quod iurisdictio concessa à lege est ordinaria: glos. & DD. in cap. Romana de appell. in 6. Monet. de Commut. l. c. cap. 5. nu. 472. & proinde Canonicus Vicarius, suffectus vigore iuris Conciliaris, dicitur habere iurisditionem ordinariã. cap. A iudicibus 2. q. 6. V. Ordinary. Pasqual cent. 2. quest. 97. nu. 4. & sic ei competunt functiones Parochiales superius enarratz. Fuit insuper dubitanda ansa, per quem deferendz sint in Processionibus Reliquiæ Sanctorum existentes sub cura, & Custodia Capituli. Quod dubium fuit resolutum à S. R. C. in vna Camaionis Lucanæ Diocesis sub die 22. Martij 1653. vt infra, videlicet dictas Reliquias ferendas esse non per eum cuius Præbendæ cura Animarum omninò incumbit, sed per Canonicum faciètem hebdomadam; Similiter si vrgenti causa contingerit Processionaliter deferri per Ciuitatem aliquam Reliquiam desumptam ex aliqua Ecclesia Regulari, & ad eundem locum reportetur, Priori dictæ Ecclesiæ competit Reliquiæ delatio, & Fratres debent in Processione præcedere ceteros Regulares, sed digniorem locum cedere, Canonicis, & Clero sæculari. Ita declarauit S. R. C. 23. Ianuar. relatore Ricciul. p. 4. cap. 42. nu. 17. & notandum Reliquiam sancti etiam in die propria festi non posse adorandam exponi in medio Altaris ante Sacramentum, vel Crucem; ratio redditur à Bordon. p. 2. ref. 64 nu. 10. De modo seruando in delationibus Reliquiarum percurrite Archiepisc. Bonon lib. 4. fol. 301. & Castald. l. c. lib. 2. sect. 10. cap. 1. n. 16. Et prosequendo nostrum institutum oportet aduertere, quod veluti omnia tẽpus habent Eccles. cap. 3. Ita Missis celebrandis suum assignatum est tempus, tam Solemnibus, quam priuatis, de quo antequam tractemus, vt melius dicenda percipiantur, sciendum est, Missæ solemnibus varia esse nomina, dicitur Missa magna, maior, cantata, publica, communis, Canonica generalis, principalis Popularis conuentualis, Capitularis, & Missa diei, siue Tertiar, quæ semper cum cantu celebratur.

Missæ conuentualis propriè appellatur solemnibus, dum diebus Festis cantatur cum Diacono, & Subdiacono paratis, & Clericis ad Altare inferuentibus, & in Choro Canonicis respondentibus, ut ostendit Suarez tom. 3. q. 83. d. 88. art. 6. sect. 1. lra. si Altraris incensatio.

incensatio, præbetur osculum pacis, ac paratur Credentia, coopertis velo ad Sacrum necessariis super ea collocatis. & licet diebus ferialibus cum tanto apparatu non celebretur, nihilominus Missa de die potest dici solemniter, si in ea inferuiant Diaconus, & Subdiaconus, prout colligitur ex rubrica Missalis tit. 5. ibi, in Missa solemniter quatuor temporum dicitur à Diacono. *Fleamus genua*; Quæ verò de die decantatur sine Diacono, & Subdiacono ipsorum penuria Missa minus solemniter nuncupatur. vt notat Arriard. in Epit. par. 2. tit. 2. n. 16. Quo euentu Epistola canitur à Clerico Superpelliceo induto in ordine Lectoratus constituto. Io: a. Campistr. in cap. *Vt quisque* nu. 2. de Vir: & hon. Cler. & Euangelium cantatur à celebrante, cap. Lector dist. 23.

Huiusmodi Missa, iuxta morem Ecclesiæ Collegiatæ, vel Cathedralis in diebus profectis cantari potest absque Diacono, & Subdiacono, esto hi comodè haberi queant; ita declarauit Sac. Cong. apud Barb. collect. 479. nu. 6. Excipè dies feriales Quadragesimæ, in quibus vbi sunt Cappellani de mensa, Episcopus cogere potest Canonicos, vt cantari faciant Missam Capitularem, per Cappellanos cum Diacono, & Subdiacono. ita censuit S. C. teste Gauan. in Man. V. Missa conu. nu. 4.

Priscis temporibus minor erat numerus Sacerdotum, & maior fidelium deuotio, & omnes tam Clerici, quam Laici ad Missam conuentualem conueniebant, atque nullus Sacerdos priuè celebrabat, nisi terminata Missa cantata. Durand. de Diu. Off. lib. 4. cap. 1. nu. 20. & facit cap. *Ad hac de consecr.* Hinc Oratio Missæ nuncupatur collecta, quia funditur pro Populo in vnum collecto. Pinell. de cap. 15. d. 6. Tempus congruum cantandi in Collegiatis Missam de die tam solemnem, quàm minus solemnem assignatur, vt infra. In Dominicis, & Festis diebus post Tertiã, in profectis, & ferijs per annum post Sextam; in Quadragesima, quatuor Temporibus, & Vigilijs, quæ ieiunantur post Nonam. D. Antonin. in sum. p. 3. tit. 13. cap. 6. § 4. BoicK in cap. *Presbyter* num. 7. de celebr. Miss. & constat ex rubr. Miss. Sac. Congr. pen: s Nicol. in Flor. V. Missa nu. 6. censuit esse in Æstate hora 14. in Hyeme 17 pulsata. In diebus Auentus Missa conuentualis celebratur post Nonam, etiam si sint dies Festiui, Ratio est, quia olim, excepta Dominica, singulis diebus Auentus obseruabatur ieiunium velati in Quadragesima. ita Hosti in sum. sit. de obser. ieiun. §. quoniam simplex nu. 4. & Bellam. de bon. oper. lib. 2. cap. 20. Excipitur à prædicta regula Missa Natiuitatis D. N. quæ in Collegiatis canitur nocte, statim post medium silentium, secunda Missa post primam horam Canoniam

50

nonicam diei, & tertia post horam tertiam. *ita rubr. Miss.* ubi Ga-
uan. Sed vt melius agnoscatur tempus opportunum Missæ Capitu-
laris, non ignorandum est, diem aliquando sumi pronaturali, ali-
quando pro artificiali; Naturalis incipit à prima noctis hora, &
durat vsq. ad Occasum proximè Orientis Solis, continetq. 14. ho-
ras æquales, ac diuiditur in duas partes, videlicet, à Vespere vsque
ad mane, & à mane vsq. ad Vesperam, iuxta illud Genes. cap. 5.
Factum est Vespere, & mane dies unus. Artificialis incipit à Solis
Ortu, & terminatur in Occasu, ac continet duodecim horas inæ-
quales Pariformiter non artificialis, quæ initium sumit ab Occidē-
te Sole, & finit eo Oriente continet duodecim horas inæquales.
Die, ac nocte sic distributis necessariò eueniebat, vt in æstate horæ
diei essent longiores, quàm horæ noctis, & è conuerso horæ noctur-
næ quàm diurnæ in hyeme. Vt latè ostendit Card. Bellarm. *in tract.*
de bon. oper. lib. 1. cap. 11. lit. F. Huiuscemodi horas tempore, quò
in terris cum hominibus conuersatus est Iesus Christus, fuisse in
vsu apud Hebræos, satis probat Bonacurs. super Passione, quæ legi-
tur in Dominica Palmarum, cum ipse Christus apud Io. cap. 11.
dixerit, *Nonne duodecim sunt horæ diei?* & *Matth. cap. 20.* sit mentio
horarum, Primæ, Tertiæ, Sextæ, ac Nonæ. item Iohan. cap. 1. ho-
ræ decimæ, & cap. 4. horæ septimæ: Atq. in *Act. Apost. cap. 20.* le-
gitur Spiritum Sanctum apparuisse hora tertia diei, qui non inci-
piebat, sed complebatur modo insinuat, & idè ibi dicitur, *Cum*
complerentur dies Pentecostes, &c. hoc est secunda pars diei hora
tertia ab ortu Solis. ita explicat Card. Caiet. *super d. cap. 20. Act.*
Apost. Apud Iudæos in maxima erāt veneratione horæ Tertiæ, Sex-
tæ, & Nonæ, qui mos receptus fuit à Catholicis, maximè ob My-
sterium, quia hora tertia Christus Crucifixus est linguis Iudæorum
clamantium *Crucifige*; in quem sensum accipiendus est D. Marc.
sui Euang. cap. 4. dicens; *Erat hora tertia, & Crucifixerunt eum Sex-*
ta, qui eo tempore fuit in Cruce sublatu. Io. cap. 19. Nonæ, quia
tunc magna voce clamans in Cruce expirauit. *Matth. cap. 27.* & no-
tat Sot. *in 4. dist. 13. q. 2. art. 2.* Vt fideles magis preparati accede-
rent ad audiendam Missam publicam olim differebatur ad horam
tertiam, sic religiosè acceptam, comprehendens tres horas vsuales
post Orientem Solem, ut inquit, & obseruant *Raguè de Off. Can.*
in Chor. quest. 18. nu. 13. Couar. *var. resol. lib. 4. cap. 20. nu. 14.* Om-
nèsq; ob reuerentiam ieiunii conueniebant. *Francol. de hor. can. cap.*
38. in princ. Nec ad præsens congruum est à cibo Missam publicam
aut priuatam auscultare, & contrasacientes absq. causa non exi-
muntur à leui culpa. ita D. Bernardin. *serm. 37. tom. 3. p. 3. in fin.* &

Y

sequitur

sequitur Homob. *in suis consult. par. 3. resp. 64.* Illius cui cursu fideles de Missa progrediebantur ad Mensam corporalem, & extra, dies ieiuniorum prandium fiebat in meridie; quamobrem diebus pro Festis, hoc est, procul a Festis Missa principalis celebrabatur hora sexta; quæ loquendo more nostro, est decima octava, *cap. 50. let. de consecr. dist. 1.* Benacurt. *doq. max. cit.* *ibid.* *supra* 267.

51 Dominicus autem, ac Festis de præcepto, citius Sacrum maius fiebat, quoniam his diebus post cantatum Euangelium habebatur concio ad Populum, & sic necesse erat Missæ Sacrificium anticipare, ut quis iuxta morem post verbi Dei prædicationem, & totâ Missâ prauditam posset ad prandium accedere. In Vigilijs, & diebus ieiuniorum ad horam Nonam protrahabatur huiusmodi Sacrum, quæ terminato, & non prius tunc Mirand. *in man. Pralat. quasi. 41. art. 12.* fiebat corporum refectio, quæ illis diebus unica tantum erat. Card. Tolet. *sup. Instr. lib. 6. cap. 2.* & Victorell. *in addit. ibid.* Neque collatio serotina, quæ modo ob præscriptam consuetudinem absolute sumitur, tunc temporis permittebatur, nisi necessitatis causa. D. Thom. 2. 2. q. 147. art. 7. ad 2. Tabien. *V. ieiunium. Nau. lib. 3. cons. 7. nu. 4. de celebr. miss.* Sed quia hodie prandium in diebus ieiuniorum fit in meridie, incipiendo diem ab ortu Solis vsq. ad Occasum, simul translata est hora Missæ solennis, & celebratur hora ante meridiem, & alijs diebus paulo ante. Vnde tempus, quod olim observabatur in cantandis Missis publicis, recessit ab usu, ut post alios notat Victor. *in sum. lit. de Eucharist. conclus. 95. & 97.* & remansit duntaxat quo ad horam Canonicam Officij. Veruntamen Missa principalis tempore præfixo in Ecclesijs Collegiatis decantanda est, maxime diebus Festis, ut Populus Missæ assistere commode valeat; & consuetudo introduxit, ut Dominicis, & Festis, licet non fiat concio, Missa cantata celebretur tardius, quam diebus feriatis, & ieiuniorum, ut notat Angel. *V. Missa s. 41.* Si Populus huiusmodi Missæ Festinæ solitus sit convenire, ut magnopere decet, ac interdum ob terræ frigiditatem, pluviam, vel aliam causam serius pergat ad Ecclesiam, eo casu præstat potius differre cantum horæ Tertie, quam cantare Missam de Dominica, vel Festo de præcepto post recitatam in Choro Sextam, & Nonam. Ità de mæte Sac. Cong. docent Castald. *in Prax. lib. 2. sect. 9. cap. 1. nu. 4.* & Gavan. *in man. V. Missa nu. 16.* Nec id videatur novum, quoniam ob similes causas Sacrum maius fiebat hora aliquando post posita, aliquando anticipata pro commoditate Populi. Sylv. *V. Missa nu. 6.* Rodriq. *in sum. tom. 1. cap. 250. in fin.* Card. Bellarm. *centr. tom. 3. lib. 2. cap. 9. tit. de Miss.* Semper tamen cōcinebatur Missa statim recitata

Tertia,

Tertia, quod modo seruandum est, nam ita sine omnino in tempore, saltem in ordine conseruetur antiquitas, cui Sancti Patres in Ritibus Ecclesiasticis reuerentiam statuerunt. *cap. Statuta 25. q. 1. & glos. in cap. Ordinationes dist. 75. Vt Missæ, quæ in Collegiatis decantandæ sunt iuxta cap. Dolentes de celebr. miss. cap. Cum creatura cod. tit. ac rubricas Missalis debita cum præparatione à Canonicis celebrètur, cuiuslibet Missæ semper præmittenda est in Choro aliqua hora Canonica, qua recitata, immediatè cantatur Missa, ut post alios aduertit Bonart. lib. 1. cap. 23. nu. 19. Et deducitur ex rubrica Missalis præcipiente primam Missam Natiuitatis decantari post præparationem Chori per Matutinum, secundam illico post perfolutum Officium Primæ, & Tertiam post cantatam horam Tertie. Singulis diebus recitata in Choro Cathedralium, & Collegiarum hora Primæ celebrandam esse cum cantu à Canonicis Missam Defunctorum, & deinde iuxta temporis congruentiam Missam respondentem Officio eiusdem diei, ex d. cap. Cum creatura arbitrati sunt, glos. ibidem, Ant. de Butr. Barb. & alij scribentes super eod. Capit. Quibus adheferunt Nau. l. c. lib. 3. conf. 9. nu. 3. Grassi. cons. tom. 1. conf. 5. nu. 14. tit. de celebr. miss. Hætiq. in sum. lib. 9. cap. 23. nu. 7. cap. 30. nu. 7. & sequitur modernè Gesual. l. c. tit. 25. nu. 5. Alij verò & probabilius tenent, nullum extare ius obligans Capitulum, & Canonicos ad cantandam insinuatam Missam pro Defunctis. Siquidem allegatum cap. Cum creatura de celebr. miss. solum decernit, ob Missam decantatam Defunctorum non esse omittendam conuentualem, & è contra, sed utranq. cum cantu celebrandam in Collegiatis: ex quo textu non colligitur præceptum faciendi Sacrum ut supra pro Defunctis. Ita docent Suarez l. c. disp. 80. sect. 2. Laym. tr. 3. nu. 5. lib. 5. Sot. in 4. d. 13. q. 2. ar. 2. Cast. Pal. p. 4. tr. 23. d. 1. me. pun. 12. in fin. Trullen. de Sacram. lib. 3. cap. 8. dub. 9. num. 15. Facundez de præcept. Eccl. lib. 3. cap. 15. nu. 9. vel secundum Iacob de Grassi. dec. Aur. p. 1. cap. 39. nu. 9. & March. de Sacram. ord. tr. 1. 3. par. 2. cap. 30. dici potest, allegatum capitulum per non usum & contrariam cōsuetudinem abolicum fuisse, quoad Missam pro Defunctis: & propterea ex obligatione quotidie est decantanda duntaxat, ubi adhuc viget talis consuetudo, quam Romæ in Basilica S. Petri, & alibi esse testantur. Francol. l. c. cap. 19. nu. 20. Gauan. in com. rubr. miss. in fin. & Barb. de off. & pot. Paroch. cap. 11. num. 25. Hoc indubitatè asseuerandum est, Canonicos de iure teneri, & obligatos esse in omnibus Cathedralibus, & Collegiatis. Scilicet sub pœna peccati mortalis ad canendas duas Missas quotiescūq. occurrit Officium Sancti nonem Lectionum in diebus feriatis*

Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Rogationum, & Vigiliarū; videlicet vnam de Festo post Tertiam, alteram de feria post Nonā. Ita docent Peyer, in addit. Priuil. Regul. cap. 1. nu. 17. Gauan loc. cit. p. 3. tit. 10. nu. 7. Dian. mor. par. 1. tract. 14. res. 76. Lezzan. in sum. tom. 4. V. Missa nu. 49. Hurtad. vbi supra tract. 2. cap. 7. num. 302. vbi alios cumulat. Et sic, non obstante quacunq. consuetudine in contrarium, seruandam esse tertiam Rubricæ Missalis, vbi hoc expressè mandatur, determinauit S. R. C. sub die 5. Martij 1633. Nec sunt omittendæ à Canonici, etiam ex virgēti negotiorum causa, antea declarauerat ead. Sac. Cong. die 16. Ianuarij 1627. Nec sufficere ad euadendam culpam, si vna ex his duabus Missis, legatur, & altera cantetur, vt tradunt Hurtad. & DD. mox allegati, licet quidam, quibus hic panis durus visus fuit, huic doctrinæ contradixerint, hac ratione innixi, quod rubrica Missalis ait, *In Collegiatis dicuntur duæ Missæ, &c.* & non inquit, cantantur duæ Missæ, quæ ratio inefficax, & manifestè friuola p se satis apparet, non enim minore est ratio ex illis verbis, duæ Missæ dicuntur, vt altera sit cantata, altera tantum lecta, & plana, siquidem vtraq. præcipitur, vt bene obseruat March. de Sacram. ord. loc. statim cit. Præterea cernimus in Missali aliam rubricam in iisdem terminis dicentem, *In Collegiatis cantantur duæ Missæ.* atq. ambæ nuncupantur conuēntuales à DD. & non est remēre dicendum, rubricas Missalis sibi aduersari, sed iura iuribus concordando, vt decet, ad tradita per Abb. antiq. in cap. sedes nu. 1. de rescript. prior rubrica inquit, dicuntur duæ Missæ, explicanda est, cantantur, prout explicat Gauan. in com. ad ipsamet rubricā, & doctè quidem, nam semper vna pars legis alteram declarat. Ludouic. dec. 87. nu. 10. Surd. cons. 85. nu. 35. & alij passim. Neque dictis diebus, quibus duæ præcipiuntur Missæ cantatæ, respondent Canonici suæ obligationi, cantando vnam Missam vocinam, & alterā de Officio currenti, sed dicendæ sunt prout præscribuntur à rubricis ita decreuit S. R. C. apud Barb. in sum. Apost. dec. collect. 212. nu. 8. & de Can. cap. 34. n. 1. & à fortiori, quando vna tantum Missa præscribitur non potest absq. graui peccato omitti Missa de die pro vniuersa, non obstante quacunq. consuetudine, quia esset abusus. Lezan. vbi supra cap. 21. nu. 29. Verrucl. Q. mor. tract. 8. q. 30. num. 1. Missa feriæ occurrens die Festo in Quadragesima, licet reputetur magis priuilegiata, quàm illa de festo, ex traditis per Castald. l. c. cap. 1. num. 3. Nihilominus, si huiusmodi Festum erit de præcepto, Missa conuēntualis de Sancto cantanda erit post Nonam, & coniungatur cum qualitate paramentorum in eius Vesperis, quæ subsequuntur cum interuentu Populi. Ita apud nos fuit introductū, quia

sic

56 sic seruatur Romæ, & alibi, quâvis de hoc nulla reperitur rubrica. Festum Dedicationis Ecclesiæ vbiq; gentium debet in eadem Ecclesia celebrari. *Farinac. decis. 245. nu. 4. par. 1. Ludouif. dec. 472. nu. 1. & decis. 493. n. 7. in add.* & eo adueniente in præfatis diebus priuilegiatis cantantur in Collegiatis duæ Missæ, altera de feria post Tertiam, iuxta indicatam obseruationem, & post Nonam altera de Dedicationis die; qui licet nō sit amplius de præcepto, quod ad cessionem ab operibus seruilibus, attenta Constitutione Urbani VIII. edita anno 1643. in Ecclesijs tamen remanet firma eius solemnitas quo ad Officium, & Missam. Huius Collegiatæ Parochialis vigesima prima Mensis Februarij Anniversaria celebritate recurrit; vbi verò præcisæ dies ignoratur, poterit Capitulum de consensu Episcopi aliquem anni diē deputare ad effectum celebrandi huiusmodi Dedicationis Festum. *Card. Turrecr. super cap. Nullus nu. 5. de consecr. & censuit S. C. apud Zambell. V. Diuin. Offic. nu. 8.* Canonici Collegiatarum Diocesis quemadmodum tenentur recitare Officium Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, vt dictum est supra Lib. II. ita sunt adstricti binas ea die concludere Missas, si inciderit agere diebus priuilegiatis. *Polac. de cerem. p. 1. fol. 62.* In Cathedralibus, & Collegiatis regulariter non cantantur duæ Missæ in Vigilijs occurrentibus infra Octauam, sed tantum illa de Vigilia, cui locum cedit Missa de Octaua, quia hæc pluries fuit cantu repetita. Excipe ab hac regula Corporis Christi Octauam, infra quam eueniente Vigilia Sancti Ioannis Baptiste, vel SS. Apostolorum Petri, & Pauli, non prætermittitur Missa de Octaua, vt priuilegiata, sed de ea cantatur Missa post Tertiam, & de Vigilia post Nonam. Ultimo die Rogationum, si veniat Festum nonem Lectionum, concinnantur tres Missæ, videlicet de Festo post Tertiam de Vigilia post Sextam, & de Rogationibus post Nonam. ita Rubr. Miss. & *Francol. de hor. cap. 16. nu. eod.* vbi obseruat Missam Vigiliæ præscribi post Sextam, non post Nonam, vt alibi, quia hæc Vigilia est sine ieiunio. *Idem. de hor. cap. 16. nu. eod.* Canonici vnam ex his tribus Missis Missum facientes secundum probabilem opinionem nonnullorum DD. à graui culpa eximuntur, immò à leui, vbi præbendæ, & distributiones sunt tenues, ex *Carol. Macign. de hor. Can. cap. 56. num. 21.* & *Bizzozet. l. 6. cap. 5. nu. 3.* à quibus non dissentio, cum valde constantaneum sit, & ratio naturalis, dicat, vtonus minuatur, quando tenore est stipendium Filliuc. *l. 23. cap. 4. nu. 19.* *Bonac. de hor. can. d. 1. q. 3. p. 3. in fin.* Sentiunt alij non minus auctoritatis DD. relati à Diana loc. statim cit. læthaliter non delinquere Canonicos prætermittentes Missam

Missam vnam cantatam ter, aut quater in anno, quando duę cantā-
dz a rubricis ordinantur; id quod cogitandum aliis dimitto.

Cœterum si vel vnica die intra anni intervallum a decantando Mis-
sam Officio respondentem cessarent, dum ipsa die a Rubricis alia
non pręscribitur, mortiferam noxam eos patrare censeo, cum Ro-
dūq. *Reg. tom. 1. q. 43. art. 14. Trullen. in Dec. cap. 8. dub. 9. nu. 15*
Laym. lib. 5. tract. 5. cap. 3. nu. 5. Marchin. l. c. cap. 30. nu. 5. Caste.
Pal. vbi supra pun. 22. in fine. quia non potest omitti sine graui scan-
dalo, nisi id fiat ex argentiſſima causa. Facundez *l. c. lib. 3. cap. 15.*
num. 9. Culpa, quę committitur omittendo cantum Missę conuen-
tualiſ in Choro, adſcribitur primum Collegiatę Pręposito, cui iu-
rāre incumbit, vt adimpleatur huiusmodi onus, quod inest Capitu-
lo. *Lezan. in sum. par. 1. cap. 12. Sot. in 4. d. 13. q. 2. art. 2. Iacob de*
Graft. loc. statim cit. cap. 39. nu. 9. & eo absente peccatum, impu-
tatur ei, qui pręest Choro, vel Canonicis, qui fuerunt causa huius
omissionis. Vanc. in discipl. Cler. lib. 3. tit. de Miss. & Caramuel. in
reg. D. Bened. fol. 313. Non autem cœteris Canonicis, per quos nō
ſtetit, quo minus sacrum fieret, & ipsi soli nequeant debito cultu
canere, vt notant *Nau. de Orat. cap. 16. nu. 39. & Sot. de iust. & iur.*
lib. 10. q. 5. art. 11. Secus si valeant per se canere, nam ob necessitatē
pręceptum commune obligat singulos. Cum a Canonicis solita
ſolemnitate Miſſa cōuentualiſ decantatur, si nonnulli ex his etiam
culpate non interueniant, absentes non contrahunt mortalem cul-
pam, cuius supra meminimus, quia dicta obligatio cantandę Miſ-
ſę Capitularis sub mortali conſiſtit in hoc, vt cum pręſentia Chori
celebretur. Monet, *de distr. p. 2. q. 3. n. 11. & Faust. S. C. penes Barb.*
colleſt. 101. nu. 12. & non intereſſentes perdunt duntaxat partem.
Distributionum Miſſę cātate assignatam, de qua dictum est libro
Superiori.

Ad hæc ſciendum in die commemorationis Omnium Defunctorum,
cantandas eſſe in Collegiatis binas Miſſas, nempe de Octaua
poſt recitatam Tertiam in Choro, & pro Defunctis poſt Nonam.
nanq. iſta de Requie hac die habetur pro Miſſa principali, licet aliis
diebus quibus pręſcribuntur duę Miſſę, quę ambę ſunt conuen-
tuales, ea dicatur principalis, quę correſpondet Officio Chori. Pri-
ma. Secunda feria cuiuscunque meſis extra tempus Aduentus,
Quadrageſimę, & Paſchale non impedita Feſto nouem Lectionum
pro Miſſa conuentuali de Officio cantatur Miſſa de Requiem in
genere pro omnibus animabus exiſtentibus in Purgatorio. Quod
ſi ea ipſa die accidat Feſtum ſimplex, aut reſumenda ſit Miſſa Do-
minicę pręcedentis, quę ſuit impedita, cantantur duę Miſſę, al-

terā die Feflo, vel feria prædicta. Ita clarè difponitur in nona Rubr.
Miss. sub tit. 5. quæ est præceptiua; & tamen in multis Collegiatis
 negligitur, ut deplorat Galan. Joſ. Dū in Choro fit Officiū de feriā,
 nec fit refumptio aliqua Miſſæ Dominicæ, excluſis ferijs Aduentus,
 Quadrageſimæ, Quatuor Temporum. Cantari poteſt in Collegiatis
 adlibitum Canonicorum Miſſa votiua eidem diei per hebdomadā
 deſtinata, ut pote feria ſecunda de SS. Trinitate, vel pro omnibus
 Defunctis, feria tertia de Angelis, feria quarta de Apoſtoliſ, feria
 v. de Spiritu Sancto, vel de Sanctiſ. Sacramiento, feria 6. de Cruce,
 ſive de Paſſione, & Sabbatho de B. Virgine, atq; his Miſſis votiuiſ ſa-
 tisfaciunt Canonici corum obligationi canendi ſacrum iuxta Offi-
 cium eiufdem diei, quia talis Miſſa votiua cenſetur conuentialiſ.
Caſtald. in Prax. lib. 2. cap. 1. nu. 3. Ant. de Litt. de litt. in ſum p. 66
cap. 9. & declarauit Sac. Congr. ut legitur in prox. allegata Synodo
Cremonenſ. tit. de celebr. miſſ.

Quinimò in Sabbathis Aduentus, niſi fuerit Feſtum duplex, ſemi-
 dupl. quatuor Tempora, aut Vigilia, liberum eſt Canonicis pro
 Miſſa de feriā, de qua fit Officiū decantare Miſſam Votiua in
 Sabbatho de B. Virgine: ita rubr. & notat Arnaud. *l. c. tit. 4.* Præterea
 ſi feria tertia Rogationum occurrat feſtum ſimplex Officiū fit de
 eo ſine commemoratione feriz, & tamen liberum eſt Canonicis
 concinere Miſſam de Rogationibus, vel Miſſam de Feſto ſimplici,
 quamuis Miſſa Rogationum non reſpōdet Officio, quod recitatur
 in Choro. ita Arnaud. *in Epit. Sac. Rit. tit. 11. nu. 7.*

Iſtud quoque, uti ſingulare adnotandum duxi, licitum eſſe occa-
 ſione Synodi Diceceſanæ, quæ habetur in Cathedrali, vel Collegia-
 ta, Miſſam de die præternittere, & eiuf loco canere Miſſam voti-
 uam Spiritus Sancti poſt recitatam horam Canonicam Tertie in
 Choro eiufdem Eccleſiæ. Ita tenet in Sacriſ Ritibus verſatus Ga-
 uan. *in ſua prax. Synod. cap. 5. nu. 3.* quod non videtur gratis dictū,
 licet Miſſa non fit ſubſtantia Synodi, ut docet Ricc. *in Prax. par. 3*
reſol. 443. nu. 6. Præter enarratos caſus non reperio obligationi cā-
 tandæ Miſſæ conuentialiſ a Canonicis ſatisfieri eiuf vice canendo
 Miſſam non concordantem Officio Chori, vel votiua, quod pro-
 cedit etiam ſi Miſſa votiua ſolemniſ celebretur pro re graui, vel
 pro publica cauſa. ita DD. ſupra citati. & ſequitur Bonart. *l. c. cap.*
ult. nu. 8. Reſ grauiſ dicitur ea, pro qua in Ciuitate conuenit totus
 Clero cum Epifcopo, ut explicauit S. R. C. ſub die 19. Maij 1677.
 relatore Lezan. *l. c. cap. 21. nu. 27.* & in lociſ inſignib. ubi non cō-
 moratur Epifcopus dicenda eſt reſ grauiſ, quando interueniente
 toto Clero Collegiata cum conſenſu Populi, cantatur Miſſa pro ſa-
 lute

- lute Principis, vel obtinendo communi bono, vel gratiarum adio-
ne pro Victoria parata, vel vniuersali beneficio petito, & obtento,
vel alia simili, vt colligitur ex Rodriq. *Q. R. reg. tom. 1. q. 43. art. 14.*
veluti apud Regulares reputatur res grauis, iuxta eorum regulatū
arbitrium. Gauan. in *Cem. ad rubr. Miss. p. 1. tit. 8.* Et quia præfata
Missæ, celebratæ pro re graui cum Diacono, & Subdiacono nuncu-
61 pari possunt solemnes ad tradita per Rodriq. in *sum. tom. 1. cap. 150*
in *fin.* & Rot. par. 7. diuers. dcc: 59. nu. 10. cantantur post Nonam, vt
Populus commodius intetesse valeat. Rubr. Miss. tit. 15. Cæteræ
Missæ votiuz, quæ non pro dictis causis, sed ad votum siue volun-
tatem fidelium celebrantur, quamuis cum Diacono, Subdiacono,
& alijs Ministris decantentur, non appellantur solemnes, & non
62 habent assignata tempora, sed possunt dici eo temporis spatio, quo
ritè celebrantur Missæ planæ, etiam immediatè post Missam con-
uentualem absq. præmissione alicuius horæ Canonice. vt docet Sua-
rez l. c. quæst. 83. art. 2. in *fin.* Ratio est, quia vnum sacrum est | præ-
paratio ad alterum.
- Nuncupantur Missæ votiue etiā quæ dicuntur de Requiem, excepta infi-
nuata commemorationis Omnium Defunctorum, licet celebrentur
cum apparatu, & cantentur statim post Primam, vel post Laudes
Officij Defunctorum, si istud eo mane fiat in Choro. Ita legitur in
folio Romæ edito typis R. C. Apost. 1639. In die tamen septimo, tri-
gesimo, & Anniuersario, ob frequentiam Populi interuenientis,
congruentius cantantur post Nonam. ita rubr. Quæcunque Missæ
votiue celebrari possunt singulis diebus, quibus Officium nō fit du-
plex, exceptis Dominicis, & ijs diebus, quibus prohibetur fieri Of-
ficium de Festo duplici, hoc est infra Octauas Epiphaniæ, Paschæ,
Pentecostes, Vigilijs Natiuitatis Domini, & Pentecostes, ac feria
quarta Cinerum, & tota hebdomada Sancta. ita decreuit S. R. C. 27.
Augusti 1627. penes Barb. de off. Paroch. cap. 11. nu. 28. Et prædicta
procedunt, tam de Missis votiuis cantatis, quàm planis, & priua-
tis, deniptis aliquibus casibus, quibus Missæ cum cantu vti magis
Priuilegiatæ celebrari permittuntur; Explica infra Octauam Epi-
phaniz interdicitur priuata celebratio votiua vt dictum est, & a S.
R. C. conceditur Missa votiua cum cantu choralis; ita refertur in
Const. Synod. Pistorien. de anno 1641. Similiter in Ecclesijs, vbi est
consuetudo tumulandi Mortuos simul cum Missa, permittitur a ru-
bricis, posse cantari Missam de Requiem in Dominicis, & Octauis
Priuilegiatis, ac Festis, exceptis solemnioribus, non prætermissa
Missâ conuentuali. Ita Azor. lib. 10. cap. 32. q. 7. to. 1. Posseu. de off.
cur. cap. 14. n. 13. & censuit S. C. apud Samuel. l. c. concl. 7. quod sanè

non sequitur de Missis priuatis, quæ diebus mox dictis, non possunt celebrari, vt ex Rit. Pauli V. *tit. de exeq.* notat Arnau. l. c. p. 1. tit. 3. nu. 4. Pariter vbi est titulus Ecclesiæ, vel concursus Populi ad celebrandum Festum, quod transferri debeat, cantari possunt due Missæ, illa prius de Officio currenti post Tertiam, altera de Festo, quod transfertur post Nonam, cū Populus libentius conveniat ad Ecclesiam hora tarda. Quinranad: l. c. sing. 38. nu. 4. Et quia fideles potius concurrere solent ad Missam, quam ad Vesperas, nulla mentio fit in rubricis Missalis, ant Sac. Congr. Decretis de Vesperis votiuis, prout de Missis votiuis, & Vesperæ semper cantantur de Officio currenti. Videatur Ganan. in com. l. c. tit. 6. n. 1. minus obliuiscit rubricæ Missalis, quam rubr. Breniarij de tali officio Cassan. l. c. tr. 8. prop. 4.

Hic aduertendum, ex præiacta causa tituli Ecclesiæ, vel concursus Populi nō licere Missas votiuas canere prima Dominica Aduentus, feria quarta Cinerum, prima Dominica Quadragesimæ, Palmarum cum tota hebdomada, Dominica Resurrectionis, Pentecostes cum duobus diebus sequentibus, Festis Natiuitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, & Solemnitatis Corporis Christi. Ita expresse iubent rubricæ nouæ Missalis, quas non considerauit Ganan. in com. ad rubr. Miss. p. 4. tit. 1. n. 5. vbi dicit fas esse ob concursum Populi cantata Missa de feria canere in Collegiatis Missam Annunciationis B. V. in primo triduo Septimaniæ Sanctæ. Quandoq. bonus dormitat Homerus. videre Arnau. l. c. fol. 264.

63 In Collegiatis, vbi instituta est Societas Beatissimæ Virginis de Monte Carmelo, cuius Festiuitas ibi celebratur Dominica tertia, Julij, cantata Missa conuentuali post Tertiam, cœmuntur post Nonam solemmiter Missa votiuæ Deparæ Virginis cum præfatione, vt in Festo Sanctæ Mariæ ad Niuës. Cassald. in Prax. l. c. lib. 1. sect. 6. cap. 4. Polac. p. 1. cerem. 7. aphor. 2. Vbi verò reperitur Confraternitas Sacratissimi Rosarij, prima Dominica Octobris, quam Gregorius XII. perpetuo sacram memoriz Victoriæ toti Orbi Christiano concessit contra Turcas, quorum classis numero longè maior quassata remansit, cantatur duntaxat Missa de B. V. vt supra cum commemoratione Dominicæ, ac eius Euangelio in fine, quæ Missa de B. V. non est in ea die votiuæ, sed conuentualis, quia est conformis Officio Chori, quod in his Ecclesijs celebratur de B. V. vt dictum est superiori libro. Hic adaptatur resolutio dubij, cū in festis Quadragesimæ, & Temporibus, Rogationibus, & Vigilijs occurrente Festo nodem Lectionum cantentur due Missæ conuentuales, & antecedente Festo duplici in Dominica prætermittitur Missa Dominicæ?

Respondet Francol. de her. can. p. 1. cap. 16. nu. 18: id fieri, quoniam tempus celebrandi memoratis Missas de ferijs privilegiatis est post Nonam, hora vero canendi Missam conuentualem tam in Dominicis, quam in festis assignatur post recitatam horam Tertie, quod si digereretur Missa Dominice, venisset eodem tempore vna post alia decantanda, quod non videtur congruum. Alij arbitrantur ita obseruari, vt Populus audiat vtrunq. Euangelium, siquidem, si vtraq. Missa separatim caneretur, auscultata prima, non conuenirent ad secundam, vel forsita imputaret vtrunq. sacrum esse die precepto audiendum. Alij non friuole opinantur, binas Missas vt supra ordinari cantandas, quia cum ieiunio debet esse prolixior Oratio, & olim etiam diebus Rogationum ieiunabatur, quorum opinio magis arridet, sed hic arguentem audio, quod in Festo S. Marci cum cantu choralis celebrantur duo sacra, vnum de festo, aliud de Rogationibus simul concurrentibus, sunt Processiones, & dicuntur Litanie maiores, etiam si fuerit dies Dominica: cui respondeo hoc esse peculiare, & fuisse institutum à D. Gregorio ad placandam iram Dei occasione Pellis.

65

Hic aducendum hanc Missam Rogationum à Canonici non esse cantandam in eorum Collegiata, à qua Processio sumit initium, sed in Ecclesia, vbi terminatur, vt notat Trullen. in expoc. Bull. Cruc. lib. 1. §. 6. nu. 1. & docet Cærem. p. 2. cap. 32. Quod si Ecclesia, ad quam dirigitur Processio fuerit sub titulo S. Marci, sit ibi sacrum non de Rogationibus, sed de Sancto, ita declarauit S. R. C. sub die 23. Maij 1603. Et quamuis Canonici teneantur in eorum propria Ecclesia, quotidie canere, & alibi cantando suo muneri non respondent; vt post alios ait Moron. r. f. 91. nu. 13. & propterea violata Collegiata remanent exempti à celebrando Missam conuentualem in alia Ecclesia, vt notat Auerf. l. c. q. 3. §. 2. 18. in fin. Excipe ab hac regula diem S. Marci, & tres ante Ascensionem Domini, in quibus fiunt Processiones, & Canonici vna cum Regularibus Processionaliter solent aliam Ecclesiam eiusdem Ciuitatis adire, in qua ab iisdem Canonici, & alijs de Clero, tam seculari, quàm Regulari cantatur Missa Rogationum; ita Cærem. Episc. lib. 2. cap. 32. & notat Lezan. l. c. 10. 3. K. Episcopus nu. 40. Quod seruetur etiam si Ecclesia, ad quam iuxta consuetum dirigitur Processio, sit Regularis. Nouar. in lucern. Reg. p. 2. Episcopus nu. 40. & declarauit S. R. C. in vna Firmiana 25. Ian. 1603.

66

Nec possunt Regulares impedire, quò minus Canonici præfatas Missas in eorum Ecclesijs decantent. Rub. in Aphor. Episc. V. Processio nu. ult. Insuper accedente Episcopo simul cum suis Canonici

in

in Dominica Palmarum ad Ecclesiam Regularem, ad ipsum Episcopum, priuatim quo ad Superiorem Conuentus, spectat Palmas benedicere inferuentibus suis Canonicis: ita S. R. C. Relatoribus Barb. in sum. Dec. Apoll. collect. 102. nu. 19. Neuar. 16. num. 1. Verumtamen in Ingressu Ecclesie Episcopo porrigitur alperforium a Priore Conuentus: ita a S. C. decessum tradit Ciarlin. controu. for. tom. 2. cap. 208. nu. ult. Extra insinuatōs casus non possunt Canonici Missas conuentuales, immo nec votiuas in Ecclesijs Regularium canere: ip̄s inuitis. vt de mente S. C. notat Gauan. in Man. V. functiones Episcopales n. 2. in addit. nisi aliud obinuerit cōsuetudo. Canonici Collegiatarū accedētes ad cantandā Missā vortuā cū appa-
67 ratu, vel solemnem de die in aliquo publico Oratorio Confraternitatis Laicalis, decantatis prius Missa conuentuali, & horis Diuinis in eorum Collegiata, non retinent ius celebrandi prefatas Missas in Altari dicti Oratorii sitū infra fines Parochiæ. Innoc. in cap. fin. de cens. Zabarell. cons. 8. & sequuntur Grassi. de arbit. lib. 2. cap. 18. n. 16. & Bordon p. 2. res. 72. nu. 23. Nec potest Parochus absque iusta causa huiusmodi iure ab Episcopo priuari. gloss. 1. in cap. 1. de cons. Ripa de oblat. res. 89. nu. 10. Henric. in sum. lib. 8. cap. 16. nu. 202. Alias totus
68 Reipublicæ ordo confunderetur, si vnicuique, sua iurisdictio non sequeretur cap. Peruenit 11. q. 1. Petr. Perus. de Union Eccles. cap. 10. n. 3. Dixi absque causa, nam rationabili exigentia id requirente, erit in eius arbitrio talem licentiam concedere: vide de Pasqualig. dec. 62. nu. 4. certe Episcopus plenius potest quicquid potest Parochus in iuribus Parochialibus. D. Thom. in 4. d. 17. q. 3. art. 3. Rub. l. c. v. Parochus n. 1. Est enim Episcopus Parochus Parochorum suæ Diocesis. Abb. in cap. Dominicus de Paroch. Leo in Theop. 1. cap. 4. nu. 12. Regulariter huiusmodi Missas cum Diacono, & Subdiacono in dictis Oratorijs, tam votiuas, quam de Festo titulari canere, priuatim quo ad alios conuocatos, spectat, ad Parochum, quo recusante ad Cappellanum ipsiusmet Oratorii. Cutill. in tract. de sep. dub. 8. & ita S. C. respondit Episcopo Leodicensi teste Ricciul. in lucubr. Eccl. lib. 4. cap. 6. nu. 10. Ex urbanitate tamen simplex Parochus, & eo magis dictus Cappellanus locum pro cantanda Missa in Altari
69 cedere deberent Canonico digniori ex iustitatis vs supra, consonat Synod. Florent. anni 1637. Namq. Missam solemnem canere denotat preeminentiam, & honorem, quæ honorioribus, tribuere conuenit. gloss. 1. in cap. Prima dist. 16. & Gebuen. in Prax. Neap. cap. 12. nu. 1. & Anton. Molin. in instr. Ep. sacerdot. tract. 3. cap. 2. Nihilominus si in eodē Oratorio solemne sacrum faceret dictus
Z 2 Plebanus,

Plebanus, aut Cappellanus assistentibus in Choro Canonicis, horum maioritas non tollitur, ex Dan. de Nob. *disp. 75. nu. 72.* In iisdem Oratorijs possunt & Canonici, vel alij de Clero absq. alia licentia vel scitu Parochi cantari Missæ minus solennes, hoc est sine Ministris paratis, nisi aliud ab Episcopo fuerit cantum. Etenim ubi potest dici Missa plana, sine lectione potest celebrari cantata absq. Diacono, & Subdiacono, ut latius probat Castald. *l. c. lib. 2. sect. 6. cap. 24. nu. 1.* Nec his obstat fuisse ab Episcopo impertitam facultatem celebrandi in dictis Oratorijs absq. præiudicio iurium Parochialium, quia hæc clausula interpretatur de Decimis, oblationibus, Nuptiarum, Benedictionibus, Funeribus, Sacramentorum exhibitionibus, & similibus, quæ sunt functiones merito Parochiales. Gutier. *22. can. lib. 1. ap. 3. nu. 2.* Dian. *mor. lib. 1. cap. 2. nu. 2.* Dian. *mor. par. 9. tit. 15. res. 11. resp. 99. nu. 13.*

Admonendum duxi, melius esse Missas votivas, & Divina Officia celebrare in Collegiatis Parochialibus, quam in Oratorijs Confraternitatum, quoniam in illis, cæteris paribus, preces sunt Deo magis acceptæ, cum sint Ecclesiæ consecratæ, in quarum Missa Dedicationis dicitur Oratio, *Exaudi, Deus preces Populi tui, & preces illas ut qui hoc Templum petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse letetur.* Ita observant Leo in *Theo. p. 1. cap. 5. nu. 2.* & Ricciol. *loc. statim cit. nu. 10. in fin.*

Missæ votivæ, tam in Oratorijs, quam in Ecclesijs Collegiatis, & Parochialibus non sunt celebrandæ diebus, quibus prohibentur, ut supra, necnon in Festis de præcepto, ac duplicibus, licet non sint de præcepto ita ex rubric. Miss. & S. C. Decretis celebrætes in Festo duplici, quo ab Ecclesiâ non præcipitur cessatio ab operibus servilibus, peccant saltem venialiter. Suarez *l. c. disp. 83. sect. 3.* Mirând. *in man. p. 3. q. 37. art. 25.* Ghilini. *l. c. n. 30.* Escob. ubi supra *exam. 1. cap. 4. nu. 95.* Lezan. *l. c. cap. 21. nu. 23.* Ubi sub nu. 28. refert S. C. Decretum, quod dictis diebus permittit Missas de Requiem pro adimplenda voluntate Testatoris. At verò si Missæ votivæ celebrentur Dominicis, & Festis de præcepto, volunt nonnulli DD. esse mortale quod ego cum Trullen. de *sacram. lib. 3. cap. 8. dub. 11. nu. 8.* & alijs. Non admitterem, semoto scandalo, & in festis ordinarijs, sed tantum in solennioribus; nec condemnarem peccati mortalis qui Missas votivas privatè celebraret diebus hebdomadæ Sanctæ, ita Quintan. *l. c. sing. 40.* & sciendum, quod Missis votivis satisfacit celebrando Missam dici in quo celebratur Officium duplex, & petita fuit Missa votiva ea ipsa die. Ita DD. communiter. Ferijs Quadragesimæ occurrente festo simplici, cantata Missa de feria, liberum erit cum apparatu

paratu, vel sine canere Missam ipsius Sancti cū Gloria, quia est dies
 Natalis, ac de eo per annum amplius non fit Officium Polac. l. c. fol.
 75. Solent fideles intra annum exigere Missam Natiuitatis, Assum-
 ptionis B. V. quo euentu faciendum est sacrum B. V. de tempore,
 cum intentione ad honorem Natiuitatis, Assumptionis. Ita Cassa-
 ing. l. c. p. 2. cap. 81. prop. 1. ubi dicenda est Missa ad festiuitatis muta-
 tis verbis, hodie, huius diei, hodierna die, dicimus festum, solemnitatem,
 in commemorationem, vel memoriam. vt docent Dian. p. 3. tr. 16. res.
 301. & Bauc. tom. 1. opus 4. quæst. 84. vbi monet idem esse seruand-
 um in Missis aliorum Sanctorum. Consentiunt sanè omnes non est
 se uotale insinuas Missas legere, seu cantare, vt in propria die.
 restatur hoc Megal. var. tom. 2. res. 87. nu. 18. c. 1. notandum quod
 Dubitari potest, nunquid peccet mortaliter celebrans Missas im-
 terdictas, vt sunt illæ *Pauis aterni Quindecim Auxiliatorum* D. Gre-
 gorij pro uiuis, & defunctis, & eiusmodi, quæ recensentur in Decreto
 S. R. C. sub die 8. Aprilis 1628. de arbitror, quod sic, quia sunt pro-
 hibite, & violatur præceptum in re graui; quemadmodum legen-
 tes libros prohibitos, lethalliter delinquant Bonac. de censur. q. 5. p. 4.
 l. 2. nu. 5. & Card. Tol. lib. 1. cap. 20. nu. 15. Qui si fuerint hæretico-
 rum, & hæresim contingentes, insuper incurrunt in excommunicatio-
 nem in cap. 1. Bulla Cane contentum, vt aduertunt Homob. consue.
 par. 4. resp. 1. Corrad. resp. par. 2. quæst. 20. Celebrantes verò Missas
 non approbatas, nisi pro certis Religionibus, vt sunt Sacramenti
 Rosarij, & B. M. V. de Monte Carmelo, non condemnare in peccati
 mortalis, si absit contemptus, & scandalum: Semper tamen obtē-
 perare consulerem Rubricis, & S. C. Decretis, tam in his Missis, quā
 in aliis votis, quæ aliquibus diebus vetantur, & si exire exigantur
 à Populo, qui profecto est docendus, non sequendus, vt inquit Barb.
 in cap. Osus n. 2. de el. 17. Iam prælibauimus horam celebrandi Miss-
 sas, cantatas, superest attingere tempus dicendi Missas planas, &
 quidem exceptis tribus Missis Natiuitatis Domini, quæ priuatim
 possunt dici post mediam noctem. Suarez h. d. disp. 80. sect. 4. Auerf.
 de sacrific. Miss. q. 11. sect. 15. Em. Lugo de Sacram. Buch. d. 20. sect. 1.
 1. nu. 25. Tempus celebrandi Missas planas est ab Aurora vsque ad
 meridiem, iuxta acceptam Constitutionem B. J. V. editā anno 1556.
 Non est autem necessarium expectare ipsum Auroræ tempus, sed
 poterit sacerdos Missam inchoare per tantum temporis incrementū,
 q. illius finis sit lucente Aurora, quæ dicitur prima lucis irradia-
 tio. Ghilin. vbi supra num. 1. Rodiq. in sum. l. 1. c. 1. Bonac. de Sacram.
 Eub. disp. 4. quæst. ult. pun. 9. nu. 4. Et quia Aurora durat per horā
 cum dimidio, vt aiunt omnes, fas erit quasi per duas horas ante or-
 tum.

tum Solis sacrum facere. Laym. lib. 5. cap. 4. nu. 3. Em. Lugo l. 1. et Er-
cob. in exam. 1. 1. cap. 4. nu. 95. Similiter, quoniam res morales debent
morali modo definiti, ut tradit Suarez l. c. tom. 3. q. 83. ubi dicitur 102. 805
celebrantes confessi in elapsu meridie excusantur a culpa. Sanchez
conf. p. 2. lib. 7. cap. 3. d. 35. Verruelli. l. c. tr. 8. q. 2. §. 5. nu. 125. Vbi
tenet, non esse mortale celebrare sine causa nisi integra hora post
meridiem, & sequuntur DD. apud Dian. p. 10. tr. 12. res. 22.

Dixi sine causa, nam licitum erit per unam, vel binas horas post
meridiem cum rationabili causa Missæ Sacerdotium immola-
re, ut puta, ne aliqua Populi pars die Festo priuatur auditione Mis-
sæ, dum aliquo casu concio, vel Missa solemnis ob Musicam non
fuit prius terminata. Rodriq. Reg. tot. q. 4. ar. 2. Filluc. tr. 5.
cap. 4. nu. 13. Mirandi. l. c. q. 4. art. 1. In eadem Constitutione
Pij V. mandatur quascunq. Missas celebrantes debere se conformare
ijs, quæ in Ordinatio, ac Rubricis ipsius Missalis ordinantur, intel-
ligunt DD. tam in dictis, quam in factis, hoc est, in actione, & cæ-
remoniis. Dian. p. 10. tr. 12. res. 11. Ant. Mol. loc. infra cit. Ante di-
ctæ Rubricæ aliæ sunt præceptivæ, aliæ sunt directivæ. Aliæ nonnullæ
præceptivæ, quæ sunt, *Iubemus, Mandamus, Precipimus*, & similia,
obligare sub poena culpæ mortalis, quod in casu nostro non videtur
in universum adhibendum, sed tantummodo dum simul respiciant
aliquam legem canonicam in corpore iuris contentam, veluti de
76 Petra consecrata, Paramentis benedictis, de lumine, n. unditia Sa-
crarum Vestium hora celebrandi, Confessione præmittenda mortal-
lium, de Ieiunio, Calice, Patena, Corporali, & cæteris, quæ spectant
ad essentiam, vel quasi essentiam Sacerdotii, de quibus superius ser-
monem habuimus. hanc doctrinam amplexi sunt Em. Lugo l. c. di-
sp. 20. sect. 2. in fin. Marchin. de sacr. ord. tr. 3. p. 3. cap. 6. nu. 6. nu. 3.
Bonart. de sacr. Missæ l. c. nu. 7. Bufemb. l. c. tr. 3. d. 5. Verruelli. tr. 5.
q. 5. nu. 11. Facundus l. 2. p. 1. lib. 3. cap. 11. nu. 82. Peirey. tom. 3.
privileg. cap. 1. nu. 15.

Aliæ dicuntur Rubricæ directivæ, quæ sunt doctrinales, instruc-
tiones, vel consilia, aut etiam præcepta, quæ tamen non obligant sub
mortali, nisi prorsus prætermittantur. Nau. cap. 11. n. 21. Ioseph
de Aug. l. c. in de Buch. nu. 10. Leaur. in sum. P. Missæ nu. 9. tom. 4.
Gesual. p. 3. tr. 21. cap. 1. nu. 12. Omittentes in Missa aliquid nota-
bilem verbis committunt mortale, si parum, est veniale. Coninck
de Sacram. p. 1. q. 83. d. 1. nu. 265. Suarez l. c. d. 2. q. 3. sect. 3. Ant. Mol. in
instrucl. Sacram. 3. cap. 1. Qui idem docent de addentibus notabi-
77 le in immo magis turatur addendo, quam omittendo. Possenin. de

off. *cur.* cap. 2. q. 6. Nam in committente dolus, in omittentem culpa præsumitur: *Utrum ff. de leg. Pomp.* & dolus punitur grauius, quàm culpa. *l. si sterilis ff. de actio. emp.* quasdam tamen breues Orationes secreto additas tolerat S. C. *de quibus Gauius in rubr. Miss. tit. 16. n. 2.* & Nicol. *l. c. V. Missa n. 40.* Quæ sit in hoc notabilis additio, vel omissio remittunt DD. arbitrio prudentis, viri qui considerare debet non tantum quantitatem, sed qualitatem precum; Vnde prætermisio Euangelii in Missa esset læthale peccatum. Nau. *conf. 3. de celebr. Miss.* quia est membrum principale huius Corporis æterogenei. Verum excusatur à culpa, qui in Missa Dominicæ Palmarum omitteret Euangelium de Passione ponendo Euangelium, quod in benedictione Palmarum legitur, si id fiat ex rationabili causa, ut pote ob importunam tussim, vel capitis debilitatem, aut crurum lassitudinem. ita tenent viri docti, quos citat, & sequitur Chassiaing. *l. c. tr. 8. cap. 1. prop. 1.* Intellige si id non pariat scandalum præsentibus Missæ, & eò satius ob insinuatæ causas aliis diebus hebdomadæ Sanctæ poni poterit in priuatis Missis Euangelium Missæ votiuæ Passionis, vel ipsa Missa votiuæ Passionis celebrari. Omittere in Missa, vel addere *Gloria in excelsis*, vel *Credo*, aut vnam collectam, non iudicatur grauis culpa. Bauc. *de oblig. Sacerd. to. 1. opusc. 4. q. 8.* Chassiaing. *l. prox. cit. l. c.* & alii, & quia, ut diximus, perpendenda est magis qualitas, quam quantitas, grauior est culpa relinquere in canone vnum verbum, quàm tres versus extra illum, ut post Suarez & alios notat Verruell. *l. c. q. 5. nu. 274.* Adicientes aliquid, vel partem in Missa intentione introducendi illum ritum in Ecclesia, læthaler delinquant, ut ex Bulla Pii V. aduertunt Mirand. in Man. vbi supra, & alii communiter. Idem sequitur, si illud minimum addatur, vel omittatur ex contemptu. *cap. Nam concupiscentiam de conf. & gloss. in cap. Si quis dist. 10.* Sed nota, quod non accipitur in contemptum, si quispiam in parte rubricarum directiuarum etiam ex consuetudine deficiat, quoniam consuetudo non est contemptus. Suarez *deleg. lib. 3. cap. 28. nu. 8.* Non celebrans censendus est mortiferi reatus reus, si illum actum parue omissionis, vel commissionis paruipendat, non simpliciter, sed secundum quid, scilicet, quia in his actibus leuem tantum culpam agnoscat, ut considerant Caiet. *in sum. V. contemptus.* Prem. *l. c. par. 3. cap. ult.* Lopez *in insinuat. p. 1. cap. 1.* & Finell. *nosser in select. aur. cap. 5. nu. 8.* In re tamen, tam graui minimum iota est contemnendum tanquam leue, ut monet Quintanad. *l. c. sing. 38. nu. 1.*

Orationibus, quæ in Missali præscribuntur pro Rege, non licet addere, *Cum tota familia sua.* Tum quia, nil est addendum in Missa, tum

- tum quia nomine Regis in collecta expressi, veniunt Vxor, & Filij. Eman. S^a V. *Missam* 4. 1. Atq. eandem collectam pro Rege non est licitum in Missa dicere pro Principe Superiorem recognoscente, vt notat Nau. de *Orat.* cap. 19. num. 100. Defertur verò eidem Principi loci, quod coram eo veluti coram Episcopo non decet celebrantem dicere collectam descriptam pro ipso Sacerdote, ita Gauan. in *com. Miss.* p. 4. tit. 17. nu. 30. Polac. l. c. pag. 85. Vt Missæ actio ritè, ac rectè fiat, debet vestiri quatuor qualitatibus comprehensis his literis A. B. C. D. & primum A. hoc est altè legenda sunt eius verba, vt adstantes audiant, & ad deuotionem excitentur. Conc. Colon. par. 2. cap. 13. Caiet. 22. Q. 81. art. 2. Non voce clamorosa, sed graui, & deuota, vt inquit Ant. de Butic. cap. Quod nonnulli n. 4. de *priml. Miss.* sam adeò depressa voce recitantes, vt proximè Altari existens, non valeat auribus intentus sacra verba distinctè audire, venialem culpam non effugiunt, ita sentiunt Homob. in *consult. p. 1. resp. 62.* S^a V. *Missam* n. 50. Aluar. l. c. eod. ver. n. 48. Sanchez in *opusc. lib. 7. cap. 2. dub. 8. nu. 6.* & quam plures alij.

In his, quæ in Missa clara voce dicuntur, oportet aduertere nonnulla proferri non eadem voce, sed vno tono vocem deprimendo, videlicet *Orate fratres, Sanctus* vsque ad finem Præfationis; *Nobis* quoque peccatoribus, & *Domine non sum dignus*, ita obseruant Castal. l. c. lib. 2. sect. 7. cap. 2. nu. 5. Bonam de mod. celebr. p. 1. obseru. 7. & apertè disponitur in ipsius Missæ ordinario, quamuis ex inaduertentia à paucis seruetur.

Secunda qualitas est B. id est, breuis, super quo pius Thomas de Kempis cap. 10. num. 7. ait, Non debet celebrans esse nimis prolixus, nec nimis festinus, & sciat se potius debitorem esse communi imbecillitati horum temporum, quam propriæ deuotioni. Et S. Philippus Neri, relatore in eius vita Bacc. lib. 1. cap. 19. nu. 10. hortabatur Sacerdotes, ne inter celebrandum adstantibus essent tædio, vt breuitatè potius, quam prolixitate studeant; dādo tamen tantæ rei debitum temporis spatium, quod Homob. Lezzan. & Bonart. de *sacris. Miss.* lib. 3. cap. 9. nu. 6. aliique Spirituales, & sapientes Viri circumscribunt, dimidiæ horæ; & quando Missa plana excedit, horam integram dicitur inconuenienter prolixa, atq. sic publicè sacrum facies non remanet immunis à culpa, vt inquit Maiorin 4. sent. d. 43. quest. 4. & Mantiss. cap. 1. nu. 347. veluti non eximitur, qui breuiori temporis intervallo, quam tertia parte horæ Missam terminat, vtriusq. rationem assignat Anton. Mol. vbi supra. s. 3.

Tertia qualitas est C. hoc est clara, nempe, vt Sacerdos omnia, & singula verba Missæ clarè, ac integrè proferat, aiunt DD. quod

Syllabas deglutiens, vel vnum tantum Missæ verbum malè pronun-
cians non euadit liber à culpa veniali, quia verba sic prolata dicun-
tur quæsi non pronunciata. Caramuel. *l.c. disp. 108. art. 3.* Vnde er-
rant aliqui dicendo *Kyrie leison* pro *Kyrie eleison*, vt aduertit Pett,
Auel. *de hor. can. cap. 4. dub. 7. nu. 5.*

Quarta est D. quod sonat deuote, nam si Auditores debent tunc
temporis mentem habere ad Deum, quod Sacerdoti dicenti *Sursum*
corda, pollicentur, respondendo, *Habemus ad Dominum*, multò ma-
gis celebrans sacras Preces corde, & animo [funderè debet, anim-
aduertendo sibi offerenti ad stare Angelorum Choros, trementes,
adorantes, ac intuentes Sacrosancta mysteria, quæ ab eo sunt.

182

Prædictis quatuor Missæ partibus. Gaui. in Com. *l.c. p. 3. m.*
1. n. 12. Addit quintam, scilicet E. quod interpretatur, ex aq. quo
ad obseruantiam sacrarum ceremoniarum, quæ profecto cum
gratitate sunt peragenda, non cum confusione, aut nimia accele-
ratione, vt pleriq. faciunt, qui videntur muscas expellere, vt inquit
Verruel. *l.c. tr. 8. q. 53. n. 8.* Non obseruantes signa Crucis eo tempore
quo signatur in rubricis, sed paulò ante, vel post peccant: Vnius ce-
rimonie volutarie prætermisso aggrauat celebrantem venialis pec-
cati. Suarez 3. p. *disp. 8. sect. 2.* Sanchez *l.s. cap. 2. dub. 25.* Bellarm.
contr. p. 3. lib. 2. cap. 31. Chassaing. *l.c. prop. 11.* At verò, si cæremoni-
æ non sunt prætermittendæ in Missis priuatis, eentè cum grauiori
onere iuxta ritum Missalis, & ceremonialis, sunt ad amissum seruân-
dæ in Missis solemniter decantatis, vt post alios notant Bonac, *de*
Sacram. d. 4. q. ult. p. 7. & Bonart. *l.c. lib. 2. cap. vlt. nu. 7.*

183

Quamuis Episcopus non teneatur sub mortali Missam solemniter
decanare, vt tenet Hurtad. *par. 2. tit. de oblig. cap. 6. resol. 2. n. 1.*
251. Valde tam en dect diebus solemnioribus, quos recenset ad
hunc effectum *Cerem. Episc. lib. 2. cap. 1.* ipsum in sua Cathedrali Mis-
sam solemnem celebrare, vel saltem assistere, id quod ex quadam
conuenientia per diem debet prius Capitulo innuere. S. R. C. 5. De
cembis 1734. Eidem celebraturo, aut assistentiam acturo Digni-
tates, & Canonici omnes in eorum habitu choralis tempore oppor-
tuno ad Episcopi cubiculum accedant, eumq. Cappâ indutum ad
Ecclesiani comitentur, & in reditu usq. ad Ostium Palatii Episcopo
præcedente, iisdemque subsequenstibus. Ita decreuit S. R. C. penes
Marzill. *lib. 1. fol. 71.* Intellige, dummodo Palatium non distet ultra
160. passus. Rico. *de iis par. 4. dec. 23.* Antequam Canonici ob dic-
tam causam adeant Episcopale Palatium, vel proximum, tenetur
Episcopus congruam sui aduentus horam denunciare, vt probat
Dan. de Nob. *disp. 68. nu. vlt. in addit.* Vbi subiungit, quod casu quo

ad ipsum Palatium peruenerint, & Episcopus nondum fuerit integre vestitus, dum se indumentis induit, Sedes præstandæ sunt Canonici in proximiori mansione Talami Episcopi, & tractandi ut Senatores. idem docet Barb. *de iur. Eccl. lib. 1. cap. 12. num. 19.* Episcopum cum Cappa eius familiares, aliq. Nobiles vnâ cum Canonici comitantur vsq. ad Ecclesiam, in quam debitis cum ceremoniis & ceremoniis præscripti ingrediuntur. videantur Vener. *l. c. de cerem. lib. 1. cap. 2.* In anni Festiuitatibus nõ solemnibus Canonici de iure non tenentur ad præfata obsequia Episcopo præstanda. Nouar. *de grau. Passall. tom. 1. gran. 314. nu. 5. & alij.*

Quando Episcopus ad Ecclesiam progreditur pro celebranda Missa plana, vel audienda Concione, & Officia nondum fuerint incepta, Canonici omnes, ac Dignitates sunt adstricti ad Ostium Templi occurrere. Aspersorium ministrare, ipsumq. abeuntem pariformiter ad portam associare, ita S. R. C. die 9. Decemb. 1634. Episcopo autem ueniente, inchoata Missa conuentuali, vel horis Canonici, nõ debet omnino deferi Chorus, sed ad summum quatuor Canonici obuiant ad Ecclesiæ Iannam. Dan. de Nob. *l. mox cit.* Ac diebus ferialibus duo tantum Canonici occurrant ut supra, idemq. obseruent in reditu. ita determinauit S. C. penes Marzill. *l. c. lib. 1. ar. 9.* In Missis Pontificalibus, quæ ab Episcopo solemniter celebrantur, pluribus opus est Ministris, quàm in illis, quæ solemnitate per alias inferiores Dignitates decantantur, siquidem ei debent inferuire Dignitates, Canonici, Magister ceremoniarum, Cappellani, ac plures minorum Clerici, quibus Ministris potest uti tam in Cathedrali, quàm extra, licet nullam habeant mercedem, dummodo non impediatur Ecclesiæ Cathedralis seruitium. ita censuit S. R. C. die 9. Decembris 1634. atq. in defectum id. Cappellanorum, Sa. cerdotes simplices sunt obnoxij Episcopo, ut supra, inferuire, ita declarauit Sac. Conc. Congr. die 21. Augusti 1631. Ex dignitatibus prima, hisque deficientibus, antiquior Canonicus assistit Pluuiiali indutus in Scabello sine postergali, ut notat Barb. *de can. & dign. cap. 31. nu. 5.* De assistentia duorum Diaconorum videatur *cerem. lib. 1. cap. 36.* Horum assistentia non est munus præcedentia, sed Ministerij, & ideo prima Dignitas, & Caput Collegiatæ ad id non tenentur, ita docet Spetell. *dec. 76. nu. 11. tom. 1.* Videtur tamen posse ab Episcopo adstringi ad assistendum cum Pluuiiali, dum in eadem Collegiata Pontificaliter cantat, & ita in Praxi seruatum vidi.

Canonici Cathedralis Episcopo, ut supra, inferuire recusantes, non solum perdunt Distributiones, sed & graui peccato se cõmaculant, etiam si tunc temporis in Choro assistant. Homob. in Com.

par. 3. tract. 14. q. 11. res. 3. Atque aliis iuris remediis potest Episcopus eos ad sibi inferuendum constringere, non tam in Cathedra-
 li, sed etiam dum ad dictum effectum accedit ad secularem, vel Re-
 gularem Ecclesiam suæ Ciuitatis, vt ostendit Scip. de Rub. in Aphor.
 Episc. V. assistentia. Dummodo in Cathedrali sufficiens Canonico-
 rum numerus ad Officiandum remaneat. ita S. R. C. relatore Barb.
 collect. 47. & 100. nu. 2. Canonici autem Collegiatarum, tam Ciui-
 tatis, quàm Diœcesis non sunt obnoxij Episcopo sacrum solemne
 peragenti inferuire, aut assistere, nisi in propria eorum Collegiata.
 vt adnotauit Barb. de iur. Eccles. vniu. l. c. cap. 12. nu. 17. aut in casu
 necessitatis, prout explicuit Sac. Episc. & Regul. Congreg. relatore
 Nicol. in Flor. V. Collegiata nu. 5. Antedicti Canonici Vrbanj, ac fo-
 ranei non tenentur ad inferuendū Episcopo in Altari, dum priuare
 celebrat. Rub. vbi supra, & Vener. in exam. Episc. l. c. cap. 40. num. 6.
 Dum Episcopus Missæ maiori solemniter assistit, sentiunt nonnul-
 li, cum quibus residet Samuell. l. c. lib. 1. contr. 2. nu. 20. Circulos
 ad formam cœrem. lib. 1. cap. 21. fieri duntaxat Episcopo à Cano-
 nicis Cathedralis, quorum ipse est caput, & circuli denotant mem-
 brorum vnionem ad ipsum caput. vt inquit Abb. in cap. Dilectus
 nu. 7. de Cler. non resid. & Quarant. in sum. V. Episcopus nu. 10. satis
 tamen congruè videntur fieri etiam per Canonicos Collegiatarum
 præsertim insigniam, qui & dicuntur Senatores, & horum etiam
 Episcopus est caput, vt dicitur infra Lib. 4. & ita semper cum veni-
 rit casus, fuit apud nos in more positum. Porro prædicti circuli nō
 fiunt nisi proptio Episcopo, etiam si Missæ per Canonicos cantatæ
 assisteret Cardinalis, ut notat Castald. in Prax. cœrem. lib. 1. sect. 9.
 cap. 7. nu. 4. Verum est, quod si cum Episcopo interesset Cardinalis
 circuli non conueniunt etiam Episcopo ob honorem Cardinalis, vt
 bene obseruat Crass. l. c. cap. 34. & 43. Post Canonicos præstantior
 Missæ solemniter inferuiens est Magister cœremoniatarum, Is Cotta
 indutus, sit præcipuè sollicitus circa personam Episcopi, exinde
 circa Canonicos paratos, quibus dum opus fuerit humili voce, vel
 leui aliquo signo, aut solo intuitu, quæ agenda sunt, ostendat; Cap-
 pellanos, & Clericos inferuientes non imperiosè, sed leniter sui Of-
 ficii admoneat, omnibus prouideat, ut omnia rectè, ac ritè fiant;
 Episcopus, & ceteri ei obediunt, etiam si aliquid non bene annuerit.
 Magister cœremoniatarum debet regulariter stare à cornu Epistolæ,
 vt notat Gauan. in com. ad rub. Miss. par. 2. n. 5. Dum verò Episco-
 pus sedet, ipse quoq. sedeat apud Canonicos assistentes paratos in
 infimo gradu Sedis Episcopalis. ita aduertit Barb. in sum. Apost.
 dec. V. cœremoniarius. quod officium non decet Canonicū exercere.

- ita S. C. relatore eodem Doctore. Insignia Pōtificalia cum insinuat-
 90 tis Ministris, & apparatu, prout in cōcerēm. priuatiuē quo ad alias
 Episcopalis inferiores Dignitates, Episcopo de iure communi cō-
 petunt. *Abb. in cap. Clerici et l. de use. & hon. Cler. nu. 6. Iacob. de
 Graff. dec. par. 2. lib. 3. cap. 25. n. 25. Dadyz in suo repert. V. Mytra
 nu. 1. Ex privilegio tamen Apostolico solent concedi aliis Dignita-
 tibus, præsertim primæ, & capiti Collegiatarum insignium tam
 Sæcularium, quàm Regularium aliquando cum toto apparatu mo-
 re Episcoporum, & quandoque cum restrictione expressa, vel cum
 limitatione, quæ sit a iure, cōcerēm. & Pontifici aut Sac. Rit. Congreg.
 Decretis. Hinc est, quod Dignitates inferiores Episcopo ad Ec-
 91 clesiam accessuræ pro Diuinis Pontificaliter celebrandis, iisdemq.
 absolutis, ab Altari recessuræ non sunt à Canonicis associandæ ex
 Decreto Sac. Cong. ab Alexandro VII. approbato, & typis dato
 sub die 3. Februar. 1660. Nam huiusmodi associationes, de quibus
 loquitur cōcerēm. cōpetunt tantum Episcopali Dignitati, non autē
 inferioribus. ita antea fuerat decisum à S. R. C. testibus Nouar. loc.
 cit. V. Monachi nu. 7. Barb. in collect. V. Abbas, & Gavan. in man.
 eod. V. ny. 2. in addit. quicquid dixerint Tamb. l. disp. 10. nu. 6. &
 Castald. vbi supra; Sed quia obuiatio est ad ius Ciuilis, & in ali.
 quibus locis fit ab Ecclesiasticis fundatori Ecclesiæ vsque ad eius
 vidualas testibus Peyer. in addit. ad Const. Jul. 11. cap. 3. num. 29.
 Casan. l. c. p. 8. consid. 80. crederem posse vsq. ad Portam Ecclesiæ
 92 à Canonicis fieri primæ Dignitati Sæculari Collegiatæ capiti ac-
 cedenti aliquibus solemnitatibus ad Ecclesiam Missam Pontifica-
 lem celebraturo, dummodo ad id consentiat Episcopus loci Ordini-
 narius, cui tamen non est ius augendi certos, & determinatos tres
 dies Festiuitatum in quibus Abbatibus, siuē Præpositis Ecclesia-
 rum tam Sæcularium, quàm Regularium in Missarum, & Vesperarum
 solemnij operari licet, ac multo minus indulgere potest, ve
 extra locum in eorum diplomatibus deputatum solenniter cele-
 brent Missam Pontificalem. Tambur. de iur. Abb. p. 1. disp. 25. q.
 3. nu. 6. & Cast. Pal. tract. 3. de priuileg. d. 4. pun. 6. nu. 7. & habetur
 in allegato Sac. Congr. Decreto nuper impresso, in quo iisdem pro-
 hibetur retinere Sedem fixam in Præbyterio, quod & iam fuerat
 ordinatum ab Urb. VIII. Const. X incipien. *Exponi Nobis*, vt refert
 Brancat. in Epit. Sac. Can. V. Abbas. & iam pridem ipsis fuerat à S.
 C. interdictum, ne in præfatis Missis Pontificalibus vtantur Bireto
 violacei coloris. Tambur. l. c. q. 10. nu. eod.*

Antedicti Prælati Regulares, necnon alij Sæculares possidentes
 Territorium ab iurisdictione Episcopi externè exemptum, pos-

sunt in dictis tribus anni Festiuitatibus vti Baldachino in Missis
solemnibus, ac vltra ministros Epistolæ, & Euāgelij assumere duos
Diacōnos, & Presbyterum assistentes, & inferuentes. Gauan. &
Branca, loc. prox. cit. & pater in dicto nouo Decreto, nequa assistere
cum Cappâ, si eius vsu habeamus. ita declarauit S. R. C. sub die 12.
Iulij 1638. Alias secus; nam vsus Mytræ, & Cappæ haud sunt cor-
relatiua Barbæ; in sum. *Apost. dec. coll.* 196. nu. 9. prout existunt Ba-
culus, & Mytra, vt notant Nouar. vbi supra *V. Baculus* nu. 1. & Lez-
zan. *V. Mytra* nu. 1. vbi ponit tres species Mytræ.

Ingredientibus Ecclesiam dictis Prælati ad Sacrum Pontificali-
ter obeundum tanguntur Organa, vt disponitur in cerem. *Episc.*
lib. 1. cap. 15. Et quia iste sonus non denotat externam iurisdic-
93 tionē, veluti Baldachinum, quod est regumen Cathedræ Episcopalis
vt inquit Mart. de iurisdic. par. 2. cap. 93. n. 6. sed adhibetur Organi
ad maiore magnificentiā Missæ solemnæ. Molan. l. c. cap. 40. Coster.
in Enchr. tit. de præc. Henricq. lib. 9. cap. 31. Non dubito esse pulsā-
dum Organum, dum caput Collegiatæ etiam Episcopo subiectum
94 intrat Ecclesiam pro decantanda Missa Pontificali, quicquid alij
fenserint, cui Missæ si Episcopus intererit, Sedes celebrantis poni-
tur à sinistra Altaris, & Cathedra Episcopi à dextera. Vbi vero Epi-
scopus non erit assistens nō potest ibi dera suā Episcopalem Sedem
habere, sed relinquendus est locus vacuus Sedi Principis Sæcularis
interesse cōpientis eidē Missæ absente Episcopo, quo casu cum Di-
gnitas Principis Læici nō concurrat cum Episcopali præfertur om-
nibus aliis Ecclesiasticis à cornu Euangelij, si ibi sibi, competat
locus, vt dictum est Lib. II. nu. 69. Quemadmodum à cornu Epi-
scopæ sedet in Prasbyterio Cathedralis in Sede cum duobus gra-
95 dibus tam præsentē, quā deficientē Episcopo, cuius Cathedra,
hoc est, excelsa Sedes cōtinuò ibi manet fixa cum tribus gradibus,
& Ecclesia dicitur Cathedralis ab huiusmodi forma Cathedræ,
videatur Altograd. p. 2. conf. 1. per tot. & aduertendum, quòd non
assistente Episcopo, nec Principe Sæculari Missæ Pontificaliter ce-
lebrandæ in Collegiata, etiam Sæculari, quā Regulari, licitum erit
habere sedem Abbatialem cum duobus gradibus à cornu Euāgelij
ita Cast. Id. vbi supra, & censuit S. R. C. in Neapolitana 18. Martij
1617. non tamen fixam, & permanentem. Peyrin. in addit. cap.
12. mm. 2.

96 Canonici Collegiatarum, quā tantummodo suo principali Præ-
lato subduntur, tenentur ei Missas solennes decantanti ministrare
vt supra, & dum Diuinis assistit, assistentiam facere necnon ad
circulos accedere, prout superius de Episcopo explicauimus. ita

Sanchez

97

Sanchez in Decal. lib. 7. par. 2. cap. 29. nu. 373. Qui circuli non conueniunt Præposito Collegiatæ Diœcesis, nec Ciuitatis, qui sit subditus Episcopo. An verò huic Collegiatæ Præposito, siue Abbati teneantur Canonici sacris Paramentis induti inseruire, dum solemmniter Missam Pontificalem celebrat, non modica orta fuit cōtrouerfia inter Abbatem, & Canonicos huius Ecclesiæ, atque per eundem Abbatem proposito dubio S. R. C. sub die 18. Iunii 1633. fuit resposum, *Canonicos teneri pro Diacono, & Subdiacono inseruire*, quod Decretum cum fuerit non citata, nec audita parte obtrēm, Canonicis suppliciter instantibus fuit ab ead. S. C. commissum. Eim. Gard. S. Ceciliz Episcopo Lunen. Sarzanæ, vt audiret Abbatē, & Canonicos & cum suo voto referret. Ad fauorem Abbatis vltra dictum, aliud adducebatur Decretū S. C. in vna Cenen. apud Barb. in collect. 100. nu. 16. his verbis, *Canonici duo debent ministrare Decano, dum Missam diebus solemnibus cantat. Ad hac in Cerem. Episc. lib. 2. cap. 7. tit. de Fest. Purificat. legitur, Canonicus hebdomadarius, seu Dignitas paratur cum duobus Canonis habitu Diaconali, & Subdiaconali, &c.* ergò tantò magis Canonici, vt supra, parati debent inseruire primæ Dignitati, & Collegiatæ capiti, dum Missam cū insignibus Pontificalibus decantat; alias eius Priuilegium redderetur elusorium. Exindē pro Abbate fuit allata consultatio Ciarlin: cōtr. for. tom. 2. cap. 208. qua probare intendit Canonicos S. Martini obligatos esse inseruire Archipræsbytero, & capiti eorum Ecclesiæ Collegiatæ pro Diacono, & Subdiacono, ac Præsbytero assistēte dum ille solemmniter celebrat in eadem Collegiata. Quæ vt supra adducta nil me turbauerunt, dum pro Canonicorum exemptione dicebam Primo omnibus huius Ecclesiæ Præbendis non inesse ordinem sacrum, & propterea non esse grauandas hoc onere, maxime, quia sunt de iure patronatus Laicorum. facit. cap. 2. de trasl. Præl. & traditā per Nonar. de grauam: p. 1. grau. l. nu. 9.

Secundò ius celebrandi cum Pontificalibus eidem Abbati competit, non ratione Dignitatis, sed ex Priuilegio, quod non debet esse, onerosum, Tertio, sed semper interpretandum sine aliorum præiudicio, nisi expressè hoc dicat, cap. Causam de rescript. Viuian. in cap. Quamuis eod. tit. Paris. de resig. benef. lib. 12. q. 14. nu. 12. Rota p. 1. diuers. decis. 169. nu. 6.

Tertiò Canonici tenentur inseruire Episcopo, qui est eorum Dominus, & caput principale, & sua interest non habere plures Dominos, quibus seruire cogantur, aliàs indebitè duplici onere pregrauarentur. Purpurat. cons. 161. nu. 8. tom. 2. Tiraquell. de iure primog. q. 4. num. 30. & Papa non præsumitur, quod voluerit aliquem duplici

duplici onere gravare: *cap. Mandatum de rescript.*

98

Ad ea verò, quæ ex aduerso fuerunt adducta, respondi, primum Decretum vti vnica tantum parte informante solum esse moderari ex melioribus iuribus ab altera allegatis, vt declarauit ead. Sac. Còg. in Firmana 23. Maij 1603. Minus vrget aliud simile apud Barb. loc. cit. quia in isto subiungitur, Canonicos esse obligatos, quando Mansionarij sunt, impediti in cura Animarum, at in casu nostro dictus Abbas retinet duos Cappellanos pro cura Animarum, & quando hi in ea essent impediti, non desunt alij Cappellani mercennarij, qui ei, vt supra, possunt ministrare: Nec officit ca rem, supra cit. *tit. de Fest. Purif.* nam ibi circa fin. dicitur, *Deinde Diacono, & Subdiacono paratis cum celebrante si sunt Canonici, &c.* Ex quo dicendi modo patet, ministrantes hebdomadario, vel Dignitati posse existere etiam non Canonicos. Videlicet, non Canonicos quãdo Præbendæ non sunt distinctæ, & Canonicos, dum possident Præbendas Diaconales, & Subdiaconales, quod suadetur ex Decreto Sac. Cong. apud Barb. in collect. *V. Canonici*, in Ecclesia resolvente, Canonicos non esse cogendos ad cantandum Epistolam, vel Euangelium, quando alius Canonicus, vel Dignitas celebrat nisi quando Præbendæ sunt distinctæ, ita S. R. C. in vna Tarantina die 3. Sept. 1605.

99

Denique nullius momēt est insinuatæ consultatio Ciarlini, cum assertam ab eo obligationem Canonicorum oriri resoluat in illa Collegiatæ, quia in eius erectione hoc remittitur arbitrio Ordinarij, à quo in actu Visitationis fuit sancitum, Canonicos debere pro Diacono, & Subdiacono inseruire Archipræsbytero, cui iam ministrare consueuerunt; quæ clausula, siue conditio, non reperitur in Bulla nostræ Collegiatæ, & ideo his Canonicis non est imponenda obligatio sine causa, & iure ad id obligante, *cap. Consulisti 2. q. 4. & cap. 2. de trans. Prælat.* Neq. adaptari potest, quod dicit d. Ciarlino de illo Archipræsbytero, ipsum manutenendum esse in possessione, nam ab initio huius Collegiatæ, Canonici recusarunt describi peritum in Tabella, sed tantum aliquib. benè affectis erga Primum Abbatem ipsi, vt supra solemniter celebranti, inseruiuerunt ex humanitate, reuocantibus cæteris huiusmodi seruitium præstare, cum autem præfati actus minimè fuerint facti turnatim, non potest iste Abbas, vt remedio mentionis in possessione, ita fuit resolutus per Rot. Rom. in Maioricensi de celebr. Miss. 28. Jun. 1612.

Præterea voluntariæ præstationes non habent in se formam præcisæ obligationis. Abb. in *cap. ex parte nu. 2. de concess. Præb. Decret. conf. 67. nu. 77. Vol. 2.* Nouar. vbi supra grava. 10. nu. 4. Hæc, & alia, quæ à me fuerunt insinuatæ ad fauorem Canonicorum, indoxerunt

Abbatem

Abbatem recipere dictum Ministerium ex mera humanitate; & sic hilari animo maior pars Canonicorum non solum inseruit pro Presbytero, Diacono, & Subdiacono, sed etiam pro Diaconis assistentibus, qui adhibetur scilicet, & non reluctante Episcopo: quatenus putaret posse permittere ad tempus: cum regulariter quilibet valeat favori, & privilegio pro se introducto renunciare, cap. Cum nobis de cler. cap. Quod ob gratiam de reg. iur. in 6.

Dignitates interiores Episcopi non habentes Privilegiū cantandi Missam cum ornamentis Pontificalibus, ea sibi acquisita remanent, si bona fide his vli sunt spatio quadraginta annorum, Abb. in cap. 1. de prescript. in fin. Tambr. l. c. d. 1. q. 2. Campanillidiuers. rubr. 1. in prob. an. 1771. 78. & id magis hec præscribuntur per consuetudinem cuius non nō igitur est exordium gloss. in cap. 1. de prescript. in cap. 1. de iud. de iud. & in cap. Cum contingat de for. compet. Gram. dec. 62. in 3. ad Moron. resp. 12. in 33. Ante prescriptionem videntes dictos insignibus in Missis solemnibus peccant, cum nemo possit sine culpa excedere metas sui Privilegij, rap. Porro de priuil. D. Bern. in spec. cap. 4. Post insinuatam verò consuetudinem liberum est tam Canonicis, quam alijs Ministris inseruire in Altari dictis Dignitatibus more Episcoporum cum omnibus celebrantibus, ut docent Innoc. in cap. 1. in ultim. nu. 2. de prescript. Abb. in exp. de abae. nu. 4. de excess. prelati.

Non ideo cōiuraret allegare prescriptionem pro obligadis Canonici huius Collegii atque ad inseruiendum, & assistendum Abbati ut supra attentis ijs, quæ superius scripsimus cum DD. allegatis, quibus adde. C. ual. dec. 186. Mar. Ital. lib. 1. de immu. cap. 6 §. 1. qui dicunt, subiectum voluntarium nō subiacere necessitati. Et quamvis olim manuscriptis affirmaverim, Consules Vniuersitatis statē consuetudine 40. annorum, & ultra: non posse recedere a porrigendo quæ poenis octos carcos, & annuos pro celebrando Festo S. Rocchi. Hoc non repugnat doctrinæ mox allatæ, quia testatur Seniores Ciuitatis, se auduisse a suis maioribus huiusmodi Festū celebrari ex voto emisso occasione Pestilentie, & sic presumptione non sit pro libertate, sed pro voto, quod habet vim præcepti, & transit in Populum successorem Suarez de relig. lib. 4. cap. 9. in fin. Pont. de Matrim. lib. 10. cap. 1. nu. 31. S. Festum nu. 31. Sala sp. 2. in 2. & d. in i. de i. 71. et. 1. 4. Quod votum non potest virtute iubilæi à Confessione commutari, quia indultum non cōceditur Communitati, sed singulis Fidelibus, ut notat Trullen. in expos. Bull. Cruc. lib. 1. cap. 3. id. §. nu. 12. Et licet dictum votum dicatur emissum de faciendo solemniter in hac Ecclesia cantari Missam D. Rocchi, & Processione

Processione in eius peruigilio, quod sacrum ad præsens non potest celebrari, nisi in Ecclesijs Sancto dicatis, ob nouum S. C. decretum apud Barb. in coll. *V. Officia* nu. 26. adhuc interpretatio faciēda est, vt actus sustineatur. Rolan. *conf.* 61. nu. 23. lib. 3. Roman. *conf.* 180. & Purpurat. *cons.* 2. nu. 22. p. 1: & ita prædictum votum accipi debet, quod qui illud emiserunt voluerunt successoribus imponere, onus faciendi decantari Missam eo die cum pluribus Ministris, eo ritu, quo ipsamet die celebrat Ecclesia, ita in casu ferè proprio tradit Pasqual. *cent.* 1. *quæst.* 72.

104 At esto, quod non esset votum, cum dicta Vniuersitas cursu non solum dicem, sed triginta annorum, & ultra continuatè persoluerit vniformem stipem, vt à Clero fieret illud reciprocum, & correspektuum, induxit sufficientem obligationem in futurum; quia datio non est pura. Abb. in cap. *Suam* nu. 8. de *Simon.* Fely. in cap. *Cum M.* de *const.* nu. 21. Marta de *uris.* p. 2. cap. 34. nu. 35. Nouat. de *Prin. miser. pers. prinil.* 24. nu. 3. vbi plures cumulat. Et potest Episcopus compellere ad eius obseruantiam. Abb. in cap. *Ad Apostolicam d. tit.* nu. 4. Fely. Barb. ibid. Genuen. *QQ. pract.* q. 47. nu. 9. Homob. in *consult.* 2. tom. par. 6. ref. 68. Fragos. l. c. lib. 2. d. 4. s. 4. num. 336. Quemadmodum potest cogere Populum ad præstandam solitam elemosynam Prædicatori, vt post alios docet Ricciul. *lucubr. Eccles.* lib. 5. cap. 5. nu. 13. Ex quibus etiam benè inferitur, eandem Vniuersitatem à tempore immemorabili dare solitam in Festo Purificationis B. V. candelam certi ponderis Vicario foraneo, non posse recedere ab huiusmodi præstatione, quia non est purè facultatiua, sed introducta in quamdam recognitionem. Onerum, quæ idem Vicarius in commodum, & seruitium Populi substat, ita colligitur ex Vulp. in *Prax. Iud. l. c.* cap. 14. n. 1. & manifestè ex Moron. vbi supra *resp.* 27. nu. 21. Nec aliculus mōmēti est dicere, quod idem Vicarius habet suam Candelam ferè eiusdem ponderis, vti Canonicus, nam Romæ tot candelæ benedictæ à Papa dantur Prælati, quot hi officia ibidem retinent. Videte Rub. in suis singul. l. c. Nec possūt ab eadem Vniuersitate minui candelæ per lōgum tempus consuetæ dari Canonicis, cum & his dentur ex causa onerosa. Facit quod scribit Leoncill. de *prin. paup.* par. 2. *prin.* 117.

105 Et propterea decennalem consuetudinem obligare Prælatum in solemnioribus Festis Prandium præbere Canonicis, qui ei inseruierunt in Missa solemnī, resoluit Homob. in *com. p. 3. tr.* 14. q. 13. ref. 2. & ita seruati in Ecclesia Gadauen. testatur Bellam. *conf.* 31. Atque in simili causa vertente inter Episcopum Mutinæ, & eius Capitulum, fuit pronunciatum Canonicos manuteneds esse

in possessione recipiendi à suo Episcopo septem conuiuia in anno in Episcopali Palatio. ita refert Vghell de Episcr. Ital. tom. 2. lit. C. fol. 144. Ac præciso huiusmodi vsu, conueniens esse Episcopis Canonis, qui sibi in Missa inseruiunt, Prandium ministrare alicuius Crast. l. c. lib. 2. cap. 3. & Ant. de Litt. in fine sue sum. Quod m. rō magis efficitur conuenit Præposito Collegiatae, cui Canonici ex mera voluntate, vt supra inseruiunt. Quod si Canonici consueverint aliquod munus Episcopo conferre, non valet, nisi id sit quadraginta annorum interuallo, præscriptum, & nunquam fuerit interruptum: siquidem magis decet Patrem donare filijs, quam filios Patri. Vulp. in Prax. l. c. cap. 24. nu. 25.

106 Dum occurrit, Principem Ciuitatis, vel loci diebus Festis accedere ad Ecclesiam tempore, quo cantatur Missa sollemnis, duo Canonici occurrunt ad Ostium Templi, ac ipsum comitantur ad Sedem suo loco paratam. ita censuit Sac. Cong. penes Barb. de Can. cap. 3. 2. nu. ult. At si Diuina nondum fuerint incepta, fas erit omnibus Capitularibus eidem Principi probuare vsque ad portam Ecclesiae, opportunas caeremonias faciendo, vt tradit Castal. lib. 2. sect. 3. cap. 4. nu. 1.

Nouo autem Principi prima vice, qua extratempus Diuinorum ingreditur maiorem Ecclesiam Ciuitatis, vbi habet Aulam, & Domicilium, vltra prædictas caeremonias datur Pax, & incensatur triplici ductu, cantando postea, vt scribit Polac. l. c. nu. 69.

✠ Saluum fac N. Principem nostrum. R. Deus meus sperantem in te.

✠ Mitte ei Domine auxilio de Sancto. R. Et de Sion tuere eum.

✠ Nihil proficiat inimicus su eo.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

✠ Fiat Pax in virtute tua. R. Et abundantia in turribus tuis.

✠ Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor, &c. ✠ Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo. Oremus.

DEUS, cui omnis Potestas, & Dignitas famulatur, da huic famulo tuo Principi nostro N. prosperum suae Dignitatis effectum, in qua te semper teneat, tibi que ingiter placere contendat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Et redeunt ad rem, vnde parum discessimus, aduertere oportet in regulis Missalis, & ceren. lib. 2. cap. 21. ordinari, vt diebus Dominicis fiat Aspersio Aquae benedictae per Sacerdotem celebrantem, qui in infimo Altaris geniflexus medius inter solitos duos Ministros accipit ex manibus Diaconi Aspersorium cum Aqua benedicta, & intonando Antiphonam ter aspergit Altare, deinde se, & erectus Ministros Clerum, & Populum in signum puritatis animi

anini requisitæ in tam Diuino Sacrificio. Val. tom. 4. d. 6. q. 11. pun. 3.

Prima Dignitas Collegiatæ gaudens Insignibus Pontificalibus, si aliqua die Dominica voluerit Missam Pontificalem decantare, non debet per se facere Asperisionem Aquæ benedictæ, sed fiat ab aliquo Cappellano cum Cotta, & Stolla procedente in medio duorum Accolitorum. Quaran. in sum. V. Diuinum Officium. Prax. Neap. cap. 65. n. 3. Lezan. l. c. cap. 2. n. 23. Si verò non habeat vsû Myrræ, ad ipsam prout ad cæteras Dignitates, & Canonicos celebrantes spectat cû Pluiali & Ministris. ita declarauit S. R. C. Relatore Barb. sum. collect. 39. n. 3. Quæ asperisio si fiat præsentè Episcopo, celebrans procedit solus ad huiusmodi functionem. Careri. l. c. & prius Aspergillum Episcopo portigit osculando illud, & manus Episcopi quo abnuente accipere, celebrans eum aspergat faciendo inclinationem profundam ante, & post. vt notat Polac. vbi supra par. 7. de inde Canonicos singillatim incipiendo ab ea parte Chori, vbi hebdomada celebratur. Barb. loc. prox. cit. cap. 34. num. 23. Asperisio Cappellanorum, & Populi fit vnico ductu in circulum simul, non singulorum, ut dictum est de Canonicis. qui ad maiorem eorum venerationem singulariter asperguntur, cum inclinatione ante, & post totam Asperisionem. Arnaud. in Epit. p. 4. cap. 35. num. 6. Quando in Canonicos aqua Sancta perfunditur, debent hi de se & capite, anoxo etiam Pileolo se parum inclinare, considerantes, quod illa asperisio feruore in Deum recepta valet ad remittenda, peccata venialia. Valent. in concord. iur. in proem. 6. lib. Decret. n. 9. Necnon ad pellendos corporis morbos. videte Baron. anno 152. & alibi. Terminata asperisio celebrans, reuersus ad infimum Altaris gradum, dicit Orationem, exinde ibi sumit Manipulum, & Censulam, incipiendo Missam, vt habetur in cærem. lib. 2. cap. 31. Alijs verò Festis Dignitas, uel Canonicus celebrans omnibus Missalibus indumentis vestitus exit de Sacristia cum Diacono, & Subdiacono paratis, ac cum Præbytero assistente cum Pluiali, si addit. consuetudo vtendi huiusmodi assistentia. S. C. apud Barb. coll. 46. num. 15. Et quoniam, vt ait D. Cyprian: in exposit. Orat. Dominica Deo placendum est etiam in habitu Corporis, celebrans, & Ministri iunctis manibus, dimissis oculis: operto capite procedant ad Altare. neminè per viam salutando, etiam si obuiet Princeps, cui satis erit caput bireto Clericali copertum inclinare. ita Polac. vbi supra cærem. 4. nu. 6. in addit. In Ecclesijs, vbi Præbendæ sunt distinctæ, possident es Præbendas Diaconales, & Subdiaconales tenentur, vt supra, infer-

uit Sac. Congr. ad cap. 7. *sess.* 25.

- Nullatenus verò præfati Canonici remanent obnoxij pro Diacono, & Subdiacono inferuire alicui Cappellano de Mensa Mifsæ
 110 Maiorem decantanti. Imol. in cap. Cum certum n. 2. de maior. & obed. & expressè declarauit S. R. C. in vna Materan. 5. Iulij 1614. non obstante quacunque consuetudine, quæ potius esset corruptela, nam dicti Cappellani dicuntur habere Beneficia seruitoria, & reputantur tanquam serui ipsius Ecclesiæ. cap. penult. de Cler. non resid. vbi glos. in V. Affisios, & docet Antonell. l. c. lib. 4. cap. ult. nu. 2. & penes ipsos manet necessitas inferuendi Canonicis, non è contra Zabarell. in cap. 1. de maior. & obed. & Rot. coram D. Mertino 3. Decembr. 1635. & indecorum videretur, quod Canonici ad inferuendum Cappellanis essent adstricti. Ant. de Pre. in tr. de iurisd. cap. 6 nu. 9. Daoy. V. maior, & Farinac. decif. 416. par. pr. In casu tamen necessitatis rem incongruam non efficerent Canonici Cappellano Sacrum decantanti Ministrando pro Diacono, & Subdiacono. ita censuit S. R. C. in vna Camaioris Lucana Diocesis die 7. Nouëb. 1652.
- 111 Dignitates Collegiatarum, habentes insuper in eadem Ecclesia Præbendam Diaconalem, non eximuntur à cantando Euangelium per se, dum aliquis Canonicus Mifsam conuentualè celebrat. Hurtad. p. 4. tit. de oblig. sacerdot. tr. 2. cap. 5. nu. 210. & determinauit S. C. apud Marzill. lib. 2. unde const. Nè dicatur incongruum Dignitates inferuire simplici Canonico, ad tradi à per Theod. rub. sing. p. 6. v. seru. 14. nu. 1. Marc. dec. 1266. lib. 1. Quia Dignitas non coacta descendit ad Minora officia, sed spontè; & volèti non fit iniuria. Multò magis Canonici, ad Diaconales, & Subdiaconales instituti, tenentur personaliter in suo Officio ministrare. Less. de iust. & iur. lib. 2. cap. 34. nu. 184. Farinac. p. 1. dec. 559. nu. 3. Rot. p. 4. diuer. dec. 659. & decreuit Conc. Trid. sess. 24. cap. 12. de ref. & contrasacientes non excusantur à graui culpa, & si id per alios fieri procurant, nisi quis fuerit legitime impeditus. Homob. de stat. vitubum. p. 1. cap. 9. Hurtad. vbi supra num. 209. Hoc enim impedimento interueniente possunt substituere alium Concanonicum non autem alterius Collegiatæ, vel exterum Sacerdotem. ita Sac. Cong. apud Nicol. V. Canonici nu. 30. Atq. eo grauiore peccato se commaculat gaudens Præbenda Præbyterali, dum non facit hebdomadam, ac non cantat Mifsam, sed alijs Canonicis absq. causa vicem suam committit. Nec valet allegare consuetudinem substituendi in dictis numeribus, quia tollitur à Conc. Trid. loc. mox allegato. Si tamen id facere esset consuetum à tempore, de quo non est memoria in contrarium nullum committeretur peccatum, ad tradita per Grat. discept.

discept. fur. tom. 4. cap. 80. nu. 7. Petrell. l. c. le. 7. 13. nu. 14. Bonac. de hor. can. d. 2. q. 5. p. 6. nu. 17. Castr. Pal. to. 2. tr. 13. d. 3. p. 9. nu. 10. Ciartin. to. 1. cap. 92. nu. 44. Magna profectò est vis consuetudinis immemorabilis cui nunquam intelligitur derogatum, nisi hoc specialiter exprimat. Barb. de claus. usu freq. 32. nu. 3. & non sufficit dicere non obstante quacunque consuetudine. gloss. in Clem. Statutum de elect. Innoc. in cap. Cum tanto de consuet. Alagon. ibid. Portel. p. 2. cas. 6. nu. 13. Gonzal. super 8. reg. Cancell. gloss. 33. nu. 9. Suarez de leg. lib. 7. cap. 10. n. 11. Ob huiusmodi immemorabilem, ac parvum numerum Capitalarium tolleratur à piensissimo Episcopo, ut Diaconales, & Subdiaconales in Cathedrali Sarzanæ possidentes, sint exempti ab onere cantandi Euangelium, & Epistolam, dum cantat alius Canonicus, in eorum locum, suffulti duobus simplicibus Presbyteris, cum quo, & ipsi Diaconi, & Subdiaconi Canonici ob parvum numerum Collegarum per se cantant Missas Maiores turnatim, ut alij Sacerdotes Præbendas obtinentes, ad quem cantum non essent adstricti, qui iuxta munus eorum Præbendis annexum, ut superius dictum est, inferuissent. Præbendæ Cathedralis Ecclesiæ esse debent partim Sacerdotes, partim Diaconales, & ex parte Subdiaconales ita determinavit S. C. apud Ricc. in P. ax. ref. 338.

113 p. 2. quæ sic appellantur à Sacris Ordinibus illis annexis.

Et quia Missæ conventualis celebratio est magis necessaria, partes sunt Episcopi curare, ut in Cathedrali dimidia Canoniconum pars sint Presbyteri, & cæteri Diaconi, & Subdiaconi, ut post alios docet Sanchez *conf. p. 2. lib. 7. cap. 3. dub. 48. nu. 7.* & hæc designatio faciendâ est non personis, sed Præbendis, etiam si existant de iure patronatus Laicorum. Gordon. *mor. lib. 8. q. 6. cap. 3. Garc. de ben. p. 3. cap. 2. nu. 244: in addit.* Quòd si ab immemorabili tempore omnes Canonicatus essent Presbyterales, non posset Episcopus Canonicos compellere ad distinguendas Præbendas etiam in Diaconales, ac Subdiaconales ob vim immemorabilis consuetudinis. Ad Canonicatus Ecclesiæ Collegiatæ de iure non exigitur dicta Præbendarum partitio, nec aliquis ordo ex Sacris; ut tradunt Petr. de Anchar. Io. And. Innoc. Ant. de But. Abb. & alij scribentes *super cap. 2. de instit.* sed sufficit aliquis ordo ex minoribus, vel prima tonsura. ita Paris. *conf. 125. vol. 4. Grat. discept. for. cap. 482. nu. 12.* Possunt præfati Ordines Sacri in primæ Canonicae unum institutione Præbendis Ecclesiæ Collegiatæ annexi. *cap. Cui de non sacerdotali de Præb. in 6. Anchar. & Barb. ibidem nu. 2.* quod etiâ de consuetudine potest introduci Gemin *super d. cap. Cui nu. 2. Less. de iust. & iur. l. c. cap. 34. d. 19. nu. 106.* & sufficit decennalis. Bonac. de distrib.

114

- dist. disp. 2. q. 3. pun. 1. nu. 5.* Non sunt autem Canonizatus, & Præbendæ in Collegiatis reputandæ Sacerdotales eo, quod Canonici antecessores semper fuerunt Sacerdotes, vt aduertit Duran. *dec. 246 nu. 6. p. 1.* Nisi per statutum disponatur Præbendas illius Ecclesiæ non posse conferri, nisi Sacerdoti. Abb. *cap. Cum in cunctis nu. 11. de elect.* Insurrexit dubium apud nos, an isti Canonizatus, & Præbendæ sint Sacerdotales ex eo, quia in statutis disponitur, quod omnes
- 115 Canonici per annum hebdomadatim decantent Missam Capitularem: ad quod affirmatiue respondet Ciarlin: *l. c. cap. 38.* idque pluribus rationibus confirmant, quibus minime refragantibus adhæreo consultationi doctissimi Mancini, quam vti singularem necit Barb. in *Vol. dec. lib. 3. Vol. 113.* Vbi reiectis rationibus Ciarl. satis probat per iudicata verba mox allegati statuti; Præbendas non fieri Sacerdotales, nec ex impositione dicti oneris celebrandi generaliter Canonici impositi, esse in indiuiduo annexum onus cantandi Missas conuētuales per se cuilibet Canonico, sed quemlibet teneri celebrare, aut celebrari facere præfatas Missas; videatur Marches: *de commiss. 10. 1. fol. 140.* Multò minus dicenda est Præbenda Presbyteralis ob obligatione Missæ planæ eidem. Præbendæ Collegiatæ in fundatione annexæ. Rot. *p. 2. recent. dec. 336. num. 2.*
- 116 Ludouisi *dec. 108. nu. 71. & in addis. nu. 13.* Et quantum in hoc casu fundator referret dictum onus Præbendæ non aufert facultatem, per alium celebrandi. Mancin. vt supra *nu. 14.* Gonzal. *l. c. glos. 5. nu. 78.* Farinac. *dec. 65. nu. 2. 10. 1. in p. b.* Ratio est, quia illa relatio non stat dispositiue ad qualitatem personæ, sed demonstratiue ad illud onus. Lotther. *de re ben. lib. 2. q. 47. nu. 35.* Barb. loc. statim. cit. *Vol. III. nu. 5. & 7.*

- Ex quibus, licet in hac Collegiata nonnullis Præbendis insit onus celebrandi Missas planas, benè conferuntur tam in minoribus, quàm in Sacris Ordinibus constitutis, qui omnes, & singuli constituuntur per orbem hebdomadarij, & qui non est Presbyter, curat per Concanonicum Sacerdotem muneri suæ hebdomadæ respondere, in Choro, & in Altari, & stante, quod Præbendæ nullum ordinem Sacrum habent annexum, in meâ semper fuit opinione sententia; Canonicum hebdomadarium etiam Sacerdotem liberè posse alium, Capitularem idoneum substituere, qui eius loco Missam conuētualem cantet, nam penes Capitulum residet, vt supra, cantandi
- 117 formale onus, cui respondetur tam per vnum, quam per alium de eodem Collegio; Nec obstat Canonicos teneri per se munia sua obire, ex cap. allegato Conc. Trid. quia loquitur vbi Præbendæ habent annexum ordinem Sacrum, & huic meæ opinioni post hæc scripta,

scripta, vidi faciens Decretum à Sacr. Episc. & Reg. Cong. sub die 11. Aug. 1596. his verbis emanatum; *Canonici ubi non sunt ordines distincti possunt servire in functionibus, quæ ad eos spectant, pro altero, exceptis in recitandis horis Canonicis.*

118 Hic appositè resolvendum venit illud quæsitum, quid agendum si Canonici Collegiatæ f. r. n. e. omnes essent: tantum minoribus initiati ordinibus, responderetur, posse Episcopum iuxta necessitatem Ecclesiæ aliquos minorum ordinum Canonicos ad recipiendum Sacerdotium compellere, ut commodè Missarum Capitularium oneri satisfaciant, ut ex cap. *Quis de aetate & qual. Ordin. num. 12.* docet Io. And. & sequitur Abb. ibid. nu. 6 & in cap. *Extirpanda* nu. 3. de *Præb.* idem sentiunt Host. in cap. *Ecclesias n. ult. de inst. it.* Daoyz l. c. *V. Clericus* nu. 25. Sanchez *conf. lib. 7. cap. 1. d. 29. n. 3.* Boer. dec. 171. nu. 2. Bonac. de *dist. d. 2. q. 3. pun. 1.* Monet. eod. *tract. p. 2. q. 20. nu. 17.* Genuen. *Q. Q. Eccles. q. 21. nu. 5. & q. 298.* Atq. hæc Episcopi potestas extenditur ad Canonicos institutos in Præbendis de inre patronatus Laicorum Abb. in cap. *Cum accessissent* nu. 5. de *const. Fely.* ibid. Ant. de Butt. in cap. *cum nobis de iure par.*

119 Missa conventualis cantanda est ad Aram maximam, ut notant Valen. tom. 4. d. 6. *quæst. 11. p. 3.* Belletm. *controv. 10. 3. lib. 2. cap. 9.* Ratio est, quia ad Altare prædictum ponitur titulus ipsius Ecclesiæ. ut observant Dm. de Nob. d. 31. nu. 49. & quando eadem die à rubricis præscribuntur duæ Missæ ambæ decantantur in eodem Altari maiori, videlicet ea, de qua fit Officium in Choro ab hebdomadario, & altera, à Canonico qui fuit hebdomadarius in Septimana maximè elapsa. Ita servatur in Collegiatis bene Regularis. Si tamen fiat Officium in Choro de Sancto Titulari alicuius Cappellani eiusdem Ecclesiæ, vel Populi habeat deuotionem erga aliquem Sæctum in aliquo ex Altaribus minoribus Picturis expressum, vel ex alia rationabili causa, non erit incongruum in minori Altari solemniter celebrare. Card. Palcot. in Archiepisc. Bonon. p. 3. *tis. de Div. off. 3. q.* Canonici, seu Dignitas Missam capitalem solemniter celebrans stans in infimo Altaris gradu voce intelligibili, sed humiliori voce, quam diximus in Missa plana, dicit psalmum *Judica.* &c. & Ministri inde stantes eodem tono prosequuntur, ut in Missali, interim Canonici in Choro genuflectunt ad confessionem, ut docet Rubrica, quæ intelligitur si in Choro adsint Cappellani, qui cantant introitum, quod pariter repetitur ab eodem Choro, non ab Organo. *cerem. lib. 1. cap. 18.* Si enim deficiat Cappellani, Canonici non genuflectunt, sed stantes ad Lectoris cantant Introitum. Gauan. in *com. par. 1. tis. 17. nu. 5.* Antequam celebrare incipiat

120

incipiat Missæ introitum, stans in medio Altaris ibi accipit à Diacono Cœlear. cum quo sumit ter incensum ex Naucula, & modo præscripto in cœrem. incensat Altare. ita elicitur ex rub. *Miss. tit. 4. nu. 4.* & satis probat Bordon. *conf. par. 2. resol. 64. nu. 3.* Idemq. seruandum est quotiescunq. in Missis inmittitur Thus in Thurribulū.

In Vesperis autem osculato Altari ad medium vadit ad cornu Epistolæ, ibique ponit Thus in Thurribulum, & rediens ad medium incensat Alcære, vt in Missa. ita *cærom. p. 2. cap. 3.* Spicileg. *l. c. fol. 54.* Dum celebrans ante medium Altaris transit, genuflectit, si ibi fuerit SS. Sacramentum in Ciborio, sin autem caput Cruci inclinat; Ministri verò, si non fuerint Canonici semper genuflectere debent. ita nouæ Rubricæ Missalis, & cantante Choro *Kyrie eleison*, Hymnum Angelicum graduale, ac Symbolum Sacerdos, Diaconus, & Subdiaconus sedent ex parte Epistolæ, vt notat Castald. in *Prax. lib. 2. sect. 9. cap. 1. nu. 7.* In Missis Natiuitatis Domini, & Annunciationis B. V. M. dum à Choro, cantantur, *Et Incarnatus est*, genuflectunt ante Altare: alij verò diebus non discedunt à Sede, & ibi caput tantum inclinant ita *Rubr. Miss. ref.*

In Altari, in quo est expositū Sanctissimum Sacramentum, maximè decet, ne celebrentur Missæ solennes, siuè planæ. *cærem. lib. 1. cap. 122.* Occurrente verò ex aliqua causa, vt in Festo Corporis Christi, vel occasione quadraginta Horarum, vel alia simili, Sacrum solenne fieri, vel Vesperas decantari, quibus Episcopus assistat Pontificalibus ornamentis indutus, iste solus potest in præsentia Diuinissimi Sacramenti patenter expositi sedere in sua S. de sine Mytra, prout ex cœrem. docet Barb. in *vot. decis. 10. 2. vot. 115. m. 8.* celebras verò non discedit ab Altari cum suis Ministris, vel aperto capite, stant erecti à cornu Epistolæ loco consueto, sic petit reuerentia, quæ tanto debetur Sacramento. vnde Tertullianus de *Orat. cap. 13.* reprehendit quorundam Laicorum abusum sedendi exposito Sacratissimi CHRISTI Corpore.

Dum Epistola, & Euangelium, à Subdiacono, & Diacono respektiue decantantur, celebrans tenetur ea legere in Altari, vt post alios notant Aluar. *l. c. V. Missa nu. 43.* & Fernandez vbi supra s. 12. & in hoc non sunt audiendi Nau. quem citat, & sequitur Sanchez *l. c. cap. 3. d. 13. in fin.* & alij apud Bauc: vbi supr. arbitantes satis, immò satius esse attentè audire, quæ dicti Ministri cantant. In diebus Sâctoris hebdomadæ, quibus canitur Passio, eximitur celebras à legendo Passionis verba, quæ cantantur à duobus secum paratis Diaconis, dummodo ipse Sacerdos suam partem concinat, vt post Henric. adnotauit Possen. de *off. Cur. cap. 2. nu. 4.* & Polac. *l. c.*

p. 2. *de rem. 7.* ac reprobandus est, prout improbatu-
 125 r. *a. Gauan. p. 12. p. 4. tit. 2. 5.* Vetus aliquarum Ecclesiarum, in quibus Passio canitur ad Altare, ubi fit Sacrum partim a celebrante, partim a Diacono; & ex parte a Subdiacono, nam cantantes in Altari sacris Vestimentis & c. ita Evangelium Passionis debent esse Diaconi, in quorum vnus penuriam, tota Passio deinceps a solo Diacono, vel a celebrante, vt elicitur ex rubrica Missalis suo proprio loco.
 126 Ceterum si Passio cantetur insuggestu, vel in Choro, aut alio loco Ecclesie extra Altare, in quo celebratur Missa maior, non solum Subdiaconi, sed & minorum Clerici cantant quamlibet Passionis partem. Em. S. A. H. Clericus, Victorcellin addit. ibid. Say. in spec. lib. 3. tit. de celebr. Missa decis. 3. Quinimò Laici Musici cantant verba, quæ dicuntur a Turba, vt notat Guidett. in lib. Pass. cum Noris a se compositis, Romæ nuper impresso, quo casu celebrans debet in Altari submissa voce totam Passionem percussere. In Collegiatis Dominica Palmarum, & feria sexta in Parasceue Passio continetur in Pulpito a tribus Canonici in câtu peritioribus, feria autem tertia, & quarta a tribus Cappellanis, Guidett. ubi sup. & ita seruatur de consuetudine. In cœteris Missis solemnibus Diaconus Euangelij suo tempore ponit suum Missale in Altari, & genuflexus dicit. *Sube Domne, & c.* celebrans in missio incenso, vt supra, stat p. huiusmodi commoditate a latere Euangelij, & non omnimodo conuersus, ei impertitur Benedictionem, vt bene aduertit Bordon. conf. p. prefat. c. 4. n. 5. moxquæ se retrahit ad cornu Epistolæ, ubi quæ verba Euangelij deuotè auscultat etc. & c. prout stant cœteri omnes rām Ecclesiastici, quàm Laici, ad denotandum, nos esse paratos in defensionem Euangelij, cap. Apostolica de consecr. d. 2. Turrecr. sup. eod. cap. n. 8. Missa suo ordine est proseguenda, legitimè autem interrupta ob concione, oblationes a Pópulo solitas fieri. Ob Lectionem Editorum, aut Constitutionum, quæ a Curato, vel Cappellano in Ambone legi, & publicari debent statim decantato Euangelio. Henriq. in sum. lib. 9. cap. 30. Homob. consil. p. 1. resp. 8. Ghilonic. in. 9. Iuxta hæc celebrans in medio Altaris alta voce intonat *Credo in vnum Deum*, & humili voce cum Ministris proseguitur vsque ad finem; mox cum his vadit ad sedendum in loco solito, quo ad vsq. finiatur Symbolum, quod est Professio nostre Fidei, & idè non alterhacum cum Organo, sed totum alta voce cœtatur a Choro. vt aduertit Molan. de Can. lib. 2. cap. 40. & reuersus ad Altare per archidiaconum, & Vini oblatione, & Altaris Thurificatione triplici ducta in cornu Epistolæ incensatur a Diacono, qui postea accedit ad Chorū, ubi ter Thurificat Collegiatæ Prepositum, ubi est consuetudo, quæ non improbatu-
 127 r. a Polac. l. c. fol. 240. & alias Dignitates, & Cano-

nicos duplici ductu, ut dictum est lib. 4. Si Diaconus Euangelij sue-
 rit, & Canonicus ipse in sacris Dignitatibus, & Canonicis in Choro, re-
 citat ad Altare, ac incensatur Subdiaconum associatus a Magistro Coe-
 regem quatuor, & quo, veta Cappellano de mensa pro loco consoe-
 dine, ipse Diaconus incensatur. Ita ceremon. lib. 1. cap. 8. & S. C. testis
 Gavaq. in Man. Episc. P. Can. m. m. m. 22. in addit. Successive idem
 ceremonie, ut Magister Thurrificat Cappellanos sine nota vini-
 co ductu, ita declarauit S. R. C. relatore Barb. in sum. Dec. ad post.
 collect. 1703. m. 31. At vero si Diaconus Euangelij fuerit Cappella-
 nus, sicut ad eundem Ritum in incensationibus, sed dum incensat
 Canonicos prius, & postea caput profunde inclinat, & ceteris in se-
 nioribus de Choro nullam facit inclinationem. Crass. lib. 1. cap. 35. &
 57. 470. Priusquam Canonici Thurrificationem in Choro recipiat,
 depositio pileoli stet et ceteris quasi extra suum stallum, cui nullate-
 nus imitatur. & Canonici cum suo ordinae subsequentem modica ca-
 pitis dimissione inuierit ad thurrificationem prius capiendam, quā
 postea modeste recipiat. ceterum vbi supra, atque eadem vbi an-
 tas faciemus est etiam a Dignitate subsequenti Canonico, ut notat
 Thib. in Specul. lib. 1. cap. 19. m. 3. Conueniens, & erit Collegiatu
 caput idem efficere iuniori tamen capitis inclinatione, quā sit non
 respectu Thurrificationis, sed conditionis, & qualitatis Personarū.
 Crass. lib. 1. cap. 22. & ceterum cap. 1. vbi cetera disponuntur circa
 hanc materiam etiam presentem Episcopo, Missæ cōmuni, cui si ade-
 rit Princeps loci, triplici ductu incensatur ante Canonicos, & Di-
 gnitates tam Collegiatas, quā Cathedralis Ecclesiæ post celebra-
 tem Crass. lib. 1. cap. 32. cap. 1. vbi idem sequitur de Magistratibus
 Supremis, ita declarauit S. R. C. refertur Barb. in collect. 1694. &
 Alij vero Magistratus aniones, ut Consul, Corn. missarii, quibus
 prope iam locum ab alijs distinctum parari solet, (& de his co-
 quitur Dyard. in Bullæ cōn. can. 19. q. 2. m. 2.) inceduntur equis du-
 ctibus prout Canonici, sed post eos tantum in suis Ecclesijs, quā in
 alijs, ad quas simul reperiuntur Barb. de Can. & Dignitat. cap. 1. in fin.
 Prothonotarijs honorarijs, qui prefatæ Missæ Conventuali can-
 tatæ per Canonicos debent extra Chorum, & Præbyterium per-
 manere in Naui Ecclesiæ mixti cum Populo, nulla exemptio incen-
 satione ante, nec post Canonicos, sed solus. fruntur ea, quæ ab
 Ecclesiâ triplici ductu, ut significetur diffusio Diuinæ gratiæ in Po-
 pulū in nomine Trinitatis, prima in medio, secunda a dextris, ter-
 tia a sinistris, quæ dextera pars est illa, quæ respondet manui sinis-
 træ incensantis, & pars sinistra quæ respondet ipsius manui dexte-
 re

- 129 *et aduertit Bordon in tract. de preced. num. 1212. 2. in o. 103*
 o. Tēpore quo in Altare à solempniter celebrante, dicatur *te segrato*,
 nō possūt Canonici supplere horarias preces iam in Choro capitū-
 lariter recitatas, quibus ipi nō interfuerunt, nec alias Orationes ex
 deuotione fundere, quamuis dicant submissa voce, & silente Chō-
 ro, ita satis probat Trullen. *lib. 3. nu. 25. & seq.* cui doctri-
 na non refragatur. Clericum in Sacris audientem Missam de præcepto, &
 simul persoluentem horarium pensum utriq. obligationi satisfi-
 cere, ac nullam culpam committere, quamuis magis deceat hōrds
 Canonicas diuerso tempore recitare. Suarez *l. c. disp. 88. sect. 2. ad*
fin. Azor. 10. 1. lib. 7. cap. 4. q. 3. Conink *l. c. q. 8. b. 16. d. 10. n. 308.*
 Nam sumus in casu diuerso, & ratio disparitatis est, quia ad im-
 plendum præceptum audiendæ Missæ satisfactio in intentionem tēpe tra-
 bere ad Deum, quā non caret persolvens in Missa præfatas præcē,
 quā ad vnum finem diriguntur, & sic utriq. priuata obligationi re-
 spondet. At Canonici assistentes Missæ maiori in Choro sunt ob-
 noxi, ad se se conformandum Choro, qui modò canit interdu-
 m celebranti respondet, & quandoque sacer. quoniam sunt pleni,
 Mystris, & cultus Iustitiæ erit silentium. *Facit cap. 12. de contra-*
*facientes, licet excusentur ab onere recitandi distributio-
 nes illis Missis cantatis assignatas, non effugiunt peccatum*
veniale. Trullen. vbi supr. inclinac tamen Nau. de Oration. *cap. 19. nu.*
178. Hōras canonicas posse omnino inculpati dicto interuallo
 recitari ab illis Canonicis, quia illas sunt occupati in studiis, vel
 honestis officiis, quoniam iusta causa semper intelligitur excepta,
 ut ante, & post alios tradit Boich. in cap. *Presbyter de celebr. Miss.*
 consentiuntq. omnes. Sacerdotem in Missa solemni extra Altare
 130 sedente nullo modo posse per se, vel cum suis Ministris hōrds preces
 dicere, non enim tenetur adhaerere ad ea, quæ in Choro concin-
 unt, quia ipse in uersa verba Missæ, aut submisit, profert, uocalem
 voce decantat. Iacob de Grassi *p. 1. de celebr. cap. 15. Nega in Jami-
 de hor. can. cap. 127. nu. 14. Caiet. 1. Festum. Arm. cod. P. 1. nu. 1. &*
Alg. Alias tamen confabulationes prorsus euitare debet, vt mōr-
 Nau. in com. *lib. de silen. cap. 1. nu. 6.* et c. *lib. 1. de iur. A. oris.*
 Terminatis Orationibus secretis, ac reuerso Diacono qd. Alta-
 re, celebrans cantat præfationem usque ad verba *sancitum*, & quæ
 a Canonicis in choro alternati m. cum Organo continentur, hōrds
 ad Osanna in excelsis. Interim Sacerdos legit Canonem in Missa, &
 ad Memento sic applicatid Sacri helj, quæ quōdmodoy & propinbus
 a Canonico, & b. idonadatio faciendū sic videbimus infra. Cantabo
 a Choro, *Osanna in excelsis*, & c. *et c. celebrantē. Sa. etiam in 121*

- functionum, quia benedictio habet solemnitatem, quæ non est admiscenda luctui, ut inquit Durand. *l. c. lib. 4. cap. 5. 1.* Hæc benedictio quæ datur in fine Missæ, & si solemniter cantatur, est duplex, videlicet simplex, & sollemnis. Prima fit unico Crucis signo tam à Canoniceis, quàm à Dignitatibus; Altera fit cum verbis. *Sit nomen Domini benedictum.* & ceter manu dextera producto Crucis signo, & hæc competit duntaxat Episcopis de iure, & Abbatibus ex privilegio. *cap. Abbates lib. 6. de priuil. Bertach. in repet. V. benedictio, & Macign. de hor. Can. cap. 82. n. 10. Chassaing. l. c. tr. 7. cap. 24 prop. 1.*
- 133 Dignitates, ac alij inferiores hoc privilegio minimè latantes, et in Missis etiã cantatis solemniter cum insinuationis verbis *Sit nomen, & c.* Populum benedicentes in irregularitatem incurrunt, ita Maior *l. c. cap. 1. n. 2.* Dixi in cantatis, nam in priuatis neque fruente vsu Pontificalium possunt facere trinam Crucis productionem. *S. C. 3. Febr. 1660.* Canoniceus, siue Dignitas celebrans Missam conuentuale in præsentia sui Episcopi non debet in fine Missæ solitam benedictionem Populo elargiri, nisi facta prius Episcopo capitis inclinatione statim post dictum *Benedicat vos omnipotens Deus,* quasi expectans ab Episcopo benedici; quo annuente, vel non contradicente, prosequitur benedictionem. *cap. Denique 25. dist. 1. cap. Ecce dist. 35. Abb. in sup. Volentes de off. leg. Guido Papa ibidem nu. ult.* Inter celebrandum plures occurrere possunt casus, & defectus, quos cum suis remedijs quæq. videre poterit in rubr. Missalis, sequentes, quia in praxi hic euenerunt adnotate censui, nempe si celebrans facta consecratione meminerit aliquid comediisse, debet Missæ Sacrificium perficere, quoniam præceptum de integritate Sacrificij est de iure Divino, & magis obligat quam præceptum de conficiendo Sacramento stomacho ieiunio, quod est de iure Ecclesiastico. ita Azor. *10. l. lib. 10. cap. 33. q. 3.* Si vero id veniat in mentem ante consecrationem debet Sacrum omittere, si hoc efficere valeat absq. scandalo. Auct. *l. c. cit. fol. 9. quæst. 8. & quamplures alij.* Sed quia scandalum in tali euentu ferè nunquam evitari potest, ut sentit D. Bonaventura apud Trullen. *de Sacram. lib. 3. cap. 6. d. 4. nu. 12.* arbitrantur alij ceptam Missam semper esse perficiendam, quam opinionem probabilem existimant Angel. Sor. Reginald. & ceteri relati per Bonac. *de Sacram. d. 4. q. 1. p. 1. nu. 16. in fin.* Ratio est, quia præceptum Ecclesiæ cum rigore non obligat. Pasqual. *dec. 343. n. 2.* Sacerdos inchoata Missa recordans alicuius mortalis peccati non confessi non debet relinquere Missam, nec tenetur vocari facere confessorium, ut cum audiat, quia Populus de hoc admiratur, & cum tali admiratione ferè semper est coniuncta infamia Vidal. *l. c. fol. 84.*

fol. 84. Escob. tr. 1. exam. 11. cap. 4. de Missa ex parte, & Suarez lib. 1. sp. 66. sect. 4. & Henric. in sum. lib. 8. cap. 46. p. 1. qui tamen omnes intelligunt, diuini modo faciat quantum in se est proliciendo a se contritionis. Imò si nec Missam præmiserit confessione eius, & aliter quod mortale fuerit oblitus confiteri, cuius intra sacrum remittitur, non tenetur conteri, sed tantum postea confiteri, nam peccatum iam fuit virtualiter remissum. Dian. p. 1. mor. tr. 4. resob. 4. & sequuntur D.D. penes Henric. loc. statim cit. lit. K. Dum in sumptione Calicis Sanguis ceciderit super barbam celebrantis, illa in ea parte post lotionem est abradenda secundum Raguc. de Missa q. 82. & alios; quorum opinio non est vsu recepta, vt inquit Bonac. sc. q. ult. p. 1. nu. eod. & satis erit tali casa terrepente lotione barbam purgare ad tradita per Trullen. l. c. cap. 8. d. 23. hu. 16. & Dian. par. 10. tract. 12. resob. 10.

Quid agendum si Sanguis effundatur super Corporale, aut Altaris Tobaleam, &c. docent rubricæ Missalis: & quod pœna latet in cap. Per negligentiam de consecr. dist. 2. iam non sunt in vsu, Bonart. de Sacrif. Miss. lib. 3. cap. 8. num. 9. Videte Tol. lib. 2. cap. 9. num. 62.

Si contingat Collegiatæ Præpositum rem sacranum solemniter cū Mytra, & Baculo facientem graui morbo corripiri in Altari, ita vt Sacrificium perficere nequeat, & id accidat ante consecrationem nullus alius Sacerdos Missam proseguere debet. glos. in cap. ult. de consecr. d. 6. D. Anton. p. 3. tit. 13. cap. 6. §. 3. Tab. V. Missa nu. 11. Sed si fuerit conuentualis ab initio resumitur per aliquem Canonicum. At vero si casus occurrat post consecrationem ante perceptionem Sacramenti, quiuis Sacerdos ieiunus, si reperiatur, sin autem non ieiunus, sacrum more solito absoluit, resumendo à loco, vbi dictus Præpositus defecit. glos. in cap. Nihil 7. q. 1. Sylu. in sum. V. Altare §. 5. Arm. V. missa nu. 11. Ratio est, quia Pontificalia non spectant ad substantiam, sed ad maiorem solemnitatem sacrificij. Henric. de lib. 9. cap. ult. Hinc est, quod Abbas suspensus à Pontificalibus non intelligitur suspensus à celebratione Missæ iuxta titulum comunem. cap. Transmissam de elect. Ricc. in Prax. l. c. resob. 43. num. 1. & Quamuis in Altari, vbi Episcopus Missam cantauit, non liceat alijs inferioribus eadem die sacrificare. cap. fin. de consecr. dist. 10. Boac. vbi supra q. 93. In Altari tamen in quo alia Dignitas in off. Episcoporum solemniter celebravit quilibet Sacerdos potest sacrum facere, nisi aliā sex consuetudine seruetur, quā nō improbat Raguc. in tract. de Miss. quest. 36. vbi indulto Apostolico soli Coadiutori Ecclesiæ Comp. Hanc celebrant ad Altare, vbi iacet corpus S. Iacobi Apostoli, vbi scribit Conspqstell. in cap. Cum accessissent nu. 6.

de consuetudine soli Canonici Metropolitane Ecclesie Senensis cantant Missam ad Altare B. Virginis, ut refert Vghell. de Episc. Ital. tom. 3. fol. 634. In quacunque Ecclesia, dum Missa capitularis canitur, non sinit dicenda Missa planæ, saltem ante eleuationem Sacratissimæ Hostiæ, ita disponitur in nostris Constitutionibus Synodalibus, & docet. Ganant. in Man. Episc. H. sanctiones nu. 29. Atque dum horæ canonicæ recitantur in Choro, non debent exire Missæ priuatæ, ad
 136 ad Altare maius, ita decreuit S. R. C. in Oscan. 2. Maij 1620. Quod explicandum puto existente Choro, ante Altare maius, ut supponitur à cœrem. lib. 2. cap. 30. Alias non videtur psallentibus onerosum ibidem non clamorosa, sed depressa voce sacrum fieri tam per Canonicos, quam per alios Sacerdotes. Ambigi quidem potest, nunq. Canonici in quouis Altari suæ Ecclesiæ ob acceptam stipem, vel ex deuotione priuatim celebrantes, quo tempore in Choro cantantur
 137 horæ canonicæ, vel Missa conuentualis, potiantur distributionibus, prout si cum alijs psallere, & de his non posse participare tenent Abb. in cap. Cum olim nu. 3. de re iud. & cons. par. 1. cons. 70. Zipeus lib. 3. tit. de Cler. non resid. nu. 31. Gonzal. l. c. in proem. § 3. inq. 18. Galea. V. Distributiones, Quatan. in sum. Bull. eod. Ver. Machin. de Sacram. ord. tr. 3. p. 2. cap. 35. nu. 6. Vulp. l. c. cap. 13. nu. 13. & sequuntur Fely. in d. cap. cum olim nu. 2. Arm. in sum. V. Canonici nu. 5. & alij, licet quis eorum celebret ex obligatione alicuius simplicis Cappellanæ, quam possidet vna cum Canonicatu; & ita declarauit S. C. in vna Mediolanen. Ratio est, quia huiusmodi Missam planam celebrat, non ut Canonicus, sed ut Cappellanus. Nec valet contraria consuetudo secundum Couar. var. resol. lib. 3. cap. 19. nu. 5. Alij tamen sentiunt tollerabilem esse consuetudinem Ecclesiæ, in qua Canonicus celebrans in Aurora participat de Distributionibus illius diei, etiam si in Choro aliud seruitium non præstet. Viuian. de iurepatr. lib. 3. cap. 3. nu. 166. & ita definisse Rotam tradit Grat. discept. for. cap. 80. opinantur quo alij posse ex iusta causa consuetudinem induci, quod Canonici, ut supra, tempore Diuinorum celebrantes lucrentur Distributiones, nam totum est Diuinus cultus. Ita Garc. de ben. p. 3. ap. 2. §. 1. nu. 441. Barbat. de dimiss. fruct. p. 1. cap. 16. nu. 65. Royed. de incompat. ben. p. 1. cap. 1. nu. 10. Zipeus l. c. lib. 3. tit. de Cler. non resid. nu. 3. Antonell. l. c. lib. 3. cap. 16. nu. 25. Trullen. in Det. lib. pr. cap. 8. dub. 12. & in opusc. dub. 4. nu. 18. Monet. de distr. p. 2. q. 1. nu. 5. 2. & Sanctarell. var. lib. 1. q. 7. nu. 10. Dixi ex iusta causa, quam esse censeo, si his celebrantibus adhuc in choro remaneant tot Canonici, quot debita cum solempnitate Officia persoluant, & sacrificantes sine multi, qui maximè hyemis

hyemis tempore nequeunt vnus post alium extra tempus Diuino-
rum Missam dicere, nisi ceteruannim dicantur, de quo Populus nō
reportaret commodum audiendi Sacramēto Diuinorum. in exual-
to. & sic Diuinus Cultus diminutionem pateretur, vt obseruant Vi-
uian. l.c. cap. 3. nū. 8. & Ricc. par. 4. dec. 1. §. super so.

Secula consuetudine, Canonici, qui tempore Diuionum Missam priuatam celebrant ad satisfaciendum Cappellanæ, quam habent in titulum, vel vti Metcennarij, aut deuotionis ergo, perdūt distributiones, nisi id efficiant iubente Preposito, vel Sacristiæ Prefecto. Ita a S. C. diffinitum dicunt Piafec. in Prae. p. 2. cap. 33. n. 25. & Pyrr. Corrad. vbi supra lib. 5. cap. 6. nu. 15. Canonici iussi a Sacristiæ Prefecto progredientes Missam planam, vel cantatam in aliena Ecclesia celebrare occasione alicuius Festiuitatis celebrandæ, ad quam conuocatum fuit Capitulum, gaudent distributionibus assignatis horis Canonicis, & Missis, quæ tempore huius absentiae in eorum Collegiis celebrantur, ita tenet Laym. loc. statim cit. cap. 7. nu. 3.

138 Insuper dubitatio, Nunquid seposita antedicta consuetudine,
ae Praefecti iussione, debeantur Distributiones illis Canoniceis, qui
tempore Diuinorum Sacrum in sua Ecclesia priuatum faciunt pro
adimplendo huiusmodi onere, eorum Praebendis annexo? & videtur
negatiue respondendum, tum ob declarationem S. C. mox allatam,
tum quia de iure communi Canonicali Praebendae per se, non ine-
st onus Missae planae, sed tantum cantatae, Abb. in cap. *Constitutus* n. 3.
de concess. *Prab.* in cap. *Dilectus* de test. & super cap. 2. de instit. Ma-
ner. de distr. p. 2. q. 19. n. 1. Nec ad aliud videtur ordinata, nisi pro sti-
pendio cantantium in Choro horarias Preces, & Missam maiorem
Beia par. pr. cas. 35. Suarez to 3. q. 83. disp. 88. sect. 1. & Fraxinell. de
oblig. sacerdot. sect. 3. praenot. 2. Neque inferitur obligatio Missae pri-
uatae ex eo, quod in Bulla erectionis legitur Canonicius, & Praeben-
das esse institutas vnam ad Alcaren Sancti Antonij, & vnam ad Ab-
bare S. Caroli, & eiusmodi, quia id sic ponitur, ne separata eorum
bona confundantur. Gauan. in Man. v. *Capitulum* nu. 27. Quibus
minimè refragantibus doctus, ac diu Romae versatus Campanilus
in suo *diners. iur. Canon.* libro rubr. 7. cap. 6. nu. 27. affirmat, Cano-
nicos in sua Ecclesia Missas planas eorum Canoniciatui, & Praeben-
dae annexae tempore Diuinorum celebrantes, haberi pro interesti-
bus in Choro, & lucrari Distributiones; Ratio est, quia tali actu
exequuntur munus suum, quod nulli debet esse damnosum. cap. *Per-
uenit de fideius.* sicut Canonicius absens occasione seruitij eius Ca-
noniciatui annexi eas sibi acquirit, ita declarauit Sac. Cong. Episc.
& Reg.

& Reg. sub die 24. Nouembr. 1617. Nec obstat S.R.C. Decretum superius ex aduerso adductum, quia loquitur de celebrantibus ex Deuotione, vel ex obligatione Cappellaniz quam retinent Canonici in titulum sciunctam à Canonicali Præbenda. Minus urget, non inesse de iure Præbendæ onus Missæ planæ, quod concedimus; sed nullum ius resistit posse annexi à Papa, vel Episcopo, dum contingit eam vacare, *cap. Eleutherius* 18. q. 2. *cap. Significatum de Præb. Io. Andr. & Anchar. ibid. nu. 1.* & in *cap. Iacobus nu. ult. de Simon. Boich in cap. Quia nu. 5. de Magistr. Castr. Pal. p. 3. d. 3. pun. 3. n. 7. Azor mor. par. 2. lib. 6. cap. 24. q. 5. Sylu. V. Simon. nu. 17. & Daoyz l. c. V. Episcopus nu. 109.*

Præterea, ius est Superiori Ecclesiastico Præbendæ vacanti imponere onus auscultandi Confessiones in eadem Ecclesia. *Rebuff. cons. 41. nu. 25. Gordon. mor. lib. 8. quæst. 7. nu. 16. Homob. in com. l. c. tr. 14. q. 1. ref. 4.* & dum confessiones iuxta munus suum audit
 139 lucrifacit Distributiones, vt obseruat *Ciarl. contr. to. 1. cap. 69. n. 4. & 10. 2. cap. 192. nu. 15.* quod quidem onus Missarum, confessionis, & similibus de cōsensu Papæ, vel Episcopi potest etiam Patronus Præbendæ in fundatione, vel vacatione eidem Præbendæ imponere.
 140 non autem Canonico, & sic transit idem onus ad quoscunque ea deinde conferatur, *cap. Significatum de Præb. Abb. in cap. Tua nos de Simon. Filliuc. lib. 3. tr. 41. cap. 3. nu. 11. Mar. Ant. var. lib. 1. ref. 1. nu. 5. Castr. Pal. par. 3. d. 3. pun. 3. nu. 7.* Consideranda sunt autem Præbendæ redditus, & aliz seruitutes, ad quas Canonicus tenetur, vt aduertunt *Farinac. dec. 416. nu. 4. p. 1. & Seraph. dec. 942. nu. 11.* etenim improporcionata Missarum annexio tenui Præbendæ à Patrono, etiam de assensu Episcopi iniuncta reputatur iniusta, atque venit emendanda, ad iustitiamque reducenda. ita docent *Suarez de Simon. lib. 4. cap. 39. nu. 17. Monet. de com. vlt. vol. cap. 11. n. 345.* & ante eos docuit *Ant. de Butr. super d. cap. Significatum.*

Canonicus acceptans Præbendam. cum pondere quotidie, vel ter in hebdomada Missas planas celebrandi, si ex processu temporis dos constituta non sufficiat pro eius victu, quia stabilia assignata effecta sunt sterilia, vel ob alias causas, tenetur Missas suæ Præbendæ annexas celebrare, donec à Sum. Pontifice reductionē obtineat.
 141 ita sentiunt *Marchiu. l. c. cap. 19. nu. 26. Dian. p. 10. tr. 14. ref. 38. & Trull. de sacr. lib. 3. cap. 7. dub. 9. n. 8.* Olim ius erat Episcopo huiusmodi Missarum auctora mentū moderare; modò etiam pro reductione Missarum legatarum non potest se intromittere. *Squillan. de priuileg. Cler. cap. 4. nu. 32.* quod procedit etiam de consensu fundatoris Beneficij. *Verrucl. Q. mor. tr. 3. q. 55. n. 3.* sed datur suppli-
 Dd catio

catio in Dataria, deinde signatur gratia à Papa, vel à S. Conc. Congreg. & sciendum, quod Urbanus VIII. de anno 1626. cōcessit Fratribus S. Francisci de Paula Genuæ, vt legata perpetua Missarum, tenuia reducerentur ad rationem quinquaginta scutorum monte Romæ pro qualibet Missa quotidiana ita referunt Polac. loc. cit. fol. 473. & Match. de Sacram. Ord. p. 2. tr. 3. cap. 20. in fin.

- 142 Canonici ad Missam planam celebrandam obnoxii ex vinculo annexo suæ Præbendæ, ex qua vix percipit honestam sustentationem, non tenetur in tempore infirmitatis quantumvis diuturnæ alium Sacerdotem ad immolandum substituere. Barb. *super cap.*
- 143 *Significatum de Præb.* Ratio est, tūm quia Canonicus debet viuere fructibus suæ Præbendæ, quæ vt proditum est supra Lib. I. ei nō confertur ob residenciam actus, sed sub obligatione residendi, si fieri possit, atque non est principaliter instituta pro Missis priuatis, vt notant Piafec. in Prax. Episc. par. 2. cap. 32 & Castr. Pal. par. 2. tract. 13. q. 1. pun. 6. nu. 25. Secus dicendum, si Sacrum priuati facere essent adstricti ratione alicuius Cappellaniz separatæ à Canoniciatu, nam tunc considerantur vt Cappellani, qui ægroti obligantur celebrari facere per alium, etiam si ferè omnes Cappellani fructus insumerentur pro danda stipe substituto. glos. in d. cap. *Significatū*. Ratio est, quia redditus Cappellaniz dantur solum pro celebrandis
- 144 Missis, & non sunt principaliter fundatæ, pro victu Cappellani, prout Præbendæ canonicales, Coninck de Sacram. q. 83. art. 1. d. 1. nu. 1. Genuen. *QQ. Eccles.* q. 30. n. 4. Praxinell. c. sect. 4. con. 4. §. 13. Graff. 2. p. conf. 1. diff. 2. nu. 6. de Præb. & facit, quod datum ob causam, illa cessante, repetitur; vulgatis iuribus. Nihilominus datur Epicheia, quæ ex Vidal. vbi supra fol. 457. nu. 123. Est licita emendatio legis contra eius verba, non tamen contra mentem Legislatoris; eximens Cappellanum infirmum à dicto Missarum onere, vt puta per dies octo. Secundum Petr. Nau. de res. lib. 2. cap. 10. & alios apud Lezzan. *N. Missa* nu. 40. vel per dies quidecim ad tradita per Dian. mor. par. 1. tr. 13. res. 15. Bussemb. in Med. lib. 6. tr. 3. cap. 3. q. 12. Aut per mensem; vt post alios tenet Em Lug. l. c. disp. 21. sect. 1. nu. 48. siuè per bimestre, prout sentiunt Peyer. tom. 2. cap. 1. n. 24. Zacch. de salar. & mer. quest. 85. num. 34. & alij apud Vidal. l. c. in add. inq. 50. nu. 32. sed aduertendum, quod præfati DD. loquuntur de institutis ad Cappellaniam Ecclesiasticam; aliter enim dicendū de Sacerdote habente legatum Missarum ei relictum, is quippè tēpore infirmitatis tenetur per alium satisfacere oneri Missarum imposito à testatore, cuius voluntatem esse seruandam. in puncto tradit Mofes, in sum. mor. tract. 6. tit. de ben. cap. 1. nu. 79.

145 Canonici, necnon Cappellani auctoritate Ecclesiastica instituti cum pondere quotidie celebrandi habent singulis hebdomadis diem vñum immunem à celebratione causa maioris præparationis, & deuotionis adipiscendæ. Laym. lib. 5. tr. 5. cap. 3. nu. 6. Say. in flor. lib. tit. de Præb. dec. 6. Ghilin. l. c. V. Missæ celebratio num. 26. Nau. lib. 3. conf. 6. nu. 2. de celebr. Missæ; Candid. loc. cit. tit. de Benef. disq. 18. Nald. in sum. V. Missa num. 1. & patet ex d. cap. Significatū, vbi Capitulum iniunxit certæ Præbendæ vacanti onus Missæ quotidianæ, & Papa rescripsit, vt Canonicus instituendus celebraret, quanto frequentius posset salua honestate. ita adnotauit Abb. antiq. super d. cap. Significatū. Ex quibus colligunt DD. non licere quempiam obligare ad quotidie per se celebrandum, quia nō semper Sacerdos est præparatus ad tantum Sacrificium. Dec. super sapius allegato cap. Significatū. Abb. ibid. nu. 4. Vanc. in discipl. Cler. lib. 3. tit. de miss. Confal. in annot. ad lib. 4. reueh. S. Birgitt. Et propterea quiuis obligatus ad Missam quotidianam, ex consuetudine, vniuersali solet eximi singulo die cuiuslibet Septimanæ; quod si eò quoque exemptionis die vellet sacrum facere, remanet adstrictus Sacrificium applicare iuxta mentem Fundatoris, siue Testatoris. Bonart. de sacrif. miss. lib. cap. 7. nu. 16. & alij, qui solummodo quatuor in anno posse applicari concedunt pro se, vel Amico. Immo si in documentis esset, vt supra, obligatus ad quotidie Sacrificandū per se, vel alium, obligatio esset licita, & omninō adimplenda, quoniam non est in personam Sacerdotis; sed in ipsam Missam, vt considerant Nau. in Man. cap. 25. nu. 154. Fraxinell. l. c. sect. 5. n. 8. Beia p. 1. cas. 3. Moron. resp. 7. nu. 29. Obligati ad dicendam Missā diebus Festis de præcepto tenentur celebrare etiam in similibus Festis nouiter institutis. ad tradita per Genuen. QQ. pract. Eccles. q. 568. & è conuerso iisdem Festiuitatibus diminutis, prout factum fuit ab Vrban. VIII. de anno 1643, in his à celebrando eximuntur; contrariorum enim eadem est disciplina. cap. 2. de consuet. & aspi. rat. l. si ex toto ff. de leg. pr. vbi legitur valere argumentum de diminutione ad augmentum, & è contra. Qui quater, vel quinque in hebdomada sunt obnoxij ad celebrandam Missam suæ obligationi respondet sacris operando diebus ferialibus. ita diffinitum dicit Bonac. de Sacram. d. 4. q. ult. p. 7. s. 5. nu. 5.

146

Quamuis, vt supra tetigimus, Canonici Missam in sua Ecclesia tempore Diuinorum legentes, sint participes Distributionū, prout alij in Choro psallentes, hi tamen prout quicumque alij qualitercunque ad Sacrificandum obligati tenentur exire ad Missam debitis horis, & temporibus opportunis, iuxta ordinationem Tabellæ in Sacristia pendentis, vel ad mandatum Sacristiæ Præfetti, siue

- alterius ad quem iuxta consuetudinem Ecclesiæ pertineat eas dis-
ponere pro Populi commoditate, personarumque concursu. Ca-
stald. l.c. lib. pr. sect. 2. nu. 6. Gauan. in Man. P. Missa nu. 31. Ciall.
tom. 1. contr. for. cap. 38. nu. 2. & latè Pasqual. decis. 430. ubi num. 1.
inquit. Et si Cappellaniæ sint de iure Patronatus Laicorum. Ita re-
solutum fuit à Sac. Congr. in vna Ianuensi, quam refert Nicol. loc:
cit. P. Cappellanus nu. 3. Quod si relictæ fuerunt tres Missæ absque
determinatione dierum in qualibet hebdomada, posse Sacrificiæ
Præfectum determinare dies, & horas quibus dicantur, si ita requi-
rat commodum, & seruitium ipsius Ecclesiæ. Non insequentibus
dictæ Tabellæ dispositionem, siue Præfecti iussione, Episcopi sunt
partes in actu Visitationis prouidere, ut prima Missa summo ma-
ne, & deinde cæteræ debito intervallo vsque ad meridiem præser-
tim diebus Festis celebrentur ad Populi commodum. ita docent
147 Iacob de Grassi: 2. p. dec. lib. 12. cap. 27. nu. 68. Fusc. de visit. lib. 1.
cap. 1. & cap. 2. nu. 2. faciunt cap. Necessè de consecr. dist. 1. adnotata
per Tanub. de iur. Abbatiss. tit. 4. form. 24. & seq. Explica quod
prima Missa celebranda est ante Solis ortu pro Rusticis in qua Cu-
ratus diebus Festis explanare tenetur partes essentielles Doctrinæ
Christianæ. ita declarauit S. Congr. apud Nicol. P. Missa nu. 3.
Nec obstat, non posse Episcopum Cappellaniæ iure patronatus
Laicorum nouum onus imponere, prout declarauit Sac. Cong. te-
stibus Galett. P. Beneficium, & Nouar. p. 1. grauiam. 1. nu. 9. Quia
hoc intelligitur de maiori Missarum onere, ut ait Antonell. l.c. lib. 3.
cap. 6. nu. 77. Non profectò de norma ordinatè celebrandi Missas
148 iam impositas in fundatione, quod nõ est nouum onus, cum sit im-
positum ab ipso iure, cui fundator Beneficij præsumitur se voluisse
conformare ad tradita per Afflict. dec. 44 nu. 10. Decian. conf. 18.
nu. 20. vol. 1. Campanil. rubr. 7. cap. 6. num. 10. Rot. diuers. p. 1. dec.
640. num. 7. & in indiuiduo docet Ceuall. l.c. q. 693. num. 7.
Et licet Episcopus se gratum ostendere debeat fundatoribus, dum
149 in limine volunt eorum Cappellanijs imponere conditiones, exis-
tentes etiam contra ius positium, ne retrahantur à dotandis Al-
taribus, ut inquit Abb. super cap. Nullus de iure patr. Farinac. dec.
231. nu. 2. p. 2. in Possib. Buratt. dec. 233. nu. 14 tom. 1. & alij. Nihi-
lominus puto eos nõ posse pactum apponere, quod Cappellani va-
leant temporibus, & horis sibi benè visis liberè sacrificare; etenim
non potest disponere contra Diuinum cultum, & seruitium Sanctæ
Ecclesiæ. ut obseruant Io: Bertach in tract. de Episc. q. 45. nu. 1. p. 4.
Ant. de Pret. in Clip. Pass. cap. 1. Pasqual. dec. 429. nu. 5. & 440. n. 2.
Multò fortius affirmare non vereor in erectione Cappellaniæ Sa-
cularis

cularis, siuè; vt proprijs terminis loquar, in Missarum memoria, seu Legatis Pijjs, quæ fieri solent absque vlla superioris Ecclesiastici auctoritate, relinquendo alicui nominando à tali Virò, vel muliere nonnulla stabilia cum onere celebrandi, vel celebrari faciendi tot Missas in Cappella alicuius Ecclesiæ; de qua dispositione tractant Zabarell in *Clem. 1. de off. Vic. Bero. conf. 153. num. 50. Vol pr. Bald. conf. 18 lib. 2. Rebus. conf. 4. nu. 1. Laym. l. c. lib. 4. cap. 4. & Nald. Ver Cappellania nu. 7. non posse per Testatores liberos reddi à di&æ Tabellæ dispositione.*

Non inficiortamen posse Testatorem in institutione huiusmodi Cappellaniæ, seu Missarum memoria expressè prohibere, ne Episcopus, vel alius Ecclesiasticus in prouisione ipsius Sæcularis Cappellaniæ se intromittat, nec eas visiter, vel in Canonicales Præbendas erigar, vt notant Cordub, in *tract. de cas. conse. q. 33. Garc. de ben. p. 1. cap. 3. nu. 105. & Fragos. lib. 10. d. 21. s. 4. nu. 3. tom. 2. Ratio est, quia huiusmodi bona assignata semper remanent merè temporalia. Abb. conf. 47. p. 2. Barb. de iur. Eccl. lib. 3. cap. 5. nu. 6. & de pot. Episc. alleg. 57. exempta à Simoniaca labe ad tradita per Caputq. dec. 356. nu. 6. p. 2. & idèd posse in emphyteusim perpetuam, concedi permurari, & vendi in vtilitatem ipsius Cappellaniæ absque alia Superioris Ecclesiastici licentia, tradunt Bonac. to. 2. in *tr. de feud. disp. 3. q. 8. pun. 4. num. 21. & Ricc. in Prax. p. 1. tit. de reb. Eccl. non alien. ref. 78. Sed non potest adimi ab Episcopo sacras curandi, vt Missæ Legati executioni demandentur, & simul celebrentur ordinare, vt supra Monet de com. vlt. vol. cap. 10. q. 6. nu. 527. Nouat. prin. 57. num. 4. Ultra di&æ Tabellæ obseruantiam, Cappellano, tam Sæcularis, quàm Ecclesiasticæ Cappellaniæ inest obligatio prouidendi de necessarijs ad Missarum celebrationem, nam qui ob stipendium obligatur in aliquid agendum, tenetur id proprijs expensis efficere. Abb. conf. 89. nu. 7. p. 2. Ricc. l. c. par. 4. ref. 97. nu. 4. & Moron vbi supra resp. 91. nu. 7. explica, si competentes habeat redditus, vt innuunt glos. in cap. Quicumque 16. q. 7. & Viuian. de iurepair. l. b. 2. cap. 4. nu. 3. Quibus si careat, poterit Episcopus præceptum facere Patrono, vt prouideat sub pœna priuationis iuris patronatus. Abb. conf. 116. nu. 2. p. 2. Sperell. dec. 68. nu. 11. Pro quo facit exemplum Salomonis, qui edificans Templū prouidit de Luminaribus, Ministris, & alijs ad seruitium Templi necessarijs. 3. Reg. cap. 6.**

In Parochialibus huiusmodi cura prospiciendi necessaria ad Missæ celebrationem spectat ad Curatum; hinc est, quod cuiuslibet Parochiali assignatur Mansus, hoc est, certa terra, ex qua percipitur irumentum,

frumentum, & vinum ad cōficiendam Eucharistiam, vt notat glos.
1. in cap. secundam 23. q. 8. potestque Parochus ab Episcopo ad-
 stringi ad paranda alia necessaria ad Sacrificium. Io. à Campistr.
in cap. Vt quisque de Vit. & bon. Cler. Ant. de Butr. in cap. Proposui si
nu. 6. de fil. Præb. Intellige pro sui seruitio, non aliorum in sua Ec-
 clesia celebrantibus. Barb. *de pot. Par. cap. 11.* quod etiam limita-
 si vltra sufficientem victum habeat in redditibus, qui computantur
 vsque ad centum scuta illarum partium. ita declarauit S. C. apud
 Nald. *V. pecunia nu. 1. & V. pensio nu. 10.* Alias tenentur Parochiani
 consulere Parocho, vt desumitur ex Barb. *alleg. 76. n. 16.* In Cathed-
 ralibus fundatis de bonis Ecclesiæ Capitulum est obnoxium de
 supradictis providere, & ad Episcopum spectant sumptus pro suis
 indumentis Pontificalibus. Gauan. *V. funct. Episc. num. 17. in addit.*
 In Collegiata fundata a Laicis, ad ipsos pertinet omnia, quæ innui-
 mus, prouidere, vt colligitur ex DD. supra citatis. Coeterum si in
 eadem Ecclesia vltra redditus Capituli, & Curati existant fructus
 separati pro fabrica, ad ipsos Operarios Sæculares, qui iisdem fru-
 ctibus præficiuntur, spectat præparare Hostias, Vinum, Lumina,
 & Paramenta pro Diuinis Officijs; & Missis, quæ celebrantur in
 eadem Collegiata, & Parochiali, nisi alia sit Ecclesiarum consue-
 tudo, quam in hoc attendendam inquirunt Piassec. *in Prax. cap. 3.*
nu. 22. par. 2. Sperell. decis. 68. nu. 9. tom. 1. & ita à Sac. Rot. Rom.
 decisum refert Genuen. *in Prax. Neap. cap. 91. in fin.*

152

Hic opportunè videndum; An huiusmodi Sacra Paramenta re-
 manere debeant sub dominio eorundem Operatorum, vel potius
 Capituli, & Parochi, & non recedens à dictis oretenus non dubito
 consistere debere sub custodia, & administratione Ecclesiasticorū;
 Nam hi, vt ni inus grauentur, & non abstrahantur a Diuinis, ex
 gratia Episcopi eligūtur Operarij Laici, quibus committitur red-
 tum fabricæ curā non cum superioritate, aut dominio, sed tan-
 quam puris ministris. ita ex parte docet Dec. *conf. 148. num. 3. &*
149. nu. 5. Lotther. de re ben. lib. 2. q. 10. num. 53. p. 1. & ex parte
 Abb. *in cap. pr. de Eccles. adif. & cap. 2. de iudic. nu. 11. Felyn. in cap.*
Decernimus eod. tit. Mart. de iurisf. par. 4. cap. 158. nu. vlt. Sed cum
 obligatione reddendi rationem Superioribus Ecclesiasticis de ex-
 actis, vt docent DD. mox cit. nisi bona operæ essent legata cum
 expressa cautione, vt administrantur pro seruitio Ecclesiæ ad arbi-
 trium Operatorum, vel ex priuilegio fuerint exempta à prædicta
 redditione, de quo si non constat, præsumuntur esse bona Eccle-
 siastica. Ludouif. *de .113. nu. 4. Laym. lib. 4. tr. 9. cap. 8. nu. 1. Ma-*
scard. de prob. concl. 206. num. 6. & sic non est in huiusmodi Opera-
 riorum

- riorum arbitratu fructus Operæ etiam pro seruiro Ecclesiæ expendere. Ant: de Barr in d. cap. *Decernimus* nu. 6. Daoyz in reperi. V. Fabrica, & V. Lat. 1. sed sunt expendendi pro fabrica, vel Paramentis, prout melius Episcopus iudicabit, vt ex Conc. Trid. sess. 22. cap. 9. & sess. 24. cap. 3. de res. tradunt Monet. de cons. ult. vol. cap. 3. nu. 81. Garc. de ben. p. 3. cap. 2. nu. 198. Dan. de Nob. disp. 49. nu. 33. & in addit. ibid. nu. 36. vbi refert S. C. C. die 10. Iun. 1637. ita determinasse contra Operarios S. Mariz de Castro Camaioris Luc. Diæcesis.
- Et quia Episcopi non possunt esse præsentés in omnibus locis, Solent in Constitutionibus Synodalibus statuere, Operarios non posse de iisdem redditus disponere inconsulto Parocho, quod est secundum ius commune, ut sentiunt Io: And. in cap. *Unic. de iudic. Dec. in d. cap. Decernimus* nu. 92. & latè Mart. de iurisd. p. 3. cas. 158. per tot. & contrariam consuetudinem non valere firmat Ripa de oblat. resp. 69. nu. 12. Ratio est, quia si Operarij de his redditibus Ecclesiasticis liberè disponere valerent, magna oriretur confusio: aliquando enim vno modo mandaret Prælatus, alio modo dicti Laici, maximè vt consideravit Laym l. c. tr. 9. cap. 8. nu. 1. Ad iussum Domini Temporalium, qui licet constituti sint à iure rerum Ecclesiæ Patroni. cap. *Principes*, & ibi gloss. eam cap. seq. 25. q. 1. & cap. *Diligenti de for. compet.* Hoc intelligitur, quo ad protectionem, & defensionem, non quo ad gubernationem, & dominium, quod ab his, nec potest præscribi. Azor. mor. tom. 1. lib. 1. cap. 14. Escob. l. c. tract. 1. exam. 6. cap. 5. circa fin. Veluti à Laicis præscribi nequit
- ius ponendi Sedilia in certo loco Ecclesiæ Samuel. vbi supra tract. 2. controu. 3. con. 8. nu. 45. Dian. mor. part. 1. tr. 16. ref. 62. Insuper aduertendum Sacerdotalia vestimenta eo ipso, quod ad Sacrum vsu sunt oblata, & a Superiore Ecclesiastico benedicta, dicuntur Sacra. Host. in sum. 5. Quis nu. 3. de Cappell. Monach. Negusan. q. 235. nu. 5. ac statim desinunt esse eius, qui donauit. vt benè obseruat Bellest. diss. Cler. l. c. tit. 6. §. 9. nu. 2. atque nequeunt dicti Operarij huiusmodi indumeta sacra in propria domo retinere. Menoch. de arbitr. Iud. lib. 2. cas. 232. nu. 1. & ita decreuit Visitator Apostolicus missus à Sum. Pont. anno 1580. pro visitanda hac Diæcesi; sed custodienda sunt in Sacristia per personas Ecclesiasticas. cap. *Regenda*. cap. *Decretum* 10. q. 1. Abb. antiq. in cap. *Plasciant* nu. 1. de off. Sacriste Fusc. de visit. lib. 1. cap. 23. nu. 2. Card. Paleort. in Archiepisc. Bonon. fo. 473. Vbi eximuntur à dispositione, ordinatione, & potestate Laicorum, Innoc. in cap. *Eccles.* S. M. nu. 5. de cons. Abb. in cap. *Super eo de Paroch.* Marc. dec. 336. n. 4. par. 2. Vrsell. l. c. con. 38. n. 23. Rodoan. de reb. Eccl. non alien. §. facit q. 3. Ferro Q. Mor. part. 1.

q. 4. num. 1. & seq. Officium Operariorum versatur circa Ecclesiæ fabricam, quæ distinguitur à Sacris paramentis, quorum dicuntur habere ius providentiale: ius autem ministeriale spectat ad Clericos, qui sunt de Corpore ipsius Ecclesiæ, ac in ea habent titulum, & residentiam, Bero: in rubr. de reb: Eccles: non alien. num. 18. Prax. Neap. cap. 23. nu. 2. Azor. mor: par. 2. lib. 3. cap. 1. Ferrett: conf. 309. nu. 1. vol. 1. Lancellot. instit. can. lib. 2. tit. de pecul: Cler: §. quid n. 27. Ricc. l. c. par. 4. resol. 138. nu. 2. & Grat: discept. for. cap. 298. nu. 58. Et certum est, Canonicos in Cathedralibus, vel Collegiatis principaliter esse de corpore illius Ecclesiæ, ipsamque representare, gloss. in cap. Ego Ludovicus 63. dist. Decian: conf. 14. nu. 4. Vol. 2. Marches. p. 1. §. 1. nu. 4. de com. Cappell. Grafs dec: 4. tit. de bis q. F. A. M. P.

Præfatum ius residet apud Rectorem in simplici Parochiali tantumque administrationem circa paramenta retinet Parochus in sua Parochiali Ecclesia, quantam Capitulum in Collegiata, Abb: in cap: 1. nu. 28. de dol & contum. & in cap. Potuit num: 14: de loc. & condu. Mar. Ant. var. lib. 1. ref. 112 cap. 45 Decian. vbi supra. Hinc est, quoddum hæc Ecclesia erat tantummodo Parochialis, administratio Sacrarum suppellectilium remanebat apud Plebanum, nunc autem cum ab eo fuerit sublatum munus, & onus cantandi Missas, Vesperas, & alia Divina Officia; & translatum in Capitulum, consequenter ius ministeriale circa indumenta sacra, fuit transmissum in Canonicos, ex Lancellot: loc: cit: tit. de Prouis. s. iurispatronatus. Seraph. p. 1. dec. 639. nu. 4. & Genuen. in prax. Neap. cap: 47. in fin. Ratio est, quia concessio vno, concessa censetur omnia, quæ ad id sunt necessaria. l. 2. de iurisd. omn. iud. Abb. conf. 89 p. 2. Hæc Sacrorum vestimentorum administratio inter Capitulares est indiuidua, exercitium verò est diuiduum; siquidem in Ecclesijs singula officia singulis sunt committenda personis. cap: Cum singula de præb. in 6. Quamobrem de iure communi, & vsu omnium Cathedralium, & Collegiarum, in quibus Sacrista non datur in titulum perpetuum, quia tunc venit nomine Dignitatis; ad tradita per Host: in sum. lib. 5. tit. de pæn. & remis. nu. 27. deputatur ad tempus vnus Canonicus sub nomine Sacristæ Præfati: Fusc: l. c. lib. 2. cap. 13. nu. 2. Ad Capitulum spectat etiam Clericum sacris initiatum deputare, qui Subsacrista nuncupatur, qui sacram suppellectilem bene custodiat, & sollicitè distribuat iuxta mandatum Canonici Sacristæ, videte Seraph. dec: 639. nu. 8. & quamuis apud nos consuetum sit Subsacristam ab Operarijs eligi, non tamen his licet eum in officio constitutum expellere, sed id spectat ad Episcopum ex Innoc. in cap. Cum Venerabilis num. vlt. de elect.

Belleme.

Bellemér. in cap. Ult. de exempt. nu. 21. Scraph. dec. 645. nu. 3. Barb. de iur. Eccles. lib. 1. cap. 26. nu. Ult. Ricc. dec. 198. p. 2. & in prax. p. 4. ref. 139. nu. 5. Ratio est, quia non debent Laici imperare Ecclesiasticis. Viuian. in cap. Quæ sit. de cons. Sperell. p. 1. dec. 141. num. 204. Idem Sacrista minor toto tempore, quo Missæ, & Diuina Officia celebrantur, abesse non debet à Sacristia, quæ licet in eadem Ecclesia duplex esse potest, nempe altera pro Canonicis, altera pro Cappellanis, maxime si sint contiguae, prout ab antiquo tempore fuit in vsu in Ecclesia Bellunen. teste Card. Zabarell. conf. 63. nu. 4. vnus tamen debet esse principalis Subsacrista, qui per plures Ministros imperet in vtraque, glos. in cap. Nunc dist. 21. & sic binz ille materiales Sacristiæ formaliter, sunt vna, vt cõsiderat Rot. apud Coccin. dec. 238. nu. 4. Nanque vbi duo sunt propter vnum, ibi tantum vnum. Iason. in l. quo minus ff. de flum. nu. 20. Bald. conf. 92. nu. 2 Vol. 4. Duas autem Sacristias in quibus duo Sacristæ æqualiter, & principaliter imperent scilicet quisque in sua, nullatenus, tollerantur, cum id repugnet bono regimini Ecclesiæ. cap. vnic. de off. Sacrist. Quandoquidem in celebratione Missarum, & earum exitu iurgia, dissentiones, & confusiones verisimiliter orirentur, & debitus non seruarietur ordo necessarius. Hic aduertendum, quod Cappellani, & alij simplices Presbyteri nondum Sacris vestibus induti cedere debent locum in priori exitu ad Missam Canonicis, licet hi postea ingressi fuerint Sacristiam eorum Collegiatæ. ad tradita per Nouar. de grau. tom. 2. gran. 143. n. Ult. facit illud vulgatum; *Maiori cede*; & in hoc Subsacrista sequi debet directionem Præfati maioris Sacristiæ. Pasqualig. dec. 430. nu. 3. Paramenta meliora assignantur Canonicis, quam Cappellanis. Castald. in prax. cærem. lib. 1. sect. 8. cap. 1. nu. 3. & sect. 3. cap. 4. nu. 5. & pulchiora præparanda, quam aliis Canonicis hebdomadario Canonico pro cantanda Missa conuentuali, videant autem Sacerdotes, ne manuales stipem accipiant pro celebrandis Missis, nisi eis modico tempore satisfacere valeant; ita sub grauibus pœnis præcipitur in sæpius allegato Decreto Urbani VIII. de celebr. Miss. quod modicum tempus DD. explicant duorum Mensium ad summum. ita Emin. Lug. l. c. nu. 34. Marchin. vbi supra par. 2. cap. 31. nu. 5. Auerf. l. c. sect. 18. q. 1. Et sciatur omnes, quibus diebus tenentur sacrum facere ratione beneficii, seu Cappellæ, Legati, aut Salarij non posse nouas elemosynas accipere, & eadem Missa vtrique obligationi satisfacere. ita habetur in dicto Decreto vbique recepto, quo attento apud nos emerfit non leuis dubitatio: An Canonici pro celebratione, & applicatione Missæ conuentualis possint manuale, sine

annuum stipendium accipere; de hac re bipartitam inuenio DD.
 161 opinionem. Negatiuam amplexi sunt Ricc. par. 3. dec. 13. Raguz
 in vas. discipl. q. 83. nu. 4. Bonac. de Sacram. d. 4. q. ult. p. 6. §. 2. n. 7.
 Barb. de off. & pot. Paroch. cap. 11. num. 11. Coninck de Sacram. ubi
 supra nu. 199. Ghiliv. V. Missa celebratione nu. 12. Zambell. eod. V. n. 3.
 Gauan. in com. ad rubr. Miss. in add. etol. pr. pag. 156. Arnaud. l. r. tit.
 de Miss. quer. nu. 3. Polac. ubi supra p. 1. c. rem. 17. nu. 9. & alij pe-
 nes Bordon. l. c. ref. 25. num. 32. & mouentur nonnulli ad ita opi-
 nandum.

Primò, quia Missa conuentualis est intrinsecè coniuncta, & in-
 corporata Capitulo. ex text. in cap. Cum Creatura de celebr. Miss.
 Vnde Canonici per gyrum eandem Missam decantans non potest
 praiudicare fundationi Collegiatæ, applicando meritum ipsius
 Missæ ei, qui dedit nouam stipem, quod esset rem duobus obligare.
 162 etiam contra dispositionem text. in l. qui duobus ad S. Cornel. de fals.
 & ita fuit declaratum in Synod. Pistorien. 14. Maij 1641.

Secundò, Missa non est venalis, & stipendium non potest dari
 pro ipso Sacrificio; quod esset aperta Simonia. gloss. in cap. Indices
 163 quæst. 1. & vterq. D. Thom. 22. quæst. 10. art. 3. ad secundum, sed pro
 labore extrinsecò, qui est precio æstimabilis. vt cum alijs notat
 Rodriq. in sum. tom. 1. cap. 252. nu. 4. Et quia aperta res est, Cano-
 nicos teneri, & obligatos esse id operis, & laboris quotidie subire,
 incantanda Missa Capitulari nequeunt aliud stipendium accipere,
 stante dicto Decreto, in quo prohibetur duplicata stipis receptio
 pro vnica Missa. ita post Gauan. quem allegant inquit Bonart.
 de Sacrif. Miss. lib. 3. cap. 7. n. 15. & Zacchias de salar. l. c. q. 85. n. 22.

Tertiò, obligatus ratione Cappellaniæ tenetur pro eius Funda-
 164 tore Sacrificij valorem applicare, quamuis ex tabulis non constet
 de tali obligatione. Bonac. l. c. pun. 7. §. 2. nu. 13. Dian. p. 9. ref. 68.
 tr. 8. & plerique omnes Summistæ tam antiqui, quam noui; Idem
 dicendum de Canonici quo ad Missam conuentualem, cum ipsa
 celebretur ex obligatione ratione Præbendæ Canonialis, quam
 possident, ut dictum est superius.

Quartò, & vltimo, quod magis stringere videtur; Obligatus ad
 Sacrificandum in aliqua Ecclesia ad Diuinum Cultum tantum, vel
 vt vulgò dicitur *con la sola presenza*, ad comoditatem Populi; ne-
 quit stipem a persona particulari accipere, vt secundum huius in-
 tentionem applicet Sacrificium. ita suadent ea, quæ supra terigi, &
 Decretum Sacræ Congreg. quod in hunc sensum explicat Gauan.
 in com. ad rubr. Miss. ref. 80. & in eadem opinione persistit par. 1.
 tract. 8. ref. 67. addendo Sac. Congregationem sub die 6. Feb. 1627.

respondi sc

respondisse Episcopo Tragariensi, *Sacerdotes nulla alia obligatione, quam pro ornatu Ecclesie celebrantes non posse aliud stipendium recipere*; ex quo consequitur, Canonicis, etiam si solummodo essent obligati Missam conuentualen canere ad solemnitatem, Diuinitum, & sue Ecclesie decorem, non esse licitam, nouam stipem sumere pro applicatione Sacrificij eiusdem Missae Capitularis.

165 Affirmatiuam autem partem multi non minoris auctoritatis, & numeri DD. sequuntur, posse Canonicos citra omnem culpam accipere stipem pro applicatione Sacrificij Missae conuentualis ad certam peculiaris personae intentionem, quorum sententiam satis probabilem, & tutam existimaui, & ideo id apud nos in more positum fuit: Ratio potissima est, quia opus, in quo nulli sit iniuria, iustum, & licitum semper reputatur. Istitit, de iust. & iur. s. iuris præcepta; At Canonici Missam de die decantantes omnino satisfaciunt oneri, quod habent, quoniam in fundatione nulla sit intentio applicationis Sacrificij eiusdem Missae, sed solum eam cum cantu celebrandi; & aliud est, Canonicos teneri ad quotidie cantandum maius Sacram, & aliud est obnoxiosum est valorem profundatoribus Collegiatae applicare, ut considerant Ricci in Prax. p. 4. de iust. 201. & Rodriq. Q. reg. tom. 3. quest. 7. art. 8. cumque diuersae sint obligationes, una ex altera non inferitur, nec una impedit aliam, ut inquit Lezzan. in sum. to. 4. V. missa nu. 21. Marchin. l. c. tr. 3. p. 2. cap. 27. nu. 7. & cap. 30. nu. 4. Et sic Canonici præfatae Missae fructum integre applicantes ad mentem manualet eleemosynam tribuentium his pariter bene respondent, & nulla fides, nulla iustitia violatur Cordub. in annot. ad Sorb. V. Montales in fin. Suarez tom. 3. disp. 86. sect. 1. Peyet. tom. 3. de priu. minim. cap. 1. nu. 20. Chafsan. l. c. tr. 3. cap. 1. prop. vi. Bordon. in Miscell. dec. 224. Homob. in com. 201. ar. 4. q. 121. & in consult. tom. 2. p. 5. ref. 63. Alph. de Leone de off. & pot. Confess. p. 3. nu. 32. Busenb. ubi supra d. 1. circa fin. Auerf. de Sacrif. Missae l. c. q. 5. sect. 17. fol. 296. Moron. tom. 1. resp. 93. nu. 5. Tambur. de Sacrif. Missae lib. 3. cap. 1. §. 3. nu. 4. Di castill. de Sacram. to. 1. tr. 4. d. 4. dub. 23. nu. 436. & alij qui ante, ac post dictum Decretum scripserunt.

Nec vrgent pro parte negatiua, adducta, quandoquidem Ad Primum negatur dictum cap. Cum creaturae, aut aliam vniuersalem Constitutionem adstringere Canonicos ad Missam Capitulalet applicandam pro certa intentione, ita Castri. Palmar. 4. tr. 23. disp. vniuers. p. 12. nu. 3. & alij, a quibus in hoc non dissentit Dian. mor. p. 5. tr. 13. ref. 31. in Miscell. Ideo non est inducenda obligatio sine iure ad id expresse obligante, huiusmodi ff. de verb. oblig. c. Ad

Ad secundum, dico manuale stipendium, quod à fidelibus præ-
beretur pro celebratione Missæ conuenientialis non percipi à Canoni-
cis pro labore, quod fieri nequit etiam ab alijs non obligatis ad ce-
lebrandum, etenim cum huiusmodi labor sit intrinsecus Sacrificio
Missæ, non potest ab eo diuidi, nec per se pretio temporalij æsti-
mari, nisi Sacerdos longius debeat proficisci ad Sacrificandum; vt
obseruat Coninck de Sacram. quæst. 83. disp. 11. nu. 196. sed dictum
stipendium recipitur pro applicatione, non tanquam precium Sa-
crificij, quod esset Simonia; sed ad Ministrorum Ecclesiæ subste-
ntationem si non totalem saltem partialem, vt notant Rodriq. in
sum. tom. 2. cap. 38. nu. 6. Beia p. 1. cas. 129. nu. 4. & latè Lugo de Sa-
cram. Euchar. disp. 21. sect. 1. nu. 11. & concessio prout dicunt alij à
laborem, quæ subeunt Canonici in memorata Missa possediuidi, id
non impedit, eos pro applicatione Sacrificij sibi liberi recipere sti-
pem, non quasi detur, & re ipsa sit operi Spirituali æquiualens, hoc
enim erroneum esset dicere, quia spiritualia nullo pacto compen-
sari possunt cum temporalibus, sed datur atque recipitur quasi aliquid
longè minus, & vilius suo opere in sustentationem, vt eruditè tra-
dit Cornel. à Lap. in com. 1. Epist. ad Thim. cap. 5. si quæ percipientes
stipem pro conuenientialis applicatione, vnum, non duo stipendia,
accipere dicuntur, vt post alios considerat Patual. cent. quæst. 78.
nu. 2. Neque obstat penes nos Canonico Missam Capitulum de-
cantanti, ac singulis alijs in Choro respondentibus esse assignatam
66. oblationem medietatem, hoc est tres quadrantes, quia modicum, & nil in
omni prædicamento æquiparantur, vt inquit Leoncill. vbi supra
prin. 69. nu. 6. & in simili caso declarauit S. C. C. die 28. Iulij 1589.
vtra, quod illa tenuissima portio non tribuitur pro onere cantandi,
& applicandi Sacram. sed vt Canonici essent diligentiores ad Diui-
nis interfecundum; vt fusè diximus superius Lib. II. c. 12. §. 1.
Ad tertium respondeo, non valere argumentum, aut consequen-
tiam de Cappellanis ad Canonicos circa obligationem applicandi
Sacrificium, illis enim non licet nouam stipem recipere pro Mis-
sa, quam sunt obligati celebrare, & eam simul applicare pro Fun-
datoribus, quia hi regulariter magis inspicere solent ad propriam
utilitatem, quam ad decorem Ecclesiæ & commodum Populi.
Ghilini vbi supra & Graff. 2. par. cons. lib. 3. cons. 3. nu. 4. sit de celebr.
Missæ & in dubio præsumitur testatorem voluisse obligare Cappel-
lanum ad id, quod sibi vilius est, nempe ad ei applicandum valo-
rem Sacrificij, cap. Nos quidem de test. & in terminis Trullen. de Sa-
cram. l. c. cap. 82. d. 9. nu. 12. Palao l. c. p. 13. nu. 1. Bordon. in miscell.
dec. 90.

167 Canonatus verò instituuntur principaliter, & regulariter cum solo onere cantandi Missam de die ad Dei cultum, Ecclesiæ venerationem, & Populi commoditatem. Filliuc. *ib.* 1. *tr.* 5. *cap.* 6. *nu.* 173; Busenb. *l.c.* *cap.* 3. *d.* 1. Beneficia autem tantum obligant ad Officia, propter quæ conferuntur. ut communiter tradunt DD. Nec obstat in dicto Decreto de celebr. Miss. prohiberi nouæ stipis receptionem ab iis, qui tenentur celebrare ratione Beneficij, Capellæ, Legati, aut Salarij, quia Canonici non comprehenduntur sub his titulis; immò hæc verba nobis fauent, nanque taxatio excludit omne aliud, quod in taxatione non continetur. Felyn. in *cap. Contingit de fid. instrum.* Menoch. *conf.* 362. *n.* 36. & Socc. *luneliber. conf.* 53. Denique nullum obstaculum facit; quod dicunt Gauant. & alij, in insinuatione Decreto esse veritum manuales eleemosynas sumi, etiã ab obligatis ad celebrandum ad Diuinum Cultum tantum, habentibus Sacrificium liberum, siquidem talis non est sensus Decreti, neque mens Sacrae Congregationis Em. Lugo de *Sacram. Euch. disp.* 21. *sect.* 1. *nu.* 10. & 23. ubi satis probat Decretam S. C. loqui, quando ex utroque stipendio Sacerdotes sunt obligati ad celebrandum; & applicandum. idem sentit Rasqual. *cent.* 1. *q.* 78. *nu.* 4. & ita interpretatum fuit à P. Lara è Soc. Iesu in publicis moralis Theologiae lectionibus Romæ habitis anno 1648. ut vidi in eius manuscriptis. Nec demùm à dictis pro sententia affirmatiua deterret alia S. C. declaratio, quæ sub fide aliorum patet. refert Diana; scilicet etiã eos, qui expressè sunt exempti ab applicando Sacrificio, sed duntaxat tenentur celebrare ad commodum Populi, non posse suscipere novam pensionem pro applicatione eiusdem Sacrificij sibi liberi; cui obiectioni respondeo non constare authenticè de huiusmodi declaratione, ut idem Diana inibi fatetur, & verisimilius est non reperiri, quia Emin. Lugo vnus ex Patribus eiusdem Congreg. oppositum post eam non scripisset ubi supra. & idcirco ipse Diana, ut refert Bonart. de *Sacris. Miss.* *l.c.* *nu.* 15. nostram sententiam probabilent dicit, quam nos valdè probabiliorem superius diximus, prout dicimus: & dato sine veri præiudicio, dictam declarationem fuisse emanatam à S. C. ut assert Diana; ex alijs, dici potest non fuisse acceptam; in multis locis, ut testatur Turrian. apud Em. Lugoloc. prox. cit. & Lezzan. ubi supra.

Præterea si in aliqua Collegiata fuisset solitum non assumere eleemosynas pro applicatione Missæ Capicularis, purò modernos Canonicos non esse obnoxios seruare vsu, quem in hoc sui antecessores introduxerunt arbitantes. ita de iure procedere. Moron. ubi supra.

vbi supra *nu. 21.* Ratio est, quia factum ex errore, vel ignorantia, nullam inducit obligationem, tam in foro fori, quam in foro Poli-
 168 *l. si per errorem ff. de iurisd. omn. iud. Duran. dec. 40. nu. 19. Surt. cons. 419. nu. 43. Crauet. cons. 257. nu. 2. Caranuel. l. c. d. 103. ref. 6. nu. 1354.* & est communis Ciuilitarum, & Canonistarum opinio, Ratio est, quia error impedit consensum, & nunquam quis obligatur ex actu, quem ex ignorantia facit Rolan. p. 1. *cons. 13. nu. 22.* Monet. *de com. cap. 9. nu. 517.* Ultra consuetum calamo non peperci in hac quaestione, quia cum sit quotidiana plenius erat tractanda ex Scacc. *de iud. q. 1. nu. 2.*

Huic succedit alia, cumquid Abbas huius Collegiate, cui adhuc remanet cura Animarum, vt prius, quando erat simplex Parochus, sit liber a celebranda priuata Missa singulis diebus Festis; & negatiue responderunt nonnulli ea ratione permoti, quia ante Collegiatæ erectionem vti Plebanus tenebatur duntaxat ad decantandam Missam maiorem in Dominicis, & Festis, in quod onus modò suffectum fuit Capitulum; vt dictum fuit superius cum Posseu. *de off. cur. cap. 2. num. 1.* cui doctrinæ iam subscripsi, & denuò subscribo, quo ad cantatam, non verò, quo ad priuatam Missam, à cuius celebratione idem Abbas cessante legitimo impedimento, non subducitur, cum sit onus, quod dispoñere non potest in eo, quod est
 160 Parochus, vt deducitur ex Thef. *for. Eccles. par. 1. cap. 3. num. 35.* & ratio est, quoniam ad dicendam Missam diebus Festis tenetur non solum ob commoditatem Populi, sed etiam ob decus Ecclesiæ, & ouium sibi commissarum ædificationem. Suarez *tom. 3. disp. 30. sect. 2.* remanet què idem Abbas diebus Festis, quibus sollemniter non celebrat, sacrum priuatim facere in sua Collegiata Parochiali, & nò sufficit celebrare in alijs Ecclesijs, siue Oratorijs etiam eiusdem Parochiæ Barb. *de off. & pot. Paroch. cap. 11. nu. 3. & 5.* & declarauit Sac. Cong. non obstante consuetudine in contrarium, ut refert Moron. *l. c. resp. 93. nu. 5.* Addens Animarum curatores, qui habent Populum numerosum teneri, & ab Episcopo posse compelli ad sibi adiungendum vnum, vel duos Sacerdotes, qui diebus Festis debitis horis in eadem Parochiali celebrent, & totus Populus audiat Missam. Præterea seruanda est à Parochio consuetudo celebrandi, vel celebrari facere etiam diebus ferialibus, & pro Festis, vt inquirunt DD. Suarez *tom. 3. disp. 86. sect. 1.* Posseu. *de off. cur. cap. 2. nu. 4.* Hinc huius Ecclesiæ Parochus, qui ante Collegiatam ab immorabili, & post erectionem vsque adhuc tempora consuevit mercede conducere duos Cappellanos, qui ultra exercitium curæ singuli sua hebdomada primam Missam summo mane ad cō-
 ditatem

ditatem Artificum celebrent, nullatenus potest se ab hoc onere eximere. Imò seposita consuetudine, Episcopus id mandare debet, vt allegatis iuribus inquit Ricc: *in prax. par. 4. res. 366. num. 6.* Neque hi Cappellani huic obligationi respondere valent, si inibi sint obnoxij celebrare ratione alterius Cappellani, nãque sic diminueretur Diuinus Cultus, cum duo Sacra sint peragenda, & fiat tantummodo vnum; vt benè considerat doctus Moron. *l.c. resp. 68. nu. 24.* & fauet Pasqual, *dec. 429. nu. 4.* licet possint percipere manualementem elemosynam pro illa Missa, quam summo mane dicunt, vt Populus audiat. Homob: & Marchin. loc. cit. cit. & alii quos refert, & sequitur Lezzan. *in sum. tom. 4. V. missa nu. 21.*

- ¶ Quini mò Parochus etiam diebus festis potest sua Sacrificia facere ad peculiarem intentionem stipem porrigentis Auerf. vbi sup. Card. Lugol. *l.c. dist. 21. sect. 1.* Nald. *V. Parochus nu. 18.* Castr. Pal. *l.c. nu. 13.* Et cob. *l.c. exam. 11. cap. 2. in fin.* & in hanc sententiam inclinat Nicol. loc. cit. *de Sacram. lib. 3.* Vbi à fortiori inquit obligatum ex voto ad dicendam aliquam Missam posse stipem accipere pro applicatione, & excipere solemnitates; quibus saltem ex charitate offerre debet pro ouibus suis. Tullen. *de Sacram. lib. 3. cap. 7. d. 9. nu. 8.* Marchant. *l.c. & alij.* Adem sequitur de possidentibus Dignitates; vel Canoniciatus, quibus Animarum cura sit annexa. Insuper in Collegiata etiam simplici Canonici obligantur applicare Missam, quam ex nouis rubricis Missalis inueneris singulis Mensibus decantandam, necnon solemne Sacrificium Missæ funebri in die Commemorationis omnium Fidelium in Defunctorum; ita DD. mox cit. Dicunt, alij, quoscunque Sacerdotes eadem die ad Missam planam obligatos debere Sacrificij valorem generaliter applicare pro Animabus Omnium Fidelium existentium in Purgatorio. ita Dian. *mor. p. 4. tr. 4. res. 86.* Fraxinell. vbi supra. Qui verò ipsa die non habent onus celebrandi, possunt liberè pro Defuncto, quem maluerint celebrare, & applicare. Auerf. vbi sup. *sect. 18.* Busemb. *l.c. cap. 3. d. 2.* Non est committendum hic adnotare fructum, siuè valorem istius Sacrificii in triplicem portionem distinguui, videlicet generalem, specialem, & medium.

¶ Generalis competit omnibus Fidelibus, maxime ijs, de quibus fit mentio in Canone specialis debetur, ipsi Sacerdoti sacrum operanti Medius applicatur à Sacerdote sibi, vel alijs, pro quibus sacrum peragit ex titulo Cappelle, Legati stipis acceptæ, aut alterius obligationis, tam viuus, quam Defunctis. Scot. *quod lib. 20. art. 1.* Sot. *de iust. & iur. lib. 9. quest. 2. art. 2.* Card. Tol. *lib. 2. cap. 8. in fin.* Sacrificii Missæ applicatio pro viuus fit in primo Meinento

- 174 In quo celebrans dimisso aliquantulum capite intendere debet vñs
neris Christi Fidelibus prodesse, præsertim Summo Pontifici, Epi-
scopo Domicilij, ac Missæ interessentibus. DD. apud Dian. *mor.*
par. 1. tr. 14. res. 47. quos sequitur Grassi *pr. par. conf. tit. de celebr.*
Miss. conf. 5. num. 18. Hæc portio est infinita extensivè, quia crescit
175 ad ratam circumstantium, & vñus cuiusque deuotionem Victor: *in*
sum. tit. de Euch. con. 91. Praxinell. *l.c. sect. 6. ar. 5.* Sed quia cuiusq.
deuotio est finita iste valor Missæ communis est finitus, intensivè,
producendo limitatum effectum. Vigner. *de Sacram. Euch. nu. 195.*
lit. E. in fin. Azor Suarez, & alij statim cit. Atque CHRISTVS Sum-
mus Sacerdos est dispensator tam huius generalis portionis, quàm
specialis, quæ, vt innuimus, competit, ipsi Sacerdoti, & licet sit fi-
nita, crescit iuxta maiorem celebrantis dispositionem. Suarez *l.c.*
sect. 12. art. 1. Val. l.c. §. 25. & applicatur pro suis proprijs neces-
sitatibus spiritualibus, & corporalibus, ac pro remissione pecca-
torum suorum, si sit in gratia. Hanc portionem potest alijs cedere,
tradunt Mirand. vbi supra *par. 1. art. 17.* Henriq. *in sum. lib. 9. cap.*
21. §. 8. nu. 7. lit. O. Alij tenent, id non posse fieri, quia huiusmodi
176 fructus est personalis. Videte Filliuc. *par. 2. tract. 5. cap. 3. num. 80.*
Putò absolutè dicendum, non licere Sacerdotem partem sibi debitā
alijs applicare propter acceptam pīctantiam. Philarte. *tom. 1. p. 1.*
lib. 2. cap. 14. V. Concludamus. Rodriq. *in sum. p. 1. cap. 250. nu. 2.* &
alij quamplures apud Bonac. *de Sacram. d. 4. q. ult. p. 8. num. 16.*
Ratio redditur à Tol: *lib. 2. cap. 8. num. 4:* media autem portio, quæ
per Sacerdotem applicatur, ut supra, est finita tam intensivè, quàm
extensivè, vt ex saniori DD placito resoluit Valen. *tom. 4. d. 6. q. 11.*
177 *pun. 1.* Quantum verò sit, Deus nouit, vt inquit Azor. *tom. 1. lib. 10.*
cap. 21. q. 1. Vndè pro pluribus offerens non prodest singulis, ac si
pro vno solo fieret oblatio; finitum porro oblatione finiti consu-
mitur, & si in plures diuidatur, minus contigit, quàm si vni Soli da-
retur: vt post quamplures obseruant Bonart. *l.c. cap. 6.* Tol. *lib. 2.*
cap. 2. In Sacerdote non requiritur status gratiæ, dum ab eo in Missa
iste valor medius alteri applicatur, nanque prouenit ex opere
operato, hoc est ex virtute ipsius Operis ex se, ex institutione ipsius
Christi, & effectum suum operatur absque meritò ipsius operantis:
quod adnotauit Vigner: *l.c. nu. 164. Vers. 13.* & Couar. *de sent. ex-*
com. p. 1. §. 5. nu. 6.
-Prænarrati fructus Missæ singuli pariter etifariam distinguuntur,
scilicet in Meritorium, Impetratorium, Satisfactorium.
-Primo in meritorium, quia dicentes, vel audientes Missam, aut
ad eam elemosynis cooperantes, meritum, hoc est gradum gratiæ
sibi

178 sibi acquiruat. Innoc. III. *de Myst. Miss. cap. 7. Sot. in 4. d. 13. quest. 2. art. 1.* Prægof. vbi supra §. 8. num. 14. quo gradu, siue augmento gratiæ remanent ex pertes mortali noxa saucitati, non tamen, qui habent solum venialia: hæc enim, vel aëtu comitantia ipsam susceptionem Eucharistiæ non impediunt gratiæ augmentum, neque remissionem aliorum venialium, sed non recipiunt remissionem illius venialis culpæ, cui adhuc actuale affectum habent. Alens. 4. par. q. 41. D. Thom. par. 3. quest. 79. ar. 5. Iuxta hæc est valde notandum, interdum posse celebrantem primam gratiam recipere, quod euenit, dum quis memor lethalis criminis, ex causa debet Sacrum facere, & quia caret copia Confessarij de illo mortali dolet, 179 existimans illum dolorem esse contritionem, licet non sit; tunc sumens Sacramentum recipit primam gratiam. ita pluribus citatis docet Facundez *de præcept. Eccles. lib. 4. cap. 2. nu. 9.* alios similes casus affert Marchin. loc. cit.

180 Secundò diuiditur in impetratorium, cum per se hoc opulentissimum Sacrificium sit sufficiens ad impetrandum omnes virtutes, & bona temporalia, quatenus sufficiant ad vitam æternam. Belarm. *loc. de Miss. lib. 1. cap. 19.* Quod multiplicitas collectarum, ad diuersas res à Domino obtinendas in Missali ordinata demonstrat, & in canone dicitur, *Pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt, item Pro spe salutis, & incolumitatis suæ.*

181 Tertiò in Satisfactorium; quia Missæ Sacrificium delet peccata venialia, & certam pœnam debitam pro culpis mortalibus per pœnitentiam non dimissam. vt tradunt D. Thom. p. 2. q. 59. art. 5. Val. tom. 4. d. 6. q. 11. p. 1. Filliuc. *de Euch. cap. 3. nu. 6. in addit.* Homob. *in com. l. c. tr. 8. cap. 5. q. 13.* Olot. *in ferm. de miss. fol. 48.* & alij. ac impetrat auxilium ad donum contritionis. Facundez *de præcept. Eccl. lib. 4. cap. 2. nu. 13.*

182 Sacerdos obligatus pro certa viuorum intentione Sacrificare, tenetur Missæ valorem Meritorium, & Satisfactorium, quo ad mediam partem, pro eis applicare, ob rationem, quàm superius tetigimus. Quò verò ad impetratorium, in dubium reuocari potest: An Missa magis profit oranti pro vno, quàm pro pluribus: cui cum distinctione respondeo: Aut impetratio boni, quod petimus à Deo per istud Sacrificium, prætenditur vt debitum ex iustitia, & opere operato concedendum ei pro quo postulatur; aut prætenditur ex mera liberalitate Diuina; si primum: debet pro obtinenda gratia à Deo, totum fructum impetratorium illius mediæ portionis applicare. Philia. *loc. cit. par. 1. lib. 2. cap. 14. vers. Tertio.*

Si verò à celebrante intendatur impetratio boni ex mera liberalitate Dei, certum esse, etiam in Missa, quæ dicitur ex obligatione pro impetranda à Deo aliqua Gratia, posse celebrantem pro pluribus cuiusvis generis bona petere, cum optimus Deus semper sit paratus ad nostras Preces audiendas siue solas, siue cum aliis, coniunctas, nec diminuitur, licet in plures extendatur. Bard. l.c. p. 9. tr. 3. cap. 5. nu. 17.

Et ideo obnoxius ad intentionem Amici sacrum facere non adstringitur collectas Missæ dicere pro eo cui mediz partis applicatio est Deo offerenda, sed est in libertate celebrantis eas recitare tam pro se, quàm pro aliis. Marchan. l.c. de Miss. tr. 2. q. 2. nu. ult. Bauc. l.c. fol. 327. & Coninck de Sac. quæst. 83 art. 1. dub. 10. n. 195. Quemadmodum potest in Memento orare pro quibus libuerit:

Ratio est, quia Orationes proueniunt ex opere operantis, & fructus medius applicandus, vt supra pendet ex opere operato. Nau: in Man. cap. 25. nu. 79. & de orat. cap. 20. nu. 67. Sot. in 4. d. 13. q. 2. art. 6. Henriq. l.c. c. 18. lit. C. Missæ valor, quo ad Satisfactionem, non solum applicatur Viuis de condigno, sed etiam Defunctis existimentibus in Purgatorio. Nau. conf. 11. de priuileg. in antiq. Couar. tom. 1. tit. de sent. excom. p. 1. §. 5. num. 5. & constat ex Conc. Trid. sess. 22. cap. 2. Idque fit à celebrante in secundo Memento, oculis

183 intentis ad Sanctissimum super Altare, commendando Deo illius Defuncti Animam, pro quo Sacrum operatur, & simul applicando Sacrificium in ordine ad remissionem pœnæ, vt aduertit Graff. lib. 3. conf. 15. nu. 14. de cet. miss. tom. 1. & Dian. par. 10. tr. 12. ref. 27.

Quibus peractis poterit Altissimum obsecrare pro Patre, & Matre, Consanguineis, & cæteris Defunctis, vt dictum, est de viuentibus in primo Memento. Deindè optimè faciet Deum obsecrando pro Animabus Mortuorum neminem habentibus, qui earum specialiter recorderetur, necnon pro Anima, quæ est proximior in exitu pœnarum Purgatorii, ista enim in Paradiso retribuet, vt cõsiderat Molin. de miss. l.c. tr. 6. in fin.

Cum autem possit esse, quod Defunctus, pro quo celebrauste- netur Missæ fructum expiatorium conferre sit incapax, aut sit in Paradiso, applicare potest sub conditione, si huiusmodi fructu non egeat, vadat in Beneficium Animarum sibi benè visarum. Suarez l.c. disp. 79. sect. 11. Trullen. vbi supra dub. 6. nu. 12.

Et quia in qualibet Missa sunt tres valores, celebrans pro Defunctis applicando Mortuæ fructum Satisfactorium, complet obligationem suam, etiam si Viuis applicet reliquos fructus, quos superius innumimus, nō tamen potest post horū applicatione nouā stipem

stipem accipere. ita colligitur ex DD. supra cit. & in puncto tradit Rodriq. *in sum. tom. 1. cap. 252. conf. 6.*

In Missis etiam, quæ pro viuis celebrantur, quoniam potest esse, dicatur pro aliquo mortali noxa inquinato, qui ob id non est capax Gratiæ, aut satisfactionis, vt obseruant Valen. *tom. 4. disp. 7. q. 4. p. 3.* Roa vbi supra cap. 18. Liberum erit Sacerdoti sub conditione applicare, vt hæc ad se reuertantur, uel alijs, si is pro quo tenetur offerre, obicem ponat Suarez loc. cit. Absolutè verò valòr Missæ, quo ad impetrationem applicandus est viuientibus, pro quibus sit sacrum, nam & in mortali existentibus semper valet ad impetranda auxilia saltem sufficientia ad donum contritionis, vel saltem attritionis nisi resistatur Facundez *l. c. lib. 4. cap. 2. num. 13.* & fauet Conc. Trid. *sess. 22. cap. 2.* & tradita per Bonatt. *de sacrific. miss. lib. 3. cap. 5. nu. 4.*

185 Applicatio Sacrificij non tantum fit respectiue in Memento, sed & fieri potest duobus alijs modis, videlicet pro expressas collectas. Sayr. *in flor. tit. de celebr. miss. lib. 3. dec. 6.* Cherub. *in comp. Bull. tom. 3. const. 29. schol. 2. Clem. VIII.* & per intentionem animi ante Missam. Nau. *lib. 3. de celebr. miss. cons. 6. nu. 1.* & de orat. *cap. 17. nu. ult.* & sufficit actualis, vel virtualis intentio, etiam si antea facta fuerit, dummodo postea non fuerit reuocata. ita ex parte Bordon. *cons. reg. p. 2. resp. 4. nu. 36.* & ex parte Escob. cum alijs *l. cit. exam. 13. cap. ult. nu. 96.* Efficax etiam esset illa actio, quam facit Canonicus applicando insinuato temporis spatio fructum Missæ illi, cui Sacrifica applicat: dummodo ille ante Consecrationem, & oblationem, & consumptionem id egerit Mosser. *par. pr. tract. 3. cap. 4. tit. de Sacrific. miss.* completur enim Missæ sacrificium consumptione. Bard. *l. c. p. 4. tr. 3. cap. pr. nu. 41.*

184 At verò idem Sacrificiæ Præfectus fortasse non habens manuales elemosynas pro Missis non poterit eas celebrare facere per Canonicos Ecclesiæ applicando iis, qui daturi sunt stipem Lezzan. Ricc. Barb. Filliuc. loc. cit. & fuit determinatum à S. Congreg. die 15. Nouembris 1605. relatore Cened. *QQ Can. q. 28. nu. 3.* & denuò 16. Iunii 1635. teste Leoncill. *l. c. prin. 258.* Fas verum esset Sacerdoti tres Missas ex Legato in hebdomada celebrare obnoxio, eas quandoque anticipare dicere, quia sic non suspenditur Sacramenti effectus, & nulli fit iniuria, dummodo aliud à Testatore non fuerit expressè dispositum. Ita cum alijs tenent Ricc. *in prax. p. 3. ref. 339.* Escob. loc. prox. cit Rodriq. *in sum. tom. pr. cap. 252. nu. 8.* Vega *lib. 6. cas. 59.*

Sciendum prostremit pro coronide, ex hoc opulentissimo, &

Venerandissimo Sacrificio vltra eos, quos tetigimus, quamplures alios prouenire fructus, hūc solum non reticeo, quod in ipso est depicta tota vita Christi, totaque eius Passio continetur, vt colligitur ex collecta, Secreta, quam recitat Ecclesia his verbis, *Quotiescunq. huius Hostia commemoratio celebratur, toties opus nostra Redemptionis exercetur.*

185 Consideret ergo celebrans, quanta animi puritate, submissione, ac deuotione accedere debeat ad tantum Ministerium, in quo manibus contrectat, & ore manducat Corpus CHRISTI mundissimū, ex purissimo Virginis Sanguine formatum, & Verbo Diuino hypostatice vnitum, & agnoscens propriam vtilitatem, & miseriam Oratione Preparatoria à DEO humiliter petat, vt Oleo suae Misericordiae impleat. Vasa, vacua, vt fecit Vidua.

Sarzptz 4. Reg. 4. & quanta cum maiori chari-

tate, ac dispositione Sacrum faciet, tanto

ampliores gratiae gradus recipiet a

CHRISTO Primario Sacerdote

offerente, vt tradunt DD.

supra citati.

LIBRI TERTII FINIS.

DE

MVNERE, ac POTESTATE
CANONICORVM
MAXIME
IN CAPITVLO.

Liber Quartus, & Vltimus.

VOCABVLVM, siue nomen Capitulum
variā, multiplicemq; habet signifi-
cationem; Quandoque stat pro breui
Lectio[n]e ex Sacro eloquio desumpta,
quæ legitur in singulis horis Canonici-
cis, prout adnotarunt Carol. Macigni:
*de hor. Can. cap. 41. nu. 2. & Card. Bel-
larm. de bon. oper. lib. 2. cap. 14.* Inter-
dum ponitur pro Statuto, sub yna, ri-
brica, & vnam materiam ab alia di-
stinguat. *cap. Quod in dubijs de sent. ex com. Rot. Rom. par. pr. diuersi
decis. 227. nu. 2.* Nonnunquam accipitur diminutivè, quasi parvum
Caput. Ant. de Butr. *super cap. Capitulum de rescript.* aliquando pro
volumine Statutorum, vt in Auth. Cassa *C. de sacros. Eccles. ubi Ca-
pitula 1. Statuta.* Aliàs designat locum consuetum, in quo Canonici
congregantur, & res Capitulares formantur. *cap. In causis de elect.*
Abb. antiq. in cap. Congregato eod. tit. num. 2. Bald. *in cap. cum de
conf.* Sæpius verò intelligitur pro Conuentu, siue collectione ipso-
rum Canonicoꝝ, videlicet pro his congregatis. *cap. 1. in su. dist.*
25. Daoyzin repert. iur. Can. V. Capitulum nu. 1. Grassi. tit. de Prab.
lib. 3. conf. 4. nu. 10. tom. 2. Azor. mor. par. 2. lib. 3. cap. 37. in quaest. 1.
ac Brancat. *in Epit. Sac. Can. V. Capitulum.* In quem sensum nos hic
acci-

accipimus, dum explanare intendimus, quid agere valeant, vel nequeant Canonici maxime in Capitulo. Dixi maxime in Capitulo; nam, & aliquid dicere oportet de his, quæ extra facere possunt.

- Ad clariorem dicendorum cognitionem, & intelligentiam reuocanda est ad memoriam diffinitio Capituli, quam innuimus supra Lib. I. num. 58. & inuestigandam; nunquid sub nomine Capituli veniat Caput. Ad quod respondeo huiusmodi caput duplex esse, nempe principale, & numerale; principale est Episcopus, siue alius Prelatus habens Territorium, & iurisdictionem quasi Episcopalem. *glos. in Clem. 1. de reb. Eccl. non alien. Felyn. in cap. Cum olim nu. 18. de prescript. Numérale est prima Dignitas Collegiata omnino Episcopo subiecta, quod cum sit Caput in ordine & vnitum Capitulo, venit sub nomine Capituli; Franc. Marc. *de res. 39. nu. 4. Et Canonici non dicuntur membra huiusmodi Capituli, ut obseruant Gemin. in cap. Statutum de elect. 10. And. super cap. cum m. de cons. Carol. Bass. de can. cap. 2. & congruunt tradita per Becium cons. 194. nu. 7. Viuian. in cap. Nouit, de his q. s. a Prel. Rot. de dol. & contum. dec. 11.**
- 3 in antiq. Præfatum tamen Caput numerale, siue in ordine est membrum nobilius ipsius Capituli, ita docent text. *Cap. inter. & ibi glos. 1. de elect. Ho. in cap. Post electionem de concess. Preb. Abb. ibid. & in cap. Dilata de maior. Dec. in cap. Nam de rescript. Rel. in proem. Decretal. nu. 14. Farinac. dec. 465. nu. 2. p. 1. & Cocc. dec. 282. nu. 2. Idcirco in Ecclesia Collegiata habet maiorem administrationem, atq. in ea digniora spiritualia exercet, vt considerat Rot. apud Caputaq. dec. 219. nu. 3. p. 1. Non est de essentia Capituli huiusmodi caput in ordine, vt post alios tradit Fran. Marc. dec. 801. nu. 1. & dec. 1027. nu. 4. sed sufficit, quod illud habeat in potentia, vt inquit Metlin. *contron. for. cap. 5. nu. 20. Vnde eo defuncto, vel absente remanet Capitulum, & antiquior Canonici hoc est maior de Capitulo restat caput.* 10. And. in cap. 1. de sed. vac. diq. in Abb. super cap. Presens de h. 1. q. 1. f. d. m. p. c. Rom. cons. 436. & Nicol. de Mil. l. c. Canonici nu. 46. & in his Ecclesijs Episcopus semper est Prelatus principalis. Oldrad. cons. 67. nu. 3. Grat. *de cap. 865. nu. 35.**
- 5 Episcopus, siue Prelatus gaudens iurisdictione quasi Episcopali, licet tam ille in Cathedrali, quam iste in Collegiata semper sit caput principale Capituli, vt innuimus; nihilominus regulariter non veniunt nomine Capituli, nec dicuntur esse de Capitulo; neq. habent vocem in negotijs Capitularibus. *glos. in Clem. 1. de elec. & qual. Ant. de Butr. in cap. ex parte nu. 4. de rescript. Dec. in cap. Significatum nu. 1. de Preb. & in cap. Nullus nu. 11. de elect. & Selu.*

Solu. de benef. p. 2. q. 22. nu. 9. Ratio est, quia sunt contradiiuncti, & segregati à Capitulo Abb. in d. cap. Post electionem. Barb. ibid: nu. 7. Et. Em. Sa. H. Prælatus nu. 3. Affli. & dec. 265. nu. 20. Verall dec. 153. nu. 3. p. 1. Coccin. dec. 293. Matt. Dig. non. p. 6. tit. Abbas nu. 12. & suadet ex diuersitate titulorum in corpore iuris existentium, ubi alius est titulus, de his, quæ sunt à proprio Prælato, & alius. De his quæ sunt à maiori parte Capituli, vt notat Abb. in 21 par. proem. Decret. nu. 21. Quod optimo iure factum fuit, ne principales Prælati nomen suppresseretur à Capitulo, & extinctum remaneret: prout considerant Abb. in cap. Postulasti nu. 12. de conceff. Præb. & Gonzal. l. c. glof. 45. nu. 57.

Si tamen accidat, quod Sum. Pontifex, diſmembrato ab aliquo Episcopatu aliquo Territorio, principalem Oppidi Ecclesiam in Collegiatam erigat, conferendo externam iurisdictionem Præposito, qui cum alijs Dignitatibus, & Canonicis simul Capitulum faciat, & in eo vocem habeat in omnibus actibus Capitulariter expediendis: tunc idem Præpositus comprehenditur, & venit sub nomine Capituli: & quamuis habeat iurisdictionem in Capitulares, vt singulos extra Capitulum, nullam tamen retinet iurisdictionem in Canonicos capitulariter adunatos: ita resolutum fuit à Rot. in vna Pifcien. 14. Ian. 1658. coram D. Albergato. Nec officit, quod legatur in Bulla erectionis ſeparatè Præposito, & Capitulo, quia vt ait Rota in alia Pifcien. 24. Martij 1659. Id fit ratione Dignitatis, & præminentie Perſonæ, prout etiam in litteris Miſſiuis communibus omnibus Canonicis, ac Præposito exempto, qui fit de Capitulo, ſcribitur à tergo, Præposito, & Capitulo, Eccleſiæ, &c. vt inquit Io. And. in proem. Decret. Licet ſatis eſſet ſcribere duntaxat Capitulo, &c. Et à fortiori in his terminis ſufficit in Eccleſia Biſcopo ſubiecta nominare duntaxat Capitulum, cuius nomine omni dubio procul comprehenditur eius caput numerale, quamuis congre-
6 gue poſſit ſcribi honoris gratia Abbati, & Canonicis: ut de ſuſi-
tur extraditis per Rebuſſ. conf. 42. nu. 2.

Episcopus, vel Prælatus principalis diuiſus à Capitulo, (ſicet vt diximus, non veniant eius nomine,) includuntur tamen, ſi ſimul eſſent eiſdem Eccleſiæ reſpectiue Canonici, ut poſt alios adnota-
uit Franc. Panin. de off. & pot. Cap. ſed. Vac. præf. 5. Capitulum eſt nomen collectiuum, & quandoque vocatur Cætuſ, Collegium, Congregatio, Conuentuſ, Fraternitas, Societas, ſed vt plurimum Canonicorum collectio, & ſic Capitulum diſtinguitur in ordinarium, & extraordinarium: Ordinarium ſingulis Menſibus, vel hebdomadis iuxta ſtatuta, vel Eccleſiarum conſuetudinem ad ſonum Cam-
panæ

panæ congregari solet. Pauin. *l.c. præh. 2. nu. 2.* Bald. *conf. 83. vol. 1.* Bertach. de Episc. *p. 3. nu. 10.* Capitulum extraordinarium sic secū- dum negotia; quæ utilitate tractanda occurrunt per Canonicos; qui ad id de mandato eius, ad quem spectat, conuocantur per aliquem Clericum, vel citantur per Nuncium. *glos. super cap. Si de Capitulo. tit. de concess. Præb. Calder. conf. 2. & 3. de cons. & bonum erit per eundem Clericum enunciare negotium pertractandum, nisi sit de secretis.* ita inquit Garc. de ben. par. 3. cap. 2. nu. 574. At mihi melius videtur negotia Capitularia in vna Congregatione proponere, & resolutionem in altera differre; tempore enim indigemus, vt valeamus cuncta rimari. *cap. Ponderet dist. 50. Gauan. in Man. V. Capitulum nu. 24. Cohell. l.c. cap. 31. nu. 166. videndus.*

In euentu, quo omnes Capitulares essent congregati absq. dicta Campanæ pulsatione, aut alia conuocatione, adhuc possent res Capituli capitulariter tractate, vel resolvere; nanque ex his omnibus nemo læditur. Dec. *videndus conf. 119. nu. 1. & Purpurat. conf. 410. nu. 3. p. 2. & alij.* Siquidem solemnitas, ut supra, solum attenditur, quando non omnes, & singuli sunt præsentis in loco Capitulari. Innoc. *super cap. Cum nobis nu. 3. de elec. Pely. cap. Cum certum nu. 1. de maior. Card. Tusc. l. 1. V. conclus. 256. nu. 6. Angel. conf. 45. in fin. V. de forma.* Quæres ad quem spectat conuocare Capitulum, & respondendo: si Episcopus interueniat Capitulo, vt Episcopus ad ipsum pertinet Capituli conuocatio. Innoc. *super cap. 1. de maior. & obedi. Bott. de Sinod. p. 1. nu. 21. & potest id agere quotiescunque venit resoluendum aliquid respiciens Episcopalem Dignitatem, vel Ecclesiæ seruitium.* Abb. *in cap. Venerabili de censib. in fin. Ricc. p. 4. dec. 286. nu. ult. Nald. V. Episcopus num. 19. & determinauit S. Episc. & Reg. Congr. 30. Iulij 1617.*

Quinimò si Episcopus pro seruitio Ecclesiæ vellet alloqui nonnullos Canonicos particulares, hi vocati tenentur accedere ad Prælatum Episcopi. ita tenet Ricc. *par. 3. dec. 25. num. vit. & censuit S. C. C. ad sess. 6. ad cap. 4. de ref.* In aliis verò habens Episcopus controuersiam cum suo Capitulo, tenetur adite consuetum locum Capituli. *Vener. de exam. Episc. l.c. cap. 29. nu. 41. & determinauit S. C. C. apud Farinac. ad Conc. Trid. sess. 25. cap. 6.* Et prædicta cōgruunt Prælato Principali nullius Diœcesis à Capitulo segregato. Dum Episcopus interuenit Capitulo, vt Canonicus Ecclesiæ, conuocat Capitulum extraordinarium, eique præstet quemadmodum ordinario. *Daoyz l.c. V. Archidiaconus.* Nisi alia Dignitas Cathedralis soleat congregare Capitulum ex præscripta consuetudine, quæ esset seruanda, ad tradita per *glos. in cap. penult. de off. leg. lib. 6. & Viuian.*

12 & Viuian. *de iurepatr. lib. 8. cap. 3. nu. 5.* In Collegiatis prima Dignitas, & caput Collegij de iure coadunat Capitulum extraordinarium. Abb. *in cap. Hisque nu. 2. de maior. Azor: mor: par. 2. lib. 3. cap. 37. quæf. 3.* & Grat. *dist. for. cap. 48. nu. 26.* Memorato capite Collegiatarum absente, vel Capitulum congregare negligente, eadem potestas transfunditur in secundam Dignitatem, vel vetustiore. Canonicum. Abb. *super cap. 1. nu. 4. de maior. & obed: Card. Tusch. lit. V. conf. 256. nu. 5.* Cassian. *in cath. glor. Mund. p. 1. confid. 19.* Sigism. à Bonon. *de elect. p. pr. cap. 1. dub. 9. nu. 11.* & Mart. *vbi supr. tit. Capitulum cap. 9.* Explica, nisi hæc facultas de iure speciali, vel consuetudine ad alium competat, vt notant Io. And. *in cap. 1. de maior. & obed. & Abb. super cap. Cum nobis num. 9. de elect.* Veluti apud nos, istud munus residet apud Canonicum Camerarium ex statuaria dispositione, quæ operatur, vt nulla alia Dignitas post primam, nec senior Canonicus in hoc se intromittere valeat. Abb. *in cap. Cum nobis nu. 9: & in cap. In causis de elect. Paris. conf. 31. nu. 41. p. 4.* Quod ius, cū pendeat ex dispositione Capituli dicitur rationabiliter concessum. ita firmant Pauin, *l. c. nu. 11.* Trullen. *in Decal. lib. 7. cap. 1. dub. 6. in fin.* Ratio rationis est, quia Canonicus camerarius Capituli, eius officio durante, reputatur maior cæteris Concanonicis ob administrationem, quam habet, reddituum Capituli, & aliorum iurium ad illud spectantium. Moscon. *l. c. fol. 282.* Zabarell. *conf. 30. nu. 7.* Lotther. *de re ben. lib. 2. q. 33. nu. 53.* Dignitates, quæ sunt de corpore Capituli sunt, obstrictæ Camerariatus officium aliaq. onera Capitularia subire sicuti Canonici. ita determinauit Sac. Episc. & Reg. Congreg. penes Nicol. in Florib. *V. Dignitas nu. 4.* Capitulum coadunandum est ab ijs quorum interest semper. & quando per Capitulares instatur. Gauan. *in Man. Episc. V. Capitulum num. 6.* Amplia etiam si talis instatia fiat per vnicum Canonicum, aliquod negotium non leue ibi proponere cupientem: ita Vener. *de exam. Episc. lib. 4. cap. 29. nu. 9.* Quod si efficere renuerint, vel neglexerint, duæ partes Capitularium huiusmodi actum facere valent, & tali euentu Capitula dicitur se ipsum conuocare. Franc. Marc. *dec. 1036 nu. 3. p. 1.* & Canonicus antiquior ex his, qui congregiuntur, stat pro capite, omnis quippè domus dirigitur à maiori, aut seniori. Abb. *in cap. 1. de maior. & obed. Fely. in cap. Cum omnes de consi. Paris. vbi supr. Bellen. de subsid. charis. q. 100: nu. 3.* Insuper si instat pars termini à iure præfixi ad alicuius actus expeditionem, minor pars potest monere maiorem, vt conueniat ad Capitulum, qua non veniente, ius erit eidem minori parti agere, ac expedire negotium. *cap. In causis de elect. Sylu. in sum. V. Statutum nu. 2. & Franc. Marc.*

- loc. prox. cit. *nu* 4. Potestas non est Episcopo prohibendi Canonici, quin se se capitulariter congregent seruata debita forma; nec cogere ad ei reuelandum, quæ ibi velint resoluenda proponere. Moscon vbi supra *p. 1. cap. 15.* & censuit Sac. Congr. apud Barb. *colle. 126. nu. 3.* Neque tenentur Canonici in negotiis Capitularibus admittere Episcopum in Capitulo. Rot. *p. 7. diuers. dec. 112. num. 9.* Multo minus hæc competunt vices foraneo in Collegiatis Diocesis. vt decisum refert Gagan: *in man. V. Vicarius for. nu. 1. in addit.* Prima Dignitas, siue alius, cuius interest Capitulum extraordinarium indicere, non potest congregare horis, quibusei placuerit, aut pro qualibet re ad suam voluntatem, sed tantum temporibus consuetis, & pro rebus alicuius ponderis, tempus Capituli Ordinarii minimè patientibus, ut docet Franc. Paulin. vbi supra *nu. 11.*

- Capitulum, vel de consensu omnium Capitularium, non est celebrandum dum Missa conuentualis aut horæ canonicæ in Ecclesia decantantur. Nau. *de Orat. cap. 12. nu. 5.* Bonac: *l. c. disp. 1. quest. 1. p. 1. nu. 15.* Intellige, nisi aliqua per vrgens necessitas tunc fieri ex postulet, quod adiudicabit maior de Capitulo. Garc. *de ben. p. 3. cap. 2. nu. 224.* & contrarium facientes perdunt Distributiones: Sac. Congr. apud Lezan. *cap. 12. num. 5. tom. 2.* Pariter diebus Festis de Præcepto Capitulum coadunare non congruit. Garc. *l. c. nu. 596.* Nisi adco vrgens causa subesset, ut differri nequeat, ut ibi per eum & censuit Sac. Conc. Congr. sub die 13. Martii 1632. Quod si dies Capituli ordinarij incidat in diem Festum, transfertur Capitulum in statim sequentem diem pro Festum. Ita DD. mox cit. Non est bonum fieri Capitulum tam Ordinarium, quam extraordinarium, eoque terminato repente ingredi Chorum ad recitandum Diuini Officij, vnde tempus opportunitas Capitulum celebrandi videtur esse post Vesperas, & Completorium. & ita seruatur Romæ. Pro
- Capitulo deputandus est locus Ecclesiæ cõiguus, qui nõ sit impeditus, vt capitulares liberè eo conuenire, ac ibi permanere valeant. Abb. *in cap. in Genesi n. 4. de elect. Nau. cons. 1. n. 1. de dolo, & cõtum.* Capitulum non est celebrandum extra proprium locum assignatum ex Decreto S. R. C. sub die 7. Octobris 1606. Veruntamen, quia locus certus non est de substantia Capituli, *cap. Quod sicut de elect. cap. Cum terra eod. tit. & ibi gl. Raud. cons. 37. nu. 19. lib. 1.* sequitur, quod si in loco solito nõ potuerit ob causam congregari, fieri poterit in alio loco commodo, & honesto iam in dicto. Vrsell: *concl. 85. nu. 7.* Rot. *p. 7. diuers. decif. 36. nu. 6.* At si Capitulum non fuerit citatum ad locum insolitum, non poterit uisi in consueto celebrari, nisi omnes sint presentes, & vno absente, disposita non

tenent

tenent. Bald. in cap. cum M. de cons. nu. 1. certè vbiunque omnes, & singuli Canonici coadunantur ad tractanda negotia Ecclesie, vel Capituli, ille locus dicitur Capitularis; prout aduertit Ant. de Butr. in cap. Foras de Verb. signif. Si verò congregentur pro alijs causis, non constituunt Capitulum; ut bene obseruant Zabarell. in Clem. & principalis de rescript. & Alex. cons. 75. num. 2. lib. 4. Capitulum est nomen iuris, & quoddam corpus carens anima, manu, & lingua vt notat Oldrad. cons. 65. nu. 7. idè nihil agere potest, nisi per sua membra capitulariter congregata; cap. Nullus 64. dist. Archid. super cap. Illud 63. dist. Bellem in cap. consulti nu. 8. de procur. & Ant. de Petr. in Clip. past. cap. 3. nu. 14. vbi dicit, membra Capituli esse Canonicos in eo vocem habentes; qui omnes, & singuli presentes in Ciuitate, vel loco, ubi sita est Ecclesia Cathedralis, vel Collegiata, conuocandi sunt ad Capitula extraordinaria de mandato, vt supra consentiunt Io. Andr. in cap. Praesentium de test. Dec. in d. cum omnes nu. 4. Card. Tusc. li. 2. c. con. 89. Quod si nonnulli ex canonicis vocatis tempore prefixo non accesserint ad locum capitularem, ceteri constituunt Capitulum, & gesta ab his valent, ac si acta fuissent ab omnibus, etiam si qui conuenerunt essent in minori numero duarum partium ex tribus. Innoc. in cap. de maior. & obed. Imol. in cap. cum certum nu. 3. eod. tit. Boich. in cap. cum nobis nu. ult. de elect. Abb. in cap. causis nu. 8. eod. tit. & in d. cap. cum omnes nu. 3. Fely. ibidem. Boer. dec. 111. par. 1. Grat. discept. for. cap. 193. nu. 4. Sylu. in sum. V. statutum q. 2. & P. electio 1. q. 6. Villagut de reb. Eccles. non alien. p. 1. cap. 38. num. 39. Put. lib. 3. des. 283. Buratt. dec. 359. num. ult. in annot. & dec. 573. nu. eod. p. 2. Rot. par. 6. diuers. dec. 36. nu. 1. Ratio est, quia conuocatio facta per habentem auctoritatem comparera renuentes constituit in contumacia, hoc est, voluntaria inobedientia, & vti contumaces habentur pro illa vice quo ad illum actum, ac si non essent de Capitulo. Cohell. l. c. cap. 31. num. 139. & valet quod faciant reliqui capitulares, qui venerunt. gloss. in cap. cum cipientes de elect. in 6. s. quod si V. comparere, & in Clem. Ne Romani s. porro eod. tit. Innoc. in cap. 2. nu. 4. de dilat. & in cap. 1. de maior. & obed. Bero. in d. cap. cum omnes nu. 92. Natta cons. 168. nu. 7. Capua taq. dec. 64. nu. 2. p. 1. Ang. in sum. V. Statutum nu. 13. Fum. V. electio nu. 19. Merlin. dec. 591. nu. 8. Gomez. de list. grat. fol. 93. r.

Huic autem doctrinae non obstat, quod Ant. de Butr. in cap. cum nobis nu. 3. de elect. Raguci de voc. quaest. 1. x. num. 4. Moneti de com. ult. vol. cap. 7. q. 4. nu. 397. & quam plures alij tradunt, opus esse ad constituendum Capitulum, & expediendum actum, quod adueniant, & sint presentes in loco Capitulari duo partes ex tribus Canonici

nonicorum residentium, & habentium vocem in Capitulo, quia dicti DD. loquuntur de Capitulo ordinario, ad quod accedunt non intimati, aut citati, & propterea excusantur a contumacia, de qua superius effati sumus.

Minus refragatur in Consilij Laicorum requiri presentiam, duarum partium Vniuersitatis, ad hoc vt facta teneant, ita Iuris passim, & ex Canonistis Abb. cap. Prudentiam num. 8. de off. & pot. Iud. del. & alibi, Calder. conf. 11. de iurepatr. Dec. conf. 466. n. 12. Ad Capitulum etiam extraordinarium Collegiatum absente, vel renuente Preposito, vel eo ad quem de iure spectat coadunare Capitulum, si maior pars conuocet minorem, aut Collegium per se congregetur, necesse est duas Collegialium partes interesse in loco Capituli pro constituenda minori parte in contumacia, vt post alios docet Villagut. l. c. cap. 38. nu. 30. Ceterum Canonicis secundum modum citandam citatis iussu Præfati, vel alterius ad quem ex dispositione Statuti attinet, & multis non comparentibus in solito, vel designato loco, non solum maior pars, sed tres tantum Canonici, qui conuocati comparuerunt possunt explere actum. Nau. lib. 1. conf. 6. nu. pr. tit. de elect. Vidal vbi supra inquis. 50. nu. 76. Si quidem ternarius numerus facit Capitulum. gloss. in Clem. Quod circa de elect. & in ipsos presentes transfunditur potestas Capituli, cap. Potuit de locat. & cond. Quinimò duo, vel vnus alijs conuocatis, & termino non venientibus, possunt, & potest eligere, & actum explere, nominando coram scriba, & testibus, quem voluerit. gloss. Zabarell. Abb. super clem. 1. de eta. & qual. Io. Andr. in cap. Nulla nu. 8. de concess. prob. Card. Tusc. lit. V. conf. 156. Peyrin. tom. 3. in addit. ad cap. 13. nu. 11. & alij apud Dian. p. 10. tract. 13. resol. 33. & quamuis Capitulum ab initio per vnum institui nequeat. Buaraal. l. c. ab Erymologia. Mascard. de prob. conf. 584. nu. 9. si tamen ad vnum redigatur, adhuc potest nomen retinere, non quia vnus sit Capitulum, sed quia Priuilegia, & iura Capituli deuolutiue residet in illo vno, qui eo casu pro pluribus consideratur Bald. in rubr. de elect. & Frac. Valente in concord. iur. p. 1. not. 22. sect. 4. n. 2. non tamen potest suffragari. Vidal. l. c. Rodriq. in sum. cap. 102. Idipsum procedit, omnibus Canonicis voce priuatis, vel suspensis, aut interdictis, siue excommunicatis, vel mortuis præter vnum, ut obseruant Ant. de But. in cap. Gratium nu. 27. de pot. Præl. Abb. in cap. Nullus iun. 2. gloss. de elect. Dec. ibid. Azor p. 2. mor. lib. 3. cap. 37. ques. 5. Siquidem non dissoluitur Capitulum nisi per mortem omnium Capitalarij; vt notant Bald. in cap. Nullus nu. 4. de elect. Fusc. de Visit. lib. 2. cap. 1. nu. 2. vel auctoritate Papæ ob delictum singulorum, quo casu desinunt

nunt esse, & habere nomen Capitularium; vt cum alijs notat Mā-
tiffs. *de iur. Burg. n. 834*. Secus dicendum si Ecclesia destrueretur ab
hostibus. Mantifs. *ibid.* Quod superius dictum est de citatis ad Ca-
pitulum extraordinarium per caput eiusdem Capituli, & non con-
uenientibus, habet locum, etiam si introgressi illico de loco Ca-
pitulari exierint, cum & hi habeantur pro renunciantibus iuri suo
glos. in *Clem. Quod circa de elect.* Raguc. *l. c. q. 13. nu. 3.* Sperell. *dec.*
182. *nu. 44. par. 2.* Aliter perhibendum de Capitulo ordinario in-
sufficienti numero coadunato, nempe presentia duarum partium,
a quo si maior pars discedat, non possunt ceteri proposita negotia
resolvere. Ant. de Butr. in *cap. Bona n. 31. de pot. Pral. Franc. Viu. dec.*
42. *nu. 7. lib. 2.* Ratio est, quoniam per recessum duarum partium,
reuocatur Capitulum ordinarium, & declaratur negotium nō esse
tunc determinandum. Archid. in *cap. Si forte dist. 65.* Oldrad. vbi su-
pra *conf. 122.* Villagut. *l. c. cap. 39. nu. 3.* At si de eodem loco minor
pars effugerat pedem, poterunt morantes continuare Capitulum, &
proposita explere. ita DD. statim allegati.

Ad Capitula extraordinaria, non conuocatis cunctis, qui exi-
stunt in loco, vbi sita est Ecclesia, actus Capitulares nullius reman-
ent vigoris, nisi saltem duae partes vocandorum fuerint in Capi-
tulo, & qui non fuerint vocati non reclament. Archid. in *cap. Siquis*
dist. 79. Abb. in *cap. cum inter nu. 9. de elect.* Dec. in *saepius allegato*
cap. cum omnes nu. 41. Sperell. *dec. 182. nu. 47.* Explicemus exemplo;
Sunt viginti quatuor habentes vocem, qui possunt, & volunt Capi-
tulo extraordinario interesse, ex quibus coadunantur quindecim,
non vocatis, aut citatis nouem, tunc acta remanent ipso iure nul-
la, & nequeunt conualidari ab ijs, qui non fuerint intimati, nam
que necessum erat aggregari saltem duas partes, nempe sexdecim
Ripa in *cap. Non n. 7. de elect.* Abb. in *cap. Bona el. 2. cod. tit. Sigism.*
à Bon. l. c. d. 10. nu. 11. Garc. de *ben. p. 3. cap. 2. n. 572. in addu.* Si ve-
rò sexdecim, ex ijsdem viginti quatuor fuerint capitulariter adu-
nati, non accersitis octo, tertia pars non vocata poterit facere cas-
sari quicquid fuerit conclusum à duabus partibus. *cap. Quod sicut*
de elect. Boich. *ibidem nu. 2.* Nauar. *QQ. for. p. 1. q. 38. nu. 13.* Immo
quicuis Canonicus vocandus, & non accersitus poterit tanquam
contemptus rescindi facere totum id, quod à ceteris omnibus de
Capitulo fuerit resolutum, Abb. *super d. cap. Quod sicut nu. 9.* Siqui-
dem in actibus Collegij plus nocet contemptus vnius, quam con-
tradictio multorum, qui vocati venerunt ad Capitulum: Ant. de B.
super eodem cap. 23. & Abb. vbi supra; Ratio est, quia iste con-
temptus est contra iusticiam, cum sine causa ablatum sit ius con-
tempti

rempri, qui si fuisset præsens, forſitan traxiſſet alios in ſuam ſententiam, vt ex cap. 1. de b. q. ſ. à m. p. cap. aduertit. Viuiam ſuper cap. Bonail 2. de elect. Atque dicitur contemptus etiam ille Canonicus, qui fuit vocatus, ſed non expectatus iuxta ſolituſ, vel in Capitulum abſq. cauſa non admiſſus. Buratt. decif. 225. nu. 3. p. 1. Aduertendum eſt autem, quod ſicut contemptus habet ius vt ſupra agendi pro contemptu, ita idem neglectus poteſt aſta Capituli abſque eius præsenti a tractata, & conſuſa à maiori parte Capitularium ratificare, & conualidare, ac ſi reſoluta fuiſſent eo aſſiſtente. Selu. de ben. p. 3. q. 67. nu. ult. Sigifm. à Bon. licit. & in ſum. V. electio l. nu. 6. Pariter ſi ſpatio ſex meſium, à die ſcientiæ actuum, in Capitulo non contradixerit, videtur tacite omnia comprobare. vt notat Petr. de Anchar. in rubr. de his q. ſ. à prai. & fuit decifum 2. Rot. par. 7. diuerſ. decif. 107. nu. 22.

- Ad hæc notandum, quòd Canonicus contemptus non poteſt vnâ partem alicuius electionis approbare, & alteram reprobare. ita concludit Fran. Marc. p. 1. dec. 380. neque huiusmodi contemptio poteſt deduci, ni ſi ab ipſomet Canonico neglecto. vt docent Io. And. in d. cap. ſicut nu. 16. Abb. in d. cap. In Geneſi nu. 10. Barb. de iur. Eccl. lib. 1. cap. 19. nu. 116. G. rot. 78. nu. 12. Propter quod, ſi ante ſex meſes Canonicus neglectus moriatur, nullû ius competit ſucceſſori in Canonici dictam deſpectionem proſequendi, tam in electionibus, quam in alijs actibus. Bald. in cap. Q. od ſicut nu. 5. de elect. Imol. ibidem nu. 5. Neceſſaria eſt vocatio Canonicorum ad Capitulum extraordinarium in dictis caſibus, ſi tamen aliquis Capitularis dixerit ſe nolle huiusmodi Capitulo intereſſe, non eſt de neceſſitate ad id citandus, cum præſumatur eſſe eiufdem animi. Bald. in cap. Eccleſia nu. 2. de elect. Ber. Greu. conſ. 14. n. 5. Non ſunt vocandi Canonici ab Epifcopo relegati, qui uerò non accedunt ad locum ob timorem inimicorum potentium debent citari, vt conſtituant Procuratorem. Cohell. vbi ſupra cap. 31. nu. 142. Collegiales vocati, ſi tempore præfixo ad locum Capituli non accedant, de
 23 figure iuris non ſunt amplius expectandi. cap. cum nobis, vbi Abb. nu. 9. de elect. Em. Sâ V. electio n. 4. Quod procedit, uel de ipſo Decano, vt ait Alag. ſuper cap. cum inter. d. tit. conueniens verò eſt paululum expectare Capituli caput, aut notabilem Canonicorum præſentia, quâdo veriſimiliter credi poteſt fuiſſe legitima cauſa impedire, ſive quòd breui comparebunt, ut informat Sigifm. l. c. cap. d. 13. nu. 7. Canonici abſentes, ſub quorum nomine veniunt non reſidentes in loco, ubi eſt Eccleſia, Dec. in d. cap. cum omnes
 24 nu. 41. Foller. in prax. crim. cap. 9. nu. 16. non ſunt neceſſario accerſendi

fendi ad Capitula extraordinaria, nisi in tribus casibus.

Primò in electione primæ Dignitatis Collegiatae. *cap. Quia propter de elect.* Intellige de iure antiquo, nam de iure nouo hac institutio, & electio refertur Sum Pontifici. Seraph. dec. 129 nu. 3. Bu. ratt. dec. 172. nu. 30. tom. 1.

Secundo in celsatione à Diuinis, quam de licentia Episcopi ex legitima causa Capitulum vellet imponere. *cap. Irrefragabilis de off. ordin.* Anchar. Imol. *super cap. Si Canonici eodem tit. & Card. Tollet. sue instr.* lib. 1. cap. 56. num. 2. Atque tenetur Capitulum exprimere causam per publicum instrumentum. Brancat. l. c. *V. Canonici.*

Tertiò in collatione Præbendarum, & Beneficiorum, quarum, vel quorum collatio spectat ad Capitulum. *cap. Cum in Ecclesijs de Præb. in 6.* Genuen. *QQ. Eccles. q. 571. num. 2. & Rot. dec. 26. tit. de Præb. in nou.* Exceptis memoratis casibus non est de necessitate absentium citatio. *glos. in cap. 2. de test. in 6. Daoyz l. c. V. Canonici:* nisi alia sit Ecclesiarum consuetudo, quæ sicut introducere potest, quod etiam in dictis tribus casibus non vocentur absentes: Bero. in *cap. cum omnes nu. 87. de cons. S. Antonin. l. c. p. 3. tit. 15. cap. 1. S. Sylu. in sum. V. electio i. nu. 6.* ita statur statuto confirmato, & consuetudini introductæ, quod conuocentur absentes ad Capitulum in cunctis factis grauib. dum id commodè fieri possit. *glos. in cap. eorum de elect.* Ant. de But. *super eod. ap. nu. ult.* Quam consuetudinem satis commendant Fely. in d. *cap. cum omnes.* Nald. in *sum. V. abesse, & alij.* & iure merito, nam consilia plurimorum sunt maioris auctoritatis: *cap. Prudentiam de off. deleg. V. illa Abb. cons. 25. nu. 1. p. 2.* Ratio rationis est, quia veritas per plures melius inuenitur, cum magis videant oculi: quam oculus. vt aiunt Compost. in d. *cap. Quia propter n. 3. §. Dec. cons. 61 §. n. 5. ex quibus inferit. Card. Tusc. lit. c. concl. 764. num. 3. Principes non errare ob plures Consiliarios sapientes, quos apud se retinent: Quod vtinam obseruaret omnes, eligendo peritos, qui sint de Verona, non de Placentia, vt monent Io. And. in *cap. Quanto de iureiur. & Moscon. l. c. cap. 3.* Occurrente citari absentes in casibus non necessariò vocandis, subsistentur peracta à Capitulo, aliquibus eorum non expectatis. Io. And. in *cap. cum ex inuoc. nu. 5. de nou. oper. nunc.* His tamen sancto tempore venientibus à Capitulo sunt reficiendæ expensæ, & damna, vt notant Petr. de Auch. de reg. iur. in 6. *reg. accessorium.* Vell. l. c. *con. 1. nu. 75. Viulan. super cap. cum inter. de elect.* Vocatio Canoniorum absentium à loco, quos interpellare opus est, adhuc nõ est dicenda de substantia, sed de iustitia: Oldrad. *cons. 188. nu. 1.* & notat Ant. de B. in *cap. Quod sicut nu. 23. de elect.* Lezan. in *sum. tom.**

- 16 *dom. 2. cap. 15. nu. 8.* Cæterum esset de essentia, dum Capitularium maiori parti a Domino loci impediretur ingressus in Ciuitatem. vbi sit Capitulum, quo casa minor pars grauetur accedere ad locum tutum pro maiori parte. Io. And. *loc. prox. cit. alijq. cum eo.* Canonici tam absentes a loco suæ residentie, quam presentes, negantes se ad Capitulum extraordinarium interpellatos fuisse, non
 27 reputantur citati, nisi constet de citatione. *glos. in cap. Quod sicut,* vbi Abb. *nu. 8. de elect.* Bald. ibidem *nu. 5.* De quo standum est Nuncio iurato. *glos. in d. cap. V. Vocatos.* Si ignoretur, vbi degant Canonici absentes, vocantur per Edictum in Ecclesia, ut docet *glos. in eod. cap. Quod sicut,* & præcedentibus non fuisse seruata formam substantialem vocandi ad Capitulum, incumbit onus probandi, si acta inprobare voluerint. Put. *dec. 375. nu. 1. lib. 2.* Rationem ponit
 18 *Dec. in cap. in Prasentia tit. de Prob.* Ex Canonici tam absentibus, quam residentibus non conuocantur ad Capitulum, nisi, ut diximus, qui in eo habent vocem, quæ multipliciter sumitur à Scripto-
 29 ribus, sed in casu proposito, vox est votum Canonicorum capitulariter prolatum, aut proferendum, explicans animi mentem assentiendo, vel dissentiendo circa ea, quæ in Capitulo proponuntur. Horat. Barbat. *de diuis. fruct. par. 1. cap. 16. nu. 11.* & ante eum docuerunt Frecc. *de subinfeud. lib. 1. d. 1. nu. 19.* & DD. *in rubr. extr. de elect.* Huiusmodi vox competit tantummodo Canonicis in Sacris Ordinibus constitutis. *Clem. vbi tit. de stat. & qual. ordin. Conc. Trid. sess. 24. cap. 4. de ref.* & non existentes in Sacris nequeunt ab aliis
 30 Canonicis admitti ad dandam vocem in electionibus, & actis Capitularibus. Boich *super d. cap. Quod sicut n. 4.* Nau. *cons. 7. de cler. non resid.* Say. *in flor. dec. 14. eod. tit.* & censuit Sac. Congr. ad dictum cap. *conc.* Nec valet contraria consuetudo. Tamb. *de iur. Abb. 10. 1. disp. 5. q. 8. nu. 8.* Gauan. *in man. V. Capitulum nu. 11. in addit.* Neque Episcopus potest in hoc dispensare; Azor. *l. c. lib. 6. cap. 6. quæst. 1.* Homob. *de stat. par. 1. cap. 9.*

At verò, quia cuilibet Canonico, & si minorum tantum Clerico in Possessione sui Canoniciatus conceditur stallum Chori, locus in Capitulo, necnon vox in eo habitu, licet non actu vsquequo sit Saceris initiatus. Innoc. *per cap. In litteris de rest. spoliat.* Monet. *l. c. p. 2. q. 10. nu. 12.* & propterea dicta possessione assecuta, statim dicitur de Capitulo, & verus Canonicus. Zabarel. *super d. clem. Vbi bi. Cauat. dec. 109. nu. 11.* Eidem Canonico non in Sacris, de consensu Capituli permittitur, vt assistat Capitulis, ad effectum addiscendi, quæ sunt muneris Canonicorum. Raguc. *de Voc. q. 22. nu. 4.* Gauan. *loc. stat. cit. nu. 14.*

In aliquibus Collegiatis integro biennio Canonici etiam Sacerdotes argentur à votando in negotijs Capituli, ut interim discant, quæ illis per modum sunt peragenda; quod laudatur in Theat. Vir. Hum. *V. Silentium*. Carentes voce actiua ob defectum ordinis, hoc est iure votandi super aliquo actio in Capitulo faciendo, non priuantur passiuâ, id est, iure patiendi vocem de seipso in eodem Capitulo: ita probabilius arbitrantur Castr. Pal. par. 2. tract. 13. d. 5. p. 6. nu. 13. Piafec. in prax. par. 2. cap. 3. nu. 7. & Garc. de ben. par. 3. cap. 4. nu. 5. in addit. Ricc. in prax. p. 2. ref. 488. nu. 4. contra Nau. cons. 6. de Verb. signif. & Less. l. c. cap. 34. dnb. 29. n. 105. existimantes in dicta prohibitione vtrâq. vocem esse comprehensam, & sequitur Molfes. tr. 6. cap. 16. nu. 34. Concordant omnes, quod si Præfatus Canonici non in Sacris admittantur ad vocem actiuam, non idcirco remanent irrita gesta à Capitulo; Ratio est, quia vtile per inutile non vitiatur in actibus Capitularibus. Pely. in cap. cum super de off. deleg.

Canonici dispensatus à Summo Pontifice super ætate, ut possit ad Sacros ordines ordinari, statim atque sacris initiatur, censetur etiam gratus in danda voce in Capitulo. Abb. in d. cap. Pro illo. 1. nu. 3. Roman. cons. 325. Ratio est, quia non erat expers vocis ob defectum ætatis, sed ratione ordinis. Sanchez de matrim. lib. 8. d. 1. nu. 23. & suadet ex textu plano statim alleg. Clem. 1. ubi habetur non solum carere voce in Capitulo Canonici, qui non est in Sacris, sed & eos, quibus non deest Subdiaconatus, & sunt instituti ad Præbendam Diaconalem. ut notat Brancat. in Epit. can. V. Vox. Coadiutores Canonici initiati Sacro ordine, quem postulat eorum principalium Præbenda, letantur voce actiua, & passiuâ in Capitulo, ut tradunt Viuian. l. c. lib. 1. cap. 1. n. 91. Filliac. p. 2. tract. 23. nu. 177. Penia decis. 307. nu. 3. p. 1. Silent tamen, dum ipsorum coadiutori Capitulum interesse vellent, & dare votum. ita Farinac. dec. 410. n. ult. p. 2. in possib. Garc. ubi sup. p. 4. cap. 5. n. 107.

Canonici supranumerarij cum plenitudine iuris Canonicalis recepti, conuocantur ad Capitulum, ibiq. habent vocem, quando tractatur de condendis statutis, & Decretis omnes obligantibus, ac in alijs casibus, prout solet inseri in eorum Bullis, & nequeunt Canonici ordinarij eorum potestatem limitare. ut aduertit Castr. Pal. p. 1. tract. 13. d. 1. p. 10. nu. 43. Prælati exempti, & Collegiatæ Ecclesiæ caput principale quamuis, ut adnotauimus supra, non dicatur de Capitulo, in eodem tamen semper habet Præsidentiam, & vocem, & si non dum sit in Sacris Ordinibus constitutus. Abb. super d. Clem. nu. 5. Barb. in Clem. cum Ecclesia nu. 12. de atat.

& qual. Lotther. l. c. lib. 1. q. 15. nu. 42. Indecorum quippè esset, & Ecclesiæ damnosum Prælatum externa iurisdictione lætantem ob defectum ordinis vocem in Capitulo nō tenere: ita glos. *ind. Clem. ut hi.* Quæ non applicantur in Preposito Collegiatæ Episcopo prorsus subiectæ; licet iste sit prima Dignitas, & caput, remanet priuatus voce in Capitulo, quo ad vsque sit Sacris initiatus. Dec. in cap. *Significatum de Prab. nu. 4.* Garc. l. c. p. 3. cap. 4. nu. 26. Retinet tantummodo ius conuocandi Capitulum, & in eo proponendi, ac resoluenendi iuxta decisionem factam per maiorem partem Capitularium, quia cum isti actus sint iurisdictionis, non ordinis, semper ad primam Dignitatem spectant. Grāt. *discept. for. cap. 482. n. 17.* Marzill. lib. 2. tit. de Prab. fol. 137. Aliæ verò, tam Cathedralium, quam Collegiatarum Dignitates huiusmodi maioriāte non gaudent, immò quantumuis in Sacris existant, ac locum in Choro retineant nullam habent vocem in Capitulo. Selu. *de ben. par. 2. q. 17. n. 20.* Io: Bertach. *de Episc. p. 3. nu. 1.* Rebuff. *conf. 42. nu. 5.* Pragosi. l. c. lib. 1. dec. 8. nu. 26. Seraph. dec. 98. nu. 1. Penia dec. 36. n. 6. par. 2. Ratio est, quia vox pendet à Canonici, ut informant Abb. in cap. *Scriptum de elect. Rub. singul. v. Capitulum nu. 4.* Genuen. in *Prax. cap. 69. nu. 20.* In duobus tamen casibus memoratæ Dignitates vocem in Capitulo fruuntur; Primò, si his sit annexa Præbenda canonialis; Secundò, ex præscripta consuetudine Fran. Marc. dec. 139. nu. 2. p. 2. aut saltem possessione decenniali. Dec. *super cap. Quanto de rescript. Euerat. loc. de tanquam. Rot. p. 2. diuer. dec. 4. nu. 8.* Quibus casibus sunt conuocandæ ad Capitulum modo, quo dictum est de Canonicis; quin secundum aliquos, qui Dignitatem, & Canonice tum obtinent, duplicem vocem gerunt in Capitulo. ita Hoyed. *de incompat. cap. 12. nu. 5. p. 1.* Couar. *var. lib. 3. cap. 13. nu. 6.* Nald. *v. Canonicus nu. 1.* Barbof. *super cap. Diuersis n. 2. de Cler. coniug. & cap. Clericus n. 3. de Prab.* Vbi enim duo iura accedunt eidem Personæ, censenda est illa persona iure duorum. cap. *cum olim de sen. & re iud. vbi Abb. quæ utiq. negant Petr. de Anchar. in cap. cum non liceat n. 1. de præscript. Imol. in cap. cum olim de sen. & re iud. Trullen. in Decal. lib. 1. cap. 8. dub. 5. nu. 2.* & ceteri apud Sanchez p. 1. *conf. lib. 2. cap. 2. dub. 106.* Quorum sententia est probabilior; Ideoque licet in Bulla huius Collegiatæ ex gratia fuerint concessæ duæ voces Abbati, in ea tamen Sum. Pontifex mandat, Distributiones esse æqualiter repartandas inter Abbatem, & Canonicos. Ratio adduci potest, quia stipendia duplicata dantur duntaxat ratione duplicis operæ diuersis temporibus præstitæ; ad tradita per Pilliuc. p. 3. *tr. 441. cap. 6. nu. 56.* At Distributiones sunt assignatæ horis, Canonicis, quod

seuitium

seruitium est vnicum, & non magis inseruit Dignitas, quam simplex Canonicus. vt notant Ricc *l.c. p. 3. ref. 467.* & Trulleu. *l. c.* Idē dicendum de Prouentibus proueniētib; ex Anniversarijs, & Festis; quia vbi est eadem ratio, idem ius cōstitui oportet. *cap. Translato, de const.* Viuiā super *cap. vnic de Cler. non resid.* Nec his obstat, quæ dicuntur infra *nu. 195.* nam sit differentia dum honorarium, separate datur ad eorum manus, Episcopus quisque, qui simul est

38 Canonicus vnicum tantum suffragium retinet in Capitulo. Selu. vbi supra *p. 2. q. 17. nu. 3.* Grat. *discept. for. cap. 106. nu. 9.* & vt Canonicus potest semper interesse Capitulis. *cap. Ex litteris de prob. &* ibi Innoc. veruntamen non conuocatur ad Capitulum, si tōtē sit procul à Ciuitate. Rot. *par. diuers. decis. 783. nu. 5.*

Quod si Episcopus non sit eiusdem Ecclesiæ Canonicus, nulla ei competit vox in actibus capitularibus. Abb. in *proem. Decret. 2. p. nu. 21.* Sbroz. *off. Vic. p. 2. lib. 3. nu. 21.* & alij penes Lothier: *l. c. q. 15. nu. 38.* Accidit nonnunquam habentes vocem in Capitulo ibi priuati loco, & Capitulo, vel puniri suspensione vocis ob inōgrua ab iisdem perpetrata, vt ex clem. mox cit. notant Curtell. *l. c. par. 3. nu. 23.* Sigism: à Bon. vbi supra *d. 107. num. 2.* & Garc. *de ben. p. 3. cap. 2. nu. 526.* Qui ita expertes non intelliguntur priuati in his quæ sunt oneris. Ricciull. *de iur. person. lib. 2. cap. 30. nu. 14.* Canonici suspensi sunt priuati voce in actibus Capitularibus. *glos. in cap. cum dilectus, &* ibi Abb. *nu. 20. de consuet. Fely. in cap. apostolica de except.* Nec quis potest electionem de se factam acceptare. ita Sorb. in *comp. priuileg. mend. V. ingredi nu. 7.* idem sequitur de Canoniciis interdictis, aut irregularibus. Azor. *p. 2. lib. 6. cap. 14. q. 8.* Rodriq: & alij, quos citat, & sequitur Castr. Pal. *p. 2. tit. de ben. d. 1. par. 10. tr. 13.*

40 Canonici maioris excommunicationis vinculo irretiti si fuerint denunciati, aut publici Clericorum percussores, qui nulla queant tergiuersatione celari, sunt omni voce destituti, & non conuocantur ad Capitulum. Cōpostell. in *cap. Dilectus nu. 2. de consuet.* Quod si tales fuerint scienter ad dandum suffragium admissi vitiantur actus Capitulares Cōpostell: ibidem; Imol. super *sepius allegata Clem. V. hi,* & Raguc. *de Voc. quest. 20. in fin.* Immo Canonici, quos constat in maiorem excommunicationem incidisse, quamuis non sint publicati, aut manifesti Clericorum percussores in Capitulo destituuntur, ex *cap. Cum ab homine de sent. excom. &* *cap. Postulatis cum seq. de Cler. excom.* Nec tenet electio de his facta. *cap. constitutus de appell.* & possunt à cæteris capitularibus repellī, ne intrent in Capitulum; Verūtamen eos admittentes non pec-

Hh 2

cant,

cant, neque ea propter ab aliis acta irrita remanent. *cap. cum inter de elect. Molfes. l. c. tr. 6. cap. 16. nu. 74.* Petr. de Anchaz. *in rubr. Ne sed. vac. aliq. immo:* Immo valet eius vox, si faciat ut persona publica. Rod. *in sum. cap. 105. in fin.* Canonici minori excommunicatione palam innodati non arcentur à Capitulo, nec à facultate porrigendi suffragia. Io. And. *in rubr. de elect. Oldrad. conf. 259. Sylu. V. electio 1. nu. 5.* Siquidem minor excommunicatio excludit à participatione Sacramentorum, non à communione Fidelium. *cap. Si celebrat extr. de Cler. excom. ipse tamen sic excommunicatus non potest eligi. Molfes. ubi supra nu. 73.*

41. Dignitates, & Canonici voce in Capitulo gaudentes, qui ob distantiam infirmitatem, vel aliud impedimentum, interesse non valent, possunt, & si in loco residentie existant, Procuratorem constituere ad eorum nomine votandum, non solum in electionibus ad Canonicatus, Beneficia, & Officia, sed & pro resoluendis certis negotijs capitularibus, pro quibus conuocandi sunt quotiescunque sit Capitulum extraordinarium modo superius insinuat. ita docet gloss. *in cap. Quia propter de elect. V. commodè, Abb. ibid. & addit. ad Io. And. super eod. cap. n. 70.* & sequuntur Lezzah. *in sum. p. 2. cap. 15. nu. 8.* Raguc. *loc. cit. quæst. 14. nu. 3.* Daoyz *in repert. V. absenti Azor. mor. p. 2. lib. 6. cap. 17. quæst. 7.* Debent vero eidem suo Procuratori speciale mādātum præbere ad iurandū in Animam suam de absentia à Ciuitate, vel loco, quod sint taliter, & tali modo impediti, vertradunt Alagon. *in cap. Si quis de elect. in 6. & Scraph. de priuil. iuram. priuil. 35. in princ.* Alias Procuratori non creditur super dictis obstaculis Canoncorum. Barb. *de iur. Eccles. vni. lib. 1. cap. 19. nu. 10.* Atque in omni casu tenentur subrogare aliquem, qui sit de eodem Capitulo, & Sacris Ordinibus decoratus. Dec. *in cap. Constitutus 1. nu. 7. de appell. Barbāt. l. c. cap. 16. nu. 13.* Laym. *lib. 4. tract. 2. cap. 12. nu. 4.* Ricc. *in Prax. p. 4. res. 41. n. 4.* Interest enim Collegij, ne eius secreta pateant extraneis. Abb. *in d. cap. Constitutus nu. 7.* Pely. *in cap. Cum omnes n. 15. d. conf. Applicatur Ecclesiast. cap. 18. ubi legi. ur.* Coram extraneo nō esse ineundum consilium. Procurator electus à Concanonico ad eligendum, cum sic penes eū sint duæ voces, non poterit in electionibus, quæ fiunt per vota secreta, suam vocem dare vni, & aliam procuratorio nemine alteri. Dec. *in cap. Quamuis n. 2. de off. deleg. Euerald. loci de tanquam. Grat. discept. for. cap. 2. 1. nu. 11.* Siquidem electio fit nomine, cui commissā est, & non committentis. vt notant Innoc. *super cap. In causis de elect. & Bertac. l. c. cap. 59.* Et quoniam tenetur eligere meliorem Grat. ubi supra nu. 11. Et quis non habeat nisi vnum disamen rationis:

tionis; quem magis idoneū indicat pro parte sua, debet & sentire pro Amico, qui ei concedidit vocem suam, ita considerari Abb. in
 43 *cap. Cum olim nu. 9 de re iud. & Vener. in exam. lib. 4. cap. 10. num. 1*
 Potest tamen dari casus, quod merita duorum eligendorum sint omnino æqualia, & sic idem Procurator remaneat perplexus, nesciens quem ex his duobus eligat, quo eventu in conscientia posset vota diuidere, & vni voto suo fauere, & alteri procuratorio nomine. ita Sigism. à Bonon. l. c. d. 14. nu. 8. Guttier. vbi supra lib. 1. cap. 4. & Sylu. v. electio 1. nu. 16.

44 Canonicus absens, vel residens, sed infirmus potest per litteras sigillatas Presidenti Capituli mentem suam circa aliquam electionē significare, vel mandatum alicui Capitulari dare de certa persona eligenda, qui sic poterit vnum nomine Domini, alium proprio eligere, ut expressè habetur in *cap. Si quis §. porro de cl. et. in 6.* & aduertunt Vener: vbi supra, & Viuian. super eiusdem *cap.* vel ad infirmum ad hoc accedat, qui in Capitulo recipit voces. Molfes. l. c. tr. 6. cap. 36. nu. 84. quod tamen ex iure nouo Conc. Trid. sess. 25 cap. 6. modo fieri non potest in electionibus Regularium, quæ per suffragia secreta celebrantur, prout declarauit S. Cong. apud Garc. de ben. par. 5. cap. 4. nu. 100. Barb. super d. *cap. Si quis*, & Molfes. vbi supra nu. 150. vbi aduertit, quod in his, & alijs casibus, quibus de substantiali forma iuris communis electiones faciendæ sint per vota secreta, si non seruetur forma actus est nullus. ita Suarez de leg. lib. 5. cap. 33. n. 5. Non venit autem contra formam impeditus vt supra, dicens suo Procuratori, cui liberè commisit vices suas, ego si præsens essem, votum meum darem ad fauorem talis, quia adhuc suffragium, quod dabit Procurator, erit secretum, vt efficaci ratione probat Castri Pal. p. 2. tr. 13. d. 3. p. 4. nu. 8. Vnus Canonicus potest à pluribus deputari ad ferendum suffragium, vt supra. Abb. in *cap. Scriptum nu. 5. de elect.* & potest constitui Procurator per litteras priuatas authentico sigillo constituendum sigillatas. Abb. in *cap. Bona nu. 24. de pot. Præl.*

Adnotandum est, quod si nullus de Capitulo vellet esse Procurator non poterit deputari extraneus ad dandam vocem. Alagon. super d. *cap. Si quis*, nisi maior pars Capituli consentiat, prout etiam ad dandum votum consultiuum. Topat. l. c. tit. 84. cap. 4. Villagut. l. c. nu. 1. vt autem possit ferre votum decisiuum requiritur consensus oñium vocalium. Marc. dec. 1037. nu. 1. p. 1. Genuen. pract. q. 617 nu. 1. Aduertendum etiā vniuersis, & singulis de Capitulo non licere admittere Laicum ad suppeditandum votum decisiuum, sed tantum consultiuum, quia ius præbendi vocem in Capitulo est ius Spi.

Spirituale, quod non cadit in Laicum. Abb. *super cap. sacrosancta*
nu. 2. de elect. Hinc est, quod nonnulli Seculares Nobiles vigore Pri-
 vilegij sibi à Papa concessi recipiuntur in Canonicos, acquitendo
 ius interessendi Capitulis, in quibus tamen nulla vtuntur voce, vt
 obseruant Compostell. *in cap. cum M. n. 7. de const. & Boss. de for. com-*
pet. nu. 1. 26. Omnes, & singuli, quibus non deest vox in Capitulo, sūt
 46 obstri&i ad ordinaria, & extraordinaria Capitula accedere. Abb.
in cap. 1. de his q. f. à m. p. c. Bonac. de distr. disp. 1. q. 1. pun. 2. nu. 5. &
determinauit Fragosi. lib. 3. d. 8. nu. 30. tom. 2. Nam Capitula cele-
 brare est necessarium ad rectum Ecclesiæ gubernium: ita omnes, &
 obligatio, quæ residet apud totum Capitulum, inest etiam singulis
 membris, vt norant *Sot. de iust. & iur. lib. 10. q. 3. art. 4. Castr. Pal.*
de hor. Can. disp. 3. pun. 9. s. 4. Bordon. p. 1. resp. 30. num. 1. Aliorsum
 si fas erit vni Canonico abesse, licebit, & alteri, & sic omnibus; nec
 facit dicere, quod vno non comparente, cœteri suppleant, etenim
 quantum in se est, non efficitur Capitulum, & ipse non respondet
 officio suo. Neque à culpa excusatur non conueniens, ut cuitet al-
 tercationes, cognoscere se biliosum esse, ac facile in excandescentiâ
 deuenire; *Carc. de ben. par. 3. cap. 2. n. 4. 2. & Homob. in consultat. p. 3.*
resp. 11. Præsertim prima Dignitas, & caput Collegiatæ, cuius præ-
 sentia est magis necessaria *in Capitulo, ut considerat Ghilin. l. c. R.*
consilium nu. 1. aliàs absque iuxta causa à Capitulo approbanda nō
 interueniens multatur *Rot. in una Piscien. 14. Jan. 1658. in super est*
 adnotandum, quod licet liberum sit quibuscunque Capitularibus
 dies absentię à Sac. Conc. Trid. irrogatos desumere etiam diebus,
 quibus habetur Capitulum, ut consentiunt omnes; nihilominus,
 testibus *Trullen. in Decal. lib. 1. cap. 7. d. 30. n. 9. & Castr. Pal. de ben.*
tr. 13. d. 3. p. 9. s. 4. id imitandum est, dum ex tali absentia non se-
 quatur graue damnum Capituli, quod non curans dicitur ingratus,
 vt notat *Genuen. l. c. q. 240.* Excusandus videtur in foro conscien-
 tiæ Canonicus non interueniens pro illâ uice Capitulo, præui-
 dens præsentiam suam nil pro futuram, eo quia proceditur ex ab-
 ruto, sine modo, lege, & ratione ob arrogantiam, & ignorantiam
 aliquorum maiorem partem Capituli constituentium; *Homob. in*
 47 *in com. p. 3. ref. 3. q. 11. tr. 14. Frag. Bonac. Garc. locis statim citatis*
& clarè Gutier. can. QQ. lib. 2. cap. 11. nu. 87. & sequitur Pyrr. Cor-
rad ubi supra lib. 5. cap. 6. nu. 17. Dummodo euidentissimum sit suâ
 præsentiam nil adiumenti allaturam, sed solum sibi odium excita-
 turam, & admoneat Episcopum, ut his malis provideat, prout mo-
 nitus tenetur; ita Abb. *in cap. Dilecti nu. 1. de maior. & obed.* Consi-
 deratè dixi in foro conscientię, nam in foro fori Canonici residen-

tes insinuatīs impedimentis non detenti sunt obnoxij comparere, & suffragia reddere, ut videbimus infra. Limita nisi absint, sciētes Capitulum non fuisse legitimē congregatum, & consequenter eius acta fore inualida, & nulla, quō euentu in utroque foro excusantur. Abb. Dec. Fely. & alij scribentes super dicto cap. Omnes de cons. Capitulum tam Ordinarium, quā extraordinarium à Diuina precatōne sumat, exordium iuxta adnotata in cap. In nomine Domini 23. dist. Sapientes Gentilium aiebant:

A Ioue principium nobis, hinc optimus orsus.

Propter quod cunctis Capitularibus in loco solito congregatis, statim ibi fiat oratio, qua completa, Dignitates, & Canonici habitu choralī induti debent ibidem ordinatē sedere, & modestē cōmōrari, prout in Choro; ex traditis per glos. in cap. fin. de consuet. in 6.

Canonicus Prothonotarius Titularis tenetur ad Capitula accedere non Prælatitio, sed choralī habitu vestitus, & ibi manere iuxta suam receptionem ad Canonicatum; ita declarauit S. R. C. teste Gauan. in Man. V. Capitulum nu. ult. in addit. Huius Decreti rationē fuisse puto, quia ex habitus diuersitate posset generari scandalum inter Canonicos æquales, ut innuit glos. in cap. Deus de vit. & hon. Tum quia Prothonotarij Dignitas, cum sit extranea à Capitulo, non debet nocumētum asserre Capitularibus: ita Ant. de Præ. in cli. p. ast. cap. 5. nu. 1. Moron. loc. cit. nu. 20.

Prima Sedes in Capitulo cōpetit Præsidentī Capituli, & si ad effectum Episcopus, ut Canonicus, qui tamen ob culmen suę Dignitatis sedet in Capitulo post Præsidentē, non attento ipsū in receptione Canonice Præbendæ esse alijs Canonicis posterioremglos. in cap. 2. de Præb. Ant. de But. in cap. Postulasti de concess. Præb. Marta vot. 101. nu. 3. Scacc. de appell. q. 8. nu. 60. Put. dec. 104. num. 8. lib. 3. Si uerō Episcopus interueniat Capitulo, nō ut Canonicus, sed ut Episcopus in casibus, quibus habet ius cōiunandi Capitulum, sedet in prima Sede Capituli, quæ debet esse pulchrior, & ornatior ceteris, ut monet Vener. de exam. l. c. cap. 29. nu. 38. Et quoniam in hoc euentu nulla vox conueniat Episcopo. Vanc. in discipl. Eccles. lib. 2. fol. 89. expositis ab eodem, quę sibi libuerit, exire tenetur de Capitulo, ut Canonici liberius super explicatis colloquantur; Vener. ubi supra, & declarauit S. Congr. relator: e Galett. in sum. V. Episcopus.

Canonicus, & idem Episcopi Vicarius Generalis in Capitulo, & congregationibus capitularibus sedet in loco sibi debito ut Canonico, nullo habito respectu ad Officiū Vicariatus, quod retinet Abb. cons. 21. par. 1. Fely. in cap. Ex litteris de prob. Grat. l. c. cap. 106 nu. 2. Capyc. dec. 27. nu. 27. Quod multo magis procedat in Collegiatis

giatis Diocesis de Vicario foraneo eodemque Canonico; reliquisque
 tibusque Canonici respectu, neque interdicti Vicarii interesse
 se Capitulo, dum in ea tractatur de re spectante ad Episcopum;
 Barb. de Can. & dig. cap. 42. n. 12. Quia eo ipso, quod suspectus red-
 ditur Episcopus, consequenter sunt suspecti eius Officiales; veno-
 rat Ant. Capyc. decis. 137. nu. 10. Quandocunque Præpositus Capi-
 tuli, uel alius, qui illud adunauit, in medium ponit aliquid resolu-
 dum, quod respicit proprium, uel suorum commodum, petitione
 porrecta exeat de Capitulo ob rationem, quam diximus de Episco-
 po; similiter Canonici, de quorum speciali interesse in Capitulo
 est agendum, proposito negotio debent se à loco capitulari retra-
 here, donec res fuerit discussa. ita fuit Decretum à Sac. Cong. teste
 Gauan. ubi supra nu. 18. Coadiutor Canonici non est cogendus ut
 egrediatur de Capitulo, dum agitur de negotio sui coadiuti, de
 quo ille lucrum reportare non potest; immò tali casu potest circa
 id suum suffragium ferre; prout uice uersa, si tantummodo agatur
 de facto sui coadiutoris, poterit interesse coadiutus, ad tradita per
 Innoc. cap. fin. de procur. Oldrad. conf. 44. Gauan. l. c. n. coadiutor nu.
 27. in addit. licet Cast. Pal. l. c. disp. 1. p. nu. 10. nu. 23. contrarium
 teneat. Canonici, qui in dandis suffragiis, vel dicendis sententiis in
 Capitulo, ordine contrahato loquuntur, digni sunt iure dandi vocem
 priuari tam in illo, quam in sequenti Capitulo, ut dicitur ex tradi-
 tis per Castald. de cerem. lib. 1. sect. 7. cap. 3. nu. 5.

Ad Capitulares iuniores spectat in Capitulo primò loqui, ne ipsi
 à maiorum sententia declinare formident, iuxta tradita per Nicol:
 de Lyr. super exod. quem refert Afflict. decis. 1. nu. 6. & ut validiora
 argumenta in fine referuentur, ut docet Cicer. in Rethor. & ita ser-
 uatur in Rota Rom. ab Auditoribus teste Cohell. l. c. cap. 31. n. 51.
 sed Praxis ferè in omnibus Ecclesijs est in contrarium; nam Cano-
 nici antiquiores iunioribus præferuntur in loquendo, respondendo,
 & votis, tam secretis, quam publicis proferendo; & consultius uti-
 detur quia isti prius fando minores attrahunt in suam sententiam,
 quæ utilior, & sanior præsumitur. glos. in cap. 16. dist. Abb. in cap:
 Auditis de elect. Roman. singul. 81. Rolan. conf. 47. n. 7. Vol. 2. Gram-
 decis. 64. nu. 33. Maran. in proem. sue prax. num. num. 8. Addo, quod
 primam vocem habere in Capitulo est maximi honoris signum,
 cap. Quia tua 50 dist. Præpos. in cap. Episcopus 17 dist. Qui propterea
 subiungit, quod in Capitulo prius loquuntur digniores, & anti-
 quiores, quorum nomine intelliguntur non ætate maiores, sed dig-
 nitate, & antiquitate Canonicatus receptionis. Card. Turr. super
 cap. Lex d. 2. nu. 7. Iacob Ben. prinil. 10. nu. 7. Ferrett. conf. 240. nu.

pr. Vol. 1. Rot. dec. 2. nu. 10. de cons. Vnde non interueniente prima,
 & unica Dignitate in Capitulo, Canonicus antiquior habet primam
 vocem, Marc. dec. 1027. nu. 1. p. 1. & hoc ob eius maiora onera, &
 seruitia Ecclesie præstita. cap. Miramur 61. dist. Pyr. l. 1. lib. 9. cap.
 3. nu. 8. Habemus exemplum Sancti Iacobi minoris, qui erat ætate
 longæuius, sed quoniam fuit electus Apostolus post alterum Iacobum
 minorem annis, ille dicitur iunior, & minor Apostolus, & postfatur
 in Symbolo Apostolorum, vt obseruant Genuen. præf. Q. Q. Eccles.
 q. 301. & 612. & Afflict. l. c. decis. 1. nu. 7. Si aliqua controuersia de
 digniori loco, aut de prius votando in Capitulo contingerit, Capi-
 tulum congregatum nullum habet interesse in tali causa, quia ius
 præminentie competit Canonicis particularibus, & respicit Col-
 legium, cuius profectò non interest, an vnus, vel alter Canonicus
 præcedat. Abb. in cap. Ex litteris de prob. Dec. ibidem, Marc. decis.
 202. nu. 2. Itaq; litis decisio petenda est ab Episcopo, qui resoluet
 eundem ordinem seruandum, prout quisque ibi sedet. gloss. in cap.
 Placuit 16. d. Præpos. vbi supra Ricc. dec. 131. nu. 16. p. 1. Quod si
 de prædictis aliquod Ecclesie statutum disponeret, Capitulum de-
 bet contententes admonere de obseruantia statuti, vt docet Farin.
 nac. decis. 410. nu. 2. p. 2. in pos. & omnes obedire tenentur Capi-
 tulo non solum in hoc casu, sed in quibuscunq; alijs, in quibus sta-
 tutum aliquid mandat, aut vetat. Host. in cap. 1. nu. 8. de his q. s. d.
 m. p. c. Idem sequitur de consuetudine, quæ magis attenditur, quàm
 statutum, & in materia præcedentis, alter Canonicus cum alio eam
 acquirit decem annorum spatio. Gram. decis. 64. n. 34. Capitulares
 obligati, qui non interuenerint Capitulo absque iusta causa ab ip-
 somet Capitulo approbanda, mukandi sunt ad formam statutorum.
 Abb. in cap. cum ca. su. n. 7. de off. iud. de leg. & declarauit S. C. C. apud
 Garc. de ben. p. 3. cap. 2. nu. 424. Cæterum, quia ius exigendi multum
 competit Collegiatæ Præposito. Gossred in rubr. iur. can. tit. de pe-
 nis nu. 9. non poterit Canonicus antiquior, aut alius, qui in eius
 defectum congregauit Capitulum, eandem certam multam exi-
 gere. ita Villagut. de reb. Eccl. non alien. l. c. cap. 118. nu. 5. & decisum
 refert Mart. Dig. nou. lib. 6. tit. Capitulum cap. 9. Siquidem isti subro-
 gati retinent solummodo maioritatem, quam diximus, in honore
 conuocandi Capitulum, & ibi dandi primum suffragium, vt post
 alios considerauit Raguc. de voc. q. 15. in fin. Quando pœna per sta-
 tutum imposita non proficiscentibus ad Capitulum negligetur à
 Canonicis, quia esset leuis, atque tractari debet de notabili Eccle-
 sie, vel Capituli interesse, Capitulum facto verbo cum Episcopo
 grauiiores pœnas iniungere debet. Abb. in sepius allegato capitulo

- 26 *om. 1. cap. 15. nu. 8.* Cæterum esset de essentia, dum Capitularium
 maiori parti a Domino loci impediretur ingressus in Ciuitatem.
 vbi sit Capitulum, quo causa minor pars grauatur accedere ad lo-
 cum tutum pro maiori parte. Io. And. *loc. prox. cit. alijq. cum eo.*
 Canonici tam absentes a loco suæ residentię, quàm presentes, ne-
 gantes se ad Capitulum extraordinarium interpellatos fuisse, non
 27 reputantur citati, nisi constet de citatione. *glos. in cap. Quod sicut,*
 vbi Abb: nu. 8. *de elect.* Bald. ibidem nu. 5. De quo standum est Nū-
 cio iurato. *glos. in d. cap. V. Vocatos.* Si ignoretur, vbi degant Cano-
 nici absentes, vocantur per Edictum in Ecclesia, ut docet *glos. in*
eod. cap. Quod sicut, & præcedentibus non fuisse seruata formam
 substantialem vocandi ad Capitulum, incumbit onus probandi, si
 acta inprobare voluerint. Put. *dec. 375. nu. 1. lib. 2.* Rationem ponit
 28 *Dec. in cap. in Presentia tit. de Prob.* Ex Canonicistam absentibus,
 quàm residentibus non conuocantur ad Capitulum, nisi, ut dixi-
 mus, qui in eo habent vocē, quæ multipliciter sumitur a Scripto-
 ribus, sed in casu proposito, vox est votū Canonicorū capitulari-
 ter prolatum, aut proferendum, explicans animi mentem assentiē-
 29 do, vel dissentiendo circa ea, quæ in Capitulo proponuntur. Horat.
Barbar. de diss. fruct. par. 1. cap. 161. nu. 11. & ante eum docuerunt
Precc. de subinsens. lib. 1. d. 1. nu. 19. & DD. *in rubr. extr. de elec.*
 Huiusmodi vox competit tantummodo Canonicis in Sacris Ordini-
 bus constitutis. *Clem. Ut bi tit. de etas. & qual. ordin.* Conc. Trid.
sess. 24. cap. 4. de ref. & non existentes in Sacris nequeunt ab aliis
 30 Canonicis admitti ad dandam vocem in electionibus, & actis Ca-
 pitularibus. Boich *super d. cap. Quod sicut nu. 4.* Nau: *cons. 7. de cler. non*
resid. Say. *in flor. dec. 1. 4. eod. tit.* & censuit Sac. Congr. ad dictum
cap. conc. Nec valet contraria consuetudo. Tamb. *de sur. Abb. to. 1.*
disp. 5. q. 8. nu. 8. Gauan. *in man. V. Capitulum nu. 11. in addit.* Neque
 Episcopus potest in hoc dispensare: Azor: *l. c. lib. 6. cap. 6. quæst. 1.*
Homob. de stat. par. 1. cap. 9.
 At verò, quia cuilibet Canonico, & si minorum tantum Clerico
 in Possessione sui Canoniciatus conceditur stallum Chori, locus in
 Capitulo, necnon vox in eo habitu, licet non actu vsquequo sit Sa-
 cris initiatus. Innoc. *per cap. In lusteris de res. spoliat.* Monet. *l. c.*
p. 2. q. 10. nu. 11. & propterea dicta possessione assecuta, statim di-
 citur de Capitulo, & verus Canonicus. Zabarel. *super d. clem. Ut bi.*
Cauat. dec. 109. nu. 11. Eidem Canonico non in Sacris, de consensu
 31 Capituli permittitur, ut assistat Capitulis, ad effectum addiscendi,
 quæ sunt muneris Canonicorum. Raguc. *de Voc. q. 22. nu. 4.* Gauan.
loc. stat. cit. nu. 14.

In aliquibus Collegiatis integro biennio Canonici etiam Sacerdotes argentur à votando in negotiis Capituli, ut interim discant, quæ illis per modum sunt peragenda; quod laudatur in Theat. Vir. Hum. *V. Silentium*. Carentes voce actiua ob defectum ordinis, hoc est iure votandi super aliquo actio in Capitulo faciendo, non priuantur passiva, id est, iure patiendi vocem de se ipso in eodem Capitulo: ita probabilius arbitrantur Castr. Pal. *par. 2. tract. 13. d. 5. p. 6. nu. 13.* Piafec. *in prax. par. 2. cap. 3. nu. 7.* & Garc. *de ben. par. 3. cap. 4. nu. 5. in addit. Ricc. in prax. p. 2. ref. 488. nu. 4.* contra Nau. *cons. 6. de Verb. signif. & Less. l. c. cap. 34. dub. 29. n. 105.* existimantes in dicta prohibitione utranq. vocem esse comprehensam, & sequitur Molfes. *tr. 6. cap. 16. nu. 34.* Concordant omnes, quod si Præfatus Canonici non in Sacris admittatur ad vocem actiuam, non idcirco remanent irrita gesta à Capitulo; Ratio est, quia utile per inutile non vitiatur in actibus Capitularibus. Fely. *in cap. cum super de off. deleg.*

Canonici dispensatus à Summo Pontifice super ætate, ut possit ad Sacros ordines ordinari, statim atque sacris initiatur, censetur etiam gratiatus in danda voce in Capitulo. Abb. *in d. cap. Pro illo rum nu. 3.* Roman. *cons. 325.* Ratio est, quia non erat expertus vocis ob defectum ætatis, sed ratione ordinis. Sanchez *de matrim. lib. 8. d. 1. nu. 23.* & suadet ex textu plano statim alleg. *Clem. 1. ubi* habetur non solum carere voce in Capitulo Canonici, qui non est in Sacris, sed & eos, quibus non deest Subdiaconatus, & sunt instituti ad Præbendam Diaconalem. ut notat Brancat. *in Epit. can. V. Pax*. Coadiutores Canonici initiati Sacro ordine, quem postulat eorum principalium Præbenda, legantur voce actiua, & passiva in Capitulo, ut tradunt Viuian. *l. c. lib. 1. cap. 1. n. 91* Filliac. *p. 2. tract. 23. nu. 177.* Penia *decis. 307. nu. 3. p. 1.* Silent tamen, dum ipsorum coadiuti Capitulo interesse vellent, & dare votum. ita Farinac. *dec. 410. n. vlt. p. 2. in possib.* Garc. *ubi sup. p. 4. cap. 5. n. 107.*

Canonici supranumerarij cum plenitudine iuris Canonicalis recepti, conuocantur ad Capitulum, ibiq. habent vocem, quando tractatur de condendis statutis, & Decretis omnes obligantibus, ac in aliis casibus, prout solet inseri in eorum Bullis, & nequeunt Canonici ordinarij eorum potestatem limitare, ut aduertit Castr. Pal. *p. 1. tract. 13. d. 1. p. 10. nu. 43.* Præfatus exemptus, & Collegiata Ecclesiæ caput principale quamuis, ut adnotauimus supra, non dicatur de Capitulo, in eodem tamen semper habet Præfidentiam, & vocem, & si non dum sit in Sacris Ordinibus constitutus. Abb. *super d. Clem. nu. 5.* Barb. *in Clem. cum Ecclesia nu. 12. de stat.*

& qual. Lotther. *l.c.* lib. 1. q. 15. nu. 42. Indecorum quippe esset, & Ecclesiæ damnosum Prælatum externa iurisdictione latantem ob defectum ordinis vocem in Capitulo non tenere: ita *glos ind. Clem. vti.* Quæ non applicantur in Preposito Collegiatæ Episcopo prorsus subiectæ; licet iste sit prima Dignitas, & caput, remanet priuatus voce in Capitulo, quo ad vsque sit Sacris initiatus. Dec. in cap. *Significatum de Prab. nu. 4.* Garc. *l.c.* p. 3. cap. 4. nu. 26. Retinet tantummodo ius conuocandi Capitulum, & in eo proponendi, ac resolucendi iuxta decisionem factam per maiorem partem Capitularium, quia cum isti actus sint iurisdictionis, non ordinis, semper ad primam Dignitatem spectant. Grät. *discept. for.* cap. 482. n. 17. Marzill. lib. 2. tit. de Prab. fol. 137. Aliæ verò, tam Cathedralium, quam Collegiatarum Dignitates huiusmodi maioriâte non gaudent, immò quantumvis in Sacris existant, ac locum in Choro retineant nullam habent vocem in Capitulo. Selu. *de ben.* par. 2. q. 17. n. 20. Io: Bertach. *de Episc.* p. 3. nu. 1. Rebuff. *conf.* 42. nu. 5. Pragof. *l.c.* lib. 1. dec. 8. nu. 26. Seraph. dec. 98. nu. 1. Penia dec. 36. n. 6. par. 2. Ratio est, quia vox pendet à Canonici, vt informant Abb. in cap. *Scriptum de elect.* Rub. *singul. v. Capitulum nu. 4.* Genuen. in *Prax.* cap. 69. nu. 20. In duobus tamen casibus memoratæ Dignitates vocem in Capitulo fruuntur; Primò, si his sit annexa Præbenda canonialis; Secundò, ex præscripta consuetudine Fran. Marc. dec. 139. nu. 2. p. 2. aut saltem possessione decennali. Dec. *super cap. Quanto de rescript.* Euerl. *loc. de tanquam.* Rot. p. 2. diuer. dec. 4. nu. 8. Quibus casibus sunt conuocandæ ad Capitulum modo, quo dictum est de Canonicis; quin secundum aliquos, qui Dignitatem, & Canoniceatum obtinent, duplicem vocem gerunt in Capitulo. ita Hoyed. *de incompat.* cap. 12. nu. 5. p. 1. Couar. *var. lib.* 3. cap. 13. nu. 6. Nald. *v. Canonicus nu. 1.* Barbof. *super cap. Diuersis n. 2. de Cler. coniug. & cap. Clericus n. 3. de Prab.* Vbi enim duo iura accedunt eidem Personæ, censenda est illa persona iure duorum. *cap. cum olim de sen. & re iud.* vbi Abb. quæ vtiq. negant Petr. de Anchar. in *cap. cum non liceat n. 1. de prescript.* Imol. in *cap. cum olim de sen. & re iud.* Trullen. in *Decal.* lib. 1. cap. 8. dub. 5. nu. 2. & ceteri apud Sanchez p. 1. *conf. lib. 2. cap. 2. dub. 106.* Quorum sententia est probabilior; Ideoque licet in Bulla huius Collegiatæ ex gratia fuerint concessæ duæ voces Abbati, in ea tamen Sum. Pontifex mandat, Distributiones esse æqualiter repartendas inter Abbatem, & Canonicos. Ratio adduci potest, quia stipendia duplicata dantur duntaxat ratione duplicis operæ diuersis temporibus præstitæ; ad tradita per Pilliuc. p. 3. tr. 441. cap. 6. nu. 56. At Distributiones sunt assignatæ horis, Canonicis, quod

seruitium

seruitium est vnicum, & non magis inseruit Dignitas, quam simplex Canonicus. vt notant Ricc *l.c. p. 3. ref. 467.* & Trulleu. *l. c.* Idē dicendum de Prouentibus prouenientibus ex Annuarijs, & Festis; quia vbi est eadem ratio, idem ius cōstitui oportet. *cap. Translato, de const.* Viuiā super *cap. vnic de Cler. non resid.* Nec his obstat, quæ dicuntur infra nu. 195. nam sic differentia dum honorarium, separate datur ad eorum manus, Episcopus quisque, qui simul est

38 Canonicus vnicum tantum suffragium retinet in Capitulo. Selu. vbi supra p. 2. q. 17. nu. 3. Grat. *discept. for. cap. 106. nu. 9.* & vt Canonicus potest semper interesse Capitulis. *cap. Ex litteris de prob. & ibi Innoc.* veruntamen non conuocatur ad Capitulum, si forte sit procul à Ciuitate. Rot. *par. diuers. decis. 783. nu. 5.*

Quod si Episcopus non sit eiusdem Ecclesiæ Canonicus, nulla ei competit vox in actibus capitularibus. Abb. in *proem. Decret. 2. p. nu. 21.* Sbroz. *off. Vic. p. 2. lib. 3. nu. 21.* & alij penes Lorther. *l. c. q. 15. nu. 38.* Accidit nonnunquam habentes vocem in Capitulo ibi priuari loco, & Capitulo, vel puniri suspensione vocis ob incōgrua ab iisdem perpetrata, vt ex clem. mox cit. notant Curtell. *l. c. par. 3. nu. 23.* Sigism: à Bon. vbi supra d. 107. num. 2. & Garc. *de ben. p. 3. cap. 2. nu. 526.* Qui ita expertes non intelliguntur priuati in his quæ sunt oneris. Ricciull. *de iur. person. lib. 2. cap. 30. nu. 14.* Canonici suspensi sunt priuati voce in actibus Capitularibus. *glos. in cap. cum dilectus, & ibi Abb. nu. 20. de consuet. Fely: in cap. Apostolica de except.* Nec quis potest electionem de se factam acceptare. ita Sorb. in *comp. priuileg. mend. V. Ingredi nu. 7.* idem sequitur de Canonicis interdictis, aut irregularibus. Azor. *p. 2. lib. 6. cap. 14. q. 8.* Rodriq: & alij, quos citat, & sequitur Cast. Pal. *p. 2. tit. de ben. d. 1. par. 10. tr. 13.*

40 Canonici maioris excommunicationis vinculo irretiti si fuerint denunciati, aut publici Clericorum percussores, qui nulla queant tergiversatione celari, sunt omni voce destituti, & non conuocantur ad Capitulum. Cōpostell. in *cap. Dilectus nu. 2. de consuet.* Quod si tales fuerint scienter ad dandum suffragium admissi vitiantur actus Capitulares Compostell. ibidem; Imol. super *sepins allegata Clem. V. ibi, & Raguc: de Voc. quest. 20. in fin.* Immo Canonici, quos constat in maiorem excommunicationem incidisse, quamuis non sint publicati, aut manifesti Clericorum percussores in Capitulo destituuntur, ex *cap. Cum ab homine de sent. excom. & cap. Postulatis cum seq. de Cler. excom.* Nec tenet electio de his facta: *cap. constitutus de appell.* & possunt à cæteris capitularibus repellī, ne intrent in Capitulum; Verūtamen eos admittentes non peccant,

cant, neque ea propter ab aliis acta irrita remanent. *cap. cum inter de elect. Molfes. l. c. tr. 6. cap. 16. nu. 74.* Petr. de Anchar. *in rubr. Ne sed. vac. aliq. imo: Immo valet eius vox, si faciat ut persona publica.* Rod. *in sum. cap. 105. in fin.* Canonici minori excommunicatione palam innodati non arcentur a Capitulo, nec a facultate porrigendi suffragia. Io. And. *in rubr. de elect. Oldrad. conf. 259.* Sylu. *V. electio 1. nu. 5.* Siquidem minor excommunicatio excludit a participatione Sacramentorum, non a communione Fidelium. *cap. Si celebrat extr. de Cler. excom. ipse tamen sic excommunicatus non potest eligi. Molfes. ubi supra nu. 73.*

41. *Dignitates, & Canonici voce in Capitulo gaudentes, qui ob distantiam infirmitatem, vel aliud impedimentum, interesse non valent, possunt, & si in loco residentie existant, Procuratorem constituere ad eorum nomine votandum, non solum in electionibus ad Canonicatus, Beneficia, & Officia, sed & pro resoluendis certis negotijs capitularibus, pro quibus conuocandi sunt quotiescunque sit Capitulum extraordinarium modo superius innuato. ita docet gloss. in cap. Quia propter de elect. V. commodè, Abb. ibid. & addit. ad Io. And. super eod. cap. n. 70. & sequuntur Lezzan. in sum. p. 2. cap. 15. nu. 8. Ragus. loc. cit. quæst. 12. nu. 3. Daoyz in repert. V. absens. Azor. mor. p. 2. lib. 5. cap. 15. quæst. 7. Debent vero eidem suo Procuratori speciale mādātum præbere ad iurandū in Animam suam de absentia a Ciuitate, vel loco, quod fuit taliter, & tali modo impediti, retradunt Alagon. in cap. Si quis de elect. in 6. & Seraph. de priuilegiis iuram. priuileg. 35. in princ. Alias Procuratori non creditur super dictis obstaculis Canonorum. Barb. de iur. Eccles. vni. lib. 1. cap. 19. nu. 10. Atque in omni casu tenentur subrogare aliquem, qui sit de eodem Capitulo, & Sacris Ordinibus decoratus. Dec. in cap. Constitutus 1. nu. 7. de appell. Barbāt. l. c. cap. 16. nu. 13. Laym. lib. 4. tract. 2. cap. 12. nu. 4. Ricc. in Prax. p. 4. res. q. 1. n. 4. Interest enim Collegij, ne eius secreta pateant extraneis. Abb. in d. cap. Constitutus nu. 7. Pely. in cap. Cum omnes n. 1 §. d. conf. Applicatur Ecclesiæ. cap. 18. ubi legi. ur, Coram extraneo nō esse in eundum consilium. Procurator electus a Concanonico ad eligendum, cum sic penes eū sint duz voces, non poterit in electionibus, quæ fiunt per vota secreta, suam vocem dare vni, & aliam procuratorio nomine alteri. Dec. in cap. Quamuis n. 2. de off. deleg. Euerald. loci de tanquam. Grat. discept. for. cap. 2. §. 1. nu. 11. Siquidem electio fit nomine, cui commissa est, & non committentis. ut notant Innoc. super cap. In causis de elect. & Bertac. l. c. cap. 59. Et quoniam tenetur eligere meliorē Grat. ubi supra nu. 11. Et quis non habeat nisi vnum dictamen rationis:*
- 42.

tionis; quem magis idoneū indicat pro parte sua, debet & sentire pro Amico, qui ei concedidit vocem suam. ita considerari Abb. in
 43 *cap. Cum olim nu. 9 de re ind. & Vener. in exam. lib. 4. cap. 10. num. 1*
 Potest tamen dari casus, quod merita duorum eligendorum sint omnino equalia, & sic idem Procurator remaneat perplexus, nesciens quem ex his duobus eligat, quo eventu in conscientia posset vota diuidere, & vni voto suo fauere, & alteri procuratorio nomine. ita Sigism. a Bonon. l. c. d. 14. nu. 8. Guttier. vbi supra lib. 1. cap. 4. & Sylu. v. electio 1. nu. 16.

Canonicus absens, vel residens, sed infirmus potest per litteras sigillatas Præsidenti Capituli mentem suam circa aliquam electionē significare, vel mandatum alicui Capitulari dare de certa persona eligenda, qui sic poterit vnum nomine Domini, alium proprio eligere, ut expressè habetur in *cap. Si quis §. porro de el. et. in 6.* & aduertunt Vener. vbi supra, & Viuian. super eiusdem cap. vel ad infirmum ad hoc accedat, qui in Capitulo recipit voces. Molfes. l. c. tr. 6. cap. 36. nu. 84. quod tamen ex iure nouo Conc. Trid. sess. 2 §. cap. 6. modo fieri non potest in electionibus Regularium, quæ per suffragia secreta celebrantur, prout declarauit S. Cong. apud Garc. de bon. par. 5. cap. 4. nu. 206. Barb. super d. cap. Si quis, & Molfes. vbi supra nu. 150. vbi aduertit, quod in his, & alijs casibus, quibus de substantiali forma, iuris communis electiones faciendæ sint per vota secreta, si non seruetur forma actus est nullus. ita Suarez de leg. lib. 5. cap. 31. n. 5. Non venit autem contra formam impeditus ut supra, dicens suo Procuratori, cui liberè commisit vices suas, ego si præsens essem; votum meum dare ad fauorem talis, quia adhuc suffragium, quod dabit Procurator, erit secretum, ut efficaci ratione probat Cast. Pal. p. 2. tr. 13. d. 3. pun. 4. nu. 8. Vnus Canonicus potest à pluribus deputari ad ferendum suffragium, ut supra. Abb. in cap. Scriptum nu. 5. de elect. & potest constiti Procurator per litteras priuatas authentico sigillo constituentium sigillatas: Abb. in cap. Bone nu. 24. de pot. Præl.

Adnotandum est, quod si nullus de Capitulo velit esse Procurator non poterit deputari extraneus ad dandam vocem. Alagon. super d. cap. Si quis, nisi maior pars Capituli consentiat, prout etiam ad dandum votum consultiuum. Topat. l. c. tit. 84. cap. 4. Villagut. l. c. nu. 12. vt autem possit ferre votum decisiuum requiritur consensus omnium vocalium. Marc. dec. 1037. nu. 1. p. 1. Genuen. pract. q. 617 nu. 1. Aduertendum etiā vniuersis, & singulis de Capitulo non licere admittēre Laicum ad suppeditandum votum decisiuum, sed tantum consultiuum, quia ius præbendi vocem in Capitulo est ius Spi.

Spirituale, quod non cadit in Laicum. Abb. *super cap. sacrosancta* nu. 2. *de elect.* Hinc est, quod nonnulli Seculares Nobiles vigore Priuilegij sibi à Papa concessi recipiuntur in Canonicos, acquitendo ius interessendi Capitulis, in quibus tamen nulla vtuntur voce, vt obseruant Compstelli, in *cap. cum M. n. 7. de const. & Bosl. de for. & compet. nu. 126.* Omnes, & singuli, quibus non deest vox in Capitulo, sūt obstricti ad ordinaria, & extraordinaria Capitula accedere. Abb. in *cap. 1. de his q. f. à m. p. c.* Bonac. *de distr. disp. 1. q. 1. pun. 2. nu. 5.* & determinauit Fragosi: *lib. 3. d. 8. nu. 30. tom. 2.* Nam Capitula celebrare est necessarium ad rectum Ecclesiæ gubernium: ita omnes, & obligatio, quæ residet apud totum Capitulum, inest etiam singulis membris, vt notant Soc. *de iust. & iur. lib. 10. q. 3. art. 4.* Castr. Pal. *de hor. Can. disp. 3. pun. 9. s. 4.* Bordon. *p. 1. resp. 30. num. 1.* Aliorsum si fas erit vni Canonico abesse, licebit, & alteri, & sic omnibus, nec facit dicere, quod vno non comparente, cœteti suppleant, etenim quantum in se est, non efficitur Capitulum, & ipse non respondet officio suo. Neque à culpa excusatur non conueniens, ut cuius altercationes, cognoscēs se biliosum esse, ac facili in excandescentiā deuenire, Carc. *de ben. par. 3. cap. 2. n. 41.* & Homob. in *consultat. p. 3. resp. 11.* Præsertim prima Dignitas, & caput Collegiatæ, cuius præsentia est magis necessaria in Capitulo, ut considerat Ghilin. *l. c. R. consilium nu. 1.* aliàs absque iuxta causa à Capitulo approbanda nō interueniens multatur Rot. in una Piscien. 14. Ian. 1658. insuper est adnotandum, quod licet liberum sit quibuscunque Capitularibus dies absentię a Sac. Conc. Trid. irrogatos desumere etiam diebus, quibus habetur Capitulum, ut consentiunt omnes; nihilominus, testibus Trullen. in *Decal. lib. 1. cap. 7. d. 30. n. 9.* & Castr. Pal. *de ben. tr. 13. d. 3. p. 9. s. 4.* id imitandum est, dum ex tali absentia non sequatur graue damnum Capituli, quod non curans dicitur ingratus, vt notat Genuen. *l. c. q. 240.* Excusandus videtur in foro conscientie Canonicus non interueniens pro illā uice Capitulo, præuidens præsentiam suam nil pro futuram, eo quia proceditur ex ab-ruto, sine modo, lege, & ratione ob arrogantiam, & ignorantiam aliquorum maiorem partem Capituli constituentium; Homob. in *in com. p. 3. ref. 3. q. 11. tr. 14.* Frag. Bonac. Garc. locis statim citatis & clarè Gutier. *can. Q. lib. 2. cap. 11. nu. 87.* & sequitur Pyrr. Corrad ubi supra *lib. 5. cap. 6. nu. 17.* Dummodo euidentissimum sit suā præsentiam nil adiumentū allaturam, sed solum sibi odium excitationem, & adimoneat Episcopum, ut his malis prouideat, prout monitus tenetur; ita Abb. in *cap. Dillecti nu. 1. de maior. & obed.* Consideratè dixi in foro conscientie, nam in foro fori Canonici residen-

tes infinnatis impedimentis non detenti sunt obnoxij comparere, & suffragia reddere, vt videbimus infra. Limita nisi absint, sciētes Capitulum non fuisse legitime congregatum, & consequenter eius acta fore inualida, & nulla, quo euentu in vtroque foro excusantur. Abb. Dec. fely. & alij scribentes super dicto cap. Omnes de cons. Cap. itulum rām Ordinarium, quā extraordinarium à Diuina pre-
 48 catione sumat, exordium iuxta adnotata in cap. In nomine Domini 23. dist. Sapientes Gentilium aiebant:

A Iouo principium nobis, hinc optimus orsus.

Propter quod cunctis Capitularibus in loco solito congregatis, statim ibi fiat oratio, qua completa, Dignitates, & Canonici habitu choralis induti debent ibidem ordinatē sedere, & modestē cōmouari, prout in Choro; ex traditis per glos. in cap. fin. de consuet. in 6.

49 Canonici Prothonotarius Titularis tenetur ad Capitula accedere non Prælatiſto, sed choralis habitu vestitus, & ibi manere iuxta suam receptionem ad Canonikatū; ita declarauit S. R. C. teste Gauan. in Man. V. Capitulum nu. ult. in addit. Huius Decreti rationē fuisse puto, quia ex habitus diuersitate posset generari scandalum inter Canonicos æquales, vt innuit glos. in cap. Deus de vit. & hon. Tum quia Prothonotarij Dignitas, cum sit extranea à Capitulo, non debet nocumētum afferre Capitularibus: ita Ant. de Pret. in cli. p. a. f. cap. 5. nu. 5. Mozon. loc. cit. nu. 20.

Prima Sedes in Capitulo cōpetit Præsidentī Capituli, & si adesset
 50 Episcopus, vt Canonici, qui tamen ob culmen suę Dignitatis sedet in Capitulo post Præsidentē, non attento ipsi in receptione Canonice Præbendæ esse alijs Canonici posterioremglos. in cap. 2. de Præb. Ant. de But. in cap. Posulaſti de concess. Præb. Marta 100. 101. nu. 3. Scacc. de appell. q. 8. nu. 60. Put. dec. 104. num. 8. lib. 3. Sā verò Episcopus interueniat Capitulo, nō vt Canonici, sed vt Episcopus in casibus, quibus habet ius coadjunandi Capitulum, sedet in prima Sede Capituli, quæ debet esse pulchrior, & ornatioꝝ cæteris, vt monet Vener. de exam. l. c. cap. 29. nu. 38. Et quoniam in hoc euentu nulla vox conueniat Episcopo. Vanc. in discipl. Eccles. lib. 2. fol. 89. expositis ab eodem, quę sibi libuerit, exire tenetur de Capitulo, vt Canonici liberius super explicatis colloquantur; Vener. ubi supra, & declarauit S. Congr. relato: e Galett. in sum. V. Episcopus.

51 Canonici, & idem Episcopi Vicarius Generalis in Capitulo, & congregationibus capitularibus sedet in loco sibi debito vt Canonico, nullo habito respectu ad Officiū Vicariatus, quod retinet Abb. cons. 21. par. 1. fely. in cap. Ex litteris de prob. Grat. l. c. cap. 106 nu. 2. Capyc. dec. 27. nu. 27. Quod multo magis procedat in Collegiatis

pr. Vol. 2. Rot. dec. 2. nu. 10, de consuet. Vnde non interueniente prima, & unica Dignitate in Capitulo, Canonicus antiquior habet primam vocem, Marc. dec. 1027. nu. 1. p. 1. & hoc ob eius maiora onera, & seruitia Ecclesie praestita. cap. Miramur 61. dist. Pyrr. l. c. lib. 9. cap. 3. nu. 8 Habemus exemplum Sancti Iacobi minoris, qui erat etate longaeuus, sed quoniam fuit electus Apostolus post alterum Iacobum minorem annis, ille dicitur iunior, & minor Apostolus, & postfatur in Symbolo Apostolorum, vt obseruant Genuen. praef. Q. Q. Eccles. q. 301. & 612. & Afflict. l. c. decis. 1. nu. 7. Si aliqua controuersia de digniori loco, aut de prius votando in Capitulo contingerit, Capitulum congregatum nullum habet interesse in tali causa, quia ius praerogantiae competit Canonicis particularibus, & respicit Cohortem, cuius profectò non interest, an vnus, vel alter Canonicus praecedat. Abb. in cap. Ex litteris de prob. Dec. ibidem, Marc. decis. 202. nu. 2. Itaq. licet decisio petenda est ab Episcopo, qui resoluet eundem ordinem seruandum, prout quisque ibi sedet. gloss. in cap. Placuit 16. d. Praepos. vbi supra Ricc. dec. 131. nu. 16. p. 1. Quod si de praedictis aliquod Ecclesie statutum disponeret, Capitulum debet contententes admonere de obseruantia statuti, vt docet Farinac. decis. 410. nu. 2. p. 2. in posib. & omnes obedire tenentur Capitulo non solum in hoc casu, sed in quibuscunq. alijs, in quibus statutum aliquid mandat, aut vetat. Host. in cap. 1. nu. 8. de his q. s. d. m. p. c. Idem sequitur de consuetudine, quae magis attenditur, quam statutum, & in materia praecedente, aliter Canonicus cum alio eam acquirit decem annorum spatio. Gram. decis. 64. n. 34. Capitulares obligati, qui non interuenerint Capitulo absque iusta causa ab ipso fomet Capitulo approbanda, mutandi sunt ad formam statutorum. Abb. in cap. cum causa n. 7. de off. iud. de leg. & declarauit S. C. C. apud Garc. de ben. p. 3. cap. 2. nu. 424. Ceterum, quia ius exigendi multum competit Collegiatæ Praeposito. Gossfred in rubr. iur. can. tit. de penis nu. 9. non poterit Canonicus antiquior, aut alius, qui in eius defectum congregauit Capitulum, eandem certam multam exigere. ita Villagut. de reb. Eccl. non alien. l. c. cap. 118. nu. 5. & decisum refert Mart. Dig. nou. lib. 6. tit. Capitulum cap. 9. Siquidem isti subrogati retinent solummodo maioritatem, quam diximus, in honore conuocandi Capitulum, & ibi dandi primum suffragium, vt post alios considerauit Raguc. de voc. q. 15. in fin. Quando poena per statutum imposita non proficiscentibus ad Capitulum negligetur à Canonicis, quia effectus, atque tractari debet de notabili Ecclesiae, vel Capituli interesse, Capitulum facto verbo cum Episcopo grauiiores penas iniungere debet. Abb. in sepius allegato capitulo

Quia propter. Nanque Præpositus Collegiatæ Episcopo subiectæ addere per se non poterit Multas. Gomef. Gimon. & Staphil. vbi supra fol. 93.

- 17 Collegiales, qui Capitulo nondum terminato absque debita licentia recedunt, eadem pœna puniuntur, qua per statutum afficiuntur ij, qui non accedunt ad Capitulum. *glos. in cap. Cupientes de elect. in 6. s. quod si.* Dec. in cap. 1. de iud. Quia non venisse dicitur, qui venit, & illicentiatuſ discedit. Io: And. in cap. Adhuc num. 4. de sen. & re iud. Abb. in cap. Cum nobis nu. 10. de elect. tum quia iste remanet contumax. Fely. in cap. 1. de iudic. n. 21: & magis attenditur contumacia sic recedentis, quàm non comparentis. *cap. Consultuit de off. deleg. cap. Per calumniam de pœnis.* & obserua. Boer. in s. is singularit. de contum. Non dicitur autem recessisse qui, iusta impellere causa, ex Capitulo egreditur cōfessim reuersurus, vt sentiū Port. conf. 84. nu. 19: & Ludouic. dec. 70. nu. 5. Petira prius venia; quæ iniuste, prout in alijs casibus, denegata videtur ipso iure concessa: ita Quintanad. l. c. tract. 7. singular. 32. nu. 3.

- 58 Canonicus, penes quem vox in Capitulo non deest, eoque Incepto adueniens, admittendus est ad reliqua pertractanda, & resolvenda. *cap. Ecclesia vestra de elect. & scribentes. s. per eod. cap.* Iste omnibus alijs capitularibus ex ordine salutatis ad suum locum se conferat, & sine mora à maiori de Capitulo certioratus de his, quæ tunc temporis tractantur, super quibus ille adhuc sensum suū aperire poterit, non verò super iam discussis, & conclusis. cum transierint in rem iudicatam, vt notat Paris. conf. 22. nu. 40. par. 4. congruum tamen erit, de actis enim admonere. Ad caput Capituli primum pertinet quæcunque vult proponere, post quem idem efficere fas, iusque est cuilibet Capitulari per ordinem, vt post alios docet Villagut. l. c. cap. 125. nu. 13. Non debet esse inter Canonicos congregatos sceminalis quædam abusus, vt vndiq. aer resonet, sed cum modestia vno loquente, ceteri sileant: nec quiniſ in aurem proximioris Collegæ submissa voce loquatur, quoniam huiuscemodi sermones redduntur suspecti. ut tradit Petr. de Anchar. in sapius cit. cap. Cum omnes Non est tractandum in Capitulo de rebus inanibus; Nūquam sede cum Concilio vanitatis, dicit Regius Pfaltes Psalm. 25. sed primò agendam est, de Diuini Cultus propagatione, de Chori defectibus, eiusque disciplina, statutorum, ac laudabilium consuetudinum obseruantia; deinde de ijs, quæ rerum temporalium Ecclesiæ, & Capituli ampliationem vtilitatem, ac defensionem respiciunt, cum sine his Capitulum consistere nequeat. vt ex cap. Capitulum 1. q. 3. notat Genuen. loc. prox. cit. q. 546.

61 In electionibus, ac alijs rebus disponendis, explicandis, vel ordinandis circa ea, quę spectant ad commune ius Capituli, requiruntur vota præstita à Canonicis legitime conuocatis, & Capitulariter adunatis. *glos. in d. cap. Cum omnes, & cap. 1. de reb. Eccl. non alien.* Innoc. in *cap. In Genesi de elect. nu. 7.* Ripa ibid. n. 7. Dec. *conz. 437.* Farinac. *dec. 382. p. 2.* Buratt. *decif. 359. nu. 5.* Atque regulariter attenditur, quod resoluitur à maiori parte Collegialium in loco capitulari. *glos. fin. extr. de b. q. f. d. m. p. c. Anchar. in cap. cum in cunctis nu. 1. de his q. f. à Pral. Abb. in cap. Licet nu. 14. de elect. Monet. de com. Ult. Vol. cap. 7. num. 397.* Caputaq. *dec. 203. par. 3.* & quod maior pars vocalium facit, & decernit, ab omnibus de Capitulo factum, & Decretum interpretatiuè dicitur, & reputatur, ac plenum habet vigorem. *cap. Duobus de rescript. in 6. & ibi glos. in cap. Ecclesia nu. 9. de elect. in cap. Pastoralis de rescript. in cap. Ex parte de concess. prob. & conf. 57. nu. 1. par. 2.* Rodriq. *QQ. reg. tom. 1. q. 4. Afflic. dec. 5.* Ricc. *dec. 172. num. 9. par. 4.* Marta vbi supra tit. *Capitulum cap. 2.* Tambur. *de iur. Abbatiss. d. 17. q. 3. nu. 10.* Cauat. *dec. 115. nu. 3.* quę maior pars constituitur per vnum suffragium vltra dimidiam partem: Buratt. *par. 3. dec. 225. nu. 2. dec. 259. nu. 4.* & *dec. 809. nu. 10.* Et quamuis in nonnullis Cathedralibus, & Collegiatis proposita in Capitulo vincantur tantummodo per duas partes trium, id procedit de consuetudine, non de iure communi, prout resolutum fuit à Ro. Rom. coram D. Carillo 7. Aprilis 1642. in vna Suffragiorum Collegiate Camaioris, quam refert Diana *par. 7. primę editionis in fin.* vbi subiungitur his non aduersari eiusdem Collegij resolutiones, vel plurimum cum duobus tertijs fuisse peractas, etenim in maiori parte inest minor, *cap. 1. vbi latissimè Canonista de arbit. in 6. Soraph decif. 167. nu. 4.* & alij. Immo non substineri consuetudinem, vt duę partes ad minus debeant concordare, tenent Card. Tusc. *ly. D. concl. 454. nu. 5.* & Franc. *decif. 1. nu. 31.* contra alios existimantes huiusmodi consuetudinem esse validam, quibus si adherere velis, probandum esset diũas resolutiones, factas cum minori numero duarum partium ex tribus, fuisse reputatas, & habitas nullas, & irritas, aliter actus remanerent æquinocti, cum fortasse accedere potuerit, vt retro actis temporibus duę partes semper fuerint concordantes, & sic nulla hinc desumi posset consuetudinis probatio: & Dec. in *cap. Presentia nu. 58. de prob.* Dixi in rebus Capituli sufficere maiorem partem regulariter, quandoque enim requiruntur vniuersi, aliquando minor pars sufficit interdum non omnes, & singuli satis, vt explicabimus infra; At communiter loquendo, maior pars Capituli intelligitur de maiori parte respectu, & comparatio-

- 62 ne aliarum partium minorum in Capitulo presentiam. *cap. Ecclesia*
 1. de elect. Gemin. in cap. Si cui nu. 2. eod. tit. 6. Abb. in cap. fin. de in-
 repatr. Sylu. V. electio nu. 11. Zerol. l. c. V. Capitulum 5. 13.

Explicemus exemplo; si ex duodecim Canonicis capitulariter congregatis, eueniat quinque ex eis in unum consentire, quatuor in alterum, & tres in alium electus à quinque, dicitur electus à maiori parte dictarum trium, non à maiori parte Capituli, quoniam quinque ex duodecim non sunt maior pars, sed septem, prout aduertunt *glos in d. cap. Si cui*. Bald. in d. cap. Ecclesia, Daoyz V. Canonicus nu. 12. Buratt. decis. 809. nu. 10. & dec. 573. par. 3. in annot. In aliquibus Collegiis fit comparatio partis ad partem, ex præscripta & immemorabili consuetudine; quæ non improbat a Franc. Zipeo lib. 3. tit. de h. q. f. à m. p. c. At de iure certe non est ratum, neque firmum, quod maior numerus non respectu totius, sed minoris partis statuerit; quamuis, cū eodem maiori numero concurrat, Præpositus Collegiæ etiam exemptæ, qui sit de Capitulo, in eoque habeat vocem, *glos in cap. 6. dist. 19 V. plures*, Say. in flor. l. c. dec. 1. tit. 1. lib. 3. & Rora in una Piscien. 14. Ianuar. 1630. Ratio est, quia in actibus capitularibus, tanquam pars homogeneas quum corpus cum alijs personis Capituli constituit, & sic non habet aliam, nisi quæ sit vna, totum vel duobus. G. alt. prius legio gaudet, quo casu binas voces non potest diuidere. Viuian.

- 63 *super cap. Si quis 9. porro de elect.* sed tenetur adherere vni, ac pro vna, & eadem re eas dare, ita docent Abb. in cap. Olim de re iud. Fel. ibidem. Additionator Abb. *super cap. Ecclesia vestra de elect. m. 2. Roman singular. 78. Nald in sum. V. Canonicus*. Galett. eod. V. Senabr. de probat. cap. 3. nu. 56. Vox, de qua loquimur, idem sonat, quod votum, sensus, sententia, suffragium, quæ in capitulo dantur, vel profertur explicando consensum, aut dissensum circa ea, quæ proponuntur, & à maiori parte Capitularium resoluta, dicuntur provenire concorditer à toto Capitulo. *cap. In causis, & cap. cum Olim de elect.* *glos in cap. Periculum si idem eod. tit. Alex. conf. 48. nu. 3. lib. 7.* Verum, si minor pars à maiori discordat, decreta non possunt dici peracta in plena concordia, sed tantum concorditer, ut notauimus. Imol. in cap. Licet nu. 3. de elect. Grat. decis. 183. nu. 12. Bettach. l. c. V. concorditer. Nihilominus, disposita à maiori parte Capituli sunt à cæteris Capitularibus executioni demandanda. Tambur. de iure Alban. d. 6. q. 5. nu. ult. DD. de reg. utr. iur. lib. 4. reg. 22. & dictum est superius; & ideo Canonicus, qui non consentit celsationi à Divinis, non potest in ipsamet Ecclesia celebrare, cum obseruare teneatur, quod maior pars determinauit, ut ob-

- feruat Imol. in cap. *Certum de maior & obed. Statutum Ecclesie dis-*
ponens Capitulares resolutiones non esse attendendas, nisi omni-
bus Canonicis consentientibus, est irritum, & nullum. glos. d. cap.
si forte. Alex. conf. 224. nu. 2. lib. 6. Grat. dist. for. cap. 894. num. 13.
 65 *Massobr. de synod. cap. 4. dub. 52. nu. 1. Vel huiusmodi statutum in-*
terpetrandum est, de consensu maioris partis Capituli, vt bene ob-
seruat Grat. dec. 183. nu. 11. Nec etiam ualet consuetudo, quod in
actibus capitularibus consentiant omnes capitulares, quia esset
Ecclesie onerosa, siquidem impediret, vt multæ res communes in-
fectæ remanerent, vt post alios scribit Zipeus lib. 3. tit. de his q. s. d
m. p. c. sequuntur Abb. 2. par. conf. 37. glos. in c. 1. ne sed. vbi & Pa-
squal. dec. 426. nu. 5. Dicentes esse valde difficile, vt cuncti de Ca-
pitulo sint eiusdem sensus, & maxime in re communi homines sūt
faciles ad discordiam. Viuian. in cap. 1. de h. q. s. a m. p. c. In omnibus
 66 *Capitulis ordinarie reperitur aliquis spiritus cōtradictionis discre-*
pans à voluntate, ac iudicio ceterorum, prout obseruant Ant. de
Pret. in Clyp Pass. cap. 3. nu. 23. Paut. l. c. p. 2. q. 10. Bonac. de bers
tan. d. 1. q. 3. p m. 1. nu. 20. Quapropter iniquis in tali Collegio re-
periri vnum sui capitis, sicut ceruicollæ opinionis, excusatur à cul-
pa, nisi manifestet nomen personæ, vt considerat Ant. de Escob:
tract. 2. exam. 10. cap. 4. Nec contrariatur illud vulgare axioma,
vnusquisq. præsumitur pacificus, quod desumitur ex cap. Sancimus
 67 *1. q. 7. & notat Mascard. de prob. conf. 864. nu. 29. nam interpretatur*
de isto, vel illo singulariter considerato non in pluribus simul col-
lectis, ita respondet Ant. de Butt. in cap. Cum ofius num. 8. de elect.
Abb. in cap. pr. eod. tit. nu. 3. & DD. mox citati.
 68 *In resoluendis negotiis, vel decernendis rebus pertinentibus ad*
Capitulum, aliquando voces porriguntur per secreta, aliquando
per aperta suffragia; Quādo priori modo dantur, semper attendi-
tur maior pars, nullā habita ratione vocalium, prout infra videbi-
mus. Dum autem vota prof. runtur palam, hoc est, viua voce, ac
apertè, quisque secundum iudicij sensum, tunc copulatiuè consideratur
maior, & fauor pars, cap. 1. cum seq. d. b. q. f. m. p. c. Alagon. ibid.
Abb. in cap. Ecclesia nu. 7. de elect. Rocch. de Curto l. c. 8. in num. 26.
Sylu. P. electio 2. nu. 6. & Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 85. nu. 4.
 69 *Quatuor reddūt potentiorē vocē vnius Capitularis, quā alterius.*
Primò maior auctoritas, vt si Canonicus esset etiam Episcopus;
glos. in cap. In Canonicis 19. dist. Abb. in cap. Postulasti nu. 14. de con-
cess. prob. Grat. discept. for. cap. 106. nu. 3.
Secundò, si sententiam proferens esset prima Collegiatæ Digni-
tas, & Caput: ita Abb. in cap. Dndum nu. 3. de elect. & in cap. Quasi.

nis, nu. 3. d. h. q. f. à m. p. c.

Tertio, ponderosior censetur vox Canonici litterati, vel antiquioris, ob eius experientiam, quæ est veritatis legitima probatio & efficax rerum magistra: cap. *Quam sit de elect.* in 6. Zabarell. in *Clem. cum Ecclesia* nu. 3. de *etat & qual.* Bald. *conf.* 136. nu. 2. lib. 2. & Bertach. in *reperit. V. antiquitas*. Faciunt illud Iob. cap. 12. *In multo tempore adest prudentia*, & illud vulgatum desumptum ex l. 1. ff. de *ventr. insp.* experto crede Roberto, & Plato dixit, experientiam esse tertium oculum; ut refert Penia in *prafat. dec. nu.* 52.

Quarto, & ultimo, quemadmodum ut supra diximus, in quolibet Collegio reperiri aliquem imperitum cōtradictorem, ita nullū Collegium est adeò desperatum, in quo nemo ex decem sit *sanus* mente, ac scientia præditus; Cicerone in *lib. 3. de leg.* auctore, & sequitur Vrsell. *l. c. V. alienatio conf.* 85. nu. 231. Huiusmodi Canonici vox, ratione maioris peritiz, (quia remanet magis instructus in his, quæ sunt de iure,) reputatur sanior, & magis æstimanda, quàm cœterorum, qui non sunt tali doctrina præditi, Abb. in d. cap. *Ecclesia*, & in cap. *Dudum de elect.* Daoyz. *l. c. V. canonicus nu.* 3. Iacob. de *Graft. conf.* 1. *coditit. diff.* 7. nu. 3. to. 2. Rodoan *l. c. tit. de reb. Eccl. non alien. q.* 38. nu. 1. & Paris. de *resig. lib.* 5. q. 3. Vbi ait, inter Canonicos litteratos, & indoctos esse differentiam, sicut inter montes, & vium. Et quamvis ad mentem Aristotelis, qualitas cōsiderata in abstracto non recipiat magis, & minus, tamen in cōcreto, quatenus aliquis participat de ea, illud quale recipit magis, & minus, ac parit maioritatem, ut benè aduertit Leonell. de *praced. q.* 5. art. 1. Sic Canonici, licet non recipiat magis, & minus, cum omnes Canonici in ea sint pares, & equales, nil secius respectu dictarum qualitarum alter dici potest magis Canonicus altero, ex traditis per Lancell. in *instit. iur. can. lib. pr. tit. de elect.* 5. quod si *V. de auctoritate*. Leonell. *l. c. q.* 9. art. 14. Mascard. de *prob. con.* 998. num. 12. Et propterea in palam resoluendis rebus Capituli potentior est vox Sapientis, quàm minus periti. Macabrun. *conf.* 16. num. 76. & seq. Aliàs nil esset inequalius, quàm ubi impar est scientia, ibi sit parius; ut notat Abb. in supra allegatis cap. *Ecclesia*, & cap. *Quasi iur.*

Aperta vota, vel minus peritorum Canonicorum sunt libenter audienda. Facit versus...

Sapere enim est olitor Verba opportuna locutus.

Vide de hoc exemplum, quæ refert Corn. à Lap. in com. super exod. cap. 18. Quando verò à doctis eorum dicta reprobantur, debent illi acquiescere, aliàs non excusantur ob simplicitatem columbinā, quæ in Capitulis debet esse mixta cum Serpentina. cap. *Petrus diff.*

dist. 89. & cap. Fratrem dist. 80. Boich. super cap. Veritatis nu. 5. de iureiur. Valent. l. c. par. 1. not. 12. n. 4. Veluti misericordia in Principe altera sorore S. iustitia destituta, est stultitia, vt inquit D. Chysothomus.

Quamuis Rixæ, lites, & controuersie sæpius à debilioribus veniant, iuxta illud

A minori rota sunt semper iurgia mota.

Aliquando tamen concigit, Canonicos cordatos inter se dissidere, in dispositionibus, seu prouisionibus Capitularibus, vt refert Host. in cap. Pastoralis nu. 1. de rescript. quod non est crimini tribuendum, dumodo opinionum diuersitas charitatem nõ separet, vt aiunt D. Antonin. in sum. par. 4. tit. 7. cap. 8. §. 1. Homob. in com. p. 3. tr. 14. q. 17. cap. 3. Et suadetur hæc doctrina ex contentione, quam Sacra eloquia narrant fuisse inter Angelos Israelitarum, & Persarum, an Hebræi captiui essent suæ Patriæ restituendi: & in hoc utriquæ Angeli Domini Diuinam Gloriam, & illorum salutem intuebatur, vt notat Zipseus l. c. tit. de b. q. f. am p. c. & in l. 111. §. si quis ff. de cond. caus. habetur Filium interdum absq. culpa non residere cum sententia Patris; atq. in libris resolutionum moralium quot varias cernimus scriptorum opiniones, quæ non improbantur? ita non repugnante iure, vel æquitate in primodijs huius Collegiæ nonnullas habuerunt contentiones inter se Canonici, circa eorum munus in Choro, & Altari, ex quibus desumpta fuit occasio diligentius studendi in ijs, quæ proprium respiciunt officium: & laudabiliter factum fuerit Bellum, vt rebus benè compositis habeatur pax. cap. Nisi bella 23. quæst. 1. & cap. Noli ibidem. Nec ab his abstinendum videtur, eo quia Sæculares sumant scandalum audiendo Capitulares, vt supra, contendere, nam est scandalum mere passium, quod oritur ex infirmitate, & ignorantia, vel malitia. ex Dan. de Nob. l. c. d. 1. nu. 5. Marc. d. 1391. nu. 2. p. 1. & iuxta illud

Cutandum semper placeat doctis bonisq.

Summa quidem laus est duplicis se malis.

Possuntq. Canonici vti dicto D. August. relato in Decreto Gratiani 11. quæst. 3. can. 51. his verbis, *Sæti de Augustino quicquid libet solâ in oculis Dei conscientia non me accuset.*

Non inficior quasdam cœremonias laudabiles sed nõ præceptas, quæ sine culpa in Diuinis Officijs relinqui possunt, prætermittendas esse causa Pacis, & ad tollendas altercationes relictantium, ex traditis per Host. in sum. tit. de renunc. nu. 8. Abb. in rubr. de treg. & p. c. Post. vbi supra obseru. 75. num. 8. & in præcis terminis monet Molan. de can. lib. 2. cap. 6; pro modico enim congruum est, quod

non

non contendatur: *glos. in cap. Requisiti de test. V. decens.* At verò si agatur de re tendente ad inobseruatiam rubricarum Missalis, Breviarii, vel cœremonialis, aut de damno Ecclesiæ, & Capituli, quilibet Canonicus expresse contradicere debet, non obstantibus consuetudinibus, quæ ob id eueniunt, alias eadem culpa inuoluitur, ac si viua voce adstipularetur. *Abb. in cap. Dilectus el. 2. de Simon. Ricc. dec. 2. 27. par. 3. Garc. de ben. par. 4. cap. 2. nu. 556. in addit.*

Et licet in multis tacens non dicatur consentire, ut notant Ioan. And. in *reg. qui tacet*: & Fely in *cap. Nonne de præsumpt.* Nihilominus, taciturnitas Canonici in his, quæ in Capitulo legitimè congregato geruntur, habetur pro expresso consensu. *glos. fin. in cap. Si ne 1. 2. q. 2. Acchill. dec. 4. nu. eod. tit. ut lit. pen. Marc. dec. 662. nu. 2. p. 1. Angel in sum. V. consensus nu. 2. Bursatt. cons. 1284. nu. 51. lib. 3. Pasqual. cent. 2. q. 195. n. 2.* Ratio est, quia Canonici conuocantur ad actus capitulares, ut consentiât, vel dissentiant, approbent, vel improbent. Inuoc. in *cap. 1. n. 4. de his que f. d. prel. Abb. in cap. Vestr. a nu. 6. de loc. & cond. Seraph. p. 1. dec. 708. nu. 3. Duran p. 1. dec. 285. nu. 46.* Consonat, quæ scribit Gemeus in vita Augustissimi Imperatoris Ferdinandi, huius nominis Secundi, (nemini quidem suorum antenatorum bonitate, ac pietate secundi) ipsum Cæsarem semel dixisse, se pedisse in Concilijs Canonum, & amare, qui sincere, libere, modeste tamen enunciant quicquid sentiunt. Canonici, qui ne aliquem capitulariter contristent, in alterius sententiam, quam cœtero minimè probant, se arripi sinunt, possunt nuncupari Canonici pedarii, sic dicti ab illis Senatoribus, qui in Senatu sententiâ non dicebant, sed ab alio prolatam comprobabant; mouentes se è loco, ibant in locum eius, cui deferebant; & ita pedibus, non voce suum promebant suffragium: ut videre est apud Cicer. ad Att. lib. 1. & notat Cohell. l. c. cap. 31. nu. 163.

In Capitulo debet quisque ibidem habens vocem, proprium sensum patefacere; nec vrget dicere, huiusmodi vorum esse Canonici honorificetiam, ad tradita per Abb. in *cap. Cum venissent nu. 2. de rest. in integr. Rodriq. in sum. cap. 102. n. 7. Gram. dec. 64. n. 29.* Atq. vnumquemq. favori, & priuilegio suo posse renunciare. *cap. Apostolica de reg. iur. & cap. Si de terra, tit. de priuil.* Nam respondetur: hoc procedere, quando fauor, siue priuilegium fuerunt introducta tantummodo in fauorem repudiantis, non autem quando simul respiciunt vtilitatem publicam. *hinc Apostolicum ff. de pactis, cap. si diligenti de for. compet. & ibi glos. Host. Abb. Alagon. & sequitur Rot. par. 6. diuer. dec. 91. nu. 31.* Ceterum vocalatus est honor, & onus Capitularibus principaliter iniunctum; ut eo comuni bono

79

bono Capituli, Ecclesie, ac Ministrorum prospiciatur. Et proinde quivis Prebendatus non potest se eximere à votando in actibus capitularibus, quando opus est. Fely. in cap. *Eam te nu. 3. de rescript.* Arm. in sum. *V. electio*, & Bmin. Lugo disp. 1. de iust. & iur. disp. 19. sect. 2. nu. 66. sed deinceps suum suffragium specialiter ferre, & cogi debet ad votandum eiusquæ rationem ostendere, quia tale officium tribuitur cum hoc pondere, ita Sac. Cong. penes Nicol. in Flor. *V. Vox nu. 5.* Lezan. in sum. par. 2. cap. 15. n. 17. Graff. dec. 127. nu. 18. lib. 2. Sigism. à Bonon. *Lc. dub. 15. nu. 3.* aliter peccat graviter, vel leuiter iuxta qualitatem materiæ propositæ, ac resolvendæ: Fum. in sum. *V. consensus nu. 2.* Sylu. eod. *V. nu. 3.* Valer. de diff. *vari for. V. suffragium nu. 1.* & insuper tenetur ad damna, quæ ex omissione sui voti, vel Sermonis reticentia consequuta sunt. Innoc. in cap. 1. de b. q. 4. m. p. c. Abb. ibid. Nald. in sum. *V. renunciare num. 9.* & Marc. dec. 108. n. 1. p. 1.

18

Et aduertendum, quod Canonicus videns non posse victoriam, reportare per vota aperta de se iusta proposita, tenetur petere partitum per secreta suffragia, quia corripit sunt obligationes vocem, & ratione proferre, & petere partitum; & quod de altero affirmatur, pariter sequitur de altero. cap. *Prætere de off. deleg. Scac. de appell. q. 17. limit. 21 nu. 75.* Surd. dec. 199. nu. 19. nec valet dicere, se suum votum tam loquendo, quam secreta ballotando vanum existimare, cum maiorem partem Capituli perspiciat paratam quovis modo velle superiorem discedere, quoniam confidere debet, quod Dominus, qui illuminat abscondita tenebrarum, eos perducet in viam Veritatis, quæ omnia vincere solet.

80

Ac verò si post enunciatas rationes, & adhibita secreta suffragia non poterit Præliis vti secundis, pro tunc acquiescat si maior pars vicerit partitum vocibus mortuis, hoc est Lupinis, & peccatum erit illorum tantum quia recta nolunt, non eorum, qui certarunt pro iustitia, dummodo intus corde sint pacifico. Card. Turrecr. super cap. *Litigiosus dist. 90.* D. Antonin. in sum. d. c. par. 4. tit. 7. cap. 8. Canonici suum votum pro iniusta resolutione præbentes, non solum peccant, sed tenentur ad recompensandum damnum illatum, & si probabiliter sibi persuaderent maiorem partem Capituli, cui in eo casu statum, suo voto suffragaturam; veruntamen iniustum ferentes suffragium, postquam per priora publica vota maioris partis rem viderint obtentam, licet sic peccent, non tenentur ad restitutionem, cum damnum efficaciter non attulerint, ut accidere potest in superiori casu, prout considerant Caier. in sum. *V. Festiuito. Molin. de rescript. tom. 2. disp. 752. n. 4. Less. de iust. & iur. lib. 2. cap. 13. dub. 3.*

nn. 2. 3. & Galottius sum. V. damnum: Si verò vota secreto ferantur non videtur à restitutione eximi sequentes in dicto casu sententiam maioris partis, quæ voluntatem suam eis insinuat; & prius ballottavit, siquidens non propterea sunt certi, vota dictæ maioris partis emissæ fuisse pro illa re iniusta; sapius enim, ut experientia satis constat, voce mortua, hoc est fabis, quibus liberè votum datur, fit contrarium eius, quod viva voce, quis pollicitus fuit, ut bene observat Say, in clau. reg. lib. 10. cap. 10. nu. 6.

81. In resolvendo aliquo negotio Capitulari, de quo sit dubium, an sit utile Capitulo, potest quis, immò debet sua opinione prolata, maioris partis voluntati assentiri, & non garrere, dum vota dantur publice, ita docet Azor. 10. 2. lib. 4. cap. 3. quas. 17. quinimò ius est Prælato compellere unum, vel duos Canonicos, renitentes, ut votis cæterorum Capitularium subscribant, ut evitentur inconuenientia, quæ ob huiusmodi publicum assensum, & dissensum acciderè possunt, ut colligitur ex Rodriq. in sum. 10. 1. cap. 10. 2. nu. 5. ita in causa sibi delegata decidisse testatur Ricc. p. 3. dec. 237. cui adscribuntur Fillius. l. c. 21. 2. cap. 2. nu. 24. & Zambell. Collector. n. 13. Verum est, quòd si contradicentium referat de eorum dissidio contraria fieri poterit mentio, scorsum de ipsorum contradictione; ut tradit Valer. de utroq. ser. 2. suffragium diff. 1. 2. nu. 2. cap. 10. q. 1. ob.
- Ad hæc si maior pars absolute vult ad aliquod officium eligere, dignum prætermisso digniori, minor pars non solum poterit, sed tenetur cum maiori numero concurrere, ut talis electio pacifice fiat ita adnotavit Vega in sum. tit. de elect. cas. 96. Ceterum si Capitulares electiones, resolutiones, & similia essent contra Divinum Cuius, suæ salutem Animarum, vel in damnum iurium Ecclesiæ, & Capituli, (cum in his, prædiximus, quando vota dantur palam, consideretur maior, & sanior pars copulatiuè) minor pars, ac qui vis ex illa potest, & debet se opponere maiori numero Capitularium.
82. quia in his casibus non dicitur maior pars; cum non sit sanior. Decy in cap. Licet de elect. Franc. dec. 2. nu. 5. & sufficit sola contradictio, non enim tenetur coram Capitulo, sed coram Episcopo producere, & probare causam suæ oppositionis circa id; glos. in cap. 1. de his q. f. a. m. p. c. Graff in addit. ad pr. par. dec. f. lib. 2. cap. 27. num. 25. Ratio est, quia, quæ sunt in Capitulo, non fiunt iudicialiter, ut aduertit Vener. l. c. cap. 30. nu. 9. A prædictis per publica suffragia gestis in Capitulo, ubi Episcopus fortasse præsideret, ut Prælatus, appellatur ad ipsum, exprimendo litteris, quæ minor pars obijcere intendit, cap. Dilecti de appell. Scacc. eod. tit. l. c. mox allegato q. 8. nu. 60. Quod si idem Prælatus in Capitulo adsit, ut Canonicus, eò casu appellatur

pellatur ad eundem aliter consideratum, dum ut Canonicus fuerit contrarij opinionis. Bero, in rubr. de appell. nu. 78. Abb. in cap. de collatione eod. tit. Atque comprobata iniustitia maioris partis hæc ipsa succumbet, & minor pars tria sanior, licet numero valde inferior, declarabitur maior. Host. in sum. in rubr. de b. q. f. d. m. p. 2. Sylva. in sum. V. Majestas nra. ult. & ceteri mox relati. Interim tamen hegotij iustitia, & rectitudo præsumitur, ubi concurrat maior pars numero. Imol. in cap. Ea noscitur nu. 15. de inflit. Lancelotti, ubi sup. s. si eligentium V. opponere. Daoyz l. c. V. Maior pars. & Grat. discept. for. cap. 7. 23. nu. 17. Atque per contradictionem sine appellationem non impeditur executio eorum, quæ à maiori parte Capituli Decreta, & ordinata sunt, ut constat ex textu plano cap. 1. de b. q. f. d. m. p. c. & tradunt Raguc. de Voc. q. 7. nu. 7. Genuen. præf. 22. Eccl. p. 44. & Seraph. dec. 798. nu. 3. De dicta saniori parte, ut supra innumus habetur ratio in votis, quæ aperte, & viva voce dantur, quando enim porriguntur secreto, nullatenus consideratur sanior, sed duntaxat attenditur maior, vel minor suffragiorum numerus. Ita præter DD. cit. docent Ricc. in Prax. par. 4. resol. 400. nu. 2. Card. Tuscan. in dec. 17. nu. 7. Bordon. conf. reg. p. 21. resol. 61. nu. 60. Mart. in dec. 115. nu. 7. & tantum valet vox Episcopi Canonici, quam vtriusque Capitularis, & tam vox primæ Dignitatis Collegiæ, capitis quàm simplicis Canonici, argue tam Sapientis, & antiquioris.

84 quàm minus periti, & moderni habentium vocem in Capitulis. Petro de Anchar. in cap. Postulasti nu. 8. de concess. Trab. Ferrer. in cap. 2. omnes nu. 13. de cons. 1. Ratio evidens est, quia dum funduntur vota secreto, sciri vel agnoscere non potest, quis contulerit affirmativum, vel negativum, vel aucte, & post alios consideravit Abb. in d. cap. Ecclesia nu. 7. sed ubi concurrat maior numerus illorum de Capitulo præsumitur etiam maior zelus, & prudenter consilium, nisi contrarium probetur. Ite notat Viuian. super cap. 1. de b. q. f. d. m. p. c. & alibi. Quod si nonnulli affirmant suum uorum tulisse pro, vel contra, nil iuvat, quia testibus singularibus in suo dicto non creditur. Innoc. in cap. 2. de arbit. Abb. in cap. Liceo de prob. Paris conf. 14. Vol. 3. Oportet etenim testes esse testes, quales existere non possunt in hâc causa, in quo quilibet de per se clam emittit Rabam in Vnam, ut adadiiuit Alex. conf. 192. nu. 12. lib. 6.

Electioes ad Præbendas, Canonicales, & Beneficia effici solent, pertacita suffragia. Abb. antiq. in cap. ex parte nu. 1. de off. deleg. Pelly. in cap. consuluit eod. tit. Bero. cons. 301. nu. 14. Vol. 2. electio est alio cuius Personæ à societate facta vocatio: Abb. in rubr. de postul. n. 2.

Dicitur electio, quia fit à pluribus de pluribus, & eligere est ex pluribus colligere unum, qui melior sit. Host. in sum. tit. de elect. Molfes. tract. 6. cap. 10. num. 31. Si quidem quando ad unum tantum pertinet eligere, potius dicitur collatio, quæ est libera assignatio Canonici, & Præbende vacantis. cap. De multa, tit. de Præb. Rebuff. in Prax. l. c. de collat. Bertach. V. collatio, & differt ab institutione, quæ est collatio non libera Beneficij facta ab Episcopo alicui præsentato per Patronum huiusmodi ius habentem. 85 Abb. in cap. 2. tit. ne sed. vac. Puteus decis. 100. nu. 3. p. 3. Præsentatio uero est quædam exhibitio Personæ canonice peracta. Abb. in. in cap. Frequentibus de instit. & in cap. ea uos itur de his quæ f. d. præl. Ad electionem reducitur Postulatio, quæ est actus Canonicus, per quem de gratia petitur à Superiore, ut certa persona admittatur ad Prælationem non obstante defectu quem habet. Bald. in rubr. de postul. quod in Ecclesijs Italiae recessit ab Aula, & sæpè accipitur pro electione, ad quam deuenitur tribus modis.

86 Primo, per inspirationem, uidelicet, nullo præcedente tractatu proclamatur aliquis, ut habetur 61. dist. & notat Peyrin. tom. 3. in addit. cap. 7. nu. 17. quod non potest fieri dum electio fieri debet per sacra suffragia. Sigismund. Bon. l. c. dist. 31. nu. 14.

Secundo per compromissum, scilicet ubi commissio alicui compromissario Clerico potestas eligendi ad illud munus perfonam idoneam. ita Alagon. in cap. cum dilectus de elect. Quæ commissio facienda, est per omnes, & singulos Capitulares. Abb. in cap. in causis nu. 3 de elect. Io. And. ibid. Atq. uno recusante non ualet electio. Ricc. in Prax. p. 2. ref. 489. nu. 5. Ratio est, quia cuiuslibet interest singulariter eligere per se; ut inquit Peyrin. loc. modo cit.

Tertio electio fit per scrutinium, in qua sufficit maior pars uocalium, & ad eam deueniri potest tribus sequentibus uisatis modis.

Primo per suffragia uel uocis à petre notificando suum sensum.

Secundo per Schedulas ab electoribus scriptas subscriptas, ac sigillatas; itaut foris non appareant nomina eligentium, expresso tantum nomine eius, quem uolunt eligere, & alterato charactere, ne scriptores agnoscantur, uidete Molfes. tr. 6. cap. 16. nu. 50. Deinde Schedulæ ponuntur in Bussula ex qua à tribus deputatis extrahuntur & facta diligenti inquisitione publicatur electus à maiori parti uocalium, & Schedulæ comburuntur. Sylu. in sum. V. electio 2. num. 7. Viuian. in d. cap. Quia.

Tertio electiones, & maxime Capitulares resolutiones secretò efficiuntur per ballottationes, & maxime Capitulares resolutiones hoc pacto; In patenti loco Capituli exponuntur duæ Vroe, siue Bussulæ,

Buſula, in altera foris apparet **SIC**, & in altera **NON**; & Cathedralis, ſive Collegiatæ prima Dignitas, vel alius iuxta conſuetudinem, vel diſpoſitionem Statutorum Eccleſiarum nonſuar **N.** ad Canonicatum, Beneficium, Officium, aut Miniſterium, vel proponit aliquod negotium peragendum, quod ſi in Capitulo fuerit Episcopopus, ut Canonicus eidem à Proponente prius caput inclinatur, ut monet Abb. in d. cap. *Postulasti* nu. 8 & ſtatim per vota ſecreta, à Collegialibus reſpondetur calculis, ſeu pilis, lupinis, ſive fabis albis, & nigris ſibi prius à Syndico Capituli conſignatis, quæ debet eſſe omnino vniformes, ne dignoſci poſſit, quis affirmaverit, quiue negaverit, & ſic qui propoſita amplecti voluerint, Pilam Albam immittunt in Buſulam poſitam à dextris, & nigram in Vrnâ poſitam à ſiniſtris: & è contrario, qui rem propoſitam noluerint, nigram in eam à dextris, & albam in Vrnâ ſiniſtroſum collocatam deponunt, quo facto is, ad quem ſpectat, primo extrahat fabas in Buſula dextrorſum locatas, hiſque palam enumeratis, per ſe, ſive per Capituli Secretarium enunciât albas, & nigras, atque idem obſeruet de calculis exiſtentibus in Vrnâ ad ſiniſtram; Si in prima Buſula Pilæ albæ fuerint in maiori numero, habeatur res propoſita pro obtenta, & admiſſa, uti canonice concluſa à maiori parte Capituli, cui ſtandum eſt, Moſcon. l. c. lib. 1. fol. 55.

Si verò Pilæ nigræ in eadem fuerint maioris numeri, intelligatur rem propoſitam eſſe reiectam, de qua in illo Capitulo nil amplius loquendum. Quod ſi ab aliquibus Canonicis in eandem Vrnâ intromiſſæ fuerint eorum fabæ albæ, ac nigræ, hoc quidem eſſet, ac ſi ab eis votum non fuiſſet porrectum, & valida remaneret electio, ſive reſolutio, dumodo appareat de votis maioris partis: cap. *Quod nobis de elect.* vbi Abb. Maſſobr. in *Prax. hab. conc. reg. 4. dub. 6. num. 21.* Rodriq. *Q. Reg. 9. § 1. art. 13. tom. 2. & ſum. cap. 102. nu. 7.*

Quod mox dictum fuit, habendam pro admiſſa rem, quando apparet per fabas albas de maiori numero vocalium; eſplica id procedere de negotijs Capitularibus, & officijs, in electionibus enim ad Canonicatus, & Beneficia poſt vnum ut ſupra propoſitum, & ballottatum in eodem Capitulo proponitur alter, & deinde alius. cap. *Sciam de elect. in 6.* & quis pluribus ſuffragijs ultra maiorem partem dignatus fuerit, habetur pro electo. Feder. de Sen. *conf. 33.* Petr. de Anchar. in cap. *In Eccleſia* nu. 7. de *inſtit.* Paſqual. l. c. q. 125.

Aduertendum, quod licet præfatæ electiones, necnon Capitulares reſolutiones à ſtatutis Eccleſiæ rectè præcipiantur fieri ſecretis ſuffragijs, nil ſecius ſi de communi omnium Canonicorum conſenſu præſententur palam viua voce, non idcirco redduntur nulle. Innoc.

in cap. Si verò nu. 2. de sent. excom. Rot. p. 1. diuers. decis. 75. num. 62. Ratio est, quia non fit contra ius commune, *cap. Quia propter de elect.* quod olim opus erat seruari a Canonicis Cathedralis, & Collegiatę dum illi Episcopum, hī suum Prępositum per vota secreta eligebant. Nunquam verò fuit necesse seruare formam dicti *cap. In electionibus*, aliarum Dignitatum, Canonicatum, & Beneficiorum inferiorum, aut quorumcunque officiorum, vel in resolutionibus Capitularibus. Scaphile *in tract. de litt. grat. fol. 114. n. 6. glos. in cap. 1. de reb. Eccles. non alien. Bald. super eod. cap. Quia propter.* Sylu. *in sum. V. electio 2. nu. 2.* Quinimò sustinentur ante dictę resolutiones palam factę a Canonicis, quamuis statutum loquatur eas nō latenus fieri nisi per vota secreta, Bald. *conf. 35 1. nu. 9. lib. 5.* Alex. *conf. 4 1. nu. 13. lib. 5.* Sperell. *decis. 16 1. nu. 6. so. 2.* Pellizzar. *in tract. de Monial. cap. 10. quęst. 99. n. 22.* Quorum sententię adheret Diaz *p. 9. tract. 8. resol. 23.* Multa certē fieri prohibentur, quę factę tenent, *cap. Biduum 2. q. 6. Daoyz l. c. V. decretum.* Secus dicendum, quādo adesset clāusula irritās, &c. & statutū esset a Papa confirmatum, vel itā esset dispositum a iure communi. Alicubi Prępositus Capituli in electionibus ad Beneficia, & officia Capitularia recipere solet vota, quę a Canonicis capitulariter congregatis submissa voce ad aures eiusdem superintendentis infirmāda sunt, sigillatim dicendo; Nomino N. talem ad Canonicatum, Beneficiū, aut Officiū, & nō debet dicere, eligo talem. *cap. In Genesi de elect. Host. in cap. Graue de Pręb.* Ratio est, quia Canonici non dicuntur eligere, sed coeligere; vt aduertit Innoc. *in cap. Irrefragabili de off. ord.* Iuri verò congruum esset dicere, Ego nomine Capituli eligo N. Petr. a Mon. *de Monar. tit. de Pręced. nu. 5.* & Bettach. *l. c. V. electio.* Pręfatus superintendens nomen, & cognomen N. in Beneficiatum, siue Officialem petiti in liberculo conscribat, trahēdo vsque ad folij extremitatem lineam rectā, quā tot apiculis interfecabit, quot idem N. vocem eligentium simul pronunciatu fuerit, prout notant Barb. *super d. cap. Quia.* Sylu. *l. c. nu. 7.* Vener. *l. c. cap. 29. n. 44.* Idem vota secreta recipiens ante alia propriū votum describere debet in cod. folio, alioqui si postremò id faceret, adhærēdo uni ex duobus nominatis paria suffragia habentibus, ipse per se eligeret, quod est contra iura, quę statuunt neminem se eligere. Molfes. *l. c.* Vocēs in Capitulo porrigendę sunt unico contextu. Marc. *l. c. decis. 690.* Quibus omnibus porrectis numerantur a Pręsidente, atque nullo actū contrariū intermisso, ut inquit glos. *in d. cap. In genesi.* ob eodem, vel Capituli Secretario publicantur in communi, non expressis nominibus Electorum. Goffred. *l. c. tit. de elect.* atque incipiendo

piendo ab ijs, qui pauciora vota habuerunt, dicatur, talis suffragatus fuit tot votis; N. tot suffragijs, &c. ita docent Sayr. *in flor. tit. de elect. des. 3.* Iacob de Grassi. *eod. tit. p. 1. conf. 3. nu. 8.* Et qui erit superior in votis publicatur electus à Capituli Præsidente his verbis; Ego nomine Capituli eligo N. ad tale Beneficiū, siue Officiū: & non debet dicere Ego Abbas, & Capitulum eligimus, Ratio datur à Viuian. *in cap. Sicut de elect. por.* His peractis folium ubi descripta fuerunt vota, statim in frustra scinditur Pasqual cent. 1. q. 45. nu. 3. & hoc, ut vota remaneant secreta, quæ non desinunt esse talia, licet data sint coram dicto Præsidente, & Notario, ac duobus assistentibus ita Nouat. *in sing. tit. de elect. con. 1. nu. 2.* Zipensl. *tit. eod. tit. lib. 1. n. 9.* Galetr. *in sum. V. Abbatissa, Moscon. l. c. p. 4. cap. 3. lib. 1.*

In memoratis casibus, si quis Capitularis votum suum palam dare ausus fuerit, non solum venit arguendus à Capituli Præsidente, sed pro illa vice in poenam à dando secreto suffragio est repellendus ad tradita per Gire *de benef. p. 3. cap. 4. nu. 194.* Non solum vota, quæ secreto in electionibus enunciari solent, sed & ea, quæ viva voce publice dantur, ferenda sunt pura, certa & absoluta, non alternatiua, conditionalia, aut inutilia. Sigism. à Bon. *in elect. p. 1. cap. 4. dub. 27.* Rodriq. *in sum. cap. 102. nu. 7.* Galetr. *in sum. V. electio in fin.* Votum incertum dicitur, si quis dicat, consensio in Ioannem, vel Petrum, aut in eum, cui Franciscus suum votum dederit? Atchid. *in cap. in electionibus nu. 2. d. ut.* Alternatiuum est, si dicatur, Nomine Petrum, aut Paulum, aut copulatiue Petrum, & Paulum, ut notat Anchar. *in cap. Tua de Prab.* conditionatum appellatur, dum quis facit sic: Nomine Capituli eligo Antonium, si tali Canonico placuerit, vel si Dreponitus voluerit, vel si ille consenserit, Lezan. *l. c. nu. 16.* Fum. *V. electio nu. 29.* Inutile nuncupatur, dum quis suū Votum prebet alicui, quem incapax iura, vel Ecclesie. Statuta reddunt; & quoniam pro infectis habentur, quæ contra ius fiunt. *cap. Quæ contra de reg. iur.* & paria sunt non facere; & inutiliter facere. Surd. *conf. 18. nu. 89.* Ideo insinatis Votis suffragantes male faciunt, & nil operantur, & reputantur, si non darent, vel essent absentes, & nolent ad Capitulum venire vocati, ita DD. mox cit. Potest tamen dici eligo N. si est capax. Ratio redditur à Viuian. *in cap. eod. tit.* Id ad quem spectat Vota recipere, uocales admonet, ut sine fraude, ac lusingio sua vota porrigat, sicut Iudex curare debet, ne iudicium reddatur nullum. Host. *cap. in electionibus in 6. nu. 8.* Barb. *ibid.* Quod si inutilia suffragia recipiantur, non augent, neque minuant numerum: *glos. in cap. 2. de elect. in 6.* Compostell.

- in cap. Ult. eod. tit. Calder. conf. 7. de transl. & dantes huiusmodi Vota peccant, quia faciunt contra debitum proprii muneris, ac rectam rationem, requirentem, ut quiuis de Capitulo cooperetur bonę electioni, ut benę observat Pasqual. loco cit. q. 17. num. 3.*
- 92 *Canonicus nō potest absq. labe Simoniz alicui suffragari ex pacto cū Collega inito, quod iste suum dabit votum in alia simili electione ad Præbendam, vel Beneficium alteri, cui idem maluerit. ita tenent Sylu. in sum. V. Simonia q. 1. Arm. eod. v. nu. 42. Rodoan. eod. tit. p. 2. cap. 34. Sanctior. loc. cit. cap. 15. Idem alij affirmant procedere in Officijs Sacristæ, vel Magistri Chori, quia sunt Spiritualia. ita Bonac. de Simon. q. 3. propos. 1. nu. 3. & seq. Lezzan. ubi supra n. 28. quibus non assentiuntur alij, quia iura loquuntur de Beneficijs, nō de insinuatīs Officijs. Hoc certum, huiusmodi pactum, etiam in dictis Officijs esse illicitum, quoniam invertitur debitus ordo liberę faciendi easdem electiones, & idē malę faciunt, qui pro se, vel alio quaritant Vota, ut eligantur ad cœtera officia Ecclesię Collegiatę, ut notat Vega loc. cit. cap. 4. & isti nequaquam sunt proponēdi, quia locus regiminis ambientibus est denegandus: cap. in scripturis 8. q. 1. & ibi glos. Et multō magis non potest quis se ipsum proponere in Officialem Ecclesię, vel Capituli, ut elicitur ex cap. cum port. tit. de elect.*
- 93

Præsident Capituli delinquens inter recipienda, vel exquirenda vota, aut describendas Capitulares resolutiones, maior pars Capituli poterit alium ad eius officium deputare. Barb. in vot. dec. can. vot. 46. nu. 185. & vot. 34. nu. 93. Atque liberum est cuique de Capitulo ad omnem bonum effectum resolutiones à maiori parte Capituli gestas in proprio libro describere, non obstat, quod fuerint notatę in communi libro. ita tenet Vener. de exam. Episc. lib. 4. cap. 29. nu. 17.

- Canonicus, qui suo loco, quem superius designauimus, votum suum enunciare noluerit, de quo ante votorum publicationem pēnitet poterit ad votandum admitti, iuxta tradita per Alagon. in d. cap. Ecclesia, similiter qui iam secreto suum suffragium Præsidenti indicauit, potest ante votorum publicationem denuo dare votum, & uariare, recedendo à primo suffragio, ut sentiunt Bertach. de Episc. p. 3. nu. 35. Arm. V. elect. p. ann. 29. Mirand. in Man. Pral. tom. 2. q. 22. art. 34. Ratio est, quia nullū ius acquiritur nominato, nisi post insinuatam publicationem. glos. in cap. sicut de elect. Publicatis autem Votis à Præsidente nequit variare, quia functus est Officio suo. cap. Publicato de elect. Brancat. in epit. sac. Can. V. electores. In: mō ante dictā publicationem non decet Canonicum re-
- 94

tra-

tractare, quod dixit absque vrgēti, quod postea emergat *cap. Nulli eod. tit. Inconstātia enim reprobatur in Ecclesiasticis. Genuen. pract.*

Q. Reel. q. 2. 1. 1. nu. 2. 1. 3. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

95 Si in propositione facta in Capitulo pro condendo aliquo Decreto, vel resoluendo negotio Capitulari contingat paria esse vota prolata, neutrum intelligitur esse obtentum. Sigism. a Bon. *l. 6. dub. 38. in fin.* Vener. vbi supra *nu. 79.* In electionibus autem, ad beneficia, & officia, quæ spectant ad Capitulum, quando inter duos propósitos tot sunt vota contraria, quod fauorabilia, & electio fit palam viua voce, quemadmodum vt diximus supra *nu. 69.* consideratur sanioritas suffragatorum, sic attendenda est qualitas eiusdem electi, qui suum competitorum præcedit in meritis, ita resolutum fuit a Rot. in vna Propositione die 19. Iunii 1650. Verum si electio fiat per vota secreta, quia, vt dictum est, in his non potest dignosci pars sanior, nec etiam sunt a Capitularibus discutienda merita electorum, quoniam causaret inimicitias, tumultus, contentiones, & lites, vt aduertit Lotther. *de re ben. lib. 3. cap. 17. nu. 43.* tali euentu non improbabiler arbitrantur nonnulli DD. eos, qui habuerunt paria vota bis, aut ter repetita, extrahendos esse per sortes, quorum usus, quærens in electionibus, & officijs Ecclesiasticis sit interdictus, *cap. fin. de sortil. vbi Canonice, & sequuntur summissa v. electio.* Nihilominus, in casu proposito, censetur licitus, quia agitur de Personis, quas dignas esse palam constat. *glos. in cap. duobus extra de rescriptis. Barb. super cap. Cleros dist. 1. & sequitur Borell. in tract. de compromissis. §. 2. nu. 343. cum alii per eum relatis.* Alij veri, si iudicio, in eo loquuntur, cum distinctione dicentes, si paribus votis capitularibus electi prætendant, non esse pares in meritis, hæc videnda, & examinanda sunt non a Capitulo, sed ab Episcopo, ex *glos. in cap. duobus de rescriptis an 6.* & ipse non poterit libere gratificari cui voluerit, sed tenebitur adiudicare officium, siue Beneficium, scientia, ætate, & ordine Sacro, vt videre est apud Abb. *in cap. 2. de elect. & Card. Tusc. lit. M. concl. 17. nu. 5.*

Ceterum si in his pares appareant, ut erant Matthias, & Barnabas pro ultimo remedio adhibentur sortes, de mandato Episcopi, ad quem spectat hoc iudicium, quia est æus iurisdictionis, vt factis totam conclusionem probat omnino videndus Casta Pal. *par. 12 tract. 13. disp. 3. pun. 4. nu. 19.* Attestando insuper talen esse usum, & consuetudinem quam pluriam Ecclesiarum. Si antequam recursus fiat ad Episcopum, facta iam vocum diuisione, maior pars Canoniconum opponat, se per sua vota secreta non elegisse eum, quæ

Presidens publicauit pluribus vobis coelectoribus, sed alium, suspē-
ditur ahus, cap. Cum olim extr. de elect. & deinde deuenitur ad nouā
electionem per personam omnibus, & singulis vocalibus confide-
rem, vt docet Tamburin, de iur. Abbatiss. quæst. 10. nu. 3. & ita in
casu electiōis Abbatissæ Sac. Congr. declarasse refert Pellizzar.
vbi supra nu. 19. secus dicendum, si minor tantum pars Capituli
post factam vtrorumque publicationem reclamet, Goffred. in rubr. de
regul. tit. de elect. nu. 32. Dum minor pars aliquem elegit ad Prae-
bendam, siue ad Officiū Capituli, & maior pars alterum, publi-
catione facta suffragiorum, minor pars poterit resistere, ac adhe-
rere maiori, etiam extra Capitulum, vt docet Goffred. vbi supra,
aliter sequitur de maiori parte, quæ extra Capitulum non potest
97 consentire electioni si facta a minori numero vocalium, quia horum
electio, ab initio fuit inualida: Marc. dec. 20. 34. nu. 1. Electionis a
maiori parte capitulariter facta si aliqui dicunt de nullitate, &
electus neget, oppositores teneantur iurare, se credere obiecta esse
vera, & posse ea probare, cap. 1. 5. quæ elect. Viuian. super eod. cap.
& Mascari de prob. con. 390. lib. 4. nu. 97. Electores autē suā electiōne
impugnare non poterunt, cap. qñ non ignores de prob. quia contra fa-
ctum propriū venire nō licet ad eradica per Rot. p. 6. deneg. de f.
332. nu. 14. Limita nisi facta publicatione in Capitulo ante confir-
98 mationem clare appareat, electio esse ineptam, Goffred. Ar. 134.
post confirmationem, verū nullus opponēs, auditur nisi in casu, quo
electio de iure esset nulla, de cap. Si quando de elect. nu. 6. Rot. loc.
modo cit. nu. 10. Electus iuxta iuris formam debet intra mensem
consentire, alias priuatur iure quæsito, & potestas redit ad electo-
res, Brancat. de P. electus & consentiēdis electiōi, non potest re-
nunciare, nisi ex noua causa, cap. Nulla de elect. Collatio, & pro-
missio Beneficiorū liberæ collationis regulariter cōpetunt Episcopo,
100 in quatuor anni mētibz, nempe Martio, Iunio, Septēbri, & De-
cēbri, Præbendæ verò, & Canonicius Ecclesiæ Cathedralis in iudiciis
mensibus esse solent simultaneæ collationis Episcopi, & Capituli,
Verall. p. 2. dec. 87. nu. 5. dec. 87. nu. 5. Farinac. dec. 429. nu. 2. in posth.
Buratt. decif. 805. n. 1. & in aliquibus Cathedralibus ex laudo à Pa-
pa confirmato conferuntur vna vice ab Episcopo absque consensu
Capituli, & alia vice à Capitulo nullo facto verbo cum Episcopo,
Gonzal. super 8. reg. Cane. l. c. 3. 1. num. 2. Put. dec. 127. p. 3. Mart.
digeft. nouiss. tom. 6. cap. 27. de collatio. Præcisā tali concordia in si-
multaneis collationibus, quæ sic dicuntur, quia spectant simul ad
Episcopum, & Capitulum, cap. no sed Vac. in 6. 1. 1. lib. 1. c. 1.
Licet Episcopus habeat medietatem vocum, scilicet tot voces,
quot totū Capitulum, vt notat Penia par. 1. decif. 492. n. 3. & Buratt.

dec. 899. n. 7. Non generat electio, si maior pars Capituli discordet cum eodem Episcopo, etiam si duo, vel tres Capitulares cum ipso in electione concurrant. Id. And. in cap. penult. de appell. Cōpostell. 101
in cap. cum Ecclesia n. 8. de elect. Navar. cons. 1. n. 3. m. d. b. q. f. d. n. par. cap. 2. In eadem simultanea collatione maiore parte Capituli discordante cum Episcopo, collatio Præbende vacantis devolvitur ad Archiepiscopum, & eo negligente ad Papam. Ruin. cons. 10. m. 8. Venet. de exam. Episc. lib. 1. cap. 13. n. 9. Filiuc. ca. 1. n. 14. l. c. n. 43. Quod si conferatur Præbenda alternis vicibus Capitulo sua vice non conferente intra tempus designatum, devolvitur ad Episcopum, quo incurioso, non fit devolutio ad Capitulum, sed ad Archiepiscopum, vel ad Papam. Barbat. de du. fr. p. 1. cap. 16. m. 74. Cast. Pal. l. c. n. 13. d. 3. pun. 34. dub. 2. Nec obstat cap. ex parte de concess. Præb. disponens tempus sex mensium non habere locum in Præbendis Canonialibus, qui intelligitur de illis Ecclesijs, in quibus Præbendæ sunt indistinctæ, & fundatæ de bonis Ecclesijs glōf. super eodem cap. V. distincta. Senebr. de prob. cap. 3. Gordon. mor. lib. 8. q. 2. cap. 2. n. 8. Put. dec. 313. n. 3. par. 3. Que tradidimus supra de Canonialibus, & Præbendis Cathedralis procedunt de Præbendis Collegiatæ, in qua Præpositus, utranque retinet iurisdictionem: Abb. 100 in cap. Cum Vultreana n. 8. de elect. Bozell. p. 1. tit. 2. p. 19. Gonzal. l. c. glōf. 45. n. 77. & Sperell. dec. 51. n. 13. l. c. m. 1. Explica, si Præpositus non sit de Capitulo, nam existens de Capitulo simultaneam de qua loquimur, pretendere non potest, nam hoc eventui vna tantum, vox ei competit, prout alijs Capitularibus. Abb. in cap. Postul. l. c. n. 4. de Præb. Barbat. off. & pot. Episc. alleg. 73. n. 18. & fuit decissum in vna Pifcen. sub die 14. Martij 1659. q. 2. m. 1. m. 1. In Collegiatis Episcopo subiectis in dictis quatuor mensibus omnes collationes Præbendarum, ac Beneficiorum libera collationis spectant ad Episcopum, ut post alios docent Cassad. de præb. dec. 12. n. 12. Merlín. dec. 591. n. 8. Vbi in dictis simultaneis collationibus collatio vice Capituli pertinet ad unum Canonicum per turnum, ut fieri solet, teste Filiuc. vbi. sup. cap. 2. n. 25. Ille Canonicus, vel nomen in Sacris gaudet huiusmodi turno. Gatz. de ben. p. 3. cap. 14. n. 30. Grad. discept. for. cap. 207. n. 24. Rot. apud Mat. tal. l. c. collatio cap. 13. & apud Caval. l. c. 1. q. 2. m. 5. quorum sententia merito contradicunt alij, & ratione permoti, quod Canonici non in Sacris, ad quem pertinet providere per turnum, retinet talem provisionem loco Capituli, non uti singularis Canonicus, adeo ut provisio accipiatur perinde, ac si à Capitulo, in quo carens sacris ordinibus non habet vocem, ex qua Rot. Rom. negotio

ralem in Canonicum, & iurarem. *cap. Eum qui eis, de Prob. in 6. Da-*
vyz. lib. 1. collatio. Quæ receptio quam sit solum quidam executio,
 potest expediri per Canonicos etiam non capitulariter congregatos
 Fely. in *cap. Eum te n. 1. de rescript.* An id possit exequi per alios, quæ
 per Canonicos, videatur infra. Præbendæ canonicales vacantes, 101
 quando sunt de iure patronatus ad quas in omnibus, & singulis anni
 mensibus Episcopus solus ad nominationem, suæ presentationem.
 Patroni instituit intra sex menses à die vacationis. *h. in patrona-*
tus fidei Ecclesiæ fidei, & intra quatuor si expicerit seculare. Ant.
 de Butr. in *cap. 3. de missis. Citad. de iure patr. p. 1. n. 3. Caualer. dec.*
 489. Quandoq; ad Præfati iuris patronatus Ecclesiastici Præbendæ
 pertinet presentatio ad Capitulum, & tunc partes erunt primæ Dig-
 106 nitatis Presentandi idonei coram Episcopo presentare de consen-
 sa in dicitur partis vocalium. *cap. Ea nos, titur de h. q. 1. de prel. Mar. Ant.*
Var. lib. 1. res. 1. n. 1. & Vintan. in cap. Ecclesia de elect. Atque non
 possunt Capitulum, & Canonici variare in nominando, prout pos-
 sunt Laici ad Præbendam iuris patronatus Laicorum; quia ut bene
 obseruat Masquez de *ben. cap. 1. dub. 4.* Meliorem presumuntur ha-
 bere utilitatem; presentandi idoneitate, quæ prius consideranda
 est circa etatem, & hæc in Collegiatis debet esse ad minus annorum
 quatuordecim sine peccatis. Masquez in *Prax. requis. 10. dub. 1. 2.*
 1. *peus. l. c. ut de elect. n. 10.* Paris. de *rescript. lib. 2. q. 11. Filliuc. lib. 3.*
cap. 1. n. 10. & de *decis. p. 1. à R. R. R. n. 10. p. 1. n. 10. p. 1. n. 10.*
 107 *cap. 1. n. 6.* Si tamen Præbenda esset de iure patronatus Laicorum, & à
 Fundatore fuerit dispositum eam obferri Sacerdoti, qui celebret
 eos Missas in qualibet hebdomada debet presentari a dicto Sacerdote.
 ita Gutierrez in *ss. n. 1. & bon. si per det. de in iud. l. 1. d. 1.*
 Campanili. *diuer. in p. 1. n. 1. p. 1. n. 1. p. 1. n. 1.* Vbi subiungit fundamē-
 ta coram, qui tenent oppositum, innixi verbis *cap. cum in ueneris de*
elect. & Conc. Trid. ss. 3. cap. 4. & sess. 24. cap. 1. Nam hæc sunt
 loquuntur de sine fidei libere collationis, non vero de Præbendis
 Laicorum, qui ita deposuerunt, atq; voluntas Testatoris, quoad fieri
 potest, semper est seruanda; *cap. Prima voluntas l. 1. q. 2. & in l. 1.*
condicionibus ff. de cond. & demonstr. cap. 1. n. 1. n. 1. n. 1.
 108 *cap. 1. n. 1. n. 1. n. 1. n. 1. n. 1.* quæ diximus Lib. III. Præbendas non esse
 Sacerdotales ob bonum celebrandi Missas planas eis annexum, siqui-
 dem suppositum non fuisse fundatas cum onere ad ipsas Præbendas
 nominandi Sacerdotes, ut sequitur in casu, de quo mox dictum est;
 quod si electus nominatus, siue presentatus non faciat se promoue-
 re intra annum ad Sacrum Ordinem quæ requiritur ad Præbendam
 bene collationis incidit in penas, quas ex Clem. 2. *Ubi de etas. &*
 qual.

1994. *ord.* referunt glos. & Abb. ibidem. & innuunt Comit. *resp.*
mor. lib. 129.62. Moron: *l. c. resp. 97. nu. 34.* & Venet. *l. c. lib. 4. cap.*
21. nu. 9. Ad Canonicatus Cathedralium, ubi communiter adest or-
 108 dimum distinctio pari modo requiritur, prout sum de Canonicatu
 tali etate viute, quod intra annum Sacro Ordine, suz Præbendæ
 annexo initietur. Ricc. in *Prax. p. 3. ref. 307. n. vlt.* Sanchez *conf. 10. a.*
lib. 7. cap. 3. dub. 48. nu. 3. & sic ad Præbendam Subdiaconalem (vi-
 ginti vnus, ad Diaconatū vigintiduo, ad Presbyteralem vigintitres
 sufficiunt anni incepti; & tempus incipit à die pacifice possessionis
 Canonicatus; vt cauetur in *cap. Commissa de elect. in 6.* & declarauit
 S. C. C. 17. Septemb. 1634. Atq; durante anno quo tenetur assumere
 Sacerdotium, licet non posset facere suam hebdomadam, lucratur
 distributiones. ita censuit eadem S. Cong. in *Vna Clusina.* 17. 1. 1.
 Ad Dignitates in Ecclesijs Cathedralibus nascendas necessa-
 rij sunt anni vigintiduo. ita decernitur in Sac. Conc. Trid. *sess. 24.*
cap. 12. quos debere esse completos tenent Less. de *iust. & iur. cap.*
34. nu. 108. Viuian. de *irrepatr. lib. 6. cap. 6. num. 14.* Vrsell. *lit. A.*
concl. 72. nu. 29. Ad Canonicatus Collegiatarum sufficiunt quatuor
 decim anni incepti. Filliac. *l. c. tr. 41. cap. 5. nu. 49.* Massobri *dub. 26.*
no. 10. in Prax. & alij. Immo ad Collegiatæ Dignitatem satis esse
 eandem etatem quatuordecim annorum sentiunt Piasce. in *Prax.*
Episc. par. 2. cap. 5. nu. 2. Barb. de *off. & pot. episc. alleg. 60. nu. 67.* &
 de *Can. & dign. cap. 13. nu. 23.* & alij apud Squillan. *l. cit.* quos sequi-
 tur Franc. Valente in *concord. iur. lib. 1. tit. 1. sect. 4. nu. 1.* ubi refert
 Sac. Con. Cong. ita decidisse. Alij verò DD. auctoritate non impa-
 res, ac numero plures asseuerant annos vigintiduos esse necessarios
 ad obtinendas Dignitates, tam in Cathedralibus, quam in Collegia-
 tis, quam opinionem defendit Diana *mor. par. 10. tract. 16. ref. 36.*
 ubi tenetur S. C. Congreg. ita declarasse. Et quidem circumscriptis
 yrisq; S. C. Decretis pro partibus adductis, potius adhererem huic
 ultimæ sententiæ, namq; si Conc. Trid. loc. cit. de solis Cathedrali-
 bus disponere voluisset, dempto vocabulo præsertim, dixisset, in
 Cathedralibus, & c. vrget, & quod, inferius dicit, requiri annos vi-
 gintiduos ad Dignitates quascunque, quæ verba cum sint vniver-
 salia, generaliter intelligenda sunt, *cap. 2. de appell. Coadiutoribus*
Dignitatū, & Canonicatū eadem exigitur ætas, & idoneitas, quæ
ad ea recipiendâ eorū proprietarijs opus sunt, quoniâ ad ipsorū mu-
pūs substituitur etiam in Missis. Ant. de Butt. in cap. Consultationibus
nu. 5. de Glen. egrot. Abb. ibidem. Azor. l. c. lib. 3. cap. 2. q. 6. Quinta-
nad. l. c. tract. 1. sing. 42. nu. 2. Prouisi de Dignitatibus, quibus ac-
 cessorie, ac iniquis principaliter vnita sit Ecclesia. Curata, sufficiit

agere annos vigintiduos, prout si esset simplex Dignitas. Piasc. in *Prax. par. 2. cap. 5. nu. 21.* Gonzal. d. c. *glos. 9. nu. 4.* Homob. de *stat. vit. hum. par. 1. cap. 9.* Galett. in *sum. V. Canonici.* & Fragos. de *reg. lib. 9. d. 20. nu. 3. 1. 2. & memorata Ecclesia curata praeuio examine Episcopi confertur Vicario perpetuo ad nominationem Dignitatis praedictae. Zipeus lib. 3. nu. 10. tit. de *Cler. non resid.* Antonel. l. c. lib. 3. cap. 1. n. 29. & Rot. p. 1. diuer. dec. 798. n. 5. qui Vicarius est verus Curatus, nec de Grege commisso primitiuo Curato respondere tenetur. ut noxat Ghasaing. de *pru. reg. p. 2. tr. 8. prop. 11.* Quia huiusmodi Dignitates, habentes, dicuntur retinere duntaxat habitualē curā, quae non veniat appellatione curae Animarū; Barb. de *appell. utr. iur. app. 65. nu. 2.* & dantur absq. consensu. Gonzal. l. c. *glos. 5. 5. 7. nu. 13.* Grat. *discept. for. cap. 273. nu. 48.* Less. lib. 2. cap. 34. nu. 82. & declarat S. C. apud Marzill. ubi supra fol. 12. Prouisus autem in Collegiata de prima Dignitate, cui cura Animarum non accessorie, sed a quē principaliter sit perpetuo unita, esse debet in aetate annorum vigintiquinque inchoatorum. Boich in *cap. Kaiuēt. Gratian. 1. de sent. excom. Vers. l. c. nu. 13.* Fillius. ubi supra n. 3. *cap. 1. nu. 3.* Grat. l. c. cap. 871. n. 47. & censuit S. C. C. relatore Farinac. in *declar. Conc. dec. 16. par. 4.* Quo eventui dicitur habere curam Animarum actualem, quae cum sit inseparabiliter, & principaliter unita eidem Dignitati per ipsam exercenda est ita declarat S. Cong. apud Barb. in *sum. Apoll. Dec. collect. 235. nu. 11.* eaque Dignitate vacante, licet semper si reservata Papae, sit concursus coram Episcopo. Quam in *sum. Bullar. Ver. Parochialium collectio. Garc. de h. r. p. 9. cap. 1. nu. 194.* & alijs quamvis contrariū sentire videatur Castr. Pal. p. 2. tr. 13. d. 3. *prin. 4. nu. 9.* Iuxta haec si praedicta Ecclesia Collegiata sit celebris, necessario conferenda est Doctorale laurea in publico studio insignito, ut decisum fuit a Rot. Rom. p. 2. diuer. dec. 19. nu. 8. Benn. de *prin. l. Doctorum p. 2. prin. 1. nu. 6.* Nald. *l. Doctor. nu. 10.* Grats. de *effect. Cler. in pra. nu. 80.* Valer. de *diff. utr. iur. V. gratia diff. 3. nu. 3.* Archidiaconus Cathedralis comparatur inter Dignitates curam Animarum habentes. Less. de *iur. & iur. lib. 2. cap. 34. dub. 20.* ideo debet non solum attingere vigintiannum, quantum annum, sed & esse Doctor Sacrae Theologiae, vel iuris Canonici, ut colligitur ex Conc. Trid. sess. 23. cap. 2. sed quia modò eius iuristictio extincta apparet, ut obseruat Guazzin. l. c. lib. 2. cap. 11. nu. 81. Sufficiens anni vigintiduo prout alijs Dignitatibus curam Animarum non retinentibus, atque in eodem cessat obligatio Doctorale gradū recipiendi. Maslobr. de *Synod. dub. 62. cap. 3. nu. 64.* Nau in *man. cap. 2. n. 17.* Castr. Pal. ubi sup. *disp. 4. prin. 6. n. 15.**

Præ-

- Prebenda Theologalis, de qua in Conc. Trid. *sess. 5. cap. 2. de ref.*
 109. tribuenda est Theologiæ Magistro; an verò possit dari Decretorum
 Doctori, videatur Ricc: *par. 4. dec. 101. profess. ad Pœnitentiarij*
 Prebendam eligi potest Theologus, vel Canonica quadraginta an-
 nos nati. Azor: *par. 2. mor. lib. 6. l. c. quas. 1. Moron. resp. 97. nu. 35.*
 atque eiusdem electio, & collatio in diœis quatuor mensibus sem-
 per spectat ad Episcopum etiam si Capitulum habeat alternatiuam.
 Vrsell: ubi supra *concl. 97. nu. 28.*
- Ad Ecclesiæ Cathedralis Dignitates, & Canonicatus electi, non
 intendentes ordines Sacros, ut supra, requisitos sumere, sed tantum
 110. in possessionem ad extremum diem anni sibi à iure permissi remane-
 re, lathali noxa se commaculant, atque ad fructuum restitutionem
 obligantur, nisi mutata voluntate suo ordine iniciantur. Sor. *de iust.*
& iur. lib. 10. quas. 5. art. 6. Monot. de distrib. p. 2. q. 19. nu. 39. Fra-
gos: l. c. lib. 10. disp. 23. §. 3. nu. 9. Non sic dicendum de recipienti-
 bus Dignitates, & Canonicatus in Ecclesijs Collegiatis, quibus non
 sit annexus aliquis ordo ex Sacris; etenim si respondeant ijs, quæ
 sua postulat Prebenda, quoad usque eam dimittant, vel renuncient,
 non sunt obnoxij fructus hoc interim perceptos restituere, neque
 delinquent plus quam venialiter; quantumvis habeant animum
 ducendi uxorem, vel non clericandi. ita resoluunt Vazquez *l. c. cap.*
3. §. 3. d. 1. nu. 38. Vinc. Candan in sum. tit. de Benef. disp. 18. art. 20. d. 1.
Bussemb in Medul lib. 4. d. 1. art. 2. Et. Sa V. Beneficentia; §. 8. Grassi
dec. lib. 2. cap. 97. nu. 55. Lopez instr. p. 2. cap. 106. Homob. in com.
p. 1. tract. 3. q. 3. & par. 3. tr. 14. cap. 2. q. 10. Quemadmodum susci-
piens ordines minores animo non ascendendi ad maiores, quinimi-
 111. *mo eo tantum fine, ut se subtrahat à Laica iurisdictione, uel ut gau-*
deat immunitate à collectis sæcularibus grauitor non peccat. Ricc.
prax. p. 4. ref. 459. nu. 4. Nau. in Man cap. 2 §. nu. 108. Filluc. par. 2.
tract. 10. cap. 4. nu. 101. Bonac. de matrim. quas. 3. pun. 9. nu. 7. Ga-
lett. in um. p. ordo. Rodriq. in sum. tom. 2. cap. 17. nu. 7. Diana par. 1.
tract. 6. ref. 201. Quod idem iterum docuit cum alijs par. 10. tract.
16. resol. 6. Considerata ætate, de qua effati sumus, perpendenda
 est eligendi, seu præstadi vitæ, ac morum honestas. Non ablu-
 dit ab hoc loco tractare; An ceteris paribus præferendus sit, qui iugi-
 ter vixit bonus, vel malus emendatus, qui per pœnitentiam effe-
 112. ctus est bonus? & cum distinctione respondeo; Si loquimur de Ca-
 nonicatu, cui annexa sit cura Animarum, vel Pœnitentiarij; an-
 teponendus est conuersus, ut exemplo sui sciat alijs compati. Selu. *de*
ben. l. c. quas. 2. nu. 39. Quamobrem ad Papatum electus fuit Petrus,
non Iohannes. cap. Fidelior 50. dist. Roman. singul. 205. Secus ad sim-
 plices

plices Dignitates, & Canonicatus, vt satis docent Viuian: *de iurepatr. lib. 12. cap. 9. nu. 2 & alij.*

- 113 Et sciendum Capitulum non obligari sub mortali adhuc eligere digniorem, sed satis esse electionem digni. Vega in *sum. par. 2. cap. 17 cas. 1.* Rodriq. loc. statim cit. *to. 1. cap. 106. nu. 8.* & sequitur Sanchez *conf. lib. 2. cap. 1. dub. 2. nu. 20.* Aliter dicendum de Præbendis quibus sit coniuncta cura Animarum, necnon de Præbendis Theologicalibus, & Pœnitentiarijs ob efficacem rationem, quam assignât Less. *l. c. cap. 34. d. 14. nu. 64.* Trullen in *Dec. lib. 7. cap. 1. d. 8. nu. 3;* Idcirco in locis Castellæ, Nauarrę, & Granatę istę dantur per concursum, vt refert Bellett. *disq. Cleric. tit. 1. §. 4. nu. 46.* Lenius peccât Laici præsentando ad simplices Canonicatus personas habiles, prætermissis habiliioribus, quàm Capitulum, & alię personę Ecclesiasticę. Bero in *cap. Quoniam nu. 102. de iurepatr.* Rot. *diner p. 2. decis. 16. n. 6.* Immo ob id in nullam incidunt culpam ad tradita per Grat. *disq. for. cap. 211. nu. 46.* & Diana *moripar. 1. tract. 15. resol. 37.* & quia in hac Collegiata ferè omnes Canonicatus sunt de iure patronatus Laicorum, opere præteritum duxi describere formulam præstandi qua sæpius vsus sum, vt Procurator ad id electus.

- 114 Coram Illustrib. & Reuerendiss. D. Episcopo, comparet O. & Procuratorio nomine reuerenter exponit, qualiter D. Antonius, &c. de proprijs bonis olim fundauit Canonicatum, & Præbendam ad Altar. Sancti Caroli situm in Insigni Collegiata Ecclesia Diui Petri Apostoli Ciuitatis Massę, vt patet ex litteris desuper expeditis in Curia Episcopali Sarzanę sub die, &c. quę Canonicalis Præbenda nuper vacauit, ac modo vacat per obitum Adm. Reu. D. Pauli vltimi eiusdem Canonicatus, & Præbendę pacifici possessoris, extra Romanam Curiam vita functi sub die . . . Mensis Februarij Anni 1650. cumque sit, quod antedictus D. Antonius, quocumque dicta Canonicalis Præbenda vacauerit ius ad eam præstandi, & nominandi sibi, & suis hæredibus, & successoribus reseruauerit, qui ad præsens existunt DD. N. N. veri, ac legitimi Patroni, hiquę cupientes quantocius providere de Canonico successore, ne præfata Ecclesia Collegiata in Diuinis detrimentum vllum patiatur, antedictus O. uti eorum Procurator, & Procuratorio nomine præstauit, & præsentat ad prædictum Canonicatum, & Præbendam multū R. D. N. petens, & istans ipsum in Canonicum, institui per Dominationem vestrā Illustrib. & Reuerendiss. eiq; omnia iura dictę Canonicalis Præbendę tradi, & concedi, iurans, iactis, &c. in Animā eorundē Patronorū nullā in hoc interuenisse Simonię labein, aut illicitā pactionē; seu detestandā promissionē super quibus, &c.

deducens, &c. & prædicta omni meliori modo, &c.

Et aduertendum opus esse inferi in Carta Procuræ in actis exhibenda, speciale mandatum ad iurandum vt supra. Vital. in *Clem. v. nic. de procur.* & sequitur cum alijs Couar. 10. 3. *pract. 22. lib. vnic. cap. 20. nu. 8.* Vbi de hoc ratione adducit. Facta huiusmodi præsentatione, & a nominato acceptata eidem acquiritur ius ad rem. Abb. in *cap. Bertoldus de re iud. Garc. de ben. p. 4. cap. 2. nu. 1.* Deinde assignitur Edictum cum termino competenti ad opponendum. Marra *digest. nouiss. p. 6. tit. institutio*; & nulla reuelati sequuta oppositio. ne, sicut Episcopus tenetur Canonicum electum a Capitulo confirmare, vt plenum ius assequatur, Negusan. *quest. 307. nu. 3.* Garc. vbi supra: ita obligatur presentatum instituere. *cap. Postquam de elect.* per quam institutionem statim a Canonico acquiritur ius in re. Abb. in *cap. Lateranensi de Prab. Rot. dec. 17. nu. 2. eod. tit. in nouis* Antequam electi a Capitulo confirmantur, vel presentati instituantur, videre debet Episcopus, num sufficienti scientia præditi sint: Homob. in *com. par. 1. quest. 35. tract. 1. cap. 33. & alij infra cit.*

Ad Beneficia simplicia, sufficit, quod sciant tantum legere, ad Canonicatus autem, vbi requiritur industria, & consilium requiritur maior scientia, ne ad Capitulum conueniant oues, & boues. 116 *Massobr. l. c. requis. 8. dub. 5. nu. 4. Bellett. l. c. 5. 4. nu. 18. Campanil. rubr. 5. cap. 4. n. 13.* & ad minus debent scire bene legere, construere, ac declarare. glos. in *Clem. 1. de concess. Prab. Ricc. p. 4. dccif. 140. nu. 3.* & Card. Palcot. in *Archiepisc. Bonon. p. 4. tit. de Canon.* Atque insinuata scientia est necessaria in canonicando tempore examinis. *cap. Si eo tempore*, vbi glos. de *rescript. in 6* & obseruat Post. dec. 542. nu. 6. & prædictorum ignorantia excludit a Canonicatu. Viuiam. *cap. Qualiter de elect.* Atchid. in *cap. Statutum de rescript. in 6.* & Additionator Abb. *si per cap. in nostra eod. tit.* Nec Episcopus potest dispensare cum nescientibus bene legere, vt consequantur canonicatum. Fely in *cap. Postulasti nu. 4. de rescript.* Auila de *cons. d. 4. d. 1. p. 7. Rota d. c. 1. de prob. in antiq.* Ratio est, quia huiusmodi literatura est de iure Diuino in Canonicis. Pyrr. Corrad. *loc. cit. lib. 4. cap. 1. nu. 64.* & ea carentes sunt irregulares, vt inquit Zipeus *lib. 3. tit. de ordin.* Idcirco non solum peccat Capitulum conferendo Canonicatum indignis, sed & hi acceptantes, noscendo se esse tales; Trott. de *persec. Cler. cap. 36.* & dixit glos. in *Clem. 2. de Mag.* Vbi hoc idem docet de eo, qui se nescit indoctum, & facit se promoueri ad Doctoratus gradum; de quibus videantur Alciat. in *addit. ad Decret. d. tit. lib. 5.* Homob. *l. c. p. 2. tr. 1. cap. 4. q. 4. ref. 2.* Quando Canonicatus,

nicatui, & Præbendæ vacanti inest principaliter annexa cura Animarum strictius adhibetur examen. *cap. Cum illis sit. de Prab. in 6.* quod cum in hoc casu sit de forma ex Conc. Trid. *sess. 24. cap. 18. de refer.* nullatenus prætermitti potest, quamvis confirmandus, vel instituendus reputetur idoneus, ac notoriè constet de eius idoneitate Antonell. *de reg. Eccl. Episc. lib. 3. cap. 5. nu. 4.* determinauit S. C. Capud Barb. *de off. & pot. Episc. alleg. 72. nu. 120.* Examen coram Episcopo faciendum est ab Examinatoribus Synodalibus, ut satis probat Diana *mor. par. 9. tract. 8. in Miscell. resol. 16.* In simplicibus autem Canonicatibus de iure patronatus Laicorum non solum annuente Episcopo fieri potest examen ab his, qui non sunt Examinatores Synodales, sed si Episcopo libuerit, prætermitti potest, dū in Canonicatum præsentati idoneitas nota sit. *cap. Valde d. 94. clem. Ne Roman. de iureiur. glos. in cap. Episcopus 2. d. 24. & in cap. de Petro d. 47. Innoc. in cap. Tandum de Prab. Abb. in cap. Fraternitatis de Cler. non resid. Ceuall. q. 302. nu. 17.* Prouisus à Papa de Canonicatu in forma dignum non examinatur ab Episcopo circa litteraturam si ille sit sacris initiatus. Massobr. *l. c. requis. 10. d. 4.* Gordon. vbi supra *lib. 8. q. 2. cap. 5.* Secus si Canonicatus fuerit impetratus in forma commissaria. Rot. *dec. 53. de concess. Prab. in ant. siq. de his clausulis videantur Marta digest. noniss. l. c. tit. Præsentens cap. 8. Barb. claus. 66.*

117 Canonicus semel examinatus ab Examinatoribus Vrbis ad Canonicatum ibidem adeptum, eo relicto non examinatur de nouo, si alibi eligatur, vel nominetur ad simplicem Præbendam canonicalem vacantem: ita censuit S. C. C. testibus Card. Bellarm. *in declar. ad Conc. Trid. sess. 24. cap. 12.* Fatinac. *ibid.* Marzill: vbi supra *de Prab. fol. 134.* In Curia Episcopali Neapolitana examinatum, & approbatum ad Dignitatem, vel Canonicatum in Metropolitana, non amplius examinari ad similia in Collegiatis eiusdem Regni testatur. Ricc. *in prax. par. 4. resol. 69. num. 5.* Quod exemplum ab alijs Episcopis laudabiliter fuit amplexum ad tradita per Massobr. loci statim cit. *præl. 3. dub. 3. n. 24.* subaudi quod ad litteraturam, non autem circa, vitæ, ac morum honestatem; etenim illa in dies crescit, hæc verò mutatur, & sæpè in prius, vt benè inquit Caputaq. *dec. 365. par. 2.* Post examen supradictorum nullū Episcopo à iure præscribitur tempus confirmandi collatione, seu faciendi institutionem Canonici. vt notat Castr. Pal. *l. c. tit. de ben. pun. 5. nu. 8.* Quod tamen non potest sine causa differre, sed tenetur quanto citius efficere, alias canonicandus habet ius appellandi ad Superiorem. ita DD. apud Ricc. *loc. cit. ref. 403.* confecta ab

- Episcopo dicta confirmatione, seu institutione, necnon examine, circa scientiam, & mores, requiritur missio in Canonicatus, & Præbendæ possessionem, quæ est complementum iuris Spiritualis, ut docet Sanctior: *par. 2. de pæn cap: 15.* eamque regulariter nemini licet propria auctoritate apprehendere, ut *ex cap. Cum accessissent de rest spoliat. tradunt Couar. var lib. 3. cap. 16. nu. 8. & Nald. V. Canonicus nu. 4.* sed si canonicalis Præbenda existat electionis, vel collationis Capituli, possessio datur per Capitulum legitime cōgregatum, uel per alium de eius ordine. *Cassad dec 8. de caus: poss. Burratt. dec. 522. nu. 10. in addit. Penia dec. 696. nu. 1. p. 1. Rot. p. 2. diuer. dec. 701. nu. 5.* Alias non capitulariter tradita non est considerabilis. *glos. in cap. Si Capitulo de concefs: præb in 6. Marc. l. c. tom. 6. cap. 10 tit. Canonicus. Farinac. dec. 701. nu. 5. par. 2.* Valet autem, si in illa Ecclesia adsit consuetudo, quod prouisus dictam possessionē apprehendat non capitulariter. Io: And. Anr de Butr. *in cap. Ex litteris de rescript. & sequitur Rot. apud Buratt. dec. 249. nu. 2.* Quia non est irrationabilis, siquidem ex collatione iam tacta per Capitulum congregatum, & Episcopi confirmatione plenè adeptus fuit iura canonicalia, ut considerant Innoc *in cap. cum in iure de elect. Felty. in cap. cum super de accus: & Petr. à B. in Direct: p par: cap. 7. n. 2.* Semota huiusmodi consuetudine antedicta possessio non capta capitulariter adhuc ratificatur per patiētiam Canonicoꝝ, uide licet admittendo sine vlla contradictione, ut supra, prouisum ad omnes actus, canonicis tantum competentes, ut dare vocem in Capitulo, sedere in stallo Chori in habitu Canonicali, & similibus. *Rot. p. 1. diuer. dec. 91. nu. 6. Post, decis. 612. nu. 5.* Si Capitulum post electionem à se factam, & Episcopi confirmationem, actua-lem possessionem prouiso tribuere indebiṛe recusaret, huic liceret particulariter eam sumere. *Penia dec. 529. nu. 1. p. 2. Farinac. decis. 686. nu. 2. in possib.* Instando tamen prius Capitulo, ut se in possessionem immittat, quia intendit seruire; & simul protestando de quolibet interesse, & præsertim de Distributionibus, & sic obtinebit hæc omnia. *Penia dec. 696. nu. 1. p. 1. Put: dec. 233. par. 1.*
- 119 **C**anonicum ab Ordinario institutum ad Præbendam Canonicalem de iure patronatus Laicorum, vel alias ab eodem prouisum, de alia sibi omnino spectantem, omnes Capitulares præsentēs in Capitulo visis, ac lectis litteris Episcopi ibidem præsentatis, in quibus committitur Capitulo, & Canonicis, vt recipiant talem in Canonicum, & fratrem tenentur eum in possessionem immittere, *cap. cum de præb. in 6. Nau: cons: 1. tit. de dol & contum. Card. Tusc. li. 6. concl. 47.* ad quem actum non est necesse conuocare Canonicos

cos absentes. Ripa *Indultum* nu. 4. de *rescript.* Gemin: *conf.* 84. in *fi.*
 Immo paucis in eo Capitulo presentibus, vel maiori parte id facere recusantes, potest in possessionem immitti per quatuor, duos, vel unum de Capitulo. Archid. in *cap. Si capitulo de concess.* *Præb. lib. 6.* Lotther. *de lib. 3. quasi.* 3. nu. 31. Quod si omnes, & singuli eiusdem Ecclesiæ Canonici id efficere renuant, poterit prouisus in possessionem induci a quolibet Clerico, etiam alterius Ecclesiæ, adhibito Notario iuxta solitum. Rebuff. *conf.* 36. nu. ult. Castr. Palubi *supra.* d. 2. *pun.* 32. nu. 4. Ratio est, quia tali casu agitur de executione nuda facti; *glos in cap. 1. de reb. Eccl. non alien.* Villag. l. c. *par.* 1. *cap.* 30. nu. 8. Raguc. *de v. c.* q. 18. nu. 15. & Rot. apud Buratt. *dec.* 322. nu. 11. Possessio Dignitatis, quæ non sit de Capitulo, non est opus, quod capitulariter de iuratur *glos in Clem. 1. de reg. utr. iur. v. inibi.* Post. *obseru.* 30. nu. 3. & *decis.* 175. nu. 5. Quinimodò possessio primæ Dignitatis, quæ fuit prouisa à Papa, non est necessario sumenda capitulariter. ita resolutum fuit à Rot. in vna Fapien. sub die 1. Maij 1584. & propterea possessio modernæ Abbatis huius Collegiatae cuius prouisio spectat ad Summum Pontificem, de mandato Episcopi fuit data per duos Canonicos antiquiores. Possessio Dignitatum, & Canoniciatum sufficienter capitur per assignationem stalli in Choro, & loci in Capitulo. Abb. in *cap. Transmissum* nu. 3. de *elect.* Buratt. *dec.* 249. nu. 2. & Rot. *par.* 6. *diucr. dec.* 233. 44. Quæ possessione apprehensa censetur capta actualis possessio, omnium bonorum, reddituum, & iurium vacantium, ac pertinentium ad eandem Dignitatem, vel Canonicalem Præbendam. Couar. *var. lib.* 3. *cap.* 13. nu. 16. Castr. Pal. *loc. cit.* nu. ult. & Ludouic. *dec.* 54.
 Intradenda possessione Dignitatis, vel Canoniciatus amplius seruandæ sunt aliæ solennitates iuxta statuta, & Ecclesiarum consuetudines. In nonnullis Collegiatis admitti ad possessionem obtenti Canonici cupiens, suam voluntatem omnibus, & singulis capitularibus pro certa die, & hora prænunciat, hisque capitulariter suo tempore coadunatis, litteras de eo in possessionem, & Canonici Præbendæ immittendo commiſſionem continentes præsentat, quibus reuerenter ab eis receptis, & recognitis, ac à Notario Capituli acta, & intelligibili voce perlectis, Canonicus eiusdem Ordinis iunior eundem proutum ad Altare, ubi eius Præbenda fuit instituta, perducit, & cornu Altaris ab utroque latere amplecti, & de osculari facit, & cōfestim deducit in Chorum ad sededum aliquantis per in suo stallo, exindè ipsum reducit ad locum Capitularein, ibiq. choralibus verbis Ministerio alicuius Cappellani, vel minorum Clerici indatus, cum omni modestia intrat in fratrem recipi, cui dignior de Capitulo

Capitulum nomine proprio, ac omnium Canonicorum hilari vultu respondet, se æquo animo in socium, & fratrem à cunctis recipi, certam spem concipiendo, eius seruitium non parum vtilitatis Ecclesie, & Capitulo allaturum; ipsum paternè admoneat de necessitate seruandæ statuta, & laudabiles Ecclesie consuetudines, & sic contentum esse, hoc idem iuramento affirmare. Qui nouus Canonicus tactis Euangelijs statutorum, & dictarum consuetudinum obseruantiam expressis verbis prout iurabit. *Geminus in cap. contingit de iur. Molan. de Can. loc. supra cit.* His peractis præfatus Canonicus ex iunioribus huic moderno locum suum in Capitulo assignat; & postquam tantisper ibi sederit, de huiusmodi installatione grates debitas Præposito, & alijs Capitularibus reddit, qui vti aliorum coniunctionem ostendant mutuo charitatis amplexu, incipiendo à dignioribus, nouum Canonicum ad osculum Pacis admittunt, de quibus omnibus se rogat antedictus Capituli Notarius, colliguntur hæc ex Rebuff in Prax. p. 1. s. de Miss. in possess. Rot. p. 7. diuer. dec. 33. nu. 4. & Cassald. l. c. In Canonicatibus de collatione Capituli debet poni in eodem instrumento non solum possessionem fuisse datam seruatis seruandis, sed & captam fuisse omnibus Canonicis, vel saltem in maiori parte presentibus, & amplectantur. *Ordin. cons. 19. de iur. Burat. dec. 52. nu. 5. Rot. p. 3. diuer. decif. 631. & 646. nu. 8.*

Deniq; Canonicus inductus in possessionem, vt supra, priusquàm admittatur ad Distributiones, examinandus est circa tantum firmum, quod examen faciendum est à duobus Canonicis petitis à Capitulo, selectis, & deputatis, quorum partes erunt Capitulo canonicè congregato res re, qualem, & quantam cænis petitiæ in eo repererint, vt sic à maiori parte Capituli secretis suffragijs resoluaui: an sit admittendus ad Distributiones quotidianas. Ita in pluribus Ecclesijs per statuta disponitur, vt informant Moner. de distr. par. 2. quæst. 19. nu. 35. Galvan in man. v. Canon distrib. nu. 64. & Trullen. in Decal. lib. 1. cap. 8. dub. 2. in fin.

Capitulum & Canonici se fundantes in statuto requirente, Canonicum nouiter Præbendam adeptum scire debere cantum Gregorianum, & super hoc esse examinandum, sunt legitimi contra dictores, & possunt id opponere etiam ante datam possessionem, ex Rot. par. 6. diuer. decif. 27. num. vlt. & decif. 352. num. 5. Videat Episcopus in Visitatione; An Canonici fuerint admissi contra formam dicti statuti, & igharos in cantu firmo, mandet priuari Distributionibus, quoad vsq; addiscant, prout benè disponitur in Constitutionibus Cremonensium, quæ seruatur tam in Ciuitate quàm in

in Diœcesi: Tàm turpe est Canonico cantum suum ignorare, quàm litteras, ad tradita per Cassan, in *Cath. glor. Mun. p. 11. confid. 45.* Immo plus esse ponderandum, ut Canonici bene cantent, quam sciat linguam latinam inquit Ssaph. *loc. cit. fol. 44.* Et Episcopus non solum potest Canonici ne scientes canere, cum nota compellere ad comprehendendum cantum Gregorianum, amissione Distributionum, sed & subtractione fructuum Præbendæ. ita censuit S. C. C. *ad sess. 23. cap. 18. de ref.* quod præstat efficere cum his, qui hanc sciëntiam addicere negligunt. Abb. in *cap. grane nu. 11. de Præb. Ferrar. l. c. q. 34.* & consonat *l. bona fides ff. de poscit.* Dicens ma'è meritis egestate debere laborare. Intra duorum mensum interuallum, a die quo quis in sui Canoniciatus, vel dignitatis possessionem in Cathedrali fuit adeptus, Fidei professionem præstare tenetur coram Episcopo, & deindè coram Capitulo, ita decernitur. in Saerosancto Conc. Trid. *sess. 24. cap. 12.* Aliàs amittit fructus suæ Præbendæ. Leo in *Thef. p. 2. cap. 78. nu. 15.* Bonac. *de oner. benef. pan. 8.* & accrescunt Capitulo. Garc. *de ben. p. 3. cap. 3. nu. 40.* quos nec in conscientia potest retinere, etiam si minimè fuerit sequuta Iudicis declaratio. Azor *p. 2. lib. 7. cap. 2. q. 1.* Zipeus *lib. 3. tit. de Præb. n. 3.* Verùm est, quod licetatur Distributiones, si Choro inseruerit. Nald. in *sum. V. Professio nu. 4.* & censuit Sac. Cong. relatore Campanili: *l. c. rubr. 8. cap. 3. nu. 18.* Quicumque Canonici Cathedralium etiam exenpti tenentur, ut supra. profiteri non solum prima vice, sed iterato, quando nouum Canonikatam assequuti fuerint. Riccius, *de iur. person. lib. 1. cap. 2. n. 13. & 19.* Campanili loc. mox cit. Quod si dictam professionem non emisserint intra prædictum spatium adhuc ad ipsam coram Episcopo, & Capitulo peragendam sunt obnoxij. Tamb. *de iur. Abb. tom. 1. disp. 8. q. 3. nu. 13.* Cand. *l. c. de ben. p. 1. disp. 8. q. 3. nu. 15.* Ratio est, quia obligatus aliquid facere intra certum terminum tenetur ad duo; Nempè ad agendum intra tempus à iure determinatum, & eodem tempore transactio quanto citius potest. Abb. in *cap. Dilectio de dol. & contum. Nau. in Man. cap. 21. nu. 49.*

Huiusmodi Fidei professio potest fieri per Procuratorem habentem, ad id speciale mandatum. Sperell *dec. 106 nu. 39. tom. 2.* Buratt. *dec. 103. nu. 16.* quicquid alij scribant; fatentur verò omnes ad insinuatam professionem nullatenus teneri Canonicos, & Dignitates Collegiatarum vel insignium: & ita declarauit S. C. C. *apud Valente l. c. p. 1. q. 4.* Intelligenti scilicet eorum Præbendis esset annexa cura Animarum. ita DD: supra citati. Quamuis Canonici in institutione Canoniciatus coram Episcopo iuramento se obstrinxerit ad seruanda

da statuta, & consuetudines; adhuc dum in illius possessionem immittitur, tenetur idem coram Capitulo iurare iuxta Ecclesiæ statuta. Imol *in cap. Ex parte* nu. 2. *de concess. Præb. Rot. p. 7. diu. dec. 27. nu. ult.* Quod secundum iuramentum adijcit vinculum in primo Abb. *in cap. Cum in Ecclesijs* nu. 7. *de maior. Semperq;* tenetur iurare ad mentem Capituli; quando habet legitimum ius iuramentum petendi. *Sot. de inst. & iur. lib. 8. q. 2. art. 7.* Ratio est, quia Deus accipit iuramentum ad mentem illud iuridicè præstantis. Sylu. *V. iuramentum* 4. q. 7. Marchan. *l. c. tit. 3. q. 4. con. 1.* Canonici, qui medio eorum iuramento polliciti sunt statutorum obseruationem, non
 124 propterea remanent obligati ad seruanda statuta, quæ non sunt in more posita, vel in defuetudinem abierunt. Negusant. q. 240. nu. 13. Purpurat. *conf. 453. nu. 4. p. 2* Portel. *V. iuramentum*, Vertuell. *QQ. mor. tract. 3. q. 2. nu. 34.* Sperell. *p. 1. dec. 15. nu. 16.* & ea non obliuans non dicitur statutorum transgressor, quoniam non reputatur statuta, ut obseruant Sylu. *l. c. q. 23.* & Barb. *in Vol. dec. 52. lib. 2.* Si verò iuramentum sit specificè emissum super re singulari; Vide licet, non approbaturum ad Distributiones nisi instructum in cantu Gregoriano, & similibus; remanet obstrictus ad non suffragandum suo voto ei, qui in dicto cantu fuerit ignarus, licet quamplures Canonici id non seruent. ita tenent Bero. *de cons. cap. Prima* n. 8. Marchan. *l. c. tr. 3. q. 2. con. 1.*

Canonici vigore iuramenti generaliter emissi non tenentur ad seruanda statuta, si quæ adsint illicita; nam iuramentum nõ debet
 125 esse vinculum iniquitatis, & semper refertur ad licita, & honesta. *cap. 1. de iureiur. in 6.* Bellemer *in cap. Cum olim* n. 3. *de arbitr. Oldrad. conf. 259. nu. 9.* Qui sic iurarunt nescientes esse illicita non peccant, secus si sciebant aliqua non esse honesta *glos. in cap. Sicut de iureiur. Sylu. l. c. 4. q. 23.* nisi in sua mente habeat non seruaturum; nisi licita; ut notat Amede. *de Synod. rit. de iuram. n. 67.* Et aduertendum Canonicos, in quorū Capitulo emittitur aliquod iuramentū aper-
 126 tē illicitum, in pōnā interdīcti incurrere, nisi contradicant, aut reclamant; ut post alios tradit Bonac. *de cens. Bull. cæn. d. 2. q. 3. pun. 11. nu. 5.* Dixi apertē illicitum, quia non tenetur nouus Canonicus subtiliter inuestigare statuti iniusticiam, sed cum antiquioribus obseruare; ut docet Carol. Macign. *de hor. can. cap. 64. nu. 6.*

Statuta licet, ut diximus, per inobseruantiam euanescant, semper tamen præsumuntur vsu recepta, eo quod reperiuntur inserta in libris capitularibus, qui conseruantur in capsa capitulari. Penia *dec. 28. nu. 14. p. 1.* Farinac. *p. 2. dec. 301.* Rot. *p. 2. diuer. dec. 301. m. 2.*
 127 Et neganti competit probare, quia statutum prout lex semper loquitur

quitur. Caputaq. *dec. 220. nu. 3. par. 1. & Sperell. l. c. dec. 15. nu. 18.*
 Ac pręsumuntur esse in viridi obseruantia. Guttier. *cam. 22. lib. 1.*
cap. 8. nu. 4. Mantic. *decif. 115. nu. 2.* Valente *l. c. cap. 6. nu. 3. & in*
euentu, quod constaret, aliquod statutum partim seruari, partim
non, vt euenire solet, ex glos. in cap. Inter cetera 22. q. 4. obligat
solum quo ad illam partem, quę est vsu recepta. Card. Tusch. *l. v.*
L. conc. 257. nu. 1. & Say. in Clau. reg. lib. 3. cap. 5. nu. 15. Iuramentis,
 vt supra pręstitum de seruandis statutis, explicatur de iam editis
 tempore iuramenti, non autem de in posterum a Capitulo edendis.
cap. penult. de iureiur. Mancin. *de iuram. par. 4. eff. 177. nu. 2.* Amed.
de Synd. cod. tit. nu. 67. Pariformiter iuramentum emissum a Ca-
 nonico nuper recepto de seruandis consuetudinibus non extenditur
 ad consuetudines introducendas, sed tantum ad introductas, si
 fuerint congruę, & rationabiles, vt aduertunt Bero. *in d. cap. Prima*
de const. nu. 80. & Daoyz in f. o. repert. V. iurans nu. 4. & dixit Com-
postell. super d. cap. Omnes. Ex vi iuramenti, vt supra generaliter
 pręstiti, Canonici non tenentur sub mortali ad seruanda statuta, &
 consuetudines de rebus minimis, & colligitur ex Bonac. *de leg. d. 4.*
q. 1. p. 16. nu. 2. Lels. *de iust. & iur. lib. 2. cap. 42. d. 4. num. 22.* Soci
cod. tit. lib. 8. q. 1. art. 7. Marchan. vbi supra *q. 2. con. 3.* Diā. *in sum*
V. iuramentum nu. 13. Ratio est, quia non se intendunt obligare ad
 minima. Insuper contravenientes statutis, sub certa pena indicta,
 si alias materia ex sui natura non sit prohibita, nullo peccato se,
 commaculant; quia solummodo adstringuntur ea seruare sub illa
 pœna. Bonac. vbi supra *pun. 16. nu. 2.* Trullen. *l. c. dub. 17.* Borell,
dec. 10. tit. de perjur. C. str. Pal. *p. 3. d. 2. p. 7. s. 5. n. 6.* Coadiutor Ca-
 nonici, post obitum sui coadiuti, tenetur statutorum obseruantia
 iurare, prout alij Canonici, de quibus pręloquuti sumus Barb.
vol. 46. nu. 7 lib. 2. Parinac. *p. 1. de i. 594. nu. 5. in possib. & sumere*
possessionem Canoniciatus, & fidei professionem emittere, ut post
alios notat Squillan. de prin. Cleric. cap. 4. nu. 79. Canonicus, quę
 Canonicatum renunciavit, & postea fuerit denuo in Canonicum
 receptus statutorum obseruantiam nouo iuramento polliceri de-
 bet. *cap. Venerabilem de elect.* Nald. *in sum. V. renunciare num. 29.*
 Marchesan. *p. 3. s. 2. nu. 39. tit. de com. relax.* Statim atque quouis
 immixtus fuerit in veram, & æqualem sui Canoniciatus possessionem,
 si fito in Sacris, acquirit vocem, & potestatem in Capitulo
 parem alijs Canonici antiquioribus, circa res capitulares, in qui-
 bus expediendis Capitulum aliquando pluralis, aliquando singu-
 laris numeri ponitur. vt post alios docet Ant. de Pręr. in clip. Past.
cap. 3. nu. 13: Quod sit recte, etiam quo ad regulas grammaticales,

iuxta illud Virg. *Æneid.*

Pars in frustum secant; & alibi

Pars inimica mihi Tyrrenum nauigat aquor.

- At vero ad proprium, & exactum modum exponendi sensus in
Capitulo, quando hoc nomen iniungitur verbo sonanti exercitium
ipsum actus, ut quodum est verbo plurari; Explica Capitulum appel-
lauerunt, in fratrem receperunt, in realem possessionem immise-
runt, & eiusmodi; Singularique numero adscribitur, dum agitur
de auctoritate eiusdem Capituli, ut; Capitulum retinet ius eligen-
di, Beneficia conferendi statuta condendi, & similia, ut docent In-
noc. Abb. Fely. Ant. de Burr. *super cap. Capitulum nu. 13. de rescript.*
Et quando dicitur Capitulum id fecit, vel facere potest, idem est ac
si dicatur, Canonici capitulariter id fecerunt, vel facere possunt
Petr. de Anch. *in cap. Quanto nu. 5. de h. q. f. à p. s. conf. cap. Oldrad.*
cons. 100. Put. dec. 196. nu. 1. p. 3. Similiter, dum agitur de potesta-
te, vel aliqua dispositione circa res capitulares, verbum Canonici
132 indi fnoitè prolatum, idem significat, quod Capitulum, vel omnes
de Capitulo. Gemen. *QQ: Eccles. q. 403. nu. 2. & q. 643.* ut si dica-
tur, Canonici statutum condiderunt, Possunt, vel nequeunt statuere,
vel aliud eundem sensum retineas. Ripa *in cap. cum M. de const. Be-*
ro. in cap. cum omnes nu. 2. de const. & super Ber. q. 1. diuer. dec. 170.
nu. 1. & comprehendit etiam Dignitates. cap. 2. de off. ord. in 6.

- Capitulum, siue Collegium non debet esse ex lex idest, sine lege,
& propterea Canonici capitulariter congregatis, vnum corpus
mysticum constituentibus, à iure communi, statim facta erectio-
ne, confertur facultas per se liberè condendi quædam statuta de
133 rebus minoribus ad bonum ordinem, & regimen Capituli pertinē-
tibus, nullo facto verbo cum Episcopo. ita colligitur ex d. cap. cum
omnes, cap. cum accessissent de const. cap. Dilectus de Cler. non res. cap.
Consuetudinis tit. de consuet. cap. statutum de hæret. in 6. & docent glos.
in cap. super aliquibus de rescript. in 6. & in cap. 1. in V. statutum de
verb. signif. lib. 6. Bero. in cap. prima nu. 52. de const. Bellamer. in
d. cap. cum accessissent nu. 1. Innoc. ibid. & in cap. nouit de his q. f. à m.
p. c. Ant. de B. in d. cum omnes nu. 2. & in cap. constitutum num. 25. de
rescript. Gemen. in cap. 2. nu. 1. de verb. signif. Gama in cap. Licet de
res. permut. in 6. nu. 109. Compos. Imol. Dec. Abb. antiq. Abb.
Panorm. & Fely. in d. cap. cum omnes, & sequuntur Crauett. conf.
182. nu. 15. Ferrett. l. c. conf. 286. Purpurat. conf. 540. num. 1. p. 2.
Sylu. in sum. V. lex q. 4. Vulp. l. c. cap. 44. nu. 16. Belfe in sum. V. cap.
nu. 2. Suarez de leg. d. 4. cap. 6. nu. 1. Rub. singul. V. Capitulum, Mar-
chef. p. 1. s. 1. de commiss. appell. n. 158. Valente in concor. iur. par. 2.

not. 1. nu. 1. Penia dec. 1129. nu. 10. par. 2. Ludouisi. dec. 66. nu. 11.
 Farinac. dec. 606. nu. 1. p. 2. in possib.

Ad huiusmodi iurisdictionem reducitur, Canonicos posse per se statuere circa administrationem bonorum Capituli, & mensam grossam, ac in odum bene distribuendi distributiones, & quomodo sit conueniendum, & faciendum Capitulum, & quod certis temporibus, & horis Canonici, vel non vocati accedant ad locum capitularem, & similia. *glos. in cap. 2. de consuet. & in cap. constitutionem de verb. signif. Fusc. de visit. lib. 1. cap. 15. nu. 28. Sanctarell. var. q. 13. nu. 8. Monet. de distr. p. 2. q. 13. nu. 25. Buratt. dec. 758. nu. 11. in addit. Bessu. V. Canonicus nu. 4. Guazzin. de def. anim. & lib. 2. nu. 62. Trullen. in Dec. cap. 8. d. 14. n. 1. Azor. par. 1. mor. lib. 5. cap. 8. & par. 2. lib. 7. cap. 7. q. 17. Possuntque Canonici, absque alia facultate statuere super diuisione oblationum, circa ordinationem Chori, & modum distribuendi officia inter capitulares, quando, quo loco, & quomodo debeant congregari, quo pacto ibi suffragia ferant, quo ordine sedere, & quas vestes chorales deferre debeant in capitulo. Marc. dec. 801. nu. 1. par. 1. Viuiam. in cap. cum consuetudinis eod. tit. Rota in vna Illerden. Statuti 3. Decembris 1593. Atque iisdem Canonicis liberum est huiusmodi statuta, & ordinationes iuramento vallare, ac poenas contra transgressores adicere, dummodo omnes, & singuli capitulares consentiant. ita Petr. de Anchar. in cap. cum immo nu. 21. de rescript. in 6. Boich. in cap. Quanto nu. 2. de homicia. Caltr. Pal. de leg. 10. 3. disp. 1. pun. 13. nu. 25.*

Nec vrget, si dicatur nullum corpus, siue Collegium posse aliquid decernere, sine suo capite principali, vt desumitur ex cap. cum esses de const. Sylu. in sum. V. lex. quest. 4. Nam hoc intelligitur in rebus grauioribus, non in minoribus insinuat, & similibus, quibus Capitulum est corpus distinctum ab Episcopo. *glos. in clem. 1. de stat. & qual. Suarez de leg. lib. 4. cap. 6. nu. 11. Seraph. de priuilegiis inram priuilegiis 2. nu. ult. Atque praedicta Capitali, & Canonicoꝝ auctoritas huiusmodi statuta, & Decreta condendi procedit, tam de Ganonicis Collegiatae, quam Cathedralis Ecclesiae. Abb. & Pely. in d. cap. cum omnes, & cum accessissent de const. Sylu. ver. lex q. 1. Salas l. c. d. 2. sect. 17. nu. 89. Bonac. de hor. can. d. 2. q. 1. nu. 2. Antonell. l. c. lib. 4. cap. ult. nu. 2. Immo Capitulum Collegiatae magis potest circa praefata leuiora disponere, quam Canonici Cathedralis stante absentia Episcopi ab Ecclesia Collegiata foranea, ubi bene obseruant Calder. cons. 21. de renunc. Suarez l. c. cap. 6. nu. 18. Huiusmodi tamen decreta non inducunt perpetuum statutum, in successores, sed obligant tantummodo statuentes, nisi illi in co-*

rum receptione iurauerint obseruare Oldrad. *conf.* 259. *nu.* 4. Imol. *l. c.* *nu.* 13. Suarez vbi supra *nu.* 11. Bonac. *de leg. d.* 1. *q.* 1. *num.* 30. Penia *dec.* 686. *nu.* 14. *par.* 1. Et sciendum, quod Capitulum non potest ab Episcopo priuari ante dicta facultate statuendi circa iniuriam, nec iam edita statuta similia auferre, nisi fuerint Ecclesiasticis institutis contraria. Alex. *conf.* 19. *nu.* 9. *par.* 1. & satis probat Vulpes in *Prax. iudic. cap.* 39. *nu.* 12. De his tamen decretis, & ordinationibus bonum erit, ad maiorem obligationis nexum, petere, ab Episcopo ipsorum confirmationem, licet non sit de necessitate. Ita Suarez loc. prox. cit. Possunt etiam Canonici absque scitu Episcopi de per se statutum ferre circa ea, quæ de iure communi reperiuntur disposita, innouando canonis, siue Pontificiæ Constitutionis ordinationem. ita docent Zabarell. in *cap. ult. num.* 18. de consuet. 10. And. in *cap. fin. de off. Archiep. presb.* Ant. de B. in *cap. cum dilectus de consuet.* Abb. in *cap. ult. nu.* 3. de eo qui furt. ord. recip. Bott. de *Synod. p.* 4. *nu.* 4. *q.* 5. Et licet quibusdam videatur tale statutum ad nihilum valere, & frustra occupare membranam, quia hoc idem erat de iure communi decretum; nilsecius artitror, non esse dicendum superuacuum, nec superfluum; namque operatur, primo; Quod multi nescientes ius commune, audientes statutum sic disponens, illud adducunt.

Secundò plus solet compescere statutum, quàm ius commune, siquidem magis timeatur, quod specialiter iulum, repetitur. *glos. in cap. ex parte de rescript.* Imol. in *cap. 1. eod. tit.* Couarr. *pract.* 99. *cap.* 27. *nu.* 4.

Tertiò, producit saltem effectum paternæ monitionis, ut inquit Mart. *de iurisdic. par.* 4. *cas.* 62. *nu.* 15.

Quartò si fuerit iurata eius obseruantia addit vinculum iuramenti. Bott. de *Synod. p.* 1. *con.* 10. *nu.* 9. & maiorem habebit obligationem, si insuper eius transgressoribus adijciatur aliqua pœna pecuniaria, ut ex *cap. d. nobis 1. de sens. excom. in d. cap. cum accessissent.* Bellam. ibi *nu.* 19. Suarez vbi supra.

Quintò, & ultimo, quia sublato iure communi, non remanet abrogatum statutum. Imol. in *repet. l. omnes Populi.*

334 Iuxta hæc summopere adnotandum, Capitulum, & Canonicos non posse circa ardua, & grauiora, quæ non concernunt debitum, suæ Ecclesiæ seruitium, noua statuta edere, nisi accedente consensu Episcopi, tam in vestibulo Collegiatæ, quam deinde Præpos. *sk. per cap. Catholica dist.* 11. Ant. de B. in *cap. cum de cons.* Innoc. & Host. in *cap. cum accessissent eod. tit.* Abb. in *cap. causam nu.* 7. de elect. in *cap. edicere n.* 4. de *restr.* & in *cap. requisiti de test.* Marc. *dec.* 301.

nu. 1. p. 1. Monet. de opt cap. 8. q. 3. Valente in concord. iur. l. c. nu. 11
 ubi supra V. Capitulum num. 2. Ratio est, quia hæc decernenda sunt
 saniori iudicio Episcopi, in quo non præsumitur ignorantia iuris;
 cap. lator dist. 55. cap. nisi. §. pro defectu tit. de renunc. sed habere
 omnimodam scientiam ad gubernationem temporalium, & spi-
 ritualium omnium Ecclesiarum sibi subiectarum, in quibus est
 caput. cap. requisisti de test. Compostell. super d. cap. cum omnes.
 Quapropter quando in rebus iudicatis non parui ponderis inqui-
 mus, Capitulum potest, vel Canonici possunt; subaudi, de consen-
 su Episcopi; quemadmodum, dum dicitur Capitulum nõ potest;
 istud verbum negatiuè prolatum priuat omni potentia. glos. in cap.
 non potest de reg. iur. in 6. Card. Tusc. lit. P. con. 464. etiam de licen-
 tia Episcopi vt infra, licet in alijs dispositionibus quandoque acci-
 piatur pro verbis non dicet. Surd. co. ff. 203. nu. 44. Quod si Capita-
 lum, & Canonici huiusmodi statuta, quæ de consensu Episcopi,
 135 possunt condere absque eius scitu condiderunt, dicuntur imperfe-
 cta, & nullum ius producant; quia in statuentibus deest auctoritas.
 Dec. in cap. quæ in Ecclesiarum nu. 4. de cons. Bald. in cap. causam tod.
 tit. nu. 1. Rodriq. qq. reg. to. 1. q. 10. ars. 17.

Iste Episcopi consensus, qui dicitur essentialis, non exigitur ne-
 cessariò in ipso actu, veluti licentia, quæ dum in alijs actibus re-
 quiritur, non sufficit subsequi, ad tradita per Abb. in cap. Licet de
 reg. iur. in 6. nu. 3. Archid. in cap. venditionibus 16. q. 1. Bero. in d. cap.
 cum omnes nu. 46. Rot. p. 3. diuers. dec. 123. num. 3. sed debet esse ex-
 pressa, & tacita non est sufficiens, Nald. & Galet. V. licentia. Idemq;
 sequitur de auctoritate, quæ debet interesse ante factum. Monet;
 de com. ult. vol. l. c. cap. 7. quæst. 4. nu. 383. In statutis verò, quæ fiunt
 136 à Canoniciis, satis est postea consensum præstari; atq; Episcopo
 ratificante, conualescunt statuta de rebus grauib; peracta, quæ
 antea nullius erant roboris. Innoc. in d. cap. cum consuetudinis nu. 1.
 Boich. in cap. Prudentiam de off. & pot. iud. n. 14. Zabarell. in clem. 1.
 de hæres. nu. ult. Grafs. de off. Cler. eff. 2. nu. 150. Caputaq; dec. 175.
 num. 2. par. 2. Ciarl. contr. par. 1. cap. 39. num. 25. Atque huiusmo-
 di confirmatio operatur, ne vterius de actus inualiditate quæra-
 tur. cap. 1. de cons. vti. Velinus. Abb. in cap. Quæ nu. 3. de sent. & re.
 iud. & addentes ad Dec. in d. cap. cum accessissent nu. 3.

Immo Episcopo præsentem in Capitulo, in quo cõditum fuit ali-
 quod statutum, si taceat, videtur tacitè consentire. Nec opus est
 alia approbatione, vel consensu, cum sufficiat tacitus Buratt. dec.
 758. nu. 10. in addit. Barb. de iur. Eccles. vni u. ubi supra nu. 15.

Adhuc, si Vicarius Generalis Episcopi fuerit consentiens huius-
 modi

- modi statutis, præsumitur Episcopus de his notitiam habere, ac
 137 approbare. Farinac. par. 2. dec. 606. nu. 1: in possib. Rub. in Aphor.
 Episc. V. Vicarius nu. 14. idem sequitur, si Vicarius foraneus noti-
 tiam habuerit de quibusdam similibus statutis latis à Canonicis
 Collegiis: & Diœcesis, etenim stante scientia sui Officialis Episco-
 pus præsumitur de his satis informatus. Seraph. dec. 1026. num. 30
 Rot. par. 1 diuer. dec. 166. nu. 3. & dec. 30. nu. 4 p. 6. Gutier. p. 2. lib. 3
 q. 32. nu. 9. Ceual. l. c. q. 357. nu. 3. clarius Penia dec. 103. nu. ult. par.
 1. & dec. 27. nu. 31. & consonant tradita per Mascard, de prob. con-
 625. nu. 1. Præterea, si Capitulum absque assensu Episcopi statuta,
 138 etiam de rebus grauibz ferre consueuerit, valent, si contineant,
 quæ Episcopus comprobare de iure potest, & sciens non impugnet,
 ac Capitulum id præscripserit quadraginta annorum spatio: vt tra-
 dunt D. Anton. in sam. p. 1 tit. 18. §. 13. in fin. Negusan. conf. 354. nu.
 13. Io. An. l. & Boich in cap. ea noscitur, nu. 3. de h. q. f. d. m. p. c. Castr.
 Pal. de leg. tr. 3. d. 1. p. 23. §. ult. nu. 26. vbi videre est, quæ dicantur
 res grauiiores.

- Capitulum potest, ut indicauius, statuta etiam de arduis, cō-
 dere irrequisito Episcopo, reseruato eius beneplacito, & consen-
 su, quem, si postulatus dare in statutis licitis, & honestis recusau-
 erit, ad eundem est Archiepiscopus, qui consentiat. cap. filijs 16. q. 7.
 Gonzal. super reg. 8. Cancell. glos. 47. nu. 37, & in euentu, quo Epif-
 copus, prout noster, nulli Archiepiscopo sit subiectus, recurrentū
 est ad Summum Pontificem pro confirmatione: cap. Q. de Ecclesia-
 rum de const. & ibi Dec. nu. 14. Vt Canonorum statuta valida sint,
 non solum debent esse capitulariter peracta, & publica, sed de-
 bent esse in scriptis redacta; Ripa in rubr. de const. num. 43. Card.
 Turrecr. in cap. lex d. 1. nu. 2. Archid. ibid. Sor. de iust. & iur. lib. 3.
 p. 1. ar. 1. Et quamuis Ant. de B. & Imol. ad rubr. de const. Abb. ibid.
 nu. 3. & in cap. 1. nu. 19. de post. Pral. Boich in cap. à nobis nu. 17. de
 sent. excom. Suarez de leg. lib. 3. cap. 64. nu. 6. & Bott. de Synod. p. 3. nu.
 11: & alij sentiant scripturam non esse de substantia legis, & statu-
 torum, & sic posse fieri viua voce absque scriptis; Huiusmodi con-
 trarietas eruditè conciliatur à Fran. Valente in concord. iur. p. 2. q. 4.
 sect. 4. nu. 13. vbi dicitur; In statutis, & legibus à supremo Princi-
 pe conditis non exigi scripturam de necessitate, secus verò in
 139 statutis, quæ sunt ab insinuat. Principis inferioribus, præsertim
 à Canonicis: nec huic distinctioni obstat cap. 1. de iureiur. in 6.
 quod vt ait Mascard. de prob. concl. 221. loquitur de statutis Cano-
 nicorum, & tamen dicit, quod Canonici iurant statuta, & consue-
 tudines scripta, & non scripta; cui obiectioni plenè satisfacit idem
 Valente

- Valere *l.c. n. 13*. probans cū auctoritate DD. verbū scrip: a respōdere verbo cōsuetudines; ibiquē soluit cōterā obiecta per Mascari vbi supra. Verum est, quod si statutum iam scriptum postea deperditum, vel casu combustum, aut scissum, uel deletum fuerit, adhuc conseruatur eius obligatio si possit probari per testes; ut cōsentit Valente loc. cit: sed melius erit, quod huiusmodi statutum, ob litteratum, vel amissum redigatur in scriptis, ut successores eorum, qui illud tulerunt, plenam habeant notitiam, ut aiunt Bald. in *4. rubr. de const. num. 7*. Massobr. *de synod. cap. 4. d. 45. num. 3*. Et quia transgressor cōsuetudinis, vt transgressor legis est puniendus, Viuiam, in *d. cap. cum omnes*. Omnes consuetudines Ecclesie bonum etiam erit in libro describere, ne sit in potestate aliquius falso allegare consuetudinem. Molfes *tr. 9. cap. 11*. sed hoc non est necessariū, quia obligāt, licet non sint scriptæ, vt cū aliis notat Dec: in *rubr. 1. de const. nu. 3*. Ratio rationis est, quia consuetudo longo tempore inducitur, ac vires acquirit eundo; & ideo facilius probari potest, quā statutum, quod momento expeditur, & statim obligat, & adstringit ad obseruantiam non solum Canonicos statuentes, sed & eorum successores. Bero, in *cap. cognoscetes de const. nu. 96*. Feder. de Sen: *conf. 95. p. 2*. Card. Tusc. *lit. C. con. 140*. Consuetudines scriptæ non vocantur statuta, sed semper remanet in sua specie, nisi statutum mandaret seruari talem consuetudinem; quia tunc assumit vim statuti *cap. 2. de prob. gloss. ibi*. Molfes, *l.c. nu. 17*. Ne aliquis ex Canonicis nouiter receptis possit conquiri, se realiter non habuisse statutorum notitiam, solent in Capitulo bis in anno legi. Lex quidem dicitur à legendo eo, quod edatur, ut sepius legatur, ita Canonistæ in *rubr. de const.* Et propterea in Canonico allegante statutorum ignorantiam præsumitur dolus
- 141 Neguant: *l.c. q. 465. nu. 156*. Villagur. *l.c. lib. 2. cap. 5. nu. 102*. Atq. Capitulum potest statuto ratum facere, non licere capitularibus statutorum ignorantiam allegare in casu contrauentionis; ut post alios docet Daoyz *l.c. V. Statutum nu. 4* post insinuatam statutorū lectionem, Ecclesie consuetudines enunciantur. Statuta non sunt à Canonicis condenda ad suam propriam vtilitatem, vt à laboribus Ecclesiasticis eximantur, sed ad diuini honoris augmentum communemque fidelium vtilitatem; quod didici à D. Thom: *22. q. 90. nu. 4*. & à Bald in *cap. E. S. M. nu. 5. de const.* Dum à Capitulo electus huius Collegiatæ capitula compilauit: & hoc est de natura legis, &
- 142 Statuti, alioquin lex non esset lex, sed fex; ut inquit DD. super *cap. cum omnes de const.* Et quia Sum. Pontifex in suis constitutionibus semper intendit salutem Animarum, ut notant Imol. in *cap. Cū M. nu.*

143 *M. nu. 8. de consib. & Druard. de censib. q. 3. nu. 59. tom. 1. Capitulum*
 etiam de expresso Episcopi assensu non valet quicquam statuere,
 quod cum iure Pontificio pugnet. *cap. in sancta 2. q. 2. vbi Præpos.*
nu. 1. Abb. in cap. Venerabilis nu. 4. de præb. & Alex. conf. 59. lib. 1.
 Nec ipse Episcopus potest constitutiones facere iuri Canonico,
 aduersantes Paul. de Castr. *conf. 19. nu. 8. Fragos. lib. 1. d. 1. nu. 48.*
tom. 2. Possunt verò Canonici annuente Episcopo contra Synodi-
cas Sanctiones iuri canonico non contrarias statuere, & huiusmo-
di statutum esset seruandum Abb. in cap. cum olim num. 5. de consuet.
Malsobr. in Prax. prælud. 4. nu. 4. Gonzal. l. c. glos. 9. §. 1. nu. 12. Se-
raph. dec. 1. c. 4. nu. 11.

144 Quamuis, vt tetigimus, Capitulum statuere nequeat contra
 leges Pontificias, potest tamen aduersus eas consuetudinem intro-
 ducere. *Graft p. 2. conf. 1. nu. 12. de elec. Less. de iust. & iur. lib. 2. cap.*
6. d. 14. nu. 46. Bott. l. c. p. 3. con. 2. nu. 36. Antonell. loc. c. lib. pr. cap. 1.
nu. 26. Sperell. dec. 66. nu. 4. tom. 1. nec resultat, consuetudinem esse
maioris auctoritatis, quam lex, & statutum. Crauett. conf. 278. n. 6.
Gemin. in rubr. de consuet. Coccin. dec. 376. nu. 5. Quia consuetudo
non statim, sed paulatim ex bona fide, & causa rationabili intro-
ducitur Nec consequitur vires quoad vsque sit legitime præscrip-
ta, ut ex cap. fin. de consuet. notat Fely. in cap. quod super nu. 3. de ma-
ior. & obed. Suarez l. c. cap. 9. nu. eod.

Et licet Canones maturo consilio, ac prudentia pro bono pu-
 blico decernantur; nihilominus cursu, & varietate temporis eue-
 nit, ut cesset pristina ratio, & accidat noua causa consuetudinis in-
 trodúcendæ contra illam canonicam constitutionem. Ant. de B. su-
 per cap. 2. de prob. *Trullen. in Dec. lib. 1. cap. 8. d. 15. nu. 2. Statutum*
autem à principio vim habet, & directè legi aduersatur, & idèd nō
potest à Canonicis condi contra Castr. Pal. p. 2. tr. 13. d. 9. §. 1. n. 5.
Rodoan. l. c. Simon. cap. 26. nu. 10. p. 3. Dixi posse introduci con-
suetudinem contra ius canonicum ex rationabili causa, de qua
videatur Gonzal. l. c. glos. 33. num. 10. & Dian. par. 6. tr. 5. resol. pr.
Si enim absque legitima ratione fuerit à Capitulo introducta, non
valet, nec per longum tempus excusat à culpa. cap. Venerabilis de
consuet. Alagon. ibid. Mar Ant. var. lib. 2. ref. 30. nu. 15. Alex. conf. 8.
nu. 9. lib. 6. Ad præscribendam consuetudinem contra ius canoni-

145 cum prætextu rationabilis causæ, exigitur tempus quadraginta
 annorum, quando lex fuit ab initio recepta. *cap. consuetudo 12. dist.*
Azor. p. pr. mor. lib. 5. cap. 18. q. 4. Laym. tr. 4. cap. 3. nu. 4. Farinac.
dec. 611. nu. 3. par. 2. Sufficiunt verò decem anni, si lex, statutum,
aut constitutio non fuerint ab initio recepta: Ceual. conf. 132. lib. 1.
 Suarez

Suarez de leg. lib. 5. cap. ult. Nunquam tamen euanesceat statutum si eo Canonici non fuerint vsi; eo quia casus non euenit. vt aduertunt Abb in cap. Ioannes de cler. coning: Bonac. de leg. d. 1. p. 4. q. 1. nu. 48. Sperell. dec. 1. §. nu. 22. tom. 1. vbi de hoc reddunt rationem, & sequitur Quincanad l.c. tr. 7. singul. 8. nu. 9: Qui conclusionem alijs comprobatur rationibus. Capitulum potest cum causa contra suę Ecclesię consuetudinem statuere. Bald. in d. cap. cum omnes nu. 17. Bertach. V. Capitulum super quibus. Zipeus lib. 3. tit. de his que f. d. m. par. cap. Intellige de consensu Episcopi. Viuian. in d. cap. cum consuetudines, Masob. de Synod. cap. 4. d. 8. Atque potest per se consuetudinem minus rationabilem consuetudine rationabili abrogare, per plures actus collegialiter operatos. Abb. in cap. Cum illorum de Præb. Castr. Pal. p. 5. tit. de consuet. pun. 3. §. 2. Capitulum, & Canonici, qui, vt dictum est, possunt inducere consuetudinem cōtra ius, multo fortius id queunt præter ius; & hæc decem annorum interuallo inducitur. gloss. in fin. de consuet. in 6. Turrecr. in cap. mox est d. 1. Bero super. cap. Primo nu. 57. de cons. Ceual. dec. 91. nu. 2. & dicitur consuetudo, siue statutum præter ius, quæ contra, aut secūdum ius non sunt. gloss. in cap. 1. de consuet. in 6. Calder. cons. 2. nu. 2. eod. tit. Vt ius oprandi Præbendas fundatas de bonis Ecclesię, non interdicitur Canonicis, neque his de iure communi competit, hoc ius possunt introducere decem annorum spatio. Gonzal. l.c. gloss. 34. nu. 14. & dec. refert Marta l.c. tit. optio cap. 6.

147 Canonici, consentiente Episcopo, possunt capitulariter peragere rationabilia statuta præter ius, vt post alios docet Bonac. de distr. disp. 2. quæst. 5. p. 1. nu. 6. Vndè possunt statuere, Canonicos infirmos extra locum residentię non participare de distributionibus. Macin. l.c. cap. 71. nu. 30. Trullen. in opusc. du. 4. nu. eod. Immo infirmos in loco residentię, qui Domo egrediuntur. Castr. Pal. de her. can. d. 3. pun. 9. §. 13. nu. 20. Nec aduersatur cap. Vnic. de cler. non resid. Quia non præcipit, sed permittit dari posse distributiones infirmis, vt supra. ita aduertit Fragos. l.c. lib. 10. d. 23. §. 2. nu. 16.

148 At non existente statuto Canonicus absens ex causa ex qua conceduntur ei Distributiones, non remanet obligatus quicquam tribuere Hebdomadam supplenti pro ipso, nec ipse supplere, quando reuertitur: ita relatore Nicol. in Flor. V. Hebdomadarius declarauit Sac. Episc. & Regular. Congreg.

Capitulum potest immò deberet statuere, vt Canonici legitime non impediti interueniant concionibus, quæ in eorum Ecclesiã sunt in Quadragesima, quibus, adempto etiam statuto, tenentur assistere sub pœna ammissionis Distributionum illius diei ex itera.

to Sac. Cong. Decreto apud Nicol. loc: cit. *V. Canonicus* nu. 33.

Similiter per statutum possunt disponere, quod nen oſecipia-
tur in Canonicum, nisi prius iuret quandam maiorem residentiã,
quam sit a iure statuta Abb. & Dec. *super d. cap. Cum omnes*. Io. An-
dr. *in cap. ex parte de concess. prob.* Lotther. *de re ben.* Vbi supra q. 27.
nu. 1 f. Quia tamen sic iurans potest pro utilitate Ecclesiæ se absen-
tare; ut notat Caſtr. Pal. p. 3. *disp. 2. pun. 7. §. 5. nu. 21.*

Item Capitulum potest statutum edere, quod Canonici infirmi,
vel alij a Choro exempti, teneantur celebrari facere Miſſas conuē-
tuales, ad quas quisque sua hebdomada est obligatus, ut probat
Ciardin *controu. for. tom. 1. cap. 38. num. 28, & 35.* Atque Canonicos
extra numerum non habere vocem in Capitulo. Grat. *discept. for.*
cap. 187. nu. 10.

Capitulum, & Canonici, interposito etiam inramento, possunt
statuere certum numerum Canonicorum, & Præbendarum in Ec-
clesijs, ubi omnia bona erant in comuni. *cap. cum in Ecclesia de*
149 *inſtit.* & ibi Petr. de Anchar. Imol. *in d. cap. cum omnes* num. 8. Iste
autem certus numerus non probatur ex eo, quod fuerit; consuetu-
do recipiendi in illa Ecclesia v. g. decem Canonicos, sed per statu-
tum iuratum. Abb. *in cap. ex parte nu. 6 de Prab.* Laym. *lib. 4. tr. 2.*
cap. 16. Rot. dec. 9. dicto lit. in antiq.

Nec tollitur numerus, si Canonici aliquem ultra numerum reci-
piant ad mandatum Papæ dicentis, uon obſtante certo numero.
Rebuff. *conf. 146.* Caputaq. *dec. 277. par. 2.* Ciard. p. 2. *cap. 32. nu. 7.*
Gimon. *de list. grat. fol. mibi 194.* Capitulum potest augere dictum
numerum, si facultates Ecclesiæ augeantur. Innoc. *in d. cap. Ex par-*
te nu. 4. Ripain *cap. Ad audientiam nu. 3. de reſcript.* ac eundem nu-
merum coartare, si præfati redditus confidetabilem diminutionem
paſſi fuerint. Abb. *antiq. in d. cap. Ex parte n. 2.* Compoſtell. *in d. cap.*
Cum acceſſiſſent nu. 3. Mant. *dec. 14. num. 2.* Intellige de consensu
Episcopi. Viſian. *in cap. ex parte de conſlit.* & nisi statutum, quia
tunc recurrendum eſſet ad Sum. Pontificem, tam pro augmento,
quàm diminutione. Boich *in cap. ex parte n. 3. de conſt.* Ricc. *dec. 66.*

150 *par. 3.* Moscon. vbi supra fol. 292. Non obſtat autem iuramentum
in caſu antediſto abſque dicta clauſula, quia intelligitur conditio
generalis, si res in eodem ſtatu permanſerint; *gloſ. in cap. 2. de reſ-*
cript. Seraphin. *de priuilegiis iuram. priu. 74.* Vſell. *lit. A. conſ. 89. n. 177.*
Pluries interrogatus fui, an in Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia,
queat Episcopus abſque auctoritate Apoſtolica de consensu Capi-
tuli Dignitatem, ſeu Dignitates creare? Et reſpondi affirmatiuè; &
151 ne gratis id aſſeruiſſe uidear, ſic ſentiunt Compoſtell. Io. And. Hoſt.

Imol.

Imol Bellamer. Ant. de B. Zabarell. Abb: Fely: in *superius* alleg. cap. Cum accessissent de consi. & sequuntur Boich *super cap. cum olim* nu. 3. de consuet. Innoc. in cap. ex parte nu. 4. de concess. Præb. Archid. in cap. constitutionem n. 1. de verb. signif. & in cap. omnes 22. dist. vbi Præpos. & Card. Turrecr. nu. 7. idem tenet Card. Tusc. *lit. D. con.* 421. nu. 5. Corneus l. c. conf. 193. nu. 19. Selu. de benef. p. 3. q. 4. nu. 18. Nouar. *QQ for.* p. 1. q. 24. nu. 4. Azor. p. 2. mor. lib. 6. cap. 30. Ghilin. l. c. P. Canonici nu. ult. Monet. de commut. ult. Vol. cap. 11. nu. 328. Mantic: dec. 114. nu. 3. Dian. p. 3. tr. 6. res. 38. Homob. in consult. l. prox: cit. Seraph dec. 1495. nu. 1. Ricc. p. 3. dec. 244. nu. 2. & in Prax: p. pr. res. sol. 33. vbi testatur sic praticari. Et licet Barb. cum alijs in cap. cum olim de consuet. num. 13. contradicat, tamen reuoluto mantello stat nobiscum de iur. Eccles: vnin. lib. 1. cap. 21. nu. 5. Quinimodò reluctante Capitulo ius est Episcopo Dignitates, de quibus in iure fit mentio, creare, si aliundè quàm ex redditibus illius Ecclesiæ constituantur dos, etenim sic nullum sit præiudicium Canonici in suis redditibus, & augetur diuinus cultus, vt considerant Imol. in d. cap. cum olim nu. 2. Ant. de B. ibidem nu. 5. Corn. l. c. nu. 19. Seraph. ubi supra, Sborz de off. Vic. lib. 2. cap. 31. nu. 5. & Vulpes in prax. iudic. cap. 30. nu. 17. Quæ Dos non potest assignari incensibus, sed consistere debet in stabilibus, vel in montibus. ita a Sac. Congregat. refert decisum Nicol. in Flor. P. Canonici nu. 4. Nec attenditur, si ob nouam dignitatem diminuat honor antiquioris Canonici, vt bene obseruat Genuen. l. c. quaest. 507. nu. 4. Verum est, quod si huiusmodi Dignitatis creatio nullam afferret vtilitatem Ecclesiæ, non potest institui absque consensu capituli; ad tradita per Rocch. de Curte vbi supra P. Capitulum nu. ult. & Garc. de ben. p. 12. cap. 4. n. 5. quibus fauet Put. dec. 6. nu. 6. par: 3. Non enim semper expedit plures in Ecclesia augere ministros. Viuian. *super cap. cum tibi de atat. & qualis ordin.* & Rot. diu. p. 6. dec. 6. num: 2. Facit, non esse erigendum in Ecclesia nouum Altare, dum non est vtile: Abb: in cap. 1. de priuileg. & alijs.

In pluribus rebus gerendis Episcopus Capituli consensum, & aliquando consilium adhibere tenetur; vt toto tit. de h. q. f. d. m. p. & notant Venet. l. c. lib. 4. cap. 29. nu. 24. Gauan. in prax. synod. cap. 1. nu. 2. In casibus, quibus consilium debet petere, tenetur expectare responsum; quod tamen sequi non obligatur, nisi in certis casibus relatis in cap. cum olim de arbit. Bellemer ibid. nu. 6. Consensum autem in casibus à iure expressis tenetur Episcopus à Capitulo poscere, & efficere iuxta maioris partis resolutionem. Imol. in cap. Quantum nu. 4. de h. q. f. d. m. p. Monet. de com. l. c. cap. 7. q. 4. nu. 401. & Ghilin.

- lin. *V. consilium n. 1.* Capitulum potest requirere Episcopum in eius
 153 primo accessu, ut iuret seruare statuta Ecclesiæ, & ipse tenetur iurare; non quidem indistinctè, sed solum ea, quæ sunt canonibus, & Sac. Conc. Trid. Decretis conformia, vel alias à Sede Apostolica confirmata. ita enodauit Sac. Conc. Cong. in vna Orlien. 27. Martij 1632. ad 1. Capitulum potest in Iudicio opponere pro iuribus Episcopatus defendendis, & prosequi, vbi Episcopus erit negligens. Bald. in cap. *Dilecti* nu. 5. de maior. do. And. ibi cap. *Dilecti* nu. 5. de conf. util. Ac potest Episcopum non residentem admonere, ut veniat ad suam Ecclesiam; qui sic monitus non comparens, in casibus à iure non permissis, constituitur in contumacia; Ant. de B. in cap. *Qualiter* nu. 2. de Cler. non resid. Imol. ibidem nu. 2. Non tamen potest eum ad id citare. Rationem assignat Viuian. in cap. *Qualiter de cler. non resid.*

- Canonici delinquentes puniuntur ab Episcopo, nisi Capitulum sit exemptum, quo casu ad eum spectat eligere duos Canonicos, de quorum assensu Episcopus procedit contra culpabiles. ut ex Conc. Trid. sess. 25. cap. 6. de ref. notat Ricc. collect. 1289. & in praxi ref. 586. p. 4. Mitius tamen Episcopi agere debent in pœnis cum suis Canonicis. Moscon. l. c. fol. 296. Capitulum non potest ab Episcopo excommunicari. Imol. in cap. *Capitulum de rescript.* Rodriq. in sum. cap. 78. nu. 2. p. 1. Sicut potest pœna interdicti puniri, etiam si omnes Canonici non sint in culpa. Ratio disparitatis est; Quia interdictum pro delicto alterius ferri potest, non autem excommunicatio, cap. non est sit. de sponsal. Nau. conf. 9. de sent. excom. Ghil. lin. l. c. Capitulum non citatur iuridicè, nisi quando Canonici sunt capitulariter congregati. Valp. in prax. cap. 29. num. 10. Farinac. dec. 36. nu. 4. p. 1. Post. dec. 285. nu. 2. Quod si nollet congregari, citatio ostenditur per Nuncium singulis capitularibus. glos. in cap. *Si capitulum de concess.* Prab. in 6. Abb. in cap. *Bona* 1. nu. 18. de elect. Atque ut notat Villagut. l. c. cap. 61. num. 44. In rebus spectantibus ad Capitulum, sufficit citare Syndicum, siue Procuratorem, quem potest, immo debet Capitulum habere pro omnibus suis causis, 157 litibus, & negotijs communibus pluribus, & vniuersis. cap. cum 1. de re iud. glos. in cap. penult. de iuram. calumn. & Guido Papa super cap. *Dilecti* ann. 1. de test. cogen. Ratio est, tum quia actio, vel defensio per plures seissa aduersarium notabili incomodo officeret, ex l. ancillarum 17. ff. de pecul. Tum quia singuli Canonici non possunt in causa Capituli iuramentum de calumnia præstare; cap. Imperator de iuram. calumn.

In mandatis procurator, quamuis melius sit ponere nomina omnium

nium vocalium, dicendo, *N. N. N. capitulariter congregati*, qui totum Capitulum representant, & efficiunt; ceterorum absentia non obstante, vocatis tamen tam dictis praesentibus, quam absentibus, qui Vocari potuerunt sponte, &c. fuerunt, & constituerunt eorum, & Capituli Procuratorem, &c. ad &c. Quod si omnes Capitulares fuerint praesentes in loco Capituli, scribitur, *N. N. N. N. N. N. integrum, & plenum Capitulum: efficientes, & constituentes fecerunt eorum, & Capituli praedicti Procuratorem O. ad &c.* Substituitur tamē procuratorium, si scribatur, *Capitulum fecit N. suum Procuratorem, &c.* Bellem: in cap. *Consulti de procur.* Ionoc. in cap. 1. de const. Anch. in cap. *Quanto de b. q. f.* intellige si constituatur pro rebus communibus, ut vniuersis, nam in communibus, ut singulis opus est exprimere nomina singulorum, Villagut: l. c. lib. 1. cap. 94. num. 9. Nonnulli arbitrantur in alienationibus bonorum stabilium ad Capitulum spectantium, requiri consensum omnium in loco residentium existentium, sed satis esse duas partes in Capitulo interuenire, docent Put. dec. 283. lib. 5. Vrsell l. c. com. 85 nu. 71. & Grae. in disc. ps. for. cap. 93 3. nu. 2. & attenditur carta Procurae ad alienandum, quam facit maior pars Capituli. Monet. de commut. ult. vol. cap. 7. q. 4. nu. 401. Dillagut. vbi supra p. 1. cap. 30.

- Capitulum potest bona cōmunia, & quicvis Canonicus praedia suae Praebendae distinguē ad triennium locare; sed non vltra neq. cum clausula, quod hoc sūt locationes, quot triennia. Mar. Ant. var. p. 1. cap. 2. & alij. Capitulum potest sua bona stabilia per se, vel suum Procuratorem in emphyteusim vsque ad tertiam generationem concedere, cum clausula reservato assensu Pāpae in rebus magni valoris & in bonis parui valoris consensu Episcopi, & non aliter, nec alio modo. Rice. p. 1. ref 78 nu. 1. Fulcine. tit. de alien. q. 1. nu. 10. cum alijs multis. quorum consensus praesumitur interuenisse elapsis triginta annis; Rice. dec. 114. nu. 12 par. 1. & Rot. p. 5. diuer. dec. 94. Quinimō potest deindē emphyteuta rem lucellariam subemphyteuticare, reservato cōsensu Domini, eū eadem clausula: *Non aliter, nec alio modo.* Quia ista conditionem inducit, & praecise arguit protestatis intentionem nullum ius tribuendi ante illius expeditionem. Clar. lib. 4. s. *emphyteusis* q. 3. nu. 5. Bonac. de emphyt. d. 3. q. 8. p. 2. nu. ult. Rot. p. 6. diuer. dec. 203. nu. 23. & in recolletis per Fōrinac. post secund. vol. conf. dec. 43. n. 2. Gram. dec. 255. n. 5. & praefatus Dominus tenetur praestare dictum consensum iuxta cap. *Potuit de loc.* Dummodō subemphyteuticatio non fiat in pauperiorem, vel potentiorem. Arim. in sum. v. *emphyteusis* num. 7. Bona stabilia nō excedentes in proprietate valorem scutorum auro-
reorum

reorum quinquaginta de Camera, reputantur exigui valoris ad di-
ctum effectum. ita sentiunt plures apud Antonell. *l.c. lib. 1. cap. 8.*
nu. 6. sed in hoc videtur attendenda curiarum Episcopaliū cosue-
tudo; ut benè obseruat Gennet. *in prax. cap. 50. nu. 1.*

- De iure antiquo fiebat in Capitulo exactus tractatus pro cogno-
scendo, an talis alienario expediret. Rodoan. *l.c. q. 24. nu. 33. & q.*
25. nu. 54. & alij. Hodie id non requiritur de necessitate, sed satis
est ea nosci per delegatos a Papa, vel Episcopo, ut inquit Coccin.
dec. 334 nu. 3. Atque ab his potest estimari euidens Ecclesiæ uti-
162 litas, si in contrāctu Liuellario persoluatur tantummodo illa pen-
sio, quæ prius in locatione ad tempus, persolvebatur; ut obseruat
Theod. Rub. *in singul. tit. de alienat. Eccl. nu. 79.* Atmò si fiat diminutio
sexte partis, quæ solvebatur in eadem locatione. Rationem vide
apud Seraph. *dec. 1125.* & Antonell. *de reg. Eccl. Epif. lib. 1. cap. 4 n. 9.*
Bona Capituli iam in liuellum, ut supra, concessa, si ob caducita-
tem reuertantur ad Massam, antequam incorporentur tanquam
163 libera poterit Capitulum, absque alia licentia, in emphyteusimā
dare augendo Canonem, si res patitur, non verò generationem; ita
aduertit Bonac. & alij apud Antonell. *l.c. cap. 6. nu. 7.* & tam in pri-
ma, quam secunda concessione, semper adesse debet euidens Ec-
clesiæ utilitas; quam non sufficit fuisse in prima inuestitura, ita
Sylu. *in sum. P. emphyteusis. n. 1.* Prax. Ncap. *cap. 60. nu. 7.* Seraph.
dec. 415 Grat. nu. 5. Honded. *cons. 51. nu. 62. lib. 1. & Bero. cons. 86.*
nu. 6. tom. 1. ubi ait posse in hoc casu renouare iustam pensionem,
offerenti, licet alius offerret maiorem; idem ius cedendi in liuellū
cui libet competit Canonico de per se in bonis suæ Præbendæ disti-
ctæ; idque non potest ei à Capitulo impediri. Alex. *conf. 189. n. 19.*
164 *lib. 2.* Massobri. *l.c. prax. 19. nu. 12.* In dictis casibus à nouo conduc-
tore emphyteutico persoluitur Domino directio laudemium: Rota
par. 7. diuer. decif. 40. num. 5. videlicet scuta duo pro centum pretij
utilis dominij, vel plus iuxta consuetudinem, ut aduertit Nouar. *l.c.*
gram. 54. nu. 13.

- Cathedralium, & Collegiatarum bona in duplici existunt disse-
rentia; alia dicuntur communia Capitulo, ut Collegio, hoc est, vni-
165 uersis Capitularibus, ut pluribus, prout sunt census, & bona sta-
bilia, quorum fructus in pecuniam sedati reponuntur in arca Ca-
pitulari, siue bursa communi, remanente penes Massarium, seu
Camerarium à Capitulo electum; & cætera Capitulo addita, vel
de quibus omnes Capitulares participant: Pasqualig. *dec. 425.* In
quaecunque huiusmodi reddituum dispositione attenditur, quod sit
a maiori parte Capituli; *cap. 1. & 3. de his q. f. à m. p.* & concinit
lex

lex quod maior ff. *ad munic.* & docent Paul. de Castr. *conf.* 481. Valente *in conco. d. iur. par. 2. not. 2.* Quod procedit, non solum in his, quę sunt vtilia Capitulo, sed & in expensis voluntarijs, nisi, vt superius indicanimus, minor pars Capituli habeat quod rationabiliter opponat, & reclamet appellando Pasqual. *l. c. num. 3.* Villagut *vbi supra cap. 7. & cap. 9. nu. 7.* & cum pluribus docet Cohell. *l. c. cap. 31. num. 137.* Capituli minor pars bene se opponit maiori parti volenti debitum capituli remittere, vel inofficiosas donationes facere: & similia voluntaria, Parlador. *quot. diff. nu. 11. diff. 8. cum alijs*; & multo magis si vellet consumere distributiones iam à Canonice lucratas: Couar. *var. lib. 7. cap. 13. nu. 1.* Ceuall. *q. 388 n. 16.*

166 Potest verò Capituli maior pars ex iusta causa de dictis fructibus communibus, ut vniuersis etiam in actibus voluntarijs aliquid modicum largiri, vt ostenditur Ragac. *de voc. cap. 15. nu. 1.* Maxime, si agatur de opere pio, aut consuetudo Leonc. *l. c. prin. 417 n. 4.* & decisum refert Mart. *l. c. p. 6. tit. residentia nu. 2.* Intellige si ultra necessaria pro victu, aliquid superest Canonicis, nec fortè non sufficiat nobis, & vobis, vt ex Euang. Matth. *cap. 12. observant Abb. p. 1. conf. 70. nu. 3.* & Nouar. *qq. for. p. 1. q. 38 nu. 5.* Alia sunt bona, & redditus communia pluribus vt singulis, prout fructus Præbendarum Ecclesie, assignati singulis Canonicis pro suis alimentis; ut tradunt Abb. Fely. & Bald. *in d. cap. cum omnes nu. 14.* Invol. *in cap. ex parte nu. 3; tit. Ut ben. fin. di. n. conf.* Angel. *in sum. V. Capitulum n. 3.* In quorum dispositioni opus est concurrere omnes, & singulos interesse habentes. Petr. de Anchar. *in cap. Quicunque de iureiur. Vener. l. c. lib. 4. cap. 30. nu. 4.* Mart. *de iurisd. p. 4. cas. 48. nu. 6.* & vno contradicente, non valet in eius præiudicium, quod factum fuit alijs, & si omnes consentiant. Fragos. *lib. 8. d. 19. nu. 26. to. 2.* Grat. *dec. 169. & 183.*

Verum est, quod si Capitulum non possideret bona communia, ut Collegium, posset maior pars præiudicare minori, disponendo in casu necessario, aut valde vtili Capitulo de supradictis redditibus Præbendarum distinctarum, & obligando omnes, & singulos Præbendatos ad contribuendum pro rata fructuum, qui licet singulis Canonicis specialiter fuerint concessi, nil secius remanent obligati exigente necessitate, vel magna utilitate Capituli. Ant. de B. *in cap. humilis nu. 5. de maior. & obed.* Innoc. & Bero. *in d. cap. cum omnes nu. 73.* Pasqual. *vbi supra Villagut. l. c. cap. 98. num. 1.* Franc. Marc. *dec. 181. per tot. par. 2.* Vnde Capituli maior pars, etiam inuita minori, potest facere expensas pro sustinendis impensis contra lites motas, vel ab eodem Capitulo contra alios mouendas, pro confer-

- conseruadis iuribus Capituli, super quibus bonum ius fauet. *Surd. conf. 65. nu. 21. Farinac. dec. 72. nu. 3. p. 1. in postb. Grat. discept. for. cap. 183. nu. 23. cap. 222. nu. 4. & cap. 593. nu. 5.* At si Capitulum leuauerit tantum ex quadam animositate, non teneatur contraditores contribuere; vt adnotauit Mant. *dec. 262. nu. 9. Rot. p. 6. diuers. dec. 115. num. 20.* Immo si aliqui Canonici opponant aliquam electionem a maiori parte Capitulo factam non esse bonam, & licet super hoc moueant; tenentur, in casu succumbentia, contra se se ad expensas, quas fecerit Capitulum, contribuere. *Barb. super d. cap. cum non doceat nu. 7. Rub. singul. v. Bartolus nu. 2. p. 3. Parlador. l. c. & remanent experti distributionum, & incertorum pro eo tempore, quo fuerunt absentes a Choro occasione litis cum Capitulo, quod habuit victoriam. Seraph. dec. 1098. nu. 5. & S. C. C. 6. Aprilis 1633.* Capitulum pro satisfaciendis debitis contra deus ob seruitium Collegij, si habeat bona communia, vt vniuersis, potest assentiente Episcopo super iisdem stabilibus annum censum imponere. *Franc. Marc. dec. 1028. nu. 7. p. 1. & exinde non solum Canonici viuentes, sed & ipsorum successores erunt obnoxij ad solutionem census. vt notant Duard. dec. 28. nu. 4. to. 2. Cenc. de Censib. pr. dec. 28. nu. 5. & fuit decisum a Rot. in Romana censuum die 8. Iunii 1599.* Debet tamen constare in instrumento de causa dist. impositionis, Archid. in cap. hoc ius. Bellett. in disq. Cler. debet. s. 3. nu. 39. & pr. dicta fulciuntur, quod & pecunia legata Capitulo, & minime persoluta tempore a Testatore prefixo, sed post annum, in quo substituantur noui Canonici loco eorum qui obierint, tam nouis, quam antiquis Canonici pro sua parte deberur; *Nau. lib. 5. conf. 9. nu. 6. de sent. excom. & conf. 10. nu. vlt. de iniur. Idem sequitur de bonis communibus Massæ, quorum fructus in fine anni per grossas diuiduntur; qui si non fuerint distributi acquiruntur, tam veteribus, quam nouis receptis Canonici, licet fructus sine de annis precedentibus, quibus non erant Canonici. Calder. conf. 21. de Prob. Bero. in cap. cum omnes de const. nu. 60. Gonzal. l. c. glos. 27. n. 26. Duran. dec. 314. nu. 3.* Et vice versa Canonici recentiter instituti, nempe post vnum annum in quo cadit Quindennium, tenentur illud integrum soluere prout antiqui Canonici. *Monet. de distr. p. 2. quest. 9. nu. 34. Bonac. de distr. quest. 2. pun. 1.* Quindennium est dimidia pars fructuum Beneficiorum suppressorum, & ad commodum, & vtilitatem Capituli eius mensæ vnitorum; videatur Azor. p. 2. mor. lib. 7. Vrsell. l. c. con. 10. nu. 6. & Cast. Pal. l. c. de benef. d. 6. p. 9. s. 1. nu. 7. Capituli maior pars nequit statutum condere grauamen inducens minori parti, quæ consistit in Canonici iunioribus, vel afferens

170 affectens dispendium, vel præiudicium duntaxat nouis Canonici;
 futuris de cætero. *glos. in cap. cum omnes de cons. 10. Andr. Innoc.*
Imol. ibidem. Host. in cap. Procuraciones nu. 4. de cens. Rubeus in A-
phor. Episc. V. Canonicus nu. 1. & sequitur Valente super d. cap. cum
omnes; etiam si fuerit ab Episcopo confirmatum; atque qui sentiant
præiudicium, possunt ad Archiepiscopum, vel Papam appellare.
 ut post alios docet Bero *super eod. cap. cum omnes nu. 13.* Statuta ca-
 pitularia debent esse communia, & æqualia omnibus, & singulis
 Canonici. *cap. ex parte tit. de priuilegiis ubi est vna prorsus fi-*
des mentium, una esse debet piers actionum Mant. de tac. & amb.
lib. 25. tit. 14. Fachin. conf. 54. nu. 7. lib. 7. Iusta tamen subsistente
 causa poterit Capitulum ad commune bonum statutum ferre: licet
 aliquid maioris oneris afferat Canonici iunioribus, ut bene ob-
 seruat Valen *d. c. sect. 1. in fin. & ante eum dixerunt Bald. cons. 10.*
vol. 5. & Roland. lib. 2. conf. 22. Intellige, etiam si hi contradicant;
 vel vocati ad Capitulum non accesserint. Fely. *in d. cap. cum omnes*
nu. 6. Barb. in cap. 1. de h. q. f. d. m. p. c. nu. 2. Ricc. p. 1. dec. 99. Pas-
 quah. *decis. 425. nu. 4.* Ratio est, quia cedunt in bonum commune
 Capituli mediate, & remote; Conclusa, & decreta à maiori par-
 te Collegialiū in eod. Capitulo reuocari, aut mutari non possunt;
 ita declarauit S. Episc. Congr. 13. Martij 1635. Hoc tamē possunt
 Canonici collegialiū facere in sequenti, vel alio Capitulo, necesse
 statuta antiqua tollere, & noua ferre, ut infra, ac multa adijcere;
 non obstante aliquorum contradictione. *Beden. de leg. conf. 1002.*
nu. 5. Innoc. in cap. Bona nu. 7. de postul. ex parte. & Anchar. in cap.
cum aliquibus nu. 3. de rescript. in 6. Sancti or. de pen. par. 2. cap. 22.
Mafsohr. de Synod. cap. 4. d. 50. Buratt. p. 2. dec. 539. Intellige ser-
 uatis seruandis, ut infra.

171 Pœnz sunt aliquando necessariz non seruantibus statuta. Si qui-
 dem gubernatio sine vi coactiua rectè fieri non potest, ut confir-
 mant Bero. *in d. cum omnes nu. 4. Dian. p. 2. in 1. 3. ref. 24.* Pœna tamē
 debet esse moderata non excedens lucrum illius, de i, quo in choro
 commissum fuit erratum. *Monet. d. c. p. 3. q. 7. nu. 76. & q. 10. nu. 50.*
 Eadem potestate noua statuta condendi, & vetera mutandi, refor-
 173 mandī, & antiquandi gaudent Canonici successores; ut notant *glos.*
in extrauag. quorundam de verb. signif. 10. 12. V. assertores, Ricc. p.
1. dec. 157. nu. 3. Intellige eadem solemnitate interueniente, ut de-
 clarauit S. Episc. & Reg. Cong. die 13. Martij 1618. Canonici apti
 qui præsumuntur moti pluribus rationibus ad sic decreendum, ut
 aduertit Rodolfin. *l. c. cap. 6. nu. 97.* Ideo Canonici moderni potius
 debent esse boni antiquorum statutorum seruatores, quam noua-
 tores;

- rotas; ut ad Alex. *con. 127. n. 30. lib. 5.* Evidentissima esse debet Ecclesie sive Capituli utilitas in nouis ferendis & antiquis abrogandis; ut reformandis D. Tho. *n. 2. quest. 79.* Idem sequitur, dū uelle colligere in ueterata cōsuetudinem, nam talis mutatio etiā uiliior perurbatione in parit, ut ex D. August. aduertit Quirnanad. *l. 1. sig. 1. c. 1. n. 21.* Itaque plurima facili continentur, ut docet modernus Doctor. Non erubescant autem veteres Canonici, si uarietate temporum, & personarum noui Canonici noua statuta, magis congrua, & uilia proponant, uel antiquorum reformationem. Et monet Spec. *par. 1. in princ. n. 33.* Namque omne artificium per exercitium rediit incrementum, & Deus multa de ueteri testamento inducit in nouo, ita Conc. Later. 4. cap. 40. Statutū reformatū dicitur nouum. *Pastor. dec. 3. 28. n. 4. par. 2.* Et eius additio de nouo facta interpretatur iuxta dispositionem prioris statuti, ut cum alijs docet Alex. *co. 78. n. 2. lib. 6.* nouū autem non dicitur statutū, quod renouatur, *glos. in cap. Preceptis d. 12.* Statutum recenter constitutum non dicitur corrigere alterum, nisi clare contrarietur. *Purpurat. conf. 4. 5. n. 1. lib. 1. par. 2. Mansobr. de Synod. cap. 4. d. 60. n. 3. Rot. p. 1. diuer. dec. 104. n. 4.* Dum statuta cantant, prout nostra,
- 174 esse intelligenda ad litteram, hoc est pure, grammaticaliter, et *positiue* proponuntur *super d. 15. n. 2.* Non est arguendum ad u. 2. contrario sensu. *General. loc. d. contrar. sensu.* Neque de eis facienda est extensio ad similia. *Fely. in cap. translatō de cons. The. l. dec. 369. n. 4.* Quamobrem statutum ex certa causa eximens Canonicum ab aliquo seruitio Chori non eximere eius coadiutorem censuit S. R. C. in Elbogen. 15. Aprilis 1608. Veruntamen sic statuti extensio ubi alicuius dispositio redderetur elatoria, nisi extenderetur. *Nau. cons. 52. n. 28. de constit. Honded. cons. 1. n. 27. & Card. Tusc. l. 1. c. 1. n. 39.* Sic, quia uetere nostra statuta Punctatorum constituti hebdomadarii, nō potest hebdomadarius creari Punctator, quod enim prohibetur vna via intelligitur prohibitum.
- 173 & alia Ratio est, quia sic fraus fieret legi, quod semper est illicitum *cap. quod vna de reg. iur. in 6. glos. in cap. constitutus de concess. Prab. Dec. conf. 48. n. 5. Menoch. conf. 36. n. 7. Vol. 2.* Consuetudo interpretatur statutum, si uerba sint dubia. Alias in vanum adducitur, quando uerba statuti sunt clara, nisi ea sit prescripta. *Purpurat. l. c. conf. 2. 1. n. 3. Ciarl. cap. 211. n. 5. p. 2.* Statutorum Capitularium dispositionem declarare non ad Capitulum, sed ad Episcopum spectat. *10. And. in cap. ex parte de verb. signifi. Abb. ibid. n. 3. & in cap. si diligenti de prescript. nec obstat Canonicos talia edidisse statuta, & eius esse interpretari, cuius est legem ferre. cap. inter alia de sent.*
- 176
- 177

sent. excom. Nanque Canonici propriè non. condunt statuta, quibus necessariò Episcopus suum præstat assensum. vt ex cap. Apostolica de præb. in 6. obseruant Bero. conf. 7. nu. 2. par. 1. Valente vbi supra not. 2.

- Statuta verò ab Episcopo non confirmata, potest Capitulum absque scitu Episcopi reuocare, si fauorem Capituli tantum concernant. ita Bellem. in d. cap. cum accessissent. Abb. in cap. super obedientiam nu. vlt. de Cler. egrot. an. plia etiam si sint iure iurando valata. Paris. conf. 92. nu. 95. par. 4. Abb. conf. 25. nu. vlt. p. 2. Angel. V. statutum in fin. Nam tollendo statutum, consequenter tollunt iuramentum statuto accessorium. Abb. in d. cap. cum accessissent. Ant. de 12. Buit in cap. 2. in fin. de spons. Atque videtur illud reuocare per actum contrarium, dum id non præiudicat Ecclesiæ. Gotand. cons. 29 in fin. Couar. super cap. quamuis tit. de pactis 5. 2. Marthan. de. tr. tit. 8. q. 2. con. 2. Ciarl. cap. 38. nu. 47. 10. 1. idem tunc magis procedit, si publicè interesset illud non seruire ob cessationem materiz, ac intentionem statuentium; Sanctor. de pñ. p. 2. cap. 19. Mohf. l. c. tr. 1. 1. cap. 9. nu. 2. Galea. V. statutum: Secus dicendum, si Canonici iuramentum præstiterint seruandi illud, quod in statutis continetur: vel non reuocandi a se decreta; quia tunc contrarietates incidunt in periculum, si statutum erat de re bona. Dec. in d. cap. cum accessissent nu. 22. Abb. in cap. dilectione nu. 19. de præb. Mancin. de iureiur. p. 4. eff. 2. 2. nu. 13. ideo Conc. Colon. 2. par. 3. cap. 20. monet Capitulares, quod non sint faciles se obligare per iuramentum. Canonici possunt cassare, ac modificare statutum iuncta Capitulo conditum, & ab Episcopo iure id requirente confirmatum, sed necessarius est ipsius Episcopi expressus consensus. Abb. conf. 25. nu. 5. p. 2. Decian. conf. 63. nu. 12. vol. 5. Alex. conf. 20 in nu. 1. lib. 1. Vulp. l. c. cap. 39. nu. 12. Suarez de leg. lib. 4. cap. 6. nu. 5. Sicut enim Capitulum non habet ius condendi simili statuta, ita neque rescindendi absque Superiore. Gamar. de permissis. de. nu. 126. Masgohr. de syned. cap. 4. d. 43. atque idem statutum, si fuerit iuratum non tollitur per posterius ab Episcopo confirmatum, nisi Episcopus mentionem faciat de iuramento, & illud relaxet: ut post alios aduertit Azor. p. 1. lib. 5. cap. 14. Ceterum si Episcopus sit informatus de primo statuto iurato, ac cernat, recte fecit omnes Canonicos eidem statuto contrarietate, quamuis adhuc statutum non existat contraria consuetudine abrogatum, censetur ad soluere Canonicos a vinculo iuramenti; ut obseruat Grassi. p. 2. dec. lib. 2. cap. 7. nu. 24. Bonac. de leg. disp. 1. q. 6. pñ. 6. nu. 17. Ciarl. loc. præc. cit. nu. 48. Statutum concernens materiam, super qua Canonici valent

- statuere absque Episcopo, ac respiciens duntaxat merum fauorem Capitularium; potest Capitulum si delere, etiam si fuerit confirmatum a Superiore, dummodo omnes Capitulares consentiant; quia non debet presumi Episcopum velle inuito beneficium conferre, & in hoc casu Capitulum non est minus potens, quam fuit ab initio; ut colligitur ex capitulo *M. de consl.* & manifestè docent *Caster. Pal. de leg. tr. 9. §. de p. p. 2. nu. 7.* & *Bordon. in M. stellidec. 69.* Secus dicendum si tali reuocatione minuatur Divinus cultus, ut infra *num. 190.*
- 181 Capitulum potest, assensum præstante Episcopo, ex causa aliquid decernere, quod sit præter ius, sique vallare cum clausula irritante; & huiusmodi decreto inducitur forma, ita DD. apud *Dian. par. par. 17. tract. 10. res. 10.* Ità ut facta in contrarium tali statuto recipiantur nulla. *Host. in sum. de h. q. f. q. m. p. c. Monet. de comm. cap. 17. nu. 2. Bald. cons. 3. 11. num. 9. Tib. 50.* Verumtamen valet actus quoad usque fuerit per Superiorem irritatus. *Suarez de leg. lib. 5. cap. 32. nu. 2. Barb. axim. 100. nu. 13.* Non potest autem Capitulum etiam de expresso Episcopi consensu, insinuatam clausulam apponere in statuendo, quæ sunt contra ius, vel de iure communi permissum, ut post alios docent *Dian. p. 10. tr. 13. res. 13.* & *Peyr. rin. tom. 3. in addit. cap. 1. nu. 51.*
- 182 Quamobrem non sustinetur statutum factum a Capitulo, ut illi, qui non sunt Sacerdotes careant voce in actibus capitularibus, licet sint Subdiaconi, vel Diaconi.
- 183 *Glav. c. ij. de stat. & qual. ord.* Nec valet statutum inducens nullitatem electionis ob defectum aliquorum Canonicorum de forma, non vocandorum. *Abb. in cap. Quia propter nu. 12. de elect. Franc. dec. 2. nu. 30. Oldrad. cons. 159.* Capitulum non potest statuto cauere, quod Canonici superreceptis prandium, aut pastellum, vel
- 184 aliam largitionem faciat Canonicis iam admissis. *Socin. in cap. 1. c. 6. nu. 6. de simon. q. 2. nu. 7.* Nec valet consuetudo in contrarium, ut ex *Conc. Trid. sess. 24. cap. 14. de res. tradit Rodriq. in sum. tom. 20. cap. 58. c. 6. vult.* Quæ tamen valida esset, ut Canonicius modernus Sacristia persoluat cererem, Planetam, vel simile. *Abb. super d. cap. 1. Jacobus. Vivald. in cand. aur. sic. de consuet. nu. 34. Garc. de ben. p. 4. cap. 5. nu. 78.* ubi subiungit, Non posse cogi coadiutorem ad id, nisi post mortem coadiuti; idem docet *Marc. Andr. dec. 262. nu. 10.*
- 185 Capitulum non potest decernere, ut Canonici non venientes ad Capitula, vel non residentes per mensem remaneant ipso iure privati eorum Canonicatu, & Præbenda. *Calder. in cap. ex tua de Cler. non resid. Imol. & alii ibid.* nec potest statuere, quod Capitulum iudicet inter Canonicos; cap. cum contingat de for. compes. Daoyz V. Capitulum nu. 6. Potest verò statuto disponere, quod Præpositus Collegiarum

Collegiatæ Episcopo profus subiectæ valeat iurgia inter Canonicos, non per viam iuris, sed amicabiliter, & paternè componere. vt notat Vrsell. l.c. lib. 4. con. 140. nu. 26. & sequitur Rot. in recoll. à Parinac post secundam par. cons. decis. 129. nu. Vlt. Atque omnibus viris curare debet, vt pax inter Canonicos foieatur, & iniuriantie deponantur: ita Brancat. in epit. sac. can. V. Decanus.

- 186 Capitulum, cum sit subordinatum suo Diocesano nequit sibi eligere Protectorem, ut aduertit Gau. in man. Episc. V. Capitulum nu. 20. Pariter non potest prorogare tempus ad legenda capitula, iurata absque sui Episcopi dispensatione. Sanctus. de p. n. cap. 7. Neque finito tempore à statutis determinato potest contra vnius
- 187 Canonici voluntatem Officiales confirmare. Cohell. l. c. cap. 31. nu. 157. Nec minueret tempus 20. dierum currentium optare volentibus, nisi omnes consentiant. gloss. in d. cap. Quia propter. Antonell.
- 188 l.c. lib. 3. cap. vlt. Nec valet maior pars Capituli renunciare alijs iuribus, privilegijs, & exemptionibus à iure communi, vel statuario concessis, nisi singuli capitulares consensum præbeant. cap. accedentibus de priuileg. Abb. in cap. Veniens de præscript. Barbof. rot. 26. n. 357
- 189 & aduertendum, quod licet Capitulum possit statuta à se facta de consensu Episcopi cassare, tamen non potest etiam consensu omnium, & singulorum Canonicorum abolere statuta antiqua, vel noua instituta per quæ Diuini cultus diminutionem patitur. cap. ex parte de rescript. 103. And. ibidem. Abb. in cap. Dilatus nu. 7. de Cler. non res. Nec taliter disposita conuallidantur, & si Episcopus consentiret, quia sunt contra ius, quod vult diuinum cultum semper esse ampliandum. Dec. super d. cap. ex parte nu. 1. Rot. p. 2. diuer. dec. 22. nu. 3. Et quia distributiones repetz sunt ad Diuinum Cultum augendum, non potest Capitulum statuere, vt Canonici non assistentes in Choro percipiant Distributiones, etiam illis tribus mensibus, quibus licitum est abesse. Ludouif. dec. 183. n. 2. Et multò minus possunt Canonici non inferuentibus diuinis officiis Distributiones relinquere, vel donare. Galetr. in sum. V. distributiones & constat ex Conc. Trid: sess. 21. cap. 12. Atque Canonici eas sic recipientes sunt obnoxij ad earum restitutionem. Fensch. de Vitis lib. 1. cap. 5. nu. 25. Sanchez cons. mor. p. 1. lib. 2. d. 108. Ricc. in par. pr. resol. 384. Quod fuit ordinatum in odium non inferuentium, qui nec eas dare possunt Pauperibus, sed tenentur eas restituere Canonicis, qui in Choro inferuiunt. Henric. l. c. lib. 7. cap. 36 nu. 3. Monet. de distr. p. 2. lib. 3. q. 6. Bonac. ubi supra q. vlt. p. n. 1. num. 1. intellige de distributionibus à mensa capitulari detractis, vel à pijs viris de proprio legatis, uel assignatis, vt hic factum fuit Vniuersitatis

tatis liberalitate. Galer. *V. officium in fin.* Si enim fuerint à fructibus Præbendarum ab Episcopo deductæ per absentiam amissæ, non accrescunt Canonicis assistentibus in Choro, sed applicantur Ecclesiæ, vel alio pio loco. Ita Barb. *de iur. Eccles. uniu. lib. 3. cap. 28. nu. 89.* & sic distinguendo reconciliantur loca Conc. Trid. *sess. 21. cap. 3. sess. 24. cap. 12 de res. & sess. 22. cap. 3.* Quæ diuersimode disponunt; & sciendum, quod post aquam distributiones, de quibus mox primò diximus, tunc sunt assignatæ Canonicis, per diuisionem factam, licebit singulis Canonicis, quibus accreuerunt eas elargiri eisdem Canonicis, qui quò nò præstitum seruitiù in Choro perdidērūt. Barb. vbi supra n. 5. Pyri *in Prax. Disp. Apost. lib. 5. cap. 6. nu. 7.*

In aliquibus Ecclesijs quouis anno feria V. sanctioris hebdomadæ solent Canonici sibi distributiones remittere, quas malè perceperunt quò non recitatum officium debito modo; ita refert Farinac. *in declar. Conc. Trid. to. 1. dec. 16.* Quæ remissio minime admittitur à Sac. Congreg. teste Marzill. vbi supra fol. 114. eamque nil professe Canonici probat Vener. *de exam. Episc. lib. 4. cap. 84. nu. vlt.* vbi optimè laudat vsum eorum Capitularium, qui prædicta die ad inuicem petunt veniam de omni scandalo dato, ac offensis sibi verbo, vel opere factis.

- Capitulum, & Canonici, etiam expressè ad stipulante Episcopo, nequeunt eorù statuto hæredes Defunctorù adstringere, vt ad funebres Processiones ante alios cõuocent duos Præbyteros, qui in omnibus Missis cõtatis eis inseruiat pro Diacono, & Subdiacono, vel alios Cappellanos seruietes Ecclesiæ, gloss. *in cap. Tua nos de Simon. V. conuentio. Roman. singul. 363. Sylu. V. Simonia n. 11. Arm. cod. V. nu. 42. Cespèd. de exemp. Reg. dec. 219. nu. 12. Sot. de iusi. & iur. lib. 9. quæst. 6. art. 2.* Sed sunt recipiendi ad dicta funera Clerici, & Religiosi ab hæredibus defunctorum destinati. S. Cong. apud Curtill. *l. c. dub. 19. & Peyrin. ad const. Leon. X. cap. 4. nu. 7.* Quod pluribus rationibus comprobat Facundez *de præcept. Eccles. lib. 7. nu. 9.* Nec valet consuetudo in contrarium introducta, quia est contra ius naturale, ac contra libertatem Ecclesiasticam. Curt. *in cap. cum ramo. nu. 21. de consuet. & in puncto latè docet Fragos. lib. 8. d. 19. nu. 27. to. 2.* Prout inualidum, & contra libertatem Ecclesiasticam esset, statutum à Laicis cõfectum non posse ab hæredibus defuncti expendi nisi certam pecuniam in candelis, & elemosynis Cleri. Roman. 354. Borell. *in tract. de compromis. s. 1. gl. 3. nu. 235. Rub. singul. p. 4. tit. de præced. in fun. nu. 7. Doyz V. Laici nu. 12. Grass. de eff. Cler. eff. 2. nu. 467.* & alij aientes huiusmodi statutum esse perfidum, & iniquum, siquidem carei, incensum, processio funeris,

afso-

affociatio Sacerdotum tendunt ad Diuinum cultum, vt bene obferuat Mart. Roa *in tract. de purgat. cap. 17.* & comprobatur Card. Bel-
lar. *eodem tract. cap. 19.* Vbi etiam explicat fructus, quos ex his viui,
& defuncti recipiunt. Funera non debent esse superba ad ostentationem,
sed decencia gradui, & qualitati personæ, *l. si quis s. sumptus ff. de relig. & sumpt. fun. Samuel. l. c. tr. 1. controu. 15.* Baun. 12. q. 32. art. 2. Valen. 10. 3. *quest. 9. pun. 2.*

194 Canonici etiam accedente Episcopo nequeunt statuere per actum
negatiuum fieri ab ipsis funebrem Processionem, neque Missam
cantari, nisi tantum elemosynæ Capitulo suppeditetur; quia huiusmodi
statutum esset scandalosum & saperet quandam Simoniz
labem; quia sic videtur fieri venalis associatio illa, vel Missa. ita
Abbas *in cap. abolenda nu. 6. de sepult. Tabien. v. Simonia nu. 10.* Ang.
cod. v. Cast. Pal. p. 3. d. pun. 11. nu. 2. de Simon. Fancunde de *præcep-
tis Eccles. lib. 3. cap. 7. nu. 8.* Secus dicendum, si statutum compone-
rent per actum positium videlicet, quod Defunctus, pro quo tan-
tum pecuniæ, vel tot librarum cererium Capitulo persoluta, vel data
fuerint, capitulariter associetur a Canonicis, aut pro eo Missa de-
cantetur; aliis non teneantur accedere ad dictas Processiones fu-
nebres, vel Missam canere pro eo. *glos. in cap. consuluisti v. speran-
tes de Usur. Suarez de Simon. cap. 46. nu. 16. & super D. Thon. 10. 3.
disp. 6. q. 16. p. 3. Vers. ex eodem. Henric. in sum. lib. 9. cap. 22. lit. T.
in com. Sanchez mor. conf. lib. 2. cap. 3. dub. 13. Couar. var. lib. 1,
cap. 20. nu. 4. Sylu. in sum. v. Simonia q. 11. nu. cod. v. quantum, & se-
quitur Bonart. de sacrif. Miss. lib. 3. cap. 7. nu. 8.* Ratio est, quia posi-
tius non prohibet fieri minori stipendio: ut bene obseruat Facun-
dez vbi supra. Quinimò non videtur illicitum statutum disponens,
quod Canonici ad funus regulariter non accedant, nisi tali stipe
porrecta, dum adsunt in loco alij Sacerdotes, qui possint cadavera
comitari ad Ecclesiam: Sor. *l. c. q. 7. art. 1. ad 2. Rub. singul. p. 6.
v. statutus Cord.* Nec huiusmodi statuto occluditur ostium Canoni-
cis illud misericordie opus absq. stipendio, & ita in multis Eccle-
siis fuisse decretum, inquit Bonar. *l. c.* atque apud nos fuit expressè
declaratum in statuto superius insinuato, Capitulum velle ad ex-
equias pauperum ire quoriescunque ad id inuitatum fuerit absque
vlla portione: & ita seruatur. Vnde non est verum, quod Crauert.
conf. 10. nu. 15. scribit sequenti versu,

Pauperis ad funus vix vadit Clericus vnus.

Quando ad Processiones funebres, & Missam cantandam cum
Capitulo, & Canonicis conuocantur Cappellani, & alij simplices
Præbyteri, licitum erit Canonicis statuto cauere, stipendium siue
carrorum

195 cæterorum pondus ipsis dandum esse maius ferè duplo, quàm Cappellani, & alijs inferioribus de Clero ita iam dixi, & post hæc scripta, uidi pragmaticam descriptam in Archiepiscopali Bononien. par. 3. fol. 181. iussu Card. Paleotti editam ubi cuiq. Canonico in funeralibus assignat interitium librarum trium, & cuicunq. Cappellano librę vnus cum dimidio. Huic disparitati non resistit, sed potius assistit ius: etenim quod præbetur pro labore Diuinorum Officiorum appellatur honorariū Sacerdotis, quia dicitur recipere honorem, dum recipit suam stipem. Archid. in cap. iudices 1. q. 2. Marca vtr 88. num. 6. Et in honoribus publicis, deferendis consideranda sunt singulorum merita, vt de mente D. Thom. docet Salon. l. c. contron: 1. & fauent Rodriq. *QQ. reg. q. 53. art. 2. to. 2.* Ant. de H. in cap. cum olim nu. 6. Inol. in cap. cum de præb. nu. 1. Viuius decif. 311. nu. 1. & Monet. de distr. p. 2. q. 4. nu. 2. Cum autem Canonici in maioris honoris gradu sint positi, quàm Cappellani, maius honorarium in dictis functionibus eis debetur, ex quo arguitur ipsorum præminentia, vt notant Dan. de Nob. l. c. disp. 75. num. 13. Rot. diuers. p. 6. dec. 222. & 224. nu. 6. & p. 7. dec. 32. n. 14. vbi habetur in legato relicto Canonici, & Cappellani, maiorem partē Canonici esse assignandam. Corroborantur ea, quæ diximus ex pluribus Sac. Congreg. decretis apud Nicol. V. *Sepultura nu. 12.* quibus declaratur Parrochū posse prætere duplū elemosynę quæ datur simplicibus Sacerdotibus Hoc verò præbetur pro honorario, quod debet esse plus, & minus secundum dignitatem personarum; sed Canonici etiam in his Processionibus sunt, his memoratis digniores, ut probatur Lib. Pr. Ergo, &c.

Nec releuat, si dicatur; Hæredem Defuncti non esse obstrictum ad exequias inuitare Canonicos, quibus conuocatis dando congruum cærcum, non est prohibendus tribuere simile interitium, Cappellani ac cæteris simplicibus Præbyteris, cum in re sua sit moderator, & arbiter; ac posse facere de suo, quod vult; cui respondeo. Quod vel uti quispiam non obstrictus vocaret Petrum suum, conciuem ad mensam, tenetur, eum tractare iuxta eius gradum; ac assignare locum, qui eidem conuenit superiorem alijs conuocatis, qui non sunt ipsi pares, & æquales, & aliter agēs peccat, quia non seruat formam iustitię distributiue; vt docent Lessi. de iust. & iur. lib. 2. cap. 32. dub. 2. nu. 8. & Ein. Card. Lugo de iust. & iur. p. 2. disp. 34. sect. 1. nu. 5. In fortioribus in casu proposito, inuitādo Canonicos ad publicam exequiarum functionem, cum maiori pompa et obnoxius erogare stipem honorariam, quę sit condigna eorum gradu Senatorio; quia accipitur pro honore ex parte eius, cui debetur.

debetur. *l. si remunerandi ff. mandat.* & dando cœreos similes, & coequales tam Cappellanis, quàm Canonicis, peccat: Quoniam facit honores illos communes, & sic nō honorē, vt perspetē colligitur ex traditis per Sanchez *conf. mor. lib. 2. cap. 1. dub. 40. nu. 14.* Lugo, & Lefs. loc: statim cit. *nu. 12. in fin.* Nec facit cuilibet licere de suo agere, prout libet, quia id procedit, dum alteri præiudiciū non affert. *glos. in V. personalizer cap. 2. q. 4:* nec obloquitur decretum Synodi Prouincialis D. Caroli relatum à Gauan. in Man. Epif. *V. Processio num. 38.* tenoris sequentis cœrei in manibus Cleri sint vniformes: Nam nos loquimur, de candelis, quæ porriguntur cum pompa, & pro honorario stipendio Ecclesiasticis interessentibus memoratis officijs: & D. Carolus satur de cœreis distributis pro honoranda Sacratissima Hostia, in quo nulla sit differentia inter maiores, & minores de Clero, idem sequitur in tribuēda stipe pro applicatione Sacrificij Missæ priuatæ, quæ celebratur tam à Cappellano, quàm à Canonico, vel Dignitate, vt innuit Rot. *p. 7. diuer. dec. 32. nu. 14.* Ratio est, quia sacrum faciens accipit, & induit se personam Christi, & idcirco consecrādo dicit, *Hoc est corpus meum,* & non ego consecro, vt in alijs Sacramentis, *ego Baptizo, confirmo, absoluo, &c.* ita cum D. Thom: docet Viuald. in *Cand. aur. par. 1. fol. 172.*

- 196 Præfatum Missæ stipendium licitè percipitur à quocunque Sacerdote, quamuis bonis Ecclesiasticis, aut Patrimonialibus abundet. Ratio assignatur à Philiar. *l. c. lib. 6. cap. 7. Zacch. de merced. q. 52. nu. 9.* Coninck *l. c. q. 83. d. 11. n. 196.* & sciendum congruum stipendium cantantis Missam esse maius duplo eo, quod ab Episcopo præscribitur proleſta. Lezzan. *in sum. to. 4. V. Missa nu. 23.* Capitulum non potest statutum cōdere, vt Campana magna pulsetur duntaxat pro nobilibus Defunctis. Ita statuit S. R. C. Ratio esse potest, quia omnes Campanæ in Campanili collocantur, vt sint utilitati fidelibus nobilibus, & ignobilibus, diuitibus, & egenis, quorum Ecclesia est communis Mater, & æqualiter est ei cura de omnibus. Campanæ utilitates comprehenduntur in sequentibus duobus versibus relatis à Barb. *Uot. 102. nu. 91.*

Laudo Deum verum, plebem Voco, congrego Clerum.

Defunctos ploro, Nymbum fugo, seſtaque honoro.

- 198 Ex dictis tamen non potest improbari nostrum statutum, non pulsandi Campanam maiorem ad Processiones funebres, nisi conuocato Capitulo. Hoc idem vidi Decretum à Capitulo Piscien: sub die 7. Aprilis 1570. Quod consonat ad exprimendam Canonico- rum dignitatem, per ea quæ diximus supra Lib. I. & inseruit ad

disgnoscendum, quando Capitulum est inuitatum ad exequias, ex traditis per Soccin: *conf. 7. nu. 7. & Marta vot. 88. nu. 10.*

- 199 Capitulum non potest statuere, vt solum Nobiles eligantur siue recipiantur ad Canonicatus. *cap. Venerabilis de prob. vbi glos. & Abb. Roman. conf. 327. & singul. 491. in addit. Daoyz V. Statutum.* In aliquibus tamen Ecclesijs adest tale statutum, vt refert Zipeus *l. c. tit. de elect. nu. 13:* Quod seruatur, aut ex consuetudine immemorabili, vel quia à Papa fuit confirmatum ex certa scientia, scilicet exposito eidem toto negotio. *Dec. super cap. bona num. 44. de conf. util. vel innti.* Si enim statutum esset duntaxat confirmatum in forma communi; Hoc est, non cognita causa, non valeret. *Ant. de B. in d. cap. ex parte nu. 3. Barb. claus. 25. n. 4.* Non est pretereundum hic adnotare, quod Plebeius redditus Nobilis ex Priuilegio Principis, esset capax Canonicatus, qui ex statuto valido non ceditur nisi nobilibus. Ita docent *Cyriac. lib. 1. controu. 21. nu. 47. Barb. vot. 23. nu. 14. Cenedo l. c. collect. 143. nu. 2.* Episcopus verò dispensare nequit, vt ignobilis, attento statuto, vt supra, recipiatur in Canonicum. *Sperell. dec. 112. nu. 20. par. 11.*

- 100 Capitulum etiam de expressa Episcopi licentia statuere non potest, vt Canonicatus conferantur tantummodo Doctoribus. *Gauan. V. canonica collatio nu. 7. Mart. digest. nouiss. 10.6. tit. Canonicus cap. 18.* Valet tamen statutum à Capitulo conditum, & ab Episcopo confirmatum, vbi disponitur Præbendas Canonicales, quorum collatio pertinet ad Capitulum, non posse conferri alienigenis; sed tantum oriundis, si hi sint sufficientis literaturæ; ita docent *102 And. in cap. considerauimus nu. 7. de elect. Azor. par. 2. lib. 6. cap. 25. Marc. dec. 1280. nu. 1. p. 1. Gonzal. l. c. glos. 8. nu. 190.*

- Capitulum non potest repudiare Legatum sibi utile; secus si sit damnosum. *Villagut. l. c. lib. 1. p. 1. cap. 126. n. 19.* Immodò legatum perpetuum cum onere Missarum, licet videatur utile, non potest 203 acceptare, nisi cum consensu omnium Capitularium, vt notat *Pasqual. cent. 1. q. 78. nu. 5. & habita licentia Episcopi, prout in Decreto iussu Urban. VIII. emanato sub die 21. Iunij 1625. & sciendum in his legatis assignati maius stipendium ordinato, quod fuit ab Episcopo præscriptum pro Missis quotidianis; vt aduertit *Lezzan. in sum. p. 8. V. Missa nu. 37.**

Capitulum non potest legata de licentia Episcopi acceptata, renunciare, etiam si postea effecta sint exigua. *Surd. de alim. tit. 9. quest. 93. Baratt. dec. 550. nu. 11. Bord. decis. 258.* Qui enim semel suscepit officium, cogitur illud exequi. *Dec. conf. 91. nu. 2.* si tamen bona stabilia vt supra relictæ penitus perirent, Canonicos posse

posse cessare à celebrandis Missis, arbitror cum Bord. *resp. 2 f. nu. 30. p. 1. Auerf. l.c. q. 11. sect. 18.* & notandum, quod si legatum fuerit factum Capitulo, siue Canonicis spectat ad Capitulum priuatiuè quo ad Cappellanos. vt considerant Genuen. *QQ. pract. Ecclesi. q. 67. & Rot. in resid. ad 5. part. diuers. dec. 59. nu. 39.* subaudi: Nisi aliud colligatur ex verbis Testatoris; vt obseruat Metlin. *dec. 138. nu. 7. & dec. 585. per tot. par. 2.* Si legatum fuerit factum certæ Ecclesiæ Collegiatæ, cum onere Missarum, adhuc pertinet ad Capitulum illius Ecclesiæ, quæ eo casu capitur pro Capitulo. *glos. in cap. cum Clerici de Verb. signif. Ricc. par. 4. dec. 10. nu. 6.* Secus si relicta fuerit planeta, vel alia paramenta, quia tunc acquiruntur Ecclesiæ, vt post alios docet Nald. *in sum. V. Parochus in fin.*

Capitulum, cui legatum fuit prædium cum obligatione celebrandi Anniversarium, pro anima Testatoris satisfacit cantando vnicam Missam præmisso vno Nocturno Defunctorum. Bordon. *in Miscell. dec. 331.* idem sequitur, si fuerit, reliquum officium mortuorum, vt probat idem Bordon. *loc. cit. dec. 238.* quæ si fuerint legata cum pœna, quod si non fuerint executæ transeant ad alium locum pium; potest Capitulum purgare moram vsquæ ad litis contestationem, ita cum pluribus tradit Genuen. *l.c. quasi. 128. nu. 5.* Legata pecunia pro dicendis Missis qualibet hebdomada, non currit Capitulo eas celebrandi obligatio à die exbursement factæ ab hæredibus, sed à die inuestituræ nûmorum; ita dixi, & postea reperi nobiscum stantem. Polac. vbi supra fol. 474. & est aduertendum, quod liber Præfati Sacristiæ Ecclesiæ Collegiatæ probat circa celebrationem Missarum etiam contra eos, qui non sunt de Capitulo: ita Fely. *in d. cap. Ad audientiam, & sic de consuetudine seruatur teste Genuen. vbi supra q. 227. in fin.*

Capitulum non habet ius decernendi, Canonicos de funtios sepeliendos, esse in communi sepulcro, à se pro Capitularibus constructo in Ecclesia Collegiata, sed quisque non electa sepultura decehens tumulandus est in sepulcro suorum maiorum; ut colligitur ex Prax. Neap. *cap. 61. nu. 6. Mar. Ant. var. lib. 1. ref. vlt. cas. 59. Bellett. l.c. tit. de Cler. debit. §. 3. nu. 20.* vbi tamen laudabile, dicit eligere sepulcrum commune, quia Canonici sunt fratres.

Vacante per obitum alicuius Canonici Præbenda de Capituli collatione, potest Capitulum propria auctoritate, omnes fructus tempore vacationis obuientes percipere, ac inter Canonicos diuidere, vt aduertunt Abb. *in cap. Quærelam tit. ne Præl. vic. num. 1. Ferrer. cons. 337. nu. 3. Vol. 1. Penia dec. 1479. nu. 1.* Vnde in his non constituitur Economus. Viuian. *in cap. cum vos de off. ind. Si*

aliud fuerit consuetudine præscriptum. Ratio est, quia uti fructus, qui colliguntur post mortem Præbendati, non veniunt sub nomine spoliatorum. Ricc. *colle. 2930.*

- 211 Vacante prima Dignitate Ecclesiæ Collegiatæ, habente tantummodo iurisdictionem in foro interiori, ob curam animarum eidem annexam, ob eius mortem Ecclesia dicitur viduata, quæ ad curam animarum non quo ad Ecclesiâ Collegiatam, quæ gubernatur à maiori parte Canonicoꝝ, & Capitulum retinet idem ius ut prius in condendis statutis, & disponendis rebus Capitularibus, & Ecclesiæ, ut tradunt Innoc. in *cap. cum non ignores de prob. Marc. dec. 1367. nu. 1. & ult. Lotther. de re ben. lib. 1. q. 34. nu. 86. & lib. 2. q. 3. nu. 28.* Non potest tamen aliquid statuere, aut acceptare, quod sit in præiudicium iurium Parrochialium eiusdem Dignitatis; ut advertunt Anchar. in *cap. sicut nu. 2. de iure iur. & Pavin. l. c. quæstio 5. nu. 8.* Ceterum, sicut Sede Episcopali vacante eligendus est Vicarius unus de Capitulo. Quarant. in *sum. V. Capitulum nu. 10.* ita in Collegiata, ut supra viduata, saltem ex congruitate in Vicarium, & Æconomum, quo ad iura, & officia Parrochialia, & reddituum ad dictam primam dignitatem spectantium, exactiorem deputandus est ab Episcopo aliquis idoneus eiusdemmet Capituli Canonicus, quod erit in honorem ipsius Ecclesiæ Collegiatæ, ac in recisionem litium, quæ facilius evenerit possent inchoari Vicarii extraneum à Capitulo, & Canonicos Collegiatæ, ut snæ detur ex his, quæ tradunt Grat. *dissep. for. cap. 298. & Rub. singul. par. 1. ad decis. 127. Lancell.*

- Præfato Vicario, & Æconomio assignatur de fructibus pertinentibus ad eandem Dignitatē, & Parochi congrua portio arbitrio Episcopi, pensata qualitate personæ, loci, redditibus, labore, & similibus; Masobrian *Præx. hab. concur. d. 25. Farinac. dec. 442. nu. 3. p. 2. in post. Rot. par. 6. diuer. diner. decis. 220. nu. 11.* In qua portione non computantur funeralia, & alia incerta tempore vacationis obuenientia, eidemque Vicario competentia; ut post multos adnotauit Rot. *par. 1. recent. dec. 437. nu. 1.* Ratio est, quia congrua datur pro alimentis, & venter non debet pendere à re incerta, cum non patiatur dilationem ita Selu. *de ben. p. 3. q. 12. nu. 34. Surd. de alim. tr. 1. q. 12. nu. 34. Surd. de alim. tr. 1. q. 44. n. 36.* In huius Collegiatæ exordio, ad tollendas lites inter primum Abbatem, & Parochum, ex vna, & Canonicos ipsius Ecclesiæ ex altera, facta fuit transactio in volumen statutorum redacta cæceos, qui à fidelibus dantur Sacristæ pro cantandis Missis, & officijs tam pro viuis, quàm pro Defunctis, vel expositione Sanctissimi Sacramenti, necnon of-
- fertas,

feras, quæ sunt in eadem Ecclesia in adoratione Crucis feria sexta in Parasceue, æquis portionibus diuidendas esse inter Capitulares inseruientes iisdem functionibus; & arbitrati sunt nonnulli ad infirmari posse per dicti Abbatis successorem.

Primo, quia ante Collegiatam prædicta spectabant ad Parochum; ad tradita per Host. in *sum. lib. 3. tit. de paroch.* At in Bulla erectionis Collegiatæ Papa reseruat Abbati fructus, redditus, & prouentus, prout ante Collegiatæ erectionem.

Secundo, quia dicta concordia facta fuit nulla adhuc mota lite, id quod esse necessarium docent iuristæ in *l. transactio C. de transact.* & Canonistæ in *cap. super eo.*

Tertio, quia transactionis natura est, ut aliquid utriusque parti remittatur, cum sit contractus, qui dicitur *do, ut des.* Host. in *sum. hoc tit.* Farinac. *par. 1. dec. 447. nu. 3.*

Quarto, quia non fuerunt adhibitæ sollemnitates requiritæ, quæ in transactione requiruntur, prout in alienatione; ad tradita p. Rodoan. *l. c. q. 2. cap. 1.* & elicitur ex extrau. *Ambitiosæ de reb. Eccl. non alien.*

Quibus parum urgentibus, sum in voto præfatam concordiam validam existere, & in perpetuum fore, pluribus rationibus quas statim in reiiciendis contrarijs demonstrabimus. Ad primum ex aduerso allatum respondeo, Nil officere ei, cui incumbit cura Animarum relinqui redditus Ecclesiæ, ut prius, nam explicari potest de Ecclesiæ fructibus, & emolumentis, quæ proueniunt ex cura in ministrandis Sacramentis, benedicendis nuptijs, sepeliendis mortuis; non autem de eleemosynis, & candelis prouenientibus ex Choro, & Festiuitatibus, ac Diuinarum precum decantatione.

Quæ licet ante Collegiatam competere Parocho; id erat, quoniā ipse decantabat Missas, & alias diuinas preces, ad quod opus in eius locū a Papa fuit susceptū Capitulū. ut docet Posseu. *de off. cur. cap. 2. nu. 1.* & liquet ex Bull. idē prædictæ de intortitijs; quæ in hac Ecclesia ponitur super Cathaphalcos, vel Sepulcra defunctorū, super quibus fuit a Parrocho celebratū officiū, tam cōsignatis, quā tradendis sepulturæ; etenim peracto ab eo officio iuxta Rit. Rom. ipsius cura absoluitur, ut ait Bordon. *2. p. ref. 51. n. 24.* & seq. & deinceps mortuorum curæ animarum remanent sub cura Dei, ad tradita per Roman. *cons. 356. nu. 4.* & Morbiol. *de Capit. n. 26.* Nec his aduersantur exarata superius Lib. I. Funeralia defuncti, qui tumultatur in Ecclesia Collegiata, deberi Animarum curatori; tum quia no-

mine funeralium non comprehenduntur candelæ, quæ ponuntur super Altaribus etiam in die depositionis Defuncti, sed solum, quæ deferuntur accensæ una cum funere, ita glos. in *clem. dudum de sepult.*

puls. Caroc. in tract. de Quar. cap. 3. & Bord. l. 10. Tum quia d. Lib. I. fuit sermo de Collegiata, ubi non residebat *Corneus*. Hic vero loquimur de Parrocho, qui est de Capitulo, & quampis solus perferat onera Parrochialia, Canonici cetera munia exequuntur in *canon.* dis Missis, & diuinis officijs, & dum ipse est in exercitio curæ, & hac absens a Choro participat, de distributionibus, & emolumentis vna cum Canonicis Choro inseruientibus, vt dictum est Lib. II. itidem Candelæ, quæ supersunt, in expositione Sanctissimi, videntur diuidendæ, vt supra, nam quamuis expositio sit *mehus* Parrochi, decet conuocare Canonicos ad fundendas preces iuxta merentis carcos pro expositione, ita censuit S. R. C. die 18. Iunii 1633. ac multo magis decet Canonicos participare, de oblatione, in supradicta die Veneris Sancti, in qua soli portant canendi pondus, & ipsorum officium in Ecclesia, & Choro par est cum Canonicis Cathedralis. *Moscon. l. c. fol. 301.*

Ad secundum obiectum dico, non fuisse necessarium *litam* motam fuisse in iudicio super dictis coteris, sed sufficere illa *verba* statuti ad tollendas lites. *Corneus conf. 267. nu. 18. lib. 4. Canal. dec. 443. nu. 2.*

Ad tertium respondetur, Parrochum consueuisse ab immemorabili ante erectionē Collegiatæ, cuilibet Presbytero huius Parrochiæ tradere *Inliu vnu* accedenti ad benedictionem *Posti, & aliorum* interuenientibus Processioni in Vigilia Ascensionis, cui *præ* tensioni fuit ob dictam concordiam a Canonicis renunciatum. Ad quæ si fiat reflexus, & simul ad transactionis tempus, quod de iure venit attendendum, vt ante alios docuit Abb. *par. 2. conf. 56.* Quia tunc incerta, de quibus *no* ster est sermo, erant satis tenuia, dictus Parrochus ob eam, transactionem non posset dici *lesus* nec eius rescissionem prætere, etiam si adesset aliqua parua *lesio*, quia non rescinditur, nisi sit ultra dimidium. Abb. *l. c. conf. 15. nu. 1. Coccin. decis. 268. nu. 8. Canal. dec. 47. nu. 1.*

Denique non releuat in ea non interuenisse beneplacitum Apostolicum, etenim sufficit consensus Episcopi, eo quod non agitur de bonis stabilibus, quibus in d. extrau, sed de incertis, in quorū alienatione inter Ecclesiasticos satis est, Episcopum præbere consensum. *Anchar. in cap. ult. de pass. m. 6. Vtsell. l. c. P. alienationu. 83. & sufficit præstitus etiam post facto. Lopez de contract. lib. 2. 40. Bonac. in tr. de Simon. disp. 1. nu. 2.* Adde probabilem esse sententiam firmantium prohibitionem d. Extrag. de alienandis bonis, & si immobilibus non procedere, dum ex causa transferuntur de vna Ecclesia in aliam. Ita ante, & post alios accerrimè defendunt

sendunt Pasqual. *cent. 1. q. 95. nu. 3.* Ciarlin. *tom. 1. contr. for. cap. 18. nu. 32.* Ratio est, quia vna est Ecclesia vniuersalis. *cap. loquimur 24. q. 1.* Alij sunt membra Genuei. *pract. QQ. can. q. 481. nu. 1. & multo fortius hęc doctrina locum sibi vendicat, ubi nil datur alię Ecclesię; & DD. loquentes non posse fieri translationem bonorum cuiuscunq. Ecclesię in aliam absque licentia Papę inter quos residet Sperell & alij, quos sequitur Rot. p. 7. diuer. dec. 190. num. 12.* Non contrariantur, posse fieri, dum nil aufertur ab eadem Ecclesia, quod applicatur in casu nostrę Collegiatę cuius Canonici sunt tennes, & Abbatia pinguis, atque publicę interest, vt plures ex pingui beneficio alantur. *Burfart. conf. 126. nu. 90. & semper iura fauent transactionibus, vt sustineantur ad extinguendas lites. Rot. p. 7. diuer. in prefat.*

- 214 Capitulum etiam de consensu Episcopi eligere non potest duos Canonicos ad vnā Prębendam vacantem, & ad illius collationem pertinentem nisi redditus essent sufficientes pro duobus. *Abb. in incap. Relatum n. 5. de pręb. Imol. in cap. vacante eod. tit.* Nam iniusta dicitur misratio Altare vnum operite, & aliud detegere, vt inquit Port. *conf. 109. nu. 7.*

Capitulum nequit quascunq. prębendas, vel pingues primò vacaturas alicui polliceri, vt aduertunt Zipseus *lib. 3. de concess. pręb. & Gonzal. l. c. in procm. 5. l. nu. 54.* Sublatę sunt expectatiuę a Conc. Trid. *sess. 24. cap. 19. de ref. ut notat Piassec. in prax. p. 2. cap. 5. nu. 2.* Ob eandem causam S. C. C. 12. Martij 1619. prohibuit expectatiuas ad loca Monialium vacatura. Pariter illicita est promissio Patroni Laici certam personam presentandi ad suam Prębendam, vel Beneficiū de iure patronatus, ubi primum vacare contigerit, & talis promissio non tenet. *Duran. p. 1. dec. 56. num. 4. Alagon. super cap. Ult. de concess. pręb. Guido Papa in cap. ex tenore eod. tit. Viuian. in cap. Nulla de concess. pręb.*

Capitulo Collegiatę Ecclesię Secularis non est potestas condonandi iniuriam alicui Canonico intuitu personę illatam. *Zabarelli. in clem. 1. de for. compet. nu. 2. Say. de censur. lib. 2. cap. 18. nu. 9.* Ratio est, quia iniuria facta Canonico pro eius causa, non redundat in dedecus Capituli, quod differt a singulis de Capitulo, vt docent *Rub. l. 6. V. Capitulum n. 12. & fusę Franc. dec. 2. per tot.* Quod concernit Canonicos separatim non pertinet ad Capitulum. & e conuerso. *Io. Font. dec. 15. nu. 1. Cancr. Var. de seruit. cap. 5. n. 7.*

- 215 Non possunt singuli Canonici conueniri pro obligatione, siue debito Capituli. *Anchar. in cap. mandatum nu. 1. de pręb. in 6. Corneus c. 89. nu. 11. Vol. 2.* Quia sicut si quid debetur Capitulo singulis

non

non debetur. Villagut. vbi supra cap. 101. in fin. ita debitum Capituli non est debitum singulorum. Fely. in cap. tam re nu. 14. de rescript. Afflict. decif. 400. nu. 2. & solutio debet fieri de bonis communibus. Vidal. l. c. inquis. 14. nu. 13. tenetur tamen Capitulum, ex delicto officialium, quos elegit, vt docet Abb. in suis singul. v. Capitulum, & v. vniuersitas. In his, quæ spectant ad Canonicos, vt singulos, consensus potest præstari separatim etiam non collegialiter. glos. in extranag. cum inter lo: 22. de verb. signif. & in cap. si Archiepiscopus de temp. ordin. secus in rebus, quæ spectant ad Canonicos, vt Capitulum. rationem assignant Dec. conf. 437. num. 3. Mart. de iuris. p. 1. cap. 11. nu. 24. Litteræ communes coram omnibus interesse habentibus, collegialiter congregatis aperiuntur per secretarium Capituli, vel alium ab eo deputatum, qui præfatis omnibus videntibus, & audientibus eas aperire, ac intelligibilis voce legere debet. Ita de mente S. C. tradit Gauan. in man. v. Capitulum nu. 35. Non obligatur Capitulum Notarium, aut Secretarium retinere, vt sentit Farinac. dec. 217. nu. 2. par. 2. & censuit S. C. C. ad cap. 61 sess. 25. Potest verò si placuerit ipsos assumere ministros tam Laicos, quam Clericos. Vener. l. c. lib. 4. cap. 29. nu. 22. & declarauit S. C. apud Marzill. l. c. lib. 4. fol. 5. Ante dictas litteræ Missiuæ aliquod Capituli interesse continentes reponende sunt in Archivio, quod tam Cathedralis, quam Collegiatus Capitulum habere debet in aliquo tuto loco Ecclesiæ, eique præficiuntur duo Canonici cum clauibus diuersis, ibiq. conseruantur sigillum Capituli liber Inventarij bonorum Capituli; Volumen statutorum, ac Decretorum Capitularium, omnesque scripturæ, & libri spectantes ad Canonicos, tam consideratos, vt vniuersos, quam vt singulos. Brancat. in epit. v. Archivium, & innuit Grat. discept. for. cap. 142. n. 27. Qui libri si sint rogati per Notarium Capituli fidem faciunt etiam contra tertium. vt notant Vrsell. vbi supra con. 137. nu. 27. & Burratt. dec. 539. nu. vlt. in addit. Si autem sint exarati per Canonicos, probant duntaxat contra ipsos de Capitulo, & fides ex his libris desumpta non potest à Capitularibus impugnari. Caputaq. dec. 156. nu. 1. Ludouif. dec. 159. nu. 2. Rot. p. 7. diuer. dec. 308. nu. 19. & idè circa residentiam, & absentiam standum esse libro Punctatoris. tenent Fely. in cap. ad audientiam nu. 16. de præscript. Anchar. conf. 44. nu. 5. Farinac. dec. 629. nu. 1. p. 2. Duran. p. 1. de 6216. nu. 1. & dec. 222. nu. 2. potest tamen quilibet Canonicus Punctatoris librum cernere, ac si aliquem reperiatur defectum in Capitulo referre, vt inquit Vener. de exam. Episc. l. c. cap. 43. nu. 9.

- ¶ Vnus, vel plures Canonici sunt idonei testes pro probandis, quæ
 217 sunt in Capitulo Archid. in cap. *veniens de test.* Bouet. in singul. *V. testis* nu. 43. Sylu. eod. *ff. nu. 1.* Atque possunt testimonium ferre in causa, quæ vertit inter Capitulum, & alios circa bona communia pluribus, vt Capitulo, quia tali casu testificantur ut singuli. Bald. in cap. *edoceri de rescript.* Mascard. de prob. con. 271. nu. 9. Viulan. super cap. *testis de probat.* vbi aliam adfert rationem. Et quæuis non sint testes omni exceptione maiores, si eis vt vniuersis, aliqua proueniat utilitas, ex Natra conf. 672. n. 58. Honded. conf. 17 nu. 42. lib. 1. tamen non possunt repelli. Brancat. *V. Canonici*, quo ad test. & Put. dec. 15. lib. 3. & sunt magis integri testes Canonici pro Capitulo, quam Laici pro Vniuersitate, vt satis probat Ant. de B. super cap. *cum nuncijs de test.* Non potest Canonicus aduocare
 218 iblite ab alijs mora contra Capitulum & Alias tanquam ingrati possunt ab eodem Capitulo priuari voce; mensa Capitulari, & alijs emolumentis. glos. in cap. *veniens de test. V. Canonici*. Abb. an. 19. in cap. *ult. de procur.* Diaz. in prax. cap. 65. Salzed. ibid. Verumtamen, si aliquis Canonicus in defectum extraneorum esset, uel à Laico inductus contra Capitulum, debet pro ueritate testificari, quoniam hoc est onus necessarium. Boich. in cap. *sacerdotes* nu. 3. de postul. Daoyz *V. beneficiatus*. & potest ad hoc compelli. Mascard. de prob. con. 306. nu. 5. to. 1. Sperell. dec. 71. nu. 48. Vol. 1.
 219 Potest etiam Canonicus agere cōtra Capitulum in iudicio finium regundorum aduersus Canonicum, ac litigare pro augmento suæ Præbendæ pariter fundatæ de bonis Ecclesiæ, cum parui referat Capituli, num magis adiudicetur vni Præbendato, quam alteri. Bald. in d. cap. *edoceri* nu. 14. & in cap. *ex litteris* nu. 8. de probat. Atque fas est alium Canonicum in testem adducere contra alium eiusdem Ecclesiæ Canonicum. glos. in cap. *cum R. de off. deleg.* vbi Fely. Barb. in cap. *Prudentia* 4. q. 2. nu. 6. Quamuis singula officia singulis fiat committenda personis. cap. *cum ad singula de prob.* in 6. Dignitatem tamen, & Canonicalem præbendam potest quis retinere vbi talis viget consuetudo. Azor. p. 2 lib. 3. cap. 11. q. 18. intellige, dum modo non habeant onera repugnantia, hoc est eodem tempore incumbentiæ, ut aduertunt Paris. conf. 39. num. 15. p. 4. Nau. cons. 21. de probat. Less. de iust. & iur. lib. 2. cap. 34. nu. 144. Put. dec. 189. lib. 3. Atque seposita consuetudine, potest Canonicus obtinere dignitatem honorariam, de qua superius Lib. I. præfati sumus, cum enim non habeat nisi purum nomen, cessat ratio impotentis seruitij in utroq. Hoied. de incompat. p. 1. cap. 13. nu. 1. Sylu. *V. Beneficium*

neficiū nu. vlt. Lara de Cappell. lib. 2. cap. 3. nu. 15. Sanchez Ec. lib. 2. cap. 2. dub. 17. nu. 23. Et Episcopus conferens videtur tacite dispensare DD. apud Bonac. de censur. disp. 3. q. 1. p. 4. d. 2. nu. 1.

- 221 Canonialis præbenda, & Beneficiū simplex tam libere collationis, quā de iure patronatus licite habetur cum dispensatione Episcopi, etiam si sint intra idem tectum; quando vnum non est sufficiens pro victu Canonici. Gomef. de litt. grat. l. c. fol. 29. Gonzal. vbi supra glos. 15. nu. 41. Garc. de ben. p. 1. cap. 5. nu. 373. Pascundez l. c. lib. 3. cap. 9. nu. 4. Leoncill. de priuil. paup. l. c. priu. 46. nu. 5. Cast. Pal. p. 2. tr. 13. d. 4. p. 3. nu. 1. Et Episcopus debet esse facilis ad impetrandam talem dispensationem, vt Canonicus valeat, honorabilis sustentare Canonicatus gradum. Gomef. l. c. in fin. Immo poterit conferre nullā habita ratione; An alterum ex his beneficijs sit sufficiens ad sustentationem, & idde consuetudine. Moscon. l. c. tit. de ben. fol. 453. In eadem verò Ecclesia absque indultu Pape, quis non potest esse triplex, nempe fruendo Cappellania Canonicatu, & Dignitate, ita docent Monet. de op. cap. 6. q. 6. nu. eod. Zambell. l. c. V. beneficiatus, & Grat. discept. for. cap. 133. nu. 18.

- Nec potest Canonicus Pœnitentiarius in eadem Ecclesia possidere Beneficiū simplex, cum iam gaudeat officio Pœnitentiariæ, & Canonicatu; prout aduertit Antonell. l. c. lib. 3. cap. 3. nu. 190.
- 222 Canonicus obtinens Beneficiū curatum, Canonicatus ipso iure vacat Campanil. l. c. rubr. 13. cap. 7. nu. 20. sed non obligatur primum renunciare, nisi per duos Menses à die adeptæ pacificæ possessionis secundi. Ricc. in prax. par. 3. ref. 301. Garc. l. c. nu. 155. Ratio assignatur a glos. in cap. Si tibi de prab. in 6. Canonicus non potest propria auctoritate renunciare, siue resignare suum Canonicatū, & Præbendā absque licentia legitimi Superioris, cap. olim de rer. permut. vbi Innoc. & Abb. Angel. V. permutatio nu. 30. Renunciatio est duplex, conditionalis, & simplex; Primò modo scilicet ad fauorem certæ personæ non potest fieri, nisi coram Summo Pontifice. glos. in cap. ex parte de off. deleg. Marta Digest. non. tit. resignatio cap. 44. Secundò modo effici potest in manibus Episcopi, vel Capituli, cuius est collatio, neminem tamen disignando cui sit ab eis conferenda. cap. significasti de elect. Farinac. dec. 124. nu. 4. p. 1. Atque tenetur exponere, se ad illius titulum fuisse sacis initiatū, vt notant Valer. V. subreptio diff. fl. & alij.

Ad permutandum Canonicatum de iure patronatus requiritur penes Episcopū expressa voluntas Patroni. Vasq. l. c. cap. 2. d. 4.

d. 4. Azor. *l. c. lib. 7. cap. 29.* & recusante Patrono non poterit Episcopus permutacionem probare, nisi id poscat necessitas illius Ecclesie; vt bene obseruat Barb. *in vot. decis. par. 1. vot. 56. num. 59.* Alias permutatio non valet Moscon. *loc. cit. tit. de benef. cap. 2.* Possidens Canonicatum de iure patronatus Laicorum non potest eum renunciare in manibus Laici, *cap. quod in dubijs de renunc.* vbi glos. sed in manibus Episcopi coram quo actus fieri potest etiam non conuocato Patrono. Zabarell. *in elem. 1. nu. 18. de iununc. Abb. in cap. vlt. cod. tit. nu. 18.* Tenetur tamen procurare, vt id ad eius noticiam perueniat, vt valeat alium presentare; vt potat Calder. *conf. 6. de renunc.*

- 225 Canonici tam Cathedralis, quam Collegiate tenentur obedire Episcopo, & adiuuare in onere Ecclesie Moscon. *l. c. ap. 15. in fin.* & propterea recusare non possunt delegationem causarum, ac alia officia necessaria pro Tribunali Episcopi, vt ex *cap. pastoralis de off. deleg.* notat Genuen. *l. c. q. 241. nu. 3.* Episcopus enim est Ecclesiarum, & Canonicorum Dominus, & tales negantes, ab eo multantur ad tradita *in cap. grauem de excess. Pralat.*

Canonicus non potest, vt suspectus allegari in causa sibi delegata circa bona Præbendæ distinctæ sui Concanonici, de qua nullum sibi prouenit commodum, ita probabiliter tenet Farinae. *in pract. crim. p. 3. cap. 60. nu. 461.* secus in causa sui Capituli. Grafs *except. 24. nu. 23.* Ricc. *decis. 179. nu. 1. par. 1.*

- 226 Canonici non potest sine mandato in Iudicio agere pro Concanonico. Ripa *in cap. cum M. num. 67. de const. Roman. singul. 656.* Admittitur verò ad agendum pro defensione iurium sui Capituli absque mandato data cautione de rato. glos. *in d. cap. cum M. V. so. 65. Card. Turrett. in cap. N. cenadist. 31.* Caputaq. *dec. 91. n. 4. p. 1. cum alijs.* sed debet probare se esse Canonicum ipsius Ecclesie. Mascard. *l. c. conf. 58. nu. 1.*

- 227 Canonici promouens negotia sui Capituli absque eius commissione, si gessit utiliter, & res habuit effectum poterit repetere expensas, quas Capitulum tenetur reficere. Bald. *in cap. cum pro causa nu. 1. de procur. Oldrad. conf. 38. nu. 2.* Duard. vbi supra *decis. 287.* Aliter dicendum si res optatum effectum sortita non fuerit. Alagon *superd. cap. cum pro causa.* Camerarius post suum officium terminatum coram Capitulo, vel deputatis rationem reddere tenetur de hīs, quæ administravit Beru. *conf. 191. num. 13. Vol. 1.* & protrahente exactionem, quam est obnoxius intra annum persolvere de proprio obligatur persolvere quicquid exigendum superest.

- rest. vt probat Genuen. *l. c. q. 443. nu. 2.* Atque tam Camerarius,
 128 quàm alius officialis ad aliud Capituli officium reeligi non potest,
 nisi prius rationem reddat antea actæ administrationis; ut tradunt
 Fragos. *l. c. lib. 7. d. 20. nu. 5. to 1.* & Barb. *in rot. decif. can. vot. 39.*
nu. 68. lib. 2. Possuntque Canonici per viam iuris ipsum Camera-
 rium constringere ad distribuendum fructus, & proventus quos
 exegit, etiam si non omnes fuerint exacti. Genuen. *no supra q. 181.*
 629. *nu. ult.* Quis Canonicus non potest absq. commissione ma-
 229 joris partis Capituli litteras nomine Capituli alicui scribere, alias
 grauitate delinquit, & tanquam falsarius debet ab Episcopo puniri
 instante Capitulo. ita docet Daoyz *in suo repet. V. Capitulum.* &
 fauet glos. *in cap. ex litteris de test.* Atq. huiusmodi litteræ, absque
 dicto mandato exarata nullum afferunt præiudicium Capitulo, & si
 essent sigillatæ capitulari sigillo. ad tradita per Rot. *p. 3. diuer. dec.*
57. nu. 3. Ratio est, quia debet constare de auctoritate sigillantis
 Bald. *in cap. Tertio nu. 8. de probat.* Delijs, quæ dicta, vel facta fue-
 runt à Canonici in Capitulo, nemini licet extra cum extraneis
 discurrere; vt aduertit Homob. *in com. par. 1. tr. 1. q. 35. cap. 3. vbi*
inter ea, de quibus ab Episcopo examinandus est ad nouum Ca-
nonicatum recipiendus, vel instituendus hoc quæsitum ponit, quo
peccari genere delinquat, qui insinuata reuelat. circa quod videâ-
tur idem Homob. ds stat. hnm. vit. p. 7. cap. 22. & Menoch. de arbit.
Iud. cas. 319.
 230 Capitulum valdè rationabile condit statutum iuratum de non
 propalando, quæ in Capitulo tractantur; interest enim ne eius col-
 loquia pandantur forensibus, vt notat Villag. *l. c. p. 1. cap. 36. n. 11.*
 Canonici, qui iuxta tæminarum modum, quæ teste D. Hyeron *to. 2*
epist. fol. 148. nihil retinere norunt, extra Capitulares limites se-
 creta Capituli prodiderint, plectendi sunt penis à statuto, & à iu-
 re communi impositis, de quibus Host *in cap. Clericos de vit. &*
hon. cleric. & Lopez in addit. ad Diaz. cap. 106. Et sicut Consules
 reuelantes secreta communitalis officio priuantur; ad tradita per
 Clar. *in prax. lib. 5. q. 73. nu. 6.* sic Canonici hoc vitio maculatus
 faciendus est extra Capitulum, vt inquit Raguc. *de voc. quæst. 25.*
nu. 3. & q. 18. nu. 4. Iam effati sumus de potestate, quam retinent.
 Canonici Episcopo subiecti, tam Cathedralis, quàm Collegiatarum
 Ecclesiarum suæ Ciuitatis, & Diœcesis, & non ignorandum,
 vt notat Bero *in rubr. de cons. nu. 4.* eadem facultate in condendis
 statutis, & alijs gaudere Canonicos ab Episcopo exemptæ Colle-
 giatæ cum consensu P. ppositi eiusdem Ecclesiæ habentis. omni-
 modam

modam iurisdictionem, & territorium distinetum. Insuper si con-
 tigerit ipsum ex hac vita decedere, Capitulum succedit in eius au-
 thoritate, iudiciali, & iurisdictione, prout Capitulum Cathedralis
 Sede Episcopali vacua, verè, scilicet mortem naturalem Episcopi,
 aut si ceteris, hoc est, quia Episcopus fuerit ingressus in aliquam Reli-
 gionem, vel translatus ad aliam Ecclesiam, succedit in Episcopi
 231 iurisdictione ordinaria. Sborz de off. Vic. lib. 3. cap. 42. Dian. p. 11.
 tr. 3. res. 24. Sperell. dec. 31. nu. 2. p. 1. Quapropter vtrunque Capi-
 tulum respectuè eligit Vicarium Capitulare. Quarant. in sum. V.
 Capitulum. potest condere leges, & statuta etiam cum penis circa
 statum Ecclesiæ obligantia totam Diocesim, vt post alios notat
 Dian. p. 11. tract. 3. res. 24. amplia etiam si essent contra Consti-
 tutiones Synodales prædefuncti Episcopi. Dummodo Capituli De-
 creta non existant contra ius commune. Bott. de Synod. p. 3. nu. 124.
 Bessius l. c. V. capitulum nu. 6. & Franc. Pauin. in tract. de off. & pos.
 cap. sed. vac. q. 5. nu. 7. potest condonare pœnas ab Episcopo in-
 flictas, vel alio modo gratiare. Nouar. QQ. for. p. 1. q. 102. num. 5.
 Ac Vicarios foraneos ab Episcopo iam creatos remouere, atque
 novos constituere. Pauin. loc. mox cit. p. 2. q. 10.

Circa potestatem Capituli sede Episcopali, vel quasi Episco-
 pali vacante, hæc pauca retigimus, quia in facti contingentia hic
 recenter euenerunt; Cætera, quæ sunt per plura, consulto præter-
 mittimus; Tum quia non sunt nostri instituti, tum quia nimium
 crescerent pagine huius libri; si quis id scire cupiat, adeat Castr.
 Pal. p. 2. tract. 13. d. 2. pun. 29. Garc. Zerol. Antonell. Pauin. Bessius.
 Sborz loc. cit. & signanter Quarant. in sum Bullar. V. Capitulum per
 tot. ubi nu. 1. recenset multa iura ad hanc materiam spectantia.

Vt autem huic operi finem imponam, extrema iungendo primis,
 dixerò; Sit cordi omnibus, & singulis Canonicis in Choro honestas,
 in Altari summa reuerentiâ, in Capitulo utilitas agendorum; pri-
 mario in Diuini Cultus manutentione, ac propagatione sint in-
 tenti. Secundario in rerum temporalium Ecclesiæ, & Capituli de-
 fensione, atque ampliatione sine quibus Capitulum Canonicorū
 232 secularium nequit consistere, ut notabiliter inquit Gennet. præf.
 QQ. Eccle. q. 546. & consonat cap. cum secundum de præb. Quod
 commune, est, communiter negligi solet. Mantiss. de iur. Burg.
 cap. 1. nu. 705. glos in cap. Ne sed vac. & in extranag. quia quorun-
 dam lo. XXII. quod prouenit; quia Cômunitas regulariter est in-
 grata his, qui ei benefaciunt. teste D. Aug. de Ciu. Dei lib. 3. Ve-
 rit 9. & Olearius super exod cap. ait: Neminis fuit, qui Com-

munitati seruit. At tamen Canonici his humanis curis postpositis
sint omnino intenti ad exequenda, quæ debent, iuxta munus suum
ob mercedem, quàm à Deo consequentur æternam, & sciant non
Canonici, eos, qui in prima erectione fuerunt instituti multis la-
bores, & molestias passos fuisse, pro benè constituenda hac Colle-
giata, & grati sint, quæ sumus, pro nobis Preces offerre ad Altare
Dei; cui sit omnis laus, honor, & gloria.

LAVS DEO. B. VIRG. MARIÆ,
& SS. PETRO, & PAÛLO APOST.

Errorum Correctio.

Pag.	lin.	Errata	Emendata
3	29	locudari	fedem dari
4	24	iura	iurium
7	9	precia	procii
7	25	Nos	Non
18	19	plurimo	plurimis
20	17	pecunia	penuria
36	7	non obligant	adde Nicol. V. Vicar. nu. 8.
38	18	fiat locum	fit locorum
64	35	anConicum	Canonicum
70	27	proprius	propius
79	2	quæ fi	quasi
89	26	fundamenta	adde recitare
89	31	Strophiz	adde finem
95	36	induente	inducente
101	26	commououe.i	commoueri
108	12	Barb.	deleatur.
123	31	adde in fin,	Bard. reg. 14. & 41.
112	18	proffessis	proffessis
121	6	confueuerunt,	confueuerat
126	26	diserere	deserere
127	35	Vicariis	Vicarij
140	15	funimo	summa
149	31	fed potest	fed non potest
154	27	tamen est tantum	non est tantum
173	8	cessionem	cessionem
174	12	iurare	iure
177	27	concinatur	concinuntur
186	7	præscripti	præscriptis
199	26	maximè	proximè
199	26	Regularis	regularis
229	9	punitur	ponitur
217	10	Subsacrista	Sacrista
226	41	post	pro
218	40	perstistie	adde Diana
222	26	remanetque	debetque
234	7	Vices	Vicario
235	28	tenuentes	renuentes
238	11	mentium	mensium
249	30	multu	multam
271	12	consensu	concurfu
275	35	prius	peius
305	32	decehens	decedens
309	8	Cepitulum	Capitulum
309	38	Canoeicos	Canonicos

Hæc grauiora inter impressionem errata emendanda duxi,
leuiora Benignus corriget Lector,

sendunt Pasqual. *cent. 1. q. 95. nu. 3.* Ciardin. *tom. 1. contr. for. cap. 18. nu. 32.* Ratio est, quia una est Ecclesia vniuersalis. *cap. loquimur 24. q. 1.* Alij sunt membra Genuei. *pract. QQ. can. q. 481. nu. 1. & multo fortius hec doctrina locum sibi vendicat, ubi nil datur alię Ecclesię; & DD. loquentes non posse fieri translationem bonorum, cuiuscunq. Ecclesię in aliam absque licentia Papę inter quos residet Sperell & alij, quos sequitur Rot. p. 7. diuer. dec. 190. num. 12.* Non contrariantur, posse fieri, dum nil aufertur ab eadem Ecclesia, quod applicatur in casu nostrę Collegiatę cuius Canonici sunt tenues, & Abbatia pinguis, atque publicę interest, vt plures ex pingui beneficio alantur. *Bursatt. conf. 126. nu. 90. & semper iurata fauent transactionibus, vt substineantur ad extinguendas lites. Rot. p. 7. diuer. in prelat.*

- 214 Capitulum etiam de consensu Episcopi eligere non potest duos Canonicos ad vnā Prębendam vacantem, & ad illius collationem pertinentem nisi redditus essent sufficientes pro duobus. *Abb. in incap. Relatum n. 5. de pract. Imol. in cap. vacante eod. tit. Nani iniusta dicitur misratio Altare vnum operire, & aliud detegere, vt inquit Port. conf. 109. nu. 7.*

Capitulum nequit quascunq. prębendas, vel pingues primò vacaturas alicui polliceri, vt aduertant Zipeus *lib. 3. de concess. prab. & Gonzal. l. c. in procem. s. 1. nu. 54.* Sublatę sunt expectatiuę a Conc. Trid. *sess. 24. cap. 19. de ref. ut notat Piasc. in prax. p. 2. cap. 5. nu. 2.* Ob eandem causam S. C. C. 12. Martij 1619. prohibuit expectatiuas ad loca Monialium vacatura. Pariter illicita est promissio Patroni Laici certam personam presentandi ad suam Prębendam, vel Beneficium de iure patronatus, ubi primum vacare contigerit, & talis promissio non tenet. *Duran. p. 1. dec. 56. num. 4. Alagon. super cap. Vlt. de concess. prab. Guido Papa in cap. ex senore eod. tit. Viuian. in cap. Nulla de concess. prab.*

Capitulo Collegiatę Ecclesię Secularis non est potestas condonandi iniuriam alicui Canonico intuitu personę illatam. *Zabarelli. in clem. 1. de for. compet. nu. 2. Say. de censur. lib. 2. cap. 18. nu. 9.* Ratio est, quia iniuria facta Canonico pro eius causa, non redundat in dedecus Capituli, quod differt a singulis de Capitulo, vt docent *Rub. l. c. K. Capitulum n. 12. & fusę Franc. dec. 2. per tot.* Quod concernit Canonicos separatim non pertinet ad Capitulum. & e conuerso. *Io. Font. dec. 15. nu. 1. Cancr. Var. de seruit. cap. 5. n. 7.*

- 215 Non possunt singuli Canonici conueniri pro obligatione, siue debito Capituli. *Anchar. in cap. mandatum nu. 1. de pract. in 6. Cornuus conf. 89. nu. 11. Vol. 2.* Quia sicut si quid debetur Capitulo singulis

non

non debetur. Villagut. vbi supra cap. 101. *in fin.* ita debitum Capituli non est debitum singulorum. Fely. *in cap. tam se nu. 14. de rescript.* Afflict. *decif. 400. nu. 2.* & solutio debet fieri de bonis communibus. Vidal. *l. c. inquis. 14. nu. 13.* tenetur tamen Capitulum, ex delicto officialium, quos elegit, vt docet Abb. *in suis singul. v. Capitulum, & V. Vniuersitas.* In his, quæ spectant ad Canonicos, vt singulos, consensus potest præstari separatim etiam non collegialiter. *glos. in extranag. cum inter Io: 22. de verb. signif. & in cap. Si Archiepiscopus de temp. ordin.* secus in rebus, quæ spectant ad Canonicos, vt Capitulum. rationem assignant Dec. *conf. 437. num. 3.* Mart. *de iurisd. p. 1. cap. 11. nu. 24.* Litteræ communes coram omnibus interesse habentibus, collegialiter congregatis aperiuntur per secretarium Capituli, vel alium ab eo deputatum, qui præfatis omnibus videntibus, & audientibus eas aperire, ac intelligibili
216 voce legere debet. Ita de mente S. C. tradit Gauan. *in man. V. Capitulum nu. 35.* Non obligatur Capitulum Notarium, aut Secretariū retinere, vt sentit Farinac. *dec. 217. nu. 2. par. 2.* & censuit S. C. C. *ad cap. 61 sess. 25.* Potest verò si placuerit ipsos assumere ministros tam Laicos, quam Clericos. Vener. *l. c. lib. 4. cap. 29. nu. 22.* & declarauit S. C. apud Marzill. *l. c. lib. 4. fol. 5.* Ante dictas litteræ Missiuæ aliquod Capituli interesse continentes reponendæ sunt in Archivio, quod tam Cathedralis, quam Collegiatus Capituli, habere debet in aliquo tuto loco Ecclesiæ, eiquè præficiantur duo Canonici cum clauibus diuersis, ibiq. conseruantur sigillum Capituli liber Inuentarij bonorum Capituli; Volumen statutorum, ac Decretorum Capitularium, omnesque scripturæ, & libri spectantes ad Canonicos, tam consideratos, vti vniuersos, quam vti singulos. Brancat. *in epit. V. Archivium,* & innuit Grat. *discept. for. cap. 142. n. 27.* Qui libri si sint rogati per Notarium Capituli fidem faciunt etiam contra tertium. vt notant Vrsell. vbi supra *con. 137. nu. 278* & Buratt. *dec. 559. nu. ult. in addit.* Si autem sint exarati per Canonicos, probant duntaxat contra ipsos de Capitulo, & fides ex his libris desumpta non potest à Capitularibus impugnari. Caputaq. *dec. 156. nu. 1.* Ludouif. *dec. 159. nu. 2.* Rot. *p. 7. diuer. dec. 308. nu. 19.* & ideo circa residentiam, & absentiam standum esse libro Punctatoris. tenent Fely. *in cap. Ad audientiam nu. 16. de præscript.* Anchar. *conf. 44. nu. 5.* Farinac. *dec. 629. nu. 1. p. 2.* Duran. *p. 1. dec. 216. nu. 1. S. dec. 222. nu. 2.* potest tamen quilibet Canonicus Punctatoris librū cernere, ac si aliquem reperiat defectum in Capitulo referre, vt inquit Vener. *de exam. Episc. l. 4. cap. 43. nu. 9.*

- 217 Vnus, vel plures Canonici sunt idonei testes pro probandis, quæ
 sunt in Capitulo Archid. in cap. *Veniens de test.* Bouet. in singul. *V.*
testis nu. 43. Sylu. eod. *ff.* nu. 1. Atque possunt testimonium ferre
 in causa, quæ vertit inter Capitulum, & alios circa bona communia
 pluribus, vt Capitulo, quia tali casu testificantur ut singuli.
 Bald. in cap. *doceri de rescriptis* Mascard. de prob. con. 271. nu. 9. Vi-
 ulan. super cap. *testis de probat.* vbi aliam adfert rationem. Et quæ-
 uis non sint testes omni exceptione maiores, si eis vt vniuersis,
 aliqua proueniat utilitas, ex Natrā conf. 672. nu. 58. Honded. conf. 17
 nu. 42. lib. 1. tamen non possunt repelli. Brancat. *V. Canonici*, quo
 ad test. & Put. dec. 15. lib. 3. & sunt magis integri testes Canonici
 pro Capitulo, quam Laici pro Vniuersitate, vt satis probat Ant. de
 B. super cap. *cum nuncijs de test.* Non potest Canonici, aduocare
 218 ibi lite ab alijs nota contra Capitulum. Alias tanquam ingrati
 possunt ab eodem Capitulo priuari voce, mensa Capitulari, &
 alijs emolumentis. glos. in cap. *Veniens de test.* *V. Canonici*. Abb. an-
 tid. in cap. *ult. de procur.* Diaz in prax. cap. 65. Salzed. ibid. Verum-
 tamen, si aliquis Canonici in defectum extraneorum esset, uel à
 Laico inductus contra Capitulum, debet pro ueritate testificari,
 quoniam hoc est onus necessarium. Boich. in cap. *Sacerdotes nu. 3.*
de postul. Daoyz *V. beneficiarius de potest. ad hoc compelli.* Mascard.
 de prob. con. 306. nu. 5. 10. 1. Sperell. dec. 71. nu. 48. Vol. 1.
 219 Potest etiam Canonici agere cōtra Capitulum iudicio finium
 regundorum aduersus Concanonicum, ac litigare pro augmento
 suæ Præbendæ pariter fundatæ de bonis Ecclesiæ, cum parui refe-
 rat Capituli, num magis adiudicetur vni Præbendato, quam alte-
 ri. Bald. in d. cap. *doceri* nu. 14. & in cap. *ex litteris* nu. 8. de probat.
 Atque fas est alium Canonicum in testem adducere contra alium,
 eiusdem Ecclesiæ Canonicum. glos. in cap. *cum R. de off. de leg. vbi*
 Fely. Barb. in cap. *Prudentia* 4. q. 2. nu. 6. Quamuis singula officia
 singulis sint committenda personis. cap. *cum ad singula de prob. in 6.*
 Dignitatem tamen, & Canonicalem præbendam potest quis teti-
 nere vbi talis viget consuetudo. Azor. p. 2. lib. 3. cap. 1. q. 18. intel-
 lige, dumodo non habeant onera repugnantia, hoc est eodem tem-
 pore incumbentia, ut aduertunt Paris. conf. 39. num. 15. p. 4. Nau.
 220 cons. 21. de probat. Test. de iust. & iur. lib. 1. cap. 34. nu. 144. Put. dec.
 189. lib. 3. Atque seposita consuetudine, potest Canonicus obtine-
 re dignitatem honorariam, de qua superius Lib. I. præfati sumus,
 cum enim non habeat nisi purum nomen, cessat ratio impotentia
 seruitij in vtroq. Hoied. de incompat. p. 1. cap. 13. nu. 1. Sylu. *V. Be-*
neficiū

neficium nu. vlt. Lara de Cappell. lib. 2. cap. 3. nu. 15. Sanchez l.c. lib. 2. cap. 2. dub. 17. nu. 23. Et Episcopus conferens videtur tacite dispensare DD. apud Bonac. de censur. disp. 3. q. 1. pnn. 4. §. 2. nu. 1.

- 221 Canonialis præbenda, & Beneficium simplex tam libere collationis, quam de iure patronatus licite habetur cum dispensatione Episcopi, etiam si sint intra idem tectum; quando vnum non est sufficiens pro victu Canonici. Gomes. de list. grat. l.c. fol. 29. Gonzal. vbi supra glos. 10. nu. 41. Garc. de ben. p. 1. rap. 5. nu. 373. Falcundez l.c. lib. 3. cap. 9. nu. 4. Leoncill. de priuileg. paup. l.c. priu. 46. nu. 5. Caltr. Pal. p. 2. tr. 13. d. 4. p. 3. nu. 1. Et Episcopus debet esse facilis ad imperiendam talem dispensationem, vt Canonice valeat, honorabilius sustentare Canonicatus gradum. Gomes. l.c. in fin. Immo poterit conferre nullā habita ratione; An alterum ex his beneficijs sit sufficiens ad sustentationem, & idde consuetudine. Moscon. l.c. ut de ben. fol. 453. In eadem verò Ecclesia absque indultu Pape, quis non potest esse triplex, nempe fruendo Cappellania Canonicatu, & Dignitate ita docent Monet. de op. rap. 6. q. 6. nu. cod. Zambell. l.c. V. beneficiatus, & Grat. discept. for. cap. 133. nu. 18.

Nec potest Canonicus Pœnitentiarius in eadem Ecclesia possidere Beneficium simplex, cum iam gaudeat officio Pœnitentiariæ, & Canonicatu; prout aduertit Antonell. l.c. lib. 3. cap. 3. nu. 190.

- 222 Canonicus obtinens Beneficium curatum, Canonicatus ipso iure, vacat Campanil. l.c. rubr. 12. cap. 7. nu. 20. sed non obligatur primum renunciare, nisi per duos Menses à die adeptæ pacificæ possessionis secundi. Ricc. in prax. par. 3. ref. 301. Garc. l.c. nu. 55. Ratio assignatur a glos. in cap. Si tibi de prab. in 6. Canonicus non

- 223 potest propria auctoritate renunciare, siue resignare, suum Canonicatui, & Præbendâ absque licetia legitimi Superioris, cap. olim de rer. permut. vbi Innoc. & Abb. Angel. V. permutatio nu. 30. Resignatio est duplex, conditionalis, & simplex; Primò modo scilicet ad fauorem certæ personæ non potest fieri, nisi coram Summo Pontifice. glos. in cap. ex parte de off. deleg. Marra Digest. non. tit. resignatio cap. 44. Secundò modo effici potest in manibus Episcopi, vel Capituli, cuius est collatio; neminem tamen disignando cui sit ab eis conferenda. cap. significasti de elect. Farinac. dec. 174. nu. 4. p. 1. Atque tenetur exponere, se ad illius titulum fuisse sacis initiatū, vt notant Valer. V. subreptio diff. 1. & alij.

Ad permutandum Canonicatum de iure patronatus requiritur penes Episcopū expressa voluntas Patroni. Vasq. l.c. cap. 2. §. 4.

d.4. Azor. l.c. lib.7. cap.29. & recusante Patrono non poterit Episcopus permutationem probare, nisi id poscat necessitas illius Ecclesie; vt benè obseruat Barb. in vob. decis. par. 1. vot. 56. num. 59. Alias permutatio non valet Moscon. loc. cit. tit. de benef. cap.2. Possidens Canonicatum de iure patronatus Laicorum non potest eum renunciare in manibus Laici, cap. quod in dubijs de renunc. vbi glos. sed in manibus Episcopi coram quo actus fieri potest etiam non conuocato Patrono. Zabarell. in elem. 1. nu. 18. de renunc. Abb. in cap. ult. cod. tit. nu. 18. Tenetur tamen procurare, vt id ad eius notitiam perueniat; vt valeat alium presentare; vt porat Calder. conf. 6. de renunc. non in iudicio.

Canonici tam Cathedralis, quam Collegiatę tenentur obedire Episcopo; & adiuuare in onere Ecclesie Moscon. l.c. ap. 15. in fin. & propterea recusare non possunt delegationem causatum, ac alia officia necessaria pro Tribunali Episcopi, vt ex cap. pastoralis de off. deleg. notat Genuen. l.c. q. 241. nu. 3. Episcopus enim est Ecclesiarum, & Canonicorum Dominus, & talem negantes ab eo militantur ad tradita in cap. grauem de excess. Pralat.

Canonicus non potest, vt suspectus allegari in causa sibi delegata circa bona Præbendę distinctę sui Concanonici, de qua nullum sibi prouenit commodum. Ita probabiliter tenet Farinac. in pract. crim. p.3. cap.60. nu. 461. secus in causa sui Capituli. Grats except. 24. nu. 23. Ricc. decis. 179. nu. 1. par. 1.

Canonicus non potest sine mandato in Iudicio agere pro Concanonico. Ripa in cap. cum M. num. 67. de const. Roman. singul. 656. Admittitur verò ad agendum pro defensione iurium sui Capituli absque mandato data cautione de rato. glos. in d. cap. cum M. V. so. 67. Card. Turretr. in cap. Necendi dist. 31. Caputaq. dec. 91. n. 4. p. 1. cum alijs. sed debet probare se esse Canonicum ipsius Ecclesie. Mascard. l.c. conf. 58. nu. 1.

Canonicus promouens negotia sui Capituli absque eius commissione, si gessit utiliter, & res habuit effectum poterit repetere expensas, quas Capitulum tenetur reficere. Bald. in cap. cum pro causa nu. 1. de procur. Oldrad. conf. 38. nu. 2. Duard. vbi supra decis. 287. Aliter dicendum si res optatum effectum sortita non fuerit. Alagon super d. cap. cum pro causa. Camerarius post suum officium terminatum coram Capitulo, vel deputatis rationem reddere tenetur de h3, quę administravit Beru. conf. 191. num. 13. vol. 1. & protrahente exactionem, quam est obnoxius intra annum persolvere de proprio obligatur persolvere quicquid exigendum super ill.

- rest. vt probat Genuen. *l. c. q. 443. nu. 2.* Atque tam Camerarius,
 128 quàm alius officialis ad aliud Capituli officium reeligi non potest,
 nisi prius rationem reddat antea & administrationis; ut tradunt
 Fragos. *l. c. lib. 7. d. 20. nu. 5. to 1. & Barb. in vot. dec. can. vot. 39.*
nu. 8. lib. 2. Possuntque Canonici per viam iuris ipsam Camera-
 rium constringere ad distribuendum fructus, & proventus quos
 exegit, etiam si non omnes fuerint exacti. Genuen. non supra quæst.
 629. *nu. 11.* Quiuis Canonicus non potest absq. conmissione ma-
 129 joris partis Capituli litteras nomine Capituli alicui scribere, alias
 grauiter delinquit, & tanquam falsarius debet ab Episcopo puniri
 instante Capitulo. ita docet Daoyz *in suo repert. V. Capitulum.* &
 fauet glos. *in cap. ex litteris de test.* Atq. huiusmodi litteræ, absque
 dicto mandato exaratae nullum afferunt præiudicium Capitulo, & si
 essent sigillatæ capitulari sigillo. ad tradita per Rot. p. 3. *diner. dec.*
57. nu. 3. Ratio est, quia debet constare de auctoritate sigillantis
 Bald. *in cap. Tertio nu. 8. de probat.* De ijs, quæ dicta, vel facta fue-
 runt à Canonicis in Capitulo, nemini licet extra cum extraneis
 discurrere; vt aduertit Homob. *in tom. par. 1. tr. 1. q. 35. cap. 3. vbi*
inter ea, de quibus ab Episcopo examinandus est ad nouum Ca-
nonicatum recipiendus, vel instituendus hoc quæsitum ponit, quo
peccati genere delinquat, qui insinuata reuelat. circa quod videtur
idem Homob. ds stat. hum. vit. p. 7. cap. 21. & Menoch. de arbit.
Iud. cas. 319.
 130 Capitulum valdè rationabile condit statutum iuratum de non
 propalando, quæ in Capitulo tractantur; interest enim ne eius col-
 loquia pandantur forensibus, vt notat Villag. *l. c. p. 1. cap. 36. n. 11.*
 Canonici, qui iuxta fœminarum modum, quæ teste D. Hyeron *to. 2*
epist. fol. 148. nihil retinere norunt, extra Capitulares limites se-
 creta Capituli prodiderint, plectendi sunt pœnis à statuto, & à iu-
 re communi impositis, de quibus Host *in cap. Clericos de vit. &*
hon. cleric. & Lopez in addit. ad Diaz. cap. 106. Et ficut Consules
 reuelantes secreta communitalis officij priuantur; ad tradita per
 Clar. *in prax. lib. 5. q. 73. nu. 6.* sic Canonicus hoc vitio maculatus
 faciendus est extra Capitulum, vt inquit Raguc. *de voc. quæst. 251.*
nu. 3. & q. 18. nu. 4. Iam effati sumus de potestate, quam retinent.
 Canonici Episcopo subiecti, tam Cathedralis, quàm Collegiatarum
 Ecclesiarum suæ Ciuitatis, & Diœcesis, & non ignorandum,
 vt notat Bero *in rubr. de cons. nu. 4.* eadem facultate in condendis
 statutis, & alijs gaudere Canonicos ab Episcopo exemptæ Colle-
 giaræ cum consensu P. xpositi eiusdem Ecclesiæ habentis. omni
 modam

- modam iurisdictionem, & territorium distinetum. Insuper si contigerit ipsum ex hac vita decedere, Capitulum succedit in eius auctoritate, iudiciali, & iurisdictione, prout Capitulum Cathedralis Sede Episcopali vacua, verè, scilicet mortem naturalem Episcopi, aut fictè, hoc est, quia Episcopus fuerit ingressus in aliquam Religionem, vel translatus ad aliam Ecclesiam, succedit in Episcopi iurisdictione ordinaria. Sborz *de off. Vic. lib. 3. cap. 42. Dian. p. 11. tr. 3. res. 24. Sperell. dec. 31. nu. 2. p. 1.* Quapropter utrunque Capitulum respectuè eligit Vicarium Capitularem. Quaràn. *in sum. V. Capitulum.* potest condere leges, & statuta etiam cum pœnis circa statum Ecclesię obligantia totam Diœcesim, vt post alios notat Dian. *p. 11. tr. ult. 3. res. 24.* amplia etiam si essent contra Constitutiones Synodales prædefuncti Episcopi. Dummodo Capituli Decreta non existant contra ius commune. Bott. *de Synod. p. 3. nu. 124. Bessius l. c. V. capitulum nu. 6. & Franc. Pauin. in tract. de off. & pot. cap. sed. vac. q. 5. nu. 7.* potest condonare pœnas ab Episcopo inflictiâs, vel alio modo gratiare. Nouar. *QQ. for. p. 1. q. 102. num. 1.* Ac Vicarios foraneos ab Episcopo iam creatos remouere, atque novos constituere. Pauin. loc. cit. *p. 2. q. 10.*
- Circa potestatem Capituli sede Episcopali, vel quasi Episcopali vacante, hæc pauca tetigimus, quia in facti contingentiâ hic recenter euenerunt; Cætera, quæ sunt per plura, consulto prætermittimus; Tum quia non sunt nostri instituti, tum quia nimiam crescerent pagine huius libri; si quis id scire cupiat, adeat Castr. Pal. *p. 2. tract. 13. d. 2. pun. 29. Garc. Zerol. Antonell. Pauin. Bessiu. Sborz loc. cit. & signanter Quaràn. in sum Bullar. V. Capitulum per tot. Vbi nu. 1.* recenset multa iura ad hanc materiam spectantia. Vt autem huic operi finem imponam, extrema iungendo primis, dixerò; Sit cordi omnibus, & singulis Canonicis in Choro honestas, in Altari summa reuerentiâ, in Capitulo utilitas agendorum; primario in Diuini Cultus manutentione, ac propagatione sint intenti. Secundario in rerum temporalium Ecclesię, & Capituli defensione, atque ampliatione sine quibus Capitulum Canonicorũ
- 232 secularium nequit consistere. ut notabiliter inquit Gennet. *præf. QQ. Eccle. q. 546.* & consonat *cap. cum secundum de prob. Quod commune*, est, communiter negligi solet. Mantiss. *de iur. Burg. cap. 1. nu. 705. glos in cap. Ne sed vac. & in extranag. quia quorundam lo. XXII.* quod prouenit; quia Cômunitas regulariter est ingrata his, qui ei benefaciunt. teste D. Aug. *de Ciuit. Dei lib. 3. uerit. 9. & Oleaster super exod cap. ait: Nemini seruit, qui Com-*

munerati feruit. Attamen Canonici his humanis curis postpositis
sint omnino intenti ad exequenda, quæ debent, iuxta munus suum
ob mercedem, quàm à Deo consequuntur æternam. & sciant non
Canonici, eos, qui in prima erectione fuerunt instituti multos iu-
bores, & molestias passos fuisse, pro benè constituenda hac Colle-
giata, & grati sint, quæ sumus, pro nobis Preces offerre ad Altare
DEI; cui sit omnis laus, honor, & gloria.

LAVS DEO. B. VIRG. MARIÆ,
& SS. PETRO, & PAVLO APOST.

Errorum Correctio.

Pag.	lin.	Errata	Emendata
3	29	locudari	sedem dari
4	24	iura	iurium
7	9	precia	precii
7	25	Nos	Non
18	19	plurimo	plurimis
20	17	pecunia	penuria
36	7	non obligant	adde Nicol. V. Vicar, nu. 8.
58	18	fiat locum	fit locorum
64	35	anConicum	Canonicum
70	27	proprius	propius
79	2	quæ fi	quasi
89	26	fundamenta	adde recitare
89	31	Strophiz	adde finem
95	36	induyente	inducente
101	26	commououe. i	commoueri
108	12	Barb.	deleatur.
123	31	adde in fin,	Bard. reg. 14. & 41.
112	18	professis	profectis
121	6	confueuerunt,	confueuerat
126	26	diserere	deferere
127	35	Vicariis	Vicarij
140	15	sunimo	summa
149	31	sed poreft	sed non potest
154	27	tamen est tantum	non est tantum
173	8	ceffionem	ceffationem
174	12	iurare	iure
177	27	concinatur	concinantur
186	7	præscripti	præscriptis.
199	26	maximè	proximè
199	26	Regularis	regularis
229	9	punitur	ponitur
237	10	Subfocrifta	Sacrifta
226	41	poft	pro
218	40	perffiftit	adde Diana
222	26	remanetque	debetque
234	7	Vices	Vicario
235	28	tenuentes	renuentes
238	11	mentium	menfium
249	30	multu	multam
271	12	confenfu	concurfu
275	35	prius	peius
305	32	decehens	decedens
309	8	Cepitulum	Capitulum
309	38	Canocicos	Canonicos

Hæc grauiora inter impreffionem errata emendanda duxi,
leuiora Benignus corriget Lector.

